పీఠిక

శ్రీ వచనభూషణమను గ్రంథము శ్రీ పిళ్ళైలోకాచార్యులు రచించినది. ఇయ్యది ఒక ప్రత్యేక శాస్త్రమనియే వాడుక గలదు. వైష్ణవసిద్ధాంతసంగ్రహమని ఈ గ్రంథమును చెప్పవచ్చును. దీనికి వ్యాఖ్యానము విశదవాక్శిఖామణియని ప్రఖ్యాతిఁగాంచిన మణవాళ మహామునులు రచించిరి. ఈ గ్రంథకర్తయొక్క అప్రతిమప్రభావము లోకాతీతము.

శ్రీవచనభూషణమనఁగా ఆచార్య శ్రీసూక్తులతో చేయఁబడిన ఆభరణమని అర్థము. ఆచార్య శ్రీసూక్తులను తమిళ సూత్రములుగా రచించిరి. వీనికి మూలాధారమైన శ్రుతి, స్మృతి, ఇతిహాస వాక్యములు ఈగ్రంథమునందు కనుబఱుపఁబడియున్నవి. వాక్యార్థములను బహు రసవంతముగా వ్రాసియున్నారు.

ఈ ప్రకృత గ్రంథమునకు 'శ్రీవచనభూషణ ప్రమాణ త్తిరట్టు' అని పేరు. అనఁగా శ్రీవచనభూషణ ప్రమాణముల సమూహమని యర్థము. ఈ గ్రంథమును రచించినవారు ప్రపన్నవిద్వాన్, తిరుప్పుట్కుం బయం, రామస్వామినాయఁడుగారు. వీరి భగవద్భక్తి, జ్ఞానానుష్ఠానములు ప్రశంసనీయములు. వీరు అనేక గ్రంథములను రచించి శ్రీ వైష్ణవమతమునకు పెద్ద కైంకర్యము చేసియున్నారు. వీరు దాసునికి ఆచార్యులు. వీరివాత్సల్యాతిశయమువలన దాసునికి వైష్ణవమత విషయములందు కొంత పరిచయము గలిగినది. వీరు అరవమునందు వ్రాసిన ఈగ్రంథము తెలుగు లిపియందుండినయెడల పలువురకుఁ బ్రయోజన మగునని తలంచి ఆ కైంకర్యమును దాసునికి లభింపజేసిరి.

ఐనను ఇంతభారము భరింపజాలనని యోచించినపుడు, శ్రీ విద్వాన్ వి. వేంకటరాజులు రెడ్డిగారును, పండిత, శ్రీ. H. శేష య్యంగారుస్వాములును దాసునికి తగు సాహాయ్యమునిచ్చి ఉత్సాహము గలుగఁజేసినందున, ఇంతవఱకు కొనసాగినది.

ఈగ్రంథ ప్రచురమునకు ముఖ్యకారకులుగానుండిన శ్రీ తిరుప్పులంబయం, రామస్వామినాయఁడుగారు, తాముచేసియున్న మహోపకారములచే శ్రీ వైష్ణవప్రపంచమును ప్రజ్వలింపజేసిరి.

ఈ గ్రంథరాజము ప్రతివైష్ణవునివద్ద నుండవలసినది. కావున, వారి అభిమానమున ఈ గ్రంథము బాగుగ ఉపయోగపడునని ఆశించుచున్నాను.

ఇట్లు,
దాసుఁడు,
కె. వేంకటస్వామి.

శ్రీః

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

ముదల్ పదిప్పిన్.

నూన్ ముఖమ్.

మున్నఙ్గురవోర్ మొఴిన్ద వచనఙ్గళ్
తన్నై మికక్కొణ్డు కఱ్ఱోర్ తమ్ముయిర్క్కు—మిన్నణియాచ్
చేరచ్చమైత్తవరే శీర్వచన భూషణమెన్
పేరిక్కలైక్కిట్టార్ పిన్.

'ఉడైమైయుం పఴుమైయుం ఒరువఴినిల్లా' ఇవ్వులక వాఴ్క్కైయై, అయర్వఱుమమరర్గళిలుం అతిశయజ్ఞానత్తై మయర్వఱప్పెఱ్ఱ మాఱన్, 'వేణ్డుఙ్గాల్ వేణ్డుం పిఱవామై' ఎన్ఱత్తై, 'ఇన్నిన్ఱ నీర్మైయినియాముఱామై' ఎన్ఱుం, 'విణ్ణుళార్ పెరుమాఱ్కడిమై శెయ్వారైయుం శెఱుమైంబులన్' ఎన్ఱుం ఇవ్వఴుక్కుడంబై పోక్కిత్తరవేణుమెన్ఱు ముదలడియిలే ప్రార్థిత్తార్ ఇవర్ ఒరువరే. సర్వార్థ సాధకమాన ఇచ్చరీరత్తై శాస్త్రఙ్గళెల్లాం ఒరు తలైయాయ్ ప్రార్థిక్క, ఇవర్ 'యానునీ తానాయ్త్ తెళిదోఱునన్ఱు మఴ్చ్చువ నరక నా నడైదల్' ఎన్ఱు వెఱుత్తు వేణ్డామెన్ఱదు—ఇదు అవనుక్కుచ్చరీరమాయ్ శేషమాయిరున్దాలుం, ఇస్సంసారత్తిలిరుప్పు, అవన్ కొడుత్త మయర్వఱ్ఱ జ్ఞానత్తైయుం కెడుత్తు, పఴైయ సంసారియాయ్ ఆక్కి, అవనైయుం అకలచ్చెయ్యుమెన్ఱుం భయత్తాలే అరుళిచ్చెయ్దారిత్తనై.

ఇవరై ప్పిన్పత్తిన నమ్మాచార్యర్గళుం ఆత్మ ధర్మత్తైయే అవలంబిత్తు, తాఙ్గళుం అనుష్ఠిత్తు, పిఱరుక్కుం ఉపదేశిత్తుప్పోన్దార్గళ్. ఇప్పడి, ఉపదేశ ప్రాప్తమాన రహస్యఙ్గళై గ్రన్థరూపమాక అరుళిచ్చెయ్దవర్గళిల్, పిళ్ళై లోకాచారియరుక్కు సమానర్గళుం, ఇవర్ చెయ్దరుళిన శ్రీ వచన భూషణ శాస్త్రత్తుక్కు సమాన శాస్త్రముం కిడైయాదెన్బదు ఆన్ఱోర్ కొళ్కై.

మట్ఱవర్గళైక్కాట్టిలుం ఇవరుక్కు ఏట్ఱం వన్దపడియావదు:— నమ్మాళ్వార్ ఆచార్యలక్షణం అరుళిచ్చెయ్యుంబోదు, 'మల్గు నీర్ప్పునల్ పడప్పై యిరై తేర్ వణ్ శిఱుకురుకే!' ఎన్ఱు పక్షిగళుక్కు సమాన ధర్మత్తైయుడైయవర్గళ్ ఆచార్యర్గళెన్ఱు వెళియిట్టార్. అదావదు:—కురుకానదు ఎప్పడి తన్ కుఞ్జుగళిన్ వాయక్కడక్కిన ఇరైయై త్తేడిక్కొడుక్కుమో, అప్పడియే, ఆచార్యర్గళుం తఙ్గళ్ జ్ఞానత్తైయుం, వ్యుత్పత్తియైయుం కాట్టామల్, శిష్యనుడైయ అఱివుక్కుత్తక్కపడి, అర్థఙ్గళై బోధిక్కవేణుమెన్నార్. అప్పాలే ఇవరుం, చేతనర్గళ్ విషయమాక, రహస్యత్రయార్థఙ్గళై వెళియిడుంపోదు, నాలుతరమాక ఇట్ట వైభవత్తై నిరూపిత్తాల్, ఇవర్ క్రుపై మట్ఱవర్గళుడైయ క్రుపైయైక్కాట్టిలుం ఒప్పట్ఱదేయాకుమ్.

మట్ఱ శాస్త్రఙ్గళైక్కాట్టిలుం ఇదుక్కాధిక్యం శొల్లుంపోదు, అవైగళ్ విశిష్ట వేషత్తైక్కొణ్డు వర్ణత్తైయే కువాలాక మదిత్తు, ప్రవృత్తిధర్మత్తై యుపదేశిత్తుప్పోన్దదు. ఇదు సజ్జనన్ఱిక్కే, భగవత్ సంబన్ధత్తైయే పట్ఱుక్కోడాకక్కొణ్డు, వర్ణాది శాల్ వరుం ఉత్కృష్టఙ్గళై అప్రయోజకమెన్ఱు కళిత్తు, శరణాగతియిన్ ఉట్పొరుళాన నివృత్తిధర్మత్తైయే ముఖ్యమాకక్కొణ్డు; ఆచార్యాభిమానమే ఉత్తారకమాక" అఱుతియిట్ట ఏట్ఱ ముణ్డు ఇత్తాల్ "తికళుం వచన

భూషణత్తిఱ్ శీరై్మ యెన్నుక్కిళ్ళై–పుకళ్‌ల విద్వాన్రై మెయ్" ఎన్ను అర్థవాద మిన్ఱికే, ఆప్తికుఱ్డలాక, "సత్యం సత్యం" ఎన్నుమా ప్పోలే, స్వామి శ్రీ వరవర మునిగళ్ ఇదఱ్ శీరై్మయై ప్రదిజ్ఞై పణ్ణియరుళినార్. వేదఙ్గళిల్ ఇఱై మఱైకనిపోల ప్పాదిన్ను కిడక్కుం గుహ్యార్థఙ్గళై ఇప్రబన్ధం వెళియిట్టిరుప్పదాల్, యావరుం అభినివేశత్తుడఱ్ అఱికైక్కుం, అనుష్ఠిక్కైక్కుం, ఈడాన జ్ఞానశక్తి అధికారం తఙ్గళుక్కిల్లై యెన్న వొణ్ణాదెన్బదై, స్వామి యతీన్ద్ర ప్రవణర్ "వచన భూషణత్తిఱ్ వాన్పొరుళైక్కల్లాద దెన్నో కవర్న్దు" ఎన్ను, ఇదఱ్ మహిమైయై: 'లోకత్తారుమఱియుంబడి 'ఇయంబినార్. ఇన్నముం, కడల్, పేరాళమాయిరుక్కచ్చెయ్దేయుం, నీర్ తెళివాలే, "మఱైకళుం మామణియుం మలర్న్మేల్ మఙ్గైయుం శఙ్ఖముం తఙ్గుకిన్ఱ అలైకడల్", ఎన్నుంపడి, తరైయిల్ కిడక్కుం ఇరత్తినఙ్గళై తోన్ఱువిప్పిక్కుమాప్పోలే, ఇప్ప్రబన్ధత్తిఱ్ అర్థఙ్గళ్ ఘనత్తిరుక్కచ్చెయ్దేయుం, శబ్దఙ్గళిన్, శెవ్వైయాలే, శెంపొరుళెల్లాం శెవ్వే ఇప్ప్రబన్ధం అఱివిప్పదాల్ "ఆర్వచన భూషణత్తి నాழంపొరుళెల్లామఱివార్-ఆర్" ఎన్ను స్వామి శ్రీ మణవాళ మామునిగళ్, ఇదఱ్ పెరుమైయై ప్పారఱియ ప్పుకళ్న్దార్. మఱ్ఱువర్గళుం, "అశైవిలావేద: మదనుళనైత్తైయుం–వచన భూషణ వఴియాలరుళియ, మఱైయవర్ శిఖామణి" ఎన్ఱరుళియపడి, ఇవరుడైయవుం, ఇవరుడైయ ప్రబన్ధత్తినుడైయవుం అప్రతిమప్రభావత్తై యావరాలుమిత్తై శెయ్యప్పోకాదు.

ఉళ్ళుం పులంబుం ఒత్తిరుక్కుం కన్నఱ్టి పోన్ఱ ఇద్దివ్య శాస్త్రార్థత్తై, విశదవాక్ శిఖామణియాన శ్రీ మణవాళ మామునిగళ్, యావరుం ఆవలుడఱ్ ఎళిదిల్ తేనుం పాలుం కన్నలుం అమృతము మొత్తు రసాయినంపోల్ కడుకప్పరుకలాంపడి 'తొణ్డర్కముద

మాన' ప్రమాణఙ్గళైక్కొణ్డు 'మెచ్చుమ్' వ్యాఖ్యానమా యరుళిచ్చెయ్ద ప్రభావత్తై ప్పరవ్వుదలుం వేణ్డుమో! తిన్పణ్డఙ్గళై నన్ఱాక శువైత్తిరున్దినాల్, అప్పోదు నావుక్కినిమైయుం, పిఱకు శరీరత్తుక్కు ఆరోగ్యత్తైయుం విళైవిక్కుమాప్పోలే; ఇవ్వ్యాఖ్యానత్తిలుళ్ళ ఉభయవేదాన్త ప్రమాణఙ్గళిన్, శొల్లుచ్చువై, పొరుట్చువై ముదలియవఱ్ఱై నన్ఱాయ్ ఉణర్న్దుణర్న్దు తెళిన్దాల్, అప్పోదు మనత్తుక్కు ఆనన్దత్తైయుం, స్వరూపాదిగళిల్ దృఢాధ్యవసాయ జ్ఞానత్తైయుం పిఱప్పిక్కుం. మఱ్ఱప్పడి తిన్పణ్డత్తై యుణ్డవర్గళుక్కు, ఇనిమైయుఱ్ఱు అజీర్ణత్తైయుం ఉణ్డుపణ్ణి, ముడివిల్ వ్యాధిక్కు హేతువాక్కుమాప్పోలే, ప్రమాణఙ్గళై నన్ఱాయఱియాదవర్గళుక్కు విశ్వాసమాధ్యత్తాల్, అనాత్మబుద్ధి పిఱన్దు, ముడివిల్ ఆత్మనాశత్తైయుం విళైవిక్కక్కూడుమ్. ఆకైయాల్, ఇవైకళై ఒరువాఱు అఱియుం వణ్ణం, ఆచార్యన్ సన్నిధియిల్ కేట్ట అర్థవిశేషఙ్గళై జ్ఞాపకార్థమాక ఎఴుతి వైత్తిరున్దదై, ఇప్పోదు అచ్చిట్టు వెళిప్పడుత్తినేనిత్తనై.

తిరుక్కుడన్దై,
4-1-'22.

దాసన్,
T. D. ఇరామస్వామిరామానుజ దాసన్.

శ్రీః

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

విశదవాక్ఛిఖామణియుం యతివరపునరవతారరుమాన

శ్రీమత్ మణవాళ మామునికళ్ అరుళిచ్చెయ్ద

శ్రీ వచనభూషణ వ్యాఖ్యాన

ప్రమాణత్తిరట్టు

తనియన్‌కళ్

శ్రీశైలేశదయాపాత్రం ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్ ।
యతీన్ద్రప్రవణం వన్దే రమ్యజామాతరం మునిమ్ ॥ ౧ ॥

శ్రీశైలేశ - తిరుమలైయాழ்వారుడైయ, దయా- కృపైక్కు-, పాత్రం-పాత్రరుం, ధీభక్త్యాది- జ్ఞాన భక్తికళ్ ముదలాకియ, గుణ - గుణంగళిన్, అర్ణవం - కడల్‌పోల్వవరుమ్, యతీంద్ర - యతిరాజరిడత్తు, ప్రవణం - అన్బుళ్ళవరుమాకియ, రమ్యజామాతరం - రమ్యజామాతృ ఎన్కిఱ తిరునామత్తైయుడైయ, మునిం - మణవాళమామునికళై, వందే - నమస్కరిక్కిఱేన్.

లక్ష్మీనాథసమారమ్భాం నాథయామునమధ్యమామ్ ।
అస్మదాచార్యపర్యన్తాం వందే గురుపరంపరామ్ ॥ ౨ ॥

లక్ష్మీనాథ - శ్రీమహాలక్ష్మీనాయకనై, సమారమ్భాం - ప్రారంభత్తిలుం, నాథ - శ్రీమన్నాథమునికళైయుం, యామున - శ్రీ ఆళవందార్ఐయుం, మధ్యమాం-మధ్యత్తిలుం, అస్మత్-ఎమ్ము

హైయ, ఆచార్య-ఆచార్యనై, పర్యన్తాం-అంత్యత్తిలుం ఉడైయ, గురుపరంపరాం - గురుపరంపరైయై, వందే - సేవిక్కిఱేన్.

> యో నిత్యమచ్యుతపదాంబుజయుగ్మరుక్మ
> వ్యామోహత స్తదితరాణి తృణాయ మేనే ।
> అస్మద్గురోర్భగవతోఽస్య దయైకసింధో
> రామానుజస్య చరణౌ శరణం ప్రపద్యే ॥ 3 ॥

యః-ఎంద భాష్యకారర్, నిత్యం - నిరంతరం, అచ్యుత - నాశ రహితనాకియ శ్రియఃపతియినుడైయ, పదాంబుజ యుగ్మ-పాదార విన్దద్వయమాకియ, రుక్మ - సువర్ణత్తినిడత్తిల్, వ్యామోహాత్ - విశేషాదరత్తినాల్, తదితరాణి - అందభగవత్పాదద్వయత్తుక్కు-వేఱాన విషయంగళై, తృణాయ - తృణప్రాయమాయ్, మేనే-నినైత్తారో, అస్మద్గురోః - అప్పడిపట్ట ఎమ్ముడైయ ఆచార్యరుం, భగవతః - పూజ్యరుం, దయైకసింధోః - కృపాసముద్రరుమాకియ, అస్య - ఇంద, రామానుజస్య - రామానుజాచార్యరుడైయ, చరణౌ-తిరువడికళై, శరణం - రక్షకమాయ్, ప్రపద్యే-ఆశ్రయిక్కిఱేన్.

> మాతా పితా యువతయ స్తనయా విభూతిః
> సర్వం యదేవ నియమేన మదన్వయానాం ।
> ఆద్యస్య నః కులపతేర్వకుళాభిరామం
> శ్రీమత్తదంఘ్రియుగళం ప్రణమామి మూర్ధ్నా ॥ ४ ॥

మాతాపితా - తాయ్ తందైగళ్, యువతయః - యౌవన స్త్రీగళ్ (మనైవికళ్), తనయాః-పుత్రర్కళ్, విభూతిః - ఐశ్వర్యం, సర్వం - సమస్తముం, మదన్వయానాం - ఎన్ వంశత్తారుక్కు, నియమేన - నియమత్తినాల్, యదేవ - ఎంద ఆళ్వారుడైయ తిరువడికళ్ ఆకిన్ఱనవో, ఆద్యస్య - ముదల్వరాకియ, నః - ఎమ్ముడైయ, కుల

పతేః-ప్రపన్నజనకూటస్థరాకియ శఠకోపరుడైయ, వకుళాభిరామం-మకిళ్లమలర్కళాల్ మనోహరమాకియ, శ్రీమత్ - తేజస్సోడు కూడియ, తదంఘ్రియుగళం - అందప్పాదద్వన్ద్వత్తై, మూర్ధ్నా శిరస్సినాలే, ప్రణమామి - సేవిక్కిఱేన్.

భూతం సరశ్చ మహదాహ్వయభట్టనాథ
శ్రీభక్తిసారకులశేఖరయోగివాహాన్ ।
భక్తాంఘ్రిరేణుపరకాలయతీన్ద్రమిశ్రాన్
శ్రీమత్పరాంకుశమునిం ప్రణతోఽస్మి నిత్యమ్ ॥ ౫ ॥

భూతం - పూదత్తాళ్వారైయుం, సరఃచ - సరస్సిల్ అవతరిత్త పొయ్కై యాళ్వారైయుం, మహదాహ్వయ - పేయాళ్వారైయుం, భట్టనాథ - పెరియాళ్వారైయుం, శ్రీభక్తిసార - తిరుమళిశైయాళ్వారైయుం, కులశేఖర - కులశేఖరాళ్వారైయుం, యోగివాహాన్ - తిరుప్పాణాళ్వారైయుం, భక్తాఙ్ఘ్రిరేణు-తొణ్డరడిప్పొడియాళ్వారైయుం, పరకాల - తిరుమంగైయాళ్వారైయుం, యతీన్ద్రమిశ్రాన్ - పూజ్యరాకియ యతిరాజరైయుం, శ్రీమత్-కైఙ్కర్యయుక్తరాకియ, పరాఙ్కుశమునిం - విరోధికళుక్కు అఙ్కుశరాయ్ మననశీలరాన నమ్మాళ్వారైయుం, నిత్యం - నిరంతరమాక, ప్రణతః -సేవిత్తవన్, అస్మి-ఆకిఱేన్.

రహస్యార్థ సంప్రదాయత్తనియన్గళ్
మణవాళమామునికళరుళిచ్చెయ్దదు

లోకగురుం గురుభిస్సహ పూర్వైః కూరకులోత్తమదాసముదారమ్ ।
శ్రీనగపత్యభిరామవరేశౌ దీప్రశయానగురుం చ భజేఽహం ॥ ౬ ॥

పూర్వైః - మున్నోర్కళాన, గురుభిస్సహ - ఆచార్యర్కళోడు కూడ, లోకగురుం - పిళ్ళైలోకాచార్యరైయుం, ఉదారమ్ - ఉదా

రరాన, కూరకులోత్తమదాసం - కూరకులోత్తమదాసరైయుం, శ్రీనగపతిఅభిరామవరేశౌ - తిరువాయ్మొழிప్పిళ్ళై కోట్టూర్ అழகియ మణవాళప్పెరుమాళ్ పిళ్ళైయాకియ ఇరువరైయుం, ధీప్రచయానంచ - తిక్ఱుక్కిడన్దాన్ తిరునావీఱుడైయపిరాన్ తాతరణ్ణరైయ్యరైయుం, అహం - నాన్, భజే - సేవిక్కిఱేన్.

ఈయుణ్ణిమాధవప్పెరుమాళ్ అరుళిచ్చెయ్దదు

లోకాచార్యాయ గురవే కృష్ణపాదస్య సూనవే ।
సంసారభోగిసన్దష్ట జీవజీవాతవే నమః ॥ ౭ ॥

కృష్ణపాదస్య - కృష్ణమాచార్యరుక్కు, సూనవే - తిరుక్కుమారరాయుం, సంసార - సంసారమాకిఱ, భోగి - సర్పత్తాల్, సందష్ట - కడిక్కప్పట్ట, జీవ-జీవాత్మాక్కళుక్కు, జీవాతవే- జీవిక్కుంబడియాన మరుస్దాయుమిరుక్కిఱ, లోకాచార్యాయ గురవే - పిళ్ళైలోకాచార్యరెన్గిఱఆచార్యరుక్కు, నమః - నమస్కారమానదు ఆకట్టుం.

తిరువాయ్మొழிప్పిళ్ళై యరుళిచ్చెయ్దదు

లోకాచార్యకృపాపాత్రం కౌణ్డిన్యకులభూషణమ్ ।
సమస్తాత్మగుణావాసం వందే కూరకులోత్తమమ్ ॥ ౮ ॥

లోకాచార్య- పిళ్ళైలోకాచార్యరుడైయ, కృపా - కృపైక్కు, పాత్రం - కొళ్కలమాయుం, కౌణ్డిన్యకుల - కౌణ్డిన్యకులత్తిఱ్కు, భూషణం - అలంకారభూతరాయుం, సమస్త - ఎల్లా, ఆత్మగుణ - ఆత్మగుణంగళుక్కుం, ఆవాసం - స్థానమాయుమిరుక్కిఱ, కూరకులోత్తమమ్ - కూరకులోత్తమదాసరై, వందే - నమస్కరిక్కిఱేన్.

మణవాళమామునికళ్ ళరుళిచ్చెయ్దదు.

నమశ్శ్రీశైలనాథాయ కున్తీనగరజన్మనే ।
ప్రసాదలబ్ధపరమప్రాప్యకైఙ్కర్యశాలినే ॥ ౯ ॥

ప్రసాద - ఆళ్వారుడైయ కృపైయాల్, లబ్ధ - అడైయప్పట్ట, పరమప్రాప్య - మికవుండద్దేశ్యమాన, కైఙ్కర్యశాలినే - ఆళ్వారుడైయ సర్వవిధకైఙ్కర్యత్తాలుం విళఙ్గానిన్ఱవరాయ్, కున్తీనగర - కున్తీనగరత్తిలే, జన్మనే - అవతరిత్తవరాయుళ్ళ, శ్రీశైలనాథాయ - తిరువాయ్మొళిప్పిళ్ళైక్కు, నమః - నమస్కారం.

లోకాచార్యపదాంభోజ రాజహంసాయితాన్తరమ్ ।
జ్ఞానవైరాగ్యజలధిం వందే సౌమ్యవరం గురుమ్ ॥ ౧౦ ॥

లోకాచార్య- పిళ్ళైలోకాచార్యరుడైయ, పదామ్భోజ- తిరువడిత్తామరైయిల్, రాజహంసాయితాన్తరమ్ - హంసశ్రేష్ఠంపోల్ ఇడైవిడామలిరుక్కుమనత్తై యుడైయవరుం, జ్ఞానవైరాగ్య - జ్ఞానత్తిఱ్కుం వైరాగ్యత్తిఱ్కుం, జలధిం - సముద్రమాయిరుక్కిఱవరుమాన, సౌమ్యవరం గురుం - కోట్టియూర్ అళకియమణవాళప్పెరుమాళ్ పిళ్ళైయై, వందే - సేవిక్కిఱేన్.

శ్రీజిహ్వావదధీశదాసమమలమశేషశాస్త్రవిదమ్ ।
సుందరవరగురుకరుణాకందళితజ్ఞానమందిరం కలయే ॥ ౧౧

సుందరవరగురు - కోట్టియూర్ అళకియ మణవాళప్పెరుమాళ్ పిళ్ళైయినుడైయ, కరుణా - కృపైయాలే, కందళిత - వృద్ధియడైన్ద, జ్ఞానమందిరం - జ్ఞానత్తుక్కుపీడాయిరుప్పవరుం, అశేషశాస్త్రవిదం - ఎల్లాశాస్త్రఙ్గళైయుమఱిన్దవరుమాన, శ్రీజిహ్వావదధీశదాసం - తికళక్కిడన్దాన్ తిరునావీఱుడైయపిరాన్ తాతరణ్ణరైయ్యరై, కలయే - స్తోత్రంపణ్ణుకిఱేన్.

అప్పుకియమణవాళరరుళిచ్చెయ్దను

శ్రీశైలేశదయాపాత్రం ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్
యతీన్ద్రప్రవణం వందే రమ్యజామాతరం మునిమ్ ॥

పురుషకారవైభవం చ సాధనస్య గౌరవమ్
తదధికారికృత్యమస్య సద్గురూపసేవనమ్ ।
హరిదయామహేతుకీం గురోరుపాయతాఞ్చ యే
వచనభూషణేవదజ్జగద్గురుం తమాశ్రయే ॥ ౧౨ ॥

పురుషకారవైభవం చ - అపరాధిచేతనర్గళై భగవచ్చరణారవిందఙ్గళిల్ చేర్పిక్కుం ఘటికైయాన పెరియపిరాట్టియారుడైయ అతిశయమాన వైభవముమ్, సాధనస్య గౌరవం - ఉపాయాంతరంగళై క్కాట్టిల్ సులభసాధనమాన ప్రపత్తియిన్ ఆధిక్యముం, తత్ -అంద, అధికారికృత్యమ్ - ప్రపత్తి పణ్ణినఅధికారియిన్ అనుష్ఠానముం, అస్య- ఇవరుడైయ, సద్గురూపసేవనం - సదాచార్య అనువర్తన క్రమముం, హరిదయాం అహేతుకీమ్ - ఈశ్వరనుడైయ నిర్హేతుకకృపైయుం, గురోరుపాయతాం చ - సంసారసాగరత్తై త్తాణ్డువిక్కుం ఆచార్య సాధనత్వముమ్, యః - ఎందప్పిళ్ళైలోకాచార్యర్, వచనభూషణే - శ్రీవచనభూషణత్తిల్, అవదత్ -అరుళిచ్చెయ్దారో అంద, జగద్గురుం - శ్రీమత్ పిళ్ళైలోకాచార్యరై, ఆశ్రయే - ఆశ్రయిక్కిఱేన్.

సాంగాఖిలద్రవిడ సంస్కృతరూపవేద
సారార్థసంగ్రహమహారసవాక్యజాతమ్ ।
సర్వజ్ఞలోకగురునిర్మితమార్యభోగ్యమ్
వన్దే సదా వచనభూషణదివ్యశాస్త్రమ్ ॥ ౧౩ ॥

సాంగ - ఎల్లాఅఙ్గఙ్గళోడుంకూడిన, అఖిల ద్రవిడసంస్కృత రూప - ఎల్లాద్రావిడసంస్కృతరూపమాన, వేద - ఉభయవేదత్తిను డైయ, సారార్థ - తాత్పర్యార్థత్తై, సంగ్రహ - సంగ్రహిత్త, మహా

రస - మికవుం శ్రేష్ఠార్థప్రదమాన, వాక్యజాతం - వాక్యసమూహత్తోడుకూడినదుం, సర్వజ్ఞలోకగురునిర్మితం - సర్వజ్ఞరాన పిళ్ళైలోకాచార్యరాల్ అరుళిచ్చెయ్యప్పట్టదుం, ఆర్యభోగ్యం - అఖిల ఆచార్యర్కళాలుం అనుభవిక్క త్తక్కదుం ఆన, వచనభూషణదివ్యశాస్త్రమ్ - శ్రీవచనభూషణమెన్నుం దివ్యశాస్త్రత్తై, సదా-ఎప్పోఴుదుమే, వందే - సేవిక్కిఱేన్.

ఆకణ్ఠోత్కణ్ఠవైకుణ్ఠప్రియాణాం కణ్ఠభూషణమ్ ।
గురుణా జగతాముక్తం వ్యాప్తం వచనభూషణమ్ ॥ ౧౪ ॥

ఆకణ్ఠ - కణ్ఠత్తళవుం, ఉత్కణ్ఠ-ఆశైయుడన్కూడిన, వైకుణ్ఠప్రియాణాం - విలక్షణమోక్షప్రీతియుక్తరాన శ్రీవైష్ణవర్కళుక్కు, కణ్ఠభూషణం - మంగళసూత్రంపోలే కణ్ఠాభరణమానదుం, (అదావదు సదానుసంధానయోగ్యమెన్నపడి). జగతామ్ - ఉలకత్తిఱ్కు, గురుణా - ఆచార్యరాన పిళ్ళైలోకాచార్యరాలే, ఉక్తం - శొల్లప్పట్టదుం, వ్యాప్తం - ఎంగుంవ్యాపిత్తదుమాన, వచనభూషణం - శ్రీవచనభూషణమెన్కిఱ రహస్యగ్రన్థత్తై, వందే - సేవిక్కిఱేన్.

పేఱుతరువిక్కుమవళ్ తన్ పెరుమైయాఱు పేఱువాన్ ముఱైయవన్
కూఱుగురువైప్పనువల్ కొళ్వతినైయాకియ కుళిర్న్దవరుళ్ తాన్
మాఱిల్ పుకఴ్ నల్కురువిన్ వణ్మైయిడెలాం వచనభూషణమతిల్
తేఱిడ నమక్కరుళ్ ముడుమ్బైయిఱైవన్ కఴల్కళ్ శేర్ఎన్ మననే.

పేఱుతరువిక్కుమవళ్తన్ పెరుమై - పురుషార్థత్తై క్కొడుక్కుంబడి శెయ్యవళాకియ పెరియపిరాట్టియారిన్ వైభవముం, ఆఱు - వఴియుం, (ఉపాయవైభవముం;) పేఱువాన్ ముఱై - పురుషార్థత్తై ప్పెఱుపవనాకియ అధికారియిన్ కృత్యముం, కూఱుగురువై - శిఱప్పిత్తుక్కూఱుం ఆచార్యనై, (అవన్) పనువల్ - అంద అధికారి స్తుతిత్తు ప్పణియుం ఇయల్పుం, (నల్లశిష్యలక్షణముం;) కొళ్వతినైయాకియ-

చేతననుడైయ అపకారమొన్ఱైయుం కొళ్ళాతిరుక్కై, కుళిర్న్ద అరుళ్ - సుఖరూపమాకియ ఎంబెరుమానదు నిర్హేతుకకృపైయుం, మాట్చిల్ పుకళ్ - మాఱుపాడిల్లాద కీర్తియైయుడైయ, నల్ గురువిన్ వణ్మైయొడు, అఱివోఙ్గుకడ్గమ దైయ ఆచార్యనదు ఔదార్యత్తోడు, ఎల్లాం-ఆకియ అర్థంఅనైత్తైయుం, వచనభూషణమతిల్ - శ్రీ వచన భూషణమెన్గిఱ శిఱన్దనూలిల్, తేఱిడ - తెళివాక అఱిందిడ, నమక్కు- అరుళ్-నమక్కు- అరుళిచ్చెయ్ద, ముడుంబై యిఱైవన్ - ముడుంబైయెన్నుం పతిక్కుత్తలైవరాకియ పిళ్ళైలోకాచార్య రుడైయ, కళల్కళ్ - తిరువడికళై, యోమననే - యోమనమే, శేర్ - అడైవాయాక.

తిరుమామకళ్ తన్ శీరరుళ్ట్రుముమ్
తిరుమాల్ తిరువడి శేర్వళినన్మైయుం
అవ్వళియొళిన్దన అనైత్తిన్ పున్మైయుం
మెయ్వళియూన్ఱియమికో్కర్ పెరుమ్మైయుం
ఆరణంవల్లవ రమరున న్నెఱియైయుమ్
నారణన్ తాళ్ తరు నల్ గురునీతియుమ్
శోతివానరుళ్ తూయమాగురువిన్
పాదమామలర్ పణిపవర్ తన్మైయుమ్
తీతిల్ వానవర్ తేవనుయిర్కళై
ఏదమిన్ఱి యెడుక్కుమ్పడియైయుమ్
మన్నియవిన్పముమ్ మాగతియుమ్గురు
వెన్నునిలై పెఱు మిన్పొరుళ్ తన్నైయుమ్
అఱైవిలావేద మతనుళ్ళన్తైయుమ్
వచనభూషణ వళియాలరుళియ
మన్నియవర్ శిఖామణి వణ్పుకళ్ముడుమ్బై
యిఱైయవనెజ్ఞో నేరులకారియన్
తేన్మలర్చ్చేవడి శిన్దైశెయ్పవర్
మానిలత్తిన్పమతెయ్ది వాళ్పవరే.

తిరుమామకళ్ తన్ శీర్ - పెరియపిరాట్టియారుడై శీర్మైయాన, అరుళేట్రముమ్ - కృపాతిశయంగళైయుడైక్కుం పురుషకార వైభవముమ్, తిరుమాల్ తిరువడి - పెరియపిరాట్టియారుక్కు నాయకనాకియ ఎంబెరుమానదుపాదంగళై, శేర్వఴినన్మైయుమ్ - అడైవిక్కుం సిద్ధోపాయత్తిన్ నన్మైయుమ్, అవ్వఴిబఴిన్దన - అంద సిద్ధోపాయత్తై యొఴిన్దనవాకియ, అన్నైత్తిన్ పున్మైయుమ్ - కర్మజ్ఞాన భక్తికళాకియ వుపాయంగళిన్ ఇఴివుమ్, మెయ్వఴి ఊన్ఱియ - ఉణ్మైయానసిద్ధోపాయత్తైప్పట్రియ, మిక్కోర్ పెరుమైయుమ్ - అన్ద సిద్ధోపాయనిష్ఠరిన్ వైభవముం, ఆరణంవల్లవర్ - పరమరహస్యమాన వేదాన్తార్థజ్ఞానముడైయ ఇన్ద అధికారికళ్, అమరుం - స్వయంప్రయోజనమెన్ఱు వర్తిక్కిఱ, నన్నెఱియైయుమ్-పౌరుత్తమాన అనుష్ఠానవఴియుం, నారణన్ తాళ్ తరుమ్ - నారాయణన్ తిరువడియైక్కొడుక్కిన్ఱ, నల్ గురునీతియుం - ఉత్తమాచార్యలక్షణముం, శోదివానవన్ అరుళ్ - జ్యోతిస్స్వరూపనాన ఎమ్బెరుమానుడైయ అరుళ్ పెట్ర, తూయమాగురువిన్-పరిశుద్ధముంపెరుమైయుముడైయ ఆచార్యనదు, పాదమామలర్ - తిరువడిప్పూవుకళై, పణిపవర్ తన్మైయుం - వణంగుం ఉత్తమశిష్యర్కళిన్ లక్షణముం, తీతుఇల్-దోషమిల్లాద, వానవర్ దేవన్ - నిత్యసూరికళుక్కు స్వామియాన ఎమ్బెరుమాన్, ఉయిర్కళై - ఆత్మాక్కళై, ఏతుమిన్ఱి - ఒరుకారణముమిల్లామల్, (నిర్హేతుకమాక); ఎడుక్కుంపడియైయుం-సంసారక్కడలిల్ నిన్ఱెడుత్తుక్కరైయేట్రునుఱైయుం, మన్నియ ఇన్బముం-నిలై పెట్ర ఆనందముం, మాగతియుం - శిఱన్ద ఉపాయముం, గురువెన్నుం నిలై-తిరుమన్త్రిత్తై ఉపదేశిత్త ఆచార్యనే ఎన్ఱిఅనిష్ఠైయుం, పేఱుం ఇన్పొరుళ్ తన్నైయుం - అడైయత్తక్క శిఱంద ప్రయోజనముం ఆకియయివైకళైయుం, అచ్చెవిలా - అచ్చైవిల్లాద, వేదంఅధనుళ్ అన్నైత్తై

యుం - వేదత్తిల్ అడంగియ పూర్వ ఉత్తరభాగంగళిలుళ్ళ ఎల్లా అర్థంగళైయుం, వచనభూషణ వழియాల్ అరుళియ - శ్రీవచన భూషణం ఎన్గిఱ చిఱందనూలిన్ వాయిలాక అరుళిచ్చెయ్దు, మఱ్ఱై యవర్ శిఖామణి - వేదియర్కళ్ శిరోభూషణాం పోన్ఱవరాయుం, వణ్పుకழ் - శెழిప్పుం కీర్త్తియుముడైయ, ముడుమ్బై యిఱైయవన్ - ముడుంబై యెన్నుంపతికుక్కు తలైవరాయుం, ఎఙ్కోన్ - ఎఙ్గళ్ నాయకరాయుమిరుక్కిఱ, ఏర్ ఉలకారియన్ - అழకియపిళ్ళై లోకాచార్యరుడైయ, తేన్ మలర్ చేవడి - తేన్ పొరుందియ తామరై మలర్ పోన్ఱ తిరువడిహళై, చిన్తై శెయ్పవర్ - మననం శెయ్పవర్, మా నిలత్తు - పెరియనిలవులకత్తిల్, ఇన్బంఎయ్దివాழ్పవర్ - ఇన్బత్తై ప్పెఱ్ఱు వాழ్పవరావార్.

లోకాచార్యకృతే లోకహితే వచనభూషణే ।
తత్త్వార్థదర్శినో లోకే తన్నిష్ఠాశ్చ సుదుర్లభాః ॥ ౧౭ ॥

లోకహితే - లోకహితత్తిన్ పొరుట్టు, లోకాచార్యకృతే - శ్రీమత్ పిళ్ళైలోకాచార్యరాల్ అరుళిచ్చెయ్యప్పట్ట, వచనభూషణే - శ్రీవచనభూషణత్తిలే, తత్త్వార్థదర్శినః - ఉణ్మైయాన అర్థవిశేషంగళై ఆరాయ్న్దవర్కళుం, తన్నిష్ఠాం చ - అదన్పడి అనుష్ఠానత్తుడన్ కూడినవర్కళుం, సుదుర్లభాః - మికవుం దుర్లభర్కళ్.

జగదాచార్యరచితే శ్రీమద్వచనభూషణే ।
తత్త్వజ్ఞానఞ్చ తన్నిష్ఠాం దేహి నాథ యతీంద్ర మే ॥ ౧౮ ॥

యతీంద్ర నాథ-యతిరాజశ్రేష్ఠరే, జగదాచార్య-శ్రీమత్ పిళ్ళైలోకాచార్యరాల్, రచితే - అరుళిచ్చెయ్యప్పట్ట, శ్రీమత్ వచనభూషణే - శ్రీమత్ వచనభూషణ దివ్య శాస్త్రత్తిల్, తత్త్వజ్ఞా

నం చ - తత్త్వజ్ఞానాదిగళై యుం, తన్నిష్ఠాం -అన్ద అనుష్ఠానత్తైయుమ్, మే - ఎనక్కు, దేహి-కృపై శెయ్దరుళవేణ్డుమ్.

ఉలకాశిరియన్ తిరువడికళే శరణమ్

జీయర్ తిరువడికళే శరణమ్

శాట్ట్రుంబో దనుసంధిక్కుం తనియన్ కళ్

కోతిలులకాశిరియన్ కూరకులోత్తమతాసర్
తీతిల్ తిరుమలైయాழ்వార్ శెழுంగురవై మణవాళర్
ఓతరియ పుకழ்తిరునావుడైయపిరాన్ తాతరుడన్
పోతమణవాళముని పొన్నడికళ్ పోట్రువనే. ॥ ౧౯ ॥

కోతుఇల్ ఉలకాశిరియన్ - కుట్రమిల్లాద పిళ్ళైలోకాచారియరైయుం, కూరకులోత్తమతాసర్ - కూరకులోత్తమ దాసరైయుం, తీతు ఇల్ - తీమైయిల్లాద, తిరుమలైయాழ்వార్ - తిరువాయ్మొழிప్పిళ్ళైయైయుం, శెழுమ్ కురవై - చెழிప్పుట్ర కురవై యెన్నుం పతియుడైయ, మణవాళర్ - కొల్లికావలదాశరాన అழகియమణవాళప్పెరుమాళైయుం, ఓదరియపుకழ் - శొల్లుదఱ్కరియ కీర్తియైయుడైయ, తిరునావుడైయపిరాన్ తాతరుడన్ - తిరువాయ్మొழிప్పిళ్ళైయిన్ తిరుత్తకప్పనారాన తికழక్కిడన్దాన్ తిరునావీఱుడైయపిరాన్ తాతరణ్ణరోడు, పోదమణవాళముని - జ్ఞానముడైయ మణవాళమామునివరైయుం, పొన్నడికళ్ - తిరువడికళై, పోట్రువేన్ - వణంగువేన్.

వాழியులకాశిరియన్ వాழியవన్ మన్ను కులం
వాழிముడుంబై యెన్నుం మానకరం-వాழி
మననంశూழ్న్ద పేరిన్బం మల్కుమికు నల్లార్
ఇనమ్శూழ్న్దిరుక్కు మిరుప్పు. ॥ ౨౦ ॥

ఉలకాశిరియన్ - పిళ్ళైలోకాచార్యర్, వాழி - వాழ్క, అవన్ మన్నుకులం - అవ్వాచార్యరిన్ నిలైపెఱ్ఱైయుకులం, వాழி-వాழ్క, ముడుంబై యెన్నుమ్ మానకరం-పిళ్ళైలోకాచార్యర్ తిరువవతరిత్త ముడుంబై యెన్నుం శిఱన్ద నకరముమ్, వాழி - వాழ్క, మనంశూழ్న్ద-మనత్తైచ్చూழ్న్దిరుక్కిఱ, పేరిన్బమల్కుం-పేరానన్దం నిఱైన్ద, మికునల్లార్ ఇనమ్ - మిక్కనల్లోరాకియ శిష్టర్కళిన్ గోష్ఠి, చూழ్న్దిరుక్కుం ఇరుప్పు-శూழ్న్దిరుత్తఱ్కురియ ఇరుప్పిడముం, వాழி - వాழ్క.

ఓతుముడుంబై యులకాశిరియ నరుళ్
ఏతుమఱివాద ఎమ్బెరుమాన్ - నీతి
వழువాచ్చిఱునల్లార్ మామణైయోన్ పాతమ్
తొழువార్క్కు వారా తుయర్. ‖ ౧౧ ‖

ఓతుముడంబై - శిఱప్పిత్తుచ్చొల్లప్పట్ట ముడుంబై యెన్నుం పతియిల్ తిరువవతరిత్త, ఉలకాశిరియన్ అరుళ్ - పిళ్ళైలోకాచార్యరదు తిరువరుళై, ఏదుమఱివాద - శిఱిదుం అఱివాదియుకిఱ, ఎంబెరుమాన్ - (శ్రీ) శైలేశరాకియ తిరువాయ్మొழிప్పిళ్ళైయుమ్, నీతివழువా - అఱనెఱియిల్ నిన్ఱుం శిఱిదుం తవఱాద, చిఱునల్లార్ మామణైయోన్ - శిఱునల్లూర్ ఎన్నుం పదియిలుళ్ళ చిఱన్ద ఉండ ణరుమాకియ ఇవర్కళదు, పాదంతొழువార్క్కు, తిరువడికళై వణఙ్కుకిన్ఱవర్కళుక్కు - తుయర్ వారా-తున్బంవందణైయమాట్టా.

యాతానుమోరాక్కైయిల్ పుక్కుంగాప్పుండు మాప్పవిழ్న్దుం
మూతావియిల్ తడుమాఱుముయిర్ మున్న మేయతనాల్
యాతానుమ్పఱ్ఱినీఙ్కుం విరత త్తై నల్వీడు శెయ్యుమ్
మాతావినైప్పితువై త్తిరుమాలై వణంగువనే. ‖ ౧౨ ‖

ఉయిర్ - జీవనానదు, మున్న మే - అనాదికాలమాక, యా తానుం ఓర్ - ఏదో ఒరు, ఆకై-యిల్-దేహత్తిల్, పుక్కు-ప్రవేశిత్తుం, అఙ్గు - అన్దదేహత్తిల్, ఆప్పు ఉణ్డుం - బంధత్తైయడైన్దుం, ఆప్పు అవిర్న్దుం-బంధత్తైవిట్టుమ్, మూతు-పణ్డైయదాన, అవియిల్-సూక్ష్మశరీరత్తిల్, తడుమాఱుం-అలైయూనిఱ్కుమ్, అతనాల్-అన్దవాసనైయినాల్, యాతానుమ్ - ఏతేనుమ్ ప్రాకృతమాన విషయత్తై, పట్రి - అవలంబిత్తు, నీఙ్గుం - భగవద్విషయత్తైవిట్టు అకలుంబడియాన, విరతత్తై - సంకల్పత్తై, నల్విడుచెయ్యుమ్ - నన్రాక విడువిప్పదైచ్చెయ్పవనుం, మాతావినై - మాతావైప్పోల్ ప్రియపరనుం, పితువై-పితావైప్పోల్ హితపరనుమాన, మాలై - శ్రియఃపతియానవనై, వణఙ్గువెన్ - నమస్కరిక్కిఱేన్.

శ్రీః

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

అనతారికై

1యత్రర్షయః ప్రథమజా యే పురాణాః ॥

యత్ర - ఎందప్పరమపదత్తిల్, యే - ఎంద, ఋషయః - నిత్యసూరికళ్, ప్రధమజాః - ముతలిలుండానవర్కళ్, పురాణాః - మున్బుం పుతియవరాయిరుప్పవర్కళ్ (అతనాల్) నిత్యర్. ॥ ౧ ॥

2అనాదిమాయయా సుప్తః యదా జీవః ప్రబుధ్యతే ।
అజమనిద్రమస్వప్నమద్వైతం బుధ్యతే తదా ॥

అనాదిమాయయా - కారణశూన్యయాన ప్రకృతియినాల్, సుప్తః - ఉఱంగుకిఱ, జీవః - జీవాత్మావానవన్, యదా -

1. య. వే. అచ్ఛి. ప. ౬౨. 2. మాణ్డూక్యమ్, ౨ కాండం. ౨౧ వాక్యం.

ఎప్పొழுతు, ప్రబుధ్యతే-విழிక్కిఱూనో, తదా-అప్పొழுతు, అజం - తన్నైప్పిఱప్పిల్లాదవనాకవుమ్, అనిద్రం - ఉఱక్కమిల్లాదవనాక వుమ్, అస్వప్నం - స్వప్నశూన్యనాకవుమ్, అద్వైతం - పరమా త్మావుక్కుం తనక్కుం భేదమిల్లాదవనాకవుం,బుధ్యతే - అఱికిఱాన్.

॥ 3 ॥

1 అనన్తా వై వేదాః

వేదాః - వేదంగళ్, అనన్తా వై - ఎల్లైయిల్లాదవైకళ్.

ఆకారత్రయమ్ - అనన్యార్హ శేషత్వం అనన్య శరణ త్వం, అనన్య భోగ్యత్వం. నిరతిశయానందం - ఎల్లైయిల్లాద ఆనం దం. తిలతైలవత్ -ఎళ్ళిల్ ఎణ్ణెయ్‌పోలవుమ్, దారువహ్నివత్ -కట్టై యిల్ నెరుప్పుపోలవుం, దుర్ వివేచ- పిరిక్కకూడాద, దురత్యయ- ఈశ్వరఞ్తవిర మఱ్ఱవర్ కళాల్ నివర్తిక్క ముడియాత, తిరోహిత - మఱైక్కప్పట్ట, అవిద్యా - అజ్ఞానం, అన్యథాజ్ఞానం - విపరీతజ్ఞానం, 2యాతానుం పఱ్ఱి నీఙ్గుం విరతత్తై - ఏతో వొన్ఱైప్పఱ్ఱి అత్తాల్ ఎంబెరుమానై క్కిట్టామైక్కు హేతువాన విరతత్తై. అ-అంద, విముఖ రాయ్-అన్యశేషత్వత్తాల్ వైముఖ్యం,స్వాతంత్ర్యత్తాల్ అతివైముఖ్యమ్, దేహాత్మాభిమానత్తాల్ అత్యంతవైముఖ్యం. వితత-విస్తారమాన, వివిధ - అనేకవిధమ్మాన, తత్ర్వ-భగవత్ కైంకర్యం, జాయమానకాలం - జననకాలం, అఱ్ఱై - తదీయశేషత్వపర్యంతం అఱ్ఱై. పారగరాయ్ - కరైకణ్డవరాయ్, వేదోపబృంహణంగళాన - వేదంగళుక్కు వ్యాఖ్యా నంగళాన, గూఢార్థంగళై - దుర్జ్ఞేయమానవర్థంగళై, కరతలామలక మాక - కైయిలంగు నెల్లిక్కనిపోల, ఆకస్మికం-అకస్మాత్ సంభవం; నిర్హేతుకమెన్ఱపడి, కటాక్ష విశేషమావన - నమ్మాழ்వారరుళిచ్చె య్ద నాలుప్రబంధంగళ్. తదంగమావన - తిరుమంగైయాழ்వార్

---

1. య. వే. కాఠ. ప్ర. ౧-౪౪. 2. తిరు విరుత్తం ౯౫

అరుళిచ్చెయ్ద ఆఱు ప్రబంధంగళ్. ఉపాంగమావన - మత్తైయాళ్వార్కళ్ అరుళిచ్చెయ్ద పదినాలు ప్రబంధంగళ్. అఱివిలికళ్ - మందమతిగళ్.

'సత్సంప్ర' ఇత్యాది. సత్-సత్పురుషర్కళుడైయ, సం-సమీచీనమాన, అదావదు తాంగళఱిన్దపడియే శెయ్ద, ప్రదాయః - ఉపదేశత్తిల్ సిద్ధరాయ్ ఎన్నపడి. సమీచీనః ప్రదాయః - సంప్రదాయః. సమీచీనత్వమావదు - ఉపదేశసమయత్తిల్ ఉపదేష్టాక్కళ్ యథాప్రతిపత్తియుక్తరాయ్ ఉపదేశిక్కై. అరుమై-అధికారి దుర్లభత్వం. పెరుమై-అర్థగౌరవం. నంబియార్-జ్ఞానపూర్ణర్. విత్తరాయ్-ఈడుపట్టు.

రత్నభూషణమావదు - తని రత్నత్తిఱ్కు రత్నభూషణమెన్ఱు పెయర్ ఇల్లై; రత్నముం తంగముం శేర్న్దవోర్ వస్తువిఱ్కు రత్నభూణమెన్ఱు శొల్లునదు. ఆనాల్ ఇదిల్ తంగం శేర్న్దిరుక్క అప్పడియాల్ స్వర్ణభూషణం ఎన్ఱు ఏన్ పెయరిడక్కూడాదెన్నాల్, ఎందవస్తు అధికమాయిరుక్కుమో అత్తైయే నిరూపమాగచ్చొల్లువదు వోర్ న్యాయముండు: అదైప్పోల్, రత్నం మదిప్పు అధికమాయుం తంగం కొంచయాయుమిరుక్కుం ఆభరణత్తిఱ్కు రత్నభూషణమెన్ఱు పెయర్ ఆకక్కడవదు. కీళ్చ్చొన్న న్యాయప్పడి ఇంగు వచనభూషణమ్ ఎన్కిఱ శబ్దత్తిఱ్కు వచనంగళ్ అధికమాయుం అర్థం కుఱైవాయుముళ్ళదు ఎదువో అదు వచనభూషణమెన్ఱు శొల్లవేండియదాయ్ వరుం. ఆనాల్ అదుదాన్ పొరుళ్ ఎన్నాలో అదువల్ల. పిన్నై యెజ్జనే ఎన్నిల్, పూర్వాచారియర్కళిన్ వచనంగళ్ అధికమాయుం తమ్ముడైయ వచనం కుఱైవాయుం ఉళ్ళదనాల్ వచనభూషణమెన్కిఱ తిరునామమ్ ఇగ్గ్రంథత్తిఱ్కు ఉణ్డాయిఱ్ఱు.

ముదల్ సూత్రమ్

ప్రత్యక్షమేకం చార్వాకాః కణాదసుగతౌ పునః ।
అనుమానం చ తచ్చాథ సాంఖ్యాశ్శబ్దం చ తే అపి ॥
అర్థాపత్త్యా సహైతాని చత్వార్యాహ ప్రభాకరః ।
న్యాయైకదేశినోఽప్యేవముపమానం ప్రచక్షతే ॥
అభావషష్ఠాన్యేతాని భాట్టా వేదాంతిన స్తథా ।
సంభవైతిహ్యయుక్తాని తాని పౌరాణికా జగుః ॥ ॥ ౮ ॥

చార్వాకాః - లోకాయత మతస్థర్కళ్, ప్రత్యక్షం ఏకం - ప్రత్యక్షమొన్ఱైయే ప్రమాణమాక, జగుః - శొన్నార్కళ్; కణాద సుగతౌపునః - నైయాయికర్కళుం బౌద్ధర్కళుం, అనుమానంచ - అనుమానత్తైయుం, తచ్చ - అంద ప్రత్యక్షత్తైయుం ప్రమాణమాకచ్చొన్నార్కళ్; సాంఖ్యాః- కపిలమతస్థర్కళ్, శబ్దంచ-శబ్దత్తైయుం, తేఅపి-అందప్రత్యక్షానుమానంగళైయుం. శొన్నార్కళ్; ప్రభాకరః - ప్రభాకరఱ్, అర్థాపత్త్యాసహ - అర్థాపత్తియోడుకూడ, ఏతాని చత్వారి - ఇంద ప్రత్యక్షానుమాన శబ్ద అర్థాపత్తియెన్నుం నాన్గైయుం ప్రమాణమాక, ఆహ - శొల్లుకిఱాన్, న్యాయైకదేశినః - నైయాయికర్కళిల్ శిలర్, ఏవం - మున్ఱశొన్న నాన్గైయ్యుం, ఉపమానమపి - ఉపమానత్తైయుం ప్రమాణమాక, ప్రచక్షతే - శొల్లుకిఱార్కళ్; భాట్టాః - భట్టమతస్థర్కళుం, తథా-అప్పడి; వేదాన్తినః- వైదికర్కళుం, ఏతాని - మున్ఱశొన్న ప్రత్యక్షాది ఐందు ప్రమాణంగళై, అభావషష్ఠాని - అభావత్తోడు ఆఱుప్రమాణంగళాక, జగుః - శొన్నార్కళ్, పౌరాణికాః - పౌరాణికర్కళ్, తాని - కీఴ్చ్చొన్న అంద ఆఱుప్రమాణంగళైయుం, సంభవైతిహ్యయుక్తాని - సంభవం ఐతిహ్యం ఎన్ఱ ఇవైగళుడఱ్కూడి ఎట్టుప్రమాణంగళాక, జగుః -

శొన్నార్కళ్. చార్వాకర్కళుక్కు ప్రమాణం ప్రత్యక్షం ॥ ౧ ॥ వైశేషికర్కళ్ బౌద్ధర్ ఇవర్కళుక్కు ప్రమాణం ప్రత్యక్షం అనుమానం ఇరణ్డు॥ ౨॥ సాంఖ్యరుక్కు ప్రమాణం ప్రత్యక్షం అనుమానం ఆగమం మూన్ఱు ॥ 3॥ ప్రభాకరర్కళుక్కు కీఴ్చ్చొన్నతోడు అర్థాపత్తియై చ్చేర్త్తు నాన్గు ॥౪॥ ఉదయన మతత్తారుక్కు కీఴ్చ్చొన్నతోడు ఉపమానత్తైయుం శేర్త్తు ఐన్దు ॥౫॥ భాట్టర్ మాయావాదికళ్ ఇవర్కళుక్కు కీఴ్చ్చొన్నతోడు అభావత్తైయుం శేర్త్తు ఆఱు ॥ ౬ ॥ పౌరాణికర్కళుక్కు క్కీఴ్చ్చొన్న ఆఱు ప్రమాణంగళోడు సంభవముం ఐతిహ్యముం చేర్త్తు ఎట్టు ప్రమాణంగళ్ ॥ ౮ ॥

అష్టవిధ ప్రమాణంగళ్

ప్రమాణమెన్బదు ప్రమాకరణం. ప్రమా ఎన్బదు - యథావస్థితవ్యవహారానుగుణజ్ఞానం; సంశయం అన్యథాజ్ఞానం విపరీతజ్ఞానమిల్లామల్ వ్యవహారిక్కత్తక్క జ్ఞానం.

(1) ప్రత్యక్షమావదు - సాక్షాత్కరిత్తు ప్రమైయై ఉణ్డుపణ్ణత్తక్క కణ్ ముదలియ ఇంద్రియంగళ్.

(2) అనుమానమావదు - వ్యాప్తమా యిరుక్కిఱ శిల అడైయాళంగళైక్కొణ్డు కాణప్పడాద వేఱొరువస్తు ఇరుక్కిఱతెన్ఱు అఱివతఱ్కు కారణమాన హేతుసంబంధజ్ఞానం. అదావదు, మలైయిల్ మఱైన్దిరుక్కుం అగ్ని వెళియిల్ కాణప్పడుం ధూమత్తాల్ అమ్మలైయిల్ ఇరుక్కిఱదెన్ఱు నిశ్చయిక్కక్కూడలా యిరుప్పదు.

(3) ఆగమమావదు - శాస్త్రముం, ఆప్తర్కళ్ ఉణ్మైశొల్లుపవర్కళ్ ఇవర్కళిన్ వాక్యముం.

(4) ఉపమానమావదు - అఱియాదవొరుపొరుళై ఉణరుం పొరుట్టు అనుపోన్న అఱిందవొరుపొరుళై దృష్టాంతంకాట్టుకై. అదావదు, మఱైయై క్కాట్టిల్ కాణ విరుంబు మొరువనుక్కు అత్తై క్కండఱిన్దుకొళ్ళుంపొరుట్టు మఱై పశువై ప్పోలిరుక్కుం ఎన్ఱురైప్పదు.

(5) అర్థాపత్తియావదు-'పకలుణ్ణాన్ పరుత్తిరుప్పాన్' ఎన్ఱాల్, దేహం పరుత్తిరుప్పదై క్కండు అవన్ రహస్యమాయ్ ఇరవిల్ భుజిక్కిఱాన్ ఎన్ఱఱివదు.

(6) అభావమావదు - ఒన్ఱిన్ ఇల్లామైయైయైసాధిత్తుక్కొడుక్కుం జ్ఞానం. అదావదు-'ఇఙ్గు పుస్తకం ఇల్లై' ఎన్ఱపోదు, పుస్తకం పులప్పడామైయే అవ్వాక్యం ఉణ్మై యెన్బదై అఱివిక్కిఱదు.

(7) సంభవమావదు - ఆయిరముళ్ళ ఇడత్తిల్ నూఱుండు ఎన్గిఱ ఉపపత్తి.

(8) ఐతిహ్యమావదు - ముదలిల్ శొన్నవర్ ఇన్నారెన్ఱు అఱియామల్ యావరుం కూఱికొండిరుక్కుం 'ఇమ్మరత్తిల్ పేయిరుక్కిఱదు' ఎన్బనవాది వార్త్తైకళ్.

> వేదే కర్త్రాద్యభావాద్బలవతి హి నయై స్త్వన్మఖే నీయమానే ।
> తన్మూలత్వేన మానం తదితరదఖిలం జాయతే. (శ్రీరంగ. స్తవ. 2, 14)

హేరఙ్గధామన్ - హేరంగనాథనే, కర్త్రాద్యభావాత్ శెయ్దవనుం అవనడియాక వరుం భ్రమవిప్రలంభాదికళుమిల్లామైయాల్, బలవతి-స్మృతీతిహాస పురాణఙ్గళై క్కాట్టిలుం ప్రబలమాన, వేదే - వేదమానదు, నయైః - సామాన్యవిశేషగతి సామాన్యాది న్యాయంగళినాల్, త్వన్ముఖే - దేవరీరై ప్రతిపాదిప్పదాక, నీయమానే - అఙ్ఞై విక్కప్పట్టిరుందవళవిల్, తదితరత్ - అంద వేదత్తై

కాట్టిలుం వేఱాన, అఖిలం - సమస్తమానస్మృతి ముతలియవైకళ్, తత్ మూలత్వేన - అంద వేదత్తై మూలమాక ఉడైయతాయిరుప్ప దనాలే, మానం జాయతే - ప్రమాణమాకిఱదు, తస్మాత్ - ఆకై యాల్, సయోగమ్ - యోగమతత్తోడుం, సపశుపతిమతం-శైవాగ మత్తోడుంకూడి, సాంఖ్యం - సాంఖ్యాగమం, కుత్రచిత్ - శిలవిడత్తి లేయే, ప్రమాణం-ప్రమాణమాక ఆకిఱతు, పంచరాత్రం - పంచ రాత్రాగమమానదు, సర్వత్రైవ - సర్వాంశత్తిలుం ప్రమాణమా కిఱదు. తదిదం - ఇవ్విదమర్థమానదు, పంచమాదేవ వేదాత్ - ఐందాంవేదమాన భారతత్తాలేయే, అవగతం - అఱియప్పట్టదు.

వాచా విరూప నిత్యయా. (య వే, కా 2. ప్ర. 6. ప. 62) ॥ ౬ ॥

విరూప - అఱ్ఱకుళ్ళవనే, నిత్యయా - ఎప్పోదుముళ్ళ, వాచా - వాక్కినాల్ (వేదవాక్కినాల్) ఈశ్వరనై యఱియ లామ్.

అనాదినిధనా హ్యేషా వాగుత్సృష్టా స్వయంభువా ।
ఆదౌ వేదమయీ దివ్యా యతః సర్వాః ప్రసూతయః ॥ ౭ ॥

యతః - ఎన్దవాక్కినాల్, సర్వాః - సమస్తమాన, ప్రసూ తయః-జన్మంగళుం (సకలజగత్తిన్ సృష్టికళుం) అఱియప్పడుకిన్ఱనవో, అనాదినిధనా - ఉత్పత్తివినాశంగళఱ్ఱతాయ్, దివ్యా - ప్రమాణాంత రంగళై కాట్టిలుం విలక్షణైయాయ్, వేదమయీ - వేదస్వరూప మాన, ఏషా - ఇన్ద, వాక్- వాక్కానదు, ఆదౌ - సృష్టికాలత్తిల్, స్వయంభువా - స్వయమాకవే (పుణ్యపాపంగళన్ఱిక్కే) తన్నిచ్ఛ యినాల్ అవతరిక్కుఱ సర్వేశ్వరనాల్, ఉత్సృష్టా-ఉండాక్కప్పట్టదు.

సత్యం సత్యం పునస్సత్య ముద్ధృత్య భుజముచ్యతే ।
వేదశాస్త్రాత్ పరం నాస్తి న దైవం కేశవాత్పరం(హరివ. శేష.ధర్మ 2.15.)

సత్యం సత్యం - మెయ్యేమెయ్యే, పునస్సత్యం - మీణ్డుం మెయ్యే, అడిక్కడి మెయ్యెన్బదు వేదమే ప్రబలప్రమాణం, కేశవనే పరదేవతై ఎన్బదు ఎల్లోర్ నెంజిలుం దృఢప్పడుత్తువదఱ్కాగ. భుజం - ఉత్తోళ్లై, ఉద్ధృత్య-తూక్కిక్కొణ్డు, ఉచ్యతే-శొల్లప్పడుకిఱదు. ... వదు, వేదశాస్త్రాత్ - వేదమాకిఱ శాస్త్రత్తైక్కాట్టిలుం, పరం - మేలాన ప్రమాణం, నాస్తి - కిడైయాదు, కేశవాత్ - కేశవనైక్కాట్టిలుం, పరందైవం - ఉత్కృష్టమాన దేవతై, నాస్తి - కిడైయాదు.

ఆదౌ వేదమయీ దివ్యా యతస్సర్వాః ప్రసూతయః ॥ ౯ ॥

హేభగవన్ - ఏ భగవానే, వేదాః - వేదఙ్గళ్, ... - ముతలడియిల్, ప్రమాణం-ప్రమాణమాక్కప్పట్టన. స్మృతిః - మనువాది స్మృతికళ్, సేతిహాసైః - శ్రీరామాయణం ముదలాన ఇతిహాసఙ్గళోడుకూడియ, పురాణైః-శ్రీవిష్ణుపురాణాదికళోడుం, న్యాయసమన్వితైః - పూర్వోత్తర మీమాంసైకళోడుం, ఉపబృంహ్యతే - ... పూర్వభాగః - అన్ద వేదత్తిల్ కర్మకాండమానదు, త్వదారాధనవిధౌ దేవరీరదు ఆరాధన విధియిల్, పరిక్షీయతే - ఒరువిధమాల్ పర్యవసిక్కిఱదు, ఊర్ధ్వోభాగః - మేలాన బ్రహ్మభాగమానదు, త్వదీహాగుణవిభవ పరిజ్ఞాపనైః - దేవరీరుడైయ సృష్ట్యాది వ్యాపారంగళ్ తదనుగుణజ్ఞాన శక్త్యాదికళ్ విభూతికళ్ ఇవైకళై నన్ఱాయ్ అఱివిప్పదనాల్, త్వత్పదాప్తౌ - దేవరీర తిరువడికళై చ్చేరుకిఱదిల్, పరిక్షీయతే - పర్యవసిక్కిఱదు, సర్వైః - సమస్తఙ్గళాన, వేదైః-వేదంగళాల్, అహం- నాన్, వేద్యః- అఱివిక్కప్పడుమవన్, ఇతి-ఎన్ఱు, స్వాననే - దేవరీర్ ముఖమాకప్పుం, వ్యాచకర్థ - వెళియిట్టరుళినీర్.

(౧) అథాతోధర్మజిజ్ఞాసా (పూర్వామీ ౧. ౧. ౧.) ॥ ౧౦ ॥

(౨) అథాతో బ్రహ్మజిజ్ఞాసా (ఉత్తర. మీ. ౧.౧.౧.) ॥ ౧౧ ॥

అథ -వేదాధ్యయనమానపిఱకు, అతః - అతేకారణత్తినాల్, ధర్మజిజ్ఞాసా-ధర్మత్తైయఱియ విరుప్పం, కర్తవ్యా- శెయ్యవేండుం.

అథ - వేదత్తిన్ పూర్వభాగమాకియ కర్మ కాణ్డంగళిన్ అర్థత్తై విచారిత్తపిఱకు, అతః - కర్మఫలఙ్గళ్ అల్పమెన్నుమ్ అస్థిర మెన్నుం జ్ఞానముడైయవనాకైయాల్, బ్రహ్మజిజ్ఞాసా కర్తవ్యా - అనన్తస్థిరఫలమాన బ్రహ్మత్తినుడైయ 'విచారత్తిల్ ఇచ్చై శెయ్య వేణ్డియను.

స ఆత్మా అఙ్గాన్యన్యా దేవతాః (తై ఉ. శిక్షావ. అను ౫) ॥ ౧౨ ॥

స ఆత్మా - అందప్పరమాత్మావానవన్, ఆత్మా - ప్రాణన్, అన్యాదేవతాః - మఱ్ఱ అగ్ని ఇంద్రన్ ముదలియ దేవర్కళ్, అంగాని - శరీరంగళ్.

యే యజన్తి పితౄన్దేవాన్ బ్రాహ్మణాన్ సహుతాశనాన్ ।
సర్వభూతాన్తరాత్మానం విష్ణుమేవ యజన్తి తే (దక్షస్మృతి) ॥ ౧౩ ॥

యే - ఎవర్కళ్, పితౄన్ దేవాన్ - పితృక్కళైయుం దేవతైకళైయుం, సహుతాశనాన్ - అగ్నియోడు కూడిన, బ్రాహ్మణాన్ - బ్రాహ్మణర్కళైయుం, యజన్తి - పూజిక్కిఱార్కళో, తే - అవర్కళ్, సర్వభూతాంతరాత్మానం - సర్వభూతంగళుక్కుం అంతర్యామియాయిరుక్కిఱ, విష్ణుమేవ యజన్తి - విష్ణువైయే ఉపాసిక్కిఱార్గళ్.

యేఽప్యన్యదేవతాభక్తా యజన్తే శ్రద్ధయాన్వితాః ।
తేఽపి మామేవ కౌన్తేయ యజన్త్యవిధిపూర్వకమ్ (గీత. ౯. ౨౩॥)

కౌంతేయ - ఓ అర్జునా, యేపి - ఎంద శిలర్, [...]దేవ తాభక్తాః - వేఱొరు దేవతైయిడత్తిల్ భక్తియుడైయవ[...],

శ్రద్ధయాన్వితాః - విశ్వాసత్తుడన్ కూడినవర్ కళాయ్, యజన్తే - అంద దేవతైకళై ప్పూజిక్కిఱార్ కళ్లో, తేऽపి - అవర్ కళుం, అవిధి పూర్వకం - అశాస్త్రీయమాక, మామేవ యజన్తి - ఎన్నైయే ఆరాధిక్కిఱార్ కళ్.

త్వదర్చావిధి ముపరిపరిత్కీయతే పూర్వభాగః ।
ఊర్ధ్వోభాగస్త్వదీహా గుణవిభవ పరిజ్ఞాపనై స్త్వత్పదాప్తౌ ॥ ౧౫ ॥

9-వదు శ్లోకత్తిల్ కణ్డుకొళ్వదు.

ఇతిహాసపురాణాభ్యాం వేదం సముపబృంహయేత్ ।

బిభేత్యల్ప శ్రుతాద్వేదో మామయం ప్రతరిష్యతి ॥బృహస్పత్యస్మృతి॥

ఇతిహాస పురాణాభ్యాం - ఇతిహాసంగళాలుం పురాణంగళాలుం, వేదం-వేదత్తై, సముపబృంహయేత్ - విస్తరిక్కవేణ్డియదు. (వేదార్థం తెరిందుకొళ్ళవేణ్డుం). వేదః-వేదమానదు, అల్పశ్రుతాత్ - కొంచం తెరిందవనిడమిరుందు, అయం - ఇవన్, మాం-ఎన్నై, ప్రతరిష్యతి - వంచిప్పానెన్ఱు, బిభేతి - భయప్పడుకిఱదు.

అరుంపదం ॥ — తిడవిసుం ॥ తిరు. వా. 1. 1. 7.

ప్రమాతా - ప్రమాణత్తైక్కొండు అర్థనిశ్చయం పణ్ణుమవర్ కళ్, ప్రమాణం - శాస్త్రం, ప్రమేయం - ప్రమాణత్తినాల్ అఱియప్పడువతు, కతిపయ - శిల, పరోక్షార్థం - మఱైన్దిరుక్కుంపొరుళ్ (వేదం). ప్రకారం అమృతవాచి, ఈకారంఐశ్వర్య వాచి; వళ్ళ ఈళ్ళ వయా, వయాదదాతి వేదః. అవఱ్ఱిల్ ప్రత్యక్షమ్నిఱ్కట్టు, అదావదు ప్రత్యక్షత్తైప్రమాణమాకక్కొండు, చక్షుస్సు ముదలియ ఇంద్రియంగళైక్కొండే అఱియవేణ్డియదాయుం, అనుమానం ప్రమాణమాక ఆకుంబోదు ఇతఱ్కు మున్బు తాన్ ప్రత్యక్షమాయ్ విషయంగళైక్కండవైత్త అంద జ్ఞానత్తాలే

వేఱు శిల దూరత్తిలుళ్ళ పదార్థంగళైయుం అఱియవేణ్డియతాయుం, ఇప్పడి ప్రత్యక్షత్తిఱ్కుం అనుమానత్తిఱ్కుం ఎట్టాద విషయంగళై శాస్త్రంగళైక్కొణ్డే నిష్కర్షిప్పదిల్ వేదమే ముఖ్యప్రమాణమాయుం నిఱ్కిఱదు. పౌరుషేయశాస్త్రం-ఋషికళాల్ శొల్లప్పట్ట శాస్త్రం. భ్రమం-అన్యథాజ్ఞానం. అదావదు ఒన్ఱై వేఱొన్ఱాగ నినైక్కిఱదు, విప్రలంభం-వంచనై. ప్రమాదం-అనవధానం;అదావదు అలక్ష్యమాకచ్చొల్లుకిఱదు. అశక్తి-కరణాపాటవం; అదావదు ఇంద్రియంగళ్ వశప్పడామై. అభియుక్తర్-తాంగళఱిన్ద విషయంగళిల్ గుణదోషంగళైయఱియ వల్లవర్కళ్. బుభుత్సుక్కళ్-ఐశ్వర్యభోగత్తిల్ ఇచ్ఛైయుడైయవర్కళ్. సామాన్యవాచి- పొదుప్పెయర్. సాకల్యేన-సకలత్తైయుమ్. ఆప్తరాన-విషయంగళై యుళ్ళపడి పార్క్క-అవర్కళాయ్ పార్త్తపడి శొల్లుకిఱవర్గళాన, అభిహితంగళాన - శొల్లప్పట్టనవాన.

సర్గాది పంచలక్షణమావదు:

సర్గశ్చ ప్రతి సర్గశ్చ వంశోమన్వంతరాణిచ ।
వంశానుచరితం చైవ పురాణం పంచలక్షణం ॥

సర్గశ్చ-సృష్టియుం, ప్రతిసర్గశ్చ-ప్రళయముం, వంశ, వంశంగళ్, మన్వంతరాణి - మన్వంతరంగళ్, వంశానుచరితం చైవ- అందంద వంశంగళుడైయచరిత్రముం, పురాణం పంచలక్షణం- పురాణం ఐన్దు లక్షణంగళోడుంకూడియిరుక్కిఱదు.

వేదం 4 - ఋగ్ యజుర్ సామం అథర్వణం.

వేదాంగం 6-శిక్షై వ్యాకరణం ఛందస్సు నిరుక్తం జ్యోతిష్యం కల్పం.

ఉపాంగం 4 - మీమాంసై న్యాయం పురాణం స్మృతిః

న్యాయం ౨ - గౌతమసూత్రం, కణాదసూత్రం

పురాణం 18 - బ్రహ్మపురాణం పద్మపురాణం శైవ పురాణం భాగవతపురాణం భవిష్యత్పురాణం నారదీయపురాణం మార్కండేయపురాణం ఆగ్నేయపురాణం బ్రహ్మకైవర్తపురాణం లింగపురాణం వరాహాపురాణం స్కందపురాణం వామనపురాణం కూర్మపురాణం మత్స్యపురాణం గారుడపురాణం బ్రహ్మాండ పురాణం.

స్మృతి 18 - మనుస్మృతి బృహస్పతిస్మృతి యమస్మృతి గౌతమస్మృతి అంగిరస్ స్మృతి యాజ్ఞవల్క్యస్మృతి ప్రచేతస్స్మృతి శాతాతపస్మృతి పరాశరస్మృతి సంవర్తస్మృతి ఉశనస్స్మృతి శంఖ స్మృతి లిఖితస్మృతి అత్రిస్మృతి విష్ణుస్మృతి ఆపస్తంబస్మృతి హారీతస్మృతి.

ఇతిహాసం 2- శ్రీరామాయణం, మహాభారతం

ఆగమం 2- పాంచరాత్రం, వైఖానసం

వేదాంగం:

శిక్షైయావదు - వర్ణస్వర మాత్రాది నిరూపణం పణ్ణుం శాస్త్రం.

వ్యాకరణమావదు-ప్రకృతి ప్రత్యయాదిముఖత్తాలే అర్థప్రదాయకమాన పదంగళై నిరూపిక్కుం శాస్త్రం.

ఛందస్సావదు - గాయత్రి ఉష్ణిక్ అనుష్టుప్ బృహతీ పఙ్క్తి జగతీ ఎన్గిఱ ఇవై ముదలియ ఛందస్సుకళై నిరూపిక్కుం శాస్త్రం.

నిరుక్తమావదు-అక్షరసామ్యమాత్రత్తాలే పదంగళిన్ అర్థత్తై నిరూపిక్కుం శాస్త్రం.

జ్యోతిషమావదు - అధ్యయనానుష్ఠానంగళినుడైయ కాల నియమం తెరివిక్కుం శాస్త్రం.

కల్పమావదు - వేదార్థానుష్ఠానప్రకారత్తై నిరూపణం పణ్ణుం శాస్త్రం.

ఉపాంగం :

మీమాంసై-వేదవేదాంతార్థంగళుడైయ అర్థసమర్థనత్తుక్కు ఉపయుక్తమాన పూర్వపక్ష సిద్ధాంతరూపేణ ఉణ్డాన విచారం.

న్యాయశాస్త్రం- అంగత్తోడుకూడిన వేదంగళినుడైయ అర్థా చిత్యత్తై ప్రమాణాది నిరూపంగళాలుం తర్కమర్యాదైయాలుం ప్రతిపాదిక్కక్కడవతా యిరుక్కుం.

పురాణమావదు-సృష్టిసంహారంగళుం వంశంగళుం మన్వన్త రంగళుం వంశానుచరితంగళుం ఆకిఅ పంచలక్షణత్తై ఉడైయతా యిరుక్కుం.

పూర్వమీమాంసైయావదు - వేదత్తినుడైయ పూర్వభాగ త్తిల్ అదావదు కర్మభాగత్తిల్ పశుపుత్రవృష్టి అన్నస్వర్గాది ఐహిక ఆముష్మికంగళుక్కు సాధనంగళాన కర్మంగళ్ విధిక్కప్పట్టిరుప్ప వత్తై అనుష్ఠిక్కుమిడత్తిల్ పూర్వోత్తర విరోధంగళుం శిల విడ త్తిల్ అపార్థంగళుం మందమతిగళుక్కు త్తోన్ఱుమాకైయాలే అవైక ళిన్ యథార్థత్తైయఱియుంవణ్ణం మహర్షికళ్ న్యాయసంచారం చెయ్దు అర్థనిర్ణయం పణ్ణియదు. ఇదున్యాయేణ భగవదారాధనరూప కర్మప్రతిపాదనమా యిరుక్కుం. ఎంగనేయెనిల్, సకలదేవతైకళుం అవనుక్కు, "స ఆత్మా అంగాన్యన్యా దేవతాః" ఎన్గిఱన్యాయత్తాలే అంగంకళ్.

ఉత్తరమీమాంసైయావదు-వేదాంతం ఎన్ఱు శొల్లప్పట్ట ఉప నిషత్తుక్కళిల్ కర్మభాగత్తిల్ శొల్లప్పట్ట కర్మంగళాల్ ఆరాధ్యవస్తు వాన బ్రహ్మత్తిన్ స్వరూపరూప గుణ విచేష్టితంగళై చొల్లి అవనే

ఉపాస్యవస్తువెన్ఱు నిర్ణయిక్కప్పట్టిరుక్కిఱదు. ఇంద ఉపనిషత్తుక్కళిల్ శొన్న అర్థంగళ్ న్యాయసంచారమిల్లామల్ అఱిందుకొళ్ళ్వదు సాధ్యమల్లామైయాలే భగవదంశభూతరాన వ్యాసర్ సులభమాయఱియుంబడి అవైకళై సూత్రంగళాకచ్చెయ్దార్. అవైదామ్ బ్రహ్మమీమాంసై ఎన్ఱుం, బ్రహ్మసూత్రమెన్ఱుం, వ్యాససూత్రమెన్ఱుం వఴఙ్గప్పడుం. ఇదిల్ శ్రీమన్నారాయణనే జగత్కారణవస్తువెన్ఱు శొల్లి అదఱ్కు విరోధమాన అభిప్రాయంగళైయుం మతంగళైయుం ఖణ్డిత్తు, తత్త్వంగళిన్ వకైకళైయుం అవనై యడైయుం ఉపాయంగళైయుం శొల్లి, కడైసియాక అర్చిరాదిమార్గత్తైయుం శ్రీవైకుంఠత్తైయుం వర్ణిత్తిరుక్కిఱదు. అర్థస్థితి యిదువాయిరుక్క, పిన్బుళ్ళోర్ శిలర్ తంగళ్ అభిప్రాయత్తుక్కిణంగ అర్థంకళై మాఱ్ఱియదనాల్ పలమతంగళ్ ఉండాయిన. ఇప్పోదు ముఖ్యమాయ్ వఴఙ్గివరుం వైదికమతంగళ్ మూన్ఱు. అవై యావన - అద్వైతం, ద్వైతం, విశిష్టాద్వైతం.

అద్వైతం:

ఇంద మతం ఇరండావదు వస్తు ఇల్లైయెన్బదు. అదావదు, చిత్ ఎన్ఱుం అచిత్ ఎన్ఱుం శొల్లప్పడుం వస్తుక్కళ్ తోఱ్ఱమేయొఴియ వాస్తవత్తిల్ ఇల్లై. ఆనాల్ ఉణ్మైయాయుళ్ళదు బ్రహ్మం ఒన్ఱుతాన్. ఇతఱ్కు రూపం గుణం వికారంగళ్ కిడైయా. ఇదు ఎంగుం వ్యాప్తి జ్ఞానస్వరూపమాయుళ్ళదు. నామ్ పార్క్కుం సకల పదార్థంగళుం బ్రహ్మస్వరూపమే. జీవనై బ్రహ్మత్తిన్ ఛాయైయెన్ఱుం, ఒవ్వొరువరుక్కుండాకుం సుఖదుఃఖంగళ్ వెవ్వేఱు వకైకళాకైయాల్ అవఱ్ఱుక్కు కారణంగళాకియ అజ్ఞానంగళ్ పురుషభేదత్తినాల్ వేఱుపట్టు అనంతమాయిరుక్కుమెన్ఱు, అనాది మాయైయినాల్ ఆవరిక్కప్పట్టవన్ ఈశ్వరన్ ఎన్ఱుం, అవిద్యైయినాలావరిక్కప్పట్టవన్ జీవనెన్ఱుం

శొల్లువార్ కళ్. ఇంద మాయైయెక్కు వస్తుక్కళిన్ స్వభావత్తై మఱైప్పి క్కుం గుణముం ప్రకాశిప్పిక్కుం గుణము ముండు. అదావదు, బ్రహ్మ స్వరూపత్తై మఱైత్తల్ ఉలకత్తైక్కాణ్పిత్తలెన్పదు. ఇంద అజ్ఞానం "తత్త్వమసి" ఇత్యాది వేదాంతవాక్య జన్య జీవబ్రహ్మాభేద జ్ఞానత్తాల్ నశిక్కుం. అంద అభేద జ్ఞానముం కలంగిన నీరిలురైత్త తేత్తాం కొట్టైయంద నీరిలుళ్ళ అళుక్కై పోక్కినపిన్పు తానుం నశిప్పదుపోల్ ఇవ్విధమాన భ్రాంతిక్కు కారణమాకియ అనాదిమాయైయుం పోక్కి, తానుం ఉడనే నశిత్తువిడుకిఱదు. కుయవన్ చక్రత్తై త్తిరుప్పి విట్ట పిఱకుంకూడ అవ్వేగత్తినాల్ అందచక్రం శిఱిదు నేరం శుట్రిక్కొండు ఇరుప్పదుపోల్, తత్త్వజ్ఞానంపిఱందు అవిద్యై నశిత్తాలుం పూర్వవాసనైయినాల్ సంసారం శిఱిదు కాలం అనువర్తిత్తుక్కొండిరుక్కుం. అవ్వాసనై నివృత్తమాన పిఱకు ఆనందస్వరూపం పరబ్రహ్మస్వరూపత్తిల్ లయిత్తు నిర్గుణమాయ్ జ్ఞానానందస్వరూపమాయ్ విళంగుం. ఇందమోక్షత్తైయే పరమపురుషార్థమెన్ఱు శాస్త్రంగళ్ ముఱైయిడుకిన్ఱన వెన్ఱు అద్వైతికళ్ పక్షమ్.

ద్వైతమతం:

ఇంద మతం ఇరండావదు వస్తు ఉండు ఎన్బదు. వస్తుక్కళ్ నిత్యమాయుం వాస్తవమాయుం వెవ్వేఱు స్వరూపత్తై యుడైయనవాయు మిరుక్కిన్ఱన. ఇవైకళ్ ఐందువిధ భేదంగళుడన్ ఇరుక్కిన్ఱన. అవైయావన. 1. జీవేశ్వర భేదం, 2. జీవపరస్పర భేదం, 3. జీవజడ భేదం, 4. జడపరస్పర భేదం, 5. జడేశ్వర భేదం. ఇవైకళై భేదంగళాక అఱిందాల్ తాన్ జ్ఞానమెన్ఱుం, మఱ్ఱెప్పడి ఒన్ఱై వేఱొన్ఱాక వఱిందాల్ విపరీత జ్ఞానమెన్ఱుం శొల్లప్పడుం. అదావదు, కల్లై క్కల్లాకవుం, మణ్ణై మణ్ణాకవుం

అఱివదు జ్ఞానం. మట్రప్పడి అఱివగు విపరీతజ్ఞానం. అత్తైప్పోలవే జీవన్గళుడైయ భేదత్తై అఱియవేణుం. జీవాత్మాక్కళ్ ఎల్లాం ఒరేస్వరూపత్తైయుడైయనఅల్ల; మోక్షత్తైయడైయుంపడియాన శిలఆత్మాక్కళుం, సంసారత్తై అనుభవిక్కుంబడియాన శిల ఆత్మాక్కళుం, నరకత్తై అడ్డైయుంపడియాన శిలఆత్మాక్కళు మిరుక్కిన్ఱన. అదావదు, మోక్షత్తై యడైయుంబడియాన జీవాత్మా మోక్షత్తైయే యడైవదన్ఱి వేఱుపదవియై యడైయాదు. అప్పడియే మట్రవైకళుం. ఇత్తాల్ ఆత్మాక్కళ్ ఎల్లాం జ్ఞానంపెఱున్ద భగవత్ ప్రాప్తియై యడైయలామెన్గిఱ న్యాయమిల్లై. అన్ఱియుం, ముక్తిక్కు యోగ్యమాయుళ్ళ జీవాత్మాక్కళ్ ఎల్లామ్ ముక్తిదశైయిల్ ఏకరూపంగళాన శరీరత్తై అడైకిన్ఱన ఎన్గిఱ సిద్ధాంతముమిల్లై. అదావదు-ఇంగే పశుపక్షి మనుష్యన్ ఎందెంద రూపత్తుడన్ ఇరుక్కిఱదో అందంద రూపత్తైయే అంగుప్పోయుం అడైకిఱదు. తవిర, ముక్తిదశైయిలుం అవరవర్కళ్ శెయ్ద సుకృతత్తిన్పడి ఆనందత్తిన్ తారతమ్యముండు. ఇంద ముక్తియడైవదఱ్కు ముఖ్యసాధనం కీళ్చొన్న ఐందువిధమాన భేదజ్ఞానమే ఎన్బదు ద్వైతికళ్ పక్షం.

విశిష్టాద్వైత మతం:

ఇదు విశిష్ట అద్వైత ఎన్ఱ ఇరండు పదత్తోడు కూడియ ఒరు శొల్. అద్వైతం ఎన్ఱాల్ ఇరండల్ల, ఒన్ఱెన్బదు. విశిష్టం ఎన్ఱాల్ విశేషణత్తోడు కూడియదు. అదావదు, చిత్తైయుం అచిత్తైయుం శరీరమాక ఉడైయదు. ఆక, విశిష్టాద్వైతం ఎన్ఱాల్ చిత్తైయుం అచిత్తైయుం శరీరమాకవుడైయదాయ్, ఇరండల్లాదదాయ్, ఒన్ఱాయిరుక్కిఱ బ్రహ్మత్తైచ్చొల్లుకిఱదు. సూక్ష్మ చిదచిత్ విశిష్టనాన శరీరియాన ఈశ్వరనుక్కుం స్థూలచిదచిత్ విశిష్టనాన శరీరియాన ఈశ్వరనుక్కుం అభేద

మర్థమాకైయాల్ విశిష్టాద్వైతమెన్ఱు పెయర్. ఇంద: సిద్ధాంతత్తిల్ చిత్ అచిత్ ఈశ్వరన్ ఎన్ఱు తత్త్వం మూన్ఱు.

చిత్తావదు జీవాత్మా. అదు జ్ఞానానందస్వరూపమాయ్ స్వయంప్రకాశమాయ్ అణువాయ్ పరమాత్మావుక్కు శేషభూతమాయ్ నిత్యమాయ్ ప్రతిశరీరం భిన్నమా యిరుక్కుం. అదు అణువాయ్ శరీరత్తిల్ ఒరుభాగత్తి లిరున్దపోదిలుం, ఓరిడత్తిల్ దీపమిరుక్క అదన్ తేజస్సు మట్రుమిడంగళిల్ వ్యాపిత్తు అంగుళ్ళ వస్తుక్కళుక్కు ప్రకాశమాయ్ ఇరుక్కుమాప్పోలే, దీపత్తిఱ్కు ప్రభై పోల్ జీవనిడత్తిలుళ్ళ జ్ఞానమానదు శరీరమెంగుం వ్యాపిత్తు అందంద అవయవంగళిల్ స్పర్శాదికళాలుండాకుం సుఖదుఃఖంగళై గ్రహిక్కుమ్. బీజాంకుర న్యాయత్తినాల్ ఇంద జీవనుక్కు అనాదియాయుళ్ళ పుణ్యపాపరూప కర్మత్తినాల్ సంసారత్తిల్ జీవన్ జన్మాదిగళై యడైకిఱాన్. ఇవై నివృత్తిత్తాల్ మోక్షం.

అచిత్తావదు - కీళ్చ్చొన్న జీవాత్మాక్కళ్ శెయ్ద పుణ్యపాపరూప కర్మంగళిన్ ఫలమాన సుఖదుఃఖంగళై అవర్కళనుభవిక్కైక్కు ఉపకరణమాయ్ శరీర వసన స్రక్చందన గృహ క్షేత్రారామ స్వర్గ నరకాదిరూపమాయ్ ప్పరిణమిత్తుక్కాణ్కిన్ఱ జడమాన వస్తు. ఇదు ప్రకృతి ముదలియ ఇరుపత్తునాలు విధమా యిరుక్కుం.

ఈశ్వరనావాన్ - జ్ఞానానంద స్వరూపనాయ్ సకల జగత్తుక్కుం కారణనాయ్ సర్వవస్తుక్కళుక్కుం అంతర్యామియాయ్ సకల పదార్థంగళుక్కుం అంతరాత్మావాయ్ సకల జగద్రక్షకనాయ్ సర్వస్వామియాయ్ హేయప్రత్యనీకనాయ్ అనంతకల్యాణగుణాకరనా యిరుక్కిఱ శ్రియఃపతియాన శ్రీమన్నారాయణన్. జీవనానవన్ ఇంద దుఃఖరూపమాన సంసారత్తైక్కడందు శ్రీవైకుంఠ దివ్యనగర

త్తిఱుక్కు అర్చిరాదిమార్గమాయ్ ప్పోయ్ అంగే తిరుమామణి మంట పత్తిల్ శ్రీభూమినీళాసమేతనాయ్ అనంత గరుడ విష్వక్సేనాది పరిజనంగళాల్ అనవరతం సేవ్యనాయిరుంకన్ఱ శ్రీమన్నారాయణనై క్కిట్టి ఆవిర్భూత స్వకీయ జ్ఞానానంద స్వరూపనాయ్క్కొండు పరమపురుష పరిచరణవిరతనాకుకై యే పరమపురుషార్థం. ముముక్షువానవన్ సంసారత్తిల్ విరక్తనాయ్ సదాచార్యనై యడైన్దు అర్థ పంచక జ్ఞానత్తాల్ ప్రపత్తిమార్గత్తైక్కొండు మామణిమంటపత్తు అందమిల్ పేరిన్బత్తడియరోడిరుందమై ఎన్గిఱపడియే పురుషార్థత్తై యడైవాన్ ఎన్బదు నమ్ముడైయ సిద్ధాంతం.

2-వదు సూత్రమ్

ప్రాయేణ పూర్వభాగార్థపూరణం ధర్మశాస్త్రతః।
ఇతిహాసపురాణాభ్యాం వేదాంతార్థః ప్రకాశ్యతే ॥ ౧౨ ॥

ప్రాయేణ - ముఖ్యమాక, పూర్వభాగార్థపూరణం - వేదంగళిన్ పూర్వభాగత్తిన్ అర్థ నిర్ణయం శెయ్వదు, ధర్మశాస్త్రతః - స్మృతికళైక్కొండేదాన్, ఇతిహాసపురాణాభ్యాం - ఇతిహాసపురాణంగళైక్కొండే, వేదాంతార్థః - వేదాంతంగళిన్ అర్థం, ప్రకాశ్యతే - ప్రకాశిక్కప్పడుకిఱదు.

అరుంపదం

నిర్మితంగళ్-ఉండాక్కప్పట్టవైకళ్. అదైప్పట్టి - అప్పడి నిర్మితంకళాయిరుక్కైయాలే. ధర్మశాస్త్రంగళ్-స్మృతికళ్. ఆచారం - కులాచారం; శౌచ స్నానాది ముదలియవైకళ్. వ్యవహారం - కడన్ కొడుత్తల్ వాంగుదల్ ముదలియన. అధిత - అధ్యయనం పణ్ణిన (పాఠంపణ్ణిన), ప్రాయేణ - అనేకమాయ్.

౩ - వదు సూత్రమ్

వేదవేద్యే పరే పుంసి జాతే దశరథాత్మజే ।
వేదః ప్రాచేతసాదాసీత్సాక్షాద్రామాయణాత్మనా ॥ ౧౮ ॥ స్కాందం.

వేదవేద్యపరేపుంసి - వేదత్తిల్ శొల్లుకిఱ పరమపురుషన్, దశరథాత్మజే జాతే-చక్రవర్త్తి తిరుమకనాయ్ అవతరిత్తవాఱే, వేదః - వేదంగళానవై, ప్రాచేతసాత్ - ప్రచేతస్సిన్ కుమారరాన వాల్మీకి భగవానిడత్తిల్ నిన్ఱుం, రామాయణాత్మనా ఆసీత్ - రామాయణ రూపమాకప్పిఱందన.

మతిమన్థానమావిధ్య యేనాఽసౌ శ్రుతిసాగరాత్ ।
జగద్ధితాయ జనితో మహాభారతచంద్రమాః ॥౧౯॥ వాయుప్రోక్తత్తై వేషు.

యేన - ఎంద వేదవ్యాసభగవానాల్, శ్రుతిసాగరాత్ - వేదమాకిఱ సముద్రత్తిల్ నిన్ఱుం, మతిమంథానం ఆవిధ్య - జ్ఞానమాకిఱ మత్తైయిట్టుకడైందు, జగత్ హితాయ - ఎల్లారుడైయ ఉజ్జీవనార్థమాక, అసౌ - ఇంద, మహాబారత- మహాభారతమాకిఱ, చంద్రమాః - చంద్రన్, అదావదు చంద్రన్ పోల్ సుఖజనకమాన మహాభారతం, జనితః - ఉండుపణ్ణప్పట్టదో.

వ్యాసవాక్యజలౌఘేన కుధర్మతరుహారిణా ।
వేదశైలావతీర్ణేన నీరజస్కా మహీకృతా ॥౨౦॥ మార్కండేయపురాణం

వేదశైలావతీర్ణేన - వేదమాకిఱ మలైయిల్ నిన్ఱుం పిఱందదాయ్, కుధర్మతరుహారిణా - అధర్మమాకిఱ మరంగళై వేరోడే పిడుంగిప్పోడక్కడవదా యిరుక్కిఱ, వ్యాసవాక్యజలౌఘేన - వ్యాసరుడైయ వాక్యమాకిఱ జలప్రవాహత్తినాల్, మహీ నీరజస్కాకృతా భూమియానదు అజ్ఞానమాకిఱ అఴుక్కఱ్ఱతాకప్పణ్ణప్పట్టదు.

బిభేతి గహనాచ్ఛాస్త్రాన్నరస్తీవ్రాదివౌషధాత్ ।
భారతశ్శాస్త్రసారోఽయమతః కావ్యాత్మనా కృతః ॥ భవిష్యత్పురాణం

తీవ్రాదివౌషధాత్ - క్రూరమాన ఔషధత్తాల్ భయప్పడుతల్ పోలే, నరః - చేతనన్, గహనాత్ శాస్త్రాత్ - అఱియముడియాద వేద శాస్త్రత్తిల్ నిన్ఱుం, బిభేతి - భయప్పడుకిఱాన్, అతః - ఆకైయాల్, శాస్త్రసారః అయం భారతః - వేదసారమాన ఇంద భారతమానదు, కావ్యాత్మనా కృతః - కావ్యరూపమాయ్ శెయ్యప్పట్టదు.

విష్ణౌ వేదేషు విద్వత్సు గురుషు బ్రాహ్మణేషుచ
భక్తిర్భవతి కల్యాణీ భారతాదేవ ధీమతామ్ ॥ ౨౨ ॥

ధీమతాం - బుద్ధిమాన్గళుక్కు, విష్ణౌ - బ్రహ్మప్రాయమాన విష్ణువినిడత్తిలుం, వేదేషు - అవనై ప్రతిపాదిక్కుం వేదంగళి నిడత్తిలుం, విద్వత్సు - అవత్తిన్ అర్థంగళైయఱింద భాగవదర్ కళిడత్తిలుం, గురుషు - అవత్తైయుపదేశిక్కుం ఆచార్యర్కళిడ త్తిలుం, బ్రాహ్మణేషుచ - బ్రహానిష్ఠర్కళిడత్తిలుం, భారతాదేవ - భారతత్తినాలేయే, కల్యాణీభక్తిః - నన్ఱానభక్తియానదు, భవతి - ఉండాకిఱదు.

యస్మిన్ కల్పే తు యత్ప్రోక్తం పురాణం బ్రహ్మణా పురా ।
తస్య తస్య తు మాహాత్మ్యం తత్స్వరూపేణ వర్ణ్యతే ॥ ౨౩ ॥

యస్మిన్కల్పేతు - ఎందక్కల్పత్తిలే, బ్రహ్మణా - బ్రహ్మవినాలే, యత్ పురాణం ప్రోక్తం - ఎందగుణం విఞ్జియిరుక్కుంబోదు ఎంద పురాణం శొల్లప్పట్టదో, తస్యతస్యతు - అంద సాత్త్వికరాజస తామస దేవతైకళుడైయ, మాహాత్మ్యం - మహిమైయానదు, తత్స్వరూపేణ - అందంద గుణానుగుణమాగవే వర్ణిక్కప్పడు కిఱదు,

అథేతిహాసపురాణయోరితిహాసా బలీయాంసః।
కుతః- తేషాం పరిగ్రహాతిరేకాత్, సర్వత్ర మాధ్యస్థ్యేన భూతార్థప్రతీతేః।
వచనసౌష్ఠవేన, కర్తురాప్తతమత్వావగతేశ్చ. (తత్త్వనిర్ణయం.) ॥ ౨౪ ॥

అథేతిహాసపురాణయోరితిహాసా బలీయాంసః - ఇతిహాస పురాణంగళిరండిలుం ఇతిహాసంగళ్ ప్రబలంగళ్, కుతః- ఏనెన్నాల్, తేషాం- అందఇతిహాసంగళుక్కు, పరిగ్రహాతిరేకాత్ - విశేషమాయ్ అంగీకరిక్కప్పట్టిరునాలుం, సర్వత్రమాధ్యస్థ్యేన- లౌకిక వైదికవిషయంగళిరండిలుం నడునిలైమైయాల్, భూతార్థప్రతీతేః- మున్నడందవిషయంగళై చ్చొల్లుకైయాలుం, వచనసౌష్టవేన - నన్రాయ్ ఒన్రుశేరక్కూడియ వాక్యంగళాల్, అదావదు ముఱ్పిన్ విరోధమిల్లామలుం అతివాదమిల్లామలు మిరుక్కుం వాక్యంగళాల్, కర్తురాప్తతమత్వావగతేశ్చ - శెయ్దవర్కళ్ నంబత్తక్కవర్కళా యిరుప్పదనాలుం.

మహాభారతమ్ హి పరిగ్రహవిశేషావసితమ్ ॥ ౨౫ ॥

మహాభారతమ్ హి - మహాభారతమానదు, పరిగ్రహవిశేషావసితమ్ - పురాణంగళాలే మికవుం అంగీకరిక్కప్పట్టదు.

ధర్మే చార్థే చ కామే చ మోక్షే చ భరతర్షభ।
యదిహాస్తి తదన్యత్ర యన్నేహాస్తి న తత్క్వచిత్॥
సహస్రనామభాష్యం. అవతారికా ॥ ౨౫ - ॥ ౨౬ ॥

భరతర్షభ - ఏ భీష్మా. ధర్మేచార్థేచ కామేచ మోక్షేచ-ధర్మార్థకామమోక్షంగళిల్, యత్ - ఏతొన్రానదు, అన్యత్ర - ఇతరత్తిల్ (భారతత్తిల్) వేఱాన లోకవేదంగళిల్, అస్తి - ఇరుక్కిఱదో, తత్ - అదువానదు, ఇహ - ఇందభారతత్తిల్, అస్తి - ఇరుక్కిఱదు. ఇహ - ఇంద ఇతిహాసత్తిల్ (భారతత్తిల్), యత్

నా_స్తి - ఎదు ఇల్లైయో, తత్ - అదువానదు, క్వచిత్ నా_స్తి-వే ఱొరు ఇడ_త్తిలు మిల్లై.

ఇతి - ఎన్ఱు, లౌకికవైదిక సకలార్థనిర్ణయాధికృతత్వేన - సకల లౌకికవైదికార్థంగళై నిర్ణయిప్పదఱ్కు ఏఱ్పట్టిరుప్పదాల్, క్వచిదపి అపక్షపాతిత్వాచ్చ - వేఱొరిడ_త్తిలుం పక్షపాతమిల్లామై యాలుం, పురాణేభ్యో బలవ_త్తరం-పురాణంగళైక్కాట్టిలుంమికవుం మేలానప్రమాణం. ఏకభాగం - ముఖ్యభాగం, ఉ_త్తరభాగం.

పురాణ విశేషంగళిలే- విశేషపురాణంగళిలే, అధికృతంగళ్- శొల్లప్పట్టవైకళ్.

4-వదు సూ_త్తిరమ్

ఇతిహాసపురాణం పంచమం భా-ఉ-౭-౩-౧ ॥ ౨౭ ॥

ఇతిహాసంగళుం పురాణంగళుం ఐందామవై.

ఇతిహాసపురాణాభ్యాం భా-ఆ-౧-౨౭3 ॥ ౨౮ ॥

16-వదు లెక్క_త్తిల్ పార్క్క.

సమాసం-పదయోగం. ద్వన్ద్వసమాస_త్తిల్- ద్వందసమాస_త్తిలుళ్ళ పదంగళిల్. అల్పాచ్తరం - ఉయిరెళుత్తు కుఱైందిరుక్కుమ్పదం అధిక అచ్చుకళుళ్ళ పద_త్తైక్కాట్టిలుం మున్నే వందిరుక్కుం. ఉదాహరణం- గో బ్రాహ్మణేభ్యః. అభ్యర్హితం - శ్రేష్ఠం (గౌరవం.)

5-వదు సూత్రం

వాల్మీకయే మహర్షయే సన్దిదేశాసనం తతః ।
బ్రహ్మణా సమనుజ్ఞాతస్సోఽప్యుపావిశదాసనే ॥ రా.బా.2.26 ॥ ౨౯ ॥

తతః-పిఱకు, వాల్మీకయే మహర్షయే- వాల్మీకి మహర్షిక్కు, ఆసనం - ఆసన_త్తై, సందిదేశ-నియమిత్తుక్కొడుత్తార్. బ్రహ్మణా -

బ్రహ్మనాల్, సమనుజ్ఞాతః - అనుజ్ఞైపెట్రవరాయ్, ఆసనే-ఆసనత్తిల్, సోzపి-అందవాల్మీకి భగవానుం, ఉపావిశత్-ఉట్కార్న్దాన్.

న తే వాగనృతా కావ్యే కాచిదత్ర భవిష్యతి ॥ ౩౦ ॥

రా. బాల. ౨-౩౫.

అత్రకావ్యే-ఇందకావ్యత్తిల్, కాచిత్ వాక్ - ఒరు వాక్య ఙుడ, అనృతా - పొయ్యాక, న భవిష్యతి - ఆకప్పోకిఱతిల్లై, రామకథాం-ఇరామకథైయై, పుణ్యాం-పుణ్యమాయుం, మనోరమాం - మనోజ్ఞమాయుం ఇరుక్కిఱ, శ్లోకవత్తాం-శ్లోకరూపమాక చ్చెయ్య పట్టదాక, కురు - శెయ్వాయాక.

యావద్రామాయణకథా లోకేషు ప్రచరిష్యతి. ॥ ౩౧ ॥

రా-బా-౨-౩౭.

మహీతలే - భూమియిల్, గిరయః - మలైకళుం, సరితశ్చ- నదికళుం, యావత్ స్థాస్యన్తి - ఎవ్వళవుకాలమిరుక్కుమో, తావత్ - అవ్వళవుకాలం, రామాయణకథా- రామాయణత్తిల్ శొల్లప్పట్టకతై కళ్, లోకేషు ప్రచరిష్యతి - లోకమెల్లాం వ్యాపిత్తిరుక్కప్పోకిఱతు.

వేదవేద్యే ॥ ౩౨ ॥

18-వతు ఇలక్కం పార్క్క.

యద్యస్తి పతిశుశ్రూషా యద్యస్తి చరితం తపః ।
యది చాస్త్యేకపత్నీత్వం శీతోభవ హనూమతః ॥ ౩౩ ॥

॥ రా. సుం. ౫౩. ౨౮. ॥

అగ్నే- ఏ అగ్నిభగవానే, పతిశుశ్రూషా- నాన్ భర్త్తావుక్కు పణివిడై శెయ్వతెన్పతు, యది అస్తి - ఇరుక్కుమేయానాల్, చరితం తపః యది అస్తి- తవమనుష్ఠిప్పతు సత్యమాయ్ ఇరుక్కుమే యానాల్, ఏకపత్నీత్వం యదిచ అస్తి - ఒన్ఱాన కణవనుక్కే పత్నియా

యిరుప్పదు ఇరుక్కు-మేయానాల్, హనూమతః - హనుమానుక్కు-, శీఘ్రోభవ - దేవరీర్ కుళిర్న్దిరుక్క-వేండుం.

> కావ్యం రామాయణం కృత్స్నం సీతాయాశ్చరితమ్ మహత్ ।
> పౌలస్త్యవధమిత్యేవ చకార చరితవ్రతః ॥ రా. బా. ౪-౭ ॥ ౩౪ ॥

రామాయణం కృత్స్నం కావ్యం-రామాయణకావ్యం ముళ్ళు వదుం, సీతాయాః - పిరాట్టియినుడైయ, మహత్ - ప్రధానమాన, చరితం - చరితమే, చరితవ్రతః - ఆచరిక్క-ప్పట్టవ్రతంగళై యుడైయ వాల్మీకిభగవాన్, పౌలస్త్యవధమిత్యేవ - ఇరావణవధమెన్ఱే, చకార - శెయ్దార్.

> ఉద్బాహుస్త్వాముపనిషదసావాహ నైకానియంత్రీం
> శ్రీమద్రామాయణమపి పరం ప్రాణితి త్వచ్చరిత్రే ।
> స్మర్తారోఽస్మజ్జనని యతమే సేతిహాసైః పురాణై ।
> ర్నిన్యుర్వేదానపి చ తతమే త్వన్మహిమ్ని ప్రమాణం ॥ ౩౫ ॥
> శ్రీగుణ-౧౪

హే అస్మజ్జనని - ఏ ఎంగళ్ తాయే, అసా ఏకా ఉపనిషత్ - ఇంద శ్రీసూక్తమెన్కిఱ ఒరు ఉపనిషత్ మాత్తిరం, ఉద్బాహుః - కైతూక్కి-క్కొండు, త్వాం - ఉన్నై, నియంత్రీం - జగత్తుక్కీ-శ్వరియాక, ఆహ- శొల్లవిల్లై. ఆనాల్, శ్రీమద్రామాయణమపి - శ్రీమద్రామాయణముం, త్వచ్చరిత్రే - దేవరీర్ చరిత్రత్తిలేయే, పరం ప్రాణితి -మికవుం జీవిక్కి-అదు; శ్రీరామాయణం దేవరీర్ వైభవత్తైచ్చొల్లియె జీవియానిన్ఱదు. యతమే - ఎవర్కళ్, స్మర్తారః - స్మృతిశెయ్దవర్కళో, తతమేపిచ - అవర్కళుం, వేదాన్ - వేదంగళై, సేతిహాసైః పురాణైః - ఇతిహాసంగళోడుకూడియ పురాణంగళోడు, త్వన్మహిమ్ని - దేవరీర్మహిమైయిల్, ప్రమాణం నిన్యుః - ప్రమాణంగళాక కాట్టినార్కళ్.

కృష్ణద్వైపాయనం వ్యాసం విద్ధి నారాయణం ప్రభుమ్ ।
కోఽన్యోహ్యో భువి మైత్రేయ మహాభారతకృద్భవేత్ ॥ ౩౬ ॥
॥ వి-పు-3-4-5

కృష్ణద్వైపాయనం వ్యాసం - కృష్ణద్వైపాయనరెన్ఱు పెయరుడైయవ్యాసమహర్షియై, ప్రభుం నారాయణం విద్ధి-స్వామియాన నారాయణనెన్ఱు తెరిందుకొళ్, మైత్రేయ - మైత్రేయనే, భువి - ఇందభూమియిల్, కోఽపి అన్యః - మట్ఱువన్ ఎవన్, మహాభారతకృత్ భవేత్ - మహాభారతంశెయ్దవనాక ఆవాన్.

ఏవం

ఏవంవిధంభారతం తు - ఇప్పడిప్పట్ట భారతమానదు, యేన మహాత్మనా ప్రోక్తం - ఎందమహాత్మావినాల్ శెయ్యప్పట్టదో, సోఽయం వ్యాసరూపీ మహామునిః - అందవ్యాసరూపమానమహామునివర్, సాక్షాత్ నారాయణః - సాక్షాత్ నారాయణర్ తాన్,

స హోవాచ వ్యాసః పారాశర్యః ॥ ౩౭ ॥ ॥ఆరణం.ప్ర.1.అను.8

పారాశర్యః -పరాశరరుడైయకుమారరాన, సః వ్యాసః - అంద వ్యాసభగవాన్, ఉవాచ హ - శొన్నార్.

వేదానధ్యాపయామాస మహాభారతపంచమాన్ ॥ ౩౮ ॥

మహాభారతపంచమాన్ - మహాభారతత్తోడు ఐన్దావతాన, వేదాన్ - వేదంగళై, అధ్యాపయామాస - శొల్లివైత్తార్.

శ్రీరామాయణవత్ మహాభారతం శరణమ్ ॥ ౪౦ ॥

శ్రీరామాయణవత్ -శ్రీరామాయణంపోల్, మహాభారతం శరణమ్ - మహాభారతముం ప్రమాణంతాన్.

స ఉ శ్రేయాన్ భవతి జాయమానః ॥యజు-అ3.ప్ర.6.3. ॥ ౪౧ ॥

సః - అవన్ (పరమాత్మా), జాయమానః - పిఱందవనాయ్, శ్రేయాన్ ఉ భవతి - మికవుం నిఱముళ్ళవనాక ఆకిఱాన్.

వ్యాసప్రసాదాత్ వక్ష్యామి నారాయణకథామిమాం ॥ ౭౨ ॥
భార. 1.1.27.

వ్యాసప్రసాదాత్ - వ్యాసరుడైయ అనుగ్రహత్తినాల్, ఇమాం నారాయణకథాం - ఇంద నారాయణకథైయై, వక్ష్యామి - శొల్లప్పోకిఱేన్.

అరుంపదం

తళిర్ నిఱత్ (తిరు 4-8-5) ఎళివరు (తిరువాయ్ 1-3-2)

భాగం - పూర్వోత్తరభాగం, విభాగం - పూర్వార్ధంఉత్తరార్ధం. వేద్యం-అఱియత్తక్కదు. సంభావితనాన-గౌరవిక్కప్పట్ట. సంప్రతిపన్నం- సుస్పష్టయాయ్విళంగుకిన్ఱ (ప్రసిద్ధిపెఱ్ఱ). తనిచ్చిఱై-అతిక్రూరమానశిఱై, వాయోలైయిట్టు - వాయ్చ్చొల్లాయ్ ఇంద ప్రమాణవాక్యత్తై ఓలైయిలే ఎళుతివైత్తు. ఇన్నార్ (పెరియతిరు 2-2-3) పోతార్ (పెరియతిరు 6-2-9)

పురుషకారవైభవం - పురుషకారభూతైయాన పిరాట్టియినుడైయ వైభవం. పురుషకారః—పురుషౌ - జీవాత్మ పరమాత్మానౌ, కరోతి-పరస్పరలాభేన సత్తావన్తౌ కరోతి ఇతి పురుషకారః, పురు సనోతీతిపురుషః, పురుషంకరోతీతి పురుషకారః ఎన్గిఱ వ్యుత్పత్తియినాల్, ఎవన్, పురు-అధికమాగ, సనోతి - కొడుక్కిఱానో అవన్ పురుషనాకిఱాన్. సర్వేశ్వరనై, పురుషం - పురుషనాక, కరోతి-పణ్ణుకిఱాళ్; ఇతి-ఎన్ఱు, పిరాట్టి పురుషకారపదత్తినాల్ శొల్లప్పడుకిన్ఱాళ్. అపరిమితమాన బ్రహ్మనన్దత్తై కొడుక్కుమవనాకప్పణ్ణుకిఱాళెన్ఱు తాత్పర్యం. అన్ఱియే, పూర్ణత్వాత్ పురుషః - ఎన్గిఱ నిరుక్తిప్పడియే, పురుషన్ ఎన్ఱాల్ పూర్ణన్ ఎన్ఱు అర్థమాకైయాల్, సర్వేశ్వరనై క్షమాదిగుణంగళినాల్ పూర్ణనాకప్పణ్ణుకిఱాళెన్ఱుమాం. అన్ఱిక్కే, "పౄ పాలనపూర్ణయోః" ఎన్ఱు పాలనార్థక

మాన ధాతువినాల్ నిష్పన్నమాన పురుషశబ్దం రక్షకవాచకమాయ్ రక్షకమాకప్పణ్ణుకిఱాళెన్ఱుమామ్. అన్ఱియే, పుర - అగ్రగమనే ఎన్ఱు, అగ్రగమన వాచకమాన పుర ధాతువినాల్ నిష్పన్నమాన పురుషపదం అగ్రగన్తావైచ్చొల్లువతాయ్, భగవత్ విముఖరాన చేతనరై ఉపదేశాదికళినాల్ అభిముఖరాకప్పణ్ణుకిఱాళెన్ఱుమాం. మాన్ద్యం - మందమానదు, అదావదు అల్పం. తత్పరమాకైయాలే - తాత్పర్యమాకైయాలే.

6-వదు సూత్రం

తానహం ద్విషతః క్రూరాన్ సంసారేషు నరాధమాన్ ।
క్షిపామ్యజస్రమశుభానాసురీష్వేవ యోనిషు. గీతై. ౧౬, ౧౯.॥ ౪౩॥

ద్విషతః - ద్వేషముళ్ళవర్కళాయుం, క్రూరాన్ - క్రూర స్వభావముళ్ళవర్కళాయుం, అశుభాన్ - అశుద్ధర్కళాయుం, నరాధమాన్ - మనితరిల్ కడైయోర్కళాయుమిరుక్కిఱ, తాన్ - అప్పడిప్పట్టవర్కళై, సంసారేషు - సంసారంగళిల్, ఆసురీషుయోనిషు ఏవ - అసురయోనికళిలేయే, అహం - నాన్, అజస్రం క్షిపామి - ఎప్పొఴుతుం తళ్ళుకిఱేన్.

మద్భక్తం శ్వపచం వాపి నిందాం కుర్వంతి యే నరాః ।
పద్మకోటిశతేనాపి న క్షమామి వసుంధరే ॥ వరాహపురాణం ॥ ౪౪

వసుంధరే - ఏభూమియే, మద్భక్తం - ఎన్నిడత్తిల్ భక్తియుళ్ళ, శ్వపచంవాఽపి - శ్వపచనైయుం, యే నరాః - ఎందమనితర్కళ్, నిందాం కుర్వంతి - నిందైశెయ్కిఱార్కళో అవర్కళై, పద్మకోటిశతేనాపి - అనేకకోటి పద్మంగళాలుం, (పద్మమెన్ఱు కాలత్తిన్ ఓర్ అళవు), న క్షమామి - పొఱుక్కమాట్టేన్.

మత్ప్రాప్తిం ప్రతి జన్తూనాం సంసారే పతతామధః ।
లక్ష్మీః పురుషకారత్వే నిర్దిష్టా పరమర్షిభిః ।
మమాపి చ మతం హ్యేతత్ నాన్యథా లక్షణం భవేత్ ॥ ౪౫ ॥
॥ శ్రీపాంచరాత్రం ॥

సంసారే అధః పతతాం - సంసారత్తిలే కీழ்ప్పువిழுకిఱ, జన్తూనాం- జంతుక్కళుక్కు, మత్ ప్రాప్తింప్రతి - ఎన్నై అడైవదఱ్కు ఉఱిత్తు, పురుషకారత్వే - పురుషకారత్వత్తిల్, లక్ష్మీః - పిరాట్టియానవళ్, పరమర్షిభిః - మహర్షికళాలే, నిర్దిష్టా - శొల్లప్పట్టాళ్, ఏతత్ - పిరాట్టిపురుషకారమాయ్ ఇరుప్పదావదు, మమాపి చ మతం-ఎనక్కుమిదువే సమ్మతం, అన్యథా- వేఱాన, లక్షణం-ఆకారం, న భవేత్ - ఉండాకాదు.

అహం మత్ప్రాప్త్యుపాయో వై సాక్షాల్లక్ష్మీపతిస్స్వయం ।
లక్ష్మీః పురుషకారేణ వల్లభా ప్రాప్తియోగినీ ।
ఏతస్యాశ్చ విశేషోఽయం నిగమాన్తేషు శబ్ద్యతే ॥ శ్రీపాంచ. ॥ ౪౬ ॥

సాక్షాత్ లక్ష్మీపతిః - సాక్షాత్ శ్రియఃపతియాయ్ ఇరుక్కిఱ, అహం-నాన్, స్వయం - తానే, ఉపాయోవై -ఉపాయభూతనాయ్ ఇరుక్కిఱేన్. వల్లభా - ఉపదేశాదికళాలే ఎన్నై వశీకరిక్క వల్లవళాన, లక్ష్మీః-పిరాట్టియానవళ్, పురుషకారేణ-పురుషకారత్తాల్, ప్రాప్తియోగినీ-ఎన్నై యడైవిక్కుఱాళ్, ఏతస్యాః - ఇంద ప్పెరియపిరాట్టియారుక్కు, అయం విశేషః చ - ఇంద విశేషమానతు (అతావతు-ఎనక్కు మోక్షోపాయత్వం పిరాట్టిక్కు-పురుషకారత్వం ఎన్బదు,) నిగమాంతేషు శబ్ద్యతే - వేదాంతంగళిల్ నామికక్కప్పడుకిఱతు.

ఆకిఞ్చన్యైకశరణాః కేచిద్భాగ్యాధికాః పునః ।
మత్పదాంభోరుహద్వంద్వం ప్రపద్య ప్రీతమానసాః ॥

లక్ష్మీం పురుషకారేణ వృతవంతో వరాననే ।
మత్తమాం ప్రాప్య సేనేశ ప్రాప్యం ప్రాపకమేవ మాం ॥
లబ్ధ్వా కృతార్థాః ప్రాపస్యన్తే మామేవానన్యమానసాః ॥ ౪౭ ॥
(శ్రీపాంచ)

వరానన సేనేశ - నల్లముఖముడైయ సేనాపతియాళ్వానే, ఆకించన్యైకశరణాః - ఉపాయాన్తరశూన్యత్తై యుడైయే తంజమాక వుడైయ, కేచిత్ భాగ్యాధికాః - శిలభాగ్యాధికర్ (భాగ్యాధిక రానదు నిర్హేతుక కృపావిషయత్వాల్ విరజాయిరుప్పార్కళ్). మత్పదాం భోరుహద్వన్ద్వం - ఎన్ తిరువడిత్తామరై యిరండైయుం, ప్రపద్య - ప్రపత్తిపణ్ణి, ప్రీతమానసాః - ప్రీతియోడుకూడియ మనత్తైయుడై వర్కళాయ్, పునః - మఱుపడియుం, లక్ష్మీం - పెరియపిరాట్టియై, పురుషకారేణ-పురుషకారమాగ, వృతవన్తః-వరిత్తవర్కళాయ్ అత్తాలే, మత్తః మాం-ఎన్నాలే యెన్నై, ప్రాప్య-అడైందు, ప్రాప్యమే వమాం-ప్రాప్యనానయెన్నైయే, ప్రాపకం- ఉపాయమాక, లబ్ధ్వా - అడైందు, కృతార్థాః - కృతకృత్యర్కళాయ్, అనన్యమానసాః - వేఱొన్రిల్ పోగుందాత నెంజైయుడైయవర్కళాయ్క్కొండు, మామేవ ప్రాప్స్యన్తే - ఎన్నైయే యడైయప్పోకిఱార్కళ్.

ఏతత్సాపేక్షసమ్బన్ధా దస్యైషామమలాత్మనామ్ ।
దేవీసూరిగురూణాం చ ఘటకత్వం న తు స్వతః (దీపసంగ్రహం) ॥ ౪౮ ॥

ఏతత్సాపేక్షసమ్బన్ధాత్ - పిరాట్టియుడైయ సంబంధత్తై యపేక్షిత్తు, అమలాత్మనాం - నిర్మలస్వభావర్కళాన, అస్యైషాం - మట్ట్ర, దేవీసూరి గురూణాంచ - దేవిమార్కళుక్కుం, నిత్యసూరికళుక్కుం, ఆచార్యకర్కళుక్కుం, ఘటకత్వం - పురుషకారత్వం, న తు స్వతః - స్వతంత్రమాకవిల్లై.

యే చ వేదవిదోవిప్రాః యే చాధ్యాత్మవిదో జనాః ।
తే వదన్తి మహాత్మానం కృష్ణం ధర్మం సనాతనం ॥ ౪౯ ॥
భార. అన. ౩౩-౭౮

6

యే చ విప్రాః - ఎందబ్రాహ్మణర్కళ్, వేదవిదః - వేదమఱిందవర్కళో, యే చ జనాః - ఎందజనంగళ్, అధ్యాత్మవిదః - వేదాన్తమఱిందవర్కళో, తే - అవర్కళ్, మహాత్మానం కృష్ణం - మహాత్మావాకియ కృష్ణనై, సనాతనం - నిత్యసిద్ధమాన, ధర్మం - మోక్షసాధనమాక, వదన్తి - శొల్లుకిఱార్కళ్.

అరుంపదం

ఎన్నడి. (పెరి-తి. 4-9. 2)

పిఱైక్కురైత్తల్ - కుత్తం శొల్లుకై. ఉపబృంహణం - వేదం. జీయర్ - వాదికేసరి అళకియ మణవాళజీయర్. కాఠిన్యం - హిత బుద్ధియాలే దుఃఖిప్పిక్కై. కణ్కుళివు - దుఃఖసూచకమాన కణ్మలర్త్తి. పత్తుంపత్తాక - పల్లిల్ ఒరు ఎణ్ణిక్కైయుం కుఱైయామల్. కుడల్ కరిక్కుంబడి- అత్యంతం భయప్పడుంబడి.

పిరాట్టిస్వరూపం

ఈశ్వరియాన పిరాట్టిస్వరూపం అచిత్కోటియిలేయో ఈశ్వరకోటియిలేయో ఎన్ఱు నిరూపిత్తాల్, అఱివుండాకైయాల్ అచిత్ కోటియిలన్ఱు; ఐశ్వర్యత్తాలే ఆత్మకోటియిలన్ఱు; నిత్యపారతన్త్ర్యత్తాలే ఈశ్వరకోటియిలన్ఱు. ఆనాల్, తత్త్వం నాలాకిఱదో ఎన్నిల్, అతఱ్కు ప్రమాణోత్పత్తియిల్లై. ఆనాల్, ఇవళుడైయ స్వరూపం అఱుతియిడుంబడి యెన్నెన్నిల్, నిరూపకవిశేషణం నిరూపితవిశేషణం ఎన్ఱు ఇరండాయ్, చేతనర్ నిరూపితవిశేషణమాయ్, ఇవళ్ నిరూపకవిశేషణమాయిరుక్కుం ఆనాల్, "అస్యేశానాజగతః" ఎన్ఱుమ్, "ఈశ్వరీంసర్వభూతానాం" ఎన్ఱుమ్ శ్రుతికళాలే ఈశ్వరియాక వోతిప్పోరుకైయాలే ఈశ్వరకోటియిలేయాకక్కుఱైయెన్నెన్నిల్, అప్పోదునాట్టుక్కిరండు ఈశ్వరర్కళ్ కూడామైయాలుం, "పతిం విశ్వస్యాత్మేశ్వరం"

ఎన్ఱుం, "క్షరాత్మనావీశతే దేవ ఏకః" ఎన్ఱుం తొడంగియుండాన ప్రమాణ పరంపరైకళుక్కు విరోధం పిఱక్కైయాలుం, యుక్తియల్లామైయాలుం ఈశ్వరతత్త్వం కూడాదు. అంగు ఓతిప్పోరుకిఱ ఈశ్వరత్వం పత్నీత్వ నిబంధనమాకక్కడవదు. రాజమహిషియై సోపచారమాకచ్చొల్లాద పోదు అవళుడైయ రోషత్తిఱ్కు ఇలక్కామిత్తనైయిఱే. 'పుంప్రధానేశ్వరీం' ఎన్ఱు తొడంగి యివళుడైయ వైభవంగళై ప్రతిపాతిక్కిఱ ప్రదేశంగళిల్ ఇవళుడైయ భోగ్యాతిశయత్తై శొల్లుకిఱతిత్తనై.

ఆనాల్, ఈశ్వరనోపాది ఇవళుక్కుం జగత్ కారణముండాక క్కుఱ్ఱమెన్నిల్, 'ఒరువనుక్కు క్కారణత్వముండాంబోదు, గ్రాహకసామర్థ్యత్తాలుం, అన్వయ వ్యతిరేకత్తాలుం, అర్థాపత్తియాలుం శ్రుత్యాది ప్రమాణంగళాలుమిఱే యుండాకక్కడవదు. ఇవళుక్కు క్కారణత్వశక్తియుండాకైయాలే ధర్మిగ్రాహకత్వముండు. 1. ప్రపంచం ఇవళ్ పార్త్తపోదు ఉండాయ్ తదభావత్తాల్ ఇల్లామైయాలే అన్వయ వ్యతిరేకముండు. 2. ఇను తన్నాలే అర్థాపత్తియుండు. 3. భగవచ్ఛాస్త్రంగళిలే కారణత్వ సూచకంగళాన ప్రమాణంగళుండు. 4. ఆకైయాలే కారణత్వముండాకక్కుఱ్ఱమెన్నిల్, శక్తిత్వం గుణత్తాలల్ల; పత్నీత్వనిబన్ధనం. వీక్షణాధీనవృత్తిమత్త్వమాకక్కడవదు. అన్వయవ్యతిరేకత్తాలే జగత్ స్థితియిల్ ఇవళై చ్చొల్లియ ఉపపత్తియుండు. శ్రుత్యాదిప్రమాణంగళుం బ్రహ్మాత్మకమాక జగత్తినుడైయ విలోకన పాకంగళాయిరుక్కుం. ఆకైయాలే ఇవళుక్కు క్కారణ విషయత్తిల్ అన్వయమిల్లై.

ఈశ్వరన్ లక్ష్మీవిశిష్టనాయన్రో కారణభూతనాకిఱదు? ఆకైయాలే ఇవళుక్కుం కారణత్వత్తిల్ అన్వయముండాక క్కుఱ్ఱమెన్నిల్, ఇవన్ లీలావిభూతియై సృష్టిక్కుంపోదు నిత్యవిభూతి విశిష్టనా

యన్డో ఇరుప్పదు? అప్పోదు నిత్యవిభూతిక్కు కారణత్వముండాకిఱ ట్రో? అప్పోవాతి ఇవళుక్కుం కారణత్వమిల్లై. ఆనాల్ ఇవళుక్కు జగత్సృష్ట్యాది కారణత్వత్తిల్ ఓరన్వయమిల్లైయో వెన్నిల్, అనుమోదనత్తాల్ వరుం అన్వయముండు. కారణవస్తువే ఉపాస్యమాయ్ శరణ్యముమాకైయాలే ఇవళుక్కు ఉపాయభావత్వత్తిల్ అన్వయమిల్లై.

ఇవళుక్కు ఉపాయభావత్తిల్ అన్వయముండాక ప్రమాణంగళుండెన్నిల్, అదు శరణ్యేచ్ఛానువిధాయిత్వమాకక్కడవదు. "యథా సర్వగతో విష్ణుః తథైవేయం ద్విజోత్తమ," ఎన్డుతొడంగి ఇవళుడైయవ్యాప్తి శొల్లానిన్డతే ఎన్నిల్, ఋషితానే విభాగంపణ్ణుకైయాలే స్వభూతి శరీరంగళిలుండాన వ్యాప్తియొழియ సర్వత్రవ్యాప్తియిల్లై; ఇంద వ్యాప్తితాన్ వరువతొన్డిఱే సౌభరియైప్పోలే.

ఆనాల్ ఇవళ్ చేతనసమానమోవెన్నిల్, అప్పడియన్డు. భక్తరైక్కాట్టిలుం ముక్తర్ వ్యావృత్తర్; ముక్తరైక్కాట్టిలుం నిత్యర్ వ్యావృత్తర్; నిత్యరైక్కాట్టిలుం అనంతగరుడాదికళ్ వ్యావృత్తర్; అవర్కళిఱ్కాట్టిలుం దేవిజనంగళ్ వ్యావృత్తర్; దేవిజనంగళిఱ్కాట్టిల్ భూనీళైకళ్ వ్యావృత్తర్; భూనీళైకళిఱ్కాట్టిల్ ఇవళ్ వ్యావృత్తై. ఆకైయాల్ ఉభయవిభూతిక్కుం ఈశ్వరియాయ్ప్పోరుకిఱదు.

ఇవళుక్కు స్వరూపత్తాలే చేతనసామ్యముండు; స్వభావత్తాలే ఈశ్వరసామ్యముండు. ఇదు నిత్యరుక్కుం ముక్తరుక్కుం ఉండో ఎన్నిల్, ఇవర్కళుక్కు ఇన్డియే, దేవిజనంగళుక్కుం ఇన్డియే ఇరుప్పదు శిలగుణవిశేషంగళుండు. అవైయెవైయెన్నిల్, నిరూపకత్వమెన్డుం ఆనురూప్యమెన్డుం, అభిమతత్వమెన్డుం, అశేషశేషిత్వమెన్డుం ప్రాపకపూరకత్వమెన్డుం.శొల్లప్పడువన ఇవ్వర్థత్తైఅభియుక్తరుంవెళియి

ట్టార్ కళ్. 'తిరువినుకర్‌రసే తిరుమాలే' ఎన్ఱు నిరూపకత్వత్తైయుం, 'ఉనక్కే-ఱ్కుం కోలమలర్పావై' ఎన్ఱు అనురూప్యత్తైయుం, 'అల్లి మలర్ మకళ్ పోక మయక్కుక్కళ్' ఎన్ఱు భోగ్యత్వత్తైయుం, పూవిన్ మిశై నంగై కుమిన్బన్' ఎన్ఱుఅభిమతత్వత్తైయుం,తిరుమాలాలరుళప్పట్ట శరకోపన్ ఎన్ఱుఅశేష శేషిత్వ సంబంధద్వార భావత్తైయుం, 'తిరుక్కండేన్ పొన్ మేనికండేన్' ఎన్ఱు ఆశ్రయణ సిద్ధియైయుం, తిరుమాల డియార్ కళై ప్పూజిక్కనోఱ్ఱార్ కళ్ ఎన్ఱు తదీయపర్యంతమాన ప్రాప్య పూరకత్వత్తైయుం వెళియిట్టార్ కళ్. ఆక, ఇంద గుణంగళాలే యిఱే, ఇవళ్ సర్వాతిశయకారియా యిరుప్పదు. (తత్త్వభూషణం.)

వేఱిమాఱాదపూమేలిరుప్పాళ్ వినైతీర్కుం ఎన్గిఱ పాట్టియారెన్ఱు స్వామినంబిళ్ళై తామే అరుళిచ్చెయ్దిరుక్క, 'నాన్యథా లక్షణం భవేత్, ఎన్నుమత్తాలే, ఉపాయత్వం ఇల్లైయెన్ఱు కల్బిక్కకూడుమో వెన్నిల్, కూడుం. ఎజ్ఞనేయెన్నిల్, అంద మున్బే తాన్ కాట్టికొడుత్త సంసారియై విరుంబుం శీలగుణమాయిట్టు ఇతిల్ శొల్లిట్టు ఎన్గిఱవాక్యత్తై ఉట్కొండు విచారిక్కుంబోదు, తాన్ కాట్టికొడుత్త సంసారియై, ఎన్ను మత్తాలే, పెరియపిరాట్టియార్ ఇవర్ కళుక్కు ప్పురుషకారభూతైయాయ్, మున్నిన్ఱు సౌశీల్యత్తై సాగరమాన సర్వేశ్వరనై క్కొండు, అనిష్ట నివారాణాదికళై ప్పణ్ణువిప్పళ్ ఎన్నుమితువే స్వామి నంబిళ్ళై అరుళిచ్చెయ్ద తత్త్వజ్ఞానంగళుక్కు తాత్పర్యం.

ఇన్నముం, రహస్యత్రయసారత్తిల్ చరణౌ ఎన్ఱు, ద్వివచన ప్రయోగంపణ్ణువానేన్నెనిల్, ఏకవచనప్రయోగంపణ్ణినాల్, జాత్యేక వచనమాయ్కొండు, లక్ష్మీగుణ విగ్రహంగళ్ విశేషణమాయ్ అవన్ విశేష్యమాకైయాల్ విశేష్యాంశభూతనాన అవనుక్కే ప్రాధాన్యేన కార్యకరత్వం విశేషణాంశమాన ఇవళుక్కుత్తదను

విధాయిత్వమాత్రమేయాయిరుక్కుమాకైయాలే విగ్రహత్తుక్కు శుభాశ్రయత్వం, వాత్సల్యాదికళుక్కు ఆశ్రయణసౌకర్యాపాదకత్వం, జ్ఞానశక్త్యాదికళుక్కు ఆశ్రితకార్యాపాదకత్వం, ఇతరగుణంగళుక్కు త్తనిత్తనియే కార్యభేదమెప్పడియో, అప్పడియే లక్ష్మిక్కుప్పురుష కారత్వమే నిలైమైయాయిరుక్కుం ఎన్ఱు అళకర్ పురోహితరాన యామునదేశికర్ అరుళిచ్చెయ్దార్.

చతుశ్లోకీ మూన్ఱాం శ్లోకవ్యాఖ్యానత్తిల్ పిరాట్టిక్కు, ఉపాయత్వమిల్లై, పురుషకారత్వమేయుళ్ళదు ఎన్ఱు పెరియవాచ్చాన్ పిళ్ళై యరుళిచ్చెయ్దార్.

అప్పడియానాల్, ఆచార్యనుక్కుం ఉపాయత్వం ఉణ్డా కాదోవెన్నిల్ కూడుం. అమ(శ్రీ)యఃపతి యడియాక ఉండాయి రుప్పదొన్ఱాకైయాలే పురుషకారత్వముం ఉపాయత్వముం అంగుణ్డా యిరుక్కక్కుఱైయిల్లై. పరత్వాది పంచకత్తోడొక్క ఆచార్యనై యుం ఆఱామవతారమాకసహపఠిత్తువైక్కైయాలుం, "ఆచార్య స్సహరిస్సాక్షాత్", "గురురేవపరబ్రహ్మ" ఇత్యాదికళాలుం విలక్ష ణాత్మవిశిష్టభగవత్స్వరూపం ఆచార్యనెన్నిఱ సదుపదేశత్తాలుం అవై యిరండుమాచార్యనుక్కుండాక త్తట్టిల్లై. ఇన్నముం, మన్త్రరత్నత్తిల్ పూర్వఖండత్తిల్, 'చరణౌ' ఎన్నిఱ ద్వివచనత్తాలే ఈశ్వరనుక్కే ఉపాయత్వముళ్ళదు, పిరాట్టిక్కు ఉపాయత్వమిల్లై. ఉండాకిల్ 'చర ణాః' ఎన్నిఱ బహువచనం (ప్రశ్న) ఇరుక్కవేణుం. అప్పడి యిల్లా మైయాలే అవళుక్కు ఉపాయత్వమిల్లై.

ఇన్నముం "అహం మత్ప్రాప్త్యుపాయో వై .సాక్షాల్ల క్ష్మీపతిస్స్వయం" ఉపాయత్వం తద్విశిష్టత్తుక్కాయిరుక్క, అదు అక లుంబడి ఎంగనేయెన్నిల్, "సాక్షాల్లక్ష్మీపతిస్స్వయం" ఎన్ను మిడత్తిల్,

విశేషణత్తాలే అ త్తిరువుక్కుం ఉపాయత్వం ప్రసిద్ధమాంబోదు లక్ష్మీపతిత్వత్తుక్కుం ఉపాయత్వం ప్రసంగిక్కుం. అప్పోదు, "జగన్నాథం ప్రపద్యే" ఎన్నుమిడత్తిలుం తద్విశేషణమానజగత్తుక్కుం ఉపాయత్వం శొల్లవేండియిరుక్కుం. ఇప్పడి అతిప్రసంగబహుత్వం ప్రాప్తమాం.

శ్రీవైష్ణవసమయాచారనిష్కర్షం

ఇన్నముం, దీర్ఘశరణాగతియాన తిరువాయ్మొళియిల్, "చిన్దైయాలుం శొల్లాలుం శెయ్కైయాలుం దేవప్పిరానైయే" తన్దైతాయెన్ఱడైన్ద వణ్కురుకూర్ వణ్ శఠకోపన్, ముందైయాయిరత్తుళ్ళివై తొలైవిల్లిమంగలత్తైచ్చొన్న, శెందమిళ్పత్తుం వల్లార్ అడిమైశెయ్వార్ తిరుమాలుక్కే' ఎన్గిఱపాశురత్తిల్ దేవప్పిరానైయే ఎన్గిఱ ఏవకారత్తాల్ ఈశ్వరనైయే ఉపాయమాక ఆళ్వార్ శరణమడైన్దారెన్ఱుం, అడిమైశెయ్వార్ తిరుమాలుక్కే ఎన్ఱత్తాల్ ఇరువరుమాన శేర్త్తియిలే కైంకర్యం ప్రాప్తం ఎన్ఱు ద్వయత్తిన్ అర్థం ప్రకాశిక్కిఱదు. ఇత్తాల్, పిరాట్టిక్కు ఉపాయత్వమిల్లై ఎన్ఱు సిద్ధం.

7-వదు సూత్రం

ప్రీశ్చ తే లక్ష్మీశ్చ పత్న్యౌ, పురుషసూక్తం ॥ ౫౦ ॥

తే - దేవరీరుక్కు, హ్రీశ్చ - భూమిప్పిరాట్టియుం, లక్ష్మీశ్చ లక్ష్మియుం, పత్న్యౌ - దేవికళ్.

అస్యేశానా జగతో విష్ణుపత్నీ, శ్రీసూక్తం ॥ ౫౧ ॥

అస్య జగతః - ఇందజగత్తుక్కు, విష్ణుపత్నీ - విష్ణువిన్ పత్నియాన పిరాట్టియానవళ్, ఈశానా - నియంత్రి.

అహన్తా బ్రహ్మణస్తస్య సాహమస్మి సనాతనీ ॥ ౫౨ ॥

సనాతనీ సాహం - సనాతనైయాన అంద నాన్, తస్య బ్రహ్మణః - అంద బ్రహ్మత్తిఱ్కు, అహఙ్ తా - నిరూపకైయాక, అస్మి-ఇరుక్కిఱేన్.

తమసః పరమో ధాతా శంకచక్రగదాధరః ।
శ్రీవత్సవక్షా నిత్యశ్రీరజయ్యశ్శాశ్వతో ధ్రువః ॥ ౫౩ ॥

రా-యు-114-16.

తమసః పరమః - మూలప్రకృతిక్కు మేల్పట్టవరుం, ధాతా-సృష్టిప్పవరుం, శంఖచక్రగదాధరః - తిరువాழிతిరుచ్చంగు గదై ఇవైకళై ఏందినవరుం, శ్రీవత్సవక్షాః - శ్రీవత్సమెన్నుం మఱువై త్తిరుమార్పిలుడైయవరుం, నిత్యశ్రీః - పిరాట్టియిన్ నిత్యసంబన్ధముడైయవరుం, అజయ్యః - ఒరువరాలుం జయిక్క ముడియాతవరుం, శాశ్వతః - ఎక్కాలత్తిలుమిరుప్పవరుం, ధ్రువః - నిత్యరుం ఆక (రామర్ ఇరుక్కిఱార్.)

అరుంపదం

అభిభవం-తడై, అప్రకాశం. ఇప్పడియిరుక్కైయిలే-శేషిక్కు స్వరూపకైయాయిరుక్కైయిలే. అల్లాదార్-భూమినీళాదేవి ముదలానవర్కళ్. అవ్యవధానేన ఉండాన సంబంధం - నిత్యసంబన్ధం, సాక్షాత్ సంబన్ధం. నిష్పన్నమాన - ఉండాన. కర్మణి వ్యుత్పత్తియిల్ శ్రీయతే ఎన్ఱు రూపం. అదఱ్కు సేవిక్కప్పడుకిఱాళ్ ఎన్ఱు అర్థం. కర్తరివ్యుత్పత్తియిల్ శ్రయతే ఎన్ఱు రూపం అతఱ్కు సేవిక్కిఱాళ్ ఎన్ఱు అర్థం. నిఱుత్తు - తరాసునిఱైయాక ఇవ్వళవెన్ఱు కణక్కిట్టు. అఱుత్తు-ఇప్పోదు అనుభావ్యం ఇవ్వళవెన్ఱు భాగంశెయ్దు. తీట్టుమవళ్ - పుజిప్పిక్కుమవళ్. మదుప్పిలే స్వరూపత్తినుడైయ నిత్యయోగత్తైయుం తిరుమార్పిల్ నిత్యయోగత్తైయుం

శ్లోకంగళాలాయాలుం శ్రీరామాయణత్తిల్ అవతారత్తిల్ పిరివు శ్లోకంగళాలాయాలుం విరోధమిల్లై.

ఎంబెరుమానుక్కుం ఆత్మావుక్కుం ప్రాప్తి అవినాభూతమాయిరుక్క, పురుషకారం వేండువా నెన్ననిల్, ఇరుక్కిఱ సంసారముం, ఎడుత్తఉడంబుం ఇంద ప్రాప్తిక్కు ఇడైచ్చువరాన అన్యశేషత్వ స్వస్వాతంత్ర్య దేహాభిమానంగళై విళైవిత్తు, తన్నై మఱందు ఉఱువమాయ్ ప్పణ్ణుమతాలాయాలే సాపరాధనాన తన్ పడియైయుం, అపరాధత్తై యఱిగైక్కు సర్వజ్ఞనుమాయ్ అఱిందపడి అనుభవిప్పిక్కైక్కు సర్వశక్తనుమాయ్ తాన్ స్వతంత్రనుమాయిరుక్కైయాలే ఇవన్ అపరాధత్తై కండుపొఱుత్తుక్కొళ్ళవేణ్డుమెన్ఱు పురుషకారం వేణుం.

(మాణిక్కమాలై)

8-వదు సూత్రం

దేవత్వే దేవదేహాయం మనుష్యత్వే చ మానుషీ।
విష్ణోర్దేహానురూపాం వై కరోత్యేషాఽఽత్మన స్తనుం ॥ ౫౪ ॥

దేవత్వే-అవన్ దేవనాయిరుక్కుంబోతు, ఇయం-ఇందప్పిరాట్టి, దేవదేహా- దేవ శరీరత్తైక్కొండు, మనుష్యత్వే చ-అవన్ మనుష్యనాయ్ ప్పిఱక్కుంబోదు, మానుషీ - తాన్ మనుష్యదేహత్తైక్కొండుం, విష్ణోః - ఎంబెరుమానుక్కు, దేహానురూపాం - దేహత్తిఱ్కు అనురూపమాక, ఆత్మనః తనుం - తన్ శరీరత్తై, ఏషా - ఇంద ప్పిరాట్టి, కరోతి - శెయ్కిఱాళ్.

రాఘవత్వేఽభవత్ సీతా రుక్మిణీ కృష్ణజన్మని।
అన్యేషు చావతారేషు విష్ణోరేషాఽనపాయినీ ॥ ౫౫ ॥

వి. పు. 1. 9. 114.

రాఘవత్వే - ఎంబెరుమాన్ పెరుమాళాయ్ అవతరిత్తపోదు, సీతా - సీతాపిరాట్టియాక, అభవత్ - తిరువవతరిత్తాళ్, కృష్ణ జన్మని - కణ్ణనాయవతరిత్తకాలత్తిల్, రుక్మిణీ - రుక్మిణియాక త్తిరువవతరిత్తాళ్, విష్ణోః - ఎంబెరుమానుడైయ, అన్యేషు చ అవతారేషు - మట్రుఅవతారంగళిలుం, ఏషా - ఇవళ్, అనపాయినీ - విట్టుప్పిరియాదవళ్.

లక్ష్మ్యా సహ హృషీకేశో దేవ్యా కారుణ్యరూపయా ।
రక్షకస్సర్వసిద్ధాన్తే వేదాన్తేషుచ గీయతే ॥ లక్ష్మీతంత్రం 28. 25. ॥౫౬॥

కారుణ్యరూపయా - కరుణారూపిణియాన, లక్ష్మ్యా దేవ్యా సహ - పెరియపిరాట్టియారోడుకూడ, హృషీకేశః - ఇంద్రియంగళై నియమిక్కుం ఎంబెరుమాన్, రక్షకః - రక్షకనాక, సర్వసిద్ధాన్తే వేదాంతేషుచ - ఎల్లాసిద్ధాంతంగళిలుం వేదాంతంగళిలుం, గీయతే - శొల్లప్పడుకిఱాన్.

తతస్సా హ్రీమతీ బాలా భర్తుర్విజయహర్షితా ।
అవోచత్ యది తత్తథ్యం భవేయం శరణం హి వః ॥ రా. సుం. 58, 93.

తతః - పిఱకు, హ్రీమతీ - వెట్కముడైంద, సా బాలా - అందబాలప్పరువముళ్ళ జానకియానవళ్, భర్తుః - తన్ ప్రాణనాయకనుడైయ, విజయహర్షితా - విజయత్తై ప్పట్రిచ్చొల్లక్కేట్టతినాల్ సంతోషముడైందవళాయ్, (యత్) అవోచత్ - త్రిజటై ఎన్నశొన్నాళో, తత్ తథ్యంయది - అదు సత్యమాయిరుక్కుమేయానాల్, వః - ఉంగళుక్కు, శరణం భవేయం హి - రక్షకైయాక ఆకిఱేన్ (ఎన్ఱురాక్షసికళై ప్పార్త్తు సీతాపిరాట్టిశొన్నాళ్)

రాజసంశ్రయవశ్యానాం కుర్వంతీనాం పరాజ్ఞయా ।
విధేయానాం చ దాసీనాం కః కుప్యేత్ వానరోత్తమ ॥ ౫౭ ॥

వానరోత్తమ - ఏ వానరశ్రేష్ఠనే, రాజసంశ్రయవశ్యానాం - రాజసేవైయిల్ అమర్న్దవర్కళుం, పరాజ్ఞయా-రాజావిఱ్కట్టళైయినాల్, కుర్వంతీనాం - ఇట్టకారియత్తై శెయ్కిఱవర్కళుం, విధేయానాం - రాజకారియత్తై శెయ్యామల్ పోనాల్ దండిక్కప్పడుకిఱవర్కళుమాన, దాసీనాం- వేలైక్కారికళిడత్తిల్, కః క్రుధ్యేత్ - ఎవన్ కోపిప్పాన్.

ప్రాప్తవ్యం తు దశాయోగాత్ మయైతదితి నిశ్చితం ।
దాసీనాం రావణస్యాహం మర్షయామీహ దుర్బలా ॥ [illegible] ॥
రా. యు. 116. 40.

రావణస్య దాసీనాం - రావణదాసికళుడైయ, ఏతత్ - ఎన్నై అరట్టుతల్ శెయ్దతానదు, దశాయోగాత్ - కాలబలత్తాల్, ప్రాప్తవ్యమితి మయానిశ్చితం - ఎన్నాల్ అనుభవిక్కప్పడవేణుమెన్ఱునిశ్చయిక్కప్పట్టదు, దుర్బలా అహం-కృపాపరవశైయాననాన్, అదావదు - అవర్కళై అడి కొలై శెయ్ ఎన్ఱుశొల్ల నెఞ్జురమిల్లామలిరుక్కిఱనాన్, ఇహ - ఇందరాక్షసికళ్ విషయత్తిల్, మర్షయామి - పొఱుక్కిఱేన్.

పాపానాం వా శుభానాం వా వధార్హాణాం ప్లవంగమ ।
కార్యం కరుణమార్యేణ న కశ్చిన్నాపరాధ్యతి ॥ రా. యు. 116. 44.

హేప్లవంగమ - ఏవానరోత్తమ, పాపానాంవా - ఉన్ అభిప్రాయప్పడి పాపం శెయ్దవర్కళాయుం, శుభానాంవా - ఎన్ అభిప్రాయప్పడి పుణ్యం శెయ్దవర్కళాయుం, వధార్హాణాం - కొల్లుకిఱతుక్కు యోగ్యర్కళాయుమిరుక్కిఱవర్కళ్ విషయత్తిల్, ఆర్యేణ - పెరియవరాన ఉమ్మాలే, కరుణం కా[illegible] వేణుం, కశ్చిత్-ఎవనుం, నాపరాధ్యతి న - అపరాధం శెయ్కిఱతిల్లై ఎన్బతిల్లై.

అపత్యలాభో వై దేహి మమాయం సముపస్థితః ।
కిమిచ్ఛసి సకామా త్వం బ్రూహి సర్వం వరాననే ॥ ౬౧ ॥
రా. ఉ. 42. 32.

హే వరాననే - నల్లముఖముడైయవళే, మమ - ఎనక్కు, అయం అపత్యలాభః - పిళ్లైయాకిఱ ఇందలాభమానదు, సముపస్థితః - వందుకిట్టిట్టదు, సకామా త్వం - ఆశైయోడుకూడియ నీ, కిమిచ్ఛసి - ఎత్తైవిరుంబుకిఱాయ్, బ్రూహి - శొల్లువాయాక.

తపోవనాని పుణ్యాని ద్రష్టుమిచ్ఛామి రాఘవ ।
గంగాతీరనివిష్టాని ఋషీణాం పుణ్యకర్మణాం ।
ఫలమూలాశినాం వీర పాదమూలేషు వర్తితుం ।
ఏష మే పరమః కామో యన్మూలఫలభోజిషు ।
అప్యేకరాత్రం కాకుత్స్థ వసేయం పుణ్యకీర్తిషు ॥ ౬౨ ॥ రా. ఉ. 42 33.

హే వీర రాఘవ - వీరనాన రాఘవనే, పుణ్యకర్మణాం - పుణ్యకర్మంగళైయుడైయవర్కళుం, ఫలమూలాశినాం - పఴంగ కిఴంగుకళై భుజిక్కిఱవర్కళుమాన, ఋషీణాం - మహారిషికళుడైయ, పాదమూలేషు వర్తితుం - తిరువడియిల్ కైంకర్యం శెయ్దుకొండు ఇరుప్పతఱ్కాక, గంగాతీరనివిష్టాని - గంగైయిన్ కరైయిలిరుక్కిన్ఱనవుం, పుణ్యాని - అత నాల్ పరిశుద్ధంగళాయిరుక్కిన్ఱనవుమాకియ, తపోవనాని - అందరిషికళుడైయ తపోవనంగళై, ద్రష్టుమిచ్ఛామి - పార్ప్పతఱ్కు ఇచ్ఛిక్కిఱేన్, మూలఫలభోజిషు - కిఴంగుపఴంగళై భుజిక్కిఱవర్కళుం, పుణ్యకీర్తిషు - పావనమానకీర్తియుడైయవర్కళుమాన మహారిషికళిడత్తిలే, ఏకరాత్రమపి - ఒరునాళాకిలుం, వసేయం - వాసంపణ్ణ ఆశైప్పడుకిఱేన్, ఇతి యత్ - ఎన్ఱు యాదొన్ఱుండో, మే ఏషః పరమః కామః - ఎనక్కు ఇదువే ఉయర్న్ద ఆశైయాయిరుక్కిఱదు.

న ఖల్వద్యైవ సౌమిత్రే జీవితం జాహ్నవీజలే ।
త్యజేయం రాఘవం వంశే భర్తుర్మా పరిహాస్యతి ॥ రా. ఉ. 48. 8.

హే సౌమిత్రే - ఏ లక్ష్మణా, భర్తుః - భర్తావాకియ పెరుమా ళిడత్తిల్ నిన్ఱు ఉండాన, రాఘవాం-రఘుసంతానమానదు, భర్తుర్వంశే- చక్రవర్త్తి తిరుమకన్ వంశత్తిల్, మాపరిహాస్యతి- ఇల్లామల్ ఇరుక్కక్కూడాదు ఎన్ఱు నాన్, అద్యైవ- ఇప్పోదే, జాహ్నవీజలే- గంగైయిల్, జీవితం - ప్రాణనై, న త్యజేయం ఖలు - విడవిల్లై, ఇతు ఉనక్కుం తెరియుమెన్ఱు అర్థం. గర్భిణియాన యాన్ ప్రాణనై విట్టాల్ కులం నశిక్కుంఎన్ఱెణ్ణి నాన్ ప్రాణనై విడవిల్లై ఎన్ఱు కరుత్తు.

పతిర్హి దైవతం నార్యాః పతిర్బంధుః పతిర్గతిః ।
ప్రాణైరపి ప్రియం తస్మాత్ భర్తుః కార్యం విశేషతః ॥ ౬౪ ॥

హి - యాతొరుకారణత్తాల్, నార్యాః - పెణ్కళుక్కు, పతిః - నాయకనానవన్, దైవతం-దెయ్వంపోలే వణంగత్తకున్దవన్ పతిః బన్ధుః - పతియానవన్ బంధుక్కళ్ పోల్ లాలనంపణ్ణత్తకుంద వన్, పతిఃగతిః - పతియానవన్ ప్రాప్యప్రాపకభూతనాకిఱాన్, తస్మాత్ - ఆకైయాలే, భర్తుః ప్రియం- కణవనుక్కుప్రియమానతు, ప్రాణైః - ప్రాణంగళాలుం, విశేషతోఽపి అతైయుం మేఱ్పట్టత నాలుం, కార్యం- శెయ్యవేణ్డుం.

శక్యా లోభయితుం నాహమైశ్వర్యేణ ధనేన వా ।
అనన్యా రాఘవేణాహం భాస్కరేణ ప్రభా యథా ॥ రా.సుం.21.15.

అహమ్ - నాన్, ఐశ్వర్యేణ - నీ కొడుక్కుం అధికారత్తినాలావను, ధనేన వా - ధనత్తినాలావను, లోభయితుం న శక్యా-వంచిక్కముడియాదవళ్, ఏనెనిల్, భాస్కరేణ ప్రభాయథా అనన్యా-సూర్యనై విట్టు కాంతి ఎప్పడిప్పిరియామలిరుక్కుమో, తథా - అప్పడి, రాఘవేణ అనన్యా - రాఘవనై విట్టు నాన్ పిరియమాట్టేన్.

నేయమర్హతి చైశ్వర్యం రావణాన్తఃపురే శుభా ।
అనన్యా హి మయా సీతా భాస్కరేణ ప్రభా యథా ॥ ౬౬ ॥
రా. యు. 121. 19.

శుభా ఇయం - శుభైయాన ఇందసీతాపిరాట్టి, రావణాంతః పురే - ఇరావణనుడైయ అంతఃపురత్తిలే, ఐశ్వర్యం న అర్హతి - అధికారంపెఱ యోగ్యైయల్లళ్, ఏనెనిల్, భాస్కరేణ ప్రభాయథా అనన్యా- సూర్యనైవిట్టు కాన్తియెప్పడి ప్పిరియాతో, మయాసీతా అనన్యా హి - అప్పడియేఎన్నైవిట్టుప్పిరియాదవళ్ సీతై.

సర్వాన్ సమాగతాన్ దృష్ట్వా సీతా కాషాయవాసినీ ।
అబ్రవీత్ ప్రాంజలిర్ వాక్యమధోదృష్టిరవాఙ్ముఖీ ॥ ౬౭ ॥

కాషాయవాసినీ - కాషాయత్తైయుడుత్తియ, సీతా-సీతైయానవళ్, సమాగతాన్ సర్వాన్ దృష్ట్వా-వందవెల్లారైయుంపార్తు, అధోదృష్టిః - కీళ్నోక్కియకణ్కళైయుడైయవళాయ్, అవాఙ్ముఖీ - కీళ్ఙ్గిళ్నదలైయైయుడైయవళాయ్, ప్రాంజలిః-కైయుం అంజలియుమాయ్, వాక్యం అబ్రవీత్ - వార్తైశొన్నాళ్.

యథాహం రాఘవాదన్యం మనసాపి న చిన్తయే ।
తథా మే మాధవీ దేవీ వివరం దాతుమర్హతి ।
మనసా కర్మణా వాచా యథా రామం సమర్చయే
తథా మే మాధవీ దేవీ వివరం దాతుమర్హతి ॥ ౬౮ ॥

అహం-నాన్, యథా - ఎప్పడి, రాఘవాత్ అన్యం - పెరుమాళైక్కాట్టిలుం వేఱుపురుషనై, మనసాఅపి న చింతయే-మనత్తాలునినైక్కవిల్లైయో, తథా - అనుసత్యమానాల్, మే - ఎనక్కు, మాధవీదేవీ -భూమిదేవియానవళ్, వివరం దాతుం అర్హతి- ఇడంతరు

వాళాక. యధా-ఎప్పడి,మనసా కర్మణా వాచా-మనంవాక్కు-శెయ్కై ఇవై కళాల్, రామం సమర్థయే-రామనై యేపట్టి ఇరుందేనో, తథా - అదు సత్యమాంపక్షత్తిల్,మాధవీ దేవీ వివరం దాతుమర్హతి-భూమిప్పి రాట్టిఇడంతరువాళాక, రామాత్ అన్యం- రామనై యొభ్రియ, పరం న వేద్మిచ-వేఱొరుత్తరై యఱియేనెన్కిఱ, ఏతత్ - ఇంద, మేఉక్తం- ఎన్నాలెయవార్తై మెయ్యాకిల్, మాధవీదేవీ వివరం దాతుమర్హతి - భూమిప్పిరాట్టి ఇడంతరువాళాక.

తథా శపన్త్యాం వైదేహ్యాం ప్రాదురాసీన్మహాద్భుతం।
భూతలాదుత్థితం దివ్యం సింహాసనమనుత్తమమ్ ।
ధ్రియమాణం శిరోభిస్తు నాగైరమితవిక్రమైః ।
దివ్యం దివ్యేన వపుషా సర్వరత్నవిభూషితం ।
తస్మింస్తు ధరణీ దేవీ బాహుభ్యాం గృహ్య మైథిలీం।
స్వాగతేనాభినన్ద్యైనామాసనే చోపవేశయత్ ।
తామాసనగతాం దృష్ట్వా ప్రవిశంతీం రసాతలం।
పుష్పవృష్టిరవిచ్ఛిన్నా దివ్యా సీతామవాకిరత్ ॥ ॥ ౬౫ ॥

వైదేహ్యాం - సీతాపిరాట్టియానవళ్, తథాశపన్త్యామ్ - అప్పడిశపథంపణ్ణుంకాలత్తిల్, మహాద్భుతం-పెరియ ఆశ్చర్యకరమాన దుం, దివ్యం-దివ్యమానతుం, అనుత్తమం-ఉయర్వఱ్ఱదుం, భూతలాత్ ఉత్థితం - భూమియిల్నిన్ఱుండుయరక్కిళంబినతుం, అమితవిక్రమైః - అళవఱ్ఱపరాక్రమముడైయ, నాగైః - సర్పంగళాల్, శిరోభిః - తలై కళాల్, ధ్రియమాణం - తూక్కప్పట్టదుం, దివ్యేనవపుషా - దివ్య మాన వడివైప్పిన్ అతిశయత్తోడుకూడినదుం, సర్వరత్నవిభూషితం - సకలరత్నంకళాల్ అలంకరిక్కప్పట్టదుం, దివ్యం - లోకోత్తరమా నదుమాన, సింహాసనం-సింహాసనమానదు, ప్రాదురాసీత్ - వెళిక్కి

శంబిట్టు, తస్మింస్తు - అందసింహాసనత్తిల్, ధరణీదేవీ- భూదేవియాన వళ్, మైథిలీం - సీతాపిరాట్టియై, బాహుభ్యాంగృహ్యా - ఇరండు కైకళాలుం ఎడుత్తుక్కొండు, ఏనాం - ఇందప్పిరాట్టియై, స్వాగతేన-నల్ వరవినాల్, అభినన్ద్య - సంతోషప్పడుత్తివైత్తు, ఆసనేచ - అందఆసనత్తిల్, ఉపవేశయత్ - ఉట్కారవైత్తాళ్, ఆసనగతాం - ఆసనత్తిలిరుందవళాయ్, రసాతలంప్రవిశంతీం - పాతాళలోకత్తిల్ ప్రవేశియానిఱ్కిఱ, తాం-అందసీతాపిరాట్టియై, దృష్ట్వా - పార్త్తు, దివ్యా-దేవలోకత్తిలుండాన, పుష్పవృష్టిః-పుష్పవర్షమానదు, సీతాం - జానకియిన్ మేల్, అవిచ్ఛిన్నా - ఇడైవిడామల్, అవాకిరత్ - పొళిందదు.

ఔదార్యకారుణికతాశ్రితవత్సలత్వ ।
పూర్వేషు సర్వమతిశాయితమత్ర మాతః ।
శ్రీరంగధామ్ని యదుతాన్యదుదాహరంతి ।
సీతావతారముఖమేతదముష్య యోగ్యం శ్రీగుణరత్న ॥ ౨౦ ॥

హేమాతః - వారీర్ నిరుపాధికమాతావాన శ్రీరంగనాచ్చియారే, ఔదార్య - సర్వేష్టంగళైక్కొడుప్పతెన్కిఱ, ఔదార్యమెన్న, కారుణికతా - కరుణైయోడికూడియిరుక్కుం తన్మైయెన్న ఆశ్రితవత్సలత్వ-ఆశ్రితర్గళిడత్తిల్ వాత్సల్యమెన్న, పూర్వేషు-ఇవై ముతలాక వుడైయ కల్యాణగుణంగళిల్, సర్వం - ఎల్లాక్కల్యాణ గుణంగళుం, రంగధామ్ని-శ్రీరంగక్షేత్తిరత్తిల్, అత్ర-ఉమ్ముడైయ-ఇంద అవతారత్తిల్, అతిశాయితం-విశేషమాయిరుక్కిఱదు, యత్ - ఎందకారణత్తాలెన్నిల్, సీతావతారముఖం - సీతావతారముదలాన, అన్యత్ - వేఱుఎంద అవతారంగళుండో, ఏతత్ - ఇదు, అముష్య ఇందగుణప్రకాశిక్కైక్కు. యోగ్యం - తగుందదాయ్ ఇరుక్కుం ఎన్ఱు, ఉదాహరన్తి-(ఐతిహాసికరుం) పౌరాణికరుం, శొల్లుకిఱార్కళ్.

అరుంపదం

మాయుంవక్కై. (తిరువాయ్—5-4-3)

తత్ గుణసారత్వత్తాలే - అందకృపాగుణత్తై స్వరూపనిరూపకధర్మమాక ఉడైత్తాకైయాలే. పరమకృపై - పురుషకారం వేండామల్ ఎప్పోతుం తలైయెడుత్తిరుక్కుంకృపై. తర్జనం - శరీర వ్యాపారత్తినాల్ వెరుట్టుకై. భర్త్సనం - వాక్కినాల్ వెరుట్టుకై. చిత్రవధం - ఉయిరైప్పోక్కాదపడి నానావిధహింసై పణ్ణుకిఱతు. అరువిత్తిన్ర - ప్రాణనోడేయిరుక్కైయిల్ మాంసత్తై అఱువిత్తిన్ర ఆర్ద్రాపరాధైకళ్-అప్పోతుపణ్ణప్పట్ట కుట్రంగళైయుడైయ వర్కళ్. తిరువయిఱు వాయ్త్తిరుక్కిఱ - గర్భిణియాయిరుక్కిఱ. ముడిన్దుపిఱక్కై-ముడిందు పిఱక్కైయాలుండాకుం సాతోపత్తై యడైకిఱతు. తేట్టమాకనిఱ్క - వేండియతాయిరుక్క. పాడాట్రి - పోఱుత్తు. ప్రాణనైనోక్కిక్కొండతఱ్కు మూన్ఱుకారణం. ప్రాణనైవిట్టాల్ అపరాధం దృఢమాయ్విడుం; అల్లతు వల్వినైయేన్ పెణ్పిఱందేన్ ఎన్నిఱపడి ప్రాణనైవిడ తనక్కు స్వాతంత్ర్యమిల్లై; అల్లతు రఘువంశం సంతతియిల్లామల్ నశిత్తుప్పోం. ప్రత్యయం - శుద్ధి. తెరళ్ - శుద్ధిపరిషత్ తనక్కేఱ - ఆత్మసాక్షియాక. స్వాగతం - వరవైవిరుంబుదల్.

9-వదు సూత్రం

స భ్రాతుశ్చరణౌ గాఢం నిపీడ్య రఘునందనః ।
సీతామువాచాతియశాః రాఘవం చ మహావ్రతం రా-అ-31-2- ॥ ౨౧ ॥

అతియశాః - మహాయశస్సైయుడైయ, సః రఘునందనః - అంద ఇళైయపెరుమాళ్, భ్రాతుః చరణౌ - తమైయనుడైయ తిరువడికళై, గాఢం నిపీడ్య - ఉఱుదియాకప్పిడిత్తుక్కొండు, మహావ్రతం రాఘవంచ-సత్యవ్రతనాన రామనైక్కుఱిత్తు, ఉవాచ - శొన్నార్,

సీతాముపాచ ఎన్నను పురుషకారత్తై చ్చొన్నను.

రాఘవముువాచ ఎన్నను ఉపాయత్తైచ్చొన్నను.

ఏవముక్తస్తు రామేణ లక్ష్మణస్సంయతాంజలిః ।
సీతాసమక్షం కాకుత్స్థమిదం వచనమబ్రవీత్ రా-అ-15-6- ॥ 22 ॥

రామేణ-పెరుమాళాల్, ఏవం - ఇవ్విధమాగ, ఉక్త-శొల్ల ప్పట్ట, లక్ష్మణఃతు - ఇళైయపెరుమాళ్, సంయతాంజలిః - అంజలి యోడు కూడినవరాయ్క్కొండు, సీతా సమక్షం - సీతాపిరాట్టి మున్నిలైయిల్, కాకుత్స్థం - పెరుమాళైనోక్కి, ఇదంవచనం - ఇంద వార్తైయై, అబ్రవీత్ - శొన్నార్.

పరవానస్మి కాకుత్స్థ త్వయి వర్షశతం స్థితే ।
స్వయం తు రుచిరే దేశే క్రియతామితి మాం వద రా-అ-15-7- ॥ 23 ॥

హేకాకుత్స్థ-ఏ పెరుమాళే, త్వయి - దేవరీర్, వర్షశతం-నూఱు వరుషం, స్థితే-ఇరుందాలుం, పరవాన్అస్మి- ఉనుక్కు పరతంత్రనా యిరుక్కిఱేన్, స్వయంతు-దేవరీరే, రుచిరే-రమణీయమాన, దేశే-ఇడ త్తిల్, క్రియతామితి - ఆశ్రయం శెయ్యప్పడవేండుమెన్ఱు, మాం వద- అడియేనైక్కుఱిత్తు అరుళిచ్చెయ్యవేణుం.

కేన తే నాగనాసోరు విక్షతం వై స్తనాన్తరమ్ ।
కః క్రీడతి సరోషేణ పఞ్చవక్త్రేణ భోగినా ॥ 24 ॥ రా-సుం-38-26-

హే నాగనాసోరు - యానైయిన్ తుంబిక్కై పోన్ఱ తుడైగళై యుడైయవళే, తే - ఉన్నుడైయ, స్తనాంతరం- స్తన మధ్యమానదు, కేన - ఎవనాల్, విక్షతం వై - పుణ్పడుత్తప్పట్టదు, పఞ్చవక్త్రేణ - విరిత్తముకముడైయదుం, సరోషేణ - కోపముడైయదుమాన, భోగినా - పాంబినాల్, కః - ఎవన్, క్రీడతి - విళైయాడుకిఱాన్

స పిత్రా చ పరిత్యక్తః సురైశ్చ సమహర్షిభిః ।
త్రీన్ లోకాన్ సమ్పరిక్రమ్య తమేవ శరణంగతః॥ రా-సుం-38-33. ॥ 25 ॥

పిత్రాచ - తాయ్‌తన్దైయాలుం, మహర్షిభిః - మహారిషికళోడు కూడియు, సురైః చ- దేవర్‌కళాలుమ్, పరిత్యక్తః - విడప్పట్ట, సః - అందక్కాకాసురన్, త్రీన్ లోకాన్ - మూన్ఱు ఉలకంగళై, సంపరిక్రమ్య-నన్ఱాయ్‌త్తిరింన్దు, తమేవ - అందప్పెరుమాళైయే, శరణంగతః - శరణమడైందాన్.

స తం నిపతితం భూమౌ శరణ్యశ్శరణాగతమ్ ।

వధార్హమపి కాకుత్స్థః కృపయా పర్యపాలయత్ ॥ రా-సుం-38-34 ॥ ౭౬ ॥

భూమౌ నిపతితం - భూమియిల్ విழுన్దుకిడక్కిఱవనుం, శరణాగతం - శరణాగతనుమాన, తం-అందక్కాకాసురనై, శరణ్యః కాకుత్స్థః-అంద రక్షకనాన పెరుమాళ్, వధార్హమపి-వధత్తిఱ్కు యోగ్యమానాలుం, కృపయా-కిరుపైయాల్, పర్యపాలయత్ - కాప్పాఱ్ఱినాన్.

పురతః పతితం దేవీ ధరణ్యాం వాయసం తదా ।

తచ్ఛిరః పాదయోస్తస్య యోజయామాస జానకీ ॥

తముత్థాప్య కరేణాథ కృపాపీయూషసాగరః ।

రరక్ష రామో గుణవాన్ వాయసం దయయైక్షత ॥ ౭౭ ॥

జానకీదేవి-సీతాదేవియానవళ్, తదా - అప్పోదు, ధరణ్యాం-భూమియిల్, పురతః పతితం - మున్నిలైయిల్ విழுన్ద, వాయసం - కాకత్తై, తస్య పాదయోః - పెరుమాళుడైయ తిరువడికళిల్, తచ్ఛిరః - అందక్కాకాసురనుడైయ తలైయై, యోజయామాస - చేర్త్తు వైత్తాళ్, అథ - పిఱకు, కృపాపీయూష సాగరః - కృపైయాకిఱ అమృతక్కడలాన, గుణవాన్ - గుణశాలియాన, రామః - పెరుమాళ్, తం - అందక్కాకత్తై, కరేణ - కైయాల్, ఉత్థాప్య - ఎడుత్తు, రరక్ష - రక్షిత్తార్, వాయసం - కాకత్తై, దయయా - దయైయినాల్, ఐక్షత - కటాక్షిత్తార్.

ఇహా సన్తో న వా సన్తి సతో వా నానువర్తసే ।
తథాహి విపరీతా తే బుద్ధిరాచారవర్జితా ॥ రా-సుం-20-28 ॥ ౭౮ ॥

ఇహా - ఇందవిడత్తిల్, సన్తః - సత్పురుషర్కళ్, నవా సన్తి - ఇల్లైయా, సతః వా - ఇరుందార్కళాకిల్, నానువర్తసే - అవర్కళై అనువర్తనంపణ్ణవిల్లైయా, తథాహి-అతనాలేయన్రో, తే-ఉనక్కు, బుద్ధిః విపరీతా - బుద్ధియానదు విపరీతమాయిరుక్కిఅదు, ఆచారవర్జితా - పెరియోర్కళ్ పోకుంవళియిల్ పోకామలిరుక్కిఅదు.

పాపానాం వా శుభానాం వా వధార్హాణాం ప్లవంగమ ।
కార్యఙ్కరుణమార్యేణ న కశ్చిన్నాపరాధ్యతి ॥ ౭౯ ॥

60-వదు లెక్కత్తైప్పార్క్క.

మాతర్మైథిలి రాక్షసీస్త్వయి తథైవార్ద్రాపరాధాస్త్వయా ।
రక్షన్త్యా పవనాత్మజాల్లఘుతరా రామస్య గోష్ఠీ కృతా ।
కాకం తం చ విభీషణం శరణమిత్యుక్తిక్షమా రక్షత ।
స్సానస్సాంద్రమహాగసస్సుఖయతు క్షాన్తిస్తవాకస్మికీ ॥ ౮౦ ॥

శ్రీగుణరత్న.

హేమాతః - ఏ ఉలకత్తుక్కుత్తాయే, మైథిలి - సీతాదేవియే, త్వయి - దేవరీర్ విషయత్తిల్, తథైవ - అప్పొడిప్పట్ట, ఆర్ద్రాపరాధాః - అపరాధంగళైప్పణ్ణిన కై ఉలరాదవర్కళుమాన, అతావదు తీరక్కళియ అపరాధం శెయ్ద, రాక్షసీః - రాక్షసికళై, పవనాత్మజాత్ - తిరువడియిడమిరుందు, రక్షన్త్యా - రక్షిక్కిఅ, త్వయా - ఉన్నాల్, కాకం - కాకాసురనైయుం, తం విభీషణం చ - అంద విభీషణనైయుం, శరణం ఇతి - ఉక్తిక్షమా శరణమెన్రు శొల్లుకిఅవర్కళై, రక్షతః - రక్షిత్త, రామస్య - పెరుమానుడైయ, గోష్ఠీ - గోష్ఠియానదు, లఘుతరాకృతా - తాళ్వాక

ప్పణ్ణప్పట్టదు, సా - అప్పడిపట్ట, ఆకస్మికీ - నిర్హేతుకమాన. తవ క్షాన్తిః - ఉమ్ముడైయ పొఱుమైయానదు, సాన్ద్రమహాగసః - నెరుకఱమాన మహాపాపంగళైయుడైయ, నః - అడియోంగళై, సుఖయతు-సుఖిప్పిక్కవేండుం.

అరుంపదం

వికృతరాయ్-భయన్దు, అనుసారత్తాలే- నల్ వార్త్తైయాలే.

10-వదు సూత్రం

శృణాతి నిఖిలాన్ దోషాన్ శ్రీణాతిచ గుణైర్జగత్ ॥ ౧౦ ॥

నిఖిలాన్ దోషాన్ - ఎల్లా దోషంగళైయుం, శృణాతి - నశిప్పిక్కిఱాళ్, జగత్ - ఉలకత్తై, గుణైః - గుణంగళాల్, శ్రీణాతి - విస్తరిక్కచ్చెయ్కిఱాళ్.

అరుంపదం

ప్రామాణికమానవర్థం - ఇంద ప్రకరణత్తిల్ ప్రతిపాదిక్కవేండుంఅర్థం. శౄఎన్గిఱధాతువినాల్ హింసాయాం ఎన్ఱు అర్థం. ఇత్తాల్, చేతననుడైయ అపచారంగళై పోక్కుకిఱాళ్. శ్రీ ఎన్గిఱ ధాతువినాల్ విస్తారం ఎన్ఱుమ్ అర్థం. ఇత్తాల్ ఎంబెరుమానుడైయ గుణంగళై విస్తారప్పడుత్తుకిఱాళ్.

11-వదు సూత్రం

అరుంపదం

'ఉఱవేల్' (తిరుప్పావై 28) 'ఎతిర్ సూఴల్' (తిరువాయ్ 2-7-6.)

క్షుడనీర్ వఴిత్తాలుం-సంబన్ధత్తై యఱుక్కక్కూడాక నీర్ నిఱైంద కుడత్తైయుడైక్కయాలుం. కణ్ణఴివు - ప్రతిబంధకం. కాల్వాఴినిన్ఱు - కాల్ ఊన్ఱినిన్ఱు.

12-వదు సూత్రం.

పితేవ త్వత్ప్రేయాన్ జనని పరిపూర్ణాగసి జనే ।
హితస్రోతోవృత్త్యా భవతి చ కదాచిత్కలుషధీః ॥
కిమేతన్నిర్దోషః క ఇహ జగతీతి త్వముచితై ।
రుపాయైర్విస్మార్య స్వజనయసి మాతా తదసి నః ॥ శ్రీగుణరత్న ॥

హేజననీ-ఏతాయ్, పరిపూర్ణాగసిజనే-పూర్ణమాన పాపంచెయ్ద జనంగళిడత్తిల్, పితేవ-తకప్పన్ పోల, హితస్రోతోవృత్త్యా-హితవిషయమాన వ్యాపారత్తోడుకూడినవనాయ్, త్వత్ప్రేయాన్-ఉన్ముడైయప్రియనానభగవాన్, కదాచిత్ - ఒరుకాలత్తిలుం, కలుషధీః భవతిహి - కోపత్తైయుడైందబుద్ధియుడైయవనాకిల్, అప్పోదు కింఏతత్ - ఇచ్చిఱ్ఱత్తుక్కు-అడియొన్న, ఇహజగతి - ఇందఉలకత్తిల్, కః నిర్దోషః - అపరాధమఱ్ఱిరుప్పార్ యార్, ఇతి-ఎన్ఱు, ఉచితైః ఉపాయైః - ఉచితమానఉపాయంగళాల్, విస్మార్య-అపరాధంగళై మఱక్కుంబడిశెయ్దు, స్వజనయసి - తన్ పరిజనమాన అనంతగరుడవిష్వక్సేనాదికళుడన్ సమమాకచ్చెయ్కిఱాయ్, తత్ - ఆకైయాల్, నః - అడియోంగళుక్కు, మాతా అసి - తాయారాకఇరుక్కిఱాయ్.

ప్రాణస్సంశయమాపన్నం దృష్ట్వా సీతాథ వాయసం ।
త్రాహి త్రాహీతి భర్తారమువాచ దయయా విభుమ్॥ (పద్మపురాణం)

అథ - పిఱకు సీతా - సీతాపిరాట్టియానవళ్, ప్రాణసంశయం అపన్నం - ప్రాణనిల్ సందేహంజనిక్కుంబడియాన ఆపత్తైయుడైంద, వాయసం - కాకాసురనై, దృష్ట్వా - పార్త్తు, దయయా, కరుణైయినాల్, త్రాహిత్రాహీతి - రక్షిప్పాయాక రక్షిప్పాయాక ఎన్ఱు, భర్తారం విభుం-తనక్కుభర్తావాన పెరుమాళై, దయయా ఉవాచ - దయైయినాల్ శొన్నాళ్.

మిత్రమౌపయికం కర్తుం రామః స్థానం పరీప్సతా ।
వధం చానిచ్ఛతా ఘోరం త్వయాసౌ పురుషర్షభః ।
విదితస్స హి ధర్మజ్ఞ శ్శరణాగతవత్సలః ।
తేన మైత్రీ భవతు తే యది జీవితుమిచ్ఛసి ॥ ౨౪ ॥

స్థానంపరీప్సతా - నీనిలైక్క వోరిడం వేండుమెన్కిఱ ఎణ్ణము డైయవనుం, ఘోరం వధమ్అనిచ్ఛతా - ఘోరమాన వధంవేండా మెన్ఱెణ్ణముడైయవనాయిరుక్కుంపక్షత్తిల్, త్వయా - ఉన్నాల్, పురుషర్షభః - పురుషోత్తమరాన, రామః - పెరుమాళ్, మిత్రమ్ కర్తుమ్ ఔపయికం - స్నేహితరాకి చ్చెయ్యత్తకుందవర్, సహి-అంద రామరోవెన్ఱాల్, ధర్మజ్ఞః -ధర్మంగళై యఱిందవరెన్ఱుం, శరణాగత వత్సలః - శరణమెన్ఱు వందవర్కళిడత్తిల్ వాత్సల్యముళ్ళవరెన్ఱుం, విదితోహి-ఎంగుం ప్రసిద్ధిపెట్రవరన్ఱో, జీవితుమిచ్ఛసి యది, నీ జీవిత్తి రుక్కనినైక్కుం పక్షత్తిల్, తే-ఉనక్కు, తేన - అవనుడన్, మైత్రీ భవతు - స్నేహముండాకవేణ్డుం.

13-వదు సూత్రం.

అరుంపతం.

"పఙ్గయ"(తిరువాయ్-9-2-1)

అభిసన్ధి - ఎణ్ణం, రావణనై అరుళాలే తిరుత్తాదొழిన్దతు దేవతైకళుక్కు రావణవధప్రతిజ్ఞైపణ్ణినపడియాలే పెరుమాళ్ అభిప్రాయత్తై పిన్పట్రి నిన్ఱాళ్. ఆనాల్ "మిత్రమౌపయికంకర్తుం" ఇత్యాదియాల్ ఉపదేశిప్పానెన్నెనిల్? పిఱర్ అనర్థంకండాల్ సర్వజ్ఞై యాయిరుందాలుం అడిమండియోడే నలంగుంశీలత్తై యుడైయవ ళాకైయాలే ఒరునాడడంగ అనర్థప్పడుకిఱ పడియైక్కండు"అన్యత్ ఉపక్రాన్తం అన్యత్ ఆపతితం" ఎన్ఱాప్పోలే తన్నైమఱందుపదే శిత్తాళిత్తనై.

14-వదు సూత్రం

న త్వేవాహం జాతు నాసమ్ న త్వం నేమే జనాధిపాః ।
న చైవ న భవిష్యామస్సర్వే వయమతః పరం ॥ శ్రీగీతై-2. 12 ॥ ౮౫ ॥

అహం- నాన్, జాతు-ఇప్పోదు నడక్కిఱ కాలత్తిలుమ్ ముఱ్ఱ కాలత్తిలుం, నాసం ఇతి తు నైవ- ఇల్లైయెన్గిఱదిల్లై, త్వం - నీయుం, నాసీఃఇతి న - ఇల్లైయెన్గిఱదిల్లై, ఇమే జనాధిపాః- ఇంగు ఇరుక్కిఱ రాజాక్కళుం, న సంతి ఇతి న - ఇల్లైయెన్కిఱదిల్లై, వయం సర్వే నాన్ ఇరాజాక్కళ్ సకలరుం, అతఃపరం - ఇనివరప్పోకిఱకాలత్తిలుం, న భవిష్యామః ఇతి న - ఇరుప్పోమిల్లైయెన్గిఱదిల్లై.

దేహినోఽస్మిన్ యథా దేహే కౌమారం యౌవనం జరా ।
తథా దేహాంతరప్రాప్తిర్ధీరస్తత్ర న ముహ్యతి ॥ శ్రీ-గీ-2-13- ॥ ౮౬ ॥

దేహినః-ఒరుదేహత్తిలిరుక్కిఱ ఆత్మావుక్కు, అస్మిన్ దేహే- ఇందదేహత్తిల్, కౌమారం - బాల్యముం, యౌవనం-యౌవనముం, జరా- కిఴత్తనముం, యథా- ఎప్పడియో, తథా - అప్పడియే, దేహాన్తరప్రాప్తిః- వేఱుదేహత్తైయడైకిఱదుం, తత్ర-అందవిషయత్తిల్, ధీరః- ధైర్యముళ్ళవన్, న ముహ్యతి - మయక్కత్తై యడైయమాట్టాన్.

అన్తవన్త ఇమే దేహా నిత్యస్యోక్తాశ్శరీరిణః ।
అనాశినోఽప్రమేయస్య తస్మాద్యుధ్యస్వ భారత ॥ శ్రీ-గీ-2-18-॥ ౮౭ ॥

నిత్యస్య-నిత్యనాయుం, అవినాశినః-అఴివిల్లాతవనాయుం, అప్రమేయస్య-జ్ఞానస్వరూపనాకైయాలే అళవిడ్డందవైభవత్తైయుడైయవనాయుమిరుక్కిఱ, శరీరిణః - ఆత్మావినుడైయ, ఇమే దేహాః - ఇంద శరీరంగళ్, అన్తవన్తః నాశముళ్ళవైకళాక, ఉక్తాః- శొల్లప్పట్టిరుక్కిన్ఱన, తస్మాత్ - ఆకైయినాల్, హేభారత - ఏ భరతవంశత్తిలుండాన అర్జుననే, యుద్ధ్యస్వ - శండైశెయ్‌వాయాక.

న జాయతే మ్రియతే వా కదాచి ।
న్నాయం భూత్వా భవితా వా న భూయః ।
అజో నిత్యశ్శాశ్వతోఽయం పురాణో ।
న హన్యతే హన్యమానే శరీరే॥ (శ్రీ గీతై. 2. 20.) ॥ ౨౦ ॥

అయమ్ - ఇవ్వాత్మావానవన్, కదాచిత్ - ఒరుకాలుం, న జాయతే మ్రియతే వా - పిఱప్పుమిల్లై శావుమిల్లై, అయం - ఇంద ఆత్మావానవన్, భూత్వా - ఉండాకి, భూయః - మఱుపడియుం, న భవితా వా - ఉండాకప్పోకిఱానిల్లై, అయం - ఇందజీవన్, అజః - పిఱప్పిల్లాదవన్, నిత్యః - నాశమిల్లాదవన్, శాశ్వతః - స్థిరమాయిరుక్కిఱవన్, పురాణః - మున్బుమిరుక్కిఱవన్, ఆకైయాల్, శరీరే- శరీరమానదు, హన్యమానే- కొల్లప్పడుకిన్ఱపోదిలుం, న హన్యతే - జీవన్ కొల్లప్పడుకిఱదిల్లై.

వాసాంసి జీర్ణాని యథా విహాయ నవాని గృహ్ణాతి నరోఽపరాణి ।
తథా శరీరాణి విహాయ జీర్ణాన్యన్యాని సంయాతి నవాని దేహీ ॥ ౨౨ ॥
(శ్రీ. గీ. 2. 22)

నరః - మనితన్, యథా - ఎప్పడి, జీర్ణాని - కందల్కళాయిరుక్కిఱ, వాసాంసి - వస్త్రంగళై, విహాయ- విట్టు, అపరాణి నవాని - వేఱాన నూతన వస్త్రంగళై, గృహ్ణాతి - ఎడుత్తుక్కొళ్ళుకిఱానో, తథా-అప్పడియే, దేహీ- ఆత్మావానవన్, జీర్ణాని- పఴైయతాన, శరీరాణి-శరీరంగళై, విహాయ-విట్టు, నవాని- పుదియనవాయుం, అన్యాని - వేఱాయుమిరుక్కిఱ, శరీరాణి - శరీరంగళై, సంయాతి - అడైకిఱాన్.

భూమిరాపోఽనలో వాయుః ఖం మనోబుద్ధిరేవ చ ।
అహంకార ఇతీయం మే భిన్నా ప్రకృతిరష్టధా ।
అపరేయమితస్త్వన్యాం ప్రకృతిం విద్ధి మే పరామ్ ।
జీవభూతాం మహాబాహో యయేదం ధార్యతే జగత్ ॥ (శ్రీ.గీ.7.4,5.)

మే - ఎన్నుడైయ, ఇయం - ఇంద, ప్రకృతిః- శరీరమా నదు, భూమిః - భూమి, ఆపః - జలం, అనలః - నెరుప్పు, వాయుః - కాట్రు, ఖం - ఆకాశం, మనః - మనసు - బుద్ధిః - బుద్ధి, అహంకారః- అహంకారం, ఇతి అష్టధా భిన్నా-ఎన్రు ఎట్టువిధమాయ్ వేఱు పట్టిరుక్కిఱదు, హే మహాబాహో - ఏ భుజబలముళ్ళ అర్జుననే, ఇయం - ఇమ్మాఱువైయానదు, అపరా - తాళ్న్దదు, ఇతఃతు - ఇత్తై కాట్టిలుం, అన్యాం - వేఱానదుం, యయా - ఎతనాల్, ఇదంజగత్ - ఇంద ఉలకం, ధార్యతే - ధరిక్కప్పడుకిఱతో, తాం - అప్పడిపట్టదుమాన, మే - ఎన్నుడైయ, జీవభూతాం - జీవస్వరూప మాన, ప్రకృతిం - శరీరత్తై, పరాం- శ్రేష్ఠమాక, విద్ధి - అఱిందు కొళ్. అచేతనమాన ఐందుభూతంగళుం, ప్రకృతి మహాత్ అహంకారంగళుం ఎనక్కు త్తాళ్న్దశరీరం. జీవస్వరూపమాయ్ ఇరుక్కిన్ర శరీరమే మేలానదు. అదనాల్ ఇప్రపఞ్చం ధరిక్కప్పట్టుళదు.

సర్వస్య చాహం హృది సన్నివిష్టో మత్తః స్మృతిర్జ్ఞానమపోహనఞ్చ ।
వేదైశ్చ సర్వైరహమేవ వేద్యోవేదాన్తకృద్వేదవిదేవ చాహమ్ ॥
శ్రీ-గీ-౧౫-౧౫

సర్వస్యచ- సమస్తప్రాణికళుడైయ, హృది-మనత్తిల్, అహం-నాన్, సన్నివిష్టః- ఇరుక్కిఱేన్, మత్తః - ఎన్నిడత్తిలిరుందే, స్మృతిః - పూర్వానుభూత విషయమాన స్మృతియుం, జ్ఞానం-అఱివుం, అపోహనంచ-అజ్ఞానముం ఉండాకిన్రన, సర్వైః - సమస్తంగళాన, వేదైఃచ - వేదంగళినాలుం, వేద్యః- తెరిందుకొళ్ళత్తక్కవన్, అహమేవ-నానే, వేదవిత్ - వేదార్థంగళై యఱిందవనుం, వేదాంతకృత్ చ - వేదాంతత్తై చ్చెయ్దవనుం, అహమేవ - నానే.

ఈశ్వరస్సర్వభూతానాం హృద్దేశేఽర్జున తిష్ఠతి ।
భ్రామయన్ సర్వభూతాని యన్త్రారూఢాని మాయయా ॥ శ్రీ. గీ. 4. 8

హే అర్జున-ఓ - అర్జునా, యన్త్రారూఢాని - తన్త్రాలుండా కట్టప్పట్టతాయుం ప్రకృతియెన్ను పెయరుడైతాయుం దేహేంద్రియ రూపమాయుమిరుక్కి-ఆయ స్త్రి త్తిలేఱిన, అదావదు శరీర త్తిలిరుక్కి-ఱ, సర్వభూతాని - సకల ప్రాణికళై యుం, మాయయా - సత్వం ముద లియ గుణంగళుళ్ళ విష్ణుమాయైయాలే, భ్రామయన్ పూర్వకర్మా నుసారమాయ్ ప్రవృత్తి శెయ్యుకొండు, ఈశ్వరః- ఈశ్వరనానవన్, సర్వభూతానాం - సకల ప్రాణికళుడైయ, హృద్దేశే - హృదయ ప్రదేశత్తిల్, తిష్ఠతి - ఇరుక్కి-ఱాన్.

పరిత్రాణాయ సాధూనాం వినాశాయ చ దుష్కృతాం ।
ధర్మసంస్థాపనార్థాయ సంభవామి యుగేయుగే ॥ శ్రీ.గీ.4.8. ॥ ౯-3 ॥

సాధూనాం-సాధుక్క-ళుడైయ, పరిత్రాణాయ- కాప్పాట్రువద ఱ్కా-కవుం, దుష్కృతాం - కెట్టవర్కళుడైయ, వినాశాయచ - నాశ త్తిఱ్కా-కవుం, ధర్మసంస్థాపనార్థాయ - ధర్మత్తై నిలైనిఱుత్తువద ఱ్కా-కవుం, యుగే యుగే-యుగంతోఱుం, సంభవామి-పిఱక్కి-న్రేన్.

సమోఽహం సర్వభూతేషు న మే ద్వేష్యోఽస్తి న ప్రియః ।
యే భజన్తి తు మాం భక్త్యా మయి తే తేషు చాప్యహమ్ ॥ శ్రీగీ. 9-29.

అహం - నాన్, సర్వభూతేషు - ఎల్లా ప్రాణికళిడత్తిలుం, సమః - సరియాయిరుక్కి-ఱేన్, మే- ఎనక్కు-, ద్వేష్యః-శత్రువుం, న అస్తి-ఇల్లై. ప్రియఃన-ఇష్టనుమిల్లై. యే తు-ఎవర్కళ్, మాం - ఎన్నై, భక్త్యా-భక్తియోడు, భజన్తి-సేవిక్కి-ఱార్కళో, తే-అవర్కళ్, మయి-ఎన్నిడత్తిలిరుక్కి-ఱార్కళ్, అహమపి-నానుం, తేషు-అవర్క ళిడత్తిల్ ఇరుక్కి-ఱేన్.

ప్రకృతేః క్రియమాణాని గుణైః కర్మాణి సర్వశః ।
• అహంకారవిమూఢాత్మా కర్తాహమితి మన్యతే ॥ శ్రీ. గీ-3-27 ॥ ౯-౫ ॥

ప్రకృతేః - మూలప్రకృతియినుడైయ, గుణైః - సత్వాది ముక్కు-ణంగళాల్, సర్వశః - నానావిధమాయ్, క్రియమాణాని-పణ్ణ

ప్పడుకిఱు, కర్మాణి - కృత్యంగళై, అహంకారవిమూఢాత్మా-అహం కారత్తాల్ బుద్ధియిల్లాదజీవన్, అహం కర్తేతి-నాన్ చెయ్కిఱేనెన్ఱు, మన్యతే-ఎణ్ణుకిఱాన్.

యతతో హ్యాపి కౌన్తేయ పురుషస్య విపశ్చితః ।
ఇంద్రియాణి ప్రమాథీని హరన్తి ప్రసభం మనః ॥ శ్రీ. గీ. 2-60 ॥ ౫౬ ॥

హే కౌంతేయ - ఏఅర్జునా, యతతః అపి - ఇంద్రియంగళై జయిక్క-వేణుమెన్ఱు యత్నం శెయ్కిఱవనాయిరున్దాలుం, విపశ్చితః - ప్రాజ్ఞనాన, పురుషస్య - పురుషనుడైయ, మనః - మనత్తై, ప్రమాథీని-కలంగచ్చెయ్కిఱ బలిష్ఠంగళాన, ఇంద్రియాణి - ఇంద్రియంగళ్, ప్రసభం - బలాత్కారమాక, హరంతి - ఇఴుత్తుక్కొండు పోకిన్ఱన.

అసంశయం మహాబాహో మనో దుర్నిగ్రహం చలమ్ ।
అభ్యాసేన తు కౌంతేయ వైరాగ్యేణ చ గృహ్యతే ॥ శ్రీ-గీ-6-35

మహాబాహో - పెరియతోళై యుడైయ, కౌంతేయ - ఓ అర్జుననే, మనః - మనసు, దుర్నిగ్రహం- అడక్క-వదఱ్కు- మికవుం కష్టం, చలం - సంచలముళ్ళదు ఎన్బతిల్, అసంశయం - సందేహ మిల్లై, అప్పడి యిరుందపోదిలుం, అభ్యాసేన - పఴక్కత్తాలుం, వైరాగ్యేణ చ - వైరాగ్యత్తాలుం, గృహ్యతే - అడక్క-ప్పడు కిఱదు.

తాని సర్వాణి సంయమ్య యుక్త ఆసీత మత్పరః ।
వశే హి యస్యేంద్రియాణి తస్య ప్రజ్ఞా ప్రతిష్ఠితా॥ శ్రీ-గీ-2-61- ॥౫౭॥

యుక్తః-యోగత్తైయుడైయవన్, తాని సర్వాణి సంయమ్య-అప్పడిప్పట్ట ఇంద్రియంగళై యడక్కి-, మత్పరః - ఎన్నైయే ప్రధానమాక అడైందవనాక, ఆసీత - ఇరుక్కక్కడవన్, యస్య హి - ఎవనుక్కు, ఇంద్రియాణి - ఇంద్రియంగళ్, వశే - స్వాధీనత్తిల్ ఇరుక్కిన్ఱనవో, తస్య-అవనుక్కు, ప్రజ్ఞా - బుద్ధియానదు, ప్రతిష్ఠితా - నిలైయాయిరుక్కిఱదు.

యతోయతో నిస్సరతి మనశ్చఞ్చలమస్థిరమ్ ।
తతస్తతో నియమ్యైతదాత్మన్యేవ వశం నయేత్ ॥ శ్రీ-గీ-6-26- ॥౯౯॥

అస్థిరం- అస్థిరముం, సంచలం - సంచలముమాన, మనః - మనసు, యతః యతః - ఎందెందవిడత్తిల్, నిస్సరతి - ఓడుకిఱదో, తతః తతః - అందందవిడత్తిల్ ఇరుంను, ఏతత్ - ఇందమనత్తై, నియమ్య - అడక్కి, ఆత్మన్యేవ-తన్నిడత్తిలేయే, వశంనయేత్-స్వాధీనమాక ప్పణ్ణవేండియుకు.

చతుర్విధా భజన్తే మాం జనాస్సుకృతినోఽర్జున ।
ఆర్తో జిజ్ఞాసురర్థార్థీ జ్ఞానీ చ భరతర్షభ ॥ శ్రీ-గీ-11-16- ॥ ౧౦౦ ॥

హేభరతర్షభ అర్జున - ఓ భరతకుల శ్రేష్ఠనాన అర్జునా, ఆర్తః - నష్టమాన ఐశ్వర్యత్తై మీళవుం కోరుకిఱవన్, జిజ్ఞాసుః- స్వాత్మప్రాప్తియై విరుంబుకిఱవన్, అర్థార్థీ - దరిద్రనాయిరుందు ఐశ్వర్యత్తై కోరుకిఱవన్, జ్ఞానీచ - భగవానై యడైయవిరుప్పముళ్ళవన్ ఎన్ఱు, చతుర్విధాః - నాలువకైప్పట్ట, సుకృతినః - పుణ్యశాలికళాన, జనాః - జనంగళ్, మాం - ఎన్నై, భజన్తే - అడైకిఱార్కళ్.

ద్వౌ భూతసర్గౌ లోకేఽస్మిన్ దైవ ఆసుర ఏవ చ ।
దైవో విస్తరశః ప్రోక్త ఆసురం పార్థ మే శృణు ॥ శ్రీ-గీ-16-6-

అస్మిన్ లోకే - ఇవ్వులకిల్, దైవః - దైవమెన్ఱుం, ఆసుర ఏవచ - ఆసురమెన్ఱుం, భూతసర్గౌ- భూతసృష్టికళ్, ద్వౌ - ఇరండు విధంగళ్, దైవః - దైవసృష్టియానదు, విస్తరశః ప్రోక్తః - విశదమాయ్ శొల్లప్పట్టదు, హే పార్థ-ఏ కుంతీపుత్రనే, ఆసురం మే శృణు -ఆసురసృష్టియైప్పట్రి ఎన్నిడమిరుందు కేళ్.

దైవీ సమ్పద్ విమోక్షాయ నిబన్ధాయాసురీ మతా ।
మా శుచః సంపదం దైవీమభిజాతోఽసి పాండవ ॥ శ్రీ. గీ. 16_5 ॥౧౦౨॥

దైవీ సంపత్ - దేవసంపత్తానదు, విమోక్షాయ - మోక్షత్తిఱ్పొరుట్టుమ్, ఆసురీ - అసురసంపత్తానదు, నిబన్ధాయ - బంధత్తైయుండాక్కువతఱ్కుం, మతా - కారణమెన్ఱు నిచ్చయిక్కప్పట్టిరుక్కిఱదు, హే పాండవ- ఏపాండుపుత్రనాన అర్జునా, దైవీం సంపదం- దైవసంపత్తై, అభిజాతః అసి - అడైయప్పిఱందవనాక ఇరుక్కిఱాయ్ మా శుచః-వ్యసనప్పడాదే.

హంత తే కథయిష్యామి దివ్యా హ్యాత్మవిభూతయః ।
ప్రాధాన్యతః కురుశ్రేష్ఠ నాస్త్యన్తోవిస్తరస్య మే ॥శ్రీ. గీ. 10-19 ॥ ౧౦౩ ॥

హేకురుశ్రేష్ఠ - ఏ కురుకులశ్రేష్ఠనే, ఆత్మవిభూతయః-ఎన్నుడైయ ఐశ్వర్యంగళ్, దివ్యాహి-దివ్యంగళెల్లవా ప్రాధాన్యతః-ముక్కియమానవైకళై, తే-ఉనక్కు, వక్ష్యామి - శొల్లుకిఱేన్, హన్త - అయ్యో, ఏనెన్నాల్, మే విస్తరస్య-ఎన్నుడైయ విభూతికళిన్ విస్తారత్తిఱ్కు, అన్తః నాస్తి - ముడివిల్లై.

న తు మాం శక్యసే ద్రష్టుమనేనైవ స్వచక్షుషా ।
దివ్యం దదామి తే చక్షుః పశ్య మే యోగమైశ్వరం ॥శ్రీ. గీ. 11-8॥౧౦౪॥

అనేన- ఇంద, స్వచక్షుషైవ తు- ఉన్ కణ్ణినాలేయే, మాం°- ఎన్నై,ద్రష్టుం-పార్ప్పదఱ్కు,న శక్యసే-శక్తనాకమాట్టాయ్, దివ్యం- జ్ఞానస్వరూపమాన, చక్షుః-కణ్ణై, తే-ఉనక్కు,దదామి-కొడుక్కిఱేన్, మే-ఎన్నుడైయ, ఐశ్వర్యం యోగం - అచిన్త్యమాన ప్రభావత్తై, పశ్య-పార్.

పశ్యామి దేవాంస్తవ దేవ దేహే సర్వాంస్తథా భూతవిశేషసఙ్ఘాన్ ।
బ్రహ్మాణమీశం కమలాసనస్థమృషీంశ్చ సర్వానురగాంశ్చ దివ్యాన్ ॥౧౦౫॥
శ్రీ. గీ. 11-15

హేదేవ - ఓ కృష్ణమూర్త్తి, తవ-ఉమ్ముడైయ, దేహే-విశ్వరూపశరీరత్తిల్, దేవాన్-దేవర్కళైయుం, తథా-అప్పడియే, సర్వాన్

భూతవిశేషసఙ్ఘాన్ - పలవిధ జంగమస్థావరంగళాన భూతంగళైయుం, ఈశం - శివనైయుం, కమలాసనస్థం - తామరైప్పూవై ఆసనమాక వుడైయ బ్రహ్మానైయుం, సర్వాన్ ఋషీన్-ఎల్లారిషికళైయుం, దివ్యాన్ ఉరగాన్-విచిత్రమాన సర్పంగళైయుం, పశ్యామి- పార్క్కిఱేన్.

మన్మనా భవ మద్భక్తో మద్యాజీ మాం నమస్కురు ।
మామేవైష్యసి యుక్త్వైవమాత్మానం మత్పరాయణః ॥ శ్రీ. గీ. 13_9-

మన్మనాః - ఎన్నిడత్తిల్ మనత్తై వైత్తవనాయుం, మద్భక్తః- ఎన్నుడైయభక్తనాయుం, మద్యాజీ - ఎన్నైఆరాధిక్కిఱ అవనాయుం, భవ- ఆకక్కడవాయ్, మాం-ఎన్నై, నమస్కురు-నమస్కారంశెయ్, ఏవం - ఇవ్విధమాయ్, మత్పరాయణః - ఎన్నైశరణమడైన్దవనాయ్, ఆత్మానం- మనత్తై, యుక్త్వా - యోగత్తిల్ నిలైనిఱుత్తి, మామేవ ఎన్నైయే, ఏష్యసి - అడైవాయ్.

దైవీ హ్యేషా గుణమయీ మమ మాయా దురత్యయా ।
మామేవ యే ప్రపద్యంతే మాయామేతాం తరంతి తే॥ శ్రీ. గీ. 7.14.

గుణమయీ - గుణస్వరూపమాయుం, దైవీ - దైవసమ్బం దమాయుమిరుక్కిఱ, ఏషా - ఇంద, మమ - ఎన్నుడైయ, మాయా- మాయైయానదు, దురత్యయా - తాండముడియాదదు, మామేవ - ఎన్నైయే, యే - ఎవర్కళ్, ప్రపద్యన్తే - శరణమడైకిఱార్కళో, తే - అవర్కళ్, ఏతాం మాయాం - ఇంద ప్రకృతియై - తరన్తి, తాండుకిఱార్కళ్.

తతః పదం తత్ పరిమార్గితవ్యం యస్మిన్గతా న నివర్తన్తి భూయః ।
తమేవ చాద్యం పురుషం ప్రపద్యే యతః ప్రవృత్తిః ప్రసృతా పురాణీ
శ్రీః గీ. 15. 4.

తతః - పిన్బు, యస్మిన్ - ఎంద స్థానత్తిల్, గతాః- అడైన్ద వర్కళ్, భూయః - మఱుపడియుం, న నివర్తన్తి - తిరుంబి సంసార

త్తిఱ్కు వరువదిల్లైయో, తత్ పదం - అందస్థానమానదు, పరిమార్గితవ్యం - తేడత్తక్కదు, యతః - ఎవనిడత్తిలిరుందు, పురాణీ - వెకుకాలమాయ్ తొడర్న్దు వందిరుక్కిఱదో, ప్రవృత్తిః - సంసారప్రవృత్తియానదు, ప్రసృతా - పరవియిరుక్కిఱదో, తమేవ ఆద్యం పురుషం - అవ్వాదిపురుషనైయే, ప్రపద్యేత - శరణమడైయవేండుం.

తమేవ శరణం గచ్ఛ సర్వభావేన భారత ।
తత్ప్రసాదాత్ పరాం శాన్తిం స్థానం ప్రాప్స్యసి భారత ॥ శ్రీ.గీ.18 62.

హే భారత - భరతవంశత్తిలుదిత్తవనే, సర్వభావేన - కరణత్రయత్తాలుం, తమేవ - సకలజగత్తిఱ్కుం నియామకనాయుం ఆశ్రితవాత్సల్యత్తినాల్ ఉనక్కు సారథియాయుం ఎతిరిలిరుందు ఉన్నై ఏవుకిఱవనాయుమిరుక్కిఱ అవనైయే, (ఎన్నైయే,) శరణం గచ్ఛ - శరణమడైవాయ్, తత్ ప్రసాదాత్ - అవనుడైయ అనుగ్రహత్తినాల్, పరాం శాన్తిం - సర్వకర్మ బంధనివృత్తియుం, ప్రాప్య -అడైన్దు, శాశ్వతం-నిత్యమాన, స్థానం-పరమపదత్తైయుం, ప్రాప్స్యసి-అడైవాయ్.

మత్ప్రాప్తిం ॥ ౧౧౦ ॥

45-వదు ఇలక్కం పార్క్క.

త్వమేవోపాయభూతో మే భవ ॥ ౧౧౧ ॥

త్వమేవ - దేవరీరే, మే-ఎనక్కు, ఉపాయభూతఃభవ - ఉపాయమాక ఆకవేండుం.

సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య మామేకం శరణం వ్రజ ॥
అహం త్వా సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి మా శుచః॥ శ్రీ.గీ.18.66.

సర్వధర్మాన్ - సకల ధర్మంగళైయుం, పరిత్యజ్య - విట్టువిట్టు, మాం ఏకం - ఎన్నొరువనైయే, శరణం వ్రజ - ఉపాయమాకఅడై, అహం-నాన్, త్వా-ఉన్నై, సర్వపాపేభ్యః-సకలపాపంగళిల్ నిన్ఱుం-మోక్షయిష్యామి- విడువిప్పేన్, మా శుచః - వ్యసనప్పడాదే.

ఉపాదత్తే సత్తాస్థితినియమనాద్యైః చిదచితౌ ।
స్వముద్దిశ్య శ్రీమానితి వదతి వాగౌపనిషదీ ।
ఉపాయోపేయత్వే తదిహ తవ తత్త్వం న తు గుణౌ ।
స్తతస్త్వాం రంగేశ త్వు శరణమవ్యాజమభజం ॥ శ్రీరంగరాజ ॥ ౧౧౩ ॥

హేరంగేశయ - శ్రీరంగనాథనే, శ్రీమాణ్ - పెరియపిరాట్టి యారైయుడైయపెరుమాళ్, చిదచితౌ-చేతనాచేతనంగళై, సత్తాస్థితినియమనాద్యైః - సృష్టి స్థితి నియమనంగళ్ ముదలాకవుడైయ వ్యాపారంగళినాల్, స్వం - తన్నై, ఉద్దిశ్య- ఫలభోక్తాక ఎణ్ణి, ఉపాదత్తే - స్వీకరిక్కిఱాన్, ఇతి - ఎన్ఱు, ఔపనిషదీ వాక్ - ఉపనిషత్ వాక్యమానదు, వదతి - శొల్లుకిఱదు, తత్ - ఆకైయాల్, ఇహ - ఇవ్విషయత్తిల్, ఉపాయోపేయత్వే - ఉపాయత్వ ఉపేయత్వంగళ్, తవ-దేవరీరుక్కు, తత్త్వం - స్వరూపం, న తు గుణాః - గుణంగళల్ల, తతః - ఆకైయాల్, త్వాం - దేవరీరై, అవ్యాజం - నిర్వ్యాజమాక, శరణం-ఉపాయమాక, అభజం - అడైందేన్.

కార్పణ్యదోషోపహతస్వభావః, పృచ్ఛామి త్వాం ధర్మసంమూఢచేతాః ।
యచ్ఛ్రేయస్స్యాన్నిశ్చితం బ్రూహి తన్మే, శిష్యస్తేఽహం శాధి మాం త్వాం ప్రపన్నం ॥ శ్రీ-గీ-2-7 ॥ ౧౧౪ ॥

అహం - నాన్, కార్పణ్యదోషోపహతస్వభావః -దుఃఖయాకిఱ దోషత్తాల్ కలంగిన స్వభావత్తైయుడైయవనాయ్, ధర్మసంమూఢచేతాః - ధర్మమిన్నదు అధర్మమిన్నదు ఎన్ఱు అఱియాదమనత్తైయుడైయవనాయ్, త్వాం పృచ్ఛామి - ఉమ్మైక్కేట్కిఱేన్, మే - ఎనక్కు, యత్ - యాతొన్ఱు, శ్రేయః - నన్మైయో, తత్ - అత్తై, నిశ్చితంబ్రూహి - నిశ్చయిత్తు అరుళిచ్చెయ్యవేణుం, అహం - నాన్, తే శిష్యః - ఉనక్కుశిష్యణ్, త్వాం ప్రపన్నం మాం - ఉన్నై శరణం పుకుంద ఎన్నై, శాధి-నియమిత్తరుళవేణుం.

అరుంపదం

ఎన్నైప్ (తిరువాయ్ 2-3-2) అటియాతన (2-3-2)

అస్థానే స్నేహం - అనుచితస్నేహం. లింగత్వం - స్వరూప నిరూపకత్వం. ఉభయలింగత్వం-అఖిలహేయప్రత్యనీకత్వం, సమస్త కల్యాణగుణాత్మకత్వం. ఆయ్ వ్యాఖ్యానత్తిల్, ఉపాయోపేయత్వేతది హాతవ తత్త్వం న తు గుణా ఎన్ఱు ఉపేయత్వంపోలే ఉపాయత్వముం స్వతస్సిద్ధమాయ్ తత్కృత్యముం స్వకృత్యమాయిరుందతేయా కిలుండుపాయాంతరంగళుపాయమాక త్తానుపేయమానాప్పోలన్ఱియే కరుముకై మాలైయై సుమ్మాడాక్కు-వారై ప్పోల, శెయలఱుతియాలే ఉపేయమాన తానే ఉపాయమాయ్, ఆగంతుకతత్కృత్యముం శెయ్య వేండినమైయెప్పట్టి ఏఱిట్టుక్కొండా నెన్నలామితే ఎన్ఱత్తై యుట్ కొండు. అన్ఱిక్కే, ఉపేయమాన తన్నై ఎన్బారు ముండు ఎన్ఱు అరుళి చ్చెయ్దదు. స్వకృత్యం - ప్రార్థిత్తవనై రక్షిక్కై.

15-వదు సూత్రం

శ్రుతిః స్మృతిర్మమైవాజ్ఞా యస్తాముల్లంఘ్య వర్తతే।
ఆజ్ఞాచ్ఛేదీ మమ ద్రోహీ మద్భక్తోఽపి న వైష్ణవః॥ విష్ణుధర్మం॥ ౧౧౫ ॥

శ్రుతిః-వేదంగళుం, స్మృతిః-స్మృతికళుం, మమ-ఎన్నుడైయ, ఆజ్ఞైవ - కట్టళైకళే, యః - ఎవన్ తాన్, తాం- అవైకళై, ఉల్లంఘ్య - తాండి, వర్తతే- ఇరుక్కిఱానో అవన్, ఆజ్ఞాచ్ఛేదీ - ఎన్ కట్టళైయై మీఱినడందవన్, (ఆతలాల్,) మద్భక్తోఽపి- అవన్ ఎన్నిడత్తిల్ భక్తి శెయ్దవనాయినుం, న వైష్ణవః - వైష్ణవనల్లన్.

అరుంపదం

నికరిల్ (తి-వా-6-10-10)

తన్త్రైణ- శేర్తు, పచ్చై-ఉపకారం. శువడు-గోమూత్రాదికళ్. కడై వాల్పులం-యోనిప్రదేశం. వఴుంబు- హేయమాన ద్రవద్రవ్యం.

16-వదు సూత్రం

త్వం మాతా సర్వలోకానాం దేవదేవో హరిః పితా ।
త్వయైతత్ విష్ణునా చాంబ జగద్వ్యాప్తం చరాచరం॥ శ్రీ.వి.పు 1.7.9

ఏ లక్ష్మియే, త్వం - దేవరీర్, సర్వలోకానాం మాతా - సర్వజగత్తుక్కుం తాయాక ఇరుక్కిఱీర్, దేవదేవఃహరిః-ఎల్లాదేవతైకళుక్కుం మేలానదేవతైయాన భగవాన్, పితా-తకప్పనాక ఇరుక్కిఱార్. హే అంబ-ఏ తాయే, ఏతత్ - ఇంద, చరాచరం జగత్ -చేతనాచేతన రూపమాన ఉలకమానదు, త్వయా-ఉమ్మాలుం, విష్ణునా చ - విష్ణువినాలుం, వ్యాప్తం- వ్యాపిక్కప్పట్టిరుక్కిఱదు.

అఖిల జగన్మాతరం శరణ మహం ప్రపద్యే ॥ గద్యం. 1. ॥౧౧౭॥

అఖిలజగన్మాతరం - ఎల్లావులకత్తుక్కుం తాయాకియపెరియ పిరాట్టియై, అహం శరణం ప్రపద్యే- నాన్ శరణమడైకిఱేన్.

పితాసి లోకస్య చరాచరస్య త్వమస్య పూజ్యశ్చ గురుర్గరీయాన్ ।
న త్వత్సమోఽస్త్యభ్యధికః కుతోఽన్యో లోకత్రయేఽప్యప్రతిమప్రభావ ॥
శ్రీ. గీ. 11. 43.

త్వం - నీర్, అస్య - ఇంద, చరాచరస్య లోకస్య- చేతనాచేతన రూపమాన ఉలకత్తిఱ్కు, పితా అసి-తకప్పనా యిరుక్కిఱీర్, పూజ్యః చ - పూజ్యరాయుం, గరీయాన్ గురుః - మేలాన ఆచార్యరాయుమిరుక్కిఱీర్, హే అప్రతిమ ప్రభావ - ఈడిల్లాద మహిమైయై యుడైయవరే, లోకత్రయేఽపి-మూన్రులకిలుం,త్వత్సమః నాస్తి- దేవరీరుక్కు-సమానమానవన్ ఇల్లై, అన్యః అభ్యధికః- వేఱు మేలానవన్, కుతః - ఏతు? (కిడైయాతెన్నపడి)

'ఒత్తార్ మిక్కారైయిలైయాయ మామాయా'. (తి. వా. 2. 7. 6.)

17-వదు సూత్రం.

అమర్యాదః క్షుద్రః చలమతిరసూయాప్రసవభూః ।
కృతఘ్నో దుర్మానీ స్మరపరవశో వఞ్చనపరః ।

నృశంసః పాపిష్ఠః కథమహమితో దుఃఖజలధేః ।
అపారాదుత్తీర్ణస్తవ పరిచరేయం చరణయోః ॥స్తోత్రరత్నం 62॥౬౨॥

అమర్యాదః - వేదత్తిల్ శొల్లప్పట్టమర్యాదైయై త్తవిర్త్తవనాయుం, అసూయాప్రసవభూః-అసూయైక్కు-ఉత్పత్తిస్థానమాయుం కృతఘ్నః - ఉపకారికళిడత్తిల్ అపకారత్తై చ్చెయ్యుమవనాయుం, దుర్మానీ - ఈశ్వరోహం ఎన్ఱు ఇరుప్పవనాయుం, స్మరపరవశః - కామనుక్కు- ప్పరతంత్రనాయుం, వంచనపరః - పిఱరై వంచిప్పవనాయుం, నృశంసః-విశ్వసిప్పారిడత్తిల్ క్రూరనాయుం, పాపిష్ఠః - పాపత్తిల్ నిలై నిన్ఱవనాయుముళ్ళ, అహం - అడియేన్, అపారాత్ - కరై కాణ వొణ్ణాతతాన, ఇతః దుఃఖజలధేః - ఇందదుఃఖ సముద్రత్తిల్ నిన్ఱుం, కథం-ఎప్పడి, ఉత్తీర్ణః - కరై యేఱినవనాయ్, తవ-దేవరీరుడైయ, చరణయోః- తిరువడికళిల్, పరిచరేయం-కైంకర్యం పణ్ణప్పోకిఱేన్.

బుద్ధ్వా చ నో చ విహితాకరణైర్నిషిద్ధ ।
సంసేవనైస్త్వదపచారశతైరసహ్యైః ॥
భక్తాగసామపి శతైర్భవతాప్యగణ్యైః ।
హా స్తీశవాక్తను మనోజనితైర్గతోఽస్మి ॥ వరదరాజస్తవం 79 ॥

హేహస్తీశ - ఏ కరిగిరిపతియే, బుద్ధ్వాచ - అఱిందుం, నోచ - అఱియామలుం, వాక్తనుమనోజనితైః - వాక్కు కాయం మనమ్ ఇవైకళాల్ శెయ్యప్పట్టనవుం, భవతాపి - దేవరీరాలుం, అగణ్యైః - ఎణ్ణముడియాదనవుం, విహితాకరణైః - కృత్యాకరణంగళాలుం, నిషిద్ధసంసేవనైః - అకృత్యకరణంగళాలుం, అసహ్యైః - పొఱుక్క-ముడియాదనవుమాన, త్వదపచారశతైః - దేవరీరిడత్తిల్ శెయ్యప్పట్ట అనేకఅపరాధంగళాలుం, భక్తాగసాం శతైరపి - అనేకభాగవతాపచారంగళాలుం, హతః అస్మి - అడిపట్టవనాయిరుక్కిఱేన్, ఎన్ స్వరూపమానదు నష్టమాయిత్తెన్ఱపడి.

అతిక్రామన్నాజ్ఞాం తవ విధినిషేధేషు భవతే ।
హ్యభిద్రుహ్యన్ వాక్ ధీకృతిభిరపి భక్తాయ సతతం ।
అజానన్ జానన్ వా భవదసహనీయాగసి రత ।
స్సహిష్ణుత్వాత్ రంగప్రవణ తవ మా భూవమపరః ॥ శ్రీరంగ-ఉత్ 91.

హేరంగప్రవణ - శ్రీరంగత్తిల్ నిత్యవాసం శెయ్యుమవనే, విధి నిషేధేషు- ప్రవృత్తినివృత్తికళిల్, తవ - దేవరీరుడైయ, ఆజ్ఞాం - ఆజ్ఞైయై, అతిక్రామన్ - తాండికొండు, భవతేzపి - దేవరీర్ పోరు ట్టుమ్, భక్తాయఅపి - భక్తర్ కళిక్ పోరుట్టుం, వాక్ ధీ కృతిభిః అపి - వాచికమానసికకాయికరూపంగళాన కర్మంగళిలుం, సతతం - ఎప్పోదుం, అజానన్ - తెరియామలుం, జానన్ వా - తెరిందుం, అభిద్రుహ్యన్-నన్ద్రోకదోహం శెయ్దుకొండుం, భవదసహనీయాగసి- దేవరీరాల్ పొఱుక్కముడియాద అపరాధత్తిలుం, రతః- ఆసక్తనాన నాన్, సహిష్ణుత్వాత్ - పొఱుక్కుం స్వభావత్తినాల్, తవ - దేవరీరుక్కు, అపరః - ప్రణీయవన్నిక్కే, మాభూవం - ఆకక్కడ వేనల్లేన్, భరిక్క త్తకుందవ నాకిఱేన్.

అరుంపదం

నీచనేన్ (తి-వా-3-3-4)

నీచనేన్ ఎన్డు దోషముం, నిఱైవొన్డుమిలేన్ ఎన్డు గుణహానియుం, ఎన్ కణ్ పాశం వైత్త ఎన్డు ఇవైయే హేతువాక త్తమ్మై అంగీకరిత్తతెన్డు ఆళ్వార్ తమ్మై అనుసంధిత్తార్. అమర్యాదః ఎన్డు గుణహానియైయుం, క్షుద్రం ఎన్డు తొడంగి దోషత్తైయుం ఆళవందార్ అరుళిచ్చెయ్దార్.

18-వదు సూత్రం.

రాజసంశ్రయ ॥ ౧౨౨ ॥

58-వదు లెక్కం పార్క్క.

పాపానాం ॥ ౧౨౩ ॥
60-వదు లెక్కం పార్క్క.
భవేయం శరణం ॥ ౧౨౪ ॥
57-వదు లెక్కం పార్క్క

19-వదు సూత్రం.

ఆభరణస్యాభరణం ప్రసాధనవిధేః ప్రసాధనవిధిః ।
ఉపమానస్యాపి సఖే ప్రత్యుపమానం వపుస్తస్యాః ॥ విక్రమోర్వశీయం.

హే సఖే- తోழనే, తస్యాః-అందఉర్వశియినుడైయ, వపుః-శరీరమానదు, ఆభరణస్య - భూషణత్తిఱ్కుం, ఆభరణం - భూషణమాయిరుక్కుం, ప్రసాధనవిధేః- వస్త్రాది అలంకారత్తిఱ్కుం, ప్రసాధనవిధిః - అతిశయమాన అలంకార విశేషమాయిరుక్కుం, ఉపమానస్య అపి-ఉపమానత్తిఱ్కుం, ప్రత్యుపమానం-వేఱాన ఉపమానమాయిరుక్కుం. (ఇవళుడైయ ముఖాదికళైక్కండు చంద్రాదికళై యఱియలామాయిరుక్కుమెన్ఱపడి.)

అర్జునః కేశవస్యాత్మా కృష్ణశ్చాత్మా కిరీటినః ॥ ౧౨౫ ॥

అర్జునః - అర్జునన్, కేశవస్య - కృష్ణనుక్కు, ఆత్మా- ప్రాణభూతన్, కిరీటినః - అర్జుననుక్కు, కృష్ణః చ - కృష్ణనుం, ఆత్మా - ప్రాణభూతన్.

అస్థానస్నేహకారుణ్య ధర్మాధర్మధియాఽఽకులం ।
పార్థం ప్రపన్నముద్దిశ్య శాస్త్రావతరణం కృతం॥శ్రీ.గీతార్థసఙ్గ్రహే 5.॥౧౨౬॥

అస్థాన- ఇడమిల్లాదవిడత్తిల్, స్నేహ- ప్రీతియాలుం, కారుణ్య-దయవినాలుం, ధర్మాధర్మధియా - ధర్మత్తిల్ అధర్మబుద్ధియాలే, ఆకులం-కలంగిన, ప్రపన్నం-శరణాగతి శెయ్ద, పార్థం ఉద్దిశ్య - అర్జుననై ఉద్దేశిత్తు, శాస్త్రావతరణం- శ్రీ గీతా శాస్త్రావతారమానదు, కృతం - శెయ్యప్పట్టదు.

ధర్మక్షేత్రే కురుక్షేత్రే సమవేతా యుయుత్సవః ।
మామకాః పాండవాశ్చైవ కిమకుర్వత సంజయ ॥శ్రీ. గీ. 1. 1. ॥ ౧౦౮ ॥

(ధృతరాష్ట్రన్ శొల్లుకిఱాన్.) హే సంజయ – ఓ సంజయనే, ధర్మక్షేత్రే – పుణ్యభూమియాన, కురుక్షేత్రే – కురుక్షేత్రత్తిల్, యుయుత్సవః – యుద్ధంపురియ ఆవల్ కొండ, మామకాః – ఎన్నుడైయవర్ కళాన దుర్యోధనాదికళుం, పాండవాశ్చైవ-పాండుపుత్రర్ కళాన ధర్మపుత్రాదికళుం, సమవేతాః – ఒన్ఱుశేర్న్దవర్ కళాయ్, కిం అకుర్వత – ఎన్న శెయ్దార్ కళ్.

న కాంక్షే విజయం కృష్ణ న చ రాజ్యం సుఖాని చ ।
కిం నో రాజ్యేన గోవింద కింభోగైర్జీవితేన వా ।
యేషామర్థే కాంక్షితం నో రాజ్యం భోగాస్సుఖాని చ ।
త ఇమేఽవస్థితా యుద్ధే ప్రాణాంస్త్యక్త్వా ధనాని చ ॥ శ్రీ.గీ.1.32.38.

హే కృష్ణ- ఏ కృష్ణనే, విజయం-జయత్తై, న కాంక్షే -ఇచ్చిక్కి-తేనిల్లై, రాజ్యంచ - రాజ్యత్తైయుం, సుఖానిచ - సుఖంగళైయుం, నచ కాంక్షే - ఇచ్చిక్కి-తేనిల్లై, హే గోవింద - ఏ గోవిందనే, నః - ఎంగళుక్కు-, రాజ్యేన కిం- రాజ్యత్తాలెన్న ప్రయోజనం, భోగైః జీవితేన వా కిం- సుఖంగళాలుం పిఴైప్పతాలుం ఎన్న ప్రయోజనం, నః-ఎంగళుక్కు-, (ఎంగళాలే,) యేషామర్థే-ఎవర్ కళిన్ పొరుట్టు, రాజ్యం-రాజ్యముం, భోగాః - భోగంగళుం, సుఖానిచ - సుఖంగళుం, కాంక్షితం - విరుంబప్పట్టనవో, తే ఇమే- అంద ఇవర్ కళ్, ప్రాణాన్- ప్రాణంగళైయుం, ధనానిచ - ధనంగళైయుం, త్యక్త్వా - విట్టు, యుద్ధే - యుద్ధకళత్తిల్, అవస్థితాః - ఇరుక్కిఱార్ కళ్.

తాన్ సమీక్ష్య స కౌన్తేయః సర్వాన్ బంధూనవస్థితాన్ ।
కృపయా పరయాఽఽవిష్టో విషీదన్నిదమబ్రవీత్ ॥శ్రీ.గీ.1.27.,8 ॥౧౩౦॥

సః కౌన్తేయః - అంద అర్జునన్, అవస్థితాన్ - యుద్ధంపణ్ణ వేణుమెన్ఱు కూడి యిరుక్కిఱ, తాన్ సర్వాన్ బంధూన్ - అంద తన్ సర్వ బంధుక్కళై యుం, సమీక్ష్య - పార్త్తు, పరయా కృపయా - మిక్క దయైయోడు, ఆవిష్టః - కూడికొండు, విషీదన్ - వ్యసన ప్పట్టవనాయ్ కొండు, ఇదం అబ్రవీత్ - ఇందఒరువార్త్తై శొన్నాన్.

కథన్న జ్ఞేయమస్మాభిః పాపాదస్మాన్నివర్తితుం ।
కులక్షయకృతం దోషం ప్రపశ్యద్భిర్జనార్దన ॥శ్రీ. గీ. 1. 39. ॥ ౧౩౧ ॥

హే జనార్దన- వారాయ్‌కృష్ణనే, కులక్షయకృతం- కులనాశ త్తాలుండాన, దోషం - దోషత్తై, ప్రపశ్యద్భిః అస్మాభిః-నన్ఱాయ్‌ప్పా ర్కిఱనమ్మాల్, అస్మాత్ పాపాత్ -ఇంద ప్పాపత్తిల్ నిన్ఱుం, నివర్తితుం -తిరుంబుకైక్కు, కథం-ఎప్పడి; నజ్ఞేయం- అఱిందుకొళ్ళాదిరుప్పదు ?

అహో బత మహత్పాపం కర్తుం వ్యవసితా వయం ।
యద్రాజ్యసుఖలోభేన హన్తుం స్వజనముద్యతాః ॥శ్రీ.గీ 1.45. ॥ ౧౩౨ ॥

వయం - నామ్, మహాత్పాపం -పెరుంపాపత్తై, కర్తుం-శెయ్య తఱుక్కు, వ్యవసితాః - ఒరుప్పట్టోమ్, అహోబత - అందో కష్టమే, యత్ - యాదొరుకారణత్తాలే, (వయం-నామ్,) రాజ్యసుఖలోభేన- రాజ్యసుఖత్తిలాశైయాలే, స్వజనం - బంధుక్కళై, హంతుం - సంహరిక్క, ఉద్యతాః - ఆరంభిత్తోమో.

అరుంపదం.

గుణప్రభై -గుణాధిక్యం. పశ్వాలంభనత్తిల్- పణ్ణుం పశు హింసై యిల్. అనువర్తిత్తుకొండు - తానేసంకిత్తుకొండు. అనువాదం- ఒరువన్ శొన్నదై మఱ్ఱొరువన్ పిఱరఱియచ్చొల్లుకై; ఇదు శబ్దాను వాదమెన్ఱుం అర్థానువాదమెన్ఱుం ఇరండువిధం. శబ్దానువాదమావదు - ఒరువన్ శొన్న శబ్దానుపూర్విమైయే శొల్లుకై; అర్థాను

వాదమావను - శబ్దాంతరంగళై క్కొండు ఒరువన్ శొన్న వార్తైయై చ్చొల్లుకై.

20-వదు సూత్రం.

శంఖచక్రగదాపాణే ద్వారకానిలయాచ్యుత ।
గోవింద పుండరీకాక్ష రక్ష మాం శరణాగతాం॥భార-సభా-66. ॥౧33॥

శంఖచక్రగదాపాణే - ఆశ్రితరై రక్షిక్కుంపొరుట్టాక త్తిరువాళ్తిరుచ్చంగు గదై ముదలియ ఆయుధంగళై క్కైయిల్ ధరిత్తుక్కొండిరుక్కుమవనే, ద్వారకానిలయ - ద్వారకైయై వాసస్థానమాకవుడైయవనే, అచ్యుత-ఆశ్రయిత్తవరై ఒరుకాలుం కైనళువవిడాతవనే, గోవింద-గోవిందనే, పుండరీకాక్ష-శెందామరై పోన్ఱ తిరుక్కణ్గళుడైయవనే, శరణాగతాం -శరణమడైన్ద, మాం - ఎన్నై, రక్ష - రక్షిప్పాయాక.

అరుంపదం.

బంధు స్నేహాదిగళ్ మూన్ఱుం స్వవర్ణదోషం. ద్రోహదీపరిభవం కండిరుందదు స్వరూపదోషం. అదు ప్రాయశ్చిత్తవినాశ్యం; ఇదు అవినాశ్యం. అదు స్థూలదర్శికళ్ కాణుం దోషం. ఇదు సూక్ష్మదర్శికళ్ కాణుం దోషం. ఆకైయాల్ ఇదువే ప్రధానదోషం. (ఆయ్వ్యాఖ్యానం.)

21-వదు సూత్రం.

అరుంపదం

ప్రకటితమాయిత్తు - ప్రసిద్ధమాయిత్తు.

22-వదు సూత్రం.

ఏవముక్త్వా హృషీకేశం గుడాకేశః పరన్తపః ।
న యోత్స్య ఇతి గోవిందముక్త్వా తూష్ణీం బభూవ హ ॥ (శ్రీ. గీ 2. 9.)

పరన్తపః - శత్రుక్కళై త్తపిక్కచ్చెయ్యుమవనాన, గుడా
కేశః - అర్జునన్, హృషీకేశం - కృష్ణనైక్కుఱిత్తు, ఏవం ఉక్త్వా -
ఇవ్విధమాకచ్చొల్లి, నయోత్స్యే - నాన్ యుద్ధంశెయ్యమాట్టేన్,
ఇతి- ఎన్ఱు, గోవిందం - కృష్ణనైక్కుఱిత్తు ఉక్త్వా - శొల్లి, తూష్ణీం
బభూవ - మౌనమాయిరున్దాన్.

నష్టో మోహః స్మృతిర్లబ్ధా త్వత్ ప్రసాదాన్మయాచ్యుత ।
స్థితోఽస్మి గతసందేహః కరిష్యే వచనం తవ ॥ శ్రీ.గీ. 18. 73. ॥౧౩౫॥

హే అచ్యుత - ఓ నాశమఱ్ఱవనే, త్వత్ ప్రసాదాత్ -
ఉన్నుడైయ అనుగ్రహత్తాలే, మయా - ఎన్నాల్, స్మృతిః-ఆత్మ
స్వరూపానుసంధానమానదు, లబ్ధా - అడైయప్పట్టదు, మోహః -
అజ్ఞానమానదు, నష్టః-పోయ్విట్టదు, గతసందేహః - సందేహనివృత్తి
యడైందవనాయ్, స్థితః అస్మి-ఇరుక్కిఱేన్, తవ-ఉన్నుడైయ, వచనం
- వార్త్తైయై, కరిష్యే-నిఱైవేఱ్ఱుగిఱేన్.

సర్వగుహ్యతమం భూయః శృణు మే పరమం వచః ।
ఇష్టోఽసి మే దృఢ ఇతి తతో వక్ష్యామి తే హితం ॥ శ్రీ. గీ. 18. 64.

సర్వగుహ్యతమం- కీఴ్ ఉపదేశిత్త అర్థంగళెల్లావఱ్ఱిలుం పరమ
రహస్యమాన, పరమమ్ వచః-సర్వోత్కృష్టమాన వార్త్తైయై,
భూయః - మఱుపడియుం, మే శృణు - ఎన్ పక్కలిల్ నిన్ఱు కేళ్, మే -
ఎనక్కు, దృఢః- దృఢమాన, ఇష్టః - ఇష్టనాకి, అసి-ఇరుక్కిఱాయ్, ఇతి
తతః-ఎన్ఱుకొండు, తే-ఉనక్కు, హితంవక్ష్యామి - హితం శొల్లుకిఱేన్.

మన్మనా భవ మద్భక్తో మద్యాజీ మాం నమస్కురు ।
మామేవైష్యసి సత్యంతే ప్రతిజానే ప్రియోఽసి మే ॥

మన్మనాః - ఎన్నిడత్తిల్ వైత్తమనత్తై యుడైయవనాయుం,
మద్భక్తః - ఎన్నిడత్తిల్ భక్తియుళ్ళవనాయుం, మద్యాజీ - ఎన్నై

అరాధిక్కి-అవనాయుం, భవ - ఆకక్కు-డవాయ్, మాం-ఎన్నై, నను సుట్రు-నమస్కారంశెయ్, మామేవ - ఎన్నైయే, ఏష్యసి - అడైవాయ్, సత్యం - ఇసుమెయ్ తే-ఉనక్కు, ప్రతిజానే - ప్రతిజ్ఞై పణ్ణానిన్ట్రేన్, మేప్రియ అసి - నీ యెనక్కు- ఇష్టనన్డో

అస్తవస్త ॥ ౧౩౭ ॥

87-వదు లెక్కం పార్క్క.

కరిష్యే ॥ ౧౩౮ ॥

135-వదు లెక్కం పార్క్క.

అస్మాన్ వేత్థ పరాన్ వేత్థ వేత్థార్థం వేత్థ భాషితుం ।
యద్యద స్మద్ధితం కృష్ణ తత్తద్వాచ్యః సుయోధనః॥ భార. ఉద్-71-92.

హేకృష్ణ - ఓ కృష్ణనే, అస్మాన్ వేత్థ - ఎంగళై యఱివీర్, పరాన్వేత్థ - శత్రుక్కళై యఱివీర్, అర్థం వేత్థ - అంగుపోయ్ నాల్ శొల్లుంకార్యమఱివీర్, భాషితుం వేత్థ - వార్త్తైశొల్లవుంవల్లీర్, ఆకైయాలే, యత్ యత్ అస్మత్ హితం - ఎతువెతువెంగళుక్కు నన్మైయో, తత్ తత్ - అతువతు, సుయోధనః వాచ్యః- సుయోధనక్కు శొల్లప్పడత్తక్కుంవైవక్కు, అదాన సుయోధననుక్కు- శొల్లవేణ్డుమెన్ఱు కరుత్తు.

అఱియాదవర్త్తంగళిలే వాత్సల్యాదికళ్ సూచితమాగపడి. విశ్వరూపక్కాట్టుకైయాలే స్వామిత్వముం, తత్త్వవివేకం శొల్లుకిఱవిడత్తిల్ సౌలభ్యముం శొల్లిఱ్ఱు.

23-వదు సూత్రం.

న జాతిభేదం న కులం న లింగం న గుణక్రియాః ।
న దేశకాలౌ నావస్థాం యోగో హ్యయమపేక్షతే ॥
బ్రహ్మక్షత్రవిశశ్శూద్రాః స్త్రియశ్చాంతరజాతయః ।
సర్వ ఏవ ప్రపద్యేరన్ సర్వధాతారమచ్యుతం ॥ భారద్వాజసంహితై॥

అయంయోగః హి - ఇందయోగమానదు, జాతిభేదం న అపేక్షతే-బ్రాహ్మణాదిజాతిభేదత్తై అపేక్షియాదు, నకులం - నల్ల కులత్తైయుం అపేక్షియాదు, నలింగం - ఆశ్రమత్తైయుం అపేక్షి యాదు, నగుణక్రియాః - శమదమాదిఆత్మగుణంగళైయుం అపేక్షి యాదు, న దేశకాలౌ-దేశకాలంగళైయుం అపేక్షియాదు, నఅవస్థాః- బాల్యం యౌవనం వార్ధక్యం ఇవట్రినోడు కూడియిరుక్కుం తన్మై ముదలియ అవస్థైకళైయుం అపేక్షియాదు, బ్రహ్మక్షత్రవిశః- బ్రాహ్మణక్షత్రవైశ్యర్కళ్, శూద్రాః - శూద్రర్కళ్, స్త్రియశ్చ- పెణ్కళుం, అంతరజాతయః- అంతరజాతికళిల్ పిఱందవర్కళుం, సర్వే ఏవ - ఎల్లారుం, సర్వధాతారం - సర్వత్తైయుం సృష్టిప్పవనాన, అచ్యుతం - ఎంబెరుమానై, ప్రపద్యేరన్- ప్రపత్తిపణ్ణానిన్రార్కళ్.

ప్రపత్తేః క్వచిదప్యేవం పరాపేక్షా న విద్యతే।
సా హి సర్వత్ర సర్వేషాం సర్వకామఫలప్రదా॥ సనత్కుమారసంహితై.

ప్రపత్తేః - ప్రపత్తిక్కు, ఏవం - కర్మాదికళై ప్పోలే, క్వచి దపి - ఒరుకాలుం, పరాపేక్షా-సహాయాన్తరాపేక్షై, న విద్యతే, ఇల్లై, సా హి-అంద ప్రపత్తియో వెన్నాల్, సర్వత్ర-ఎల్లాదేశత్తిలుం, సర్వేషాం- ఎల్లారుక్కుం, సర్వకామఫలప్రదా- ఆశైప్పట్ట ఫలంగళై ఎల్లాం కొడుక్కుం.

అరుంపదం

సాద్గుణ్యం- ఉత్కర్షం, వైగుణ్యం-అపకర్షం

24-వదు సూత్రం

అరుంపదం.

విషయనియమమేయుళ్ళదు - అదావదు, సులభవస్తువే తనక్కు విషయమాక ఇరుప్పదు. శాస్త్రవిధికర్మత్తిఱ్కుం ప్రేరకం; రాగంకైంక

ర్యత్తుక్కు ప్రేరకం. కర్మత్తుక్కు విషయం దేవతాంతర్యామియాయ్ నిన్ఱవిడం; కైంకర్యత్తుక్కు విషయం అర్చావతారం.

25-వదు సూత్రం.

వసంతే వసంతే జ్యోతిషా యజేత || ౧౪౩

వసంతేవసంతే - ఒవ్వొరువసన్తకాలత్తిలుం, జ్యోతిషా-జ్యోతిష్టోమంఎన్గిఱయాగత్తినాల్, యజేత - యాగంపణ్ణవేండుం.

అరుంపదం

అఖహితంగళాన- శొల్లప్పట్టనవాన, పూర్వాహ్ణ మానవదు - ఉదయకాలం. అపరాహ్ణ మానవదు - అందిపోదు. గృహమేధీ- ఇల్లఱత్తిల్ ఉళ్ళవన్, ఉపలక్షణం - సూచితం, (అద్వైయాళం.)

26-వదు సూత్రం.

బద్ధవైరాచ్చ పాపాచ్చ రాక్షసేంద్రాద్విభీషణః ।
అదేశకాలే సంప్రాప్తః సర్వథా శంక్యతామయం ॥ రా. యు. 17.57.

బద్ధవైరాత్ - ప్రబలవిరోధత్తైయుడైయవనాయుం, పాపాత్ చ - మాతావినిడత్తిల్ అపరాధం శెయ్ద మహాపాపియాయుమిరుక్కిఱ, రాక్షసేన్ద్రాత్ - రావణనిడత్తిలిరుందు, అయం విభీషణః - ఇంద విభీషణన్, అదేశకాలే - అదేశత్తిల్ అకాలత్తిల్, సంప్రాప్తః - వందాన్, సర్వథా - ముఱ్ఱిలుం, శంక్యతాం - శంకిక్కప్పడువనాకిఱాన్.

అదేశకాలే సమ్ప్రాప్త ఇత్యయం స విభీషణః ।
వివక్షా చాత్ర మేऽస్తీయం తాం నిబోధ యథామతి ।
స ఏష దేశః కాలశ్చ భవతీహ యథాతథా ।
పురుషాత్పురుషమ్ప్రాప్య తథా దోషగుణావపి ।
దౌరాత్మ్యం రావణే దృష్ట్వా విక్రమఞ్చ తథా త్వయి ।
యుక్తమాగమనం తస్య సదృశం తస్య బుద్ధితః ॥ రా. యు. 17.46.

సః - అంద రావణనాల్ అవమానితనాన, అయం - శరణ మెన్ఱువంద ఇంద, విభీషణః - విభీషణాழ்வార్, అదేశకాలే సం ప్రాప్తః - అదేశత్తిలే అకాలత్తిలే వందాన్, ఇతి అత్ర - ఎన్గిఱ ఇవ్విషయత్తిలే, మే - ఎనక్కు, ఇయం వివక్షా చ - శొల్లవేండుమెన్గిఱ ఇంద ఇచ్ఛైయానదు, అస్తి - ఇరుక్కిఱదు, సః - అంద విభీషణన్, ఇహ - ఇవ్విడత్తిల్ ఎప్పోదు వందానో అవ్వరవుక్కు, సః ఏవః దేశః కాలః చ - ఇదువే దేశముం కాలముం, యథా తథా - ఎప్పడి ఆకుమో అప్పడిప్పట్టదై, యథామతి - నాన్ అఱిందవళవుం విజ్ఞాపిత్తుక్కొళ్ళప్పడుకిఱ అంద వివక్షైయై, సంబోధ - అఱిందుకొళ్, పురుషాత్ - పురుషాధమనాన రావణనైక్కాట్టిలుం, పురుషం - పురుషోత్తమరాన దేవరీరై, ప్రాప్య - ప్రాపకరాక బుద్ధిపణ్ణి, తథా - అప్పడియే, దోషగుణౌ అపి ప్రాప్య - రావణనిడత్తిలిరుందాల్ వరుం దోషత్తైయుం దేవరీరైయడైందాల్ వరుం గుణత్తైయుం ఎణ్ణి, రావణే - రావణనిడత్తిల్, దౌరాత్మ్యం - కెట్టతనత్తైయుం, తథా-అప్పడి, త్వయి - దేవరీరిడత్తిల్, విక్రమఞ్చ - ఆణ్పిళ్ళైత్తనత్తైయుం, దృష్ట్వా - పార్త్తు వందవనాకైయాలే, తస్య-అందవిభీషణనుక్కు, ఆగమనం యుక్తం, - వరవు ఉచితమానదు, తస్య బుద్ధితః- అవనుడైయ బుద్ధిక్కుం, సదృశం - ఇదు తకుందదు.

27-వదు సూత్రం.

ద్వయేన మంత్రరత్నేన మత్ప్రియేణ భజేత్సదా ।
అచిరాన్మత్ప్రసాదేన మల్లోకం చ స గచ్ఛతి ॥ ॥ ౧౭౬ ॥

యః - ఎవన్, మత్ప్రియేణ- ఎనక్కు మిక్కవుం ప్రియమాన, మన్త్రరత్నేన ద్వయేన - మంత్రశ్రేష్ఠమాన ద్వయత్తాలే, సదా- ఎప్పోదుం, భజేత్ -భజిక్కిఱానో, సః - అవన్, అచిరాత్ -శీఘ్రముం, మత్ప్రసాదేన - ఎన్ అనుగ్రహత్తాల్, మల్లోకం చ-ఎన్ లోకమాన వైకుంఠత్తై, గచ్ఛతి - అడైకిఱాన్,

చంచలం హి మనః కృష్ణ ప్రమాథి బలవద్దృఢం ।
తస్యాహం నిగ్రహం మన్యే వాయోరివ సుదుష్కరం ॥ శ్రీ. గీ. 6. 34.

హే కృష్ణ - ఓ కృష్ణనే, మనః - మనమానదు, చఞ్చలం - చంచలమాయుం, ప్రమాథి-కలక్కత్తై ఉండుపణ్ణుకిఱతాయుం, బలవత్ - అడంగాదదాయుం, ధృఢం హి - దృఢమాయుమిరుక్కిఱదు. తస్య - అన్దమనత్తినుడైయ, నిగ్రహం-వశప్పడుత్తువతానదు, వాయోరివ - కాత్త్రినైప్పోల, సుదుష్కరం - మికవుం శెయ్యముడియాతతాక, అహం - నాన్, మన్యే - ఎణ్ణుకిఱేన్.

అరుంపదం

వెన్ఱి(పెరియ తిరు 1. 1. 4.)

సూఱావళి కాట్టు-శుళ్లల్ కాట్టు. దళమాక - శీఘ్రమాక.

29-వదు సూత్రం.

రజస్వలైకవస్త్రాహం నైతు మాం సతుమర్హసి ॥
గురూణాఞ్చ పురః స్థాతుం సభాయాం నాహముత్సహే ॥ భా. సభా.

అహం - నాన్, రజస్వలా-రజస్వలైయాయుం, ఏకవస్త్రా - ఒరుతుకిలైయుడైయవళాయుం ఇరుక్కిఱేన్, ఆకైయాల్, మాం నేతుం న తు అర్హసి-ఎన్నై యిప్పోదు అఴైత్తుక్కొండు పోవదు ఉచితమల్ల, గురూణాంచ పురః-గురుక్కళ్ మున్నిలైయిలుం, సభాయాం - సభైయిలుం, స్థాతుం-ఇరుప్పతఱ్కు, అహం న ఉత్సహే-నాన్ సహిక్కమాట్టేన్.

మఱుజ్జీళర్ - (పెరియ తిరు. 11. 6. 8.)

శ్వపచోఽపి మహీపాల విష్ణుభక్తో ద్విజాధికః ।
విష్ణుభక్తివిహీనస్తు యతిశ్చ శ్వపచాధమః ॥ భా. స. ॥ ౧౪౯ ॥

హే మహీపాల-ఓ మహారాజావే, విష్ణుభక్తః - విష్ణుభక్తియుడైయవనాన, శ్వపచః అపి - నాయ్మాంసం భుజిక్కిఱవనుం,

ద్విజాధికః - బ్రాహ్మణనైక్కాట్టిలుం శ్రేష్ఠన్, విష్ణుభక్తివిహీనః యతిః తు-విష్ణుభక్తి ఇల్లాద సన్యాసియుం, శ్వపచాధమః-శ్వపచనైక్కాట్టిలుం అధమన్.

> విప్రాద్ద్విషడ్గుణయుతాదరవిందనాభ ।
> పాదారవిందవిముఖాత్ శ్వపచం వరిష్ఠం ॥ శ్రీ భాగవతం ॥ ౧౫౦ ॥

ద్విషడ్గుణయుతాత్ - పన్నిరండు గుణంగళోడు కూడినవనుం, అరవిందనాభ పాదారవింద విముఖాత్ - తామరైపోన్ఱ ఉన్దియైయుడైయ భగవానుడైయ తిరువడిత్తామరైకళిల్ విముఖనాయుమిరుక్కిఱ, విప్రాత్ -బ్రాహ్మణనైక్కాట్టిలుం, శ్వపచం వరిష్ఠం- శ్వపచన్ శ్రేష్ఠన్ (పన్నిరండు గుణంగళావన:-శమం, దమం, తపస్సు, శౌచం, పొఱుమై, ఋజుత్తనమ్, విరక్తి, జ్ఞానం, విజ్ఞానం, సంతోషం, సత్యం, ఆస్తికత్తనమ్.)

> అనాచారాన్ దురాచారానజ్ఞాతౄన్ హీనజన్మనః ।
> మద్భక్తాన్ శ్రోత్రియోనిన్దన్ సద్యః చండాలతాం వ్రజేత్ ॥ బ్రహ్మాండ

అనాచారాన్- ఆచారత్తై విట్టవర్గళాయుం, దురాచారాన్ - కెట్ట ఆచారత్తై యనుష్ఠిప్పవర్గళాయుం, అజ్ఞాతౄన్ - జ్ఞానమిల్లాదవర్గళాయుం, హీనజన్మనః - తాఴ్న్ద జాతియిల్ పిఱందవర్కళాయుమిరుక్కిఱ, మద్భక్తాన్ - ఎన్నుడైయభక్తర్కళై, నిందన్ -దూషిక్కిఱ, శ్రోత్రియః - అభిజన విద్యావ్రతంగళాలే పెరుమైయుడైయ బ్రాహ్మణోత్తమన్, సద్యః - ఉడనే, చండాలతాం - చండాళత్తనమ్మాయ్, వ్రజేత్ - అడైవాన్.

31-వదు సూత్రం.

> ఏవముక్తస్తు ధర్మజ్ఞః ప్రత్యువాచ విభీషణః ।
> సముద్రం రాఘవో రాజా శరణం గన్తుమర్హతి ॥ రా. యు. 19. 31.

ఏవం ఉక్తః - ఇవ్విధం శొల్లప్పట్టవరుం, ధర్మజ్ఞః - ధర్మత్తై యఱిందవరుమాన, విభీషణః తు - విభీషణాழ்వాన్, ప్రత్యువాచ - బదిల్ శొన్నార్, రాజా రాఘవః - అరసనాన రాఘవర్, సముద్రం - సముద్రత్తై, శరణం గన్తుమర్హతి - శరణమడైయయోగ్యమాకిఱార్.

అరుంపదం

పరాఙ్ముఖమాయ్- కీழ்క్కు- ముకమాయ్.

32-వదు సూత్రం.

ఏవముక్తాస్త్రయః పార్థాః యమౌ చ భరతర్షభ ।
ద్రౌపద్యా సహితాః సర్వే నమశ్చక్రుర్జనార్దనం ॥ భారతం ॥ ౧౫3 ॥

హే భరతర్షభ - ఓ జనమేజయనే, ఏవం - ఇవ్విధమాయ్, ఉక్తాః - శొల్లప్పట్టవర్కళాన, త్రయః పార్థాః - మూన్ఱు కున్తి పుత్రర్కళుం, యమౌచ - నకుల సహదేవర్కళుం, సర్వే - ఎల్లారుం, ద్రౌపద్యా సహితాః - ద్రౌపతియోడు కూడినవర్కళాయ్, జనార్దనం - కణ్ణనై, నమశ్చక్రుః - నమస్కారం శెయ్దార్కళ్.

శంఖచక్ర ॥ ౧౫౪ ॥

113-వదు లెక్కం పార్క్క.

స పిత్రా చ ॥ ౧౫౫ ॥

75-వదు లెక్కం పార్క్క.

సోఽహం తే దేవదేవేశ నార్చనాదౌ స్తుతౌ న చ ।
సామర్థ్యవాన్ కృపామాత్ర మనోవృత్తిః ప్రసీద మే ॥ వి.పు. 5-7-30.

హే దేవదేవేశ - బ్రహ్మాది దేవర్కళుక్కుం దేవర్కళాన నిత్యసూరికళుక్కుం స్వామియానవనే, సః అహం-అప్పడిప్పట్ట నాన్, తే - దేవరీరుడైయ, అర్చనాదౌ - పూజై ముదలియవట్రిల్, న

సామర్థ్యవాన్ - సామర్థ్యమిల్లాదవన్, స్తుతౌ న చ - స్తోత్రం పణ్ణు వదిలుం సామర్థ్యమిల్లాదవన్ ఆకైయాల్, మే - ఎనక్కు, కృపా మాత్ర మనోవృత్తిః - నిర్హేతుక కృపైయాలే తిరువుళ్ళముకన్దు, ప్రసీద - ప్రసన్నరాక వేణుం.

పరమాపదమాపన్నో మనసాऽచింతయత్ హరిం ।
స తు నాగవరః శ్రీమాన్ నారాయణపరాయణః ॥ వి. ధ. 69-47.

నారాయణపరాయణః - నారాయణనైయే ఉత్కృష్టమాన ప్రాప్యమాకవుడైయవనుం, శ్రీమాన్ - తాని యాదవిడత్తిల్ వరుం బడియాన భాగ్యత్తైయుడైవనుమాన, స తు నాగవరః - అన్ద గజేంద్రాళ్వాన్, పరమాపదమాపన్నః - ఇనియు మేలిల్లై యెన్నుం బడియాన ఆపత్తైయడైందు, మనసా - మనత్తాల్, హరిం - విరోధి కళై సంహరిక్కుం స్వభావనాన భగవానై, అచింతయత్ - నినైత్తాన్.

సోऽహం పరుషితస్తేన దాసవచ్చావమానితః ।
త్యక్త్వా పుత్రాంశ్చ దారాంశ్చ రాఘవం శరణం గతః ॥ రా. యు. 17-16

సః అహం - రావణనుక్కు హితోపదేశం పణ్ణిన నాన్, తేన - అన్ద రావణనాలే, పరుషితః - కఠినోక్తికళై శొల్లప్పట్టవనాయ్, దాసవత్ చ - వేలైక్కారనైప్పోల్, అవమానితః - అవమానిక్కప్పట్టవనాయ్, పుత్రాంశ్చ - పిళ్ళైకళైయుం, దారాంశ్చ - భార్యైయైయుం, త్యక్త్వా - విట్టు, రాఘవం శరణం గతః - పెరుమాళై శరణమడైందేన్.

బాహుం భుజగభోగాభ ముపధాయారిసూదనః ।
అంజలిం ప్రాఙ్ముఖః కృత్వా ప్రతిశిశ్యే మహోదధేః ॥ రా. యు. 21-1

భుజగభోగాభం-సర్పత్తిన్ ఉడల్ పోలే ఇరుక్కిఱ, బాహుం-తిరుక్కైయై, ఉపధాయ - తలైయణైయాకక్కొణ్డు, అరిసూదనః -

శత్రుక్కాకై నిరసిక్కుం పెరుమాళ్, ప్రాఙ్ముఖః - కిழக్కు-ముక మాక, అంజలిం కృత్వా - కైకూప్పి, మహోదధేః-సముద్రత్తుక్కు-అభిముఖమాక, ప్రతిశిశ్యే - శయనిత్తార్.

స భ్రాతుః ॥ ౧౬౦ ॥

71-వదు శ్లోకం పార్క్క.

సోऽహం త్వాం శరణమపార మప్రమేయం ।
సంప్రాప్తః పరమపదం యతో న కించిత్ ।
సంసారశ్రమపరితాపతప్తచేతా ।
నిర్వాణే పరిణతధామ్ని సాభిలాషః ॥ భాగ. 10.51. ॥ ౧౬౧ ॥

యతః-యావనోరువనైప్పఱ్ఱి, కించిత్-ఒన్ఱుం, న పరమపదం-పరమప్రాప్యమిల్లైయో, అపారం - ఎల్లైయఱ్ఱవరాయుం, అప్రమేయం - అళవిటముడియాద వైభవముడైయవరాయుం ఇరుక్కిఱ, త్వాం-దేవరీరై, సంసార శ్రమపరితాపతప్తచేతాః - సంసారప్రయాసత్తాలుండాన దుఃఖత్తాలే కొతిత్త మనత్తైయుడైయవనాయ్,పరిణతధామ్ని - పక్వమాన తేజస్సైయుడైయ, నిర్వాణే - పరమపదత్తిలే, సాభిలాషః - ఆశైయుడైయవనాయిరుక్కిఱ, సః అహం - అంద నాన్, శరణంసంప్రాప్తః - శరణమాక అడైందేన్.

మూఢోऽయమల్పమతిరల్పవిచేష్టితోऽయం ।
క్లిష్టం మనోऽస్య విషయైర్న మయి ప్రసంగీ ।
ఇత్థం కృపాం కురు మయి ప్రణతేऽఖిలేశ ।
త్వాం స్తోతుమంబుజభవోऽపి హి దేవ నేశః ॥ ౧౬౨ ॥

అయంమూఢః - ఇవన్ మూఢన్, అల్పమతిః - అల్పబుద్ధియుడైయవన్, అయం - ఇవన్, అల్పవిచేష్టితః - అల్పవ్యాపారత్తైయుడైయవన్, అస్యమనః- ఇవన్ మనతు, విషయైఃక్లిష్టం- విషయంగళాలే కష్టప్పట్టిరుక్కిఱదు, మయి నప్రసంగీ - ఎన్నిడత్తిల్ సఙ్గం ప్రావణ్యమిల్లై, ఇత్థం - ఇవ్విదమాయ్ దేవరీర్ విచారిత్తుక్కొండు,

ప్రణతే మయి - వణంగిన ఎన్నిడత్తిల్, కృపాం కురు - కృపైషణ్ణి యరుళవేణుం, అఖిలేశ - ఎల్లావట్రైయుం నాయకనే, దేవ-దేవనే, త్వాం - దేవరీరై, స్తోతుం-స్తుతిశెయ్య, అంబుజభవః అపి - బ్రహ్మనుం, నఈశః - సమర్థనల్లన్.

భగవంతం ప్రపన్నా సా భగవంతమవాప హ ॥ ౧౬3 ॥

భగవంతం - భగవానై, ప్రపన్నా సా - ప్రపత్తిపణ్ణిన అంద మాధవీదేవియానవళ్, భగవన్తం అవాప హ - భగవానై యడైన్దాళ్.

తం ప్రభిన్నశిరోగ్రీవమాస్యేభ్యః స్రుతశోణితం ।
విలోక్య శరణం జగ్ముః తత్పత్న్యోమధుసూదనం ॥ వి-పు-5-7-47-

ప్రభిన్నశిరోగ్రీవం - పిళక్కప్పట్ట తలై కళుత్తు ఇవైగళై యుడైయవనాయుం, ఆస్యేభ్యః- ముకంగళిలిరున్దుం, స్రుతశోణితం, కళక్కప్పట్ట రక్తత్తైయుడైయవనాయుమిరుక్కిఱ, తం - అందక్కాళియనై, విలోక్య-పార్త్తు, తత్పత్న్యః - అందక్కాళియనుడైయ పత్నికళ్, మధుసూదనం - కణ్ణనై, శరణం జగ్ముః - శరణాగతిశెయ్దార్కళ్.

ప్రణామప్రవణా నాథ దైత్యసైన్యపరాజితాః ।
శరణం త్వామనుప్రాప్తాస్సమస్తా దేవతా గణాః ॥-౧౬౫ ॥

హే నాథ - ఏస్వామిన్, దైత్యసైన్య పరాజితాః - అసుర సైన్యంగళాల్ జయిక్కప్పట్టవర్కళాన, సమస్తాః దేవతాగణాః - ఎల్లాదేవకూట్టంగళుం, ప్రణామప్రవణాః - నమస్కారత్తిల్ ప్రవణర్కళాయ్, త్వాం శరణం అనుప్రాప్తాః - దేవరీరై శరణమడైన్దార్కళ్.

రాక్షసైర్వధ్యమానానాం వానరాణాం మహాచమూః ।
శరణ్యం శరణం యాతా రామం దశరథాత్మజం ॥ రా.యు. 94-17

రాక్షసైః వధ్యమానానాం - రాక్షసర్కళాల్ అడిపట్టవర్కళాన, వానరాణాం - వానరంగళినుడైయ, మహాచమూః- పెరియ సైన్యం, శరణ్యాం - రక్షకనాక, దశరథాత్మజం రామం - చక్రవర్తి తిరుమకనై, శరణం యాతాః - శరణమాక అడైందన.

అ రుం ప దం

ఉత్తమవర్ణరాన - బ్రాహ్మణరైప్పోల్ ఒరుపడితాళ్నిన్ర క్షత్రియరాన ధర్మపుత్రాదికళుం, మన్త్రాధికారమట్ర ద్రౌపదియుం, శాస్త్రవశ్యజన్మమన్ట్రియే ప్రతికూలనాన కాకాసురనుం, తమఃప్రచురజన్మమాన కాళియనుం, తిర్యక్జన్మావాయ్అనుకూలనాన శ్రీగజేంద్రాళ్వానుం, రాక్షసజన్మావాయ్ ప్రతికూలసంబంధముడైయ విభీషణాళ్వానుం, స్వనిరూపకపరతంత్ర వస్తువైత్తేడి ప్పిన్ శెల్లుంస్వతన్త్రశరణ్యరాన పెరుమాళుం, నిరూపితస్వతన్త్రవస్తువై ప్పిన్ శెల్లుం పరతంత్రరాన ఇళైయపెరుమాళుం శరణంపుకుకైయాల్ అధికారినియమమిల్లై.

ఆ య్ ప డి

కరతలామలకంపోల్ - ఉళ్ళంగై నెల్లిక్కనిపోల్. ఆహైనక్కు...... తాయ్ ఆఱు-వళ్ళి, ఉపాయం శరణాః - క్రమమాక ప్రాప్యప్రాపక మెన్ఱపడి. సముచ్చయిక్కిఱదు - శేర్తుచ్చొల్లుకిఱదు.

34-వదు సూత్రం

అర్చావతారవిషయే మయాప్యుద్దేశతస్తథా ।
ఉక్తా గుణా న శక్యన్తే వక్తుం వర్షశతైరపి ॥ పాద్మే ॥ ౧౬౭ ॥

అర్చావతారవిషయే - అర్చావతారవిషయత్తిరుక్కిఱ, గుణాః - గుణంగళ్, మయాపి - ఎన్నాలుం, ఉద్దేశతః - శురుక్కమాయ్, ఉక్తాః- శొల్లప్పట్టన, తథాగుణాః - అప్పడిప్పట్ట గుణంగళెల్లాం, వర్షశతైరపి వక్తుం న శక్యన్తే - నూఱువరుషంగళాలుం శొల్లముడియాదు.

అరుంపదం

(ఆటెనక్కు -) తి-వా 5-7-10 (ఉళ్లై -) తి వా. 5-8-11.

ఇవ్విడత్తిల్ అనుసంధేయమావదు - కూరత్తాళ్వార్ శ్రీపాదత్తిల్ ముదలియాండాన్ దండం సమర్పిత్తు విణ్ణప్పంశెయ్దపడి - శ్రీ విభీషణాళ్వాన్ స్వయార్త్తియో, అనన్యప్రయోజనరో ఎన్న, ఆళ్వాన్ అరుళిచ్చెయ్దపడి - విభీషణాళ్వార్ అనన్యప్రయోజనరెన్న, అతెంగనేయెన్న, అస్మదాదికళ్ ప్రపన్నరాయిరుక్కచ్చెయ్దే ఇవ్విడత్తిలే శరీరావసానత్తినళవుం స్త్రీయన్నపానాదికళోడేయిరుక్కిఱాప్పోలే, శ్రీ విభీషణాళ్వానుం అనన్యప్రయోజనర్, అధికారావసానత్తినళవుం అనన్యప్రయోజనరాయే ఎళ్ళుందరుళియిరుప్పారెన్న, ఐశ్వర్యమనుభవియానిఱ్క అనన్యప్రయోజననానపడి ఎన్నెన్న, శ్రీ విభీషణాళ్వాన్ సర్వసంగపరిత్యాగంపణ్ణివందవర్ తలైయిలే ముడియైవైత్తు రాజ్యాభిషేకంపణ్ణి "మిన్నిలంగుపూణ్ విభీడణనంబిక్కు, ఎన్నిలంగు నామత్తళవు మరశెన్ఱ, మిన్నలంగారర్ '' ఎన్ఱు పెరియాళ్వారరుళిచ్చెయ్దార్. అవాంతరఫలమానఐశ్వర్యం భుజిక్కుంపడి, చక్రవర్తితిరుమకన్ నియమిత్తువైత్తారాకైయాలే, అవాంతరఫలం భుజిక్కిఱదుక్కైయిల్లైకాణుమెన్ఱు అరుళిచ్చెయ్దార్.

వంబులా - (పెరితి. 1-6-4) తాయే-(పెరితి 1-9-1) తావళ్ళ- (పెరితి 4-6-1) ఏళాళ-(పెరితి 5-8-1)

36-వదు సూత్రం

పూర్ణస్య పూర్ణమాదాయ పూర్ణమేవావశిష్యతే ।
సర్వం పూర్ణం సఓం ॥ కఠవల్లీ • ॥ ౧౬౮ ॥

పూర్ణస్య పూర్ణమాదాయ - అనన్తావతారంగళుక్కుం మూలమాన వ్యూహవాసుదేవనిడమిరుందు, పూర్ణం ఏవ - కల్యాణగుణం

గళాలే పూర్ణమానఅర్చావతారమే, అవశిష్యతే - పరత్వాదికళిల్ చరమమాయిరుక్కిఱదు, ఓం - ప్రాప్యమాన అర్చావతారత్తిల్, సర్వం - సర్వగుణంగళుం, సః పూర్ణం - పూర్ణమా యిరుక్కిఱదు.

37-వదు సూత్రం

వాసుదేవోఽసి పూర్ణః ॥ ౧౬౯ ॥

వాసుదేవః- వాసుదేవనాన దేవరీర్, పూర్ణః అసి-పూర్ణగుణంగళోడిరుక్కిఱీర్

38-వదు సూత్రం.

తదిచ్ఛయా మహాతేజా భుఙ్క్తే వై భక్తవత్సలః ।
స్నానం పానం తథా యాత్రాం కురుతే వై జగత్పతిః ।
స్వతన్త్రోఽపి జగన్నాథోఽస్వతన్త్రో యథాతథా ।
సర్వశక్తిర్జగద్ధాతాప్యశక్త ఇవ చేష్టతే ॥ విష్వక్సేనసంహితై ॥ ౧౭౦ ॥

భక్తవత్సలః - ఆశ్రితర్కళుడైయ దోషత్తై భోగ్యమాగ ఉడైయవనా యిరుక్కిఱ,మహాతేజాః-పెరుమతిప్పునాన సర్వేశ్వరన్, తదిచ్ఛయా- ఆశ్రితరుడైయ ఇచ్ఛైయాలే, భుఙ్క్తే వై - భుజియానిన్ఱాన్, జగత్పతిః - జగత్తుక్కు స్వామియానవన్ ఆశ్రితర్కళుడైయ ఇచ్ఛైయాలే, స్నానం - స్నానత్తైయుం, పానం - దాహశాంతియైయుం, తథాయాత్రాం-అప్పడియే యాత్రైయైయుం, కురుతే-పణ్ణుకిఱాన్. సః జగన్నాథః - అందజగన్నాథన్, స్వతంత్రోఽపి - స్వతన్త్రనాయిరుక్కచ్చెయ్తేయుం, అస్వతన్త్రఃయథా- అస్వతన్త్రన్ ఎప్పడి యిరుప్పానో, తథా - అప్పడి ఇరుక్కిఱాన్, జగద్ధాతా - సర్వకారణభూతన్, సర్వశక్తోఽపి- సర్వశక్తనా యిరుక్కచ్చెయ్తేయుం, అశక్తఇవచేష్టతే - అశక్తనైప్పోల నడక్కిఱాన్.

ఆస్తాం తే గుణరాశివత్ గుణపరీవాహాత్మనాం జన్మనాం ।
సంఖ్యా భౌమనికేతనేష్వపి కుటీకుంజేషు రంగేశ్వర ।

అర్చ్యస్సర్వసహిష్ణురర్చకపరాధీనాఖిలాత్మస్థితిః ।
ప్రీణీషే హృదయాళుభిస్తవ తతః శీలాత్ జడీభూయతే॥ శ్రీర-ఉ-స్త-74.

హే రంగేశ్వర - ఏ శ్రీరంగనాథనే, తే గుణరాశివత్ - దేవరీరుడైయ తిరుక్కల్యాణగుణంగళైప్పోల, గుణవదీవాహాత్మనాం - అందగుణంగళైక్కారణమాయుడైయతనాలుం అనైకళై చెప్పుమత్తువతాలుం అందగుణంగళిన్ ప్రవాహరూపంగళాన, జన్మనాం - అవతారంగళుడైయ, సంఖ్యా - ఎణ్ణానదు, ఆస్తాం - ఇరుక్కట్టుం, తిరుక్కల్యాణగుణంగళిల్పోల అవతారంగళుం ఎణ్ణముడియాతెన్నపడి. దేవరీర్, ధామని కేతనేషు - భూమియిలుండాన తిరుక్కోయిల్కళిలుం, కుటీకుంజేషు అపి - భాగవతర్కళ్ తిరుమాళిగైకళిలుం ఋషికళ్ ఆశ్రమంగళిలుం, అర్చ్యః - ఆరాధిక్కత్తక్కవరాయ్, సర్వ సహిష్ణుః - సర్వాపరాధంగళైయుం పొఱుక్కుమవరాయ్, అర్చకపరాధీనాఖిలాత్మస్థితిః - అర్చకనిష్టప్పడి తనక్కెల్లాద శైయైయుముడైయవరాయ్, ప్రీణీషే - ప్రీతరాకిఱీర్, తతః - అప్పడిప్పట్ట, శీలాత్ - పెరియవరాయిరుందు తాళ్నవర్కళోడు కలక్కుం స్వభావత్తాలే, హృదయాళుభిః - సహృదయర్కళాల్, జడీభూయతే-జడరాకి ఆకుకై, అంద సౌశీల్యత్తైయనుసంధిత్తు ఆళ్వార్కళ్ అవర్త్తిలే ఈడుపడుకిఱార్కళెన్నపడి.

ఏవం పంచప్రకారోఽహమాత్మనాం పతతామధః ।
పూర్వస్మాదపి పూర్వస్మాత్ జ్యాయాంశ్చైవోత్తరోత్తరః ।
సౌలభ్యతో జగత్స్వామీ సులభో హ్యుత్తరోత్తరః॥ విష్వక్సేన సంహితై॥

ఏవం పంచప్రకారః అహం - ఇప్పడి ఐంను ప్రకారమాయిరుక్కిఱ నాన్, అధః పతతాం ఆత్మనాం - సంసారత్తిల్ అళ్న్దుకిడక్కిఱ ఆత్మాక్కళైక్కుఱిత్తు, పూర్వస్మాత్ అపి పూర్వస్మాత్ - పూర్వ పూర్వత్తైక్కాట్టిలుం, ఉత్తరోత్తరః- మేల్ మేల్, జ్యాయాన్

అతిశయిత్తు ఇరుక్కిఱేన్, జగత్ స్వామీ-ఉలకత్తుక్కు స్వామియాన వన్, ఉత్తరోత్తరః - మేల్ మేల్, సౌలభ్యతః- గుణత్తాల్, సులభః హి - సులభనాయిరుక్కిఱానన్రో.

వట్కిలళ్. తి-వా-7-2-3. ముళైక్క. తిరునె-14. పాల్కా. పెరియతిరునం. 34. విణ్మీ. తి. వా. 6-9-5. పొన్. తిరునెడు-10.

భూమని కేతి సేషు ॥ ౧౭౩ ॥

171-వదు శ్లోకంపార్క.

అరుంపదం.

నాడిక్కొరియానియిల్ - మేల్ నిలమాకిఅనీణిలా ముట్ట్రత్తిలే, ఇని చందనకుసుమ తాంబూలాతికళాలే అలంకరిత్తు ఛత్రచామరాది కళ్ పడిమాఱి అత్తేసవాసికళుక్కు ముకంకొడుత్తు త్రిపువనచక్ర వర్తియెన్ను విరుపిడికు, మాప్పోలప్పుం, తృష్ణార్ తర్ నాక్కు వఱ్ఱి చ్చావానియ్క ముద్యత్తిఱ్కు తణ్ణీర్ వారుం ధార్మికర్కళై ప్పోలప్పుం పరత్వత్తిలిరుప్పు.

పరమోదారనాయిరుప్పానొరు ధార్మికన్ ఒరు గ్రామత్తిఱ్కొడుత్త ద్రవ్యత్తై నాలుగ్రామణికళ్ వాంగి విభజిత్తుక్కొళ్ళుమాపోలే క్షీరవ్యూహమాన క్షీరాబ్ధి.

గుణహీన ప్రజైకళైత్తళ్ళి గుణవాన్కళై క్కైక్కొళ్ళుం పితావోపాతియుం, మండలవర్షంపోలప్పుం అవతారాదికళ్.

నాం అఱిక్క నినైత్తాలుం అఱియాదపడి నమ్మైయుం తన్నైయుం నోక్కికొండు నామాక నినైత్తవన్ను అతతానవిడత్తిలే ముకంకాట్టియుం, పిత్తర్, కఴుత్తిలే సురుక్కిట్టుకొండాల్ పిన్నేనిన్ను అఱుత్తువిడుం మాతావైప్పోలప్పుం మతంపట్టయానై కొల్లప్పార్క అతన్ కఴుత్తిలే ఇరుంద పాకన్ అతన్ చెవియైయిట్టు

అత్తాకణ్ణై మత్తైక్కుమాప్పోలవుం, ఇరామరం ఊట్టువార్త్తైప్పోల వుం, ఊణరిల్ కై మెయ్క్కడిక్కుమెన్ను ఉఱక్కట్టిల్ సాలుగ్కోఱుం ఊట్టుం మాతావైప్పోలవుం అంతర్యామిత్వం.

రాజమహిషి తన్ భర్తావినుడైయ ప్పూంపళ్ళిక్కట్టి లిల్ ప్రజైయినుడైయ తొట్టిల్కాల్కట్టై భోగ్యమాక వంగు కిడక్కుమాప్పోల, కోయిల్ తిరుమలై పెరుమాళ్ కోయిల్ తొడక్కమాన అర్చాస్థలంగళ్.

ముత్తుత్తెయిలే కుడిల్ కట్టి క్కడక్కిఱ కన్నకనైప్పోలవుం గ్రామాధిదేవతైకళుం గ్రహార్చనైయుమెన్ను తిరుక్కుఱుంకై ప్పిళ్ళాన్ పణిప్పర్.

ప్ర మే య ర త్నం

ఆవరణజలం - అండత్తిఱ్కు ప్పుఱంబానజలం, అతివిప్రకృష్టం - అధికదూరం, ప్రత్యాసన్నం - సమీపం, పాశ్చాత్యనాన వనుక్కు - పిఱ్పట్టవనుక్కు.

అ ర్చా వ తా ర వై భ వం

అర్చావతారమావదు - ఎంగుంవ్యాపిత్తు మత్తైందిరుక్కుం ఎంబెరుమాన్ చేతనర్కళ్ ఉయ్యుంపొరుట్టు కోయిల్, గృహం ముదలియవిడంగళిల్ సాన్నిధ్యం శెయ్తవనాయ్, తన్నైత్తాఙ్గళిట్టు కొండు అర్చైయాక ఎఴుందరుళియిరుక్కుం ఇరుప్పైచ్చొల్వాగు. ఈశ్వరన్ పరమపదంముదలియవిడంగళిల్ ఎప్పడిసేవైసాదిక్కి ఱానో, అవ్వణ్ణం కోయిల్ముదలియవిడంగళిల్ పూర్ణనాక సేవై సాధిక్కిఱాన్, పరత్వంముదలియనాన్ను అవస్థైకళిలుం అర్చావతార మే పూర్త్తియుళ్ళదెన్ఱుం, చేతనర్కళుడైయఉజ్జీవనత్తిఱ్కు ఇదువే ముఖ్యంవేండియదు ఎన్ఱుం శొల్లప్పడుకిఱదు. ఇదు నాన్గువిధమా

యిరుక్కుం. ౧ స్వయంవ్యక్తం, 2 దైవం, 3 సైద్ధం, ౪ మానుషం.

స్వయంవ్యక్తమావదు - ఒరువరుడైయ ప్రతిష్ఠైయన్ట్రికే-తానే ఆవిర్భవిత్తదాక పురాణాదికళిల్ ప్రసిద్ధమాన శ్రీరంగ విమానాదికళ్.

దైవమావదు - బ్రహ్మాదికళినాల్ ప్రతిష్ఠిక్కప్పట్టు, కాంచీ ముదలాన దివ్యదేశంగళిల్ ఎழுందరుళియిరుక్కుం ఎంబెరుమాన్‌కళ్.

సైద్ధమావదు - తపస్సిద్ధి యుడైంద రిషిగళ్ ప్రతిష్ఠిప్పిత్త దివ్యదేశత్తెంబెరుమాన్‌కళ్.

మానుషమావదు - జనంగళినాల్ ప్రతిష్ఠిక్కప్పట్టు, గ్రామంగళిలుం గృహంగళిలుం సేవై సాదిక్కుం ఎంబెరుమాన్‌కళ్.

ఇవర్‌కళైయే ఎల్లోరుం విరుంబియతఱ్కు కారణం - ఆశ్రయర్‌కళ్ ఉకంద ద్రవ్యత్తై త్తనక్కు త్తిరుమేనియాకక్కొండు అతిల్ ఆవిర్భవిత్తుం, అవర్‌కళిట్ట తిరునామత్తైయే తనక్కు ప్పెయరాకప్పెట్ట్రుమ్, అవర్‌కళాదరత్తుడ నిడుం పానాదికళైయే తనక్కు ఆహారమాకవుం, అవర్‌కళ్ తెరింజు శెయ్యుం ఉపచారంగళై క్కాణ ఆయిరం కణ్ణుడైయవనాయుం, అఱియామల్ శెయ్యుం అపచారంగళై క్కాణ కణ్ణిల్లాదవనాయుం, అనాశ్రితర్‌కళ్ విషయత్తిల్ తనదు తిరుమేనియిల్ సౌలభ్యాదికళై క్కాణకణ్ణిల్లాదవనాయుం, ఆశ్రితర్‌కళ్ విషయత్తిల్ తనదుతిరుమేనియిల్ సౌలభ్యాదికళై క్కాట్టి రుచిపిఱప్పిత్తు భక్తియైక్కాట్టి ఫలపర్యంతం శెయ్యుమవనాయు మిరుప్పదనాలే.

మోక్షత్తిల్ ఇచ్ఛై యుడైయవన్ అర్చావతారమన్ట్రి ఈశ్వరనై వేఱుఅవతారంగళిల్ అడైయకూడుమో ఎన్ట్రాల్, ముడియాదు. మోక్షత్తిఱ్కు భక్తియో, ప్రపత్తియో ఉపాయ

మాకుంబోదు అవైకళిల్ ఉత్పత్తికాలం, అనుభవత్తుక్కు అర్చావ
తారం అవశ్యం వేండియదు. ఏనెనిల్, భక్తి ఉపాయమాగుమిడత్తిల్,
భక్తిక్కుక్కారణం జ్ఞానం. జ్ఞానత్తిన్ కారణం సాక్షాత్కారం.
ఇంద సాక్షాత్కారం ఒరువస్తువైప్పట్రి వరువదాకైయాలే అదఱ్కు
ముదలిల్ స్థూలరూపత్తిల్ దర్శనం అవశ్యంవేణుం. అప్పడియే ప్రవృత్తి
ఉపాయమాగుమిడత్తిల్, కైందుపట్రువదఱ్కు ఓర్ ఆలంబనం వేణుమ్
ఎన్బదు సిద్ధం. స్థూలరూపత్తైక్కొండే సూక్ష్మరూపత్తై యఱియ
వేణుం. కాట్ఱానదు కణ్ణుక్కు ప్పులప్పడామల్ ఎంగుం వ్యాపిత్తిరుం
దాలుం, మరం ఇలై ముదలియవైకళిన్ చలనత్తాల్ కాట్రిన్ ఇరుప్పై
ఎప్పడి అఱికిఱోమో అప్పడియే ఈశ్వరన్ ఎంగుం వ్యాపిత్తు, 'కట్
కిలీ' ఎన్ఱు కణ్ణుక్కు త్తోన్ఱాదవనై అఱియవేణుమానాల్ ఒరు స్థూల
రూపత్తైక్కొండే అఱియవేణుం. ఆక, ఎందవిధత్తిలుం స్థూలరూప
మాన ఓర్ పట్రుక్కోడిల్లామల్ జ్ఞానం పట్రాదాకైయాల్, అంద జ్ఞాన
త్తిఱ్కు విషయం అందంద ప్పురుషార్థత్తుక్కు అనురూపమాన రూపం
ఏఱ్పడవేణుం. అదు, అవరవర్ విధివట్టి యుత్తైయత్తుక్కుందదు.

••• అర్చావతారం ప్రాప్తిక్కు ముఖ్యసాధనమావదర్ ఆశ్రితర్
ఇరుక్కుంనాళ్ వరైయిల్ ఒన్ఱుశొల్లి ఒరుత్తనిల్ నిఱ్కులాత ఓరై
వర్ వణకయవరై ఎన్ఱుం, అఱింతిరుప్పి స్వాతకనోరైవన్ ఎన్ఱుమ్,
మనత్తినాల్ నినైక్కవుం వాయినాల్ పేశవుం కూసుంబడియాన
ఇవై వ్యంబులన్‌కళ్ తిరుంపువతఱ్కు విషయమాయిరుక్కిఱాన్. ఆల
యంగళై ప్రదక్షిణం శెయ్వదాలుం, వేదగీతంగళై క్కేట్పతాలుం,
అవన్ తిరునామంగళై వాయార ప్పాగ్రవతాలుం, అవనుడైయ
సౌందర్యాదికళై కణ్ కుళిర క్కాణ్పతాలుం, సర్వగంధ మను
నుడైయ మణత్తాలుం ఇక్కొడియ సంచేంద్రియంగళ్ శమదమ
ముడైయుం. ఇప్పడి యిసు శమదమాదికళై యుడైయచ్చెయ్వాను

మా_త్తిరమల్లామల్, పోవతరితానాలుం పోయ్ త్తొట్రువాం ఎన్ను పెరి
యోర్కళ్ మంగళాశాసన పరరాయ్ ఎప్పోదుం దివ్యదేశంగళుక్కు
ఎఴుందరుళుకిఱపడియాల్ అవర్కళుడైయ సేవైయాలుం సల్లాప
త్తాలుం అభిమానత్తాలుం శాస్త్రంగళాల్ తిరుత్తవొణ్ణాదవర్కళుం
తిరున్తువతఱ్కు క్కణ్ణావట్టు సాధనమా యిరుక్కిఱదు.

ఈశ్వరన్ తన్నాలుం శొల్లిముడియాదెన్న ఇవ్వర్చ్చావతార
వైభవత్తై ఇల్లై శెయ్వారుం అలక్ష్యం శెయ్వారుమా యుళర్ శిలర్.

శిలర్ పిళ్ళైకళ్ విళైయాడుం పొమ్మైకళ్ పోలుళ్ళ విగ్ర
హంగళిడత్తిల్ విశ్వాసం ఎప్పడి ప్పిఱక్కక్కూడుమెన్ను ఐయుప్పదుకి
ఱార్కళ్. అతఱ్కు సమాధానం - రూపంగళ్ ఒత్తిరుందాలుం స్థాన
భేదత్తాల్ భావంగళ్ వ్యత్యాసప్పడుమెన్బదు మనైవియిడత్తిలుండాన
నైయల్ అదేరూపమాన మాతావినిడత్తి లుండాకామైయెక్కొండు
అఱియలాం. అన్నముం, తన్నిడత్తి లడిమై శెయ్వాన్ ఒరువన్ పట్టత్తి
ఱ్కురియ యానైయుం అరసుం పెట్టు అభిషేకం శూడినాల్ మున్బు
అవనిడత్తిలిరుంద అనాదరం అకన్ఱు ఆదరం పెరుకి భీతియుం భక్తియుం
షిఱక్కుమానాల్, ఒరుకాలత్తిల్ లీలోపకరణంగళాయిరుంద అవై
కళే ఆలయంగళిన్ అర్చ్చావతారత్తై యడైందాల్ ఆరాధనం కొళ్ళ
వదిల్' ఐయమేన్? ఇవైకళిన్ ఆరాధనత్తిఱ్కు ఆధారం అవైకళిన్
శక్తియే. ఆగమాదికళిన్ విధిప్పడి విగ్రహంగళై వేదోక్తమాన మం
త్రంగళై క్కొండు కోవిల్కళిల్ ప్రాణప్రతిష్ఠై శెయ్వార్కళ్. ఇప్పడి
శెయ్వదాల్ భూదశక్తి లోకశక్తి జీవశక్తి మానిడశక్తి ముదలియవై-
కళ్ అంద విగ్రహత్తిల్ శేర్క్కప్పడుం. అతనాల్ ప్రాణశక్తియుండా
కిఱదు. అతన్ పిన్ ఆరాధనత్తిఱ్కు హేతువాకిఱదు. ఇవ్విధమాన
విగ్రహత్తుక్కుం ప్రాణ నిల్లాద మట్ట బింబత్తిఱ్కుం భేదం బోధిక్క
వేణుమో? నుణ్ణిర త్తిఱ్కుళ్ళ శక్తియై ప్రత్యక్షత్తిల్ విషక్కల్లిడత్తిల్

కాణుంబోదు ఇతనిడత్తిలుం కాణలాం. ఆనాల్, శక్తియుం సౌందర్య
ముం అతిశయమాయిరుందాల్ సేవిప్పవర్కళుడైయ పావం పలవిధ
మాక ఇరుప్పానేన్? శిలర్ సన్నిధిక్కు ప్పోవదిల్లై. పోనాలుం శిలర్
కూట్టత్తిలుం పుఱక్కత్తిలుం భయంకు ఉడనే తిరుంబుకిఱార్ -
కళ్. సట్రునేరమిరుందాలుం అభిమత విషయత్తైక్కొండాల్ పెరుమాళై
మఱందు విడుకిఱార్కళ్. ఇవైకళుక్కు క్కారణం సౌందర్యాదిగళాల్
ఉండాన కుత్తైయల్ల. సేవిక్కిఱవర్కళుడైయ దోషత్తాల్ ఏఱ్పట్టదు.
ఏనెనిల్, అవనుడైయ ఆయుధంగళ్ ఏకకాలత్తిల్ ఒరువనుక్కు-
ఆభరణస్థానమాయుం, అవైకళే మట్రవనుక్కు ఆయుధస్థాన
మాయుమాకుంబోదు ఇవర్కళ్ పావబంధ కర్మానుసారమాక
వేఱుపట్టే యిరుక్కుం. ఎంగనేయెన్నిల్, వాఙ్మనమవర్ణమేక్కు-
నకవంజన్మే లోర్ ముకత్తే, సూక్ష్మ కరుణైయుం మునివర్ తోన్ఱియ
వాల్, ఎన్కిఱ ప్రమాణత్తాల్, అళకియసింగర్ ఒరే సమయత్తిల్
ప్రహ్లాదాళ్వానుక్కు కృపారూపమాకవుం, అదే క్షణత్తిల్
హిరణ్యానుక్కు ఘోరరూపమాకవుం తోన్ఱినిత్తారెన్నాల్, అంద
అవర్కళుడైయ గుణదోషంగళాల్ వందదెన్ఱు సొల్లను అన్ఱ
వేఱుసుఖమాయ్ సేవైసాదిత్తాన్ ఎన్ఱుశొల్లవేణ్ణాకు. ఇన్నుముం, తిరువి
డత్తిల్ నమ్మాళ్వార్ "ఆరావముతే" ఎన్ఱు, ఆళ్వార్గాల్ కిణ్ణు కిడంద
దు నైందార్. నమ్మనం అప్పడిక్కరైయామల్ కల్ పోలే యిరు
ప్పదఱ్కుక్కారణం అజ్ఞానమేయాకుం. మత్తైయడిమైయిల్ మాను
మేయ్త్త ఒరువన్ ఒరుశివప్పుకల్లై క్కండెడుత్తు, సుబ్బిప్పైక
ళుడన్ అత్తై క్కొండు కోలివిళైయాట్టు ఆడినందాన్. అత్తై ఒరు
వ్యాపారి కండు, అవనిడత్తిల్ శిలతిన్పండంగళై క్కొడుత్తు త్తరాసు
ప్పడిక్కల్ స్థానత్తిల్ ఉపయోగిత్తువందాన్. ఇత్తైక్కండ వొరు
పణక్కారన్ శిలద్రవ్యంగళై క్కొడుత్తు, తన్ నాయిన్ కళుత్తిల్
అత్తైక్కట్టి త్తొంగవిట్టాన్. ఇవ్వణ్ణం అధిక విలైపెట్ట సా త్తికొండిరు

కైయిల్, దేశాందరత్తిలిరుందు వంద వోరువ్యాపారి అత్తై ఆయిరం పొన్ కొడుత్తు, సంతోషత్తోడు పెట్టుప్పోనాన్ ఎన్గిఱత్తై నడందిరాతెన్ఱు తళ్ళిత్తై. రత్నపరీక్షై యఱిందవనుక్కు మేలానరత్నమాకత్తోన్ఱిట్టు, అంద జ్ఞానమిల్లాదవనుక్కు వెఱుంకల్లాకత్తోన్ఱి అనాదరత్తిఱ్కు కారణమాయిట్టు. అప్పడియే నమక్కుం ఆళ్వార్కళుక్కుముండాన ఈశ్వరజ్ఞానం. శ్రీఆళవందారుక్కు మణక్కాల్నంబియుం, పిళ్ళై యుఱంగావిల్లిదాసరుక్కు ఎంబెరుమానారుం కాట్టికొడుత్తాప్పోల నమ్మాళ్వార్కళ్ కాట్టినాల్ మాత్తిరం నాముం కణ్ణారక్కండుకఴివ తోర్ కాతలుఱ్ఱారుక్కుముండో కణ్కళ్ తుంజుతల్ ఎన్కిఱపడియే సదాసేవిత్తుక్కొండిరుక్కలాం.

మట్టుంశిలర్ సర్వత్తిలుం వశిక్కుం వాసుదేవనై ఒరుకుఱిప్పిట్టవిడత్తిల్ వణంగువదు వీణ్ ఎన్ఱు వాదిక్కిఱార్కళ్. అవర్కళ్ శొల్లుం తత్త్వం ఉణ్మైయానాలుం ఋషికళుక్కుత్తవిర మట్టవర్కళుక్కుప్పయిన్పడాదు. ఇవర్కళుక్కు ఇంద వ్యాప్తియిడత్తిల్ ఈశ్వరనుడైయ తోట్రం వెళిప్పడైయానాల్ ఇవర్కళ్ అడియిట్టు ఎంగుం సంచరిక్కమాట్టార్కళ్. ఆకైయాల్ ఇవర్కళ్ వాదై వెఱుం వాదమే.

పశువిన్ మడియిల్ పాల్ ఎంగుం శురందిరుందాలుం అతనుడైయ ములైక్కాంబువఴియల్లామల్ వేఱుద్వారంగళాల్ కన్ఱుక్కుప్పాల్ కొడాదదుపోల ఈశ్వరన్ వ్యాప్తి నిఱైందిరుందాలుం విగ్రహత్తిన్వఴియల్లను వేఱుఇడంగళిల్ ప్రకాశియాన్.

అగ్నియుం, సూర్యకిరణంగళ్ ఎంగుం వ్యాప్తిత్తిరుందాలుం, అవైకళినుడైయ నెరుప్పుక్కు సమానమాన ఉష్ణం సూర్యకాంతక్కల్వఴియాయ్ ప్రకాశిప్పతల్లామల్ మట్ర పాషాణంగళిల్ తోట్రాదదుపోల్ అర్చావిగ్రహత్తిల్ తాన్ అవనుడైయ శక్తియై

క్కాణలాం. ఆకైయాల్ అర్చైయిల్ అవనుడైయ సాన్నిధ్యం తయి రిల్ వణ్ణెయ్‌పోల్ విళంగుం. అంతర్యామియిల్ పాలిల్ నెయ్ పోల్ విళంగాదు.

విగ్రహారాధనం ముక్తికుక్క అవశ్యంవేణుమెన్బదై మట్ఱు మోర్ అనుభవనిదర్శనత్తాల్ కాణలాం. అనేకర్, తంగళ్ నిగుమా ళిగైకళిల్ పెట్ట్రోర్ పెరియోర్ మట్ఱుం శిలరుడైయ ఛాయాపటంగళై వైత్తిరుప్పతై క్కాణలాం. ఇవైకళై ప్పారుం-ంపోదెల్లాం భావనాప్ర కర్షత్తాలే జీవనుడనిరుప్పదాక త్తోట్రువాగుండు. అప్పోదు అవర్ - కళ్ శెయ్‌కైకళ్ మనత్తిల్ పదింసు పయనుడైవదుండు. అప్పడియే అర్చావతారముం ఇవ్విధమాక చిహ్నంగళ్ శిల్లాదపోదు అదై నోక్కియు నాం కాలక్రమత్తిల్ అవర్‌కళ్ రూపత్తై మఱప్పదుపోల్ అవనుడైయ స్వరూపరూప గుణచేష్టితంగళ్ మఱతియుండాగాదు, మఱప్పిన్ఱియుం యుం మఱంను మఱం సుమత్తి నాస్తికరాయ్ ఇమర్గుం [illegible] శక్తి నశిత్తలే ఫలమాకుం.

40-వదు సూత్రం

జన్మాంతరసహస్రేషు యా బుద్ధిర్భావితా నృణాం।
తామేవ భజతే జన్తురుపదేశో నిరర్థకః ॥ ౧౨౪ ॥

నృణాం - మనితర్‌కళుడైయ, యా బుద్ధిః - ఎన్ద బుద్ధియా నదు, జన్మాంతరసహస్రేషు - అనేక జన్మంగళిల్, భావితా - వాసనై యోడు కూడికొండిరుక్కిఱదో, తాం ఏవ - అన్దబుద్ధియైయే, జన్తుః - జన్తువానవన్, భజతే - అడైకిఱాన్. (లభతే ఎన్ఱు పాఠాం తరం,) ఉపదేశః - శాస్త్రం, నిరర్థకః - ప్రయోజనమట్రదు.

అరుంపదం.

శిలంబడి-(పెరియ తిరు. 1-6-2-) సూతినై. (పెరియతిరు 1-6-3.)

పరామర్శిక్కిఱార్ - శొల్లుకిఱార్. శిలంబు-కాల్చిలంబు.

(నూపురం). పులౕ - ఐంబులన్ కళ్. సురికుళల్ - ముఱుక్కోడిన తూన్దల్. బోదరేఎన్ను - వారుంఎన్ను.

సూతనాంస్ (తిరుమాలై 16.) కొండల్. (అమల. 10.) తానే. (తిరువా 10-7-2.) ఇట్టకాల్. (తిరువా.7-2-4.) అంగుట్రేన్. (తిరువా. 5-7-2.) ఎకొళ్. (తిరువా. 5-1-4) ఊరవర్. (తిరువా. 5-3-4.) ఎన్నాన్. (తిరువా. 5-8-3.)

41-వ దు సూత్రం.

(అ-మ్) ప్రపదనహేతు - ప్రపత్తిక్కు హేతు.

44-వ దు సూత్రం

(అ-మ్) అనుసంధానపరమాక్కి - నైచ్యానుసంధాన పరమాక్కి.

48-వ దు సూత్రం

(అ-మ్.) కణ్ణగ్రీవు - ఫలవిళంబం ఇల్లామైయాలే అదువే ముఖ్యం.

49-వ దు సూత్రం.

అవిద్యాతో దేవే పరిబృఢతయా వా విదితయా
స్వభక్తేర్భూమ్నా వా జగతి గతిమన్యామవిదుషాం ॥
గతిర్గమ్యశ్చాసౌ హరిరితి జితన్తాహ్వయమనో
రహస్యం వ్యాజహ్రే స ఖలు భగవాన్ శౌనకమునిః॥ జితన్తా ॥౧౭౫॥

అవిద్యాతః- అజ్ఞానత్తాలావన్, పరిబృఢతయా విదితయా వా - పరిచ్ఛేదిక్క వొణ్ణాతవ నెన్ను జ్ఞానత్తాలేయావను, స్వభక్తేః - తన్ భక్తియి నుడైయ, భూమ్నావా - ఆధిక్యత్తాలేయావను, దేవే - భగవానిడత్తిల్, జగతి - ఇవ్వులకిల్, అన్యాం గతిం - భగవానై త్తవిర వేఱు ఉపాయముండెన్ను, అవిదుషాం - అఱియాదవరుక్కు, అసౌ హరిః - ఇంద భగవాన్, గతిః గమ్యశ్చ - ప్రాప్యనాయుం

ప్రాపకనాయు మిరుక్కిఱాన్, ఇతి-ఎన్రు, భగవాన్ - సర్వజ్ఞనాన, స
శౌనకమునిః - అంద శౌనకమహర్షియానవర్, జితన్తాహ్వయమనో
రహస్యం - జితన్తా ఎన్రు పెయరుడైయ మంత్రత్తై రహస్యత్తై,
వ్యాజహ్రే - వ్యాఖ్యానం పణ్ణినార్.

అరుంపదం

జితన్తైయావదు - ఋగ్వేదఖిలం. తత్త్వప్రతిపాదనపరమాన శ్రీపురుషసూక్తం సర్వశ్రుతికళిలు మోతిప్పోరుమాపోలే, ఇదువుం శ్రీశాస్త్రత్తిలుం, ఇతిహాసపురాణంగళిలుం మహామంత్రం ఎన్రు తిరుమంత్రాధ్యాపాది పరమరహస్యమాక చొల్లిప్పోరుమ తోన్రు. వేదాక్షరరాశియాకిల్ పౌరుషేయమాన ఇతిహాసపురాణం గళిలే ఎప్పడిత్తుప్పోరువానెన్నిల్ ? ఖిలమాకియదు అప్ర హతం స్థానం. సూత్రకారర్కళ్ ఖిల సహితమాక త్తాంగళ్ అధ్యయ నం పణ్ణిప్పోందవర్కళాకైయాలే స్మార్తవిధానంగళిలే మంత్రమాక వినియోకిత్తుప్పోరానిన్రార్కళితే. ఇప్పడి యితిహాసపురాణంగళిలే శ్రీశాస్త్రత్తిలే 'జితన్తఇతిమంత్రేణ' ఎన్రు మంత్రమాక వినియో గిత్తు ప్పోరువతోన్రు.

శ్వేతద్వీపవాసికళ్ క్షీరాబ్ధినాథనుడైయ సౌందర్యాదికళిలే తోఱ్ఱు ఈడుపట్టు చొల్లుం మంత్రం. ఇదుక్కు-స్తోత్రత్వముం స్తవ ప్రియనుక్కు ప్రియతమమాకై. (జితన్తా స్తోత్రవ్యాఖ్యానఅవతారికై.)

ఇంద సూత్రత్తాలరుళియ త్తక్కు-తావదు - శ్రీశౌనకభగవాన్ జితన్తాస్తోత్రత్తిన్ కరుత్తై " అజ్ఞసర్వజ్ఞభక్తానాం గతిర్గమ్యో భవేత్ హరిః " - ఎన్నిఱ శ్లోకత్తాల్ వెళియిట్టార్. అదైయే భట్టర్ ' అవిద్యాతః ' ఎన్నిఱ శ్లోకత్తాల్ తెళివాక ఎడుత్తుక్కాట్టి, శౌనకమునివర్ ఇప్పడి యరుళిచ్చెయ్వదే యెన్రు కొండాడినార్ పిన్బు, జితన్తాస్తోత్రత్తిన్ వ్యాఖ్యానపీఠికైయిల్, "అవిద్యాతః"

ఎన్గిఱ శ్లోకత్తై యరుళిచ్చెయ్‌దు, ప్రపత్తిక్కు-ధికారికళ్ వ్యాఖ్యానం పణ్ణప్పెఱువతే ఎన్ఱు భట్టరై విశేషిత్తు ఆచ్చాన్ పిళ్ళై యీడు పట్టత్తై స్వామిమణవాళమామునికళ్ తిరువాయ్‌మలర్ న్దరుళినార్.

50-వదు సూత్రం

ఇదం శరణమజ్ఞానామిదమేవ విజానతాం।
ఇదం తితీర్షతాం పారమిదమానన్త్యమిచ్ఛతాం॥ లక్ష్మీతంత్రం 17-100.

ఇదం - ఇందప్రపత్తియే, అజ్ఞానాం - అఱివిల్లాదవర్‌కళుక్కుం, శరణం - ఉపాయం, విజానతాం-అఱివుడైయోర్‌కళుక్కుం, ఇదమేవ - ఇదువే ఉపాయం, పారం - సంసారసముద్రత్తిన్ కరైయై, తితీర్షతాం-కడక్కవేణు మెన్ఱు విరుప్పముడైయవర్‌కళుక్కుం, ఇదం - ఇదువే ఉపాయం. ఆనన్త్యం ఇచ్ఛతాం - ముడివిల్లాద పేఱ్ఱైప్పెఱ విరుంబుకిఱవర్‌కళుక్కుం, ఇదం - ఇదువే ఉపాయం.

అపాయోపాయనిర్ముక్తా మధ్యమాం స్థితిమాస్థితా।
శరణాగతిరగ్ర్యైషా సంసారార్ణవతారిణీ ॥ లక్ష్మీతంత్రం 17-19॥

అపాయోపాయనిర్ముక్తా - పాపప్రభృతికళాలుం సాధనాంతరంగళాలుం విడప్పట్టదుం, మధ్యమాం స్థితిం ఆస్థితా - అనర్థకరముమన్ఱిక్కే ఇరుక్కైయాల్ నడువుపట్టిరుక్కిఱ నిత్యనైమిత్తికకర్మాంగళైయుడైయతాయ్, అగ్ర్యా- సర్వాధికారమాయ్ శీఘ్రం ఫలత్తైక్కొడుప్పతాయ్ స్వరూపానురూపమాయిరుక్కైయాలే శ్లాఘ్యమాయిరుక్కిఱ, ఏషా శరణాగతిః - ఇంద ప్రపత్తియానదు, సంసారార్ణవతారిణీ - సంసారకడలైక్కడత్తువిక్కుం.

కాప్పై (పెరియా 3-7-8) పోకు. (తి-వా. 6-2-2) కుఱుకి- (తిరు-వా. 6-2-6) అఱియే (తి-వా. 5-8-7) ఒళివ. (నాచ్చి. 8-3.) మఱంద (తిరు వా. 8-1-8.)

యద్యేన కామకామేన న సాధ్యం సాధనాంతరైః ।
ముముక్షుణా యత్ సాంఖ్యేన యోగేన న చ భక్తితః ।
ప్రాప్యతే పరమం ధామ యతో నావర్తతే పునః ।
తేనతేనాప్యతే తత్తత్ న్యాసేనైవ మహామునే ।
పరమాత్మా చ తేనైవ సాధ్యతే పురుషోత్తమః॥ లక్ష్మీతన్త్రి ॥ ౧౭౮ ॥

కామకామేన - కామపురుషార్థత్తై ఆశైప్పడానిన్ఱ, యేన - యావనొరువనాలే, యత్-యాదొరు పురుషార్థం, సాధనాంతరైః - ఉపాయాంతరంగళాల్, న సాధ్యం-పెఱప్పడాదిరుక్కిఱతో, యతః - యాదొరు పరమపదత్తిల్ నిన్ఱుం, పునః నావర్తతే - మీండుం తిరుంబి వరమాట్టానో, పరమం ధామ - అప్పడిప్పట్ట పరమపదమానదు, ముముక్షుణా - మోక్షత్తిలిచ్చై యుడైయవర్కళాలే, సాంఖ్యేన యోగేన భక్తితః- కర్మజ్ఞానం భక్తియెన్గిఱ ఉపాయంగళాలే, న చ ప్రాప్యతే- అడైయప్పడాతిరుక్కిఱదో, హే మహామునే- ఓ మహాముని యే, తేనతేన-అందంద అధికారికళాలే, తత్తత్ - అందందప్పురుషార్థంగళ్, న్యాసేనైవ ప్రపత్తియినాలేయే, ఆప్యతే-అడైయప్పడుం, పరమాత్మాచ పురుషోత్తమః - సర్వస్వామియాన పురుషోత్తమనుం, తేనైవసాధ్యతే - అందప్రపత్తియినాలేయే సాధిక్కప్పడుకిఱాన్.

ఉఱంగ - (పెరియతిరు 7-3-4) ఉయిర్ (తిరువా. 9-5-8.) పురంగళ్ - (పెరియ తిరు. 10-2-9.) మంగల. (పెరుమాళ్ తిరు. 6-9) యాముడై (తిరువా. 9-9-5)

ఇదం శరణమజ్ఞానాం ॥ ౧౭౯ ॥

176-వదు శ్లోకం పార్క్క.

52-వదు సూత్రం.

(అ-మ్.) మడలెడుక్కై - మడలూర్తల్, అతిప్రవృత్తి పణ్ణుతల్

53-వ దు సూత్రం.

(అ-మ్.) తీంకుఴల్ - మధురమానకుఴల్. ఈరుం - హింసి యాన్నిన్నదు. ఆల్ - ఆశ్చర్యం, పరాజిత - జయిక్కప్పట్ట, తోట్రు పోన.

54-వ దు సూత్రం.

(అ-మ్.) సత్తాకారణభూతనాయ్ - ఆత్మాధారభూతనాయ్.

55-వ దు సూత్రం.

(అ-మ్.) పట్రెల్లాంపట్రి అవనైయుంపట్రుకై భక్తి. విడువతెల్లాంవిట్టు త్తన్నైయుం విడుకై ప్రపత్తి. (వార్తామాలై.)

ఆపాతప్రతీతి-పెరుంపార్వై, అదావను-ప్రమాణంగళైక్కొండటియామల్, ఇంద్రియంగళైక్కొండు మేలెట్టుంద వారియాయ్ అటియుం జ్ఞానం. అనంత్యాపహారేణ-ఇల్లాదదై ఏటిట్టుక్కొండు.

ఇవ్విడత్తిల్ పిరాట్టియెకూడ ఉపాయమాక ప్పోతాద సిద్ధోపాయం చేతననుడైయ ప్రవృత్తియై ఎంగనే సహిక్కుం ఎన్ఱు కండుకొళ్వదు.

57-వ దు సూత్రం.

ఉపాయో పేయత్వే తదిహ ॥ ౧౧౦ ॥

113-వదు లెక్కం పార్క.

యే చ వేదవిదో విప్రాః ॥ ౧౧౧ ॥

49-వదు లెక్కం పార్క.

శరణ్యం శరణం చ త్వామాహుర్దివ్యా మహర్షయః ॥ ౧౮౨ ॥

త్వాం - దేవరీరై, శరణ్యం, రక్షకనాయుం- శరణంచ-ఉపాయమాకవుం, దివ్యాః మహర్షయః - దివ్యజ్ఞానముళ్ళ మహారిషికళ్, ఆహుః - శొల్లుకిఱార్కళ్.

అమృతం సాధనం సాధ్యం సంపశ్యన్తి మనీషిణః ॥ ౧౮౩ ॥

మనీషిణః - మహర్షికళ్, అమృతంసాధనం - నిత్యసిద్ధమాన ఉపాయమాకవుం, సాధ్యం - ఉపేయమాకవుం. సంపశ్యన్తి - పార్క్కిఱార్కళ్.

అ రుం ప దం.

అవఘాతస్వేదం - నెల్ ముదలియవత్తైక్కుత్తువదినాల్ ఉండాకుం వేర్వై. తనక్కాక ఓర్ ప్రయత్నమిన్ఱిక్కే మట్ట్రొన్ఱైచ్చెయ్యవే అదినాలే అవశ్యమాక వుండాన వేర్వై. అవఘాతం - నెల్ ముదలానవత్తైక్కుత్తుకై, స్వేదం - వేర్వై. ఇంగు అవఘాతానంతరం అవశ్యమాకవుండానస్వేదంబోలే ప్రపదనానన్తరం ఆనుకూల్యసంకల్పాదికళ్ తన్నడైయే ఉండాకుమెన్ఱు అంగత్తైక్కు ఇత్తై దృష్టాంతమాక చ్చొల్లుకిఱదు. ఇవ్విడత్తిల్ శిల అభిప్రాయ భేదంగళుముండు. అదావదు - సిద్ధోపాయత్తై వరిక్కుంబోదు అంగత్తోడు అనుష్ఠిక్కవేండుమెన్ఱు శిలర్శొల్లువార్కళ్. ఇంద అంగమావదు - 'ఆనుకూల్యస్యసంకల్పః' ఇత్యాదియాక ఆఱువకైయాయిరుక్కుం. ఇంద అంగత్తిల్ శొల్లుంబడియాన అనుష్ఠానంగళ్ ఎల్లా అధికారికళుక్కుం అవశ్యం వేండియనవాయిరుందపోదిలుం, ఇవు ఎందసమయత్తిల్ వేండియదు ఎన్ఱు అఱివదిల్తాన్ అభిప్రాయ భేదంగళ్ ఏఱ్పట్టన. పరన్యాసత్తిఱ్కుప్పూర్వం క్రమం అంగమాకచ్చొన్న ఆఱుం అనుష్ఠిక్కవేండియతెన్ఱుం, మేల్పడిన్యాసత్తిఱ్కుప్పిఱకు

ఇందఆఱుఅనుష్ఠానంగళుం తన్నైయే సిద్ధిక్కు-మెన్నుంశొల్లువదుతాన్ అభిప్రాయభేదంగళ్. ఆనుకూల్యస్యసంకల్పః ఇత్యాదిప్రమాణత్తై ప్పార్తాల్ ప్రపత్తిక్కు ముంది అంగంగళ్ అనుష్ఠేయమెన్ఱు ఏఱ్పడుకిఱదు. నమ్ముడైయ సిద్ధాంతత్తిల్ ప్రపత్తిక్కు ఆకించన్యముం, అనన్యగతిత్వముం లక్షణమాక విదిత్తిరుక్కిఱదు. అప్పోదు ప్రపత్తిక్కు-ప్పూర్వం శొల్లుకిఱ ఆఱుఅంగంగళుం పోరుందా. పోరుందినాలుం, అదు ఆర్తరూప ప్రపన్ననుక్కు-క్కూడుం; దృప్తరూపప్రపన్ననుక్కు అవఘాతస్వేదంబోల్ ప్రపత్తిక్కు అనంతరం తన్నైయే విళైయుం. ఉపాయాంతరంగళుక్కు ఎప్పడి అంగత్తైయనుష్ఠిక్క-వేండియతో, అప్పడియే ప్రపత్తిక్కు అంగత్యాగం అవశ్యం వేండియదు. ఏనెన్నిల్, భక్త్యాదికళ్ తమ్స్వరూపసిద్ధిక్కుం వృత్తిక్కుం ఫలత్తిఱ్కుం ఒరువనైయే ఎదిర్పార్క-వేండియనవాయిరుక్కిన్ఱన, అవై అచేతనమాకైయాలే. ఇదు అదఱ్కు ఎదిర్త్తట్టా యిరుప్పదాల్, అంగంగళ్ నిష్ప్రయోజనత్తోడు కాల్కట్టాయ్ విడుం ఆకైయాల్, ఉపాయం తన్నైప్పొఱుక్కుం ఎన్పదే శాస్త్రసిద్ధం.

58-వదు సూత్రం

భక్త్యా లభ్యస్త్వనన్యయా. లక్ష్మీతంత్రం ॥ ౧౨౪ ॥

అనన్యయా - ఇతరవిషయంగళ్ కలసాత, భక్త్యా తు-భక్తియినాలేయే, లభ్యః - అడైయత్తకుందవన్.

ఉభయపరికర్మితస్వాన్తస్య ఐకాంతికాత్యంతిక భక్తియోగైకలభ్యః ఆత్మసిద్ధిః ॥ ౧౨౫ ॥

ఉభయపరికర్మిత స్వాన్తస్య - కర్మజ్ఞానంగళాలే యలంకరిక్క-ప్పట్ట పరిశుద్ధమాన మనత్తై యుడైయవనుడైయ, ఐకాన్తికాత్యంతికభక్తియోగైకలభ్యః - అనన్య ప్రయోజనమాయుం ఇతఱ్కు-

మేలిత్తా మెన్నులాంబడియాయు మిరుక్కిఱ భక్తియోగం ఒన్డిల్ మాత్తిరం అడైయప్పడుకిఱాన్.

జన్మాంతరసహస్రేషు తపోధ్యానసమాధిభిః ।
నరాణాం క్షీణపాపానాం కృష్ణే భక్తిః ప్రజాయతే॥లఘ్వత్రిస్మృతిః ॥

జన్మాంతరసహస్రేషు - అనేకమాయిరం జన్మంగళిల్, తపోజ్ఞానసమాధిభిః - కర్మజ్ఞానభక్తికళినాల్, క్షీణపాపానాం - నశిత్తపాపంగళైయుడైయ, నరాణాం - మనితర్కళుకు, కృష్ణే - కణ్ణనిడత్తిల్, భక్తిః - భక్తియానదు, ప్రజాయతే - ఉండాకిఱదు

సర్వజ్ఞోఽపి హి విశ్వేశః సదాకారుణికోఽపి సన్ ।
సంసారతన్త్రవాహిత్వాత్ రక్ష్యాపేక్షాం ప్రతీక్షతే ॥

విశ్వేశః - సర్వేశ్వరన్, సర్వజ్ఞః అపిహి - సర్వజ్ఞనాయుం, సదాకారుణికః అపిసన్ - ఎప్పోదుం దయైయుళ్ళవనాయుం ఇరుందాలుం, సంసారతన్త్రవాహిత్వాత్ - సంసారమాకిఱ తన్త్రత్తై నడత్తుపవనాయిరుప్పతాలే, రక్ష్యాపేక్షాం - రక్ష్యభూతనాన ఇచ్చేతననుడైయ అపేక్షైయై, ప్రతీక్షతే - పార్తిరుక్కిఱాన్!

61-వదు సూత్రం

(అ-మ్) ఇవ్విడత్తిల్ ఆచ్చాన్పిళ్ళై వార్తై అనుసన్ధేయం. అదావదు- ఒరువైష్ణవర్ 'విడుకైఉపాయమో, పట్రుకై ఉపాయమో' ఎన్రు కేట్క, విడుకైఉపాయముమన్రు, పట్రుకైఉపాయముమన్రు; విడువిత్తుప్పట్రువిక్కిఱవనే ఉపాయం ఎన్రు అరుళిచ్చెయ్తార్. (వార్తామాలై)

63-వదు సూత్రం

(అ—మ్) ఇవ్వళవన్రిక్కే - ఆత్మజ్ఞానాదికళొళియ ఎన్రపడి.

64-వను సూత్రం

(అ_మ్) ద్యోతకం - సూచకం

అధికారివిశేషణం - అధికారిస్వరూపం. ఇతినుడైయ-అనుమతి యినుడైయ.

66-వను సూత్రం

(అ_మ్) ఇవ్విడత్తిల్ సోమాసియాండాన్ వార్తై అనుసంధేయం. భగవత్ప్రవృత్తి విరోధి; స్వప్రవృత్తి నివృత్తి. ప్రపత్తియుం భక్తియుమ్ ఉపాయమన్ఱు; ప్రపత్త్యనే ఉపాయం.

అవర్కళ్ పైయే ఉపాయమెన్ఱుమత్తై వెళియిడుకిఱార్.

వడియాద భవక్కడలుం వడిందుమూల మాయైక కడంద ప్పాఱ్పోగ్ నైకుందం శేర్న్దు, అడియార్ కళ్ కుళామ్ కూడియునత డికిక్కుడిమైశెయ్యునాళ్ ఎక్కాలందాన్, కొడియాడుమణిమాడవ యోధ్ధిమూర్ కుశీతులంకు తిరువరంగంకోయిల్ కొండ, నెడియోనేయ డియేనామ్ మున్ ఆచ్చారియన్ నిన్నరుళ్ పార్త్తురుప్పన్ నీచనేనే. (తిరువరంగక్కలంబకం) ఇతఱకరుత్తు

అహోరాత్రమెవి... తిరువరంగత్తై మురుప్పిడమాక కొండ పెరియ పెరుమాళే, కర్మజ్ఞానభక్తికళై కొండు తణ్ముయచ్చియాల్ తాండ ముడియాద సంసారమాకిఱ పెరుంకడలై త్తాండినాలుం తాండలాం; మఱ్ఱుంకడక్కముడియాద మూలప్రకృతియై కడందాలుంకడక్కలాం. పరమపదత్తై ప్రాపిత్తు భాగవతకుళాంగళుడణ్ కూడి ఉనమతిరువడికళుక్కు కుత్తేవల్ శెయ్యుమదు యావదాత్మభావికుక్కడైప్పదల్ల. పిన్నై, లభిక్కుం ఉపాయం ఎంగనేయెన్నిల్, అనన్యార్హనాయ్, ఉన్నుడైయ నిర్హేతుకక్కృపైయే పత్తాసాకకొండు పాతకంపోల్ శెయల్

మాంపు ఇరుత్తలే. ఇందప్పరమరహస్యత్తై వెళియిడవన్నో దేవరీర్ ఇంగు ఎఱ్ఱందరుళియదెన్ఱు తమ్ఆర్తితోన్ఱ శ్రీపరాశరభట్టర్ తిరువడికళిల్ పఱ్ఱాకు సేవిత్త దివ్యకవి పిళ్ళైప్పెరుమాళ్ళైయంగార్ అరుళిచ్చెయ్దదు.

68-వదు సూత్రం

(అ—మ్) ఇప్పడి శిన్నైవిన్ఱిక్కే ఫలిత్తవిడం ఉండో వెన్నిల్, కోసల, గోకుల చరాచరం గుణమొన్ఱున్ఱియే అద్భుతమెన్నక్కాండో౦. (ఆచార్యహృదయం)

అయోధ్యైయిలుం బృందావనత్తిలుముళ్ల చేతనాచేతనంగళ్ భగవత్ప్రాప్తిక్కు-ఉప్పాక అనుష్ఠిత్తదు ఒన్ఱుమిన్ఱిక్కే యిరుకకు, విశేషజ్ఞర్ విత్తరాయ్చ్చొల్లుంబడియాన నిర్హేతుకకృపై ఫలికక్కండో మెన్ఱు ఇతఱ్పొరుళ్.

69-వదు సూత్రం

(అ—మ్) ఇప్పొడత్తిల్ శ్రీవైష్ణవరావార్, అఴకియమణవాళప్పెరుమాళ్ భట్టర్.

70-వదు సూత్రం

స్వత్వమాత్మని సంజాతం స్వామిత్వం బ్రహ్మణి స్థితం ।
ఉభయోరేష సంబన్ధో న పరోஉభిమతో మమ ॥ విష్ణుధర్మం ॥ ౧౦౨ ॥

ఆత్మని - జీవాత్మావినిడత్తిల్, స్వత్వం సంజాతం - సొత్తు ఎన్నుం తన్మైయానదు శేర్న్దు ఉండాయిట్రు. స్వత్వమావదు-ఇష్టప్పడి వినియోగంశెయ్య యోగ్యమాయిరుక్కై. అదావదు- ఆత్మావుడన్ కూడ వుండానదు. బ్రహ్మణి - బ్రహ్మత్తినిడత్తిల్, స్వామిత్వం స్థితం - యజమానత్తన్మైయానదు ఇరుక్కిఱదు, ఉభయోః - ఇరువరుక్కుం, ఏషః సంబంధః - ఇదువేసంబంధం, పరః - వేఱొరుసంబంధమానదు, మమ అభిమతః న - ఎనక్కు-ఇష్టమిల్లై.

(అ—మ్) ఇంద వాక్యత్తాల్, దోషభూయిష్ఠనాయుం క్షుద్ర నాయు మిరుక్కిఱ ఇచ్చేతననై అఖిలహేయప్రత్యనీకనాయ్ అవాప్త సమస్తకామనాన ఈశ్వరన్ లభిక్కైక్కాక సాధనానుష్ఠానం పణ్ణుకైయుం, అవనై లభిత్తల్ తనక్కు ప్రాప్యమ్ ఎన్ఱు నినైక్కైవుం కూడుమో వెన్నిల్, దోషభూతరాన ఆశ్రితర్కళై అంగీకరియావిట్టాల్ అవనుడైయ వాత్సల్యాదిగుణంగళ్ అసత్కల్ప మాయ్విడుం. అవన్ అవాప్తసమస్తకామనాయిరుందాలుం తాన్ సర్వేశ్వరన్ ఎన్గిఱ ఈశితవ్య సంబాధత్తాల్ చేతననైప్పెఱ్ఱ కృషిచెయ్యవేండి అవతారం గళ్ పణ్ణియుం, కోయిలిల్ నిత్యవాసం శెయ్దుం, కౌస్తుభాభరణస్థానీ యమాన అవర్కళై ప్పిఱాపడిల్ "స ఏకాకీ న రమేత" ఎన్ఱు త్రిపాద్వి భూతియి లిరుక్కచ్చేయ్ తేయుం ఉరుక్కాట్టాదే అవనై క్కుఱైవానా కప్పణ్ణువతాలుం 'భక్తిక్రీతో జనార్దనః' ఎన్ఱు "పత్రం పుష్పం" ఇత్యాది యాల్ సులభనాకైయాల్ తానే ఉపాయనాయ్ నిన్ఱు చేతననై లభిక్కైయాలే విరోధ మిల్లై.

72-వదుసూత్రం

భవాంస్తు సహ వైదేహ్యా గిరిసానుషు రంస్యతే ।
అహం సర్వం కరిష్యామి జాగ్రతః స్వపతశ్చ తే ॥రా-అ. 31.25॥ ౧౮ ॥

భవాన్ తు - దేవరీరో వెన్నాల్, వైదేహ్యాసహ - పిరాట్టి యోడుకూడ, గిరిసానుషు - మలైకళిన్ తాழ్వరైకళిల్, రంస్యతే - క్రీడిత్తరుళప్పోకిఱీర్, అహం - నాన్, జాగ్రతః - విழిత్తుక్కొండు, స్వపతః చ - కణ్వళర్న్దుకొండిరుక్కిఱ, తే - దేవరీరుక్కు, సర్వం కరిష్యామి - సర్వవిధ కైంకర్యంగళైయుం పణ్ణక్కడవేన్.

ఒழివిల్ (తి-వా. 3-3-1) చిఱ్ఱం. (తిరుప్పావై 29.)

భవన్తమేవానుచరన్ నిరంతరం ప్రశాన్తనిశ్శేషమనోరథాన్తరః ॥
సదాఽహమైకాంతికనిత్యకింకరః ప్రహర్షయిష్యామి సనాథజీవితః ॥ ౧౯౦॥
స్తోత్రరత్నం 45

భవన్తమేవ - పరిపూర్ణనాన నిన్నైయే, నిరంతరం - ఇడైవిడామల్, అనుచరన్ - అనువర్త్తిత్తవనాయ్, ప్రశాంతనిశ్శేషమనోరథాన్తరః - నిన్నైయొழிన్ద విషయంగళిల్ మనోవ్యాపారంగళై నిశ్శేషమాక త్తవిర్న్దవనాన, అహం - రుచియొழிయ ఉపాయమిల్లాదనాన్, ఐకాన్తికనిత్యకింకరః - ఏకరూపమాయ్ యావదాత్మభావియాన కైంకర్యత్తై స్వరూపమాక వుడైయవనాయ్, సనాథజీవితః - సత్తైయుడైయవనాయ్, సదా - ఎప్పోழுదుం, ప్రహర్షయిష్యామి - దేవరీరైమికవుం ఉకప్పిక్కక్కడవేన్.

శెడి (పెరుమాళ్ తిరు. 4-9.)

73-వదు సూత్రం

నాయం దేవో న మర్త్యో వా న తిర్యక్ స్థావరోఽపి వా।
జ్ఞానానందమయస్త్వాత్మా శేషో హి పరమాత్మనః ॥ భాగవతం ॥ ౧౯౧

అయం - ఇంద జీవాత్మా, న దేవః - దేవనల్ల, న మర్త్యః - మనితనల్ల, న తిర్యక్ స్థావరఃఅపి వా - తిర్యక్కుమల్ల స్థావరముమల్ల, తు - ఆనాల్, ఆత్మా - ఇవ్వాత్మా, జ్ఞానానందమయః - జ్ఞానస్వరూపన్ ఆనందస్వరూపన్, పరమాత్మనః - పరమాత్మావుక్కు, శేషః హి - దాసన్ అల్లవా?

స్వరూపమణుమాత్రం స్యాత్ జ్ఞానానందైకలక్షణం ॥ ౧౯౨ ॥

స్వరూపం - జీవాత్మస్వరూపమానదు, అణుమాత్రం స్యాత్ - అణుప్రమాణమాయిరుక్కిఱదు, జ్ఞానానందైకలక్షణం - జ్ఞానం ఆనందం ఇవైకళైయే ఆకారమాక వుడైయదు.

దాసభూతాః స్వతః సర్వే హ్యాత్మానః పరమాత్మనః।

నాన్యథా లక్షణం తేషాం బంధే మోక్షే తథైవ చ ॥ పాంచరాత్రం ॥

పరమాత్మనః - ఈశ్వరనుక్కు, సర్వేఆత్మానః - ఎల్లాజీవాత్మాక్కళుం, స్వతః హి - స్వరూపత్తినాలేయే, దాసభూతాః - శేషభూతర్ కళ్, తేషాం - అవర్ కళుక్కు, బంధే - బద్ధావస్థైయిలుమ్, తథైవ - అప్పడియే, మోక్షేచ - మోక్షత్తిలుం, అన్యథా లక్షణం - వేఱు స్వాతన్త్ర్యలక్షణమానతు, న - ఇల్లై.

(అ—మ్) ప్రత్యక్త్వం - తనక్కుత్తానే తోన్ఱుమతాయిరుక్కై. అహం బుద్ధి - వ్యవహారార్హమాన నాన్ ఎన్గిఱ జ్ఞానత్తిఱ్కుం నాన్ ఎన్గిఱ వ్యవహారత్తిఱ్కుం. వస్తువై - ఆత్మవస్తువై. పుఱవితழ் - వెళియితழ். ఆత్మావై పుష్పస్థానమాక నిరూపిత్తదు 'నాడాద మలర్ నాడి' ఇత్యాదిప్పడి. ఉళ్ ఇతழ் శేషత్వస్థానమాకచ్చొన్నదు నాఱ్ఱం శెవ్వి ముదలాన గుణంగళోడుకూడ, చూడుమవర్ కళుక్కు మికవుం ఆదరణీయమాన వత్తాలే. పుఱ ఇతழ் జ్ఞానస్థానమాక ఉరైత్తదు చూడుమవర్ కళుడైయ త్యాజ్యబుద్ధియాలే. అంతరంగనిరూపకం - అసాధారణధర్మం. అదావదు, ప్రథమ నిరూపకధర్మం. ఎన్నుళ్ళార్ ఎన్నాతే 'అడియేనుళ్ళాన్' ఎన్టదు ఆత్మస్వరూపత్తై శేషత్వత్తైయిట్టే నిరూపిక్కవేణుమెన్ఱు నిర్దేశిక్కిఱదు. ఆకైయాల్ ఇవ్విడత్తిల్ తత్త్వత్రయంగళుక్కు స్వరూపనిరూపకమాక కొళ్ళుం ధర్మమావను ఈశ్వరనుక్కు శేషిత్వం, ఆత్మావుక్కు శేషత్వత్తోడుకూడిన జ్ఞాతృత్వం, అచిత్తుక్కు జ్ఞానశూన్యత్వం ఎన్టఱుం.

ఇవ్విడత్తిల్ తత్త్వత్రయంగళినుడైయ స్వరూపనిరూపకధర్మంగళై అఱియ వేణుం. ముదలిల్, స్వరూపనిరూపకధర్మమావదు-ఒరువస్తువినుడైయ అసాధారణలక్షణం. అదావదు-ఎందధర్మం ఒరు

వస్తువుక్కు ముఖ్యలక్షణమాయిరుక్కిఱదో అంద లక్షణం మట్ట్రోరు
వస్తువినిడత్తిల్ కాణకూడాదు. అప్పోదు ఈశ్వరనుక్కు స్వరూపనిరూ
పకధర్మం శొల్లుంబోదు శ్రియఃపతిత్వం నిరూపకమాయిరుందపోది
లుం, ప్రకృతత్తిల్ శేషిత్వం శొల్లవేండియతాయిరుక్కిఱదు. అప్పడియే
నిరూపిత్తుచ్చొల్లుంబోదు ఆత్మావుక్కు శేషత్వత్తోడుకూడిన జ్ఞాతృ
త్వం ఎన్ఱుం, అచిత్తుక్కు జ్ఞానశూన్యత్వం ఎన్ఱుం ఏఱ్పడుకిఱదు. అంద
ధర్మంగళ్ అందంద వస్తువుక్కే అసాధారణమాగియ వేఱువస్తు
క్కళిడత్తిల్ తోన్ఱాదు. ఆనాల్, ఇందసూత్రత్తిల్ దాస్యం నిరూపక
ధర్మమెన్ఱుం, జ్ఞానానందంగళ్ నిరూపితస్వరూపవిశేషణం ఎన్ఱుం విధిత్తి
రుక్క, ఆత్మావినుడైయ నిరూపకధర్మం శేషత్వత్తోడుకూడిన జ్ఞాతృ
త్వం ఎన్ఱు ఇరండైయుం ఎంగనే శొల్లకూడుమెన్నిల్, శేషత్వ
త్తుక్కుం దాస్యత్వత్తుక్కుం వాసియఱియుంబోదు, ప్రపంచత్తిల్ ఈశ్వ
రనైత్తవిర మత్తెల్లాప్పొరుళ్కళుక్కుం శేషత్వం ఉండు ఎన్ఱుం, దాసత్వం
చైతన్యముడైయ జీవర్కళుక్కే ఎన్ఱుం అఱియవేణుం. అప్పోదు ఆత్మా
వుక్కు దాసత్వం అంతరంగ నిరూపకం ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్దను కూడుం.
ఇంగు దాసత్వం ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్దను కేవలం అచిత్వ శేష
త్వత్తోడుకూడిన జ్ఞాతృత్వం శొల్లిఱ్ఱు. ఎంగనేయెన్నిల్, ఆత్మావుక్కు
శేషత్వం స్వరూపమానాలుం అంద శేషత్వం కించిత్కారమిల్లాదపోదు
స్వరూపమిల్లై. కించిత్కారం తాన్ అవన్ ఉకందదాయిరుక్కవేణుం.
అప్పోదు శేషత్వత్తోడుకూడిన జ్ఞాతృత్వం వేండియతాయిరుక్కిఱపడి
యాల్ శేషత్వత్తోడుకూడిన జ్ఞాతృత్వమే ఆత్మావుక్కు స్వరూపం
ఎన్న తట్టిల్లై. ఆనాల్, ఇంద ఇరండుధర్మత్తిల్ దాసత్వత్తై అంతరంగ
నిరూపకమాకవుం, జ్ఞానత్తై బహిర్దళమాకవుం చొల్లవేండుమెన్నిఱ్ఱు
నిబంధం ఏన్? జ్ఞానత్తై అంతరంగనిరూపకమాకవుం, దాసత్వత్తై
బహిర్దళమాకవుం చొల్లువదినాల్ వరుం దోషం ఏన్? ఎన్నిల్ శంకై
యుదిక్కలాం. అప్పోదు ఇందవిడత్తిల్ ఆత్మావుక్కు అచిత్

వ్యావృత్తియా యిరుక్కిఱ జ్ఞానత్తై లక్షణమాక చ్చొల్లుకిఱదా ఎన్ఱాల్, ఈశ్వరవ్యావృత్తియాన శేషత్వత్తై ధర్మమాక చ్చొల్లవేణుం, అవనుక్కు శరీరమాయిరుక్కిఱపడియాలే.

ఇందసూత్రత్తాలే ప్రవృత్తిన్ ఉళ్ దళం, శెవ్వి నాట్టం ముదలియ గుణంగళాల్ ఉపాదేయమాయ్, వెళిదళం అవై కళిల్లామైయాలే ఎప్పడి త్యాజ్యమాకిఱదో అప్పడియే దాస్యత్తైయుడైయ జన్మమే శ్రేష్ఠమ్; అన్ఱు ఇల్లాద జ్ఞానానందంగళోడు వర్ణత్తై ముఖ్యమాక వుడైయ జన్మం త్యాజ్యం ఎన్నుం అభిప్రాయత్తై ఇవర్ తిరుత్తంబియార్ వెళియిట్ట వాక్యముం ఇవ్విడత్తిల్ అనుసంధేయం. అదావదు, శేషత్వబహిర్భూతజ్ఞానానందమయనైయుం సహియాతార్ త్యాజ్యోపాధియై ఆదరియార్కళే. (ఆచార్యహృదయం.)

ఇతన్ పొరుళ్ - ప్రాప్య శేషియుడైయ శేషత్వత్తుక్కు ప్పుఱంబాన జ్ఞానానందమయత్వత్తాలే శ్లాఘ్యమా యిరుక్కుం ఆత్మావైయుం సహియాదవర్కళ్, త్యాజ్యమాయోపాధికమాన వర్ణత్తై విరుంబ మాట్టార్కళే. ఏవంవిధమాన దాస్యజన్మత్తైయే ఆదరిత్తు అదఱ్కు ప్పుఱంబాన జ్ఞానత్తైయుం వర్ణత్తైయుం ఏఱ్ఱమాకవుడైయ జన్మత్తై యనాదరిత్తు వార్త్తైశొన్నవర్కళై దర్శిప్పిక్కిఱార్. ఎంగనేయెన్నిల్,

అన్నైయ వూర ప్పనైయ - అడియుంపొడియుంపడ పర్వత వనంగళిలే ఏతేనుమాక జనిక్కప్పెఱుకిఱ తిర్యక్స్థావరజన్మంగళై ప్పెరుమక్కళుం పెరియోరుం పరిగ్రహిత్తు ప్రార్త్తిప్పర్కళ్. (ఆచార్యహృదయం.) ఇతఱ్కరుత్తు.

నిత్యవిభూతియిల్ శ్రీయఃపతి కణ్ వళర్న్దరుళుకైక్కు ప్పాంగా యిరుక్కుం తిరువనన్తాయాయుం, అవన్ పలకాలుం మేల్కొండు నడత్తుకైక్కు వాహనమాన గరుడప్పుళ్ళాయుం, అవనాదరిత్తు సాత్తు

కైక్కు అర్హమాన తిరుత్తుళాయామున్, శ్రీ బృందావనత్తిల్ ప్రాప్తశేషియానవన్ తిరువడియుం, తదీయరుడైయ శ్రీపాదధూళి యుం పడుంబడియుం అవనుకందరుళి నర్తిక్కుం తిరుమలైయాఴ్ వారిలుం, శ్రీవైష్ణవర్కళ్ తిరుమాళిగైకళిలుం ఏతేను మొన్రాక త్తిరువవతరిత్తు ప్పేఱు పెఱుకిఱ తిర్యక్స్థావరజన్మంగళై నిత్యసూరి కళుం శ్రీశుకబ్రహ్మర్షి ఉద్ధవర్ శ్రీకులశేఖరప్పెరుమాళ్ పెరియ ముదలియార్ ముదలాన ముముక్షుక్కళుం లభిక్క అభిలషిప్పార్కళ్. "అడియేను" (తి. వా. 8-8-2.)

74-వదు సూత్రం

సోజ్జీవనేచ్ఛా యది తే స్వసత్తాయాం స్పృహా యది॥
ఆత్మదాస్యం హరేః స్వామ్యం స్వభావం చ సదా స్మర ॥ ౧౪ ॥

తే - ఉనక్కు, సోజ్జీవనేచ్ఛా యది - మోక్షత్తిల్ రుచియిరుక్కుంపక్షత్తిల్, స్వసత్తాయాం స్పృహా యది - దేశకాలాదిసంబన్ధరూపలౌకికసత్తావిలక్షణమాయ్ శాస్త్రంకొండఱియవేండియతా యిరుక్కుం సత్తైయిల్ ఆశై యిరుక్కుంపక్షత్తిల్, ఆత్మదాస్యం - ఆత్మావిన్ శేషత్వత్తైయుం, హరేఃస్వామ్యం - భగవానుడైయ స్వామిత్వత్తైయుం, సదాస్వభావం చ - ఎప్పొழுతుముళ్ళ స్వభావత్తైయుం, స్మర - అనుసందిత్తుక్కొళ్.

(అ—మ్) ఆగంతుకం - వందేఱి. పరామర్శిక్కిఱదు - శొల్లు కిఱదు. (అల్వ. తిరుప్పల్లాండు.)

77-వదు సూత్రం

(అ—మ్) ఆర్వు - ముళ్ ముదలియ ముఱిందవైకళ్; మాలిన్యం. ఇవ్విడత్తిల్ అనుసంధేయమావదు - అழுక్కుడైంద మాణి

కృత్తై నేర్ శాస్త్రైయిల్ ఏఱిట్టు క్కాడైందాల్ పళపళక్కై వడివా యిరుక్కుమాప్పోలే అజ్ఞానాన చేతనుక్కు తిరోధాననివృత్తియిలే అఱియేనెన్నై వడివాయిరుక్కు మెన్ఱు ముదలియాండాన్. (వార్తా మాలై.)

78-వదు సూత్రం

(అ—మ్) వ్యపదేశం - పెయర్ శొల్లుకై.

79-వదుసూత్రం

ఏకాంతీ వ్యపదేష్టవ్యో నైవ గ్రామకులాదిభిః॥
విష్ణునా వ్యపదేష్టవ్య స్తస్య సర్వం స ఏవ హి ॥విష్వక్సేనసంహితా ॥

ఏకాంతీ-ప్రపన్ననానవన్, గ్రామకులాదిభిః - గ్రామం కులం ఇవై ముదలియవైకళాల్, నైవ వ్యపదేష్టవ్యః - శొల్లప్పడుమవనల్లన్, విష్ణునా వ్యపదేష్టవ్యః - భగవత్సంబంధత్తైయిట్టుచ్చొల్లప్పడువన్, హి - ఏనెన్నాల్, తస్య - అవనుక్కు, సర్వం - గ్రామకులాదికళెల్లాం, స ఏవ - సర్వేశ్వరనేయిఱే.

(అ—మ్) ఏకాంతికళ్ లక్షణమావన.

వైష్ణవన్:—
1. అకృత్యత్తై ప్పాపమెన్ఱు తవిరుం
2. కృత్యత్తై అధికారిసంపత్తిక్కాక చ్చెయ్యుం
3. కైంకర్యత్తై క్కాలక్షేపమెన్ఱు శెయ్యుం

ఏకాంతి:—
1. అకృత్యత్తై స్వరూపహానియెన్ఱు తవిరుం
2. కృత్యత్తై లోకసంగ్రహార్థమాక కర్తవ్యమెన్ఱు శెయ్యుం
3. కైంకర్యత్తై క్కాలక్షేపమెన్ఱు శెయ్యుం

పరమైంకాంతి:— 1. అకృత్యత్తై రుచియిల్లామైయాలే తవిరుం
2. కృత్యత్తై కృపైయాలే శెయ్యుం
3. కైంకర్యత్తై రాగప్రాప్తమెన్ఱు శెయ్యుం (వార్తామాలై)

కుడియుం కులముమెల్లాం కోకనకై కేళ్వ
నడియార్కవనడియే యాకుం—పడియిన్ మేల్
నీర్ కెఱ్ఱవు మాఱుకళిన్ పేరుం నిఱముమెల్లాం
ఆర్ కలియై చ్చేర్న్దిడమాయ్ న్దఱు.

81-వదు సూత్రం

శరైస్తు సంకులాం కృత్వా లంకాం పరబలార్దనః॥
మాం నయేద్యది కాకుత్ స్థః తత్తస్య సదృశం భవేత్ రా.సుం-39-30 ॥౧౯౬॥

పరబలార్దనః-శత్రుసైన్యంగళై నాశంపణ్ణువరాన, కాకుత్ స్థః కకుత్ స్థకులత్తిల్ పిఱంద చక్రవర్తి తిరుమకన్, శరైః తు - బాణంగళాల్, లంకాం - లంకాపట్టణత్తై, సంకులాంకృత్వా - వ్యాకులప్పడుత్తి, మాం-ఎన్నై, నయేద్యది - అఴైత్తుక్కొండుపోవారాకిల్, తత్ - అందకార్యం, తస్య - పరాక్రమశాలియాన అవరుక్కు, సదృశం భవేత్ - తకుందదాకఆకుం.

రక్ష మాం—133వదు ఇలెక్కం పార్క్క. ॥ ౧౬౭ ॥

శీతో భవ-83వదు లెక్కం పార్క్క. ॥ ౧౬౮ ॥

82-వదు సూత్రం

అసన్దేశాత్తు రామస్య తపసశ్చానుపాలనాత్॥
న త్వాం కుర్మి దశగ్రీవ భస్మ భస్మార్హ తేజసా॥ రా-సుం 22-20 ॥౧౬౯॥

రామస్య అసందేశాత్తు - పెరుమాళ్ నియమనమిల్లామైయాలుం, తపసః అనుపాలనాత్ చ - పాతివ్రత్యమెన్నుం తపస్సై

రక్షిక్క-వేండియిరుప్పదాలుం, భస్మ్కర్తు-దహిక్క-యోగ్యనే, త్వాం-ఉన్నై, తపసా- పతివ్రతాత్వన్మయిన్ ప్రభావత్తాల్, భస్మ న కుర్మి-భస్మమాకచ్చెయ్యాదిరుక్కిరేన్.

(అ-మ్) కైప్పుడై: కైప్పుడై - శిటియ ఇడం. - అదావదు గోపురవాసలుకుక్కళ్ ఇరుక్కిఅ ఒట్టుతిణ్ణై. తిరుక్కణ్ణమంగైయాం డాన్ స్వవ్యాపారత్తై విట్టపడియావహ - స్వజాతిస్వవర్ణానురూప మాన స్వవ్యాపారత్తై వాసనారుచియుడన్ విట్టాన్. పరశక్తియైప్పత్తి స్వశక్తియైవిడుకైయుం, పరైక రక్షకత్వత్తైప్పత్తి స్వరక్షణాభిమానత్తై విడుకైయుం పరవ్యాపారత్తైప్పత్తి స్వవ్యాపారత్తై విడుకైయుం ఉపాయాధికారికుక్క కృత్యమెన్నపడి. (ఆయ్వ్యాఖ్యానం.)

83-వను సూత్రం

కురుష్వ మామనుచరం వైధర్మ్యం నేహ విద్యతే॥
కృతార్థోఽహం భవిష్యామి తవ చార్థః ప్రకల్పతే॥ రా.అ.-30-22 ॥౨౦॥

మాం అనుచరం కురుష్వ - అడియేనై దేవరీర్ పిన్నేవరుంబడి నియమిక్కవేణుం, ఇహ - ఇందవిషయత్తిల్, వైధర్మ్యం న విద్యతే - విరోధమిల్లై, అత్తాల్, అహం - నాన్, కృతార్థః భవిష్యామి - కృతార్థనాకిఅకువేన్, తవ చ - దేవరీరుకుక్కుం, అర్థః - చేతనలాభమానదు, ప్రకల్పతే - ఉండాకిఅదు.

న చ సీతా త్వయా హీనా న చాహమపి రాఘవ॥
ముహూర్తమపి జీవావో జలాన్మత్స్యావివోద్ధృతౌ॥ రా.అ.53-31॥౨౧॥

హేరాఘవ - ఏరాఘవనే, త్వయాహీనా - దేవరీరైవిట్టాల్, న చ సీతా-స్త్రీయుమిల్లై, నచాహమపి-నానుమిల్లై. యది జీవావః-జీవిష్పోమానాల్, జలాత్ - జలత్తిలిరుందు, ఉద్ధృతౌ - వెళిప్పడు

త్తప్పట్ట, మత్స్యా ఇవ-మీన్ పోల, ముహూర్తం జీవావః-ముహూర్త కాలమే జీవిప్పోమ్.

ధనురాదాయ సగుణం ఖనిత్రపిటకాధరః।
అగ్రతస్తే గమిష్యామి పన్థానమనుదర్శయన్ ॥
ఆహరిష్యామి తే నిత్యం మూలాని చ ఫలాని చ।
వన్యాని యాని చాన్యాని స్వాహారాణి తపస్వినాం ॥ రా.అ.31-23-24 ॥

సగుణం ధను రాదాయ-ఏటియనాణుడ నేవిల్లై యెడుత్తుక్కొండు, ఖనిత్రపిటకాధరః - మణ్ వెట్టియుం కూడైయుం శిరసిల్ ధరిత్తు కొండు, పన్థానం అనుదర్శయన్ - ఉమక్కు-వళి కాట్టిక్కొండే, తే అగ్రతః గమిష్యామి - ఉమక్కు-మున్బు శెల్వేన్, నిత్యం - ప్రతిది నముం, మూలాని చ ఫలాని చ - కిళంగుకళైయుం పళంగళైయుం, వన్యాని-కాట్టిలుళ్ళనవాన, తపస్వినాం - ఋషికళుక్కు, స్వాహారాణి యానిచ అన్యాని - సుకమాకక్కొండువరత్తకుంద వేఱువైకళుండో అవైకళైయుం దేవరీరుక్కు, ఆహరిష్యామి - కొండుకొడుప్పేన్.

భవాంస్తు 189-వదు లెక్కం పార్క్క. ॥ ౨౦౩ ॥

సీతాసమక్షం 72-వదు లెక్కం పార్క్క. ॥ ౨౦౪ ॥

పరవానస్మి 73-వదు లెక్కం పార్క్క. ॥ ౨౦౫ ॥

ఛత్రచామరపాణిస్తు లక్ష్మణోఽనుజగామ హ॥ రా.అ. 12-32 ॥ ౨౦౬ ॥

లక్ష్మణఃతు - లక్ష్మణనోవెన్దాల్, ఛత్రచామరపాణిః - తిరు క్కుడైయైయుం తిరువెణ్ చామరైయైయుం కైయిల్ ధరిత్తుక్కొండు, అనుజగామ హ - పెరుమాళై ప్పిన్ తొడర్న్దు పోనార్.

అథ తస్మిన్ దినే పుణ్యే శుభలగ్నే శుభోదయే॥
రాఘవస్యాభిషేకార్థం మంగళం చక్రిరే జనాః॥ పద్మపు. 2-49 ॥ ౨౦౭ ॥

అథ - అదఱ్పిన్, తస్మిఌదినే - అందప్పట్టాభిషేక త్తిరునాళిల్, శుభేలగ్నే - నల్ల లగ్నత్తిల్, శుభోదయే - నల్ల ముహూర్త్తిల్, రాఘవస్య - చక్రవర్త్తి త్తిరుమకనుక్కు, అభిషేకార్థం - తిరువభిషేకత్తిఱ్కాక, మంగళం - మంగళకారియంగళై, చక్రిరే - పణ్ణినార్కళ్.

మంత్రపూతజలైశ్శుద్ధైర్మునయస్సంశితవ్రతాః ।
జపన్తో వైష్ణవాఌసూక్తాఌ చతుర్వేదమయాఌ శుభాఌ ।
అభిషేకం శుభం చక్రుః కాకుత్స్థం జగతాం పతిం ॥
తస్మిఌశుభతమే లగ్నే దేవదుందుభయో దివి ।
నినేదుః పుష్పవర్షాణి వవర్షుశ్చ సమంతతః ।
దివ్యాంబరైర్భూషణైశ్చ దివ్యగంధానులేపనైః ।
పుష్పైర్నానావిధైర్దివ్యైర్దేవ్యా సహ రఘూద్వహః ।
అలంకృతశ్చ శుశుభే మునిభిర్వేదపారగైః ।
ఛత్రం చ చామరం దివ్యం ధృతవాఌలక్ష్మణస్తథా ।
పార్శ్వే భరతశత్రుఘ్నౌ తాళవృంతం వివేజతుః ।
దర్పణం ప్రదదౌ శ్రీమాన్ రాక్షసేంద్రో విభీషణః ।
దధార పూర్ణకలశం సుగ్రీవో వానరేశ్వరః ।
జాంబవాంశ్చ మహాతేజాః పుష్పమాలాం మనోహరాం ।
వాలిపుత్రస్తు తాంబూలం సకర్పూరం దదౌ ప్రియాత్ ॥
హనుమాఌ దీపికాం దివ్యాం సుషేణస్తు ధ్వజం శుభం ।
పరివార్య మహాత్మానం మంత్రిణస్సముపాసిరే ॥ పద్మపు.2.49. ॥ ౨౦౮ ॥

సంశితవ్రతాః - తీక్ష్ణమాన వ్రతత్తోడుకూడియ ఋషికళ్, చతుర్వేదమయాఌ - నాన్గువేదస్వరూపంగళాయుం శుభంగళాయుమిరుక్కిఱ, వైష్ణవాఌసూక్తాఌ - విష్ణువై ప్రతిపాదిక్కిఱ మంత్రంగళై, జపన్తః - జపిత్తుక్కొండు, శుద్ధైః-స్వతఃపరిశుద్ధంగళాన, మంత్రపూతజలైః - వేదోక్తమంత్రంగళాల్ పావనమాక్కినజలత్తాలే,

జగతాంపతిం-ఉలకత్తిఱ్కు-నాయకనాన, కాకుత్ స్థం-రాఘవనుక్కు-, అభిషేకం చక్రుః - తిరువభిషేకంశెయ్‌దార్‌కళ్, శుభతమేతస్మిన్ లగ్నే - అప్పడిప్పట్టమంగళకరమానకాలత్తిల్, దివి - ఆకాశత్తిల్, దేవదుందుభయః నినేదుః - దేవదుందుభిముదలానవాద్యంగళ్ ముఴఙ్గిన, సమన్తతః - నాలుపక్కత్తిల్, పుష్పవర్షాణి వవర్షుః - పుష్పవర్షంగళై వరుషిత్తార్‌కళ్, మునిభిః వేదపారగైః - వేదపారాయణంపణ్ణిక్కొండిరుక్కుం మహర్షికళోడుకూడియవరుం, దివ్యాంబరైః-దివ్యమానవస్త్రంగళాలుం,భూషణైఃచ-దివ్యాభరణంగళాలుం, దివ్యగంధానులేపనైః-నల్లవాసనైయోడు కూడియ చందనంగళాలుం, దివ్యైః - దివ్యంగళాన, నానావిధైఃపుష్పైః - అనేకవిధమాన పుష్పంగళాలుం, అలంకృతః - అలంకరిక్కప్పట్టవరుం, దేవ్యా సహ - సీతాపిరాట్టియోడుకూడినవరుమాన, రఘూద్వహః - రఘుకులత్తిల్ శ్రేష్ఠరాన చక్రవర్తిత్తిరుమకన్, శుశుభే - విళంగినాన్, తదా - అప్పొఴుతు, లక్ష్మణః - ఇళైయపెరుమాళ్, దివ్యం ఛత్రంచామరంచ - లోకోత్తరమానతిరుక్కుడైయైయుం తిరువెణ్ చామరత్తైయుం, ధృతవాన్ - ధరిత్తార్, భరతశత్రుఘ్నౌ - భరతన్ శత్రుఘ్నన్ ఇవర్‌కళ్, పార్శ్వే-ఇరుపక్కత్తిలుం, తాళవృన్తం వివీజతుః-విశిఱియైక్కొండు విశిఱినార్‌కళ్, శ్రీమాన్-శ్రీమానాన, రాక్షసేంద్రః విభీషణః - రాక్షసాధిపతియాన విభీషణాఴ్వాన్, దర్పణం ప్రదదౌ - కణ్ణాడిసమర్పిత్తార్, వానరేశ్వరః సుగ్రీవః - వానరాధిపతియాన సుగ్రీవమహారాజర్, పూర్ణకలశం దధార- పూర్ణకలశత్తై ధరిత్తార్, మహాతేజాః జాంబవాన్ చ - పెరుమతిప్పైయుడైయ జాంబవాన్, మనోహరాం పుష్పమాలాం - మనత్తిఱ్కుప్పిడిత్తపుష్పమాలైయై, (దధార-సమర్పిత్తార్), వాలిపుత్రః తు - అంగదన్, సకర్పూరంతాంబూలం - కర్పూరత్తోడుకూడియతాంబూలత్తై, ప్రియాత్ వదా - ప్రీతియోడు కొడుత్తార్, హనుమాన్-తిరువడి, దివ్యాం

దీపికాం-దివ్యమాన కై ప్పంద త్తైప్పిడిత్తార్, సుషేణః తు - సుషేణన్, శుభంధ్వజం - అళ్ళకాన ధ్వజత్తైప్పిడిత్తాన్, మంత్రిణః - మంత్రికళ్, మహాత్మానం పరివార్య - పెరుమాళై చ్చుట్రికొండు, సముపాసిరే - సేవిత్తార్కళ్.

(అ-మ్) ఒప్పూణ్ - సమానభోజనం (సహపజ్క్తిభోజనం.)

84-వదు సూత్రం

ఇదం పుణ్యమిదం మేధ్యం ఇదం బహుమృగద్విజం ।
ఇహ వత్స్యామి సౌమిత్రే సార్ధమేతేన పక్షిణా ॥ రా-ఆ-15-19 ॥౨౦౯॥

లక్ష్మణ-ఓలక్ష్మణా, ఇదంపుణ్యం - ఇవ్విడం పుణ్యత్తైక్కొడుక్కుంబడియానదు, ఇదం మేధ్యం - ఇవ్విడం పరిశుద్ధమానదు, ఇదం బహుమృగద్విజం - ఇవ్విడం అనేకవిధమానమృగంగళోడుం పక్షికళోడుం కూడియదు, ఏతేన పక్షిణాసార్ధం-ఇందప్పక్షిరాజనాన పెరియతిరువడియారుడన్, ఇహ వత్స్యామి - ఇంగువసిక్కప్పోకిఱేన్.

కాచిదావసథస్యాన్తే స్థిత్వా దృష్ట్వా బహిర్గురుం।
తన్మయత్వేన గోవిందం దధ్యౌ మీలితలోచనా॥
తచ్చిత్తవిమలాహ్లాద క్షీణపుణ్యచయా తథా।
తదప్రాప్తిమహాదుఃఖవిలీనాశేషపాతకా॥
చిన్తయన్తీ జగత్సూతిం పరబ్రహ్మస్వరూపిణం।
నిరుచ్ఛ్వాసతయా ముక్తిం గతాన్యా గోపకన్యకా ॥వి.పు.4.513.20 ॥ ౨౧౦ ॥

కాచిత్ - ఒరుగోపకన్యకై, బహిః - వెళియిల్, గురుం దృష్ట్వా - పెరియోర్కళైప్పార్త్తు తాన్ఇపోకకూడామైయాలే, ఆవసథస్య అన్తే స్థిత్వా - గృహత్తుక్కుళ్ళేయిరుందు, గోవిందం - గోవిందనై, తన్మయత్వేన - అవన్మయమాకవే, మీలితలోచనా - మూడియకణ్గళైయుడైయవళాయ్, దధ్యౌ - ధ్యానం పణ్ణినాళ్, తదా - అప్పోదు,

తచ్చిత్తా - అందకృష్ణనిడత్తిల్ వైత్తమనత్తైయుడైయవళాదలాల్ వంద, విమలాహ్లాద-నిర్మలసుఖత్తాల్, క్షీణపుణ్యాచయా - పోక్క-డిక్క-ప్పట్ట పుణ్యసమూహంగళై యుడైయవళాయుం, తదప్రాప్తి-అవనై యుడై యాదదినాల్ వంద, మహాదుఃఖ-మహాదుఃఖత్తినాలే, విలీనాశేష పాతకా-నశిత్త పాపసమూహంగళై యుడైయవళాయుం, పరబ్రహ్మ స్వరూపిణం-పరబ్రహ్మస్వరూపియాన,జగత్పతిం-జగత్కా-రణవస్తువై, చిన్తయంతీ - ధ్యానంపణ్ణిక్కొండు, నిరుచ్ఛ్వాసతయా - మూచ్చి ల్లామైయాల్, అన్యా గోపకన్యకా - వేఱుగోపకన్నికైయానవళ్, ముక్తిం గతా - దేహవిమోచనత్తైయుడైందాళ్.

(అ—మ్) తిరునారాయణపురం-కోయిలుక్కు-మేఱ్కే మలై యడియిలే మూన్ఱుకాత దూరత్తిలే యిరుక్కి-ఱ వోర్ ఊర్.

ప్రక్షీణాశేషపుణ్యపాపైయాయ్ - నన్ఱాయ్‌ప్పోక్క-డిక్క-ప్పట్ట పుణ్యపాపైయాయ్. తిరుక్కు-రవై - రాసక్రీడై.

85-వదు సూత్రం

(అ—మ్) నిదర్శనభూతర్ - దృష్టాంతపరర్.

86-వదు సూత్రం

విష్ణోః కార్యం సముద్దిశ్య దేహత్యాగో యదా కృతః ।
తదా వైకుంఠమాసాద్య ముక్తో భవతి మానవః ॥ ఆగ్నేయపురాణం ॥౭౧౧॥

విష్ణోః కార్యం సముద్దిశ్య - ఎంబెరుమానుడైయ కారియత్తై త్తేశిత్తు, యదా - ఎప్పొழுతు, దేహత్యాగః కృతః - దేహత్తిన్ త్యాగమానదు శెయ్యప్పట్టదో, తదా - అప్పోదు, మానవః - మనుష్యన్, వైకుంఠమాసాద్య - వైకుంఠత్తై యడైన్దు, ముక్తో భవతి - ముక్తనాకిఱాన్.

దేవకార్యపరో భూత్వా స్వాం తనుం యః పరిత్యజేత్ ॥
స యాతి విష్ణుసాయుజ్య మపి పాతకకృన్నరః ॥ వాయుపురాణం ॥౨౧౨॥

యః - ఎవన్, దేవకార్యపరః భూత్వా - దేవకార్యత్తై చ్చెయ్‌కిఱవనాయ్ ఆకి, స్వాం తనుం పరిత్యజేత్ - తన్నుడైయ శరీరత్తై విడుకిఱానో, సః నరః - అంద మనితన్, పాతకకృత్ అపి - పాపియానాలుం, విష్ణుసాయుజ్యం యాతి - విష్ణువిన్ పదవియై యడైకిఱాన్.

రంగనాథం సమాశ్రిత్య దేహత్యాగం కరోతి యః ।
తస్య వంశే మృతాస్సర్వే గచ్ఛన్త్యాత్యంతికం లయమ్॥వామనపురాణం॥౨౧౩॥

రంగనాథం సమాశ్రిత్య - నంపెరుమాళై యాశ్రయిత్తు అవర్ విషయమాక, యః దేహత్యాగం కరోతి - ఎవన్ దేహత్తై విడుకిఱానో, తస్య వంశే మృతాః సర్వే - అవనుడైయవంశత్తిల్ మరణమడైందవర్కళెల్లోరుం, ఆత్యన్తికం లయంగచ్ఛంతి - సూక్ష్మశరీరవిమోచనత్తై యడైకిఱార్కళ్.

అగ్నిప్రవేశం యశ్చాపి కురుతే మద్గతాత్మనా ।
స యాత్యగ్నిప్రకాశేన విమానేన మమాలయం ।
ప్రాణాంస్త్యజతి యోమర్త్యో మాం ప్రపన్నో హ్యనాశకం ।
కాలసూర్యప్రకాశేన వ్రజేద్యానేన మద్గృహం ॥౨౧౪॥

మద్గతాత్మనా - ఎన్నిడత్తిల్ వైత్త మనత్తినాలే, యః చాపి - ఎవనాకిలుం, అగ్నిప్రవేశంకురుతే - అగ్నిప్రవేశంపణ్ణుకిఱానో, సః - అవన్, మమఆలయం - ఎన్నుడైయపరమపదత్తై, అగ్నిప్రకాశేన విమానేన - అగ్నిపోల్ ప్రకాశిక్కిఱ విమానత్తినాల్, యాతి - అడైకిఱాన్, మాం ప్రపన్నః యః మర్త్యః - ఎన్నిడత్తిల్ పరన్యాసం పణ్ణిన ఎందమనితన్, ప్రాణాన్ త్యజతి - ప్రాణనై విడుకిఱానో అవన్, అనాశకం మద్గృహం - నాశమిల్లాద ఎన్నుడైయపరమ

పదత్తై, బాలసూర్యప్రకాశేన విమానేన - బాలసూర్యనైప్పోల్ విళంగుకిఱ విమానత్తిల్, ప్రజేత్ - అడైవాన్.

ఉరువు (నాచ్చి 1.6) మాసుడై (నాచ్ 1.8.) నాణు - (తి-వా. 5 3.9) ఓతి (పెరియ తిరు 9-3-9; తేఱూర్-(శిఱియ తిరు-77) యామడల్. (తిరువా. 5-3-10.) తైయొరు (నాచ్చి. తిరు. 1-1.) ఞానంకని (ఇరా. నూఱ్ఱు. 66)

(అ-మ్) ఇతుక్కు - ఇంద దేహాత్యాగత్తిఱ్కు.

88-వదు సూత్రం

(అ-మ్) అతిసక్తనాయ్ - ఆశైయుడైయవనాయ్.

89-వదు సూత్రం

(అ-మ్) ఇవ్విడత్తిల్ అనుసంధేయమావదు - అముతనార్ శిఱియాచ్చాననై "ఉమ్ముడైయ అనుష్ఠానమిరుక్కుంబడి ఇదు; నాంగళ్ ఎఙ్ఙె శెయ్యక్కడవోం" ఎన్న, 'ఎన్ననుష్ఠానత్తుక్కు ఒరుఫల ముండాకిలన్రో ఉమ్ముడైయ అనుష్ఠానత్తుక్కు ఒరు ప్రత్యవాయ ముండావదు. వెఱుం పుడవై తోయామల్ కేడం; పట్టుప్పుడవై తోయ్క్కక్కెడుం' ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్దార్. ఆచారియర్కళిల్ శిలర్ 'ఉమ్ముడైయ అనుష్ఠానం పడి యిదు; నాంగళ్ ఎన్న శెయ్యక్కడవో' మెన్న, ఎఙ్ఙపడియుం ఉంగళ్పడియుం కొండు కారియమెన్న? 'ఏతత్ వ్రతం మమ' ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్దపడియేయన్రో ఎన్ఱరుళి చ్చెయ్దార్. (వార్తామాలై.)

90-వదు సూత్రం

(అ-మ్) తిరుందవేనోట్కిన్రేన్ - నన్రాక ఉపాయానుష్ఠానం పణ్ణుకిన్రేన్. కుతిరియాయ్-కుత్సితస్త్రీయాయ్. ఓతినామం-తిరునామ సంకీర్తనంపణ్ణి. మడలూర్తల్-మడఱ్కుతిరై యేఱుతల్. పెణ్ణై - పనైమరం.

మడలూరుకై యావదు-అభిమత విషయత్తైప్పిరింద వాఱ్ఱామై యాలే అవ్విషయత్తై ఒరుపటత్తిలెఴుతి వైత్తుకణ్ వాంగాదే యత్తై ప్పార్త్తుక్కొండు పనైమడలై కుతిరైయాకక్కొండు పిరిందపోదు తొడంగి కండ భోగోపకరణంగళెల్లాం అగ్నికల్పమాయ్ త్తోఱ్ఱ ఊణుఱక్క మిన్ఱిక్కే ఉడంబిల్ తుళసిరేటిట్టుక్కొళ్ళాదే మయిరై విరిత్తుక్కొండు తిరితల్. ఇదు పోర్ చుట్టు ప్పారిక్కొట్టైక్కయోపాది అతిసాహసప్రవృత్తి. (ఈడు-మాశియుళోదిప్రవేశం.)

91-వదు సూత్రం

(అ-మ్) అడి క్కఴఞ్చు పెఱుకై - ఒరు అడిమణ్ కఴంచు (పన్నిరండు పణవిడై) కొండనిఱై పెఱుదల్.

92-వదు సూత్రం

(అ-మ్) ముముక్షుతలాలే-ముదిర్న్ద దశైయిలే. కణ్ణాంచుఴలై యిట్టు - కణ్ చుఴలమిట్టు. అలమాప్పు - కలంగల్ తున్బం.

పేరమర్ కాతల్ { 1 పేర్-పెరియ, అమర్-యుద్దత్తైవిళైవిత్త, కాతల్-కామం;
2-పేర్-పెరియతాన, అమర్ కాతల్-అమర్ందకాదల్.

కడల్ పురైయ — కడల్ పోల.

93-వదు సూత్రం

(అ-మ్) జీవన్ముక్తరుక్కు ప్రాప్యానురూపమాన స్వరూపం ఎన్ఱై ఇంద సూత్రత్తాల్ అరుళిచ్చెయ్కిఱార్.

ఇవ్విడత్తిల్ అనుసంధేయమానదు — ఆచ్చాన్ పిళ్ళైయై ఒరు శ్రీవైష్ణవర్ స్వరూపానురూపమాన ప్రాప్యమో? ప్రాప్యానురూపమాన స్వరూపమో? ఎన్ఱుకేట్క, ముముక్షు దశైయిల్ స్వరూపానురూపమాన ప్రాప్యం; ముక్త దశైయిల్ ప్రాప్యాను

రూపమాన స్వరూపం ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్‌దారెన్ఱు తిగునగరిప్పిళ్ళై
యరుళిచ్చెయ్‌దార్. (వార్తామాలై.)

94-వదు సూత్రం

శమదమనియతాత్మా సర్వభూతానుకంపీ ।
విషయసుఖవిరక్తోజ్ఞానదీప్తః ప్రశాన్తః ।
అవియతనియతాన్నో నైవ హృష్టో న రుష్టః ।
ప్రవసిత ఇవ గేహే వర్తతే యస్స ముక్తః ॥ భ-వి. 10. ॥౨౦౫॥

యః - ఎవన్, శమదమనియతాత్మా - శాన్తిదాన్తికళాలే కట్టుప్పట్ట మనత్తైయుడైయవనాయ్, సర్వభూతానుకంపీ - ఎల్లా భూతంగళినిడత్తిలుం దయైయైయుళ్ళవనాయ్, విషయసుఖవిరక్తః - శబ్దాది విషయంగళిల్ ఆశైయఱ్ఱవనాయ్, జ్ఞానదీప్తః - జ్ఞానత్తాల్ విళంగుకిఱవనాయ్, ప్రశాన్తః - అడక్కముళ్ళవనాయ్, అనియత నియతాన్నః - శాస్త్రంగళిల్ శొల్లప్పట్ట అన్నంగళై చ్చిల ... విశేషత్తిల్ భుజిప్పవనాయ్, నైవహృష్టః - సంతోషమిల్లాదవనాయ్, నరుష్టః - కోపమిల్లాదవనాయ్, ప్రవసితఇవ - దేశాన్తరం పోనవన్ పోల, గేహే వర్తతే - వీట్టిలిరుక్కిఱానో, సః ముక్తః - అవన్ ముక్తియడైందవనే.

అమానిత్వమదంభిత్వమహింసా క్షాంతిరార్జవం ।
ఆచార్యోపాసనం శౌచం స్థైర్యమాత్మవిగ్రహః॥ శ్రీగీతై. 13-8. ॥౨౦౬॥

అమానిత్వం - అడక్కం. అదంభిత్వం - డంబమిల్లామలిరుప్పదు, అహింసా - హింసై శెయ్యామలిరుప్పదు, క్షాంతిః - పొఱుమై, ఆర్జవం - సూదిల్లామలిరుప్పదు, ఆచార్యోపాసనం - సద్గురుసేవై, శౌచం - మనశ్శుద్ధి, స్థైర్యం - నల్లకార్యత్తిల్ విడాముయర్చ్చి, ఆత్మవినిగ్రహః - శరీరస్వాధీనం. ఇవైగళ్ జ్ఞానంగళ్; మట్ఱవై అజ్ఞానంగళ్.

(ఆ-మ్) హేత్వంతరంగళిలాట్టిలుం అనంతరం ప్రావణ్యాం ఎన్నత్తై అన్వయిక్క. 'మాత్తాల్' (తిరు. 3-14.)

95-వదు సూత్రం

పరమాత్మని యో రక్తో విరక్తోఽపరమాత్మని।
సర్వైషణావినిర్ముక్తః స భైక్షం భోక్తుమర్హతి ॥ బార్హస్పత్యస్మృతి ॥౨౧౭॥

యః - ఎవన్, పరమాత్మని రక్తః - పరమాత్మావినిడత్తిల్ ఆశైయుళ్ళవనాయ్, అపరమాత్మని - భగవద్వ్యతిరిక్త విషయం గళిల్, విరక్త - ఆశైయట్రవనాయ్, సర్వైషణావినిర్ముక్తః - ఈషణాత్రయంగళై విట్టవనాయ్ ఇరుక్కిఱానో, సః - అవన్, భైక్షం భోక్తుమర్హతి - భిక్షైవాంగిభుజిక్క యోగ్యనాకిఱాన్.

(అ-మ్) నోయ్విఱాం - సులభమామ్. తెరివఱియ - సంసారికళుక్కు - నుర్జ్ఞేయమాన శిఱు ఆత్మవస్తువై ప్పట్రి వరుమతాకైయాల్ పరిచ్ఛిన్నమా యిరుక్కిఱ. ఇన్పం - సుఖం. ఇత్తాల్, కైవల్యానుభవం శొల్లిట్రు. ఒఴిన్దేన్ - విట్టేన్.

'కండు' (తి-వా-4-9-10.)

96-వదు సూత్రం

శమశ్చిత్తప్రశాన్తిః స్యాత్ దమశ్చేన్ద్రియనిగ్రహః ॥ ౨౧౮ ॥

శమః - శమమూనదు, చిత్తప్రశాన్తిఃస్యాత్ - మనత్తై యడక్కుకిఱతాక ఆకిఱదు, దమః - దమమానదు, ఇంద్రియనిగ్రహః - బాహ్యేంద్రియంగళై యడక్కుకిఱదు.

దమో బాహ్యకరణానామనర్థవిషయేభ్యో నియమనం
శమోఽన్తఃకరణస్య తథా నియమనం ॥ గీతాభాష్యం 10-4. ॥ ౨౧౯ ॥

దమః - దమమావదు, బాహ్యకరణానాం అనర్థవిషయేభ్యః నియమనం - బాహ్యేంద్రియంగళై అనర్థకరమాన శబ్దాదివిష

యంగళిల్ నిన్ఱుం అడక్కు-వదు, శమః - శమమావదు, అన్తఃకర
ణస్య తథా నియమనం - మనత్తై అప్పడి యడక్కు-వదు.

97-వదు సూత్రం

తస్మై స విద్వానుపసన్నాయ సమ్యక్ ప్రశాన్తచిత్తాయ శమాన్వితాయ
యేనాక్షరం పురుషం వేద సత్యం ప్రోవాచ తాం తత్త్వతో బ్రహ్మవిద్యాం
ము. ఉప. 1-2-12 ॥ ౨౨౦ ॥

సమ్యక్ ఉపసన్నాయ - నన్ఱాయ్క్కిట్టినిన్ఱవనాయ్, ప్రశా
న్తచిత్తాయ - మనశ్శుద్ధియుడైయవనాయ్, శమాన్వితాయ -
బాహ్యేంద్రియనిగ్రహముడైయవనాయిరుక్కిఱ, తస్మై - అంద
శిష్యనైక్కుఱిత్తు, సః విద్వాన్ - అంద ఆచార్యన్, యేన - ఎంద
బ్రహ విద్యైయాల్, సత్యం - సత్యమాన, అక్షరం - నాశరహిత
మాన, పురుషం-పురుషనై, వేద - అఱివనో, తాం బ్రహ్మవిద్యాం-
అంద బ్రహ్మవిద్యైయై, తత్త్వతః - ఉళ్ళపడి, ప్రోవాచ - ఉప
దేశిక్క-వేండుం.

ఏతేన శ్రవణోపయుక్తమవధానం వివక్షితం
న తూపాసనోపయుక్తా త్యన్తేంద్రియజయాదిః శ్రుతప్రకాశికై ॥ ౨౨౧ ॥

ఏతేన - ఇదనాల్, శ్రవణోపయుక్తం - కేట్పతఱ్కు ఉప
యోగమాన, అవధానం - జాగ్రతైయానదు, వివక్షితం - శొల్ల
ప్పట్టదు, ఉపాసనోపయుక్త - ఉపాసనత్తిఱ్కు ఉపయోగమాన,
అత్యన్తేంద్రియ జయాదిః - అధికమాన ఇంద్రియ అడక్కం ముదలి
యవై, న తు - శొల్లప్పడవిల్లై.

దైవాధీనం జగత్సర్వం మంత్రాధీనంతు దైవతం
తన్మంత్రం బ్రాహ్మణాధీనం బ్రాహ్మణా మమ దేవతాః ॥ ౨౨౨ ॥

సర్వంజగత్ - ఎల్లావులకుం, దైవాధీనం - దైవత్తిఱ్కు-స్వాధీన
మానదు, దైవతం తు మంత్రాధీనం, - దేవతైయానతు మంత్రంగ

ళుక్కు స్వాధీనమా యిరుక్కుఱను, తత్ మంత్రం బ్రాహ్మణా ధీనం - అంద మంత్రమానను బ్రాహ్మణర్కళుక్కు స్వాధీనమానను, బ్రాహ్మణాః మమ దేవతాః - అంద బ్రాహ్మణర్కళ్ ఎనక్కు దేవతైకళ్.

బ్రహ్మవిత్ బ్రాహ్మణోవిదుః ॥ ౨౨3 ॥

బ్రహ్మవిత్ - బ్రహ్మత్తై యఱిందవన్, బ్రాహ్మణః విదుః - బ్రాహ్మణనెన్ఱు శొల్లప్పడుకిఱాన్.

'ఆట్చెయ్' (తి-వా-4-10-11.)

(అ-మ్) ఆచరిత్తుక్కాట్టుమవన్ ఆచార్యనాకిఱాన్. అజ్ఞానత్తై యకలుంపడి పణ్ణి, జ్ఞానత్తై కొడుక్కుంపడి పణ్ణి, రుచియై క్కొండోడుంపడి పణ్ణుకై ఆచార్యకృత్యం.

శిష్యాచార్యక్రమత్తుక్కు సీమాభూమి కూరత్తాழ్వాన్. ఎంగనే యెన్నిల్, తమ్మళవిలే ఉడైయవర్ నిగ్రహం పణ్ణినార్ ఎన్ఱు కేట్టు, ఇవ్వాత్మా అవరుక్కే శేషమాయిరుంద తాకిల్ వినియోగ ప్రకారంకొండు కార్యమెన్నెన్ఱు అరుళిచ్చెయ్కైయాలే శిష్యరుక్కు సీమాభూమి.

సాపరాధనాన నాలూరానై "నాన్ పెట్ర లోకం నాలూరానుంపెఱవేణు" మెన్కైయాలే ఆచార్యర్కళుక్కు సీమాభూమి.

ఆచార్యత్వ పూర్తియుళ్ళదు పిరాట్టిక్కు. ఎంగనే యెన్నిల్, భగవద్విముఖనాయ్ సాపరాధరుమాన రావణనుక్కు భగవదుపదేశం పణ్ణుకైయాలే. "విదితః" ఇత్యాది శ్లోకం ప్రమాణం. ఇప్పడి దోషంపారామల్, హిత ప్రవర్తకత్వముళ్ళను పిరాట్టిక్కుం, కూరత్తాళ్వారుక్కుమిఱే. ఆழ్వారుక్కుం ఆచార్యత్వపూర్తి తిరువాయ్మొழியై వ్యాజీకరిత్తు ద్వయత్తై యరుళిచ్చెయ్కైయాలే ఎన్ఱ ఇళైయాழ్వార్ తిరుమాలైయాండాన్ అరుళిచ్చెయ్వర్. ఆకై

యాలిత్తే తిరువాయ్మొఴి దీర్ఘశరణాగతి యెన్ఱు పేరాకిఱదు. శరణా
గతియుం తిరువాయ్మొఴియుమాక విరండుమిత్తే ద్వయమెన్ఱు పోరు
కిఱతెన్ఱు పెరియాండా నరుళిచ్చెయ్దార్. (ప్రమేయరత్నం)

పరదారపరిగ్రహం ఇహపరంగళిల్ తుక్కత్తైయే విళైవిక్కి
న్ఱపడియాల్ నిషిద్ధమెన్ఱరుళిచ్చెయ్కిఱార్. "పకై పావ మచ్చం
పఴియెన నాన్గు, మికవావా మిల్లిఱప్పాన్ కణ్" ఎన్ఱు కుఱళ్.
పకైయుంపాపముం అచ్చముం కుడిప్పఴియుం ఇంద నాన్గు కుఱ్ఱంగ
ళుక్కుం కారణమా యిరుక్కిఱపడియాల్ ఎవ్వలకత్తిలుం తున్పత్తై
యే ఉండాక్కుం. ఆతలాల్, పిఱన్మనైవి ఎళితిల్కిడైత్తాలుం
విరుంబలాకాదు. అవర్కళాల్ అడైయ ప్పార్క్కుఱసుఖం భ్రాంతియే
యొఴియ సుఖం ఎళ్ళళవుం కిడైయాదు. పాపుఱంతడవియవెల్లాంపోల్
క్షణప్పోదు సుఖమిరుందాలుం అదు ముడివిల్ దుర్వ్యాధికళై విళై
విత్తు అకాలమరణత్తై యడైయచ్చెయ్కిఱదు.

పెండిరాల్ వరుం సుఖం అధికప్పశియుడన్ తిరియుం నాయ్
వఴియిల్ కిడందతోర్ తశైయఱ్ఱ ఎలుంబై క్కండు, ఆవలుడన్ అత్తై
క్కవ్వికడిక్కైయిల్, అంద ఎలుంబు తశైయిల్లాదపడియాలుం
నాయిన్ వాయిల్ పల ఇడంగళిలుం కుత్తుప్పట్టు అత్తాల్ వరుకిఱ
రక్తత్తై అంద నాయ్ తన్నుడైయ రత్తమెన్ఱఱియామల్ నెకునేరం
శువైత్తుక్కొండిరుందాలుం తన్నుడైయ రత్తం వరవర కుఱైందు
బలహానియడైందు కడైశియాక అడైందమరణత్తిఱ్కుసమానమాకుం.

99-వదు సూత్రం

సరాక్షసపరీవారం హతవాంస్త్వంమహాద్యుతిః ।
ఇంద్రియాణి పురా జిత్వా జితం త్రిభువనం త్వయా ॥ రా-యు. 114-18.

సరాక్షసపరీవారం - పరిజనంగళాన రాక్షసర్కళోడుకూడియ,
త్వాం-ఉన్నై, మహాద్యుతిః - అతికాంతియై యుడైయ పెరుమాళ్,

హతవాః - కొన్డార్, త్వయా - ఉన్నాల్, ఇంద్రియాణి - ఇంద్రియంగళై, పురా జిత్వా - మున్బుజయిత్తు, త్రిభువనం జితం - మూన్ఱు ఉలకంగళుం జయిక్కప్పట్టన పడి. (తి. వా. 4-1-9.)

తస్మాదేవంవిత్ శాన్తో దాన్త ఉపరతస్తితిక్షుః।
సమాహితో భూత్వాత్మన్యేవాత్మానం పశ్యేత్॥ బృ-ఉప.2. 4 ॥ ౨౨౧ ॥

తస్మాత్ - ఆకైయాల్, ఏవంవిత్ - ఇవ్విదమఱిందవన్, శాన్తః దాన్తః - అంతర్బహిరింద్రియంగళై అడక్కినవనాయ్, ఉపరతః - సర్వవిషయవిరక్తనాయ్, సమాహితోభూత్వా - జాగ్రత్తైయుడైయవనాయ్, ఆత్మని ఏవ - తన్ ఆత్మావిలేయే, ఆత్మానం పశ్యేత్ - పరమాత్మావై ప్పార్క-వేండుం.

ఏకాన్తీ తు వినిశ్చిత్య దేవతావిషయాంతరైః।
భక్త్యుపాయం సమం కృష్ణప్రాప్తౌ కృష్ణైకసాధనః ॥ ౨౨౬ ॥

కృష్ణైకసాధనః - కణ్ణనొరువనైయే యుపాయమాకవుడైయ, ఏకాన్తీ తు - పరమైకాంతియానవన్, కృష్ణప్రాప్తౌ - కణ్ణనైయడైకైయువిషయత్తిల్, దేవతావిషయాంతరైః - దేవతాంతరంగళోడుం విషయాన్తరంగళోడుం, సమం - సమమాక, భక్త్యుపాయం - భక్తియెన్నుముపాయత్తై, వినిశ్చిత్య - నిచ్చయిత్తు (ప్రపత్తిశెయ్యవేండుం).
"అడక్క" (తిరుచ్-వి. 95.)

102-వదు సూత్రం

రామో భామిని లోకస్య చాతుర్వర్ణ్యస్య రక్షితా।
మర్యాదానాం చ లోకస్య కర్తా కారయితా చ సః॥ రా-సుం.35.11.

హేభామిని - ఏఅఴకుపొరుందియసీతా, రామః-పెరుమాళ్, లోకస్య - ఉలకత్తిలుళ్ళ, చాతుర్వర్ణ్యస్య - నాన్గువర్ణత్తిలుళ్ళ, రక్షితా - రక్షిక్కిఱవన్, సః - అవన్, లోకస్య మర్యాదానాం చ -

ఇందలోకత్తిల్ మర్యాదైకళుక్కుం, కర్తా కారయితా చ - శెయ్కి అవరాయుం శెయ్విక్కిఱవరాయు మిరుక్కిఱార్.

(అ-మ్) అఱివిలికళ్ - జ్ఞానమిల్లాదవర్కళ్.

104-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) ప్రాక్తన - పూర్వమాన. ముఱ్ఱుమఱ్ఱై శెయ్దు- ఒరుమఱ్ఱై శెయ్దు.

105-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) పరిష్వంగిక్కిఱ - ఆలింగనంపణ్ణుకిఱ. యోషిద్దేహం- స్త్రీదేహం. అసృక్ - ఇరత్తం. దుస్థం - విణ్మలం. స్నాయు - నరంబు. మజ్జా - వెణ్ణిణం. అస్థి-ఎలుంబు. చర్మావనద్ధమాయ్-తోల్ మూడప్పట్టదాయ్.

ఇంగే దేహత్తిల్ హేయత్వత్తై అఱిన్ద అఱివుడైయ అళ్ళకియ మణవాళదాసర్ అళకాయ్ 'అరంగత్తందాదియిల్' అరుళిచ్చెయ్దదు ఆరాయత్తకుందదు.

పైయిలత్తిమూళై నరంబూనుతిరం పరందకుగం
పైయిలత్తియుళ్ విళైపొండమెన్నా మఱ్పున్ పావైయర్తోళ్
పైయిలత్తిశెయ్మనరకెయ్దువీరయ్యప్పఱ్ఱుమినో
పైయిలత్తిమేవిత్తుయిల్కూరరంగర్పాఱ్పాదత్తైయే.

పైయిల్ (పయిల్)- పొరుందియిరుక్కుం. కురంబై-దేహత్తై. ఇలత్తి - మలం. తోల్పైయిల్ - శరీరత్తిల్. అత్తిశెయ్ను - ఇచ్చై శెయ్ను. పైయిల్ - పడత్తైయుడైయ తిరువనందాళ్వాన్ మేల్. అత్తి - క్షీరాబ్ధియిల్.

110-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) అతిలోక - లోకత్తిలిల్లాతకొండుమైయుడైయ.

111-వదు సూత్రం.

అహమస్యావరో భ్రాతా గుణైర్దాస్యముపాగతః।
కృతజ్ఞస్య బహుజ్ఞస్య లక్ష్మణో నామ నామతః రా-అ. 4-12 ॥ ౨౨౨ ॥

కృతజ్ఞస్య - ఉపకారస్మరణముడైయవరాయ్, బహుజ్ఞస్య - అలోప్పుపకారత్తైయుం బహువాకనినైక్కిఱ, అస్య - ఇందప్పెరుమాళుక్కు, అహం అవరః భ్రాతా - నాన్ తంబి, గుణైః - అవర్ గుణంగళాల్, దాస్యముపాగతః -దాసనాయిరుక్కుం తన్మైయడైందేన్, నామతః - పెయరినాల్, లక్ష్మణః నామ - లక్ష్మణనెన్ఱు ప్రసిద్ధన్.

112-వదు సూత్రం.

(అ-మ్.) సంవాదమాక - ప్రమాణమాక.

ముదల్ ప్రకరణం ముఱ్ఱిఱ్ఱు.

(శ్రీ)

ఇరండావదు ప్రకరణం.

115-వదు సూత్రం.

(అ-మ్.) ప్రాపకాంతర పరిత్యాగత్తుక్కుం ఎన్గిఱ. 'ఉమ్' శబ్దత్తాల్, కీழ் 43-వదు సూత్తిరత్తిల్ అజ్ఞాన శక్తిగళాల్ ఉపాయాంతరంగళై విడవేండియతాయ్ చ్చొల్లియిరుందపోదిలుం, ఇవ్విడత్తిల్ అవైగళై వ్యావృత్తిచెయ్కైక్కాక వేఱు ముఖ్యమాన దోషంగళై క్కాట్టుకిఱార్, ప్రాపకాంతర ఇత్యాదియాల్.

పారతంత్ర్యంతాన్ మూన్ఱువిధం. 1. పరాధీన ఫలవత్త్వం, 2. పరాధీన కర్తృత్వం, 3. స్వరక్షణ ప్రవృత్త్యనర్హత్వం.

117-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) ప్రాపకాంతరంగళై అజ్ఞర్ ఉపాయమాక భ్రమిక్కిఱదైయుం అవైకళైయే జ్ఞానికళ్ అపాయమెన్ఱు కழிక్కిఱత్తైయుం నాయనార్ అరుళిచ్చెయ్దదు ఇవ్విడత్తిల్ అనుసంధేయం.

'అజ్ఞర్ భ్రమిక్కుం వర్ణాశ్రమవిద్యావృత్తంగళై, గర్దభ జన్మం, శ్వపచాధమం, శిల్ప నైపుణ్యం, భస్మాహుతి, శవవిధవా లంకార మెన్ఱు కఱిప్పర్ కళ్'. (ఆచార్యహృదయం)

119-వదు సూత్రం

(అ-మ్) నీకు-కైయావను - స్వతంత్రనాకి- ఉపాయాంత రంగళై అనుష్ఠిక్క-చ్చెయ్యుమదు. 'నెఱికాట్టి' (పెరియతిరువ. 6.)

120-వదు సూత్రం

కాలేష్వపి చ సర్వేషు దిక్షు సర్వాసు చాచ్యుత ।
శరీరే చ గతౌ చాపి వర్తతే మే మహద్భయమ్ ॥ జిత. స్తో. 9 ॥ ౨౨ ॥

సర్వేషుకాలేషుఅపిచ - సమస్తకాలంగళైప్పార్త్తాలుం, దిక్షు సర్వాసు చ - ఎల్లాప్పుణ్యదేశంగళై ప్పార్త్తాలుం, శరీరే చ - ఎన్ను డైయదేహత్తై ప్పార్త్తాలుం, గతౌ చాపి - ఉపాయాంతరంగళై ప్పార్త్తా లుం, అచ్యుత - ఆశ్రితర్కళై నఴువవిడాదవనే, మే - ఎనక్కు, మహద్భయం వర్తతే - విశేషమాన భయ మియుక్కిఱదు.

(అ-మ్) "మా శుచః" ఎన్కైయాలే ఇవ్విడత్తిల్ శోకం, బంధువధత్తాల్ వన్ద శోకం ఎన్నలాకాదు. ఏనెనిల్, విశ్వరూపదర్శన త్తాలే బంధువధత్తిల్ తనక్కు- క్కర్తృత్వ ముండెన్గిఱ భ్రమం తీర్న్దువిట్టదు. ఇప్పోదు చరమశ్లోకత్తిల్ శొల్లుం శోకం ఉపాయాంత రంగళై అనుష్ఠిప్పదాల్ వరుం స్వరూపహానిత్వ శోకం. శోకాప నోదం - శోకత్తై త్తీర్క్కై.

121-వదు సూత్రం

సకృదేవ హి శాస్త్రార్థః కృతోఽయం తారయేన్నరం ।
ఉపాయాపాయసంయోగే నిష్ఠయా హీయతేఽనయా ।
అపాయసంప్లవే సద్యః ప్రాయశ్చిత్తం సమాచరేత్ ।
ప్రాయశ్చిత్తిరియం సాత్ర యత్పునశ్శరణం వ్రజేత్ ।
ఉపాయానాముపాయత్వస్వీకారేఽప్యేతదేవ హి ॥ లక్ష్మీతంత్రం 17.9.

సకృదేవ హి - ఒరుతడవైయానాలుం, కృతః - శెయ్యప్పట్ట, అయం శాస్త్రార్థః - ఇందప్రపత్తియానదు, నరం - చేతననై, తారయేత్ - కాప్పాఱ్ఱుమ్; ఉపాయాపాయసంయోగే - సాధనాంతరంగళ్ నిషిద్ధానుష్ఠానంగళ్ ఇవైకళిన్ శేర్తైయిల్, అనయా నిష్ఠయా హి యతే - ప్రపత్తిఅనుష్ఠానమిల్లాదవనాయిరుక్కిఱాన్, అపాయసంప్లవే - ప్రామాదికమాక నిషిద్ధానుష్ఠానముండానాల్, సద్యః - ఉడనే, ప్రాయశ్చిత్తం సమాచరేత్ - ప్రాయశ్చిత్తంపణ్ణవేండుం, పునః శరణం వ్రజేత్ - మఱుపడి శరణాగతిశెయ్యవేండుం, ఇతి యత్ - ఎన్బదుయాతొన్ఱుండో, సః - అదువానదు, అత్ర - ఇవ్విషయత్తిల్, ప్రాయశ్చిత్తిః - ప్రాయశ్చిత్తం, ఉపాయానాముపాయత్వస్వీకారేఽపి - ఉపాయాంతరంగళిల్ ఉపాయత్వబుద్ధి పిఱందాలుం, ఏతదేవ - ఇదువే ప్రాయశ్చిత్తం.

(అ-మ్). "పునః ప్రయోగమన్ఱు" ఎన్గిఱవిడత్తిల్, పిళ్ళై సన్నిధియిలే ఒరువైష్ణవర్ 'పునః ప్రపదనమావదు ఎన్' ఎన్ఱుకేట్క, పిళ్ళైయుం అరుళిచ్చెయ్దదావదు. ఒరుకుఱళ్ నెడియనైప్పట్టికొండు ఆట్టిలే పోకానిన్ఱాల్, నరిప్పళ్ళం కండవాఱే కైయై ఇఱుక్కిప్పిడిక్కుమో పాది తనక్కుళ్ళ అధ్యవసాయత్తిల్ ఊన్ఱుకైయే పునః ప్రపత్తి ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్దార్ ఎన్గిఱ ఐతిహ్యం అనుసంధేయం.

122-వదు సూత్రం

నిర్వాణమయ ఏవాయమాత్మా జ్ఞానమయోఽమలః ।
దుఃఖాజ్ఞానమయా ధర్మాః ప్రకృతేస్తే తు నాత్మనః ॥ (వి. పు. 6. 7-22.)

అయం ఆత్మా - ఇంద జీవాత్మావానవన్, అమలః - నిర్మలనాయుం, జ్ఞానమయః - జ్ఞానస్వరూపనాయుం, నిర్వాణమయ ఏవ - సుఖమయనాకవుమిరుక్కిఱాన్; దుఃఖాజ్ఞానమయాః ధర్మాః తు -

దుఃఖం అజ్ఞానం ముదలియ ధర్మంగళ్లో ఎన్గాల్, ప్రకృతేః - ప్రకృతి యినుడైయన, న ఆత్మనః - ఆత్మావిన్ ధర్మంగళల్ల.

(అ-మ్) కుడం - శరీరశుద్ధి. జలం - జ్ఞానశుద్ధి. సురా బిందు- స్వయత్నమూలమాన అహంకారం. ఉపాదానం - పొన్నైక్కుం మణ్ పోల ఇవ్విడత్తిల్ సువర్ణం ఉపాదానం.

123-వదు సూత్రం.

పురుషః స పరః పార్థ భక్త్యా లభ్యస్త్వనన్యయా ।
యస్యాన్తఃస్థాని భూతాని యేన సర్వమిదం తతమ్ ॥ శ్రీగీతై. 8. 22. ॥౧౩౨॥

హేపార్థ - ఓ అర్జునా, భూతాని - సర్వప్రాణికళుం, యస్య అన్తస్థాని - ఎవనుక్కుళ్ ఇరుక్కిన్ఱనవో, యేన - ఎవనాల్, ఇదం సర్వం - ఇంద సకలప్రపంచముం, తతః - విస్తరిక్కప్పట్టదో, సః పరః పురుషః - అంద ప్పరమపురుషన్, అనన్యయా - విషయాంతరం కలశాత, భక్త్యా - భక్తియోగత్తాల్, లభ్యః - అడైయత్తక్కవన్.

భక్త్యాత్వనన్యయా శక్య అహమేవంవిధోఽర్జున ।
జ్ఞాతుం ద్రష్టుం చ తత్త్వేన ప్రవేష్టుం చ పరంతప ॥ (శ్రీగీతై 1154-).

హే అర్జున - ఓ అర్జుననే, హే పరంతప - ఓ శత్రుక్కళై క్కొల్లుకిఱవనే, ఏవం విధః-ఇంద విశ్వరూపియాన, అహం - నాన్, అనన్యయా-ఎన్నిడత్తిలేయే వైక్కప్పట్ట, భక్త్యాతు-భక్తియాలేయే, తత్త్వేన - ఉళ్ళపడియాక, ద్రష్టుం - పార్ప్పతఱ్కుం, జ్ఞాతుం చ - అఱివదఱ్కుం, ప్రవేష్టుం చ - ఎన్ స్వరూపత్తైయడైవదఱ్కుం, శక్యః - తకుందవనాకిఱేన్.

(అ-మ్) మహానర్ఘమాన - అత్యంతప్పెరువిలైయనాన.
యానే (తిరువా. 2-9-9.)

దుఃఖం అజ్ఞానం ముదలియ ధర్మంగళో ఎన్నాల్, ప్రకృతేః - ప్రకృతి యినుడైయన, న ఆత్మనః - ఆత్మావిన్ ధర్మంగళల్ల.

(అ-మ్) కుడం - శరీరశుద్ధి. జలం - జ్ఞానశుద్ధి. సురా బింసు-స్వయత్నమూలమాన అహంకారం. ఉపాదానం - పానైకుమ్ మణ్ పోల ఇవ్విడత్తిల్ సువర్ణం ఉపాదానం.

123-వదు సూత్రం.

పురుషః స పరః పార్థ భక్త్యా లభ్యస్త్వనన్యయా ।
యస్యాన్తఃస్థాని భూతాని యేన సర్వమిదం తతమ్ ॥ (శ్రీగీతై. 8. 22. ॥౧౨౩॥

హేపార్థ - ఓ అర్జునా, భూతాని - సర్వప్రాణికళుం, యస్య అన్తస్థాని - ఎవనుక్కుళ్ ఇరుక్కిన్ఱనవో, యేన - ఎవనాల్, ఇదం సర్వం - ఇంద సకలప్రపంచముం, తతః - విస్తరిక్కప్పట్టదో, సః పరః పురుషః - అంద ప్పరమపురుషన్, అనన్యయా - విషయాంతరం కలశాత, భక్త్యా - భక్తియోగత్తాల్, లభ్యః - అడైయత్తకుం దవన్.

భక్త్యాత్వనన్యయా శక్య అహమేవంవిధోఽర్జున ।
జ్ఞాతుం ద్రష్టుం చ తత్త్వేన ప్రవేష్టుం చ పరంతప ॥ (శ్రీగీతై 11·54.).

హే అర్జున - ఓ అర్జుననే, హే పరంతప - ఓ శత్రుక్కళై క్కొల్లుకిఱవనే, ఏవం విధః-ఇంద విశ్వరూపియాన, అహం - నాన్, అనన్యయా-ఎన్నిడత్తిలేయే వైక్కప్పట్ట, భక్త్యాతు-భక్తియాలే యే, తత్త్వేన - ఉళ్ళపడియాక, ద్రష్టుం - పార్ప్పతఱ్కుం, జ్ఞాతుం చ - అఱివదఱ్కుం, ప్రవేష్టుం చ - ఎన్ స్వరూపత్తైయడైవదఱ్కుం, శక్యః - తకుందవనాకిఱేన్.

(అ-మ్) మహానర్ఘమాన - అత్యంతప్పెరువిలైయునాన.
యానే (తిరువా. 2-9-9.)

125-వదు సూత్రం.

విచిత్రా దేహసంపత్తిరీశ్వరాయ నివేదితుం।
పూర్వమేవ కృతా బ్రహ్మన్ హస్తపాదాదిసంయుతా ॥విష్ణుతత్వం ॥ ౨౩౪॥

హేబ్రహ్మన్ - ఓబ్రాహ్మణనే, విచిత్రా - విచిత్ర మాయుం, హస్తపాదాదిసంయుతా - కైకాల్కళోడు కూడినదు మాన, దేహసంపత్తిః - కరణకళేబరంగళ్, ఈశ్వరాయ - ఈశ్వర నిడత్తిల్, నివేదితుం - సమర్ప్పిప్పదఱ్కు, పూర్వమేవ కృతా - మున్బే సృష్టిక్కప్పట్టన.

మన్మనా 106 వదులెక్కంపార్క.

అన్నాళ్ (తిరువా. 3-2-1)

సతతం కీర్తయన్తో మాం యతన్తశ్చ దృఢవ్రతాః।
నమస్యన్తశ్చ మాం భక్త్యా నిత్యయుక్తా ఉపాసతే (శ్రీగీ-9-14) ॥ ౨౩౬ ॥

యతన్తః - ఇంద్రియనిగ్రహం శెయ్దవర్కళాయ్, సతతం - ఎప్పోదుం, మాం కీర్తయన్తః - ఎన్నై ధ్యానం శెయ్దవర్కళాయ్, దృఢవ్రతాః - స్థిరమానభక్తియై యుడైయవర్కళాయ్, నిత్యయుక్తాః - జాగ్రతై యుళ్లవర్కళాయ్, భక్త్యా - భక్తియినాల్, మాం - మనత్తిలిరుక్కుం ఎన్నై, నమస్యంతః చ - నమస్కారం శెయ్దవర్కళాయ్, ఉపాసతే - ఉపాసిక్కిఱార్కళ్.

(అ-మ్) గోదానత్తిల్ - చౌళత్తిల్. రాజమహేన్ద్రిన్ పడి - రాజమహేన్ద్రిన్ ఎన్గిఱరాజా సమర్ప్పిత్త ఆభరణం; అప్పుకియ మణవాళనుక్కు కౌస్తుభమణియోపాది తిరుమార్పిలేశాత్తిక్కొళ్లుం పచ్చైత్తిరువాభరణం. ఓలక్కం - సభై.

126-వదు సూత్రం

(అ-మ్) భర్తృభోగం - భర్త్తావుక్కుండానభోగం

127-వదు సూత్రం

ఆత్మా వా అరే ద్రష్టవ్యః శ్రోతవ్యోమంతవ్యోనిదిధ్యాసితవ్యః ॥ ౨౩౯ ॥

అరే - ఓ శిష్యనే, ఆత్మావా - ఆత్మావే, మన్తవ్యః - మననంపణ్ణత్తక్కుందదు, శ్రోతవ్యః - కేట్కత్తక్కుందదు, ద్రష్టవ్యః - పార్కత్తక్కుందదు, నిదిధ్యాసితవ్యః - భక్తిపణ్ణత్తక్కుందదు. దర్శన సమానాకారమాక ధ్యానంపణ్ణవేండుం.

(237) ఓమిత్యాత్మానం ధ్యాయీథ (ముండ-ఉ. 2.2.6)

ఆత్మానం - పరమాత్మావై, ఓం ఇతి - ప్రణవార్థంకొండు. ధ్యాయీథ - ధ్యానంపణ్ణుంగళ్.

(238) ఆత్మానమేవ లోకముపాసీత (బృ. ఉప. 3-4-5)

ఆత్మానం ఏవ - పరమాత్మావైయే, లోకం - ఉలకశరీర నాక, ఉపాసీత - ఉపాసిక్కవేండియదు.

(అ-మ్) తజ్జిజ్ఞాసు ప్రశ్నత్తై - అఱియవేణుమెన్ఱు ఇచ్ఛిత్తవ నుడైయ వినావై. అనువదిక్కై - ఒరువర్ శొన్నతై యనుసరిత్తు త్తాన్ శొల్లుకై.

128-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) ఔషధసేవై - మరుందుణ్ణల్. రుగ్ణరాయ్ - రోగిక ళాయ్. (నచ్చుమామరుంను) నచ్చు - ఆశైయై ప్పెరుక్కుంబడియాన మా - పెరుమైయైయుడైయ. మరుందు - అమృతం. అవ్యవధానేన - వేఱొన్ఱుకలక్కామల్; మధురపదార్థం కలక్కామల్. మధుర పదార్థత్తిల్ ఔషధత్తై కలక్కికొండుత్తాల్ శీఘ్రత్తిల్ వ్యాధియై ప్పోక్కాదు. నచ్చుమా - (తిరువా. 3-4-5.)

129-వదు సూత్రం.

త్రైగుణ్యవిషయా వేదా నిస్త్రైగుణ్యో భవార్జున ॥
నిర్ద్వంద్వో నిత్యసత్త్వస్థో నిర్యోగక్షేమ ఆత్మవాన్ ॥ శ్రీగీతై. 2-45. ॥౨౪౦॥

హే అర్జున - ఓ అర్జుననే, వేదాః - వేదంగళ్, త్రైగుణ్య విషయాః - సత్త్వరజస్తమో గుణంగళై ముక్కియమాక వుడైయన, నిస్త్రైగుణ్యః - మూన్ఱుగుణంగళఱ్ఱవనాయుం, నిర్ద్వంద్వః - సుఖ దుఃఖమిల్లాతవనాయుం, నిత్యసత్త్వస్థః - ఎప్పోదుం సత్త్వగుణముళ్ళవ నాయుం, నిర్యోగక్షేమః - యోగక్షేమమిల్లాదవనాయుం, ఆత్మ వాన్ - స్వరూపప్రవణనాయుం, భవ - ఆకక్కడవాయ్.

అగ్నీషోమీయం పశుమాలభేత ॥ ౨౪౧ ॥

అగ్నీషోమీయం - అగ్నీషోమదేవతైయైక్కుఱిత్తాన, పశుం ఆలభేత - పశువై హింసిక్కవేండుం.

అథ పాతకభీతస్త్వం సర్వభావేన భారత
విముక్తాన్యసమారంభో నారాయణపరో భవ ॥ ॥ ౨౪౨ ॥

త్వం - నీ, పాతకభీతః అథ - స్వరూప విరుద్ధంగళాన ఉపా యాంతరంగళిల్ భయముడైయవనాకిల్, భారత - ఓ యుధిష్ఠిర, విముక్తాన్య సమారంభః - భగవత్ వ్యతిరిక్తంగళెల్లావఱ్ఱిన్ ఆరంభ త్తైవిట్టవనాయ్, సర్వభావేన - సకల ఎణ్ణంగళాలుం, నారాయణ పరః భవ - నారాయణపరనాక ఆకక్కడవాయ్.

(అ-మ్.) బధిరన్ - శెవిడన్. వికలకరణర్ - కరణలోపర్. పటుకరణర్ - నల్ల కైకాల్కళ్ ఉడైయవర్. అపథేప్రవృత్తర్ - కెట్టమార్గత్తిల్ నడక్కిఱవర్; వేదశాస్త్ర విరుద్ధమాన ఆచార ముళ్ళవర్కళ్.

శ్యేనవిధియావదు -. పరుందు ఎన్నుం పెయరైయుడైయ యాగం. అదావదు - శ్యేనం ఎన్ఱాల్ పరుందు ఎన్కిఱ పక్షి

కుక్ప్పయర్. అప్పోదు పరుందైక్కొణ్టుచెయ్కిఱ యాగమాకి అదు., అశ్వమేధశబ్దంబోల్. అదువన్ఱు ఇవ్విడత్తిల్; పిన్నై యెన్నవెన్ఱాల్ ఆకాశత్తిల్, సంచరిక్కుం పరుందానదు భూమియిల్ శిల పదార్థంగళై (ఆహారాదికళై) క్కండాల్ ఎప్పడి అతివేగమాక ఇఱాంజి ఎల్లావఱ్ఱైయుం కొండుపోకుమో అప్పడియే ఇంద యాగమానదు శత్రుక్కళుడైయ పొరుళ్కళ్ యావఱ్ఱైయుం అపహరిత్తుక్కొడుక్కుం.

ఇదఱ్కు ప్రమాణం:— "యథా వై శ్యేనో నిపత్యాదత్తే ఏవమయం ద్విషంతం భాతృవ్యం నిపత్యాదత్తేऽయమభిచరతి శ్యేనేన.

తదుపరి - అదఱ్కుమేల్. వివక్షితం - శొల్లప్పట్టదు.

ఉపాయాంతరంగళై బాధకమాక భారతత్తిల్ శొన్నవిడం - భారతత్తిల్ ధర్మదేవతైయాన ఎమన్ తన్నుడైయపుత్రన్, కృష్ణన్ సమీపత్తిలే యిరుక్కచ్చెయ్తేయుం అవనే తంజం ఎన్ఱిఱ విశ్వాసమిన్ఱిక్కే అదుత్తు యాగంపణ్ణుకిఱపడియైక్కండు అత్తై నివర్తిప్పిక్కవేణుమెన్ఱిఱ ఎణ్ణత్తుడన్ తాన్ ఒరు చండాళవేషత్తోడే అంద యాగమధ్యత్తిల్ అత్యంతం పశియోడే విడాయ్ తోన్ఱి వందు, ధర్మపుత్రనై 'ఇత్తనై శోఱువేణుం' ఎన్ఱు కేట్క, అప్పోదు బ్రాహ్మణర్ భుజిప్పదఱ్కుమున్నే అవనుక్కు ఇడప్పోగామైయాలుం ఇడావిడిల్ అవన్ పిణమాయ్‌విడువాన్ ఎన్ఱు తోన్ఱుకైయాలుం యాగత్తిల్ ప్రవర్తిక్క బాధకమాయ్ తలైక్కట్టిత్తే 'ఎన్ శెయ్వోం' ఎన్ఱు అవన్ నడుంగ, అప్పోదు "అథ పాతక" ఇత్యాదియాల్ ఉపదేశిత్తదిత్తే. (శ్రీ భారతవిష్ణు ధర్మం.)

అథ పాతకభీతస్త్వం సర్వభావేన భారత।
విముక్తాన్యసమారంభో నారాయణపరో భవ ॥

ఎన్రు ఇంద శ్లోకం చరమశ్లోక పూర్వార్ధ వివరణం

(అ-మ్.) ఇంద ఉపాయాంతరంగళై ప్పాతకంగళ్ ఎన్రు నమ్మాళ్వార్ అరుళిచ్చెయ్దపడి "నిఱైన్ద వఞ్జప్పులై" ఇత్యాది పాశురత్తాలే. ఇత్తై ప్పులై ఎన్రుం వఞ్జప్పులై ఎన్రుం నిఱైన్ద వఞ్జప్పులై ఎన్రుం వాయోలై యిట్టువైత్తార్.

ఇవ్విడత్తిల్ పులై ఎన్రు శొల్లువదు స్వాతంత్ర్యత్తై. ఇతఱ్కు ఓర్ ఐతిహ్యం అరుళిచ్చెయ్కిఱార్.

ఆండాళ్ ఒరునాళ్ భట్టరైయుం, శీరామప్పిళ్ళైయైయుంకాట్టి, ఇవర్కళ్ వివాహప్రాప్తరానార్కళ్ పేశాతే ఇరుక్కిఱతెఞ? ఎన్న, ఆకిల్ నాళై పెరుమాళ్ పాడేపోనవాఱే వరక్కాట్టు ఎన్న, అవర్కళైయుం కొండు తిరుమున్బే నిఱ్కచ్చెయ్దే, పెరుమాళ్ అరుళప్పాడిట్టు, ఒన్రుశొల్లువాయ్షోలే ఇరుందాయ్ ఎన్రు తిరువుళ్ళమాక, ఇవర్కళ్ వివాహప్రాప్తరానార్కళ్ ఎన్రు శొల్లానిన్రార్కళ్ ఎన్న, నామే సదృశమాన ఇడత్తిల్ సంబన్ధిత్తుత్తరుకిఱోం ఎన్రరుళిచ్చెయ్య, పిన్నైనాళ్ మన్నికొండువందు నీర్ వార్త్తార్కళ్; అత్తైయాలే వరుమత్తొழియ తాన్దామొన్రై ఆశైప్పడుకైయుంకూడ పులై ఎన్రిరుక్కుంకుడి కాణుం.

"అథ పాతకభీతస్త్వం" ధర్మపుత్రఞ ఒరుతడవైపొయ్ శొల్లి అతుక్కు నరకదర్శనం పణ్ణినానిత్తనైపోకి నిషిద్ధానుష్ఠానం పణ్ణినాఞ ఎన్రు ప్రమాణప్రసిద్ధియిల్లై. అథ పాతకభీతఃత్వం-కీழ్ శెయ్దు పోందవై పాతకమెన్రు తోన్రి భీతనాకిల్ అహంకారమమకార గర్భమాన క్రియాకలాపమడైయ కృష్ణనే నజ్ఞార్యత్తుక్కు క్కడవఞ ఎన్రు అఱిందవనంతరం పాతకసమమాయ్ త్తోన్రిఱ్రు.

ఈడు. 5-5-7. తిరువాయ్మొழி.

క్రీఢైశెయ్దుపోందవై - రాజసూయాదిగళ్.

క్రీఢైకాట్టిన ఐతిహ్యత్తాల్ దృష్టార్థమాకవుం తానాక ఒరు ప్రవృత్తిపణ్ణుకై స్వరూపవిరుద్ధమెన్ఱు తోట్ఱుకైయాల్ అదృష్టార్థమాన స్వయత్నం స్వరూపవిరోధిత్వేన అవద్యావహమెన్బదు "కింపునర్న్యాయ సిద్ధ" మెన్ఱపడి.

-ఈడు (ఆ-జీయ్యర్ అరుంపదం.)

130-వదు సూత్రం

శ్యేనేనాభిచరన్ యజేత ॥ ౨౪౩ ॥

శ్యేనేన - శ్యేనమెన్నుం పెయరుళ్ల యాగత్తాలే, అభిచరన్ - హింసైక్కాక. యజేత - యాగంపణ్ణవేండుం.

(అ-మ్) కారీరియావదు-వర్షార్థమాక విధిక్కప్పట్ట కామ్యకర్మం.

131-వదు సూత్రం

ఆజ్ఞా తే సనిమిత్తనిత్యవిధయః స్వర్గాదికామ్యత్ విధిః
సోఽనుజ్ఞా జడచిత్తశాస్త్రవశతో పాయో ఽభిచారశ్రుతిః।
సర్వీయస్య సమస్తశాసితురహో శ్రీరంగసర్వస్వ తే।
రక్షాకాతనివేదినీ శ్రుతిరసౌ త్వన్నిత్యశాస్తిస్తతః ॥శ్రీరం. ఉ-21. ॥౨౪౪॥

హే శ్రీరంగసర్వస్వ - కోయిలై సర్వస్వమాకవుడైయవనే, సనిమిత్తనిత్యవిధయః - నైమిత్తిక విధికళోడు కూడియ నిత్యవిధికళ్, తే - దేవరీరుడైయ, ఆజ్ఞా - కట్టళై: సః - అంద, స్వర్గాది కామ్యత్ విధిః - స్వర్గంముదలియవత్తై ఆశైప్పట్టవర్కళుక్కాక ఏఱ్పట్ట జ్యోతిష్టోమాదివిధియాన కామ్యవిధి అనుజ్ఞా - అనుమతి, అనుజ్ఞైయాకిఱదు, శెయ్యావిడిల్ దోషమిన్ఱిక్కే- శెయ్దాల్ అందందఫలంగళై

వ్వైఅకన్కా-డియకర్మంగళ్) అభిచారశ్రుతిః - శత్రువధాది సాధన విధాయక శ్రుతియానదు, జడచిత్త శాస్త్రవశతో ప్రాయః-శాస్త్రత్తిల్ అప్రమాణబుద్ధి యుడైయవర్కళుక్కు- ప్రామాణ్యబుద్ధి యుండాయ్ తద్వశమాకుంవళ్లి; తతః - ఆకైయాల్, సర్వయస్య - ఎల్లారుక్కుం హితపరరాయ్, సమస్తశాసితుః - సమస్తాధికారికళుక్కుం రుచ్యను గుణమాక శాస్త్రప్రవర్తకరాన, తే - దేవరీరుడైయ, రక్షాకూత నివేదినీ - రక్షణరూపమాన తాత్పర్యత్తై తెరివిక్కిఱ, అసౌ - కీళ్ల చ్చొన్న, శ్రుతిః - శ్రుతియానదు, త్వన్నిత్యశాస్తిః - దేవరీరుడైయ నిత్యమాన శాసనమాకిఱదు, అహో - ఆచ్చర్యం. (శ్రీరంగ.ఉ.20)

132-వదు సూత్రం

విశిష్టవేషం - శరీరం. నివృత్తవేషం - ఆత్మా. అత్తాల్-శ్యైన యాగత్తాల్.

133-వదు సూత్రం

యజ్ఞేన దానేన తపసాఽనాశకేన బ్రాహ్మణా వివిదిషన్తి. (బృ.ఉ-4-4-22.॥ ౨౮౫॥

యజ్ఞేన - యాగత్తినాలుం, దానేన - దానత్తినాలుం, తపసా - తపస్సినాలుం, అనాశకేన - ఉపవాసత్తాలుం, బ్రాహ్మణాః - బ్రహ్మవిషయజ్ఞానముళ్లవర్, వివిదిషన్తి - తెరింసుకొళ్లవేండు మెన్ఱు ఇచ్ఛిక్కిఱార్కళ్.

అవిద్యయా మృత్యుం తీర్త్వా విద్యయామృతమశ్నుతే ॥ మైత్రే. ఉ. 11-9.

అవిద్యయా - కామాదికళాలే, మృత్యుం - ఉపాసన విరోధి పాపంగళై, తీర్త్వా - పోక్కి, విద్యయా - ఉపాసనత్తాలే, అమృతం-మోక్షత్తై, అశ్నుతే - అడైకిఱాన్.

సర్వాపేక్షా చ యజ్ఞాదిశ్రుతేరశ్వవత్॥ బృహ. ఉ.సూ. 3-4-26. ॥౨౮౭॥

యజ్ఞాదిశ్రుతేః - యాగాదికర్మంగళై అంగంగళాగచ్ చెయ్యవేణుమెన్ఱు వేదంగళిల్ శొల్లియిరుప్పదాల్ అశ్వవత్ - కుదిరై పోల; అదావదు జేణంముదలియ ఉడుప్పుకళిల్లాద కుదిరై గమనసాధనమాకాదాప్పోలే, సర్వాపేక్షా చ - (భక్తియోగమానదు) సకలకర్మంగళైయుం అంగమాక అపేక్షిక్కిఱదు.

కషాయపక్తిః కర్మాణి జ్ఞానన్తు పరమా గతిః।
కషాయే కర్మభిః పక్వే తతో జ్ఞానం ప్రవర్తతే ॥ ॥ ౨౪౮ ॥

కర్మాణి - యాగాదికర్మంగళ్, కషాయపక్తిః - రజస్తమస్సుకళై ప్పోక్కడిక్కుం సాధనంగళ్, జ్ఞానం తు-జ్ఞానమే,పరమా గతిః- మోక్షమడైవదఱ్కు ఉయర్న్ద ఉపాయం. కర్మభిః - కర్మానుష్ఠానంగళాలే, కషాయే - పాపంగళ్, పక్వే - పక్వమానదుం, తతః - అదనాల్, జ్ఞానంప్రవర్తతే - జ్ఞానముండాకిఱదు.

'మఱ్ఱోన్ఱు' (తిరు-వా-9-1-7.)

జన్మాంతర-168-వదు లెక్కం పార్క్క.

139-వదు సూత్రం

పత్రం పుష్పం ఫలం తోయం యో మే భక్త్యా ప్రయచ్ఛతి।
తదహం భక్త్యుపహృతమశ్నామి ప్రయతాత్మనః శ్రీ-గీ 9.26 ॥ ౨౪౯ ॥

యః - ఎవన్, మే - ఎనక్కు, పత్రం - ఇలైయైయావదు, పుష్పం - పుష్పత్తైయావదు, ఫలం - పళత్తైయావదు, తోయం - జలత్తైయావదు, భక్త్యా - భక్తియోడు, ప్రయచ్ఛతి - కొడుక్కిఱానో, ప్రయతాత్మనః - అనన్యప్రయోజనత్తైయాకియ మనశ్శుద్ధియుడైయవనుడైయ, భక్త్యుపహృతం - భక్తియాల్ కొడుక్కప్పట్ట, తత్ - అత్తై, అహం - నాన్, అశ్నామి - స్వీకరిక్కిఱేన్.

అన్యత్ పూర్ణాదపాం కుంభాదన్యత్ పాదావనేజనాత్।
అన్యత్కుశలసంప్రశ్నాన్న చేచ్ఛతి జనార్దనః ॥మహాభా. ఉ-ప ॥౨౫౦॥

జనార్దనః - కణ్ణన్, పూర్ణాత్ అపాంకుంభాత్ అన్యత్ - తణ్ణీర్ నిఱైన్ద ఒరుకుడత్తై వైప్పదెన్కాట్టిలుం మట్టు ఎవైయుం, పాదావనేజనాత్ అన్యత్ - తిరువడియై శోధిప్పదెన్కాట్టిలుం మట్టు ఎవైయుం, - కుశలసంప్రశ్నాత్ అన్యత్ - కుశలసంప్రశ్నత్తైక్కాట్టిలుం మట్టు ఎవైయుం, న ఇచ్ఛతి - ఇచ్చియాదాన్.

ఏతత్సామ గాయన్నాస్తే. తై-ఉప-ఉప-3-10-5 ॥ ౨౫౩ ॥

ఎతత్సామ - ఇందసామత్తై, గాయన్ - పాడిక్కొండు, ఆస్తే ఇరుక్కిఱాన్ ముక్తన్.

(అ-మ్.) ఇందశ్లోకత్తిల్, పత్రంపుష్పం ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్దదాల్, అల్పత్తిల్ సంతోషత్తైయుడైవాన్ ఎన్ఱు తోట్ఱానిఱ్కు, అన్యత్ ఎన్ఱుం పురివదుం పుకైపూవే ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్వదఱ్కు నియామకం ముందియప్రమాణత్తాలే, అధికత్తిల్ ఇచ్చైయిల్లైయెన్ఱు తోట్ఱామైయాలే, ఇంద "అన్యత్" - ఎన్గిఱశ్లోకత్తాల్ కీழ్చ్చొన్నశ్లోకత్తిన్ పడి అల్పత్తిలేయే ఇచ్చైయుడైయవనెన్ఱు స్థిరప్పడుత్తువతోడు అనుష్ఠానపర్యంతం కాట్టప్పడుకిఱదు.

పిరివు - దుఃఖం, ఇత్తాల్ - హేయప్రత్యనీకత్వం అభిప్రాయం. విరివదు - విస్తారం. మేవల్ - పెఱుకై. ఉఱుకై? ఇచ్చై. అసంస్కృతమానజలం - ఏలప్పొడిముదలానదై ఇల్లాద వెఱుంజలం.

అల్పత్తిల్ ఇచ్చైయుడైయవన్ ఎన్బతఱ్కు, ఓర్ ఐతిహ్యం.

సంజయన్ - ధృతరాష్ట్రనుక్కు కణ్ణనుడైయ స్వరూపస్వభావంగళై చ్చొల్లియిరుంకుం అవరవర్కళ్ వాశల్తోఱుం అలంకరిత్తు త్తిరళశిఱప్పుకళ్ వైత్తుం పేరాయిరముడైయార్ "పెణ్కండాల్ పిత్తర్" ఎన్ఱు అనేకమాయిరం కన్నికైకళై అలంకరిత్తు వైత్తుం

అనేకమాయిరం పశుక్కళై అలంకరిత్తు వైత్తు మిరుక్క, ఇవత్తై మది యాదే అనన్యప్రయోజనన్ ఇదుం శోత్తై విరుంబి శ్రీ విదురన్ తిరు మాళిగైక్కు ఎழுందరుళి అంగే అముదు శెయ్దార్.

(ఉడైయవర్ వార్తామాలై)

త్రోయం యో మే భక్త్యా ఇత్యాదియాల్ చేతనన్ భక్తి పారవశ్యత్తాలే అడైవు కెడ కొడుక్కుమాప్పోలే నానుం స్నేహపార వశ్యత్తాలే అడైవు కెడ స్వీకరిప్పన్ ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్దవణ్ణం అనుష్ఠిత్తు కాట్టియదఱ్కు అస్మత్ ఆచారియన్ సన్నిధియిల్ పలతడవై కళిల్ శెవియుఱ్ఱ ఓర్ ఐతిహ్యమావదు.

కణ్ణన్ తూతు ఎழுందరుళుకిఱపోదు భీష్మద్రోణాదికళిన్ గృహంగళై ప్పుఱక్కణిత్తు శ్రీ విదురరిరుక్కుం ఇరుప్పిడత్తై నాడిచ్చె న్ఱవళవిల్ శ్రీ విదురరై ప్పార్త్తు ఇదుయారుడైయవీడు ఎన్ఱు వినవ, అవర్ మఱ్ఱవర్కళైప్పోల అభిమానత్తాల్ తన్నదెన్ఱు మఱందుం శొల్ల త్తెరియాదస్వభావత్తై యుడైయవరాయ్కొండు, ఇదు దేవర్ తిరుమాళిగై యెన్ఱు విణ్ణప్పిక్క, ఇవ్వూరిల్ నమక్కుం ఓర్ ఇరుప్పి డం కిడైక్కప్పెట్టోమే ఎన్ఱు అకమకిழ்ందు అవ్వకత్తిన్కణ్ శడక్కె నప్పుకుందాన్ శ్రీ వైకుంఠనాథన్. తనక్కు ఉభయ విభూతియుం ఇరుప్పిడం ఎన్బదై మఱందు నీచనాకియ అడియేన్ ఇరుందవిడత్తై పర మపదం పాఱ్కడల్ మఱ్ఱుమ్ దివ్యదేశంగళైత్తుఱందు వందు ఇత్తై క్కువాలాక అభిమానిత్తాన్. ఇన్నముం నిత్యసూరికళిడత్తిలుం అనా దరత్తాల్ అవాకియాయిరుక్కుం అప్పీడుడైయాన్ నిత్తైవాన్ఱుమి ల్లాద అడియేన్పాల్ ఆదియంశోదియురువై అంగువైత్తింగు ప్పిఱంద అమ్మామణివణ్ణన్ నేరిల్ వార్త్తైయుం శొన్నాన్ ఎన్గిఱ సాక్షి ల్యాదికళిల్ ఆழ்ఙాల్పట్టు కణ్ణన్ వెణ్ణెయ్కళవుండు అడియుండ అడి

ఆరాయప్పుక్కు ఆఋమాత్తం ఆళ్వార్ మోహిత్తతెల్లాం ఇవర్ ఒరే కాలత్తిల్ అనుభవిత్తార్.

పళియూల్ వరుదివండవన్నై క్కిడైత్తదోర్ కళ్త్తైక్కొండు ఆదరత్తుడన్ ఆరాధనం శెయ్యప్పుక్కు అవ్వాయర్ నోన్పుడైనిన్ఱు పళ్ళంగళ్ళై ప్పరవశత్తాల్ కీழ్మేలాగవిట్టు ఉరిత్తతోల్కళ్ళైయే అమ్మహామతి అముదు శెయ్విత్తార్. ఆయ్చ్చియర్కళ్ వెణ్ణెయుండు వళర్న్ద అరుమై త్తిరుమేనియుడైయవన్ అముతినుం ఇనితాక అత్తై అరుందినాన్.

ఇప్పరిమాఱ్ఱత్తై కణ్ణుఱ్ఱవర్కళ్ కణ్ణనైప్పార్త్తు ‘(శ్రీ) విదురర్ భక్తిపరవశత్తాల్ అడైవుకెడ భుజిప్పిత్త అసారమాన తోల్కళ్ళై అరుందామల్ ఇనియ కనియైయుణ్ణవేండియిరుక్క, సర్వజ్ఞరాన దేవరీర్ ఇప్పడి శెయ్యలామో’ ఎన్ఱు విణ్ణప్పిక్క, ఆశ్రితర్దోషంగళ్ళై క్కాణక్కణ్ణిల్లాద అక్కణ్ణన్ ‘అవర్ భక్తిపరవశత్తాల్ ఎప్పడి క్రమం తప్పి క్కొడుత్తారో అవ్వణ్ణమే నానుం ప్రేమవశత్తాల్ అడైవుకెడ వుండేన్; ఇత్తనై పోక్కి త్తెరింసు శెయ్ద కారియమల్ల’ వెన్ఱు మాఱ్ఱమరుళినార్.

*పత్రా మురగలియవత్తై భగవానుక్కు సమర్పిత్తు ప్పేఱుపెఱ్ఱవర్ పలరుళరాయినుం నాల్వరైక్కుఱిప్పిడువదు ఇవ్విడత్తిల్ మిక ప్పొరుత్తమాకుం.

పత్రం సమర్పిత్తవన్ నీచస్త్రీయైప్పుణర్న్దు అవళోడువాழ்న్దు మణ్ణిల్పుత్తెత్తిరుంద ఒరుసాళగ్రామత్తిన్మేలే తుళసిచ్చెడియోడు మణ్ణైవెట్టిక్కొట్టియ ఒరుబ్రాహ్మణన్.

ఇక్కతై ఆగ్నేయపురాణం కావేరి మాహాత్మ్యత్తిల్ కాణ్గ.

పుష్పం కొడుత్తవన్ శ్రీ గజేంద్రాళ్వాన్.

పళమ్ కొడుత్తవళ్ శబరి.

తోయం కొడుత్తవన్ రన్తిదేవరాజన్.

రన్తిదేవన్ చరిత్రం

రన్తిదేవన్ చంద్రకులత్తిల్ కీర్తి పెట్ర ఓర్ అరసర్. అవర్ కొంచకాలం రాజ్యపరిపాలనం శెయ్దు ఉలకవిషయంగళై అనిత్యం ఎన్టు వైరాగ్యం తోన్ట్ర త్తమ్ ఐశ్వర్యంగళై ఎల్లావట్రైయుం జాతి భేద మిన్ట్రి జనంగళుక్కు దానం శెయ్దార్. పిన్నర్ పత్నీసహితరాయ్ వనంశెన్టు అంగు వానప్రస్థాశ్రమత్తిల్, ఇరుందు సత్కర్మంగళైయను ష్ఠిత్తుక్కొండిరుందార్. ఇప్పడియిరుక్కైయిల్, నాఱ్పత్తెట్టునాళ్ ఓర్ ఉపవాసవ్రత మిరుందు నాఱ్పత్తొన్బదాంనాట్కాలైయిల్ పార ణైక్కు వేండియఅళవు ఆహారం శేఖరిత్తు ప్పారణై శెయ్యయత్నిక్కైయిల్, ఓర్ బ్రాహ్మణన్ మికుందపశియుడన్ వందు తనక్కు ఆహారం కొడుక్కుంబడి అవరై క్కేట్టుక్కొండాన్. అవర్ పాది ఆహారత్తై అంద బ్రాహ్మణనుక్కు కొడుత్తువిట్టార్. పిన్నర్ ఒరుశూద్రన్ పశియుడన్వర, అననుక్కుఇరంగి కొంచం ఆహారత్తై కొడుత్తార్. శూద్రన్ పోనదుం, ఒరు నాయ్ పసియుడన్ వాలైక్కుళైత్తు కొండు వందదు. మికుదియాయిరుందవుణవై అదఱ్కు కొడుత్తు విట్టు, తమ్మిడం ఇరుంద జలత్తైక్కుడిక్క పోకుంతరుణత్తిల్ చండాళన్ ఒరువన్ వందు 'ఎనక్కు అధిక దాహమాయిరుక్కిఱదు, కుడిక్క యేదావదు కొడుత్తాల్ ఉపకారమాయిరుక్కుమ్' ఎన్టు కేట్టుక్కొండాన్. ఇందసమయత్తిలుం అరసర్ మనం నొందుకొళ్ళాదు, మికుతియా యిరుంద జలత్తై అవనుక్కు కొడుత్తువిట్టు ఎనక్కు మోక్షంకూడ వేండువదిల్లై. ఉలకత్తిల్ ఉళ్ళోర్ తుయరమెల్లాం

ఎన్నిడంవందు శేరువదాల్ తీర్న్దు, అవర్కళుక్కు సుఖం వరుమాయిన్ నాన్ దుఃఖం అనుభవిక్క త్తయారాయ్ ఇరుక్కిఱేన్. ఇప్పడిచ్చెయ్దాల్ ఎనక్కు ఎల్లాత్తున్బంగళుం నీంగివిడుం ఎన్ఱు కూఱినార్. అప్పొழుదు భగవాన్ ప్రత్యక్షమాకి అవరుక్కు శాంతి యుండాకుంపడి శెయ్యు అవర్ మేలానపదవియై యడైన్దార్.

శ్రీమద్భాగవతం 9-21.

141-వదు సూత్రం.

త్వదంఘ్రిముద్దిశ్య కదాపి కేన చిత్ ।
యథా తథా వాపి సకృత్కృతోఽంజలిః ।
తదైవ ముష్ణాత్యశుభాన్యశేషతః ।
శుభాని పుష్ణాతి న జాతు హీయతే ॥ స్తోత్రరత్నం ॥

త్వదంఘ్రిమ్ - దేవరీరుడైయ సర్వసులభమాన తిరువడికళై, ఉద్దిశ్య - ఉద్దేశిత్తు, కదాపి - ఎప్పోదాకిలుం, కేనచిత్ - జాతిభేదమిల్లామల్ ఎవనాలేయావదు, యథాతథావాపి - ఒరునియమత్తోడిల్లామల్ ఎవ్విధమాయావదు, సకృత్కృతః - ఒరుతరం శెయ్యప్పట్ట, అంజలిః - అకారవాచ్యనాన సర్వేశ్వరనుడైయ హృదయత్తై జలపండమాయ్ చ్చెయ్యకూడియ అంజలి ముద్రైయానదు, తదైవ - దేశకాల దేహనియతికళిల్ ఫలప్రదానం పణ్ణుకైయాకిఱ విళంబమిల్లామల్ అప్పోదే, అశుభాని - సకల పాపంగళైయుం, అశేషతః - కుఱైయలాక, ముష్ణాతి - పోనవழి తెరియాదపడి పోక్కుకిఱదు, శుభాని - దేశ విశేషప్రాప్తి ముదలియ యావత్తైయుం, పుష్ణాతి - పోషిక్కిన్ఱదు. జాతు - ఎప్పొழుదుం, నహీయతే - తవఱువదిల్లై.

నమశ్చక్రుః ॥ 153-వదు లెక్కం పార్క్క. ॥ ౨౫౫ ॥

బద్ధాంజలిపుటా హృష్టా నమ ఇత్యేవ వాదినః॥ భార. మోక్ష ॥ ౨౫౬ ॥

బద్ధాంజలిపుటాః - కూప్పిన కైకళైయుడైయవరాయ్, హృష్టాః - సంతోషముడైందవర్కళాయ్, నమః ఇత్యేవవాదినః - నమః ఎన్ఱు శొల్లుకిఱవర్కళాయ్ భగవానై శరణముడైందార్కళ్.

(అ-మ్) తేవైయాయిరాతే - దుఃఖరూపమా యిరుక్కాదే. కైకళా (తిరు-వా. 3-8-4.)

143-వదు సూత్రం

చితః పరమచిల్లాభే ప్రపత్తిరపి నోపధిః ।
విపర్యయే తు నైవాస్య ప్రతిషేధాయ పాతకం ॥ ౧౪౭ ॥

చితః- చేతననుక్కు. పరమచిల్లాభే - పరమాత్మావై ప్పెఱుకిఱ విషయత్తిల్, ప్రపత్తిరపి - ప్రపత్తియుం, న ఉపధిః - సాధనమన్ఱు, విపర్యయే తు - ఈశ్వరన్ చేతననై ప్పెఱ నినైక్కుంబోదు (ఎదిర్ త్తట్టాకుంబోదు,) అస్యపాతకం - ఇంద చ్చేతననాల్ శెయ్యప్పట్ట పాతకంగళుం, ప్రతిషేధాయ నైవ - ప్రతిబంధకమాకాదు.

(అ-మ్) పాతకముం ఎన్గిఱ 'ఉమ్' శబ్దత్తాలే ప్రాధాన్యత్తై క్కాట్టుకిఱదు. ప్రధానమాక ఎణ్ణప్పడుం పాతకమావదు పంచమా పాతకం.

145-వదు సూత్రం.

ఏభిశ్చ సచివైస్సార్ధం శిరసా యాచితో మయా ।
భ్రాతుః శిష్యస్య దాసస్య ప్రసాదం కర్తుమర్హసి॥రా.అ. 104. 12॥ ౧౪౯ ॥

ఏభిః సచివైః చ సార్ధం - ఇందమంత్రికళోడుకూడ, శిరసా - తలైవణంగి, మయా - ఎన్నాల్, యాచితః - కేట్టుక్కొళ్ళప్పట్ట దేవరీర్, భ్రాతుః -తంబియుం, శిష్యస్య-శిష్యనుం, దాసస్య-దాసను మాన ఎన్విషయత్తిల్, ప్రసాదం కర్తుం అర్హసి - అనుగ్రహం శెయ్యత్తకున్ద వరాయిరుక్కిఱీర్.

యత్త్వత్ప్రియం తదిహ పుణ్యమపుణ్యమన్యత్ ।
నాన్యత్త్వయోర్భవతి లక్షణ మత్ర జాతు ।
ధూర్తాయితం తవ హి యత్కిల రాసగోష్ఠ్యాం ।
తత్ కీర్తనం పరమపావనమామనన్తి॥ అతిమానుష. 58. ॥ ౫౮ ॥

ఇహ - ఇవ్వులకిల్, యత్ త్వత్ప్రియం - ఎదు వుమక్కుప్ప్రీతికరమో, తత్పుణ్యం - అదువానదు పుణ్యం, అన్యత్ - దేవరీరుక్కుప్ప్రియమల్లాదదు, అపుణ్యం - పాపం, అత్ర - ఇవ్వులకిల్, అన్యత్ - మత్తృను, తయోః - అన్ద పుణ్యపాపంగళుక్కు, లక్షణం జాతునభవతి - లక్షణమాక ఒరుకాలు మాకిఱతిల్లై, రాసగోష్ఠ్యాం - రాసక్రీడైయిల్, తవ యత్ ధూర్తాయితం - దేవరీరుడైయ ఎంద దూర్తనుడైయకారియంగళుండో, తత్ కీర్తనం - అంద ధూర్త చ్చెయలై చ్చొల్లువదు, పరమపావనం - మహాపరిశుద్ధమాక, ఆమనన్తి - పెరియోర్కళ్ శొల్లుకిఱార్కళ్.

(అ-మ్) ఏఱ్ఱు - జ్ఞానహీనన్. ఏతలన్ - ఉఱవు ఇల్లాద అన్నియన్. కీழ்మకన్ - అజ్ఞానవృత్తంగళాల్ అత్యంత అపకృష్టన్. ఎన్నాదు - ఇద్దోషంగళై ఎణ్ణామల్, పచ్చై - ఉపకారం.

(శ్రీ) భరతాళ్వానుడైయ నన్నైమయావదు :—

• కైకేయి 'రాజన్' ఎన్ఱు శొన్న చొల్లైక్కేట్టమాత్తిరత్తిల్, తన్నై స్వతంత్రనాకివిట్టాళెన్నుమత్తాలే తాన్ ఇల్లైయాయ్ విట్టోమెన్ను మత్యాతభీతనాయ్ రత్నత్తై ప్పఱిక్కొడుత్తవన్ అరసనిడంముఱైయిడుమాపోల్ 'విలలాప సభామధ్యే' ఎన్ఱు అప్పెరియవోలగత్తిల్ తన్ ఇఴవైయుం నీతియైయుం పలవిధమాకప్పకర్న్దుం ప్రలాపిత్తుం పర్యన్ పడామైయాల్ పారాళుం పెరుమాళ్ పాడే పాదచారియాయ్ ప్పడర్న్దు, పెరుమాళ్ మీణ్డెழுందరుళవేణుమెన్ఱు తన్నైయాల్ ఇఱైఞ్జి 'శిశ్యే పురస్తాచ్ఛాలాయాం' ఎన్ఱు పెరుమాళ్

తిరుమున్బే ప్రాయోపవేశం పణ్ణత్తుణిందుం, సిద్ధమాయ్ ప్రాప్త మాయ్ స్వరూపానురూపమాక ప్రపత్తి పణ్ణిన నన్నైయే ఇవ రిడత్తిలుళ్లదు.

ఇదు శేషికుక్కు మహప్పోదు అనిష్టమాయిరుందపడియాల్ ప్రప త్తియుం ఫలియామల్ తీమైయాయ్ విట్టతిత్తనై

(శ్రీ) గుహప్పెరుమాళ్ తీమైయావదు:-స్వరూపత్తై మఱందు జాతిప్రయుక్తమాన వ్యాపటిత్తల్, పరహింసై శెయ్దల్ ముదలాన పాపకృత్యంగళ్ జన్మ సిద్ధమేయాకిలుం మహా పాపరూపమానదు పెరుమాళుకుక్కు అభిమతమాకలామో ఎన్గిఱ శంకైయిలే అదువుం పుణ్యం ఎన్కైక్కాక పుణ్య పాప లక్షణత్తై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ 'యత్త్వప్రియం' ఇత్యాదియాలే.

146-వదు సూత్రం

అహమస్మ్యపరాధానామాలయోఽకించనోఽగతిః పాంచరాత్రం ॥ ౨౯౦ ॥

అహం-నాన్, అపరాధానామాలయః - అపరాధంగళుకుక్కు కొళ్కలమాయ్, అకించనః - ఉపాయశూన్యనాయుం, అగతిః - గతియత్తవనాయుం, అస్మి - ఇరుక్కిఱేన్.

త్వత్పాదారవిందయుగళం శరణమహం ప్రపద్యే ॥ గద్య. ॥ ౨౯౧ ॥

అహం - అడియేన్, త్వత్పాదారవిందయుగళం-దేవరీరుడైయ ఇరండు తిరువడిత్తామరైకళై, శరణం ప్రపద్యే - ఉపాయమాక పత్తుకిఱేన్.

రిపూణామపి వత్సల ॥ ॥ ౨౯౨ ॥

రిపూణాం అపి - శత్రుక్కళిడత్తిలుం, వత్సలః - వాత్సల్య ముడైయవన్.

ఆనయైనం హరిశ్రేష్ఠ దత్తమస్యాభయం మయా ।
విభీషణో వా సుగ్రీవ యది వా రావణః స్వయం॥ రా.యు. 18-34. ॥౪-3॥

హరిశ్రేష్ఠ సుగ్రీవ - వానరోత్తమనాన సుగ్రీవనే, ఏనం - ఇవనై, ఆనయ - అழைత్తువా, మయా అస్య అభయం దత్తం - ఎన్నాల్ ఇవనుక్కు అభయం కొడుక్కప్పట్టదు, విభీషణో వా - విభీషణనాయిరుందాలుం ఇరుక్కట్టుం, యదివా రావణః స్వయం- లోకహింసకనాన రావణనాయిరుందాలుం ఇరుక్కట్టుం.

(అ-మ్) కొళ్కలం - ఇట్టువెక్కుం పాత్రం; భాజనం.

147-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) సకాశత్తిలే - సమీపత్తిలే. అన్యపరైయాయ్ - భర్త్తా వటియ వేఱుపురుషనై యడైందవళాయ్.

148-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) స్వాతంత్ర్య నిరుద్ధమాయ్ - స్వాతంత్ర్యత్తాలే కట్టుప్పడాదదాయ్. అప్రతిహతం -తడైయఱ్ఱదు. ఓరోదశైయిలే ఎన్నదు నమ్మాழ்వార్ ముదలానవర్కళ్ ఆర్త్తరాయ్ శరణమడైందకాలత్తిల్ అదై ఫలిక్కామైయై సూచిప్పిక్కిఱదు. అదావదు ఆழ்వార్ "ఇన్నిన్ఱనీర్మై యినియాముఱామై" ఎన్ఱు శరీరసంబంధత్తై ప్పోక్కిత్తరవేణుమెన్ఱు పలవిడంగళిల్ ప్రపత్తిపణ్ణియుం ఫలియామైక్కు కారణం ఇవరై కొఞ్జము నాట్టుక్కు వెళిచ్చెరుప్పా పణ్ణుకై ముదలాన ఈశ్వరేచ్ఛైయే. అప్పడియేరిషికళ్ ముదలానవర్కళుడైయ అభీష్టత్తై ప్పూర్త్తిశెయ్య త్తిరువుళ్ళంకొండు భరతాళ్వానుడైయ ఎణ్ణత్తై విఫలమాక్కినదువుం అవనుడైయ కార్యమే. ఈశ్వరన్ స్వాతంత్ర్యత్తాల్ శెయ్యుం కార్యత్తిఱ్కు ఒరుకాలుం కణ్ణழிవు ఇల్లైయెన్గిఱవిడత్తిల్ నిరంకుశ స్వతంత్రనానవన్ ఈశ్వరచ్చెరుకాలే శెయ్యుమవట్టు

క్కుడి యారాయకూడాతే ఎన్నుమత్తైయుం ఇవ్విడత్తిల్ అను సంధేయం.

పట్టత్తుక్కురియ యానైయు మరశుం శెయ్యువవై యారాయాదు. (ఆచార్య హృదయం)

ఇతన్ పొరుళ్:— అరాజకమాన దేశత్తిలే పట్టత్తుక్కురియ యానైయై కణ్ణైక్కట్టివిట్టాల్ అవ్యానై యెడుత్తవనొరువన్ రాజావానవళవిల్ అల్లాతారెల్లాం కిడక్క ఇవనై యిప్పడియెడుక్కక్కడియెన్నెన్నుం, రాజావానవన్ తన్ శెరుక్కాలే ఒరుత్తియై త్కనక్కు మహిషియాక పరిగ్రహిక్కుమళవిల్ ఇంగనొత్త స్త్రీకళ్ పలరు ముండాయిరుక్క ఇవళై యిప్పడి యివన్ పరిగ్రహిక్కైక్కు అడియెన్నెన్నుమ్ అరాయ్వారిల్లై యెన్నపడి.

149-వదు సూత్రం

నాయమాత్మా ప్రవచనేన లభ్యో నమేధయా న బహునా శ్రుతేన ।
యమేవైష వృణుతే తేన లభ్యః తస్యైష ఆత్మా వివృణుతే తనూం స్వామ్॥
(కఠ. 2-23.) (ముండ ఉప 3-2-3.)

అయం ఆత్మా - ఇంద ప్పరమాత్మా, ప్రవచనేన - మననత్తాలే, న లభ్యః - అడైయత్తకుందవనల్లన్, న బహునాశ్రుతేన - అధికమాయిరుందుళ్ళ శ్రవణత్తినాలుం ప్రాప్యమాకమాట్టాన్, ఏషః - ఇందసర్వేశ్వరన్, యం ఏవ - ఎవనై, వృణుతే - అంగీకరిక్కిఱానో, తేన - అవనాల్, లభ్యః - లభిక్కప్పడుమవన్, ఏషః ఆత్మా - ఇంద ప్పరమాత్మా, తస్య - అవనుక్కు, స్వామ్ తనూం- తన్ తిరుమేనియై, వివృణుతే - ప్రకాశిప్పిక్కిఱాన్.

(అ-మ్) అసకృత్ కీర్తనం - అనేక తడవై శొల్లుకిఱదు.

151-వదు సూత్రం

తమభ్యభాష సౌమిత్రే సుగ్రీవసచివం కపిమ్ ।
వాక్యజ్ఞం మధురైర్వాక్యైః స్నేహయుక్తమరిందమ॥ రా.కి. 3.27. ॥౨౬౫॥

హే అరిందమ సౌమిత్రే పగైవరై యడక్కవల్ల లక్ష్మణా, సుగ్రీవసచివం - సుగ్రీవమన్త్రియుం, వాక్యజ్ఞం - పేశత్తెరిందవరు మాన, తం కపిం - అంద శిఱియతిరువడియై, మధురైఃవాక్యైః - మధురమాన శొల్గళుడనే, స్నేహయుక్తః - స్నేహత్తుడన్ కూడి యిరుక్కుంబడి, అభ్యభాష - పేసువాయాక.

సోహం 158-వదు లెక్కం పార్క్క. ॥ ౨౬౬ ॥

సర్వలోకశరణ్యాయ రాఘవాయ మహాత్మనే ।
నివేదయత మాం క్షిప్రం విభీషణముపస్థితమ్॥ రా.యు. 17.14 ॥ ౨౬౭ ॥

ఏ వానరర్కళే, సర్వలోకశరణ్యాయ - ఎల్లా వులకంగళుక్కుం రక్షకనాయ్, మహాత్మనే రాఘవాయ - గంభీరత్తన్మైయుళ్ళ పెరుమాళ్ పొరుట్టు, ఉపస్థితం - వందిరుక్కిఱ, విభీషణం మాం - విభీషణనెన్ఱు పెయరైయుడైయ ఎన్నై, క్షిప్రం - విరైవిల్, నివేదయత - అఱివియుంగళ్.

ఆనవైనం 263-వదు లెక్కం పార్క్క.

(అ-మ్) మాఱాళ్ - అళకు.

152-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) అవ్యవధానేన - పురుషకారద్వారమన్ఱిక్కే; మధ్యస్థరిల్లామల్. కూఱు పూఱిత్తు - కూఱైప్పూఱిత్తు, అదావదు కుఱిత్తపడి.

153-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) తేప్పం - దేవత్వం; పరత్వం ఎన్ఱపడి. తన్నైయుం-స్వరూపం.

న్యగ్రోధబీజే వటవత్ ప్రణవే శబ్దజాలవత్ । సిద్ధే తదీయ శేషత్వే సర్వార్థాస్సమ్భవన్తి హి ॥ ఇన్ద శ్లోకత్తాల్, చేతననుక్కుత్తదీయపార తంత్ర్యం స్వరూపం ఎన్నుమిడం సిద్ధం.

157-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) ఎన్నై (తిరువా. 1-7-8.), ఆరుయిర్ (తిరువా. 9-6-9.).

159-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) సాధన విశేషం - ఈశ్వరోపాయం. ఫలచతుష్టయం-ఇహలోక ఐశ్వర్యం, పరలోకఐశ్వర్యం, కైవల్యం, భగవల్లాభం. ముక్తకంఠమాక - శాబ్దమాక. ఉత్తమనాలే - ప్రపద్యే ఎన్గిఱ క్రియైయాలే; తమిళ్ లక్కణత్తిల్ తన్నై మున్నిట్టె పడర్క్కైయై చ్చొల్లుం పదంగళిల్ తనై శబ్దత్తుక్కు ఉత్తమన్ (ఉత్తమపురుషమ్) ఎన్ఱు సంస్కృతభాషైయిల్ వళంగువదు. ఆత్మ ప్రమాన - సిద్ధిత్త.

160-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) ఇదిల్ ఇంద నమస్సు తాన్ ఎన్ఱదు, తిరుమంత్రత్తిల్ నమశ్శబ్దం ప్రాపక విరోధి కళిక్కైయాలే అత్తైప్పోలన్ఱియే ప్రాప్య విరోధియై కళిక్కిఱదు ఇందనమస్సు.

“ఆరుయిర్ పట్టతెనతుయిర్ పట్టదు” ఎన్ఱత్తై “ఎనతుయిర్ పట్టదు ఆరుయిర్ పట్టదు” ఎన్ఱన్వయిత్తు ఎన్నుడైయ ఆత్మవస్తువుక్కు వంద హానియై ఆరుడైయ ఆత్మవస్తు అడైందదు ఎన్ఱు పొరుళ్ కొళ్ళ వేణుం.

161-వదు సూత్రం

(అ-మ్) సట్టైయావదు, స్త్రీకళ్ తంగళుడైయ అనన్యార్హతైయైక్కాట్టుంపొరుట్టు శరీరత్తిల్ ఇట్టుక్కొళ్ళుం అంగి. ఇదుముఖ్య

మాఁయ్ తంగళ్ అవయంగళై మఱైక్క ఏఱ్పట్టిరుందపోదిలుం ఆభరణంపోలే అఴకాయుళ్ళదు.

ఎణ్ మలర్ (ముదల్ తిరువా. 52.),ఆడిమే (తిరువా. 6-5-7.)

162-వదు సూత్రం.

హారోఽపి నార్పితః కణ్ఠే స్పర్శసంరోధభీరుణా ।
ఆవయోరంతరే జాతాః పర్వతాః సరితో ద్రుమాః ॥

హారః అపి - ఒరు ముత్తుమాలైయుం, కంఠే - కఴుత్తిల్, స్పర్శసంరోధభీరుణా - ఆలింగనత్తుక్కు విరోధియాం ఎన్ఱు మచ్చముళ్ళ పిరాట్టియాలే, న అర్పితః - సమర్పిత్తుక్కొళ్ళవిల్లై (పెరుమాళాలే సమర్పిక్కప్పడవిల్లై యెన్ఱుం శొల్లలాం) ఏనెనిల్, ఆవయోః అన్తరే - ఎంగళిరువర్ నడువిలుం, పర్వతాః - మలైకళుం, సరితః- నదికళుం, ద్రుమాః - మరంగళుం, జాతాః - ఇరుక్కిఱాప్పోలే యిరుక్కుం.

(అ-మ్) ఆర్షం-ఋషిప్రోక్తమానదు; పురాణం ముదలానదు. ఇతిల్ వ్యాకరణత్తుక్కు విరుద్ధమాయిరుందపోదిలుం దోషమాక ఎణ్ణప్పడమాట్టాదు. లింగవ్యత్యయం - లింగవ్యత్యాసం; పాల్ మాఱాట్టం. అదావదు భీర్వా ఎన్ఱు శొల్లవేండియదు. భీరుణా, ఎన్ఱు వ్యత్యాసమాక చ్చొల్లప్పట్టిరుక్కిఱదు. ఇందసూత్రత్తిల్ శొల్లప్పడుకిఱ శ్లోకత్తాల్ స్పర్శవిరోధియామెన్ఱు నాయకిత్తిరుక్కఴుత్తిల్ ఒరు ముత్తుత్తావడముట్పడ ప్పూణ్బతిల్లై యెన్ఱు అర్థం కొళ్ళుంబోదు భీర్వా ఎన్గిఱ శబ్ద మిరుక్క వేండుం. భీరుణా ఎన్ఱు, ఇరుందపడియే అర్థం శొల్లుంబోదు స్పర్శవిరోధియామెన్ఱు నాయకఙ్ నాయకితిరుక్కఴుత్తి లొరు ముత్తుత్తావడముట్పడ ప్పూణ్బతిల్లై. అదావదు నాయకనాల్ పూణప్పడవిల్లై యెన్ఱు కొళ్ళవేణుం.

భీర్యా ఎన్గిఱదు, సంస్కృతత్తిల్ స్త్రీ లింగత్తై క్కాట్టుం మూన్ఱాంవేఱ్ఱుమై ఒరుమైచ్చొల్; భీరుణా ఎన్గిఱదు, అప్పడియే పుల్లింగత్తై క్కాట్టుం శొల్.

163-వదు సూత్రం

(అ-మ్) ఇఴాయ్క్కై - పిన్వాంగుకై; ఎతిర్వఴి నేరేపార్క్కై యల్లదు భోగదశైయిల్ శేషిఅభిప్రాయానుగుణమాక త్తానుం శిఱిదు వ్యాపరిక్కై.

ఇంద సూత్రత్తిల్ శేషత్వత్తోడుకూడిన పారతంత్ర్యమే స్వరూపమెన్ఱు ఉరైక్కిఱపడియాల్ శేషత్వ పారతంత్ర్యంగళి నుడైయ ధర్మంగళై త్తనిత్తనియే ముఱైయిల్ అఱియవేణుం. ఇవైకళై యఱియుంపోదు 'సర్వం అష్టాక్షరాన్తస్థం' ఎన్ఱు శొల్లుకిఱపడియే తిరుమంత్రత్తైయిట్టే నిరూపిక్కవేణుం. అప్పడి నిరూపిక్కుంపోదు అదిల్ ప్రణవత్తాల్ శేషత్వముం, నమస్సాల్ పారతంత్ర్యముం శొల్లప్పడుకిఱదు. అదావదు మకారవాచ్యనాన జీవన్ ఎంబెరుమానుక్కే శేషమెన్ఱు ప్రణవత్తాలుం, అచిత్తైప్పోల్ అవనుడైయ ఇష్టత్తుక్కు వినియోగపాత్రన్ జీవన్ ఎన్ఱు నమః పదత్తాలుం అర్థమాకిఱదు. ఇందప్రణవందన్నిల్ జీవన్ జ్ఞాతావెన్ఱు మకారత్తిన్ ధాతువర్థత్తాలుం, అవన్ ఎంబెరుమానుక్కు అనన్యార్హ శేషభూతన్ ఎన్ఱు అకార ఉకారంగళాలుం సిద్ధిక్కిఱపడియాల్ ఇందచ్చేతనన్ జ్ఞాతావాయ్ అత్తాల్ కర్తావాయ్ అత్తాల్ భోక్తావాకిఱాన్. ఆప్పోదు ఇవన్ శెయ్యుం కారియముం జ్ఞానత్తుక్కు అవిరుద్ధమాయుం భోగత్తిల్ తనక్కు అన్వయమఱ్ఱతాయుం ఏఱ్పడాదు. అదావదు, ఆట్కొళ్వా నొత్తెన్నుయిరుండమాయన్ ఎన్నుం స్వభావత్తై యుడైయ ఈశ్వరన్ భోగదశైయిల్ ఇవనై క్కైంకర్యంకొళ్ళుంపోదు ఇందచ్చేతనన్ తన్నుడైయ శేషత్వత్తై త్తాన్ కాప్పాఱ్ఱిక్కొళ్ళవేణుమెన్ఱు ఉద్యోగిప్పాన్.

అప్పోదు అదు ఈశ్వరనుక్కు మిడఱుపిడియా యిరుక్కుం. ఇప్పడి అవన్ ముకవిలాసత్తై క్కాడుక్కచ్చెయ్దదు కేవలం ఇవనుడైయ అజ్ఞానత్తాల్ వందదు. ఆకైయాల్ ప్రణవత్తిన్ అర్థత్తై విభజిత్తుప్పార్కుంపోదు చేతనన్ తన్నుడైయ శేషత్వమాకిఱ స్వరూపత్తుక్కు విరోధం పారామల్ ఎవ్వళవుమట్టుం తాన్ కైంకర్యం శెయ్యలామో అవ్వళవుతాన్ ఇవన్ శెయ్యావెన్ఱుం మట్ఱుప్పడియానాల్ అదఱ్కు ఇశైయానెన్ఱుం నిశ్చయిక్కప్పడుకిఱదు.

పారతంత్ర్యత్తైక్కాట్టువదు నమఃపదమానపడియాల్ ఇంద ప్పారతంత్ర్యత్తిన్ లక్షణత్తై యఱియుంపోదు జీవన్ జ్ఞానవానాయిరుందపోదిలుం అచిత్తైప్పోల ఎంబెరుమానుక్కు వినియోగ యోగ్యతైయైక్కాట్టుకిఱదు.

ఆక, ప్రణవత్తాల్ ఏఱ్పట్ట కేవలశేషత్వమావదు, చేతనన్ తన్ శేషత్వమాకిఱ స్వరూపత్తై నోక్కిక్కొళ్ళవేణుమెన్ఱు భోగదశైయిల్ అవనుడైయ కైంకర్యత్తై ఇశైయాతొழிకై.

నమఃపదత్తాల్ శొల్లప్పడుం కేవలపారతంత్ర్యమావదు, అచిత్తైప్పోల్ తన్నై యాట్కొళ్ళక్కడవతెన్ఱు శెయ్త్తలైనాఱ్ఱుప్పోల్ శెయలఱ్ఱుకిడక్కై.

ప్రణవత్తాలుం నమఃపదత్తాలుం వరుకిఱ శేషత్వత్తోడుకూడిన పారతంత్ర్యమావదు, ఇందచ్చేతననై కైంకర్యంకొళ్ళుంకాలత్తిల్ భోగదశైయిల్ భోగానురూపమాక ఇవనుం శిలవ్యాపారంగళై మేల్ శెయ్యవేండియతాయ్ ఇరుక్క అచిత్తైప్పోల్ ఎతిర్విழிకొడాతిరుక్కై.

నమఃపదత్తాలుం ప్రణవత్తాలుం వరుకిఱ పారతంత్ర్యత్తోడు కూడిన శేషత్వమావదు, ఈశ్వరన్ భోగదశైయిల్ చేతననైక్కైక్కుం

కర్యంకొళ్ళుంబోదు కేవలం తన్నుడైయ ముకమలర్చ్చిక్కాక ఇచ్ఛే తవన్ అచిత్తైప్పోల ఇల్లామల్ శిలవ్యాపారంగళై భోగానురూం మాక చ్చెయ్యుమవై.

ఆకైయాల్, కీళ్చ్చొన్నవైకళిల్ ముదల్ మూన్రుం ఓరోర్ కారణంగళాలే భోగవిరోధియాకైయాల్ అవైకళ్ త్యాజ్యంగళాయ్ ఇవైకళే ఆదరణీయంగళాకక్కడవదు. ఇత్తాల్ ఉండాకుం పలన్ కళై ముముక్షుప్పడియిల్ అరుళిచ్చెయ్కిఱతావదు - ఇన్నినైవ పిఱందపోదే 'కృతకృత్యన్, ఇన్నినైవిలే ఎల్లాకృతంగళుముం ఇతన్నిక్కే యిరుక్క, పణ్ణుం యజ్ఞాదికళుం ప్రాయశ్చిత్తాదికళుం నిష్ప్ర యోజనంగళ్ ఇతుతన్నిలే ఎల్లా పాపంగళుంపోమ్ ఎల్లాఫలంగళ ముండాం.

ఇవ్విడత్తిల్ 'ఆచార్యహృదయ' వాక్యంగళ్ అనుసంధేయ మావదు.

> శేషత్వభోక్తృత్త్వంగళ్ పోలన్రే పారతంత్ర్య భోగ్యతైకళ్ జ్ఞానచతుర్థికళిన్ మేలేయిఱే ఆనందషష్టికళుక్కు ఉదయం ఇతన్ అర్థత్తై ఆచార్యసన్నిధియిల్ కేట్టుత్తెళియవేండుం.

ఇదర్శంగళై ఇరామాయణపురుషర్కళిల్ ఇళైయపెరమాళుం శ్రీభరతాళ్వానుం అనుష్ఠిత్తుకాట్టినపడి.

పెరుమాళ్ కాట్టిలుక్కు ఎழுందరుళుంబోదు ఇళైయపెరమాళై ప్పార్త్తు 'నిల్' ఎన్రు సొన్నమాత్తిరత్తిల్ శేషితిరువుళ్ళంబోల్ నిఱ్కవేండియతాయిరుక్క కించిత్కారమిల్లాదపోదు శేషత్వమిల్లై ఎన్రు తన్ స్వరూపత్తైప్పార్త్తు ప్పెరుమాళై నిర్బంధిత్తుం 'కురుష్వ మాంఅనుచరం'ఎన్రుప్రార్థిత్తుం పిన్తొడర్న్దదు కేవలశేషత్వమాకుం

శ్రీ భరతాళ్వాన్ వశిష్ఠర్ మున్నిలైయిల్ "రాజ్యం చాహంచ రామస్య" ఎన్రు, తన్నై స్వతంత్రనాక నినైయామల్ సొత్తాక భావిత్తు వార్తై యరుళిచ్చెయ్‌దదాల్ కేవలపారతంత్ర్యత్తిన్ వేషత్తైవెళి యిట్టార్.

పారతంత్ర్యత్తోడుకూడిన శేషత్వత్తైయుం ఇవర్ అనుష్ఠిత్తు క్కాట్టినతుండో వెన్నిల్, పెరుమాళ్ నాట్టై మఱిందు కాట్టిక్ చెన్ఱవళవిల్ సొత్తై ఆళవేండియను స్వామియానపడియాల్ తాన్ నియమిప్పదు న్యాయ మట్ఱదెన్రు నినైత్తు అవరై మీండుం ఎழுందరుళ ప్పణ్ణువదిల్ ఒరునిలైయాయ్‌నిన్ఱవిడత్తిలుం ఫలియామైయాల్ అదు శేషిక్కుత్తిరువుళ్ళమిల్లై ఎన్ఱెణ్ణి తన్ స్వరూపం అழிయమాఱియా కిలుం స్వామితిరువుళ్ళత్తై ప్పిన్ శెల్వదే కర్త్తవ్యం ఎన్ఱెణ్ణి "ఆరురోహ రథం హృష్ట" ఎన్రు సంతోషత్తోడే శ్రీ భరతాழ்వాన్ మీండార్ ఎన్బను సుస్పష్టం.

ఇంద ప్పారతంత్ర్యత్తోడుకూడిన శేషత్వత్తై నమ్మాచారి యర్‌కళ్ పలవిడంగళిల్ అనుష్ఠిత్తుకాట్టిన ఐతిహ్యంగళావన.

ఒరునాళ్ ఎంపెరుమానార్ నీరాడియెழுందరుళుంబోదు పెరియనంబి యెదిరేశెన్ఱు ఎంపెరుమానారై దండంసమర్పిక్క అవరుం తలై తుళక్కక్కొండెళుందరుళినార్. అప్పోదు పెరియనంబియరుకి లిరుందవర్‌కళ్ నంబియైప్పార్త్తు, శిష్యరాన ఎంబెరుమానారై ఆచార్య రాన దేవరీరే దండంసమర్పిక్కలామో? ఇతు శిష్యాచార్య క్రమ మన్ఱే! ఎనక్కాక ఇప్పడి చ్చెయ్‌దరుళిత్తెన్న, పెరియనంబి యరుళి చ్చెయ్‌దపడి. ఆళవందార్ తిరువడికళిలొழிయ అడియేన్ శిరస్సు వణంగాను. ఆళవందారుం ముదలికళుం పోలేయిరుందారాకైయాలే ఇవరే నమకాచార్యరెన్రు అరుళిచ్చెయ్కు ఎழுందరుళినార్. అవర్

కళుం ఎంబెరుమానా రండైయిలే ఎఝుందరుళి విణ్ణప్పం శెయ్దపడి: ఆచార్యరాన పెరియనంబి దండంసమర్పిత్తాల్ శిష్యరాన దేవరీర్ దండమిడామలుం అంజలిపణ్ణామలుం పోనాల్ శిష్యాచార్య క్రమం నడక్కుమో? ఇప్పడి దేవరీర్ శెయ్యలామో ఎన్న, వారీర్, ఇప్పోదు నామ్ నంబిక్కు ఇష్టంశెయ్యవో అనిష్టంశెయ్యవో? ఎన్నినైవాలే అవర్ తిరువుళ్ళత్తై ప్పిన్ శెల్లవేణుమెన్ఱు పోనోం. అతనాల్ దోషమిల్లై యెన్ఱు అరుళిచ్చెయ్యక్కేట్టు నంబితిరువుళ్ళముం ఎంబెరుమానార్ తిరువుళ్ళముం ఒన్ఱాయిరుందతెన్ఱు కొండాడినార్కళ్.

(ఉడైయవర్ వార్తామాలై)

(2) ఎంబెరుమానార్ తిరువడికళిలే, ఆఴ్వార్కళ్ ఎంబెరుమానైక్కండపుడన్ మంగళాశాసనమే యాత్తిరైయాయిరుక్క, శ్రీభీష్మర్ పరమాత్మజ్ఞాన ముడైయవరాయిరున్దుమ్ భగవత్ పరిగ్రహీతరాన పాండవపక్షత్తిలే శేర్న్దిరాదే పాండవర్ ప్రతిపక్షత్తిలే నిన్ఱు విరోధికార్యంశెయ్దు కణ్ణన్ తిరుమేనియిలే అస్త్రశస్త్రంగళ్ విఴుంబడియాన శెయల్ కూడినపడి ఎంగనేయెన్న, అతు కేళీర్, రాజాక్కళై, ప్పణిక్కనాయ్ క్రమం పయక్కవిప్పానాసవనే ఆయమఱిన్దు తానిచ్చిత్తపడి తట్టిక్కొట్టిక్రమంపఴక్కి అవనోడే పోర్పారుమాప్పోలే, భీష్మాదికళుం సర్వేశ్వర్యనుడైయ లీలారసాధీనరాక సంకల్పాంతర్గతరాకైయాలే ఈశ్వరనెట్టే యఱిందు శెయ్యక్కూడుం. ఆఴ్వార్కళెల్లోరుం పెరుమాళుడైయ సౌందర్యాదికళైక్కండు అత్తలైక్కు ఎన్నతీంగువరుకిఱతో వెన్ఱు వయిఱుపిడిత్తు మంగళాశాసనత్తిలే తత్పరరాయిరుప్పార్కళ్; భీష్మాదికళ్ లీలారసాధీనరాక సంకల్పాంతర్గతరాకైయాలే అవర్కళోడు లీలారసమనుభవిప్పారెన్ఱరుళిచ్చెయ్దార్.

(ఉడైయవర్ వారామాలై)

పణికర్ - ఉపాధ్యాయన్. కూత్తుముదలియనపయిల్పుపోన్, ఆయం - స్నేహం.

(3). ఒరునాళ్ స్వామిఉడైయవర్ ఇరండు శ్రీవైష్ణవర్ కళై నోక్కి, తదీయారాధనైచ్చెలవుక్కు ద్రవ్యం ఇల్లైయెన్ఱు అరుళిచ్చెయ్దు, నీఙ్గళ్ పిళ్ళైయురంగావిల్లిదాసర్ తిరుమాళిగైక్కుప్పోయ్ అవర్ ఇల్లాదపోదు అవర్ దేవి పొన్నాచ్చియార్ నిద్రైశెయ్యుంకాలైయిల్ పతివిరుందు అత్తేవియార ణిందిరుక్కుం ఆభరణంగళై కళ్ళత్తివరుకవెన్ఱు అనుప్పినార్. అప్పడియే యంద శ్రీవైష్ణవర్కళ్ సమయంపార్త్తు ఉళ్ పుకుందు ఒరుపక్కమాయ్ శయనిత్తిరుప్పతైక్కండు అందప్పక్కత్తు ఆభరణంగళై కళ్ళత్తిక్కొండార్కళ్. ఉడనే అదు తెరిందు అంద అమ్మాళ్ తమతు మఱ్ఱొరుపక్కం నగైకళ్ భాగవతకైంకర్యనిమిత్తం కళ్ళత్తిప్పోకట్టుమ్ ఎన్ఱు మెతువాయ్త్తిరుంబ, అంద శ్రీవైష్ణవర్కళ్ పొన్నాచ్చియార్ విళిత్తుక్కొండార్ ఎన్ఱు పోయ్,కళ్ళత్తిన ఆభరణంగళై ఉడైయవర్ మున్వైత్తు దండం సమర్పిత్తార్కళ్. ఇదునిఱ్క, పిళ్ళైయురంగావిల్లిదాసర్ తిరుమాళిగైక్కెళుందరుళినపోదు నడంద వృత్తాంతంగళై క్కేళ్వియుత్తార్. అప్పోదు తమ్ దేవియై మఱ్ఱొరుపక్కత్తు నగైయై ఏన్ అవర్కళ్ళత్తుంబడి విడవిల్లైయెన్ఱు కేట్టార్. అతఱ్కు అంద అమ్మాళ్ 'మఱ్ఱొరుపక్కత్తు నగైయుం భాగవతవినియోకమాకట్టుమెన్ఱు తిరుంబినేన్. ఉడనే అవర్కళ్, అడియేన్ విళిత్తుక్కొండతాక నినైత్తు ప్పోయ్విట్టార్కళ్' ఎన్ఱు విణ్ణప్పిక్క, అప్పోదు పిళ్ళైయురంగావిల్లిదాసర్ దేవియారై మికవుం కోపిత్తుక్కొండు అచిత్తైప్పోల్ ఇరుకవేండియదు ఉన్నుడైయ స్వరూపమ్. స్వతంత్రప్పట్టు నీ ఒరుపక్కం తిరుంబాదిరుక్కుంపక్షత్తిల్ వంద శ్రీవైష్ణవర్కళ్ మఱ్ఱ ఆభరణం

గళై యుంకళుత్తి, తదీయారాధనకైంకర్యత్తిల్ ఉపయోకప్పడుత్తియిరు ప్పార్కళ్. ఉనక్కు పారతంత్ర్య జ్ఞానమిల్లాదపడియాల్ ఆచార్యకైం కర్యం ఇఴుక్క వేండియతాయిఱ్ఱు. ఇని ఉన్నుడైయ సంబంధం వేండువ తిల్లైయెన్ఱు శొల్లి త్తామ్మయున్నాళ్ పర్యంతం అముదు శెయ్యామ లిరుందార్. ఇత్తైక్కేళ్వియుఱ్ఱ స్వామియుడైయవర్ అవర్కళై వర వఴైత్తు నడంద కారియంగళై సన్నాక కేట్టు, పిళ్ళైయురంగావిల్లి దాసరై ప్పార్త్తు, ఉమక్కు కేవలపారతంత్ర్య జ్ఞానం తెరియుం. ఉన్నుడైయ దేవికళుక్కు స్వరూపత్తుక్కుచ్చేర్న్ద పారతంత్ర్యత్తోడు కూడిన శేషత్వజ్ఞానం పోరుం. అవళ్ సంబన్ధత్తాల్ ఇందజ్ఞానం ఉమక్కు వరవేండియతాయిరుక్క నీర్ పిణంగియిరుప్పదు తకాదు ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్దార్.

గురుపరంపరై పన్నీరాయిరప్పడి

ఇంద ఐతిహ్యత్తిల్ శిలసంశయముండాకుం. అదావదు స్వామి ఎంబెరుమానార్ మఱత్తు త్తదీయారాధనచ్చెలవిఱ్కు శ్రీవైష్ణవర్ కళైక్కొండు భాగవతర్కళుడైయ పొరుళైక్కళవుకాణుంబడి నియ మిప్పారా ఎన్బదు. ఇదు స్వామి వేణుమెన్ఱు నడత్తికాట్టియతే యన్ఱి ఇయల్పాక వందదల్ల.

ఎంబెరుమానార్ ముదలికళుడన్ తిరుక్కావేరిక్కుఴందరుళి నీరాట్టం శెయ్దు అనుష్ఠానంగళై ముడిత్తు వరుకైయిల్ ముదలియాం డాన్ ఒరుపక్కత్తిలుం కూరత్తాళ్వాన్ ఒరుపక్కత్తిలుమాక ఈర వాడైవస్త్రత్తై యేందివర అవ్వస్త్రత్తిన్మీదు తమదుకైకళైవైత్తు ప్పిడిత్తుక్కొండువరువర్. అక్కాలైయిల్ పిళ్ళైయురంగావిల్లిదాసర్ రాజస్థానత్తుక్కుప్పోయ్ సేవకం శెయ్దు తిరుంబుంపోదు స్వామియై క్కండు దండంసమర్పిత్తునిఱ్పర్. ఎంబెరుమానారుం అవరై త్తమదు

షక్కల్ పరవణ్ణుత్తు అవర్ మీాదు తమను తిరుక్కైకళై వైత్తు కొండు దినందోఱుం మఱత్తుక్కొణ్డాదరుళువర్. ఇవ్విదంనడందు వరుంకాలత్తిల్ ముదలికళనైవరుం అత్యాశ్చర్యత్తుడన్ ఒరువర్ కొరువర్ అంతరంగమాయోచిత్తు కొండిరుప్పర్. ఇవర్కళుడైయ తన్నైస్మైయైయఱివిక్కవేణుమెన్ఱు ఒరునాళ్ మఱత్తిల్ శ్రీవైష్ణవర్కళ్ ఉలరవైత్తిరుంద తిరుప్పరివట్టంగళై వేఱుశిల శ్రీవైష్ణవరైక్కొండు ఒవ్వొరు శాణ్కిఴిత్తు వరుంబడి నియమిత్తార్. అవర్కళ్ అవ్వణ్ణం శెయ్ద మఱునాళ్ అప్పరివట్టంగళైక్కణ్ణుట్ర స్వామికళ్ తూశుతుణిపోనాల్ తూసుపోయిట్రెన్ఱుతుణియామల్ తంగళ్సర్వస్వత్తైయుం పఱికొడుత్తవర్కళ్ పోల్ పదఱివిత్తు, ఒరు వరుక్కొరువర్ పిణంగి, చీఱుమాఱుమాయ్ ఇరుప్పతైక్కండు, భాష్యకార్ స్వామికాళ్, ఒరుకందలై శ్రీవైష్ణవర్కళ్ విరుంబియెడుత్త తాకవిరుందాల్ నీంగళ్ అవర్కళ్ కొండతఱ్కు కైమాఱాకవేలి కొడుత్తు సంతోషిక్కవేండియిరుక్క అవర్కళై దూషిత్తు ఘణ్ణుయ తుణిపోనాల్ కోడియుడుప్పోమెన్ఱు ఉకందిరుక్కవేండియతాయిరుక్క ఇడివిఴుందాప్పోలుమిరుక్కుం ఉంగళ్ స్వరూపత్తైయుమ్, తఙ్ దేవియిన్ శిలఆభరణంగళై కొండవర్కళ్ సర్వత్తైయుం తిరువుళ్ళం పట్రువిల్లైయేయెన్ఱు వ్యాకులముట్ర పిళ్ళైఉఱంగావిల్లిదాసరిన్ స్వరూపత్తైయు మఱింద వుంగళుక్కు అవర్ విషయత్తిల్ యాన్నడందు కొండదు కూడుమెన్ఱు తోట్రువిల్లైయా ఎన్ఱు ఎంబెరుమానార్ అరుళిచ్చెయ్దార్. నల్లడికాలత్తిల్ నమ్మాళ్వార్కళ్ శ్రీవైష్ణవర్కళైత్తంగళోపాది ప్రకృతిమాన్కళాక నినైత్తిరుక్కుంపుల్లిమైయిన్ఱిక్కేయాయి ట్రిరుప్పను. తిరువుడైమన్నర్, శెఴుమామణికళ్, నిలత్తేవర్, తెళ్ళియార్, పెరుమక్కళ్, పెరుంతవత్తర్, ఉరువుడైయారిళైయార్, ఓత్తువల్లార్, తక్కార్, మిక్కార్, వేదంవల్లార్, వేదవిమలర్, శెఴుమామనిశర్, ఎంబిరాన్ఱన్శిన్నంగళ్, ఎన్ఱు నం

కులనాథరాన ఆழ்வార్కళ్ శ్రీ వైష్ణవర్కళుక్కు ఇప్పడి త్తిరునామం శాత్తుకైయాలే, కేవలం తన్నోడొక్క ఒరుమనుష్యరెన్ఱు శ్రీ వైష్ణవర్కళై నినైత్తిరుక్కై భాగతాపచారం.

166-వదు సూత్రం.

దీపో నేత్రాతురస్యేవ ప్రతికూలాஉసి మే ధ్రువం ।
తత్ గచ్ఛ హ్యభ్యనుజ్ఞాతా యథేష్టం జనకాత్మజే॥ రా.యు.118-12.॥ 270 ॥

జనకాత్మజే-ఏ జానకియే, నేత్రాతురస్య - కణ్ రోగముడైయవనుక్కు, దీప ఇవ-విళక్కు-ప్పోల, మే ప్రతికూలా అసి - ఎనక్కు ప్రతికూలమాయిరుక్కిఱాయే, ధ్రువం-నిశ్చయం, తత్-ఆకైయాల్, అభ్యనుజ్ఞాతా - ఉత్తరవు పెట్రవళాయే, యథేష్టంగచ్ఛ - ఇష్టప్పడి పోవాయాక.

సపఙ్కామనలంకారామ్ విపద్మామివ పద్మినీం ॥ రా.సు.15-21 ॥ ౨౭౧ ॥

సపఙ్కాం - అழுక్కు-ప్పడిందవళుం, అనలంకారాం - అలంకారమట్రవళుం, విపద్మాం - తామరైప్పూవిక్కిల్లాద, పద్మినీం ఇవ - తామరైప్పొయ్కైయై ప్పోన్ఱవళుమాకియ పిరాట్టియై త్తిరువడి కండార్.

దీర్ఘముష్ణం వినిశ్వస్య మేదినీమవలోకయన్ ।
ఉవాచ మేఘసంకాశం విభీషణముపస్థితం ॥
దివ్యాఙ్గరాగాం వైదేహీం దివ్యాభరణభూషితాం ।
ఇహ సీతాం శిరస్స్నాతాం ఉపస్థాపయ మా చిరం॥ రా.యు. ॥ ౨౭౨ ॥

(పెరుమాళ్) దీర్ఘం ఉష్ణం వినిశ్వస్య - శుడుంబడియాన పెరుమూచ్చువిట్టుక్కొండు, మేదినీం అవలోకయన్ - భూమియైప్పార్త్తుక్కొండు, ఉపస్థితం - కిట్ట ఇరుక్కిఱ, మేఘసంకాశం విభీషణం - మేఘనిఱత్తైయుడైయ విభీషణనై (పార్త్తు), ఉవాచ - శొన్నార్.

దివ్యాంగరాగాం - దివ్యచందనక్కాప్పు అణిందవళాయుం, శిరస్నా తాం - శిరస్నానంపణ్ణినవళాయుమిరుక్కిఱ, వైదేహీం సీతాం - జనక రాజన్ తిరుమకళాన సీతాపిరాట్టియై, ఇహ - ఇవ్విడత్తిల్, ఉపస్థాపయ - అణ్ణుత్తుక్కొండువా, మాచిరం - తామతంవేండా.

అస్నాతా ద్రష్టుమిచ్ఛామి భర్తారం రాక్షసాధిప ॥ రా.యు. 117-10

హేరాక్షసాధిప - ఏరాక్షసరాజనానవిభీషణా, భర్తారం - ఎన్ భర్తావాకియపెరుమాళై, అస్నాతా - స్నానంపణ్ణామలే. ద్రష్టు మిచ్ఛామి - పార్కఇచ్ఛిక్కిఱేన్.

యథాऽऽహ రామో భర్తా తే తథా తత్కర్తుమర్హసి ॥ ౧౭౪ ॥

తే భర్తారామః - ఉమక్కు భర్తావాకియ పెరుమాళ్, యథా ఆహ - ఎప్పడి చ్చొన్నారో, తథా - అప్పడి, తత్ - అత్తై, కర్తుమర్హసి - శెయ్యక్కడవైప్పట్టవళ్ (ఎన్ఱు పిరాట్టియైప్పార్త్తు విభీషణర్ శొన్నార్).

పోయ్ (తిరువిరు. 1.) వంచకర్ (తిరువా. 10-7-1). మంగ (తిరువా. 10-7-10).

168-వతు సూత్రం.

ఆహ్లాదశీతనేత్రామ్బుః పులకీకృతగాత్రవాన్ ।
సదా పరగుణావిష్టః ద్రష్టవ్యః సర్వదేహిభిః ॥ ౧౭౫ ॥

ఆహ్లాదశీతనేత్రామ్బుః - భగవదనుభవత్తాలుండాన సంతోష త్తాలే శీతలమాన కణ్ణీరుడైయవనాయ్, పులకీకృతగాత్రవాన్-మయిర్ కూచ్చలోడు కూడియ శరీరత్తై యుడైయవనాయ్, సదాపరగుణా విష్టః - ఎప్పొழுతుం పరమాత్మావిన్ గుణంగళాల్ ఆవేశమడైంద వన్ పోలిరుప్పవనాయ్, సర్వదేహిభిః ద్రష్టవ్యః - ఇవ్విధమాయ్ సకల జనంగళాల్ పార్క్కత్తకుందవనాయ్ జ్ఞానియాయిరుప్పాన్.

169-వదు సూత్రం.

ఆర్తానామాశుఫలదా సకృదేవ కృతా హ్యసౌ ।
దృప్తానామపి జంతూనాం దేహాన్తరనివారిణీ ॥ ॥ [illegible] ॥

అసౌ - ఇంద్రప్రపత్తియానదు, ఆర్తానాం - ఆర్తియుడైయ వర్కళుక్కు, సకృదేవ కృతా - ఒరుతడవై శెయ్యప్పట్టదాయ్, ఆశు ఫలదా - శీఘ్రం ఫలంకొడుక్కుం, దృప్తానామపి జన్తూనాం - దృప్త ప్రపన్నరాన చేతనరుక్కుం, దేహాన్తరనివారిణీ - ఇన్నొరుదేహం వరవొట్టాదు.

'కూవి'. (తిరువా. 6-9-9.) తిరుమా (తిరు. వా. 10-7-8.)

171-వదు సూత్రం

నాకత్ (తిరు-వా-10-4-6) పనికడల్ (పెరియా-తి-మొ. [illegible])

(అ-మ్) తిరుమలైయిల్ వాసత్తుకు అంగత్వముం ఆళ్వార్ తిరువుళ్ళత్తిల్ వాసత్తిఱ్కు అంగిత్వముం సిద్ధిక్కైయాలే సాధ్య సాధనభావం లభిక్కిఱదు.

172-వదు సూత్రం

కల్లుం (పెరి-తిరువ 68.)
(అ-మ్) కనైకడల్ - శబ్దిక్కిఱ కడల్.

173-వదు సూత్రం.

వెళ్ పెన్ఱు - (ఇరణ్డాన్దిరు-54)

174-వదు సూత్రం.

మిండియార్ - (తిరుక్కుఱుంతాండ. 19)
(అ-మ్) హేతుద్వయం-ప్రాప్య ప్రీతి విషయత్వ కృతజ్ఞతైకళ్.

175-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) సింహావలోకనమావదు - పూర్వం శొల్లివంద అర్థవిశేషంగళై మఱుపడి జ్ఞాపకత్తిఱ్కు కొణ్డువరుంపొరుట్టు చ్చురుంగ చ్చొల్వదు. అదు ఎత్తైప్పోలవెన్నిల్, సింహమానదు గుహైయై విట్టు వెకుదూరంపోయ్ శట్టు నిన్ఱు తిరుంబి, తాన్ వందవళి ఎవ్వళవెన్ఱు పార్ప్పదుపోల.

ఆన్తరగుణం-అన్తరా ప్రాప్తం ఆన్తరం. అత్తాల్ ఆన్తరగుణంగళై చ్చొల్లుకిఱదు.

176-వదు సూత్రం

(అ-మ్) ఉపాసకన్ ఈశ్వరనై భుజిప్పిక్క వేణుమెన్ఱు నినైత్తిరుక్కుం. ప్రపన్నరై ఈశ్వరన్ భుజిప్పిక్క వేణుమెన్ఱు నినైత్తిరుక్కుం. (ఉడైయవర్ వార్త్తామాలై)

177-వదు సూత్రం

(అ-మ) పయిప్పతినుం తొణ్డర్క్కు వేండుమిత మల్లాల్ ।
తిరుప్పాలింద మార్ప్పనరుళ్ శెయ్యాన్ — వెరుప్పై ।
విడాదే కక్కువి విప్పవరుంది నాలుం ।
తడాదే యొప్పియుమో తాయ్. (జ్ఞానసారం-20)

179-వదు సూత్రం

అసన్నేవ స భవతి అసద్బ్రహ్మేతి వేద చేత్
అస్తి బ్రహ్మేతి చేద్వేద సన్తమేనం తతో విదురితి ॥ తై.2.6.1. ॥ [illegible]

బ్రహ్మ - బ్రహ్మమానదు, అసత్ - ఇల్లై, ఇతి - ఎన్ఱు, వేదచేత్ - అఱికిఱానేయాకిల్, సః - అవన్, అసన్నేవ భవతి - ఇల్లాదవనాకియే ఆకిఱాన్, బ్రహ్మఅస్తి ఇతివేదచేత్ - బ్రహ్మమిరుక్కిఱతెన్ఱు అఱికిఱానేయాకిల్, తతః - అక్కారణత్తినాల్, ఏనం - ఇవనై, సన్తంవిదుః ఇతి - ఇరుక్కిఱవనాక - అఱికిఱార్కళ్ ఎన్ఱు.

(అ-మ్) అవసరప్రతీక్షనాయ్ - సమయంపార్తుక్కొండు. శూ్ళల్ - ఆలోచనై, ఉపాయం.

181-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) ఆశ్రయాశః - అగ్నిః, ఆశ్రయం అశ్నాతి తన్నుడైయ ఇరుప్పిడత్తై త్తానే భుజక్కుమను; తాఙ్ పట్రి వంద విఱకై త్తానే నీఱాక్కుం.

తిరుమలైయిల్ జీయర్ అరుళిచ్చెయ్యుం వార్తై - అహంకారమాకిఱదు ఒరుచండాలన్, మమతైయాకిఱదు అచ్చండాళనుక్కు భార్యై. రాగద్వేషంగళాకిన్ఱన ఇవర్కళుడైయ ప్రజైకళ్. ఇవ్వహంకారం ఒట్రై క్కొల్ల ఇవై ఇత్తనైయుం నశిక్కుం. ఎంగనేయెన్నిల్, పతివ్రతైయాకైయాలే భార్యై 'ఉడఙ్కట్టై' యేఱుదల్ పణ్ణుం. ములై కొడుప్పారిల్లైయాకైయాలే శిశుక్కళ్ నాక్కు వట్టి నశిక్కుం.
(వార్తామాలై)

ఎతిర్ శూ్ళల్ (తిరు.వా 2-7-6)

182-వదు సూత్రం

న కామకలుషం చిత్తం మమ తే పాదయోః స్థితం ।
కామయే వైష్ణవత్వం తు సర్వజన్మసు కేవలం ॥ జితన్తా. ॥ ౨౭౭ ॥

తే - దేవరీరుడైయ, పాదయోః - తిరువడికళిల్, స్థితం - వ్యవస్థితమాన, మమ చిత్తం-ఎన్ మనదు, న కామకలుషం - పరమపదత్తైఆశైప్పట్టు క్కలంగుకిఱతిల్లై, సర్వజన్మసు - ఎల్లాజన్మంగళిలుం, వైష్ణవత్వం తు కేవలం - కేవలదాస్యజన్మమాన వైష్ణవత్వత్తైయే, కామయే - ఇచ్ఛిక్కిఱేన్.

న హి మే జీవితేనార్థో నైవార్థైర్న చ భూషణైః ।
వసన్త్యా రాక్షసీమధ్యే వినా రామం మహారథమ్ ॥ రా.సుం. ॥ ౨౭౮ ॥

మహారథం రామం వినా - మహారథనాకియ పెరుమాళై ప్పిరిందు, రాక్షసీమధ్యే వసన్త్యా మే - అరక్కర్ మధ్యెయిల్ వసి క్కిన్ఱ ఎనక్కు, జీవితేన అర్థః స హి - ప్రాణనాల్ ప్రయోజన మిల్లై, అర్థైః నైవ - అర్థంగళాలుం ఒరు ప్రయోజనమిల్లై, న చ భూషణైః హి - ఆభరణంగళాలుమొరు ప్రయోజనమిల్లై.

న దేహం న ప్రాణాన్ న చ సుఖమశేషాభిలషితం ।
న చాత్మానం నాన్యత్కిమపి తవ శేషత్వవిభవాత్ ।
బహిర్భూతం నాథ క్షణమపి సహే యాతు శతధా ।
వినాశం తత్సత్యం మధుమథన విజ్ఞాపనమిదమ్ ॥ (స్తోత్రర. 57) ॥౨౮౦॥

తవ - దేవరీరుడైయ, శేషత్వ విభవాత్ - శేషత్వమాకిఱ పెరుమైయిల్, బహిర్భూతం - పుఱంబాయుళ్ళ, దేహం - అన్తరంగ మాన శరీరత్తైయుం, న సహే - వేండేన్, ప్రాణాన్ న - దేహ త్తిఱ్కు ధారకమాన ప్రాణంగళైయుం(శేషత్వత్తిఱ్కు ప్పుఱంబాకిల్) వేండేన్, ఆత్మానం చ న - (శేషత్వత్తుక్కు ప్పుఱంబే యాకిల్) ఆత్మావైయుం వేండేన్, నాథ- సర్వశేషియానవనే, క్షణమపి - క్షణ కాలముం, న సహే - సహిక్కిలేన్, తత్ - అందవస్తుక్కళ్, శతధా వినాశం యాతు - అనేకవిధమాయ్ వినాశత్తైయడైయట్టుమ్, మధు మథన- ఓ మధుసూదననే, ఇదం - ఇంద, విజ్ఞాపనం - విణ్ణప్ప మానదు, సత్యం - మెయ్యానదు.

(అ - మ్) ఇడైయాట్టం - ప్రస్తావం, వ్యాపారం. 'ఎమ్మా.' (తిరు. వా. 2-9-1.)

183-వదు సూత్రం.

విషస్య విషయాణాఞ్చ దూరమత్యన్తమన్తరమ్ ।
ఉపభుక్తం విషం హన్తి విషయాః స్మరణాదపి ॥ ॥౨౮౧॥

విషస్య - విషత్తైయుం, విషయాణాం చ - శబ్దాదివిషయంగ ళుక్కుం, అన్తరం - తారతమ్యమానదు, అత్యంతం దూరం-మికప్పెం అధికమ్, విషం - విషమానదు, ఉపభుక్తం సన్తి - భుజిత్తవనై క్కొల్లుం, విషయాః - విషయంగళానవై, స్మరణాదపి - నినైత్త మాత్తిరత్తినాలుం (కొల్లుం.)

184-వదు సూత్రం.

ఆస్వాద్య దహనజ్వాలాముదన్యాశమనం యథా ।
తథా విషయసంసర్గాత్ సుఖచిన్తా శరీరిణః ॥ ॥ 2 ॥

దహనజ్వాలాం - అగ్నిజ్వాలైయై, ఆస్వాద్య - పానంపణ్ణి, యథా ఉదన్యాశమనం - ఎప్పడి దాహత్తై తీర్క్క- నినైప్పనో, తథా - అప్పడిత్తాన్, శరీరిణః - ఆత్మాక్కళుక్కు, విషయ సంసర్గాత్ - విషయసంగత్తాలే, సుఖచిన్తా - సుఖక్క వేణుమెన్ను యోచిప్పదు.

విషయాణాం తు సంసర్గాద్యో బిభర్తి సుఖం నరః ।
నృత్యతః ఫణినశ్ఛాయాం విశ్రమాయాశ్రయేత సః ॥ ॥ 3 ॥

విషయాణాం తు - విషయంగళినుడైయ, సంసర్గాత్ - సంబంధత్తాలే, యః నరః - ఎంద మనితన్, సుఖం బిభర్తి - సుఖత్తై యనుభవిక్కిఱానో, సః - అవన్, నృత్యతః ఫణినః - పటమెడుత్తు ఆడుకిఱ పాంబినుడైయ, ఛాయాం - నిழలై, విశ్రమాయ - ఇళైప్పాఱువదఱ్కు, ఆశ్రయేత - అడైకిఱాన్.

(అ-మ్) ఆడుకిఱ పాంబు - కోపత్తాల్ ఆడుకిఱ సర్పం. ఆగామ్యనర్థం - ఇనివరుం తున్బం.

185-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) నీర్పండం - పనిక్కట్టి. మాత్తుకై - క్లేశిక్కై.

186-వను సూత్రం.

(అ మ్) కాట్టి: (తిరువా. 6-9-9.)

187-వను సూత్రం.

(అ-మ్) భూయస్సై - ఆధిక్యం. ధర్మం-నిత్యనైమిత్తికాదికళ్. దుష్టం-దూషణం, నిందనై స్వైరసంచారం-కాముకనాయ్త్తిరితల్.

188-వను సూత్రం.

అజ్ఞః సుఖమారాధ్యః సుఖతరమారాధ్యతే విశేషజ్ఞః ।
జ్ఞానలవదుర్విదగ్ధం బ్రహ్మాపి నరం న రంజయతి ॥ భర్తృహ. ॥ ౩౮ ॥

అజ్ఞః - గుణదోష వివేచనమిల్లాదవన్, సుఖమారాధ్యః - సుఖమాకప్పూజిక్క-ప్పడువన్, విశేషజ్ఞః - విశేషజ్ఞానముడైయవన్, సుఖతరం ఆరాధ్యతే - మికవుం సులభమాక ప్పూజిక్క-ప్పడుకిఱాన్. జ్ఞానలవదుర్విదగ్ధం - అల్పజ్ఞానత్తాలే గర్వముడైంద, నరం - మనితనై, బ్రహ్మాపి - బ్రహ్మానుం, న రంజయతి - తృప్తిప్పడుత్త ముడియాదు.

(అ-మ్) ప్రమేయంగళై - అర్థంగళై

189-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) తంత్రేణ - ఒన్ఱాకచ్చేర్త్తు, మహానర్థమావదు, జన్మాంతరత్తిలుం తప్పిక్క-వొణ్ణాద పాపం.

190-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) తదనుగుణరూపమావను: తిరుమణ్కాప్పు, తిరుమణిత్తావడం, తిరువిలచ్చినై ముతలాన వేషం. ఉరువుడైత్తుప్పోల ఎన్నదు, యథాపూర్వం స్వరూపత్తై యుడైత్తానదుపోలె ఎన్నపడి.

191-వసు సూత్రం.

(అ-మ్) ఉండై-కుఱుక్కైయాళ్లు, పావు- నెట్టినాళ్లు, వరిశైప్పడ ప్పరప్పిననూల్, పాఱి - ఓడి, పాఱు - నన్నాక.

192-వసు సూత్రం.

(అ-మ్) ఆనైత్తొళిల్ - అతిమానుషవ్యాపారం.

193-వసు సూత్రం.

యా ప్రీతి ర్మయి సంవృత్తా మద్భక్తేషు సదాఽస్తు తే ।
అవమానక్రియా తేషాం సంహరత్యఖిలం జగత్ ॥ ॥ ౹౯౩ ॥

యా ప్రీతిః - ఎంద ప్రీతియానదు, మయి - ఎన్నిడత్తిల్, సంవృత్తా- ఇరుక్కిన్ఱతో (సా-అదువానదు), మద్భక్తేషు-ఎన్నుడైయ ఆశ్రితర్కళిడత్తిల్, తే సదా అస్తు - ఉనక్కు ఎప్పోదుమిరుక్క క్కడవదు, తేషాం - అవర్కళుడైయ, అవమానక్రియా - అవమానం పణ్ణుదలానతు, అఖిలం జగత్ - జగత్తెల్లాం, సంహరతి - నాశం శెయ్యుమ్.

(అ-మ్) భగవచ్ఛక్తియై - అశ్వమేధత్తిల్ భగవద్వచనత్తై.

194-వసు సూత్రం.

(అ-మ్) భాగవతాపచారంతాన్ అనేకవిధం. అదిల్ ప్రధానమాన అపచారం పన్నిరండు. అవైయావన.

1-జన్మనిరూపణం : భగవద్భక్తర్కళై 'ఎక్కుట్టవాళరెను పిఱప్పేదియల్ వాకనిన్ఱోర్ అక్కుట్టమప్పిఱప్పవియల్వే నమ్మై యాట్కొళ్ళుమే'యెన్ఱు నినైయామల్, శూద్రన్ నిషాదన్ చండాలన్ ఎన్ఱు, ధర్మవ్యాధర్, శ్రీగుహప్పెరుమాళ్, మాఱనేర్నంబి ముదలానవర్కళై క్కుఱైయనినైత్తల్.

2. శరీరనిరూపణం: భగవద్భక్తర్కళ్, దేవ తిర్యక్ స్థావర రూపంగళాన చతుర్విధశరీరంగళై ప్పరిగ్రహిత్తిరుందాలుం ఇవర్కళ్ పెణ్ణెన్ఱుం అసురరాక్షసరూపమెన్ఱుం మృగమెన్ఱుం పక్షియెన్ఱుం నినైత్తు, పొన్నాచ్చియార్ శ్రీవిభీషణాఴ్వాన్ శ్రీగజేంద్రాఴ్వాన్ శ్రీపెరియ ఉడైయార్ ఇవర్గళై త్తాఴ నినైత్తల్.

3. భావనిరూపణం: షట్భావవికారమాన బాల్యయౌవన వార్ధకాదివయోనిరూపణం శెయ్గై.

4. ఆశ్రమనిరూపణం: బ్రహ్మచర్య గృహస్థ వానప్రస్థ సన్న్యాస ఆశ్రమంగళిలిరుక్కుం శ్రీ వైష్ణవర్కళై భేదబుద్ధియాల్ కుఱైయ నినైత్తల్.

5. అవయవనిరూపణం: తిరుమేనియిలేయాతల్ అవయవంగళిలేయాతల్ శ్రీవైష్ణవర్కళుక్కు ఒరుదోషముండాకిల్ అవర్కళుడైయ జ్ఞానమే సర్వావయవపూర్త్తి యెన్ఱు నినైయామల్ అద్దోషంగళై ప్పార్త్తిరుక్కై.

6. ఆలస్యనిరూపణం: ప్రపన్నరానవర్ తమ్ముడైయ తిరుమేనియై వ్యాధిముదలియవైకళాల్ ఉపేక్షైపణ్ణి హేయమాయిరుక్కుమిడత్తిల్ కుత్సిత్తు అవర్విగ్రహమే భోగ్యమాకప్పారాతిరుత్తల్

7. వాసనిరూపణం: కోయిల్ తిరుమలై పెరుమాళ్కోయిల్ నిన్ఱు ఎఴుందరుళిన శ్రీవైష్ణవర్కళై ఎప్పడి యాదరిప్పార్కళో అప్పడియే ఒరుద్వీపత్తిలిరుందు ఎఴుందరుళిన శ్రీవైష్ణవర్కళైయుం అవర్కళిరుందతలమే దివ్యదేశమెన్ఱు ఉద్దేశ్యప్రతిపత్తిశెయ్యాతిరుక్కై.

8. బంధునిరూపణం: ఎఴుపత్తునాలు సింహాసనాధిపతికళ్ మట్ఱుంప్రసిద్ధరాన ఆచారియర్కళ్ తవిర, ఉపాయశూన్యరాయ్

ఒతుంగివ ర్త్రిర్క్కు మవర్ కళ్ వంద్దనైక్కు అయోగ్యరెన్ఱు భేద బుద్ధియై ప్పణ్ణుకై.

9. ప్రకారనిరూపణం: తిరువారాధనం తిరునందనవనం శెయ్ కిఱవర్ కళిడత్తిల్ పూజితమాయ్ ప్రతిపత్తియుం, తిరుమాలై తిరు విళక్కు సాత్తుప్పడి ముత్తుముళ్ళపరిచారంగళ్ శెయ్కిఱవర్ కళైయుం, దేవతాన్తరసాధనాదికళై విట్టు "శోంబరైయుకత్తిపోలుం" ఎన్గిఱ పడియే ఒన్ఱుం శెయ్యమాట్టాదే వెఱుమనే యిరుక్కిఱవర్ కళైయుం వేషధారికళెన్ఱు నినైప్పు శెయ్దు అవర్ కళై సామానియరాకప్పత్తి పణ్ణువదు.

10. వర్తననిరూపణం: శ్రీవైష్ణవర్ కళ్ తిరుమేని యాత్రై తదీయారాధనైయాత్రైయాక కృషివ్యాపారవర్తనాదికళై శెయ్ వరాయిన్ అవర్ కళై మతియాతిరుత్తల్.

11. దోషనిరూపణం: శ్రీవైష్ణవర్ కళ్ తిరుమేని భోగనూన ప్రవృత్తియిల్ దోషత్తై ఏఱిడువదు.

12. భాగవతాపచారమావతు : శ్రీవైష్ణవనోడొక్క త్తనైయుం సమానప్రతిపత్తి పణ్ణుకై.

(ప్రమేయురగ్నిం)

ఎంబెరుమాన్ పక్కలిలే అపరాధంపణ్ణినాల్ జన్మాంతర త్తిలే ఈడేఱలాం. శ్రీవైష్ణవర్ పక్కలిలే అపరాధం పణ్ణినాల్ జన్మాంతరత్తిలు మిల్లై. ఆచార్యన్ విషయత్తిల్ అపచారంపణ్ణిన నాలూరానుం ఈడేఱినాన్. భగవద్విషయత్తిల్ అపరాధం పణ్ణిన శిశుపాలనుం ఈడేఱినాన్. భాగవతవిషయత్తి లపచారంపణ్ణినవర్ ఇన్నార్ ఈడేఱినారెన్ఱు కేట్టఱిందదిల్లై.

పిరాట్టియుం "న కశ్చిన్నాపరాధ్యతి" ఎన్నుమవళాకైయాలే తన్ విషయత్తిల్ అపరాధంపొఱుక్కుం. భాగవతవిషయత్తి లపరాధం

పణ్ణినాల్ పురుషకారభూతైయాన పిరాట్టి యొరుత్తైయుం ప్రపత్తి యుపదేశంపణ్ణిన ఆచార్యన్ ఒరుత్తైయుమాక ప్రాప్యస్థలత్తేఱ ప్పిడిత్తుక్కొండుపోకిలుం ప్రతిబంధకమాయేవిడుం.

ఎంబెరుమానార్ తమ్ముడైయ అంతిమదశైయిల్ సకలవేదంగళిలుం, సకలశాస్త్రంగళిలుం, సకలమాన ఆழ்వార్కళ్ దివ్యప్రబంధంగళిలుం, సకలాచార్యపాశురంగళిలుం పార్త్తవిడత్తిల్, ఒరు అధికారిక్కు ద్వయమొழிయ ప్పురుషార్థమిల్లై; ఆచార్యాభిమానమొழி యమోక్షోపాయమిల్లై; భాగవతాపచారమొழிయ మోక్షవిరోధి యిల్లై యెన్ఱరుళిచ్చెయ్దార్. (వార్తామాలై.)

అవర్కళ్ తిరునామత్తిన్ ఏఱ్ఱమావదు:

నల్లడిక్కాలత్తిల్ నమ్మాచారియర్కళ్ శ్రీవైష్ణవర్కళై త్తంగళోపాదిప్రకృతిమాన్కళాక నినైత్తిరుక్కుం పుల్లిమైయిన్ఱిక్కే యాయిఱ్ఱిరుప్పదు. తిరువుడైమన్నర్, శెழுమామణికళ్, శిలత్తేవర్, తెళ్ళియార్, పెరుమక్కళ్, పెరుంతవత్తర్, ఉరువుడైయారిళైయార్, ఒత్తువల్లార్, తక్కార్ మిక్కార్, వేదంవల్లార్, వేదవిమలర్, శిఱుమామనిశర్, ఎంబిరాన్ఱన్ చిన్నంగళ్ ఎన్ఱు నం కులనాథరాన అழ்వార్కళ్ శ్రీవైష్ణవర్కళుక్కు ఇప్పడి త్తిరునామంశాఱ్ఱుకై యాలే కేవలం తన్నోడొక్క ఒరుమనుష్యరెన్ఱు నినైత్తిరుక్కై భాగవతాపచారం.

భగవదపచారంపణ్ణుకైయావదు—ఎంబెరుమానుడైయ నల్ జీవనాన శ్రీ వైష్ణవర్కళ్ తిఱత్తు ప్పణ్ణుం అపచారం. భాగవతాపచారంపణ్ణుకైయావదు — శ్రీవైష్ణవర్కళుడైయ ఉయిర్నిలైయాన ఎంబెరుమాన్ తిఱత్తుప్పణ్ణు మపచారం. భాగవతసంశ్లేషం భగవత్

సంశ్లేషత్తైయుం పిఱప్పిక్కుం. భగవత్సంశ్లేషం భాగవతసంశ్లేష పర్యంతమల్లాదిరాదు.

అభాగవతసంశ్లేషం భాగవతవిశ్లేషత్తైయుం పిఱప్పిత్తు భగవత్ విశ్లేషత్తైయుం పిఱప్పిత్తు, ఇవనైయుం ముడిత్తువిడుం. భాగవతసంశ్లేషం భగవత్ సంశ్లేషత్తైయుం పిఱప్పిత్తు, అభాగవతర్ విశ్లేషత్తైయుం పిఱప్పిత్తు, ఇవనైయుం ఎడుత్తు కరై మరం శేర్తువిడుం.

(మాణిక్యమాలై.)

జన్మనిరూపణత్తాల్ పెరుమాళుక్కుప్పిఱందశీఱ్ఱత్తుక్కు ఓర్ నిదర్శనం.

అరక్కర్ అమర్ ఆరంభత్తిల్ మూడియుడైమన్నన్ శడైముడి తరిత్తు త్తరై మేల్ నిఱ్క మాయయాకై-ప్పూండు మాతావై మాయం శెయ్దమాపాతకన్ మకుడత్తైమణ్ మిరాదుపడుత్తమా యోన్ పాలజ్ఞాంద అమ్మాఱుతియై "త్వయి కించిత్ సమాపన్నే కిం కార్యం సీతయా మమ" ఎన్నుమాప్పోలే, ఇన్నాశ్రయిత్తవుమక్కు ఒరు వాట్టం వరిల్ నిత్యాశ్రితైయాన పిరాట్టియాలుం కార్యమిల్లై యెన్ఱు పెరుమాళరుళిచ్చెయ్దార్. ఇవ్విడత్తిల్ వాట్టంవరిల్ ఎన్ఱదు రావణన్ తిరువడియై ప్పార్త్తు 'హే కురంగే, ఉన్నుడైయ జాతిత్తొழిలై క్కాట్టినాయే' ఎన్ఱు జన్మనిరూపణమై ఎన్ఱు నమ్మాచారియర్ కళ్ నిర్వాహం.

శ్లోకార్థం

త్వయి కించిత్ సమాపన్నే కిం కార్యం సీతయా మమ ।
భరతేన మహాబాహో లక్ష్మణేన యవీయసా ॥
శత్రుఘ్నేన చ శత్రుఘ్న స్వశరీరేణ వా పునః ॥

పిరాట్టినిమిత్తమాకవిటే ఉనక్కుక్కించిత్ అనుమతి పడవేండుకి ఆను. ఇదఱ్కునిమిత్తభూతైయానవళైయుం వేండేన్. అవరిలుం ప్రియతమనాన భరతన్ నిమిత్తమాక ఉమక్కువాట్టంవరిల్ అవనైయుం

వేణ్డేన్. అవనుక్కు ప్రియనాన శత్రుఘ్నన్ నిమిత్తమాగ ఉమక్కు వాట్టం వరిల్ అవనైయుం వేణ్డేన్. ఇవ్వళవు మల్ల. ఇవర్గళిత్తనై పేర్ నిమిత్తమాగవు మొరువాట్టం వరిల్ ఇవర్గళిత్తనై పేరైయుం వేణ్డేన్. ఆనపిన్బు ఉమక్కొరు వాట్టం వారామలిరుక్కుమిత్తనైయే నమక్కు వేణ్డువదెన్ఱు కరుత్తు.

(జీయర్ అరుంపదం)

196-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) అర్చా అవతార ఉపాదాన స్మృతి శబ్దఙ్గళుక్కర్థం-అర్చా - "అర్చా పూజాప్రతిమయోః" ఎన్గైయాలే, అర్చా శబ్దం-ప్రతిమావాచకం, అవతారశబ్దం - ఆవిర్భావ వాచకం, ఉపాదాన శబ్దం-పరిణామాశ్రయ ద్రవ్య వాచకం. స్మృతి:-"స్మృ-చిన్తాయాం" ఎన్ఱు చిన్తావాచి. అదావదు ఆశ్రితర్ ఉకన్దదు. ఇత్తై ఆழ్వార్ 'నెఞ్జినాల్ నినైప్పాన్ యవనవనాగుం' ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్దార్. క్రూరం - పాతకం; అదావదు భగవన్నిగ్రహహేతు

197-వదు సూత్రం.

అర్చావతారోపాదాన వైష్ణవోత్పత్తిచింతనం ।
మాతృ యోనిపరీక్షాయా స్తుల్యమాహుర్మనీషిణః ॥ ॥ ౧౯౭ ॥

అర్చావతారోపాదాన - అర్చావతారత్తిన్ మూలకారణత్తినుడైయవుం, వైష్ణవోత్పత్తి - వైష్ణవర్గళుడైయ ఉత్పత్తియినుడైయవుం, చిన్తనం - విచారిప్పదు, మనీషిణః - పెరియోర్గళ్, మాతృయోని పరీక్షాయాః తుల్యం ఆహుః - తన్నుడైయ జన్మస్థానత్తై ప్పరీక్షిప్పదఱ్కు ఒప్పాగుమెన్ఱార్గళ్.

198-వసు సూత్రం.

తేషాం తద్వచనం శ్రుత్వా క్రోధపర్యాకులాతురం ।
స రాజా పునరేవైతానిదం వచనమబ్రవీత్ ।
ప్రత్యాఖ్యాతో భగవతా గురుపుత్రైస్తథైవ చ ।
అన్యాం గతిం గమిష్యామి స్వస్తి వోఽస్తు తపోధనాః ॥ ॥ ౫౮౨ ॥

తేషాం - అన్ద గురుపుత్రర్గళుడైయ, క్రోధపర్యాకులాతురం-కోపత్తాలే తుడిత్త శొల్లుక్కళైయుడైయ, తద్వచనం - అన్ద వార్త్తైయై, శ్రుత్వా - కేట్టు, స రాజా - అన్ద త్రిశంకు మహారాజన్, ఏతాన్-ఇన్ద గురుపుత్రర్గళై నోక్కి, పునరేవ - మఱుపడియుం, ఇదం వచనం అబ్రవీత్ - ఇన్ద వార్త్తైయైచ్చొన్నాన్. అదావదు:—భగవతా - ఆచారియరాలుం, తథైవ చ - అప్పడియే, గురుపుత్రైః - గురుపుత్రర్గళాన ఉఙ్గళాలుం, ప్రత్యాఖ్యాతః - అవమానప్పడుత్తప్పట్టేన్. ఆగైయాల్, అన్యాం గతిం గమిష్యామి - వేఱొరు ఆచార్యనిడత్తిలుక్కుప్పోగిఱేన్. తపోధనాః - తపత్తై ధనమాగవుడైయవర్గళే, వః - ఉఙ్గళుక్కు, స్వస్తి అస్తు - సౌఖ్యముణ్డాగట్టుం.

ఋషిపుత్రాస్తు తచ్ఛ్రుత్వా వాక్యం ఘోరాభిసంహితం ।
శేపుః పరమసఙ్క్రుద్ధాశ్చండాలత్వం గమిష్యసి ॥ ॥ ౫౮౩ ॥

ఋషిపుత్రాః తు - అన్ద వసిష్ఠపుత్రర్గళ్, ఘోరాభిసంహితం - ఘోరమెణ్ణం కొణ్డ, తద్వాక్యం శ్రుత్వా - అన్ద వాక్యత్తై కేట్టు, పరమసఙ్క్రుద్ధాః - మిగకోపముడైయవర్గళాయ్, చండాళత్వం గమిష్యసి - చండాళత్తన్మైయై యడైవాయాగ ఎన్ఱు, శేపుః - శపిత్తార్గళ్.

అథ రాత్ర్యాం వ్యతీతాయాం రాజా చండాలతాం గతః ।
నీలవస్త్రధరో నీలః పరుషో ధ్వస్తమూర్ధజః ।
చిత్యామాల్యాంగరాగశ్చ ఆయసాభరణోఽభవత్ ॥ ॥ ౫౮౪ ॥

అథ - అప్పడి శపిత్తవుడన్, రాత్ర్యాం వ్యతీతాయాం - అంద రాత్రి కడందవుడన్, రాజా - త్రిశంకు మహారాజన్, చండాళతాం గతః - చండాళత్తన్మైయై యడైందవనాయ్, నీలవస్త్రధరః - కఱుత్త వస్త్రత్తైయుడైయవనాయ్, నీలః - కఱుత్త శరీరత్తైయుడైయవనాయ్, పరుషః - కఠినమాన పేచ్చైయుడైయవనాయ్, ధ్వస్తమూర్ధజః - మయిర్ పాఱినవనాయ్, చితామాల్యాంగరాగః - శవత్తుక్కు అలంకరిత్త మాలైగళాలుం చందనం ముదలియవత్తాలుం అలంకరిత్త దేహముడైయవనాయ్, ఆయసాభరణః - ఇరుంబు నగైగళై యుడైయవనాయ్, అభవత్ - ఆనాన్.

‘అనాచారాన్’ 75-వదు శ్లోకం పార్క్క ॥ ౨౯౦ ॥

‘పద్మకోటి’ 45-వదు శ్లోకం పార్క్క ॥ ౨౯౧ ॥

199-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) త్రిశంకు వృత్తాంతత్తాల్ కులగురువై విరోధిత్తుక్కొండు వేఱు గురువైయడైవదు అనర్థహేతువామెన్బదు అఱియత్తక్కదు. ఆనాల్, ‘జ్ఞానమనుష్ఠానమివై నన్ఱాగవేయుడైయనాన గురువైయడైందక్కాల్, తిరుమామగళ్ కొఴున్దన్ తానే వైకుందం తరుం’ ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్దదఱ్కు విరోధం వారాదో ఎన్గిఱ శంకై పిఱక్కక్కూడుం. ఇవ్విడత్తిల్ త్రిశంకువినుడైయ కులగురుక్కళ్ జ్ఞానానుష్ఠానమిల్లాదవర్గళ్ ఎన్ఱు శొల్లవొణ్ణాదు. ఇవర్గళ్ తిరువుళ్ళత్తుక్కు విరోధమాగ నడందపడియాల్ శక్తిమానాన విశ్వామిత్రనుం అవనై యీడేత్త అశక్తనానాన్. ఆగైయాల్, కులగురువిన్ అనుమతియైక్కొండు ఒరు శక్తియుడైందాల్ కారియమామిత్తనై. కేవల మాస్తికగురువిషయమాయ్ ఇప్పాశుర మరుళిచ్చెయ్దదాగక్కొళ్ళవేణుం.

202-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) సకలవేదంగళైయుం - ద్రావిడ వేదంగళైయుం

203-వదు సూత్రం.

కించిదాగతసంరంభో విశ్వామిత్రోఽబ్రవీదిదమ్ ।
ఏకత: శ్యామకర్ణానాం శతాన్యష్టౌ తు దేహి మే ।
హయానాం చన్ద్రశుభ్రాణాం గచ్ఛ గాలవ మా చిరమ్ ॥ ॥ ౨౯-౨ ॥

కించిత్ ఆగతసంరంభః - కొంచం కోపముడైందవరాన, విశ్వామిత్రః - విశ్వామిత్రన్, ఇదం అబ్రవీత్ - ఇప్పడిచ్చొన్నాన్. ఏకతః శ్యామకర్ణానాం - ఒరుకాదుకఱుత్తిరుక్కిన్ఱనవుం, చంద్రశుభ్రాణాం - చందిరనైప్పోల్ వెణ్ణిఱముళ్ళనవుమాన, హయానాం - కుతిరైగళినుడైయ, శతాని అష్టౌ చ - ఎణ్ణూఱు, మే దేహి - ఎనక్కుక్కొడు, గాలవ గచ్ఛ - ఏ గాలవనే పో, మా చిరం - తామదం వేండాం.

కిన్ను తే మనసా ధ్యాతమశుభం పతతాం వర ।
న హ్యయం భవతస్స్వల్పో వ్యభిచారో భవిష్యతి ॥ ॥ ౨౯-3 ॥

హే పతతాం వర - ఏ పక్షిరాజనే, తే మనసా - ఉమదు మనత్తాల్, అశుభం - తీంగానదు, కిమనుధ్యాతం-ఏదావదు 'నినైత్తదుండా ? భవతః - దేవరీరుక్కు, స్వల్పః - అల్పమాకిలుం, అయం వ్యభిచారః - ఇప్పడిప్పట్ట దోషం, న భవిష్యతి హి - వరువదఱ్కు హేతు ఇల్లైయే.

(అ-మ్) అభివాదనాదికళ్ - అభిముఖీకరణార్థమాక స్వనామోచ్చారణపూర్వకమాన నమస్కారం, విచారిత్తు - ఆలోచిత్తు. ఇవ్విడత్తిల్ "మధురకవి శొన్నశొల్ నంబువార్ పతి వైకుందం కాణ్మినే" ఎన్ఱదైయుం, కూరత్తాழ్వార్ తిరుమగనార్ తిరువవతరిత్త

పిన్బు ఇడైచ్చువర్ తళ్ళి ఇరండు విభూతియుం ఒన్ఱాయిట్ఱు ఎన్ఱత్తైయుం సూచిప్పిక్కిఱదు. ఇన్నముం ఆట్టిల్ కెడుత్తు కుళత్తిల్ తేడాదే ఎన్గిఱ వచనం ఒరువరిడత్తిల్ అపచారప్పట్టు మట్ఱొరువరిడత్తిల్ పోఱుక్క వేణుమెన్ఱు అనువర్త్తిత్తల్ కూడాదెన్బదై క్కాట్టుకిఱదు.

ఇవ్విడత్తిల్ పెరియతిరువడినాయనార్ మానసమాగవే అపచారప్పట్ట పోదిలుం తానుం మానసమాగవే పోఱుత్తరుళ వేణు మెన్ఱు నినైయామల్ కాయికమాక చ్చెన్ఱు ప్రార్థిత్తు పిఱకు మున్బు పోలేయానారెన్ఱ ఇంద ఐతిహ్యత్తాల్ ఒరు కరణత్తాలే అపచారం వందదాయిరుందాలుం అదైప్పోక్కిక్కొళ్ళ త్రికరణంగళుం వేణు మెన్బదై నన్ఱాయ్ అఱియవేణుం.

ఆనాల్ మనస్సాలే నినైత్తతుక్కు అనుతాపముండాకవే ఈశ్వరన్ క్షమిత్తరుళుం ఎన్ఱదు, ప్రత్యక్షమాయ్ అవర్గళ్ ఇల్లాద కాలత్తిల్ ఎన్ఱు కొళ్ళవేణుం.

వైనతేయురుక్కు వంద అపచారమావదు—

1. భాగవతై విషయత్తిల్ వాసనిరూపణం.

2. ఇవళ్ పాదచారియాగైయాలే కడలైయుం మలైయై యుం కడందు వేఱు దివ్యదేశత్తుక్కు ఎழுందరుళ శక్తియట్ఱవళ్.

3. నాం పక్షిరాజా ; సర్వేశ్వరనుక్కు వాహానం ఎన్గిఱ నినైవు.

4. గాలవనైక్కాలాల్ ఇడుక్కిక్కొండు వందాప్పోల్ ఇవళైయుం ఇడుక్కిక్కొండు పోవోం ఎన్ఱు గాలవనుక్కు సమాన మాగ నినైత్త అపచారం.

అయనం - సూర్యనుడైయ గమనం. దక్షిణాయనం - దక్షిణ దిక్ గమనం. ఉత్తరాయణం - ఉత్తరదిక్ గమనం. మకరాది ఆఱు

మాద త్తిఱ్కు ఉత్తరాయణమెన్రుం, కటకాది ఆఱుమాద త్తిఱ్కు
దక్షిణాయనమెన్రుం పెయర్. మకరసంక్రాంతియాన పుణ్యకాలం
అవ్వళవు పోదాదు: ఇప్పడిక్కలంగి వార్త్తైశొల్లువదు పోదాదెన్రపడి.
ముశిప్పు - ఇళైప్పాగుదల్, శోంబల్.

వాక్కాన్రై నన్నాక్కుక్కిక్కొళ్ళవిడిల్ సకలతున్బంగళైయు
మడైవార్ ఎన్బదై, 'యాకావారాయినుం నాకాక్క కావాక్కాల్,
శోకాప్పర్ శొల్లిళుక్కుప్పట్టు' ఎన్గిఱ కుఱళాలుం అఱియత్తక్కదు.

204-వదు సూత్రం.

ఉభాభ్యామేవ పక్షాభ్యామాకాశే పక్షిణాం గతిః ।
తథైవ జ్ఞానకర్మభ్యాం ప్రాప్యతే భగవాన్ హరిః ॥ ॥ ౨౯-౪ ॥

ఉభాభ్యాం పక్షాభ్యాం ఏవ - ఇరండు శిఱగుకళాలేయే,
పక్షిణాం - పక్షిగళుక్కు, ఆకాశే - ఆకాశత్తిల్, గతిః - ఎప్పడి
సంచారమో, తథైవ - అప్పడియే, జ్ఞానకర్మభ్యాం - జ్ఞానానుష్ఠానం
గళాలే, భగవాన్ హరిః - ఎంబెరుమాన్, ప్రాప్యతే - అడైయప్
పడుగిఱాన్.

'వీశుం' (తిరువిరు) 54.

పశుర్మనుష్యః పక్షీ వా యే చ వైష్ణవసంశ్రయాః ।
తేనైవ తే ప్రయాస్యన్తి తద్విష్ణోః పరమం పదమ్ ॥ ॥ ౨౯-౫ ॥

పశుః మనుష్యః పక్షీ వా - పశువాగిలుం, మనుష్యనాగి
లుం, పక్షియాగిలుం, యే చ - ఇవర్గళుక్కుళ్ ఎవర్గళ్, వైష్ణవ
సంశ్రయాః - వైష్ణవనైయాశ్రయిత్తిరుక్కిఱార్గళో, తే - అవర్
గళ్, తేనైవ - అంద వైష్ణవ సంబన్ధత్తాలేయే, విష్ణోః తత్ పరమం
పదం-విష్ణువిన్ అంద ప్పరమపదత్తై, ప్రయాస్యన్తి-అడైగిఱార్గళ్.

యం యం స్పృశతి పాణిభ్యాం యం యం పశ్యతి చక్షుషా ।
స్థావరాణ్యపి ముచ్యన్తే కిమ్పునర్బాన్ధవా జనాః ॥ ॥ ౨౯౬ ॥

యం యం - ఎదై ఎదై, పాణిభ్యాం స్పృశతి - తిరుక్కై-గళాల్ తొడుగిఱానో, యం యం - ఎదైయెదై, చక్షుషా పశ్యతి - తిరుక్కణ్గళాలే పార్క్కిఱానో, స్థావరాణి అపి - అవైగళ్ స్థావరంగళానపోదిలుం, ముచ్యన్తే - మోక్షత్తైయడైగిన్ఱన, బాంధవాః జనాః కిం పునః - బంధుజనంగళ్ విషయత్తిల్ శొల్ల వేండియదెన్న ?

(అ-మ్) నిరపేక్షసాధనం - పూర్ణసాధనం.

206-వదు సూత్రం.

'మద్భక్తం' 45-వదు లెక్కం పార్క్క ॥ ౨౯౭ ॥

త్వం వై గీతప్రభావేన నిస్తారయితుమర్హసి ।
ఏవముక్త్వాఽథ చండాలం రాక్షసశ్శరణఙ్గతః ॥ ॥ ౨౯౮ ॥

త్వం - దేవరీరే, గీతప్రభావేన - గానప్రభావత్తాలే, నిస్తారయితుం అర్హసి - ఇందప్పాపసముద్రత్తిలిరుందు తాండివైప్పదఱ్క్కు-త్తకున్దవరాకిఱీర్, ఏవం ఉక్త్వా అథ - ఇప్పడి శొల్లియవుడన్, రాక్షసః - బ్రహ్మరాక్షసనానవన్, చండాళం శరణం గతః - నంపాడువానై శరణమడైందాన్.

యత్ మయా పశ్చిమం గీతం స్వరం కైశికముత్తమమ్ ॥ ॥ ౨౯౯ ॥

మయా - ఎన్నాల్, కైశికం - కైశికం ఎన్ఱు పెయరైయుడైయదుం, ఉత్తమం స్వరం యత్ - ఉయర్న్దదుమాన స్వరమానదు యాదు, పశ్చిమం గీతం - కడైశియాగప్పాడప్పట్టదో అదనాలే ఉణ్డాన్కక్కరైయేఱ్ఱువిక్కిఱేనెన్ఱు నంపాడువాన్ శొన్నాన్.

మార్గాగతోఽనృపశ్రేష్ఠస్తం దేశం ప్రాప్తవాన్ వసుః ।
అంతరిక్షచరశ్శ్రీమాన్ సమగ్రబలవాహనః ।
తం దృష్ట్వా సహసా యాన్తం వసుం తే త్వన్తరిక్షగమ్ ।
ఊచుర్ద్విజాతయో దేవా ఏషచ్ఛేత్స్యతి సంశయమ్ ॥ ॥ ౩౦౦ ॥

సమగ్రబలవాహనః - నిఱైంద సైన్యంగళోడుం వాహనంగళోడుం కూడినవనాయ్, అంతరిక్షచరః - ఆకాశత్తిల్ సంచరిప్పవనాయ్, శ్రీమాన్ - సర్వవిధ సంపత్తైయుడైయవనాయ్, మార్గాగతః - మార్గవశాత్ పోగిఱవనాయ్, నృపశ్రేష్ఠః వసుః - రాజశ్రేష్ఠనాన ఉపరిచరవసువానవన్, తం దేశం ప్రాప్తవాన్ - వివాదం నడక్కుం అందవిడత్తిఱ్కు వందాన్. తే తు - అవర్గళ్, అంతరిక్షగం - ఆకాశత్తిలిరుప్పవరుం, సహసా యాన్తం - వేగమాయ్ప్పోకిఱవరుమాన, తం వసుం దృష్ట్వా - అంద ఉపరిచరవసువైప్పార్త్తు, ద్విజాతయః - ఋషిగళెన్న, దేవాః - దేవతైగళెన్న ఇవర్గళ్, ఏషః సంశయం ఛేత్స్యతి - ఇవన్ ఇంద సంశయత్తైప్పోక్కవల్లవనెన్ఱు, ఊచుః - శొన్నార్గళ్.

ధాన్యైర్యష్టవ్యమిత్యేవ పక్షోఽస్మాకం నరాధిప ।
దేవతానాం హి పశుభిః పక్షో రాజన్ వదస్వ నః ॥ ॥ ౩౦౧ ॥

హే నరాధిప - ఓ రాజావే, ధాన్యైః - ధాన్యంగళాల్; మావినాల్, యష్టవ్యం - యాగం శెయ్యవేండియదు, అస్మాకం ఏషః పక్షః - ఎన్బదు ఎంగళుడైయ అభిప్రాయం: పశుభిః - సాక్షాత్ పశువైక్కొండు యజిక్కవేండుమెన్బదు, దేవానాం హి పక్షః - దేవతైగళినుడైయ అభిప్రాయం: హే రాజన్ - ఓ అరశనే, నః వదస్వ - ఎంగళుక్కు న్యాయం శొల్లు.

దేవానాం తు మతం శ్రుత్వా వసునా పక్షసంశ్రయాత్ ।
ఛాగేనాజేన యష్టవ్యమేవముక్తం వచస్తదా ॥ ॥ ౩౦౨ ॥

వసునా-ఉపరిచరవసువినాల్, దేవతానాం మతం శ్రుత్వా-దేవతైగళుడైయ అభిప్రాయత్తైక్కేట్టు, పక్షసంశ్రయాత్ - అవర్గళిన్ పక్షత్తై అవలంబిత్తు, అజేన ఛాగేన - ఆట్టినాల్, యష్టవ్యం - యజిక్క-వేణుమెన్ఱు, ఏవం తథా వచః ఉక్తం - ఇవ్విధమాయ్ అప్పొழுదు వార్త్తై శొల్లప్పట్టదు.

కుపితాస్తే తదా సర్వే మునయస్సూర్యవర్చసః ।
ఊచుర్వసుం విమానస్థం దేవపక్షార్థవాదినమ్ ।
సురపక్షో గృహీతస్తే యస్మాత్తస్మాద్దివః పత ।
అద్య ప్రభృతి తే రాజన్నాకాశే విహతా గతిః ।
అస్మచ్ఛాపాభిఘాతేన మహీం భిత్త్వా ప్రవేక్ష్యసి ।
విరుద్ధం వేదసూత్రాణాముక్తం యది భవేన్నృప ।
వయం విరుద్ధవచనా యది తత్ర పతామహే ॥ ॥ 303 ॥

తదా - అప్పొழுదు, సర్వేమునయః - సమస్తమాన ఋషిగళుం, కుపితాః - కోపముడైందవర్గళాయ్, సూర్యవర్చసః - సూర్యనైప్పోన్ఱ కాన్తియైయుడైయవర్గళాయ్, విమానస్థం - విమానత్తిలిరుక్కిఱ, దేవపక్షార్థవాదినం - దేవపక్షపాతియాయ్ప్పేశినవనాన, వసుం-ఉపరిచరవసువైప్పార్త్తు, ఊచుః - శొన్నార్గళ్. యస్మాత్ - ఎందక్కారణత్తాల్, తే - ఉన్నాల్, సురపక్షో గృహీతః - దేవతైగళిన్ పక్షమానదు అంగీకరిక్కప్పట్టదో, తస్మాత్ - అందక్కారణత్తినాల్, దివః పత-ఆకాశత్తిల్ నిన్ఱుం విழுక్కడవాయ్, అద్య ప్రభృతి - ఇన్ఱు ముదల్, రాజన్ - ఓ అరశనే, తే - ఉనక్కు, ఆకాశే గతిః విహతా - ఆకాశత్తిల్ సంచరిప్పగు పోయ్విట్టదు. వేదసూత్రాణాం - వేదసూత్రంగళుక్కు, విరుద్ధం - విరుద్ధమాక, ఉక్తం భవేద్యది - శొల్లప్పట్టదేయానాల్, అస్మత్ శాపాభిఘాతేన - ఎంగళ్ శాపత్తిన్ అడియి

నాల్, మహీం భిత్వా - భూమియైప్పిళంకుకొండు, ప్రవేక్ష్యసి - విళుక్కడవాయ్. వయం విరుద్ధవచనాః యది - నాంగళ్ విరుద్ధమాన వార్తైయైయుడైయవర్కళానాల్, తత్ర పతామహే - (అప్పడిచ్చే నాంగళుం) అంగు విళుక్కడవోమ్.

తతస్తస్మిన్ ముహూర్తే తు రాజోపరిచరస్తథా ।
అధో వై సమ్బభూవాశు భూమేర్వివరగో నృపః ॥ ॥ ౩౦౪ ॥

తతః - పిఱకు, తస్మిన్ ముహూర్తే తు - అప్పడి శపిత్త అందక్కాలత్తిలేయే, ఉపరిచరః రాజా - అంద ఉపరిచరవసు మహారాజన్, తథా - అప్పడియే, అధో వై - తలైకీళాయ్, నృపః - అంద అరశన్, ఆశు భూమేః వివరగః - శీఘ్రమాయ్ భూమియిన్ రంధ్రత్తిల్ ప్రవేశిత్తవనాయ్, సంబభూవ - ఆనాన్.

(అ - మ్) ఉత్థానైకాదశి - సర్వేశ్వరన్ క్షీరాబ్ధియిల్ నిత్తిరై తిరుప్పళ్ళియుణరుం దినమాన కార్త్తికైశుక్ల ఏకాదశి. సిద్ధాశ్రమం - వామనాశ్రమమ్. సాత్వతంత్ర నిష్ణాతనాయ్ - సత్వప్రతిపాదకమాన శాస్త్రధర్మత్తిల్ నియతనాయ్ ; శాస్త్రమావదు శ్రీ పాంచరాత్రం.

నంపాడువాన్ నైచ్చియత్తుక్కు- జన్మం కారణమా ? జ్ఞానం కారణమా ? నంబాడువార్ జన్మసిద్ధమాన నైచ్చియత్తైయుడైయవరెన్ఱు శొల్లుం ప్రకరణత్తిల్ జన్మశబ్దత్తుక్కు- జ్ఞానజన్మమెన్ఱు శిలర్ శొల్లువార్కళ్. అదావదు :—ఇవరుడైయ నైచ్చియత్తుక్కు-క్కారణం జ్ఞానమేయొళియ జన్మత్తాల్ వరువదల్లవెన్ఱు నిష్కర్షిత్తు, జన్మశబ్దత్తుక్కు- జాతిపరమాయ్ అర్థం శొల్లామల్, ఆత్మపరమాయ్ కొండు, జ్ఞానజన్మం ఎన్ఱు పొరుళ్ శొల్లుకిఱార్కళ్. జన్మశబ్దం జ్ఞానత్తైక్కాట్టుమోవెన్ఱాల్ శిల ప్రమాణంగళిల్ జన్మశబ్దత్తుక్కు-

జ్ఞానపరమాయ్ అర్థమాకిఱదు. ఎంగనే యెన్నిల్, 'అష్టు నాన్ పిఱందిలేన్ పిఱందపిన్ మఱందిలేన్' ఎన్ఱుం, 'శైత్తిన్ వయిట్రిల్ శిఱియదు పిఱందాల్ ఎత్తైత్తిన్ఱెంగే కిడక్కుం' ఎన్ఱుం, 'విద్యాతస్తం జనయతి' ఎన్ఱుం ఇత్యాది ప్రమాణంగళాలే జ్ఞానం పిఱందదాక ప్పొరుళాకిఱదు. ఇంద న్యాయత్తై ఉట్కొండు, జన్మం నైచ్చియ సిద్ధం ఎన్గిఱ విడంగళిల్, జన్మశబ్దత్తుక్కు జ్ఞానజన్మమెన్ఱు రూఢియాక ప్పొరుళ్ కూఱువదు కూడాదు.

ఇవ్వర్థం శొల్విఴక్కాట్టిల్ నంబాడువాన్ ముదలానవర్కళుక్కు నైచ్చియం జ్ఞానత్తాల్ ఏఱ్పట్టతాకచ్చొన్నాలుం, మట్రుమ్ జ్ఞానమిల్లాదవర్కళుక్కు ఉండాకుం నైచ్చియత్తుక్కు ఇత్తైయే కారణమాకచ్చొల్లువదు పొరుందాదు. ఏనెన్నిల్, లోకత్తిల్ జ్ఞానమిల్లాదవన్ తాఴ్న్ద జన్మత్తిల్ పిఱందదైక్కొండు ఎల్లోరిడత్తిలుం తన్ జన్మసిద్ధమాన నైచ్చియత్తైక్కాట్టువదు ఎప్పోదుం కాణలాం. ఇదఱ్కు జ్ఞానం కారణమాకమాట్టాదు. ఆకైయాల్ ఇవర్కళుక్కు వరుం నైచ్చియం ఇయల్పాకవే యుళ్ళదు. మట్రవర్కళుక్కు జన్మత్తాల్ అహంకారముం ఇవర్కళుక్కు జన్మత్తాల్ నైచ్చియం వంద ఏట్రము ముండు. ఆకైయాల్ ఇవర్కళుక్కు నైచ్చియం జన్మసిద్ధమెన్ఱు కొండాడత్తట్టిల్లై. ఇంగు జన్మత్తై జ్ఞానపరమాక మూలకారరుం, విశదవాక్శిఖామణికళాన వ్యాఖ్యానకారర్కళుం ఎంగుం వెళియిడవిల్లై. అస్మత్ ఆచారియరుం ఇవ్వర్థం సాదిత్తిల్లై. అవర్కళ్ తిరువుళ్ళత్తుక్కుం ఇదు శేరాదు.

పర్యాయశబ్దంగళైక్కొండు ఒరు అభిప్రాయత్తై వేఱువిధమాక మాట్రివిడలామెన్నాల్ తామరైక్కణ్ణనుక్కు ప్పదిల్ కఴుక్కాణిక్కణ్ణన్ ఎన్ఱు ఒరు విద్వాన్ కూఱియదు ఇవ్విడత్తిల్ అఱియత్తకుందదు. ఇతన్ వివరణం ఈట్టిల్ కాణలాం.

నై చ్చియం జన్మసిద్ధం ఎన్బదఱ్కు ఓర్ ఐతిహ్యమావదు.

పెరియ తిరునాళ్ తీర్త్తం ప్రసాదిత్తు, పెరుమాళ్ ఎఴుందరు ళుంపోదు ఎంబెరుమానార్ తాముం తీర్థమాడి సేవిత్తెఴుందరుళుకిఱ వర్ పిళ్లైయుఱంగావిల్లిదాసర్ తిరుక్కైక్కొడుత్తువర, ఇతెన్నెన్ఱు శిలర్ విణ్ణప్పం శెయ్య, జన్మముయర్న్దిరుంకుం తాఴనిన్ఱోమే ఎన్గిఱ అభిమానముండికతే ఎల్లారుక్కుం. అక్కొత్తైయు మిల్లాదవరితే ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్దరుళినార్. (వార్తామాలై)

207-వదు సూత్రం.

సర్వే వేదా యత్పదమామనన్తి తపాంసి సర్వాణి చ యత్ వదన్తి ।
యదిచ్ఛన్తో బ్రహ్మచర్యం చరన్తి తత్తే పదం సంగ్రహేణ బ్రవీమి, ఓమిత్యేతత్ ॥

యత్పదం - యాదొరు ప్రాప్యస్వరూపత్తై, సర్వే వేదాః - ఎల్లా వేదంగళుం, ఆమనన్తి - శొల్లుకిన్ఱనవో, యత్ - యాతొన్ఱై, సర్వాణి తపాంసి చ - ఎల్లాత్తవంగళుం, వదన్తి - శొల్లుకిన్ఱనవో, యత్ ఇచ్ఛన్తః - యాతొన్ఱై విరుంబినవర్కళాయ్, బ్రహ్మచర్యం చరన్తి - బ్రహ్మచర్యత్తై చ్చెయ్కిఱార్కళో, తే - ఉనక్కు, తత్పదం - అంద ప్రాప్య స్వరూపత్తై, సంగ్రహేణ - చురుక్కమాయ్, బ్రవీమి - శొల్లుకిఱేన్, ఏతత్ - ఇతువానదు, ఓమితి - ఓం ఎన్బదు.

సర్వస్య 96-వదు లెక్కం పార్క్క ॥ ౩౦౬ ॥

స్వాధ్యాయోఽధ్యేతవ్యః ।

స్వాధ్యాయః - వేదంగళ్, అధ్యేతవ్యః - అధ్యయనం పణ్ణత్తకుందన ॥ ౩౦౭ ॥

మద్భక్తాన్ శ్రోత్రియో నిన్దన్ సద్యశ్చండాళతాం వ్రజేత్ ॥ ॥ ౩౦౮ ॥

శ్రోత్రియః - వేదాధ్యయనం పణ్ణినవన్, మద్భక్తాః నిన్దన్- ఎన్ భక్తర్కళై నిందిత్తా సేయాకిల్, సద్యః - ఉడనే, చండాళతాం వ్రజేత్ - చండాళత్తన్మైయె యడైవాన్.

(అ - మ్) ఒరుతలై - ఒరు తట్టు, ఒరు కూట్టం.

భట్టర్, సకల శాస్త్రంగళైయుం అధ్యయనం పణ్ణి పరతత్త్వత్తిల్ నిశ్చయజ్ఞానమిల్లాద ఓర్ శాస్త్రి ఎమ్బెరుమానార్ "వా, పో" వెన్ఱు ఏకవచనత్తాలుం, శాస్త్రజ్ఞానమిల్లామల్ పరతత్త్వత్తై నిచ్చయమాయఱింద భాగవతరైయాదరిత్తు 'ఎమ్బెరుమానార్ వేణు' మెన్ఱుం ప్రపత్తి పణ్ణిన ఐతిహ్యం ఇవ్విడత్తిల్ అనుసంధేయం.

208-వదు సూత్రం.

(అ - మ్) 'ఏళై ఏతలన్' ఇత్యాదియాలే అభిజన విద్యావృత్తంగళాల్ ధన్యరాన శ్రీ గుహప్పెరుమాళ్ విషయమాక అవైయొన్ఱైయుం పారాతే, శరణ్యరాన పెరుమాళ్ తాం 'ఉన్ తోழி' యెన్ఱు పురుషాకార సంబంధత్తైయుం, 'ఉంబి' యెన్ఱు భాగవతాంగీకారత్తైయు ముండాక్కి, 'తోழన్ నీ యెనక్కు' ఎన్ఱు తాముమంగీకరిత్తు, 'ఇంగొழி' ఎన్ఱు తాముకంద కైంకర్యత్తైయుం కొండారెన్గైయాలే; జన్మవృత్తాదికళ్ అప్రయోజకం, భగవత్ కృపైయే ప్రయోజక మెన్నుమిడం వ్యక్తం. (పరకాలనల్లాన్ రహస్యం)

210-వదు సూత్రం.

(అ - మ్) విశిష్టన్ - అధికన్, మేలానవన్.

211-వదు సూత్రం.

(అ - మ్) భ్రష్టావానవన్ - మున్నడక్కిఱవన్.

212-వదు సూత్రం.

కాలేషు 229-వదు లెక్కం పార్క్క ॥ ౩౦౯ ॥

(అ - మ్) భ్రంశం - నశిత్తలై యుండాక్కుమన. భ్రంశ సంభావనై యావదు - నడ్రువవతఱ్కు ఏతువానతు, అతస్మిన్ తత్ బుద్ధియావదు - శ్రేష్ఠమల్లాదవిలే శ్రేష్ఠబుద్ధిపణ్ణుమదు, భయ జనకమావదు - తన్నైతెక్కువిల్ వికుక్కుం హీనజన్మమెన్ఱు త్యాగ నిష్ఠర్క్కు విళైక్కుమదు.

213-వదు సూత్రం.

(అ - మ్) భావిక్క వేణుం - అభ్యసిక్క వేణుం.

217-వదు సూత్రం.

శ్వపచోఽపి 149-వదు లెక్కం పార్క్క ॥ ౩౦౦ ॥

(అ - మ్) 'శ్వపచోఽపి'-శ్లోకత్తాల్, విష్ణుభక్తన్ శ్వపచనాయిరుందాలుం ద్విజనైక్కాట్టిలుం అధికం ఎన్ఱు శొన్నతెక్కొండు, ఇంద ద్విజన్ విష్ణుభక్తియుడైయవనా? అల్లదు విష్ణుభక్తియిల్లాదవనా? ఎన్ఱు శబ్దత్తాల్ తోన్ఱవిల్లై. ఆనాల్, ఇవ్విడత్తిల్ శొన్న ద్విజన్ విష్ణుభక్తియుడైయవనెన్ఱే కొళ్ళవేణుం. అప్పోదుతాన్ విష్ణుభక్తియుడైయ శ్వపచన్ విష్ణుభక్తియుడైయ ద్విజనైక్కాట్టిలుం అధికం ఎన్ఱు అర్థమాకుం. ఇత్తై వేఱువిధమాక, విష్ణుభక్తియిల్లాద ద్విజనైక్కాట్టిలుం విష్ణుభక్తియుడైయ శ్వపచన్ అధికం ఎన్ఱు అర్థం కొండాల్ కీழ்చ్చొన్న ప్రకరణత్తుక్కుం శ్లోకత్తిన్ పూర్వోత్తర వాక్యంగళుక్కుం ఋషియిన్ తిరువుళ్ళత్తుక్కుం శేరాదు—

1. ప్రకరణత్తుక్కుచ్చేరాదదావదు.

ఉత్కృష్టాపకృష్ట జన్మాక్కళిరువరుక్కుం భగవత్సంబన్ధముండానాల్ ఇరండుమెయ్క్కుమో వెన్నిల్ ఒవ్వాదు ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్దదనాల్, ఇరువరుక్కుం భగవత్సంబన్ధముండాయిరుందుం ఒరువర్ మఱ్ఱొరువరైక్కాట్టిలుం విలక్షణర్ ఎన్ఱు సూత్రకారర్ అఱుదియిట్టిరుక్కిఱపడి: ఇంద శ్లోకముం భగవత్సంభంధముడైయ ద్విజనైక్కాట్టిలుం భగవత్సంబన్ధముడైయ శ్వపచన్ అధికన్ ఎన్ఱు శొల్లువతాకవే కొళ్ళ వేణుం.

2. శ్లోకత్తిన్ పూర్వోత్తర వాక్యంగళుక్కుచ్చేరాదదావదు-

శ్లోకత్తిన్ పూర్వార్ధత్తిల్ శొన్న ద్విజశబ్దత్తుక్కు విష్ణుభక్తియిల్లాద ద్విజన్ ఎన్ఱు శొల్లివిట్టాల్, పిన్నుం ఉత్తరవాక్యత్తిల్ 'విష్ణుభక్తి విహీనస్తు' ఎన్ఱు, శొన్నతైయే శొల్లకూడాదు. అప్పడియే శొల్లిత్తెన్ఱాల్ 'కూఱియదుకూఱల్' 'మిక్కైపడక్కూఱల్' ఎన్గిఱ దోషత్తిల్ విఴుం. ఆకైయాల్ ఇవ్విడత్తిల్ ద్విజశబ్దం విష్ణుభక్తియుడైయ ద్విజనైయే కాట్టిత్తాయిఱ్ఱు.

3. ఋషితిరువుళ్ళత్తుక్కుచ్చేరాదదావదు.

ఋషి తిరువుళ్ళత్తై ప్పిన్పట్రియ నమ్మాచారియర్కళ్ తంగళ్ సిద్ధాంతత్తుక్కు ఇత్తైయే ఆధారమాక ఎడుత్తిరుక్కిఱపడియాల్ ఇరువర్ అభిప్రాయముం అనువేయెన్ఱు నిచ్చయిక్కలాం. వ్యాఖ్యానత్తిల్, ఇంగనన్ఱాకిల్ కీఴ్చ్చొన్న అర్థత్తుక్కు ఇను ప్రమాణమాక మాట్టాతితే ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్దదు, ఇరువర్ తిరువుళ్ళముం ఒన్ఱేయాక కాణ్కైక్కాక.

ఇన్నముం ఉత్తరవాక్యత్తిల్ శ్వపచాధమః ఎన్కిఱ పదత్తుక్కు విష్ణుభక్తియిల్లాద శ్వపచనై చ్చొల్లిత్తాక కొళ్ళ వేణుం.

తాలత్తిఱ్ఱికులత్తుచ్చండాళమానాలుం
మేలత్తవతనిన్ మేన్మైత్తే—కోల
కుఱ్ఱుంగుడివాళ్ మాయన్ కుఱైకళ్ గళానా లాక
ప్పెఱుంగుడియాయ్ వాళ్వార్ పిఱప్పు

(నూత్తెట్టుత్తిరుప్పదియాందాది)

తాలత్తు - భూమియిన్కణ్, మేల్ - మేన్మైయాకియ, అ - అంద, తవరతనిల - తవసికళై ప్పార్క్కిలుం. ఆళ్ ఆకప్పెఱుం-అడిమైయాకప్పెఱుకిన్ఱ.

'పఱ్ఱతిలా': తిరుమాలై 42.

226-వదు సూత్రం.

భక్తిరష్ట విధా హ్యేషా యస్మిన్ మ్లేచ్ఛేఽపి వర్తతే ।
తస్మై దేయం తతో గ్రాహ్యం స చ పూజ్యో యథాహ్యహం ॥ ॥౩౧॥

అష్టవిధా - ఎట్టువిధమాన, ఏషా భక్తిః హి - ఇంద భక్తియానదు, యస్మిన్ మ్లేచ్ఛేఽపి వర్తతే - ఎంద మ్లేచ్ఛనిడత్తిల్ ఇరుక్కి, అదో, తస్మై దేయం - అవనుక్కు అపేక్షితార్థంగళై వళ్ళవేణు, తతః గ్రాహ్యం - అప్పడియే అవనిడత్తిల్ విశేషార్థంగళ్ ఇరుందాల్ గ్రహిక్కత్తక్కదు. స చ - అప్పడిప్పట్టవన్, అహం యథాహి - నాన్ ఎప్పడియో అప్పడి, పూజ్యః - పూజిక్కత్తకు దవనావాన్.

223-వదు సూత్రం.

గురురేవ పరం బ్రహ్మ గురురేవ పరా గతిః ।
గురురేవ పరా విద్యా గురురేవ పరాయణం ।
గురురేవ పరః కామః గురురేవ పరం ధనం ॥ ॥ ౩౨ ॥

గురురేవ పరం బ్రహ్మ - ఆచార్యనే పెరియ బ్రహ్మం, గురు రేవ పరాగతిః - ఆచార్యనే ఉయర్న్ద ఉపాయం, గురురేవ పరా విద్యా - ఆచార్యనే ఉయర్న్ద విద్యై, గురురేవ పరాయణం - ఆచార్యనే ప్రాప్యం, గురురేవ పరఃకామః - ఆచార్యనే మికవుం విరుంబత్తక్క వన్, గురురేవ పరంధనం - ఆచార్యనే ఉయర్న్దధనం.

226-వదు సూత్రం.

మద్భక్తం శూద్రసామాన్యాదవమన్యన్తి యే నరాః ।
నరకేష్వవతిష్ఠంతి వర్ష కోటీర్నరాధమాః ।
చండాళమపి మద్భక్తం నావమన్యేత బుద్ధిమాన్ ।
అవమానాత్ పతత్యేవ రౌరవే నరకే చ సః ॥ ॥ ౩౦౩ ॥

యే నరాః - ఎంద మనిదర్కళ్, మద్భక్తం - ఎన్ భక్తనై, శూద్రసామాన్యాత్ అవమన్యన్తి - మత్త శూద్రసమానమాక అవ మానిక్కిఱార్కళో, (తే) నరాధమాః - అందక్కీళ్ప్పట్ట మనితర్కళ్, నరకేషు .. నరకంగళిలే, వర్షకోటీః అవతిష్ఠంతి - అనేక కోటి వర్షం ఇరుక్కిఱార్కళ్. మద్భక్తం - ఎన్ భక్తనై, చండాళమపి - చండాళనానపోదిలుం, బుద్ధిమాన్ - జ్ఞానముళ్ళవన్, నావమన్యేత- అవమ్నానిక్కక్కూడాదు. అవమానాత్ - అప్పడి త్తెరియామల్ అవమతి శెయ్దాల్, సః - అవన్, రౌరవే నరకే పతతి ఏవ - రౌరవం ముదలియ నరకంగళిల్ అవశ్యమాయ్ విళుకిఱాన్.

న శూద్రా భగవద్భక్తా విప్రా భాగవతాః స్మృతాః ।
సర్వవర్ణేషు తే శూద్రా యే హ్యభక్తా జనార్దనే ॥ ॥ ౩౦౪ ॥

భగవద్భక్తాః - భగవానిడత్తిల్ భక్తియుళ్ళవర్గళ్, న శూద్రాః-శూద్రర్కళల్లర్. విప్రాః భాగవతాః స్మృతాః - భాగవత రాన బ్రాహ్మణర్కళెన్ఱు స్మృతియిల్ శొల్లప్పట్టిరుక్కిఱాకళ్, జనా

ర్దనే - కణ్ణనిడత్తిల్, యే అభక్తాః హి - ఎవర్కళ్ భక్తర్కళల్లరో, తే - అవర్కళ్. సర్వవర్ణేషు - ఎల్లావర్ణంగళిలుం, శూద్రాః - శూద్రర్కళ్.

మద్భక్తజనవాత్సల్యం పూజాయాం చానుమోదనం ।
స్వయమభ్యర్చనఞ్చైవ మదర్థే దంభవర్జనమ్ ॥
మత్కథాశ్రవణే భక్తిః స్వరనేత్రాఙ్గవిక్రియా ।
మమానుస్మరణం నిత్యం యశ్చ మాం నోపజీవతి ॥
భక్తిరష్టవిధా హ్యేషా యస్మిన్ మ్లేచ్ఛేఽపి వర్తతే ।
స విప్రేంద్రో మునిశ్శ్రీమాన్ స యతిస్స చ పండితః ॥
న మే పూజ్యశ్చతుర్వేదీ పూజయన్ భక్తివర్జితః ।
స మే పూజ్యస్సదాచారో మద్భక్తశ్శ్వపచోఽపి యః ।
తస్మై దేయం తతో గ్రాహ్యం స చ పూజ్యో యథాహ్యహం ॥ ॥ ౩౧౬ ॥

మద్భక్తజనవాత్సల్యం - ఎన్నడియార్గళిడత్తిల్ అన్బుం, పూజాయాం అనుమోదనం చ - ఎన్ పూజైయిల్ సంతోషిప్పదుం, స్వయం అభ్యర్చనే యత్నః - తానే పూజై శెయ్వదిల్ యత్నముం, మదర్థే డంభవర్జనం - ఎనక్కాన విషయత్తిల్ దంభమిన్మైయుం, మత్ కథాశ్రవణే భక్తిః - ఎన్ దివ్యచరితంగళై క్కేట్పతిల్ భక్తియుం, స్వరనేత్రాంగవిక్రియా - అతనాలుండాన కురల్ తళుతళుత్తలుం, కణ్ణీర్ పెరుకువదుం, మయిర్ కూచ్చలడైవదుం, మమ నిత్యం అనుస్మరణం - ఎన్నై ఎప్పోదుం నినైప్పదుం, యః చ మాం నోపజీవతి - ఎన్నై వైత్తు క్కొండు జీవిక్కామైయుం, అష్టవిధా ఏషా భక్తిః హి - ఇవైయాకియ ఎట్టువిధమాన అందభక్తియానదు, యస్మిన్ మ్లేచ్ఛే అపి వర్తతే - ఎంద మ్లేచ్ఛనిడమిరుక్కిఱదో. సః - అవన్, విప్రేంద్రః - బ్రాహ్మణోత్తమన్, మునిః - ఋషి, శ్రీమాన్ - సంపత్తైయుడైయవన్, సః యతిః - అవన్ సన్యాసి, స చ పండితః - అవనే పండితన్, చతుర్వేదీ - నాన్గు

వేదమఱిందవనాయ్, భక్తివర్జితః పూజయన్ - భక్తియిల్లామల్ ఎన్నై పూజిక్కిఱవన్, మే న పూజ్యః - ఎనక్కు పూజిక్క త్తకుందవనల్లన్, యః - ఎవన్, శ్వపచః అపి - శ్వపచనాయిరుందాలుం, మద్భక్తః - ఎన్ భక్తనాయిరుక్కిఱానో, సః అసౌ - అంద ఇంద శ్వపచన్, సదా మే పూజ్యః - ఎప్పొழுతుం ఎనక్కు పూజిక్క త్తకుందవన్, తస్మై దేయం తతో గ్రాహ్యం - అవనుక్కు జ్ఞాన ప్రదానం పణ్ణవేణ్డుం, అవనిడత్తిలిరుందు జ్ఞానం పెఱ్ఱుక్కొళ్ళవేణుం, అహం యథా హి స చ పూజ్యః - ఎన్నైప్పోల్ అవనుం పూజిక్క త్తకుందవనాయిరుక్కిఱాన్.

శూద్రం వా భగవద్భక్తం నిషాదం శ్వపచం తథా ।
వీక్షతే జాతిసామాన్యాత్స యాతి నరకం నరః ॥

భగవద్భక్తం - భగవద్భక్తనాకియ, శూద్రం వా - శూద్రనైయుం, నిషాదం - వేడనైయుం, శ్వపచం తథా - నాయ్మాంసం భుజిక్కిఱవనైయుం, యః జాతిసామాన్యాత్ వీక్షతే - ఎవన్ అందందజాతియిన్ పడిక్కు ప్పొతువాకప్పార్క్కిఱానో, స నరః నరకం యాతి - అంద మనితన్ నరకత్తై యడైవాన్.

'మద్భక్తం' 46-వదు శ్లోకం పార్క్క । ౧౩౮ ।

'శ్వపచః' 149-వదు శ్లోకం పార్క్క । ౩౧౯ ।

విప్రాత్ ద్విషడ్గుణయుతాదరవిందనాభ-
పాదారవిందవిముఖాచ్ఛ్వపచం వరిష్ఠం ।
మన్యే తదర్పితమనోవచనేహితార్థ
ప్రాణః పునాతి సకలం న తు భూరిమానః ॥ ॥ ౩౧౦ ॥

అరవిందనాభ పాదారవిందవిముఖాత్ - పద్మనాభనుడైయ పాదారవిందంగళిల్ విముఖనాన, ద్విషడ్గుణయుతాత్ - పన్ని

రండుగుణంగళోడుకూడియ, విప్రాత్ - బ్రాహ్మణనైక్కాట్టిలుం, శ్వపచం వరిష్ఠం - శ్వపచన్ శ్రేష్ఠన్ ఎన్ఱు, మన్యే - యెణ్ణుకిఱేన్, తదర్పితమనోవచనేహితార్థప్రాణః - భగవాన్ తిరువడికళిల్ వైక్కప్పట్ట మనస్ వాక్ కాయం ద్రవ్యం ప్రాణన్ ఇవైకళైయుడైయవన్, సకలం పునాతి - ఎల్లావఱ్ఱైయుం పరిశుద్ధిశెయ్కిఱాన్, న తు భూరిమానః అధికఅహంకారముళ్ళవన్ అప్పడి ప్పరిశుద్ధిశెయ్యమాట్టాన్.

వైష్ణవానాం విశేషోఽస్తి విష్ణోరాయతనం మహత్ ।
జఙ్గమశ్రీవిమానాని హృదయాని మనీషిణామ్ ।
యః పశ్యతి శుభాచారం వైష్ణవం వీతకల్మషం ।
యస్మిన్ కస్మిన్ కులే జాతం ప్రణమేద్దణ్డవత్ భువి ॥

వైష్ణవానాం విశేషః అస్తి - వైష్ణవర్కళుక్కు ఒరు విశేషముండు, ఎన్నెన్నిల్:—విష్ణోరాయతనం మహత్ - అవర్కళుడైయ తిరుమేనియానదు భగవానిన్ పెరియ తిరుక్కోయిల్, మనీషిణాం హృదయాని - విద్వాన్గళుడైయ హృదయంగళ్, జంగమశ్రీవిమానాని - సమ్పత్కరమాయ్ సఞ్చరిక్కుం విమానంగళాయిరుక్కిన్ఱన, శుభాచారం - మంగళకరమాన ఆచారత్తై యుడైయవనాయుం, వీతకల్మషం - దోషమఱ్ఱవనాయుం, యస్మిన్ కస్మిన్ కులే జాతం - ఎప్పడిప్పట్ట నీచకులత్తిల్ పిఱందవనాయుమిరుక్కుం, వైష్ణవం యః పశ్యతి - వైష్ణవనై ఎవన్ పార్కిఱానో, ఉడనే, భువి దండవత్ ప్రణమేత్ - భూమియిల్ ఒరుదడిపోల్ విఴుందు సేవిక్కవేణుమ్.

(అ - మ్) అపకృష్టజన్మావానవన్, అంద శరీరందన్నిలుత్కృష్టనాకుమెన్నుమిదఱ్కు అనేక ఉదాహారణంగళావన:

విశ్వామిత్తిరర్ బ్రహ్మర్షియాన చరిత్రమ్.

1. ఓర్సమయత్తిల్ విశ్వామిత్తిరర్ కడుంతపసు శెయ్దుకొండిరుక్కైయిల్ ధర్మదేవతై అవరై ప్పరీక్షిప్పదఱ్కాక వసిష్ఠ

రూపత్తుడనే వందు 'ఎనక్కు తాంగముడియాద పసి ఉండాయిరుక్కి-
అదు; శీఘ్రం అన్నంపోడు' ఎన్ఱు కేట్టనా త్తిరత్తిల్, ఉడనే దివ్యమాన
గరువై సిద్ధంశెయ్‌దార్. ఆనాల్ అతిల్ కవనత్తైయెల్లాం శెలుత్తిన
ల్, అతిథియై పూర్ణమాక ఉపచరిక్కముడియవిల్లై. పిఱకు ఇతర
పస్వికళాల్ కొడుక్కప్పట్ట అన్నత్తై అంద అతిథి భుజిత్తపిఱకు
శ్వామిత్తిరర్ తాన సమైత్తతై కొండిక్క ఎడుత్తుకొండు వన్దు
డుక్క 'ఎనక్కు వేండాం; నాన్ భుజిత్తాయ్‌విట్టను. నీ ఇంగేయే
ఱు' ఎన్ఱు అంద అతిథిపోయివిట్టార్. అవరిడత్తిల్ వైత్త భక్తియాల్
శ్వామిత్తిరర్ అంద అన్నత్తై త్తలెయిల్ వైత్తుకొండు అవ్విడత్తై
ట్టు అశైయామల్ కాత్తై భుజిత్తుకొండు కట్టైయైప్పోల్ నిన్ఱుకొం
రుందార్. నూఱు వర్షంగళానపిఱకు మఱుపడియుం వసిష్ఠ రూపత్తు
ణ అంగే వందు, విశ్వామిత్తిరర్ అన్నత్తై త్తలైమేల్ వైత్తుకొండు
శైయామల్ నిర్పతైక్కండు సన్తోషమడైందు అంద అన్నం అధిక
పృష్ణమాయుం, అప్పోదు సమైక్కప్పట్టదుపోలుం ఇరుక్కక్కండు
అతై ఒప్పుకొండు 'బ్రహ్మర్షీ, నాన్ ఉమదు భక్తియాల్ మికవుం
సంతోషిత్తేన' ఎన్ఱు ఆశీర్వదిత్తు చ్చెన్ఱార్. ఉడనే విశ్వామిత్రర్
తమ్ముడైయ క్షత్రియత్తన్మై నీంగి బ్రహ్మర్షియానార్.

(భారతం ఉద్యోగపర్వం ॥ ౧౦౬ ॥)

చరు – అగ్నిహోమం శెయ్యత్తకుంద అన్నం; దేవరుణవు. ఇన్న
ముం విశ్వామిత్రన్ బ్రాహ్మణరాన చరిత్రం, భారతం, అనుశాసన
పర్వం దానధర్మ పర్వం 7-వదు అధ్యాయత్తిల్ కాణలాం.

శ్రీరామాయణం బాలకాండం 65-వదు సర్గత్తిల్ పరక్క
క్కాణలాం.

2. కల్లాయిరుంద అహల్యై అదే జన్మత్తిల్ శ్రీరూపత్తై
యడైన్దాళ్ ఎన్బదై శ్రీరామాయణత్తిల్ వ్యక్తమాక క్కాణలాం.

3. త్రిశంకు విషయం 198-వదు సూత్తిరత్తిల్ కన్డుకొళ్ళవదు.

4. వీతహవ్యనుం అవన్ వంశముం బ్రాహ్మణరాన చరిత్తిరమ్.

వైవస్వతమనువిన్ పుత్రనాన శర్యాతియిన్వంశత్తిల్ వీతహవ్యనెన్ఱు ఒరు అరసన్ పిఱన్దాన్. అవనుడైయ పుత్రర్కళ్ కాశీదేశత్తరసనాన హర్యశ్వన్ మేల్ పడైయెడుత్తు అవనైక్కొన్ఱార్కళ్. శిలకాలం కఴిత్తు సుదేవనెన్ఱ అవనుడైయ పుత్రనాన దివోదాసన్ అవర్కళుడన్ వెకుకాలం యుద్ధం శెయ్దు తోఱ్ఱు భరద్వాజ మహర్షియై శరణమడైందాన్. అవర్ ఒరుయాగం శెయ్దు ప్రపంచత్తిలుళ్ళ సకల శక్తికళైయుం ఒన్ఱుశేర్త్తు అవనుడన్ తాన్ దివోదాసనుక్కు పుత్రనాయ్ప్పిఱందార్. అంద ప్రదర్తనన్ వీతహవ్యనుడైయ పుత్రర్కళై వెకు సులభమాయ్ సంహరిత్తాన్. వీతహవ్యన్ రాజ్యత్తిలిరుందు ఓడి భృగుమహర్షియై శరణమడైందాన్. ప్రదర్తనన్ అవనైత్ తురత్తిక్కొండు అవరుడైయ ఆశ్రమత్తుక్కుచ్చెన్ఱాన్. భృగు అవనై విధిప్పడి ఉపచరిత్తు వన్దకారణత్తైక్ కేట్టార్. ప్రదర్తనన్ 'స్వామి' వీతహవ్యన్ ఇంగేవందిరుక్కిఱాన్, అవనుడైయపుత్రర్కళ్ ఎన్ వంశత్తై యఴిత్తార్కళ్. అవర్కళైక్ కొన్ఱేన్. ఇవన్ మికుందిరుక్కిఱాన్. ఇవనైయుం కొల్లప్పోకిఱేన్. వెళియిల్ అనుప్పుంగళ్' ఎన్ఱాన్. అతఱ్కు భృగు 'కుఴందాయ్, ఇంగే క్షత్రియర్ ఒరువరుమిల్లైయే. ఇంగే యిరుప్పవర్కళ్ ఎల్లోరుం బ్రాహ్మణర్కళల్లవా! ఎన్ఱార్. ప్రదర్తనన్ మహర్షి ధర్మత్తైయఱిందు శిరిత్తు 'అప్పడియా! ఎన్ వీర్యత్తిన్ మహిమైయాల్ వీతహవ్యనుక్కు స్వభావమాయుళ్ళ క్షత్రియజన్మం పోయ్ బ్రాహ్మణజన్మం వందదైప్పట్ట్రి అళవఱ్ఱ సంతోషమడైన్దేన్. ఉత్తరవుపెఱ్ఱుక్కొళ్ళుకిఱేన్' ఎన్ఱు విషత్తైవిట్టువిట్ట సర్పంపోల వందవఴియే శెన్ఱాన్. ఇప్పడి భృగు

మహర్షియిన్ తపోమహిమైయాల్ వీతహవ్యన్ బ్రాహ్మణజన్మత్తై యుం, అదఱ్కుడైయ ఆచారత్తైయుం, జ్ఞానత్తైయుం అడైందాన్.

(భారతం అనుశాసన పర్వం ॥ ౮ ॥)

5. ఒరునాయ్ పయన్దు రిషియై శరణమడైందు వరవర మేత్పిఱప్పై యడైందవైభవం.

ఒరుఅరణ్యత్తిల్ ఒరురిషియినిడం నాయ్ వెకుప్రీతియుడన్ వసిత్తువందదు. ఇందనాయైక్కొల్ల ఒరు శిఱుత్తైప్పులి అంగువందు శేర్న్దదు. నాయ్ భయందు ఋషియై శరణమడైందదు. అందనాయై ఋషి తన్ శక్తియాల్ శిఱుత్తైప్పులియాగ శెయ్దువిట్టార్. పిఱకు పెరియపులి ఇందశిఱుత్తైయైక్కొల్లవందదు. అదు ఋషియై శరణ మడైందవుడన్ పెరియపులియాయిఱ్ఱు. ఇవ్విధమాక, అందనాయ్ యానైయాకవుం, సింహమాకవుం, శరభమాకవుం ఆయిఱ్ఱు. శరభ మాన నాయ్ ఋషియై క్కొల్ల నినైత్తదు. అందఋషి శరభత్తై పణ్డియనాయాక చ్చెయ్దువిట్టార్.

6. భ్రమరకీటన్యాయత్తాలుం ఒరుజన్మత్తిల్ వేఱుశరీర మడైన్దదైక్కాణలాం.

'వేట్టువేళానుంపోల సామ్యం పెఱ ఊతి' యెన్గిఱవాక్కియత్తై కణ్డుకొళ్క.

పయిలుమ్. తిరు. వా. 3-7-1, నంబ. తిరు. వా. 3-7-8, కులం దాంగు. తిరు. వా. 3-7-9, నెడు. తిరు వా. 8-10-1, విఱన్. తిరు. వా. 8-10-1, ఉఱుమో, తిరు. వా. 8-10-3, నాళుం. తిరు వా. 8-10-8, తమర్. తిరు. వా. 8-10-9, వాయ్కల్. తిరు వా 8-10-10. విండార్రై. పెరియతిరుమొழி 2-6-4.

(ఆచార్య హృదయం.

228-వదు సూత్రం.

ధర్మజ్ఞసమయః ప్రమాణం వేదాశ్చ ॥ 3.౨౧ ॥

ధర్మజ్ఞసమయః - పెరియోర్కళుడైయ అనుష్ఠానముం, వేదాః చ - వేదంగళుం, ప్రమాణం - ప్రమాణం.

యావన్న గృహ్ణంతి శిరాంసి బాణా రామేరితా రాక్షసపుంగవానాం ।
వజ్రోపమా వాయుసమానవేగాః ప్రదీయతాం దాశరథాయ మైథిలీ ॥ 3.౨౨॥

వజ్రోపమాః-వజ్రత్తుక్కు-ఒప్పానవుం, వాయుసమానవేగాః- కాట్రుక్కు-నికరాన వేగముడైయనవుమాన, బాణాః - బాణంగళ్, రామేరితాః - పెరుమాళాల్ ఏవప్పట్టనవాయ్, రాక్షసపుంగవానాం- రాక్షసశ్రేష్ఠర్కళుడైయ, శిరాంసి-తలైకళై, యావత్ న గృహ్ణంతి - ఎదఱ్కుళ్ గ్రహిక్క-విల్లైయో అదఱ్కుళ్, మైథిలీ - సీతాపిరాట్టి, దాశరథాయ - పెరుమాళ్ పొరుట్టు, ప్రదీయతాం-కొడుక్క-ప్పడట్టుం.

అన్యస్త్వేవంవిధం బ్రూయాత్ వాక్యమేతన్నిశాచర ॥
అస్మిన్ ముహూర్తే న భవేత్ త్వాం తు ధిక్కులపాంసనం ॥ 3.౨౩ ॥

నిశాచర - ఓ రాక్షస, అన్యః తు - వేఱొరువన్, ఏవం విధం - ఇవ్వణ్ణం, ఏతత్ వాక్యం బ్రూయాత్ -ఇందవాక్యత్తైచ్చొల్వానేయాకిల్, అస్మిన్ ముహూర్తే న భవేత్ - ఇందముహూర్తత్తిల్ ఇరాన్ - (ఒళిత్తువిడువేన్ ఎన్ఱపడి,) కులపాంసనం త్వాం తు ధిక్ - ఇరాక్క-దర్కులత్తిల్ తప్పుండ ఉనక్కు- నిందైయుండాకుక.

వచసా సాంత్వయిత్వైనం లోచనాభ్యాం పిబన్నివ ।
ఆఖ్యాహి మమ తత్త్వేన రాక్షసానాం బలాబలం ॥ ॥ 3.౨౪ ॥

పెరుమాళ్, ఏనం - శరణాగతనాన ఇంద శ్రీవిభీషణాళ్వానై, వచసా సాంత్వయిత్వా - నల్వార్త్తైశొల్లి శాంతప్పడుత్తి, లోచనా

భ్యాం - తిరుకణ్కళాలే; పిబన్నివ - కుడిక్కిఱాప్పోలే, ఉ-ళు
సానాం బలాబలం - రాక్షసర్కళుడైయ బలాబలత్తై, మమ తత్త్వేన
ఆఖ్యాహి - ఎనక్కు ఉణ్మైయాయ్చ్చొల్లవేణుం ఎన్రార్

229-వదు సూత్రం.

మర్యాదానాం ' 217-వదు లెక్కం పార్క్క ॥ ౩౨౫ ।

230-వదు సూత్రం.

ధర్మరాజస్తు తత్రైనం సఞ్చస్కారయిషుస్తథా ।
దగ్ధుకామోఽభవద్విద్వానథాకాశే వచోఽబ్రవీత్ ।
భోభో రాజన్న దగ్ధవ్యమేతద్విదురసంజ్ఞికం ।
కళేబరమిహైతత్తే నైష ధర్మస్సనాతనః ॥
లోకా వైలక్షణోనామ భవిష్యత్యస్య పార్థివ ।
యతిధర్మమవాప్తోఽసౌ న శోచ భరతర్షభ ॥ ॥ ౩౨౬ ॥

ధర్మరాజః తు - ధర్మపుత్రరానవర్, తత్ర - అంగవిడత్తిల్, ఏనం - ఇందవిదురరై, విద్వాన్ - (జ్ఞానత్తైయుం వర్ణత్తైయుం) అఱిందవరాయ్, సఞ్చస్కారయిషుః - జ్ఞానత్తైప్పార్త్తు సంస్కరిక్కవేణుమెన్రు విరుంబినవరాయ్, తథా - అప్పడియే, దగ్ధుకామః చ - వర్ణత్తైప్పార్త్తు మంత్రమిల్లామల్ దహనం పణ్ణవేణ్డుమెన్రు ఇచ్ఛైయుడైయవరాయ్, అభవత్ - ఆనార్, అథ - పిఱకు, ఆకాశే - ఆకాశత్తిల్, వచః - ఒరువార్త్తైయై, అబ్రవీత్ - (ఒరుదేవతై)శొల్లిట్రు, భో రాజన్ - ఓరాజావే, ఏతత్ విదురసంజ్ఞికం కళేబరం-విదురరెన్రుపెయరుళ్ళఇందశరీరమానదు, న దగ్ధవ్యం - మన్త్రమిల్లామల్ కొళుత్తత్తక్కదల్ల, ఇహ - ఇందవిషయత్తిల్, అస్య - ఇందవిదురరుక్కు, ఏషః ధర్మః సనాతనః - ఇందసనాతనధర్మమానదు అదావదు, మంత్రపూర్వకమాక సంస్కారంశెయ్వాశెన్నిఱ అనాదిధర్మమా

నను, తే లోకవైలక్షణః న భవిష్యతి నామ - ఉనక్కు-శాస్త్రవిరుద్ధమాకఆగాదు, పార్థివ - ఓఅరసే, అసౌ - ఇంద విదురర్, యతిధర్మం అవాప్తః - యతిధర్మత్తైయడైందవర్, భరతర్షభ - ఓధర్మరాజనే, నశోచ - సందేహత్తాలుండాన శోకత్తైయడైయాదే.

231-వదు సూత్రం.

కశ్చిత్ ద్విజాతిప్రవరో వేదాధ్యాయీ తపోధనః ।
తపస్వీ ధర్మశీలశ్చ కౌశికో నామ భారత ।
సాఙ్గోపనిషదాన్ వేదానధీతే ద్విజసత్తమః ।
స వృక్షమూలే కస్మింశ్చి ద్వేదానుచ్చారయన్ స్థితః ॥
ఉపరిష్టాచ్చ వృక్షస్య బలాకా సం వ్యలీయత ।
తయా పురీషముత్సృష్టం బ్రాహ్మణస్య తదోరసి ॥ ॥ 3.2 ॥

హేభారత - ఓ భరతనే, కశ్చిత్ - ఒరు, ద్విజాతిప్రవరః - గోత్తిరత్తినాలుయర్న్ద బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠనాన్, వేదాధ్యాయీ - వేదత్తై అధ్యయనంపణ్ణినవనాయ్, తపోధనః - తపస్సైధనమాకవుడైయవనాయ్, తపస్వీ - తపస్ శెయ్కిఱవనాయ్, ధర్మశీలః చ - ధర్మస్వభావనాయ్, కౌశికోనామ - కౌశికనెన్ఱుపెయరైయుడైయవనాన, ద్విజసత్తమః-సూత్రచరణంగళాలుయర్న్ద బ్రాహ్మణోత్తమన్, సాఙ్గోపనిషదాన్ వేదాన్ అధీతే - అంగంగళోడుకూడియవేద వేదాంతంగళై అధ్యయనం పణ్ణిక్కొండిరుందాన్, సః - అవన్, కస్మిన్ చిత్ వృక్షమూలే-ఒరు మరత్తినడియిలుట్కార్న్దు, వేదాన్ ఉచ్చారయన్ స్థితః-వేదంగళై చ్చొల్లిక్కొండిరుందాన్, వృక్షస్య ఉపరిష్టాత్ చ - మరత్తిన్మేల్, బలాకా - కొక్కానదు, సా వ్యలీయత - మఱైందిరుందదు, తయా - అందక్కొక్కినాల్, బ్రహ్మస్య ఉరసి - బ్రాహ్మణనుడైయమార్బిల్, తదా - అప్పోదు, పురీషః ఉత్సృష్టం - మలమానదు విడప్పట్టదు.

క్రోధశ్శత్రుశ్శరీరస్థో మనుష్యాణాం ద్విజోత్తమ ।
యః క్రోధమోహౌ త్యజతి తం దేవా బ్రాహ్మణం విదుః ॥ ॥ 3.౨౫ ॥

ద్విజోత్తమ - బ్రాహ్మణోత్తమనే, మనుష్యాణాం - మని దర్కళుక్కు, క్రోధః - క్రోధమానదు, శరీరస్థః శత్రుః - శరీరత్తి లిరుక్కుం శత్రు, యః - ఎవన్, క్రోధమోహౌ త్యజతి - కోపత్తై యుం మోహత్తైయుం విడుకిఱానో, తం - అవనై, దేవాః - దేవర్ కళ్, బ్రాహ్మణం విదుః - బ్రాహ్మణనెన్ఱు శొల్లుకిఱార్కళ్.

భవానపి చ ధర్మజ్ఞః స్వాధ్యాయనిరతశ్శుచిః ।
న తు తత్త్వేన భగవన్ ధర్మాన్ వేత్సీతి మే మతిః ।
మాతాపితృభ్యాం శుశ్రూషు స్సత్యవాదీ జితేంద్రియః ।
మిథిలాయాం వసన్ వ్యాధ స్స తే ధర్మాన్ ప్రవక్ష్యతి ॥
తత్ర గచ్ఛస్వ భద్రం తే యథాకామం ద్విజోత్తమ ।
వ్యాధః పరమధర్మాత్మా స తే ఛేత్స్యతి సంశయాన్ ॥ ॥ 3.౨౬ ॥

భవానపి చ - దేవరీరుం, ధర్మజ్ఞః - ధర్మత్తైయఱిందవరాయ్, స్వాధ్యాయనిరతః - వేదాధ్యయన నిరతరాయ్, శుచిః - మికవుం పరిశుద్ధరాయిరుక్కిఱీర్, ఆనాలుం, భగవన్ - ఓ బ్రాహ్మణరే, ధర్మాన్ - ధర్మంగళై, తత్త్వేన - ఉణ్మైయాయ్, న వేత్సీతి మే మతిః - అఱియ విల్లై ఎన్ఱు ఎన్నెణ్ణం, ఆకైయాల్, మాతాపితృభ్యామ్ శుశ్రూషుః - మాతాపితృక్కళుడైయ శుశ్రూషాపరరాయ్, సత్యవాదీ - ఎప్పోదుం సత్యత్తైయే పేశుమవరాయ్, జితేంద్రియః - ఇంద్రియంగళై జయిత్తవరాయిరుక్కిఱ, మిథిలాయాం వసన్ - మిథిలాపట్టణత్తిల్ వసిత్తుక్కొండిరుక్కిఱ, స వ్యాధః - అంద ధర్మవ్యాధన్, తే ధర్మాన్ ప్రవక్ష్యతి - ఉమక్కు ధర్మంగళై చ్చొల్లక్కడవన్, తత్రగచ్ఛస్వ - అంగేపోగక్కడవాయ్, ద్విజోత్తమ - ఓ బ్రాహ్మణరే, భద్రం తే - ఉమక్కు నన్మైయుండాకుక, పరమధర్మాత్మా సః వ్యాధః - పరమ

ధర్మస్వభావనాన అంద వేదర్గ, యథాకామం - వేండినపడిక్కు, తే-ఉమ్మైయుడైయ, సంశయార్గ - సందేహంగళై, ఛేత్స్యతి - ఖండిక్క-క్క-డవర్గ

పంచ కాని పవిత్రాణి శిష్టాచారేషు నిత్యదా ।
ఏతన్మహామతే వ్యాధ ప్రబ్రవీహి యథాతథమ్ ॥ ॥ ౩౩౦॥

నిత్యదా - ఎప్పోదుం, శిష్టాచారేషు - పెరియోర్గళిన్ ఆచారంగళిల్, పవిత్రాణి - పరిశుద్ధంగళాన, పంచ - ఐన్దానవై, కాని - ఎవై, ఏతత్ - ఇవట్రై, మహామతే వ్యాధ - మహాబుద్ధియై యుడైయ వ్యాధనే, యథాతథం - ఇరుక్కుంపడి, ప్రబ్రవీహి - శొల్లు.

యజ్ఞో దానం తపో వేదాస్సత్యఞ్చ ద్విజసత్తమ ।
పంచైతాని పవిత్రాణి శిష్టాచారేషు నిత్యదా ॥ ॥ ౩౩౧॥

హే ద్విజసత్తమ-ఓ బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠనే, యజ్ఞం - యజ్ఞముం, దానం - దానముం, తపః - తపస్సుం, వేదాః - వేదంగళుం, సత్యం చ - సత్యముం, పవిత్రాణి - పవిత్రంగళాన, పంచ ఏతాని - ఇవైకళైందుం, శిష్టాచారేషు నిత్యదా - శిష్టాచారంగళిలే ఎప్పోదుముళవాయిరుక్కుం.

(అ-మ్) తత్త్వార్థంగళై ఇన్నార్ శొల్లి ఇన్నార్ కేట్కవేణుమెన్గిఱ నియతి ఇల్లై.

పితాపుత్ర సంవాదత్తిల్, పితావుక్కు పుత్రన్ ఉపదేశం పణ్ణినాన్, అగస్తియరుక్కు లోపాముద్రై ఉపదేశంపణ్ణినాళ్. గౌరిక్కు రుద్రనుపదేశిత్తాన్. ఆచార్యపుత్రనాన శుక్రనుక్కు జనకనుపదేశిత్తాన్. పరమఋషికళుక్కు ధర్మవ్యాధనుపదేశిత్తాన్. ఆండాళ్ భట్టర్ పక్కలిలే శ్రవణంపణ్ణియిరుందాళ్. "భరతాయాప్రమేయాయ

గుహలో గగనగోచరః" (నిష్ణాదజ్ఞడియే, గుహప్పెరుమాళ్ భరతాళ్ వానరకుల రామవృత్తాన్తత్తైచ్చొన్నార్. "విదుర్వాజ్ఞుకేట్కు నేన్ శొల్లాళ్ వైశంగే" ఎన్ఱు నాచ్చియార్ (శ్రీ)పాంచజన్యత్తైక్కేట్టాళ్. ఆకైయాల్, భగవద్వైభవం శొల్లుమవన్ ఆచార్యన్, కేళ్పవన్ శిష్యన్. (తత్త్వ భూషణం)

భ్రంశం - మఱతి. సందిగ్ధంగళ్ - సన్దేహంగళ్, వ్యంగ్యం - కుఱిప్పు; కుత్తువార్త్తై.

232-వదు సూత్రం.

యద్యదాచరతి శ్రేష్ఠః తత్తదేవేతరో జనః।
స యత్ప్రమాణం కురుతే లోకస్తదనువర్తతే ॥ ॥ 332 ॥

శ్రేష్ఠః - నన్ఱాయ్ కల్లైకల్లై యఱిందవన్, యత్ యత్ - ఎందెందక్కరుమత్తై, ఆచరతి - అనుష్ఠిక్కిఱానో, ఇతరః జనః - మత్తజనంగళుం, తత్ తదేవ - అందందక్కర్మత్తైయే అనుష్ఠిక్కిఱార్కళ్, సః - అంద శ్రేష్ఠన్, యత్ ప్రమాణం కురుతే - ఎదై ప్రమాణమాకచ్చెయ్కిఱానో, లోకః - జనంగళ్, తత్ అనువర్తతే - అదైయనుసరిక్కిఱార్కళ్.

కర్మణైవ హి సంసిద్ధిమాస్థితా జనకాదయః।
లోకసంగ్రహమేవాపి సంపశ్యన్ కర్తుమర్హతి ॥ ॥ 333 ॥

జనకాదయః - జనకమహారాజన్ ముదలానవర్కళ్, కర్మణా ఏవ హి - కర్మానుష్ఠానత్తినాలేయే, సంసిద్ధిం - సిద్ధియై, ఆస్థితాః - అడైందార్కళ్, లోకసంగ్రహం ఏవ అపి - లోకత్తారై సంగ్రహిప్పదైయాకిలుం, సంపశ్యన్ - నన్ఱాయ్ప్పార్త్తు, కర్తుం అర్హసి - కర్మంగళై యనుష్ఠిక్కక్కడవాయ్.

యది హ్యహం న వర్తేయం జాతు కర్మణ్యతన్ద్రితః ।
మమ వర్త్మానువర్తంతే మనుష్యాః పార్థ సర్వశః ॥ ॥ 336 ॥

హే పార్థ - ఓ అర్జునా, అహం - నాన్, జాతు - ఒరు వేళైయిలుం, అతన్ద్రితః - శోంబలిల్లాదవనాయ్, కర్మణి న వర్తేయం యది - కర్మానుష్ఠానత్తిలిల్లామలిరుందేనేయాకిల్, మనుష్యాః - మనితర్కళ్, సర్వశః - ఎవ్విధత్తాలుం, మమ వర్త్మ - ఎన్ వళియై అనువర్తన్తే - అనుసరిప్పార్కళన్రో.

భీష్మద్రోణావతిక్రమ్య మాం చైవ మధుసూదన ।
కిమర్థం పుండరీకాక్ష భుక్తం వృషళభోజనం ॥ ॥ 337 ॥

హే మధుసూదన - ఓ కృష్ణనే, భీష్మద్రోణౌ - భీష్మాచారియరైయుం ద్రోణాచారియరైయుం, మాం చ - ఎన్నైయుం, అతిక్రమ్య - ఉపేక్షిత్తు, పుండరీకాక్ష - ఎల్లావట్రైయుం కుళిర్న్దపార్వైయాలే పార్క్కుం ఉన్నాల్, కిమర్థం - ఎదఱ్కాక, వృషళభోజనం - శూద్రనుడైయ భోజనం; భుక్తం - భుజిక్కప్పట్టదు.

సంభ్రమైస్తుష్య గోవింద ఏతద్వః పరమంధనం ॥ ॥ 338 ॥

హే గోవింద - ఏ కృష్ణ, ఏతత్ - దేవరీరుడైయ ఇందవరమానదు, నః - ఎంగళుక్కు, పరమంధనం - ఉత్కృష్టమానధనమెన్రు, సంభ్రమైః - అతి సంతోషంగళాలుండాన పరపరప్పినాల్, తుష్య - సంతోషిత్తు.

భుక్తవత్సు ద్విజాగ్ర్యేషు నిషణ్ణః పరమాసనే ।
విదురాన్నాని బుభుజే శుచీని గుణవన్తి చ ॥ ॥ 339 ॥

ద్విజాగ్ర్యేషు భుక్తవత్సు - బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠర్కళ్ అముదు శెయ్దపిఱకు, పరమాసనే - ఉయర్న్ద ఆసనత్తిల్, నిషణ్ణః - ఉట్కార్న్ద కృష్ణన్, శుచీని - పావనమానదుం, గుణవన్తి చ - నఱ్చువై

యుళ్ళగుమాన, వికురాన్నాని - వికురనుడైయ ప్రసాదంగళ్లై, బుభుజే - నన్గాక అముదుశెయ్‌దార్.

233-వదు సూత్రం.

సోఽభ్యగచ్ఛత్ మహాతేజాః శబరీం శత్రుసూదనః ।
శబర్యా పూజితస్సమ్యక్ రామోదశరథాత్మజః ॥ ॥ 33౮ ॥

మహాతేజాః - మహాతేజస్సై వ్పెట్రవరుం, శత్రుసూదనః - పకైవరైక్కొల్లుపవరుమాన, సః - అందప్పెరుమాళ్, శబరీం అభ్యగచ్ఛత్ - శబరియైయడైందార్, దశరథాత్మజః రామః - చక్రవర్త్తి తిరుమకనాన శ్రీరామచన్ద్రన్, శబర్యా - శబరియినాల్, సమ్యక్ పూజితః - నన్ఱాయ్ ప్పూజిక్కప్పట్టార్.

(అ-మ్) జ్ఞానాధిక్కైయాయ్ పరివైయాన శ్రీశబరి జలత్తిన్ స్పర్శమిల్లాద తిరుక్కైయాలే మున్బు తాన్ పరీక్షిత్తు ద్విజ స్పర్శముళ్ళ తిత్తిత్తవత్త్రై తిరుప్పవళత్తిలే కొండుక్క, తుఱైవాసియచేందు విడాయ్ కెడ అముతుశెయ్‌దరుళినార్. (ఆ. వ్యా.)

అభిజనాదికళాల్ వరు మభిమానగంధమట్ర శ్రీశబరియిన్ స్పర్శముళ్ళవై ఆత్మగుణైకదర్శికళాన విశేషజ్ఞరుక్కు అతీవపావన భోగ్యంగళాయిరుక్కుమెన్నుమిడత్తిఱ్కు మట్రుమోర్ ఐతిహ్యమావదు:

పిరాట్టియైప్పిరింద దుఃఖత్తాల్ గోదావరియే 'నీ సీతైయైక్కండాయో' ఎన్ఱు పెరుమాళ్ కేట్టపోదు, భయందు ఉత్తరమొన్ఱుమ్ శొల్లాద గోదావరియైప్పార్త్తు 'ఇదుముదల్ జనంగళుక్కు-స్నానం శెయ్యయోగ్యతైయట్రవళాయ్ ప్పోకక్కడవాయ్' ఎన్ఱు శాపంకొడుత్తార్. పిన్బుగోదావరి, ఋషికళ్లై మున్నిట్టుక్కొండుపోయ్ ఇరాఘవనై శరణమడైందాళ్

పెరుమాళ్ కృపై పణ్ణి "గోదావరియే, శబరి నీరాడిన తీర్థత్తోడు నీ శేర్న్దాల్ ఉనక్కు ఎన్నుడైయ శాపం విట్టుప్పోకుమ్" ఎన్రు శొల్లి, తన్ విల్లిన్ నునియినాల్ కీఱి శబరి నీరాడిన తీర్థత్తై గోదావరియుడన్ శేర్త్తు విట్టార్. అన్రుముదల్ గోదావరి ఎల్లా తీర్థంగళిలుం శ్రేష్ఠమాయ్ విళంగుకిఱాళ్. (పరాశర విశిష్ట పరమధర్మశాస్త్రం.)

శ్రీరామాయణత్తిలే శబరియినుడైయ ఏఱ్ఱం శొల్లుకైయాల్ ఉపేయవేఱ్ఱం వెళియిడుకిఱదు. (ప్రమేయరత్నం).

234-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) ఇవ్విడత్తిల్ భట్టర్ పిళ్ళైయుఱంగావిల్లిదాసరై సంస్కరిత్తారెన్బదు అఱియత్తకుందదు.

మాఱన్ + నేర్ = మాఱనేర్ ఎన్బదాల్ నమ్మాళ్వారుక్కు సమానమానవర్, మాల్ + తన్ = మాఱన్, ఎన్బదాల్ నమ్మాళ్వార్ తిరుమాలుక్కు సమానర్. మాఱనేర్ నంబి, సుమార్ 900 వరుషంగళుక్కు మున్నిరుందవర్. యమునైత్తుఱైవరదు అరుంపెఱల్ ఓర్ ఉత్తమమాణాక్కర్. కళనితిరుత్తిప్పిళ్ళైక్కుం పళ్ళర్ వకుప్పిల్ పిఱందవర్. ఇవర్ ఇరండాం శరకోపరో ఎన్రు శ్రీయామునాచార్యరుం అతిశయిక్కుంబడి భగవద్విషయజ్ఞానత్తిన్ పరిమళం వీశి మెయ్యడియార్ ఉళ్ళంగళై యెల్లాం కవర్న్దు, ఓర్ అమైన్దయార్ కాలక్షేప కూటత్తిఱ్కుత్తం మన్నైవిట్టు మేల్వీడు అడైందదుం, మాఱనేర్ నంబియిన్ తిరువడి తీండియతాల్ కూడం పరిశుద్ధమాయ్విట్టదెన్రు ఆళవందార్ అరుళిచ్చెయ్వార్. పెరియనంబి శెయ్ద చరమకైంకర్య మాట్చియుం పెరియనంబికళ్ అన్యాయమాయ్ జాతిభ్రష్టం శెయ్యప్పట్టదుం అవరదు శెల్వమాన అత్తుళాయ్ అమైన్ద తం పెణ్మైయాయ్ తిఱందు ఆజ్ఞైయిట్టుత్తేరై మఱిత్తు తన్దైయుం తాయుమాన పెరియ.

పెరుమాళ్ళిడ త్తిల్ తఙ్ తన్నైవిషయమాక కుఱ్ఱై ఇరాను న్యాయుం పెట్ట్రదుం, మునివాహనరాన ఆళ్వారై ప్పోల్ సాభికఙుం ఆర్చై తోళిల్ ఎళుందరుళి నంబెరుమాళదు విశేషప్రీతిక్కు ఇలక్కాన విషయముం విళక్క ప్పట్టన. (ఇరామానుజన్).

235-వదు సూత్రం.

ప్రాదుర్భావైః సురనరసమో దేవదేవస్తదీయా ।
జాత్యావృత్తైరపి చ గుణతస్తాదృశో నాత్ర గర్హా ।
కిన్తు శ్రీమద్భువనభవనత్రాణతోఽన్యేషు విద్యా ।
వృత్తప్రాయో భవతి విధవాకల్పకల్పః ప్రకర్షః ॥ 33 ॥

దేవదేవః - సర్వేశ్వరన్, ప్రాదుర్భావైః - అవతారంగళాల్, సురనరసమః - దేవమనుష్యసమాననాకిఱాన్, తదీయాః - భాగవతర్కళ్, జాత్యా - జాతియినాలుం, వృత్తైః - వృత్తంగళాలుం, గుణతః అపిచ - గుణంగళాలుం, తాదృశః - అప్పడియే ఆకిఱార్కళ్, అత్ర న గర్హా - ఇదిల్ ఒరు నిన్దైయిల్లై, కిన్తు- ఆనాల్, ఇరువరుం ఇప్పడి అవతరిప్పదుం, శ్రీమత్ - సర్వేశ్వరన్, ఎప్పడియెన్నాల్, భువనభవనత్రాణతః - ఇందలోకరక్షణార్త్తమాక అవతరిప్పదనాల్ ఉయర్న్దదు, అన్యేషు - అభాగవతరిడత్తిల్, విద్యా వృత్తప్రాయః - విద్యావృత్తబాహుళ్యరూపమాన, ప్రకర్షః - మేన్మైయానదు, విధవాకల్పకల్పః భవతి - విధవాలంకారంపోలే నిన్ద్య మాకానిన్దదు.

(అ-మ్) వంశభూమికళై యుద్ధరిక్క కీఴ్క్కులంపుక్క వరాహ గోపాలరైప్పోలే ఇవరుం నిమగ్నరై యుయర్త్త త్తాళ్విల్ నా తాళ్విన్దార్ - చతుర్థవర్ణత్తిలే తిరువవతరిత్తార్.

(ఆచార్య హృదయం.)

236-వదు సూత్రం.

చతుర్వేదధరోవిప్రో వాసుదేవం న విన్దతి ।
వేదభారభరాక్రాన్తస్స వై బ్రాహ్మణగర్దభః ॥ ॥ ౩౮౦ ॥

విప్రః - బ్రాహ్మణన్, చతుర్వేద ధరః - నాన్గువేదంగళై యఱిందవనాయినుం, వాసుదేవం న విన్దతి - సర్వవ్యాపకనాన ఎంబెరుమానై అఱియామలిరుక్కిఱానో, స వై - అవన్, వేదభార భరాక్రాన్తః - వేదభారత్తైయెల్లాం శుమందుకొండిరుక్కిఱ, బ్రాహ్మణగర్దభః - బ్రాహ్మణక్కழுతైయే.

(అ-మ్) కినియచ్చుమంసు - నెరుంగచ్చుమందు.

237-వదు సూత్రం.

శరీరజైః కర్మదోషైర్యాతి స్థావరతాం నరః ।
వాచికైః పక్షిమృగతాం ॥ ॥ ౩౮౧ ॥

శరీరజైః - శరీరత్తాలుండాన, కర్మదోషైః - కర్మదోషంగళాలే, నరః - మనితన్, స్థావరతాం యాతి - స్థావరత్తన్మైయైయడైకిఱాన్, వాచికైః - వాక్కినాలుండాన కర్మదోషత్తాలే, పక్షిమృగతాం యాతి - పక్షికళాకవుం మృగంగళాకవుం పిఱక్కిఱాన్.

(అ-మ్) సద్గర్హితం - నిన్దైయోడు కూడియదు.

238-వదు సూత్రం.

ఊనేఱు. (పెరు. తిరు. 4-1.) ఆనాత. (పెరుమాళ్ తిరు. 4-2.) ఒణ్బవ. (పెరు. తిరు. 4-4.) (కంప. 4-5.) (మిదుక్కి. పెరియాழ். తిరు. 1-2-9.) (తన్ను. పెరియాழ். 1-5-1.) (పన్నిరు. పెరియాழ். 2-2-8.)

(అ-మ్) ఆస్థానంపణ్ణుకై - పఱిట్టుకొళ్కై.

239-వదు సూత్రం.

సర్వలక్షణసంపన్నా నారీణాముత్తమా వధూః ॥
సీతాప్యనుగతా రామం శశినం రోహిణీ యథా ॥ ॥ ౩౪౨ ॥

సర్వలక్షణసంపన్నా - సాముద్రిక శాస్త్రత్తిల్ శొల్లప్పట్ట సకల శుభలక్షణంగళాల్ నిఱైందవళాయుం, నారీణాం ఉత్తమా వధూః - పెణ్కళిల్ చిఱందవళాయుమిరుక్కుఱ, సీతాపి - సీతా పిరాట్టియుం, రోహిణీ శశినం యథా - రోహిణీదేవి చంద్రనైప్పోల, రామం అనుగతా - పెరుమాళై ప్పిన్తొడర్న్దాళ్.

(అ-మ్) అభి భవిత్తు - అనాదరిత్తు, తిరస్కరిత్తు. కందల్ - ప్రతిబంధకం, కెడుతల్.

పొన్నైప్పోటమిడ ప్పోటమిడ ఉరుకియురుకి ఒళి వింజి మాట్ట్రు ఎఱుమాప్పోలే సంకోచమట్ట్రు జ్ఞానప్రకాశముండానవాతే నాచ్చిమా రుడనే సామ్యం శొల్లలాయితే ఇరుప్పదు ఇవ్వాత్మావుక్కు ఎన్ఱు తిరు కోట్టియూర్నంబి అరుళిచ్చెయ్వర్

240-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) నైసర్గికమాక - నిత్యమాక. కడి - అఱుకు, వాసనై, పుదుమై. మలర్ - పుష్పం.

241-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) నిలైక్కునిలై - అవస్థైకళ్తోఱుం.

242-వదు సూత్రం.

ద్వాపరాధావసానే మాం ప్రాప్తుమర్హసి పద్మజ ॥ ॥ ౩౪౩ ॥

హే పద్మజ - ఏ చతుర్ముఖనే, ద్వాపరాధావసానే - ఇరండాంపరార్థత్తిన్ ముడివిల్, మాం - ఎన్నై, ప్రాప్తుం అర్హసి - అడైవదఱ్కు త్తకుందవనావాయ్.

'ముక్తిం గతాన్యా' 210-వదు లెక్కం పార్క్క. ॥ ౩౪౮ ॥

'కడికక్కమలత్తు' (పెరియ తిరు. 3-7-9.)

243-వదు సూత్రం.

'అసన్నేవ' 277-వదు లెక్కం పార్క్క. ॥ ౩౪౯ ॥

'కైయిల్' (ఇరామానుజ నూత్తన్దాది. 104.)

(అ-మ్) ద్విపరార్ధమావదు - బ్రహ్మావుడైయ ఆయుస్సు పరమెనప్పెయర్ పెఱుం, అదిల్ పాతియాకియ ఐంబదువర్షం పరార్ధమెన్ఱు శొల్లప్పడుం. తత్కాలత్తిల్ ఇరుక్కిఱ బ్రహ్మావిఱ్కు ముదల్ పరార్ధమాకియ 50 వయస్సుం శెన్ఱన. ఇప్పోదునడప్పదు ఇరండాం పరార్ధత్తిల్ ముదల్ వరుషత్తు ముదల్ మాసత్తు ముదల్దినం. ఇదు శ్వేతవరాహ కల్పమెనప్పడుం. ప్రళయజలత్తిల్ ముழுకియిరుంద భూమియై ఈశ్వరన్ వెళ్ళైప్పన్ఱిరూపమెడుత్తు, మేలే యెడుత్త కల్పమాదలిన్ శ్వేతవరాహకల్పమెన్నప్పట్టదు. ఇక్కల్పత్తిల్ ఆఱుమనుక్కళ్ ఇఱందుపోనార్కళ్. ఇప్పోదు ఏழாమ్ మనువాకియ వైవస్వతమను - వినుడైయ కాలం నడక్కిఱదు. ఇవరుడైయకాలత్తిలే 27 చతుర్యుగంగళ్ శెన్ఱన. ఇరుపత్తెట్టాం చతుర్యుగత్తిల్ కలియుగం నడక్కిఱదు.

> ద్విధా భజ్యేయమప్యేవం న నమేయన్తు కస్యచిత్ ।
> ఏష మే సహజో దోషః స్వభావో దురతిక్రమః ॥ ॥ ౩౪౬ ॥
>
> (రా. ము. 36. 11.)

ద్విధాభజ్యేయం ఏవమపి -. ఇరండుతుండాక వెట్టప్పట్టపోదిలుం, కస్యచిత్ - ఒరువనుక్కుం, న నమేయం - వణంగమాట్టేన్, ఏషః - ఇదు, మే - ఎనక్కు, సహజః దోషః - స్వభావసిద్ధమాన దోషం, స్వభావః దురతిక్రమః - స్వభావమానదు ఒరువరాలుం తాండత్తక్కదన్ఱు.

యస్యానుగ్రహమిచ్ఛామి తస్య విత్తాపహారకః ॥ ॥ ౩౪౭ ॥

యస్య - ఎవనొరువనుక్కు, అనుగ్రహం ఇచ్ఛామి - అనుగ్రహం శెయ్య ఇచ్ఛిక్కిఱేనో, తస్య - అవనుడైయ, విత్తాపహారకః - ద్రవ్యత్తై అపహరిక్కిఱవనాగిఱేన్.

(అ-మ్) అభ్యుదయంగళ్ - ఇష్టప్రాప్తికళ్, వృత్తికళ్. అపథేప్రవృత్తర్ - అమార్గత్తిల్ నడక్కిఱవర్, వేదశాస్త్రవిరుద్ధమాన ఆచారముళ్ళవర్. సాధ్వసం - భయం. ఏణ్ణియర్ - పెణ్గళ్. ఇగ్ణిప్ప - నిందిక్క. నిరై - ఒఴుంగు. అశనం - భోజనం. ఆచ్ఛాదనం - వస్త్రం, మేలంగి. జాత్యాశ్రయ నిమిత్త దుష్టంగళావన:— జాతిదుష్టమావదు - జాతియినాలే శిలపదార్థంగళ్ దోషంగళై ఉండుపణ్ణుమదు. అవైయావన:—మధు మాంసం ఉళ్ళి మురుంగై ముదలియవై. ఆశ్రయదుష్టమావదు :— సత్వపదార్థంగళాయ్ ఇరుందాలుం దేవతాంతరసంబన్ధంగళ్ ఉండాకుం పదార్థంగళుం మట్రుం సంసారికళ్ అభిమానిత్త పదార్థంగళుం దోషంగళామ్. నిమిత్త దుష్టమావదు:—కీఴ్చొన్న ఇరండు దోషంగళట్రదాయిరుందాలుం అవైకళ్ శ్రాద్ధాదికార్యంగళుక్కు ఏఱ్పట్టిరుందాల్ అవైకళుం దోషంగళాం. ఇవైకళ్ ఒన్ఱుకొన్ఱు క్రూరమాయ్ జ్ఞానత్తై క్కెడుక్కుం. అందదోషంగళావన - పిణచ్చోఱు, మణచ్చోఱు, విలైచ్చోఱు, పుకఴ్చ్చోఱు మట్రుం భగవన్నివేదనమిల్లాద అన్నం, దేవతాంతర అన్నం, సంసారిగళ్ అన్నం ముదలానవైకళ్.

ఉపపాదన స్థలమావదు - కర్తవ్యం ఆచార్యకైంకర్యం ఎన్గిఱ వాక్యం

ఇరండాం ప్రకరణం ముట్రిట్రు.

మూన్ఱాం ప్రకరణం

244-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) ఆశ్రయం - ఆశాస్సైక్కు, కోరుదల్. పరిహారిక్కు-ఱార్ - సమాధానం శొల్లుకిఱార్. అస్థానే - అవిషయత్తిలే. మఱుక్కుంబడి - తపిక్కుంబడి.

245-వదు సూత్రం.

శరణం (తిరు. వా. 5-8-8.)

(అ-మ్) పేశప్పికుంబడియాన - పేశినాల్ కలంగుంబడియాన. కుఱ్ఱుచ్చరక్కు - దుర్బలవస్తు. అదావదు కుఱ్ఱుందుపోనపొరుళ్. ఇత్తాల్ - తన్నుడైయ ఇరుప్పుక్కు ఒరుపాత్తిరత్తై ఆశ్రయమాక ఉడైత్తాయిరుక్కుమను.

మేలేశొల్లుకైయావదు 248-వదు సూత్తిరత్తిల్ శొల్లుమవై.

246-వదు సూత్రం.

క్షత్రరోషాత్ప్రశాన్తస్త్వం బ్రాహ్మణశ్చ మహాయశాః ।
బాలానాం మమ పుత్రాణామభయం దాతుమర్హసి ॥ ॥ 38౫

(రా. బాల. 75. 6

త్వం - నీర్. క్షత్రరోషాత్ - క్షత్రియర్కళిడత్తిలిరుంద కోపత్తిలిరుందు, ప్రశాన్తః - మికవుంశాంతరాయుం, బ్రాహ్మణ చ - బ్రాహ్మణరాయుం, మహాయశాః - మికవుంయశస్సైయుం అడైందిరుక్కిఱీర్, ఆకైయాల్, బాలానాం-అతిబాలర్కళాన, మమ పుత్రాణాం - ఎన్పుత్రర్కళాన ఇవర్కళుక్కు, అభయం దాతుమర్హసి - అభయంకొడుక్కక్కడవీర్.

గతో రామ ఇతి శ్రుత్వా హృష్టః ప్రముదితో నృపః ।
పునర్జాతం తదా మేనే జాతానాత్మానమేవ చ ॥ ॥ ౩౪౯ ॥

రామః - పరశురామన్, గత ఇతి శ్రుత్వా - పరాజితనాయ్ పోనాన్ ఎన్నిఱవార్త్తైయైక్కేట్టు, నృపః - చక్రవర్త్తి, హృష్టః - సంతోషమడైందవనాయ్, ప్రముదితః - అత్యానందత్తైయడైందాన్, తదా - అప్పోదు, జాతాన్ - పిళ్ళైకళైయుం, ఆత్మానం ఏవ చ - తన్నైయుం, పునర్జాతం మేనే - మఱుపడి పిఱందవరాగ ఎణ్ణినాన్.

పతిసంమానితా సీతా భర్తారమసితేక్షణా ।
ఆద్వారమనువవ్రాజ మంగళాన్యభిదధ్యుషీ ॥ ॥ ౩౫౦ ॥

అసితేక్షణా - మైపోన్ఱకణ్ణైయుడైయ సీతాపిరాట్టి, పతిసంమానితా - పెరుమాళాల్ గౌరవిక్కప్పట్టు, భర్తారం - స్వామియై, మంగళాని అభిదధ్యుషీ - మంగళాశాసనం శెయ్దుకొండు, ఆద్వారం అనువవ్రాజ - వాశల్ పర్యంతం కూడప్పోనాళ్.

పూర్వాం దిశం వజ్రధరో దక్షిణాం పాతు తే యమః ।
వరుణః పశ్చిమామాశాం ధనేశస్తూత్తరాం దిశం ॥ ॥ ౩౫౧ ॥

వజ్రధరః పూర్వాందిశం - ఇంద్రన్ కిఴక్కుదిక్కిలుం, యమః - దక్షిణాం - యమన్ తెన్దిశైయిలుం, వరుణః పశ్చిమాం ఆశాం - వరుణన్ మేఱ్కుదిక్కిలుం, ధనేశః తు ఉత్తరాం దిశం - కుబేరన్ వడక్కుదిక్కిలుం, తే పాతు - ఉన్నైక్కాప్పాత్తు, మంగళముండాక ప్రార్త్తిక్కొండు వాశల్పడి వరైయిల్ తొడర్న్దువందార్కళ్.

ఇయం సీతా మమ సుతా సహధర్మచరీ తవ ।
ప్రతీచ్ఛ చైనాం భద్రం తే పాణిం గృహ్ణీష్వ పాణినా ॥ ॥ ౩౫౨ ॥

మమ సుతా - ఎన్ పెణ్ణాన, ఇయం సీతా - ఇన్దసీతైయాన వళ్, తవ సహధర్మచరీ - నీర్ శెయ్కిఱ ధర్మంగళైయెల్లాం ఉన్నై ప్పోలవే శెయ్వాళ్, ఏనాం ప్రతీచ్ఛ చ - ఇప్పడిప్పట్టవళై తిరువుళ్ళం పఱ్ఱుం. పాణినా - ఉన్నుడైయ తిరుక్కైయ్యాల్, పాణిం గృహ్ణీష్వ - ఇవళ్ కైయై ప్పిడిత్తుక్కొళ్ళుం, తే భద్రం - ఉనక్కు మంగళ ముండాకుక.

అహం వేద్మి మహాత్మానం రామం సత్యపరాక్రమం ।
వసిష్ఠోఽపి మహాతేజా యే చేమే తపసి స్థితాః ॥ ॥ ౩౫౩ ॥

మహాత్మానం - మహాత్మావాయ్, సత్యపరాక్రమం - సత్యమాన పరాక్రమమాయుముళ్ళ, రామం - పెరుమాళై, అహం వేద్మి - నానఱివేన్, మహాతేజాః వసిష్ఠః అపి - మిక్క తేజస్సైయుడైయ వసిష్ఠరుం అఱివార్, యేచేమే తపసి స్థితాః - మఱ్ఱుం తవత్తిలుళ్ళ ఇమ్మహర్షికళుం అఱివార్కళ్.

విశ్వామిత్రస్తు బ్రహ్మర్షిర్ హుంకారేణాభిభర్త్స్య తాం ।
స్వస్తి రాఘవయోరస్తు జయశ్చేత్యాభ్యభాషత ॥ ॥ ౩౫౪ ॥

బ్రహ్మర్షిః విశ్వామిత్రః - బ్రహ్మఋషియాన విశ్వామిత్రరుం, హుంకారేణ - హుం ఎన్ఱు, తాం - అందత్తాటకైయై, అభిభర్త్స్య - వెరుట్టివిట్టు, రాఘవయోః - రఘుకులత్తిలుదిత్త పిళ్ళైకళిరువరుక్కుం, స్వస్తి జయం చ అస్తు - మంగళముం జయముం ఉండాకట్టుం ఎన్ఱు, అభ్యభాషత - శొన్నార్.

తే తం సోమమివోద్యన్తం దృష్ట్వా వై ధర్మచారిణః ।
మంగళాని ప్రయుంజానాః ప్రత్యగృహ్ణన్ దృఢవ్రతాః ॥ ॥ ౩౫౫ ॥

ధర్మచారిణః - ధర్మత్తైయనుష్ఠిప్పవర్కళాయుం, దృఢవ్ర - పెరుమాళే రక్షకరెన్ఱ నిలైయాన సంకల్పత్తైయుడైయవర్

కొళుపూాన, తే - అంద ఋషికళ్, ఉద్యన్తం సోమమివ ఉదయ మాకిఱ చంద్రనై పోన్ఱవరాన, తం దృష్ట్వా-అంద ప్పెరుమాళ్లై ప్పార్తు, మంగళాని ప్రయుఞ్జానాః - మంగళాశాసనం పణ్ణికొణ్డిరుప్పవర్కళాయ్ ప్రత్యగృహ్ణన్ - ఉపచరిత్తార్కళ్.

ఆయతాశ్చ సువృత్తాశ్చ బాహవః పరిఘోపమాః ।
సర్వాభూషణభూషార్హాః కిమర్థం న విభూషితాః ॥ ॥ 3೫೬ ॥

ఆయతాః చ - నీండవైకళుం, సువృత్తాః - అழకాయ్ త్తిరండవైకళుం, పరిఘోపమాః - కణైయమరత్తుక్కొప్పానవైకళుం, సర్వభూషణభూషార్హాః - ఎల్లాభూషణంగళుం అణియత్తకుందవైకళుమాన, బాహవః - తిరుక్కైకళ్, కిమర్థం న విభూషితాః - ఏన్ అలంకరిక్కప్పడవిల్లై.

ఏష సర్వాయుధోపేతశ్చతుర్భిస్సహ రాక్షసైః ।
రాక్షసోఽభ్యేతి పశ్యధ్వమస్మాన్ హన్తుం న సంశయః ॥ ॥ 3೫೭ ॥

చతుర్భిః రాక్షసైః సహ - నాన్గురాక్షసర్కళోడుకూడినవనాయ్, సర్వాయుధోపేతః - ఎల్లా ఆయుధంగళోడుంకూడినవనాయ్, ఏషః రాక్షసః - ఇన్దరాక్షసన్, అస్మాన్ హన్తుం - నమ్మైక్కొల్లువతఱ్కు, అభ్యేతి - కిట్టివరుకిఱాన్, న సంశయః - ఇతిలోరు ఐయమిల్లై, పశ్యధ్వం - పారుంగళ్.

'రాఘవం శరణం' 158-వదు లెక్కం పార్క. ॥ 3೫೮ ॥

'నివేదయత' 2೬7-వదు లెక్కం పార్క. ॥ 3೫೯ ॥

వధ్యతామేష దండేన తీవ్రేణ సచివైః సహ ।
రావణస్య నృశంసస్య భ్రాతా హ్యేష విభీషణః ॥ ॥ 3೬೦ ॥

హి - ఎక్కారణత్తాల్, ఏష విభీషణః - ఇంద విభీషణన్, నృశంసస్య - క్రూరనాన, రావణస్య - రావణనుడైయ, భ్రాతా -

తంబియో, అక్కారణత్తాల్ ఇవన్, తీవ్రేణ దండేన - క్రూరమాన దండత్తాల్, సచివైః సహ - మంత్రికళోడుంకూడ, వధ్యతాం - కొల్లప్పడట్టుం.

రావణేన ప్రణిహితం తమవైహి నిశాచరమ్।
తస్యాహం నిగ్రహం మన్యే క్షమం క్షమవతాం వర ॥ ॥ ३६१ ॥

క్షమవతాం వర - పొఱుమైయుళ్ళోర్ కళిల్ శ్రేష్ఠరాన పెరుమాళే, తం నిశాచరం - అందరాక్షసనై, రావణేన - రావణనాల్, ప్రణిహితం - రహస్యమాక అనుప్పప్పట్టవనాక, అవేహి - అఱియవేణుం, ఆకైయాల్, అహం - నాన్, తస్య నిగ్రహం - అవనుక్కు దండనై యై, క్షమం మన్యే - తకుందతెన్ఱు ఎణ్ణుకిఱేన్.

పిశాచాన్ దానవాన్ యక్షాన్ పృథివ్యాం చైవ రాక్షసాన్ ।
అంగుల్యగ్రేణ తాన్ హన్యామిచ్ఛన్ హరిగణేశ్వర ॥ ॥ ३६२ ॥

హరిగణేశ్వర - కురంగుక్కూట్టంగళుక్కు మహారాజావే, పిశాచాన్ - పిశాచంగళైయుం, దానవాన్ - అసురర్కళైయుం, యక్షాన్ - యక్షర్కళైయుం, పృథివ్యాం - భూమియిల్, రాక్షసాన్ చ ఏవ - రాక్షసర్కళాయుమిరుక్కిన్ఱ, తాన్ - అవర్కళై; అంగుల్యగ్రేణ - విరల్నునియాలే, ఇచ్ఛన్ - విరుంబినవనాయ్, (నాన్ ఇష్టప్పట్టాల్), హన్యాం - కొల్లువేన్.

' ఆనమైయెనం ' 263-వదు శ్లోకం పార్క. । ३६३ ॥

యామోషధిమివాయుష్మన్నన్వేషసి మహావనే ।
సా దేవీ మమ చ ప్రాణా రావణేనోభయం హృతమ్ ॥ (కా. డు.) ॥३६४ ॥

ఆయుష్మన్ - దీర్ఘాయుస్సుళ్ళవరే, మహావనే - ఇంద మహారణ్యత్తిల్, ఓషధిం ఇవ - మూలికైయై త్తేడువదుపోలే, యాం - ఎంద ప్పిరాట్టియై, అన్వేషసి - తేడుకిఱీరో, సా దేవీ - అంద ప్పిరాట్టి

యుం, మమ ప్రాణాః చ - ఎన్ ప్రాణంగళుం, ఉభయం - ఇరండుం, రావణేన హృతం - రావణనాల్ అపహరిక్కప్పట్టదు.

రక్షతు త్వామశేషాణాం భూతానాం ప్రభవో హరిః ।
యస్య నాభిసముద్భూతపఙ్కజాదభవజ్జగత్ ॥ ॥ ౩౬౫ ॥

అశేషాణాం భూతానాం - సమస్త చరాచరంగళుక్కుం, ప్రభవః - సృష్టికారణభూతనాన, హరిః - ఆశ్రితవిరోధినిరసనశీల నాన ఎంబెరుమాన్, త్వాం రక్షతు - ఉమ్మై రక్షిప్పారాక, యస్య - ఎవనుడైయ, నాభి - తిరునాభియిలే, సముద్భూత - పిఱంద, పంక జాత్ - తామరై ప్పూవిల్ నిన్ఱుం, జగత్ అభవత్ - జగత్తుక్కళ్ సృష్టిక్కప్పట్టనవో.

సంస్పృశన్నాసనం శౌరే ర్విదురస్స మహామతిః । ॥ ౩౬౬ ॥

సః మహామతిః - అందజ్ఞానాధికనాన, విదురః - విదురర్, శౌరేః ఆసనం - కణ్ణనుక్కాక ఇడప్పట్ట ఆసనత్తై, సంస్పృశన్ - నన్ఱాక తొట్టుప్పార్తవరాయ్.

స్త్రియో వృద్ధా స్తరుణ్యశ్చ సాయంప్రాతస్సమాహితాః ।
సర్వాన్ దేవాన్ నమస్యన్తి రామస్యార్థే యశస్వినః ॥ ॥ ౩౬౭ ॥

వృద్ధాః స్త్రియః - ముదిర్న్దవయసుళ్ళ స్త్రీకళుం, తరుణ్యః చ - యౌవనవయసుళ్ళ స్త్రీకళుం, సాయం ప్రాతః సమాహితాః - మాలైయిలుం కాలైయిలుం జాగ్రతైయోడుకూడికొండు, రామస్యార్థే - పెరుమాళుక్కాక, యశస్వినః - సమృద్ధియై వేండినవర్కళాయ్, సర్వాన్ దేవాన్ - ఎల్లాదేవతైకళైయుం, నమస్యంతి - వణంగు కిఱార్కళ్.

యన్మంగళం సుపర్ణస్య వినతాకల్పయత్ పురా ।
అమృతం ప్రార్థయానస్య తత్తే భవతు మంగళం ॥ ॥ ౩౬౮ ॥

పురా - మున్బు, అమృతం ప్రార్థయానస్య - అమృతంకొండు వర వేంసుమెన్లు . ప్రార్థిక్క-ప్పట్టవరాన, సుపర్ణస్య - పెరియతిరువడిక్కు, యత్ మంగళం - ఎంద మంగళత్తై, వినతా అకల్పయత్ - వినతాదేవియానవళ్ పణ్ణినాళో, తత్ మంగళం తే భవతు - అంద మంగళం ఉనక్కు ఉండాకుక.

జాతోఽసి దేవదేవేశ శఙ్ఖచక్రగదాధర ।
దివ్యరూపమిదం దేవ ప్రసాదేనోపసంహర । ॥ ౩౯ ॥

దేవదేవేశ - నిత్యసూరినిర్వాహకనే, శఙ్ఖచక్రగదాధర తిరుచ్చంగు తిరువాళి గదై ఇవైకళై యేందికొండిరుక్కుమవనే, జాతః అసి - అవతరిత్తాయ్, దేవ - ఓ స్వామిన్, ప్రసాదేన - కృపైయినాల్, ఇదం దివ్యరూపం - ఇంద దివ్యరూపత్తై, ఉపసంహర - మఱైక్క వేండుం.

ఉపసంహర సర్వాత్మన్ రూపమేతచ్చతుర్భుజం ।
జానాతు మావతారన్తే కంసోఽయం దితిజన్మజః ॥ ॥ ౩౨౦ ॥

సర్వాత్మన్ - ఏ సర్వస్వామియే, దితిజన్మజః - అసుర జన్మావాన, అయం కంసః - ఇంద కంసన్, తే అవతారం మా జానాతు - దేవరీర్ అవతారత్తై అఱియ వేండాం, ఏతత్ చతుర్భుజం రూపం - ఇందనాన్గుభుజంగళోడుకూడియ తిరుమేనియై, ఉపసంహర - మఱైత్తుకొళ్ళుమ్.

(అ-మ్) తలైసీర్పాడు - ముదల్ మాడై. తిరుపభిషేకం పణ్ణుకై - ముడిశూడుకై. ఆభిజాత్యాది- మేల్ పిఱప్పు, శీలం, వయసు, వృత్తం ముదలియవై.. అధ్వరం - యాగం. ఆర్భటం - ఆరవారం. శొట్టై - ఓరాయుధం. కణయం - యానైకట్టుం కంబం. ఇప్పాడైకెళిల్ - ఇందవిడత్తిలే. కుట్టుయిరాయ్ - స్వల్ప ప్రాణరాయ్. తని వీరం - అసహాయయుద్ధవాన్, పకై మహావైరం. శైశవం - బాల్యం.

కండూపాఖ్యానమావదు :—కణ్వపుత్త్రరాన కండుమహాముని-
వరాల్ శొల్లప్పట్ట కథై. అదావదు:—శత్రువాకిలుం తన్నిరుప్పిడత్తుక్కు-
వందు కాయికప్రపత్తియాన అంజలియైయావదు, మానసప్రపత్తి
యాన ఆదరత్తైయావదు వాచికప్రపత్తియాన ప్రార్థనైయైయావదు
శెయ్దాల్, అవనై యెవ్వళవుం కొల్లక్కూడాదు. భయప్పట్టావదు
భయప్పడామలావదు శత్రుక్కళుక్కుళ్ ఎవనొరువన్ శరణమెన్ఱు
వరుకిఱానో అవనై, తన్ ప్రాణఙ్కళై విట్టు క్కాప్పాత్తవేండుం
ఎన్నుమదు.

నియమ్య పృష్ఠే తు తలాంగుళిత్రవాన్ శరైస్సుపూర్ణావిషుధీ పరంతపః ।
మహద్ధనుస్సజ్యముపోహ్య లక్ష్మణో నిశామతిష్ఠత్ పరితోఽస్య కేవలామ్ ।
తతస్త్వహఞ్చోత్తమచాపబాణభృత్ స్థితోఽభవం తత్ర స యత్ర లక్ష్మణః ।
అతన్ద్రిభిర్జ్ఞాతిభిరాత్తకార్ముకైర్మహేంద్రకల్పం పరిపాలయంస్తదా ॥౩౨౧॥

పరంతపః - శత్రుక్కళై యడక్కవల్ల, లక్ష్మణః - ఇళైయ
పెరుమాళ్, శరైః సుపూర్ణౌ - బాణంగళాల్ నిఱైంద, ఇషుధీ -
ఇరండు అంబఱాత్తూణికళై; పృష్ఠే నియమ్య తు - ముదుకిల్ కట్టి
క్కొండు, తలాంగుళిత్రవాన్ - తలమెన్న (తలమావదు - నాణ్
కయిఱ్ఱాలుండాన అడియైత్తడుక్కుం ఒరువిధమాన త్తోల్.) విరల్శర
డెన్న ఇవైకళైయుడైయరాయ్, మహత్ సజ్యం ధనుః ఉపోహ్య -
పెరియవిల్లై నాణేఱ్ఱి ధరిత్తుక్కొండు, నిశాం - రాత్రిముఴువదుం,
అస్య పరితః - కేవలం, అతిష్ఠత్ - అందప్పెరుమాళుక్కు నాన్గు
పుఱముం కావలాయ్నిన్ఱుకొండిరుందార్, తతః తు - అదఱ్కుప్పిఱకు,
అహంచ - నానుం, ఉత్తమచాపబాణభృత్ - ఉయర్న్ద బాణంగ
ళుడన్కూడియ విల్లై ధరిత్తు, అతంద్రిభిః - జాగ్రతైయుళ్ళవర్క
ళాయ్, ఆత్తకార్ముకైః - విల్లోడుకూడియవర్కళాయిరుక్కిఱ, జ్ఞాతి
భిః - ఎనదు ఇనత్తార్కళుడన్, మహేంద్రకల్పం - ఇందిరనుక్కొప్పాన

పెరుమాళ్ళై, తదా - అప్పోదు, పరిపాలయన్ - కాత్తుక్కొండు, యత్ర సః లక్ష్మణః - ఎంద ఇడత్తిల్ ఇళైయపెరుమాళ్ శుట్రి క్కొండిరుందారో, తత్ర స్థితః అభవం - అంగెల్లాం శుట్రిక్కొండిరుందేన్.

(అ - మ్) నడుక్కొత్తానదు - నడువిలేకొత్తిడల్, అదావదు అల్పంకొత్తిడల్. కోల్ - బాణం. వన్నియన్ - కాట్టాళ్. కుఱుంబన్ - దుర్జనన్. శ్రీభరతాళ్వానుక్కు విశేషంశొల్లుకిఱ విడత్తిలే ఎన్నదు, శ్రీభరతాళ్వానుక్కు ప్పెరుమాళ్ విషయమాయ్ నడంద వృత్తాన్తం శొల్లుంపోదు ఎన్నపడి. ఎన్నత్తై - రాత్తిరియిల్ వృత్తాన్తత్తై ఎన్ఱు, అత్తై రాత్తిరియిల్ నడంద వృత్తాంతత్తై ఎన్నపడి.

మంగళాశాసనత్తిల్ ఆళ్ంగాల్ పట్టిరుక్కుం పిళ్ళైయుఱంగా విల్లిదాసర్, పెరుమాళ్ వళ్ళైయమశైదల్, పిరాట్టిప్పుడై వెయశైదల్, ఎంబెరుమానార్ మేల్ ఈ యేఱుతల్, శ్రీ వైష్ణవర్కళ్ తిరుప్పరియట్టం అలసుదల్ శెయ్యిల్, తమక్కు దాసత్వమిల్లై యెన్ఱు అవర్కళిప్పడి వరామైక్కాక ఉరువినవాళ్ళై ఉఱైయిడామల్ నాళ్తోఱుం సేవిత్తుక్కొండిరుప్పర్. అరుళాళప్పెరుమాళ్ ఎంబెరుమానార్ పార్త్తు, 'పిళ్ళాయ్, ఉమ్ముడైయ ఆయుధం ఎన్ను వినియోగప్పడువదు?' ఎన్న, 'ఉమ్ముడైయజలపవితం వినియోగప్పడుమన్ఱు అడియేనుడైయ ఆయుధం వినియోకప్పడుమ్' ఎన్ఱు విణ్ణప్పం శెయ్దారాకైయాలే, ఇంద అనుష్ఠాన మవర్క్కే యుండెన్ఱరుళిచ్చెయ్దార్ నడాదూరమ్మాళుక్కు ఎంబెరుమానార్.

249-వదు సూత్రం.

(అ - మ్) మతినలం - భక్తిరూపాపన్న జ్ఞానం.

251-వது సూత్రం.

(అ - మ్) వయిరవురువురుక్కు - శాణైపిడిత్తవెరం.

252-వదు సూత్రం.

(అ - మ్) ఆఴ్వంగాల్ - మేలే కిళప్పవోణ్ణాతపడి శేట్టిల్ ఆఴ్త్తిలే అమిఴ్న్దిన కాల్ ; ఇత్తాల్ ఫలిత్తదు, భగవద్గుణంగళిల్ ఈడుపాడు మనంతళర్ న్దు తేట్టిమట్టిరుక్కై.

విడైయే. (పెరి. తిరుమొ. 8-9-3), మట్టు. (పెరి. తిరు. 8-10-3), మాలరి. (తిరువా. 8-2-7), అఴ్చ్చత్తె. (1-4-1), పల్లాండు. (తిరుప్పల్. 1), అడియో. (తిరుప్పల్. 2), ఉరకలు. (పెరియాఴ్. తిరు. 5-2-9), అకల. (తిరువా. 6-10-10), వాఴా. (తిరుప్పల్. 3), పల్లాండే. (తిరుప్పల్. 10.)

తస్యాం చ త్వత్కృపావన్నిరవధిజనతావిశ్రమార్హావకాశం ।
సంకీర్ణం దాస్యతృష్ణాకలితపరికరైః పుమ్భిరానందనిఘ్నైః ॥
స్నేహాదస్థానరక్షావ్యసనిభిరభయం శార్ఙ్గచక్రాదిముఖ్యై ।
రానందైకార్ణవం శ్రీభగవతి యువయోరాహురాస్థానరత్నం ॥ ॥ 32 ॥

(గుణరత్నకోశం. 24.)

హే శ్రీభగవతి - సర్వస్వామినియాకియ శ్రీదేవియే, తస్యాం చ - అంద శ్రీవైకుంఠత్తిల్, త్వత్కృపావత్ - దేవరీర్ కృపైపోల్, నిరవధిజనతా - ఎల్లైయిల్లాద జనసమూహంగళుక్కు, విశ్రమార్హ - ఇళైప్పాఱువదఱ్కుత్తకుంద, అవకాశం - ఇడత్తైయుడైయదుం, దాస్య తృష్ణాకలితపరికరైః - కైంకర్యత్తిల్ ఆశైయినాల్ గ్రహిక్కప్పట్ట తుళసీముదలియవస్తుక్కళైయుడైయవర్కళాయుం, ఆనందనిఘ్నైః - ఆనందపూర్ణర్కళాయుమిరుక్కిఱ, పుమ్భిః - నిత్యసూరికళాల్, సంకీర్ణం - శూఴప్పట్టదుం, స్నేహాత్ - (దేవరీర్

ఎంబెరుమాన్ అందదేశం.ముదలానతుం) స్నేహాత్తాలే, అస్థాన రక్షాభ్య సనిభిః - కారణమిల్లామల్ రక్షిప్పదిల్ ఆసక్తర్ కళాన, శార్ఙ్గ చక్రాదిముఖ్యైః - విల్ తిరువాழி ముదలియ ఐందు దివ్యా యుధాழ்వార్ కళాల్, అభయం - భయమిల్లాదదుం, ఆనందైకార్ణవం - పరమానందంగళుక్కు పెరియ సముద్రంపోన్ఱదుమాన, ఆస్థానరత్నం - మికవుముయర్న్ద దివ్యాస్థానమండపమానదు, ఉభయోః - దేవరీర్ కళిరువరుక్కుం, ఆహుః - శొల్లుకిఱార్ కళ్.

(అ - మ్) మఱుకుతల్ - మనఙ్కుழంబుదల్. ఉఱుకల్ ఉఱుంగాతే కొళ్ మిన్.

256-వదు సూత్రం.

ఆழుమా. (తిరువా. 8-3-3), అరుళాత. (తిరువా. 1-4-6), ఉండుం. (తిరువా. 10-8-7.)

(అ - మ్) అన్తామం - పరమపదం. తువరామున్ - అழி వదఱ్కుమున్. తళాழ்ప్పు - శెழிప్పు (వాழ்వు.)

259-వదు సూత్రం.

కాలమెழ (పెరియ తిరు. వా. 5-3-8.)

నమోఽచిన్త్యాద్భుతాక్లిష్ట జ్ఞానవైరాగ్యరాశయే ।
నాథాయ మునయేఽగాధభగవద్భక్తి సిన్ధవే ॥ ॥ 323 ॥

(స్తోత్రర.)

అచిన్త్య - మనత్తాల్ అళవిడక్కూడాదవైకళాయుం, అద్భుత - ఆశ్చర్యంగళాయుం, అక్లిష్ట - వరుత్తమఱ్ఱిరుప్పవర్ కళాయుముళ్ళ, జ్ఞాన - జ్ఞానముం, వైరాగ్య - వైరాగ్యముం ఇవఱ్ఱినుడైయ, రాశయే - కూట్టమాయిరుప్పవరుం, మునయే - అవనైనేకిడక్కుం

నెంజైయుడైయవరుం, అగాధ భగవద్భక్తి సింధవే - భగవద్భక్తి కుక్ నిలైక్కవొణ్ణాద కడల్ పోన్ఱవరుమాన, నాథాయ - శ్రీమన్నాథమునికళిన్ పొరుట్టు, నమః - నమస్కారత్తై చ్చెయ్‌కిఱేన్.

265-వదు సూత్రం.

జ్యోతిష్టోమేన స్వర్గకామో యజేత ॥ ॥ ౩౨౪ ॥

స్వర్గకామః - స్వర్గత్తైయడైయ విరుంబుకిఱవన్, జ్యోతిష్టోమేన - జ్యోతిష్టోమం ఎన్ఱ యాగత్తాలే, యజేత - యాగంశెయ్యక్కడవన్.

సాయుజ్యముభయోరత్ర భోక్తవ్యస్యావిశిష్టతా ।
సార్ష్టితా తత్ర భోగస్య తారతమ్యవిహీనతా ॥ (రహస్య. సార 22)

అత్ర - ఇవ్విడత్తిల్, ఉభయోః - స్వామిక్కుం దాసనుక్కుం, భోక్తవ్యస్య అవిశిష్టతా - అనుభవిక్కుం వస్తు సామాన్యమాయిరుక్కుమెన్పదు, సాయుజ్యం - సాయుజ్యమెన్ఱు శొల్లప్పడుం, తత్ర - అంద అనుభవిక్కుం వస్తువిల్, భోగస్య - అనుభవత్తుక్కు, తారతమ్య విహీనతా - ఏఱ్ఱక్కుఱైవు ఇల్లామలిరుప్పదు, సార్ష్టితా - సార్ష్టితై ఎన్ఱు శొల్లప్పడుకిఱదు.

జ్ఞానభక్త్యన్వితం కర్మ జనకాదిషు దృశ్యతే ।
కర్మభక్త్యన్వితం జ్ఞానం ప్రాయేణ భరతాదిషు ।
కర్మజ్ఞానాన్వితా భక్తిః ప్రహ్లాద ప్రముఖాశ్రయా ॥ ॥ ౩౨౬ ॥

జ్ఞానభక్త్యన్వితం - జ్ఞానం భక్తి ఇవైకళై అంగంగళాయ్ క్కూడిన, కర్మ - కర్మయోగం, జనకాదిషు దృశ్యతే - జనకచక్రవర్త్తిముదలానోర్ కళిడత్తిల్ కాణప్పడుకిఱదు, కర్మభక్త్యన్వితం జ్ఞానం - కర్మం భక్తికళ్ అంగంగళాకవుడైయ జ్ఞానయోగం, ప్రాయేణ - పెరుంపాలుం, భరతాదిషు - భరతన్ ముదలానోర్ కళిడ

త్తిల్ కాణప్పడుకిఱదు, కర్మజ్ఞానాన్వితా భక్తిః - కర్మజ్ఞానం అంగంగ ళాయుడైయ భక్తియోగం, ప్రహ్లాదప్రముఖాశ్రయా - ప్రహ్లాదాళ్వాన్ ముదలానోరై ప్పట్రి యిరుక్కిఱదు.

సోఽశ్నుతే సర్వాన్ కామాన్ సహబ్రహ్మణా విపశ్చితా ॥ (తైత్.) ॥322॥

సః - అంద ముక్తన్, సర్వాన్ కామాన్ - తాన్ అపేక్షిత్త సకల కోర్క్కైకళైయుం, విపశ్చితా - సర్వజ్ఞనాన, బ్రహ్మణా సహ - బ్రహ్మత్తోడుకూడ, అశ్నుతే - అనుభవిక్కిఱాన్.

నిరస్తాతిశయాహ్లాదసుఖభావైకలక్షణా ।
భేషజం భగవత్ప్రాప్తి రేకాన్తాత్యన్తికీ మతా ॥ (వి. పు. 6.5.59) ॥323॥

భగవత్ప్రాప్తిః - భగవదనుభవమానదు, నిరస్తాతిశయః - ఇదఱ్కు మేఱ్పట్టతిల్లై యెన్నలాంబడియాన, ఆహ్లాద-సంతోషమెన్న, సుఖ - సుఖమెన్న, భావ - భావనైకళిల్ తన్నైయే, ఏకలక్షణా - ముఖ్యలక్షణమాకవుడైయతాకవుం, భేషజం - సంసారదుఃఖవిరోధియాకవుం, ఏకాన్తాత్యన్తికీ - దుఃఖంగలశాతతాకవుం నిత్యమాకవుం, మతా - శొల్లప్పట్టిరుక్కిఱదు.

(అ-మ్) ఇట్టుమాఱినాప్పోలే - మాఱియిట్టాప్పోలే, కొండై - సపత్నం. కొళ్కై - గ్రహిక్కై; అదావదు తెరిందుకొళ్కై. నవనవ - పుదుమై పుదుమై. ఉన్మేషం - వృద్ధియుడైతల్. అపూర్వమాన - మున్బిల్లాద.

(అ-మ్) ఆముష్మికం - స్వర్గాదిపరలోక ఐశ్వర్యంగళ్ ముదలియవై. వేదాంతమర్యాదైయాలే - వేదాంతత్తిల్ శొన్నాప్పోలే. నినైప్పాన్ - నినైక్కప్పడుమవన్.

తంజమా. (తిరు వా. 3. 6. 9)

266-వదు సూత్రం.

తేషాం సతతయుక్తానాం భజతాం ప్రీతిపూర్వకం ।
దదామి బుద్ధియోగం తం యేన మాముపయాన్తి తే ॥ (గీ. 10.10) ॥౩౭॥

యేన - ఎతనాల్, తే - ముఱ్కశొన్నవర్కళ్, మాం ఉపయాన్తి - ఎన్నైయడైవార్కళో, తం బుద్ధియోగం - అంద బుద్ధియోగత్తై, సతతయుక్తానాం - ఎప్పోదుం ఎన్నిడత్తిల్ వైత్త మనత్తైయుడైవర్కళాయుం, ప్రీతిపూర్వకం భజతాం - ప్రీతియోడు భజిక్కిఱవర్కళాయుమిరుక్కిఱ, తేషాం - అవర్కళుక్కు, దదామి - కొడుక్కిఱేన్.

మోక్షయిష్యామి 112-వదు లెక్కం పార్క్క. ॥ ౩౮ ॥

267-వదు సూత్రం.

అవశ్యమనుభోక్తవ్యం కృతం కర్మ శుభాశుభం ।
నాభుక్తం క్షీయతే కర్మ కల్పకోటి శతైరపి ॥ ॥ ౩౯ ॥

కృతం శుభాశుభం కర్మ - మున్శెయ్ద పుణ్యపాప రూప కర్మంగళ్, అవశ్యం అనుభోక్తవ్యం - అవశ్యం అనుభవిక్కవేణుం, కల్పకోటి శతైః అపి - అనేకకోటి కల్పంగళానాలుం, అభుక్తం కర్మ న క్షీయతే - అనుభవిక్కామల్ కర్మం నశియాదు.

268-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) నైరపేక్ష్యత్తుక్కు - పూర్త్తిక్కు.

269-వదు సూత్రం.

మణ్ణుం. (తిరు వా. 6. 9. 2), అండత్. (పెరియాழ். 2.7.9).

273-వదు సూత్రం.

మట్రిరు. (నాచ్చి. 12. 1.)

తవామృతస్యన్దిని పాదపంకజే నివేశితాత్మా కథమన్యదిచ్ఛతి ।
స్థితేఽరవిందే మకరందనిర్భరే మధువ్రతో నేక్షురకం హి వీక్షతే॥(స్తో.ర.27)

తవ - దేవరీరుడైయ, అమృతస్యన్దిని పాదపంకజే - తేనే మల రుం తిరువడిత్తామరైకళిల్, నివేశితాత్మా - భోగ్యత్తైయిల్ అళ్రుం దిన నెఞ్జు, అన్యత్ కథం ఇచ్ఛతి - మట్ట్రోరు క్షుద్రవిషయత్తై యెప్పడి విరుంబుం (విరుంబాదు, అదు ఎన్ పోలవెనిల్), మధువ్రతః - మధువే జీవనమాన వండు, మకరంద నిర్భరే అరవిందే స్థితే సతి - తేన్ నిఱైంద తామరైప్పూ ఇరుక్కచ్చెయ్దే, ఇక్షురకం - కిట్టుకై యే యరితాయ్ కిట్టినాలుం నాక్కు నన్నైకప్పోతాదేయిరుక్కుం ముళ్ళిప్పూవై, న వీక్షతే హి - కణ్ణాలుం పారాతన్రో.

(అ - మ్) మట్ట్రిరుందీర్కట్కు - ఎన్నోడువేఱుపట్టిరున్ద ఉంగళుక్కు. శెవిడరోడు ఊమైయర్వార్తై ఎన్ను కూట్టువదు.

274-వదు సూత్రం.

మద్భక్తైస్సహ సంవాసస్తదసిద్ధౌ మయాఽపి వా ॥ (భగ. శా.) ॥ 303 ॥

మద్భక్తైః సహ సంవాసః - ఎన్నడియార్కళోడుకూడి వాసంపణ్ణు, తదసిద్ధౌ-అదు కిడైక్కాద పక్షత్తిల్, మయా అపి వా - ఎన్నోడావదు వాసం పణ్ణు.

రామానుజాంఘ్రి శరణోఽస్మి కులప్రదీప
స్త్వాసీత్స యామునమునేస్స చ నాథవంశ్యః ।
వంశ్యః పరాంకుశమునేస్స చ సోఽపి దేవ్యాః ।
దాసస్తవేతి వరదాస్మి తవేక్షణీయః ॥ (వరదరాజస్తవం. 102) ॥ 304 ॥

హే వరద - ఏ తేవప్పెరుమాళే, అహం - నాన్, రామానుజాంఘ్రిశరణః అస్మి - ఇరామానుజరుడైయ తిరువడికళైయే ఉపాయమాక ఉడైయవనాయిరుక్కిఱేన్, సః తు - అవరో, యామున

మునేః - శ్రీ ఆళవందారుడైయ, కులప్రదీపః ఆసీత్ - వంశత్తై ప్రకాశిప్పిత్తవరాక ఇరుందార్, సః చ - అంద శ్రీ ఆళవందారుం, నాథవంశ్యః - శ్రీమన్నాథమునివంశత్తిల్ పిఱందవర్, సః చ - అంద నాథమునికళుం, పరాంకుశమునేః వంశ్యః - ఆఴ్వారుడైయ విద్యా వంశత్తిల్ పిఱందవర్, సోఽపి - అంద ఆఴ్వారుం, తవ దేవ్యాః దాసః - దేవరీరుడైయ పిరాట్టిక్కు దాసభూతర్, ఇతి - ఆకైయి నాల్, తవ-ఈక్షణీయః అస్మి - దేవరీరుడైయ కటాక్ష పాత్రనా యిరుక్కిఱేన్.

స చాచార్యవంశో జ్ఞేయః

ఆచార్యాణామసావసావిత్యాభగవత్తః ॥ (రహస్యామ్నాయ బ్రాహ్మణం.)

సచ ఆచార్యవంశః జ్ఞేయః - ఆచార్యనుడైయ అందవంశ మానదు తెరిందుకొళ్ళవేణుం, ఆచార్యాణాం అసౌ అసౌ ఇతి - ఆచార్యర్కళ్ నడువిల్ ఇన్నారిన్నారెన్ఱు, ఆభగవత్తః - ఇవ్విధమాయ్ ఎంబెరుమానళవుం అనుసంధిక్కవేండుం.

ద్వయమర్థానుసంధానేన సహ సదైవం వక్తా ॥ (శరణాగతి గద్.) ॥౩౭౨॥

ద్వయం - మంత్రరత్నత్తై, అర్థానుసంధానేన సహ - అర్థానుసంధానత్తోడుకూడ, సదా - ఎప్పోదుం, వక్తా - అనుసంధిత్తుక్కొండిరుక్కవేండుం.

సువ్యాహృతాని మహతాం సుకృతాని తతస్తతః ।
సంచిన్వన్ ధీర ఆసీత శిలహారీ శిలం యథా ॥ ॥ ౩౭౩ ॥

శిలహారీ శిలం యథా - ఉదిరినెల్లై పొఱుక్కిచ్చాప్పిడుకిఱవన్ ఉదిరినెల్లై పొఱుక్కువదుపోల్, మహతాం - జ్ఞానికళుడైయ, సువ్యాహృతాని - కుఱ్ఱమఱ్ఱ వచనంగళైయుం, సుకృతాని - అప్పడిప్పట్ట అనుష్ఠానంగళైయుం, ధీరః - గ్రహిక్కశక్తియుళ్ళ జ్ఞాని, తతః -

అత్తిలిరుందు, సంచిన్ వన్ ఆసీత - సంగ్రహిత్తుక్కొండు ఇరుక్క వేండుం.

(అ-మ్) సముచ్చయం - శేర్న్దిరుత్తల్. సమవికల్పమావదు - అంగిరుందాలుం సరి ఇంగిరుందాలుం సరి ఎన్ఱు నినైక్కుంపడి భేదిత్తు చ్చొల్లుకై. ఊన్ఱిరుక్కై - ఊన్ఱి ఇరుక్కై. తన్నియోగం - ఆచార్య నియమనం.

నన్మై (కణ్ణి నుణ్. 4.)

276-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) కైంకర్యవేషం - ప్రాప్యలక్షణం.

278-వదు సూత్రం.

శ్రుతి .... 115-వదు లెక్కం పార్క్క. ॥ 3రా ॥

అవిప్లవాయ ధర్మాణాం పాలనాయ కులస్య చ ।
సఙ్గ్రహాయ చ లోకస్య మర్యాదాస్థాపనాయ చ ॥
ప్రియాయ మమ విష్ణోశ్చ దేవదేవస్య శార్ఙ్గిణః ।
మనీషీ వైదికాచారం మనసాపి న లఙ్ఘయేత్ ॥
యథా హి వల్లభో రాజ్ఞో నదీం రాజ్ఞా ప్రవర్తితాం ।
లోకోపయోగినీం రమ్యాం బహుసస్యవివర్ధనీం ॥
లఙ్ఘయన్ శూలమారోహేదనపేక్షోఽపి తాం ప్రతి ।
ఏవం విలఙ్ఘయన్ మర్త్యో మర్యాదాం వేదనిర్మితామ్ ॥
ప్రియోఽపి న ప్రియోఽసౌ మే మదాజ్ఞావ్యతివర్తనాత్ ।
ఉపాయత్వగ్రహం తత్ర వర్జయేన్మనసా సుధీః ॥ (లక్ష్మీతంత్రం) ॥ 3రా ॥

ధర్మాణాం - వేదత్తిల్ విధిక్కప్పట్ట ధర్మంగళుడైయ, అవిప్లవాయ - లోపమిల్లామైక్కుం, కులస్యచ - కులధర్మంగళుడైయ, పాలనాయచ - పరిగ్రహార్థత్తుక్కుం, మర్యాదాస్థాపనాయ

చ - కట్టుప్పాట్టై స్థాపిప్పదఱ్కుం, దేవదేవస్య - దేవదేవనుం, శార్ఙ్గిణః-తిరుక్కైయిల్ శార్ఙ్గమెన్నుం విల్లై యుడైయవనుమాన, విష్ణోః మమ - ఎంబెరుమానుక్కుం ఎనక్కుం, ప్రియాయచ - ప్రీతియిన్ పొరుట్టుం, మనీషీ - జ్ఞానాధికన్, వైదికానాం - వేదత్తిల్ శొన్న ధర్మానుష్ఠానత్తై, మనసా అపి న లంఘయేత్ - మనత్తాలుంకూడ అతిక్రమిక్క కూడాదు, ఏనెన్నాల్, లోకోపయోగినీం - ఉలకత్తుక్కు ఉపయోగమానదుం, రమ్యాం - నిర్మలమాయుం, బహుసస్యవివర్ధినీం - అనేకం పయిర్కళై విళైయుంబడి శెయ్వతాయుం, రాజ్ఞా ప్రవర్తితాం - అరసనాల్ శెయ్యప్పట్టుమిరుక్కిఱ, నదీం - కాల్వాయై, రాజ్ఞః వల్లభః - రాజావుక్కు ప్రియనాన ఒరువన్, తాంప్రతి అనపేక్షః అపి - అక్కాల్వాయై త్తాన్ అపేక్షియాదవనాకిలుం, లంఘయన్ - తూర్పతు ముదలియవత్తైచ్చెయ్దాల్, యథాశూలం ఆరోహేత్ - ఎప్పడి కళువిలేయేట్టువానో, ఏవం - అప్పడియే, వేదనిర్మితాం - వేదత్తిల్ శొల్లపట్ట, మర్యాదాం - ధర్మంగళిన్ వ్యవస్థైకళై, విలంఘయన్ - అతిక్రమిత్త, మర్త్యః - మనిశన్, మదాజ్ఞావ్యతివర్తనాత్ - ఎన్నుడైయ ఆజ్ఞైయై త్తాండిన పడియాలే, మే ప్రియోఽపి - ఎనక్కు ఇష్టనానపోదిలుం, అప్రియః - అవన్ ఎనక్కు-ఇష్టనల్లన్, ఆనాల్, సుధీః - పెరియోర్కళ్, తత్ర - అధర్మానుష్ఠానవిషయత్తిల్, ఉపాయత్వగ్రహం - ఉపాయమెన్గిఱ బుద్ధియై, మనసా - మనత్తాలుం, వర్జయేత్ - విడవేండుం.

(అ-మ్) అభిసన్ధి - ఎణ్ణం. ప్రవృత్తిధర్మన్నానే ఎన్నదు - ఆనృశంస్యత్తాలే అనుష్ఠిత్తదు భగవత్స్వభావవిశేషత్తాలే బంధమాకాదెన్నపడి. అకరణే - శెయ్యావిడిల్, ప్రత్యవాయం - పాపం. ఎదిర్విళి-నేరేపార్రై. తనిశ్లోకత్తిలే - తనిచర్మశ్లోకవ్యాఖ్యానత్తిలే ఇచ్చైస్వరూపం ఇరక్కుం ఉపాయం ఇనిమై ఉపేయం.

279-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) పుణ్యత్తుక్కుంజుకిఱవన్ పాపత్తై ప్పణ్ణానితే ఎన్గిఱ వ్యాఖ్యత్తిఱ్కు అవతారికైయిల్ శొన్న తృతీయాయోజనైయే మికప్పొరుత్తుమెన్నను కండుకొళ్ళవదు.

280-వదు సూత్రం.

తదా విద్వాన్ పుణ్యపాపే విధూయ నిరఞ్జనః పరమం సామ్యముపైతి ॥
(ముండ. ఉ. 3. 1)

తదా - అప్పోదు, విద్వాన్ - ఉపాసకన్, పుణ్యపాపే విధూయ - పుణ్యపాపంగళై ఉదిర్తుక్కొండు, నిరఞ్జనం - అఱ్ఱకఱ్ఱై, పరమం సామ్యం - అంద ఈశ్వరనోడు మికవుం సామ్యత్తై, ఉపైతి - అడైకిఱాన్.

(అ-మ్) నఱ్ఱుమాక - గుణమాక.

281-వదు సూత్రం.

అకించిత్కరస్య శేషత్వానుపపత్తిః ॥ ॥ ౭౮౧ ॥

అకించిత్కరస్య - కించిత్కారమిల్లాదవనుక్కు. శేషత్వానుపపత్తిః - శేషత్వం సిద్ధియాదు.

284-వదు సూత్రం.

యాః క్రియాః సంప్రయుక్తాః స్యురేకాంతగతబుద్ధిభిః ।
తాః సర్వాశ్శిరసా దేవః ప్రతిగృహ్ణాతి వై స్వయం ॥ (భారతం) ॥ ౭౮౪ ॥

ఏకాంతగతబుద్ధిభిః - పరమైకాంతికళాల్, యాః క్రియాః - ఎన్నక్కైంకర్యంగళ్, సంప్రయుక్తాః స్యుః - శెయ్యప్పట్టనవో, తాః సర్వాః - అక్కైంకర్యంగళెల్లావఱ్ఱైయుం, దేవః స్వయం - ఎంబెరుమాన్ తానే, శిరసా ప్రతిగృహ్ణాతి - తలైయాల్ అంగీకరిక్కిఱాన్.

285-వదు సూత్రం.

ఇన్ను. (నాచ్చి. 8-7.)

287-వదు సూత్రం.

భుక్తవత్సు. 287-వదు లెక్కం పార్క. ॥ 3౯3 ॥

ప్రసాదపరమౌ నాథౌ మమ గేహముపాగతౌ ।
ధన్యోఽహమర్చయిష్యామీ త్యాహ మాల్యోపజీవనః । (వి. పు. 5. 19. 21)

ప్రసాదపరమౌ - అధికమాక కృపైయుడైయవర్కళాన, నాథౌ - సర్వేశ్వరర్కళాన కణ్ణన్ నంబిమూత్తపిరానుం, మమ గేహం ఉపాగతౌ - అతినీచనాన ఎన్నుడైయ కుడిశ్శైయిత్తేడిక్కొండు వందార్కళ్, ధన్యః అహం - అత్తాల్ ధన్యనాన అడియేన్, అర్చయిష్యామి - పూజిక్కప్పోకిఱేన్, ఇతి మాల్యోపజీవనః ఆహ - ఇప్పడియాక పుష్పంవిఱ్ఱు జీవిక్కుం మాలాకారన్ శొన్నాన్.

సుగంధమేతత్ రాజార్హం రుచిరం రుచిరాననే ।
ఆవయోర్గాత్రసదృశం దీయతామనులేపనమ్ ॥ (వి. పు. 5. 27. 6) ॥ 3౯౪ ॥

హే రుచిరాననే - అళకు పొరుందియ ముఖముడైయవళే, సుగంధం - నల్లవాసనైయుడైయదుం, రాజార్హం - అరసర్కళుక్కుత్తకుందదుం, రుచిరదుం - మనోహరమానదుం ఆవయోః గాత్రసదృశం - ఎంగళిరువర్ తిరుమేనిక్కుత్తకుందదుమాన, ఏతత్ అనులేపనం - ఇంద చందనమానదు, దీయతాం - కొడుక్కప్పడట్టుం,

(ఐ-మ్) మడిచ్చ్పోలై - మడియిలేకట్టిన కాసుప్పై. ఉళ్ళైయుం బడి - నోవుంబడి, సురుళ్-మయిర్. సురుళ్నాఱాద పూవావదు - పూవిన్ వాసత్తాలే ముందుఱ త్తన్ తలైయిలే వైత్తు మోందు సురుళ్నాఱప్పణ్ణిక్కొడుక్కైక్కాకిఱపూ అన్ఱియే ఇరుప్పదు.

290-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) క్రమమిరుప్పదు - ఉత్పత్తి క్రమమిరుప్పదు.

నోత్ర (తిరువా. 5. 7. 1)

291-వదు సూత్రం.

న ధర్మనిష్ఠోఽస్మి న చాత్మవేదీ న భక్తిమాన్ త్వచ్చరణారవిందే ।
అకిఞ్చనోఽనన్యగతిశ్శరణ్య త్వత్పాదమూలం శరణం ప్రపద్యే ॥ ॥ ౩౯ ॥
(స్తో. రత్నం 22.)

న ధర్మ నిష్ఠః అస్మి - కర్మయోగత్తిల్ నిష్ఠైయుడైయవనల్లేన్, న చ ఆత్మవేది - జ్ఞానయోగముడైయవనుమల్లేన్, త్వచ్చరణారవిందే - దేవరీర్ తిరువడిత్తామరైకళిల్, న భక్తిమాన్ - అనవరత భక్తియుడైయవనల్లేన్, అకించనః - కైమ్ముదలఱ్ఱవన్, అనన్యగతిః - వేఱురక్షకమిల్లాదవన్, శరణ్య - ఓ రక్షకనే, త్వత్పాదమూలం - దేవరీర్ తిరువడికళై, శరణం ప్రపద్యే - ఉపాయమాక అధ్యవసిక్కిఱేన్.

సత్కర్మ నైవ కిల కిఞ్చన సంచినోమి ।
విద్యానవద్యరహితా న తు విద్యతే మే ।
కించ త్వదంచితపదాంబుజ భక్తిహీనః ।
పాత్రం భవామి భగవన్ భవతో దయాయాః॥ (వైకుంటస్తవ. 86) ॥౩౭॥

హే భగవన్ - ఓ షాడ్గుణ్య పరిపూర్ణా, కించన సత్కర్మ - యజ్ఞం దానం ముదలియ నల్లకర్మంగళిల్ కొఞ్చమేనుం, నైవ సంచినోమి కిల - సంపాదిక్కిఱేనిల్లై, మే - ఎనక్కు, విద్యా అపి - జ్ఞానముం, అవద్యరహితా - సంశయంముదలాన దోషంగళిల్లాదదాయ్, నతు విద్యతే - ఇల్లై, కించ - పిన్నుం, త్వదంచిత పదాంబుజ భక్తి హీనః - దేవరీరుడైయ పూజ్యమాన తిరువడిత్తామరై

కళిల్ భ క్తియిల్లాద నాన్, భవతః దయయాః - దేవరీర్ దయైక్కు, పాత్రం భవామి - పాత్తిరనాక ఆకిఱేన్.

యః సర్వజ్ఞః సర్వవిత్ ॥ (ముం. ఉ. ప. 1) ॥ ౩౯౮॥

యః - ఎవర్, సర్వజ్ఞః సర్వవిత్ - ఎల్లావత్తైయుం స్వరూపత్తాలుం, ప్రకారత్తాలుం అఱిందవరో.

అవిజ్ఞాతా సహస్రాంశుః ॥ (సహస్రనామం) ॥ ౩౯౯ ॥

అవిజ్ఞాతా - ఆశ్రితర్ కళుడైయ దోషంగళై త్తెరిందుకొళ్ళాతవన్, సహస్రాంశుః - అపరిమితమాన జ్ఞానత్తైయుడైయవన్.

అవిజ్ఞాతా హి భగవాన్ ఆగస్సు కమలేక్షణః ।
సదా జగత్ సమస్తం చ పశ్యన్నపి హృదిస్థితః ॥ ॥ ౪౦౦ ॥

కమలేక్షణః భగవాన్ - తామరైక్కణ్ణనాన ఎంబెరుమాన్, సదా - ఎప్పొళుతుం, సమస్తంజగత్ చ - ఎల్లాజగత్తుక్కళైయుం, హృది స్థితః - మనత్తిలిరుందు, పశ్యన్ అపి - పార్త్తుకొండిరుక్కచ్చెయ్తే, భక్తానాం హి-భక్తర్ కళుడైయ, ఆగస్సు - పాపంగళిల్, అవిజ్ఞాతా హి - అఱియాదవనన్రో.

పరాస్య శక్తిర్వివిధైవ శ్రూయతే ॥ (శ్వేతా. ఉ. ప.) ॥ ౪౦౧ ॥

అస్య - ఇంద ఈశ్వరనుడైయ, పరాశక్తిః - ఉయర్న్ద సామర్థ్యమానదు, వివిధైవ - అనేకవిధమాక, శ్రూయతే- వేదంగళిల్ శొల్లప్పట్టిరుక్కిఱదు.

న హింస్యాత్ సర్వభూతాని ॥ ॥ ౪౦౨ ॥

సర్వభూతాని - సమస్తజంతుక్కళైయుం, న హింస్యాత్ - హింసిక్కక్కూడాదు.

పరద్రవ్యేష్వభిధ్యానం మనసానిష్టచింతనం ।
వితథాభినివేశశ్చ త్రివిధం కర్మ మానసం. ॥

పారుష్యమనృతఞ్చైవ పైశున్యఞ్చైవ సర్వశః ।
అనిబద్ధప్రలాపశ్చ వాఙ్మయం స్యాచ్చతుర్విధం ॥
అదత్తానాముపాదానం హింసాచైవావిధానతః ।
పరదారోపసేవా చ శారీరం త్రివిధం స్మృతం ॥ (మనుస్మృ. 12-5)॥ శ్లో 3॥

పరద్రవ్యేషు అభిధ్యానం - పరద్రవ్యత్తైయపేక్షిప్పదుం, మనసా అనిష్టచింతనం - మనత్తాల్ ఇతరర్కళుక్కు ఇష్టమిల్లాదదై చ్చింతిక్కిఱదుం, వితథాభినివేశః - వేదవిరుద్ధమాన అక్రమఙ్గళై ఇచ్ఛిప్పదుం, త్రివిధం-ఎన్గిఱ మూన్ఱువిధమాన, కర్మ మానసం-కర్మం మనస్సాల్ శెయ్యప్పడమవై, పారుష్యం-కొడియవాక్యంగళుం, అనృతం చైవ - పొయ్యుం, సర్వశః పైశున్యం చ - ఎల్లా విధత్తాలుం కోళ్ శొల్లువదుం, అనిబద్ధప్రలాపః చ - శాస్త్రత్తుక్కు కట్టుప్పడాదే వార్త్తైశొల్వదుం, వాఙ్మయం చతుర్విధం స్యాత్ - ఎన్ఱు వాక్కినాల్ శెయ్యప్పడుంపాపంగళ్ నాన్గువిధం, అదత్తానాం ఉపాదానం - ఒరువన్ ఇష్టప్పట్టుక్కొడుక్కాద ద్రవ్యంగళై యెడుప్పదుం, అవిధానతః హింసా చ-శాస్త్రత్తిల్ విధియాద హింసై పణ్ణువదుం, పరదారోపసేవా చ - పిఱర్ మనైవియోడు కలప్పదుం, శారీరం త్రివిధం స్మృతం - శరీరత్తాలే శెయ్యప్పడుం పాపంగళ్ మూన్ఱువిధ మెన్ఱు నినైక్కవేండుం.

మునిన్ద (పెరియ తిరు. 6-3-8.)

(అ-మ్) పురస్కరిక్కై - మున్నిడుకై.

292-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) తత్త్వహితాదికళ్, స్వరూపం ఉపాయం పురుషార్థం. అనుక్షణం - మేల్మేల్, ఆర్త్తియావదు - ఆర్త్తప్రపన్ననుక్కుండాన వ్యసనాతిశయం; దుఃఖం. అభినివేశమావదు. ఆగ్రహం; సంయక్ ప్రవేశం.

294-వదు సూత్రం.

మాయం. (తిరు. వా. 10-10-2,) పైయరవిణై (పెరు. తిరు. 6-7.)

299-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) ఆగంతుకం - నడువిల్ సంభవిత్తదు.

301-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) ఉద్దేశిక్కిఱార్ - శొల్లుకిఱార్.

302-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) వేషం - అవాంతరభేదం. పీడై - హింసై.

303-వదు సూత్రం.

తమరు. (ముదల్ తిరువ. 44.)

యే తు సామాన్యభావేన మన్యన్తే పురుషోత్తమం ।
తే వై పాషణ్డినో జ్ఞేయాః సర్వకర్మబహిష్కృతాః ।
యస్తు నారాయణం దేవం సామాన్యేనాభిమన్యతే ।
స యాతి నరకం ఘోరం యావచ్చంద్రదివాకరం ॥ ॥ ౪౦౪ ॥

యేతు - ఎవర్కళ్, పురుషోత్తమమ్ - సర్వేశ్వరనై, సామాన్యభావేన - దేవతాంతరంగళోడుఒక్క సమానన్ ఎన్గిఱ బుద్ధియాల్, మన్యన్తే - నినైక్కిఱార్కళో, తే వై - అవర్కళ్, పాషణ్డినః జ్ఞేయాః - పాషణ్డికళెన్ఱు నినైక్క-త్తక్కవర్కళ్, బహిష్కృతాః - అవర్కళై ఎల్లాక్కర్మంగళిల్నిన్ఱు వెళిప్పడుత్తవేండుం, యః తు నారాయణందేవం - ఎవన్ సర్వస్వామియాన ఎంబెరువానై, సామాన్యేన అభిమన్యతే - దేవతాంతరంగళోడు సమాననెన్ఱునినైక్కిఱానో, సః - అవన్, యావచ్చంద్రదివాకరం - సూరియన్ చందిరన్ ఇరుక్కుంవరైయిల్, ఘోరం నరకం యాతి - కొడియ నరకత్తై యడైకిఱాన్.

అన్తఃప్రవిష్టశ్శాస్తా జనానాం సర్వాత్మా ॥ (ఆరణం. 3-20) ॥ ౪౦౫ ॥

సర్వాత్మా - ఎల్లావత్తైయుం శరీరంగళాకవుడైయ భగవాన్, జనానాం - జనంగళుడైయ, అన్తః ప్రవిష్టః - అంతర్యామియాయ్ ఇరుందుకొండు, శాస్తా - నియమిత్తుక్కొండిరుక్కిఱాన్.

తమీశ్వరాణాం పరమం మహేశ్వరం ॥ (శ్వేతాశ్వ.) ॥ ౪౦౬ ॥

ఈశ్వరాణాం - ఈశ్వరనెన్ఱు పెయరుడైయవర్కళుక్కు ఎల్లాం, పరమం - శ్రేష్ఠరాయుం, మహేశ్వరం - పెరియ ఈశ్వరనాయుమిరుక్కిఱ, తం - అందభగవానై.

న తత్సమశ్చాభ్యధికశ్చ దృశ్యతే ॥ ॥ ౪౦౭ ॥

తత్సమః - అవనుక్కు ఒప్పానవనుం, అభ్యధికశ్చ - అధికనానవనుం, న దృశ్యతే - కాణప్పడవిల్లై. (శ్వేతాశ్వ)

అంగాని. 12-వదు లెక్క పార్క్క. ॥ ౪౦౮ ॥

అజోఽపి సన్నవ్యయాత్మా భూతానామీశ్వరోఽపి సన్ ।
ప్రకృతిం స్వామధిష్ఠాయ సంభవామ్యాత్మమాయయా ॥ (శ్రీ గీతై. 4-6)

అజః అపి సన్ - పిఱప్పిల్లాదవనాయిరుందపోదిలుం, అవ్యయాత్మా అపి సన్-అழివిల్లాదవనాయిరుందపోదిలుం, భూతానాం - జంతుక్కళుక్కు, ఈశ్వరః అపిసన్ - నాయకనాయిరుందపోదిలుం, స్వాం - సొన్దమాన, ప్రకృతిం - ప్రకృతియై, అధిష్ఠాయ - అడైందు, ఆత్మమాయయా - ఎన్నుడైయ సంకల్పత్తినాల్, సంభవామి - అవతరిక్కిఱేన్.

యోఽన్యథా సన్త మాత్మాన మన్యథా ప్రతిపద్యతే ।
కిం తేన న కృతం పాపం చోరేణాత్మాపహారిణా ॥ (బార్హస్పత్య స్మృతి)

యః - ఎవనాకిలుం (వర్ణాశ్రమనియమమిల్లై,) అన్యథా సన్తం ఆత్మానం-భగవచ్ఛేషమాయిరుక్కిఱ ఆత్మవస్తువై, అన్యథా- స్వతం

త్రమాక, ప్రతిపద్యతే - నినైక్కిన్ఱానో, ఆత్మాపహారిణా తేన ఆత్మావై అపహారిత్త అన్ద త్తిరుడనాల్, కిం పాపం - ఎన్న పాపంతాన్, న కృతం - శెయ్యప్పడవిల్లై, అతావతు ఎల్లాప్పాపంగళుం శెయ్దవ నాకిఱాన్.

(అ-మ్) వర్ణాశ్రమవిపరీతమాన ఉపచారమావతు-ప్రపన్నాధి కారానుగుణమాక స్వరూపగత వర్ణాశ్రమవిపరీతమాన స్వార్థస్వతం త్రబుద్ధ్యా పణ్ణు ముపచారం. (ఆ. వ్యా.)

భగవదపచారం పణ్ణుకైయావతు - ఎంబెరుమానుడైయ నత్స్రీవనాన శ్రీవైష్ణవర్ కళ్ తిఱత్తుప్పణ్ణుం అపచారం.

(మాణిక్క-మాలై.)

అజహాత్ స్వభావనాయ్ - నిత్యం విడాదస్వభావత్తైయుడైయ నాయ్. సంస్థానత్తై - తిరుమేనియై, మెయ్యాదు - కుఱిప్పు, వెళిప్ప డుత్తుం - తోట్రుం. తు మరిల్ - దుఃఖ తిల్. వైదికమంత్రం - పురుష సూక్తం విష్ణుగాయత్రి ముదలియవై.

304-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) నేరే - సాక్షాత్.

305-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) అసహ్యాపచారత్తిఱ్కు ఈశ్వరవిషయత్తిలుం, ఓర్ నిదర్శనం: కాశిక్కు-రసనాన పౌండ్రకన్ ఎన్బవన్ కణ్ణనుడైయ తిరుమేని యిన్ సౌందర్యత్తైయుం, చతుర్భుజత్తైయుం, పఞ్చాయుధంగళైయుం, పీతాంబరంముదలియ దివ్యాభరణంగళైయుం కండు అసూయైయి నాల్ అవనై క్కొట్రువిట్టు, తాన్ సంతోషమడైయ వేండుమెన్ఱెణ్ణి, తాన్ వాసుదేవన్ ఎన్ఱిఱనామత్తై ప్పూండు పన్నిరండు వరుషం ఘోర

మాన తపస్సు శెయ్‌దాన్. అప్పోదు రుద్రన్ వాసుదేవనన్ఱ పేరుం, చతుర్భుజంగళుం, గరుడన్ ముదలియవైగళుం కొండుత్తు, కణ్ణన్ తిరుమేని వ్యాఘ్రమైయుం అళిత్తాన్. ఇత్తైక్కొండు తాన్ పౌండ్రక వాసుదేవనన్ఱు విరుదుకూఱిక్కొండు ఉలగెంగుం సంచరిత్తు యుద్ధం శెయ్‌దు వందాన్. కణ్ణైసియిల్ ద్వారకైక్కు వందు కణ్ణనోడెదిర్ త్తాన్. కణ్ణపిరాన్ తన్ చక్రరత్తాల్ అవన్ తలైయైయుం పడైకళైయుం అఱుత్తు, కాశినకర్ కావలరైయుం తొలైత్తు విట్టాన్. ఈశ్వరవిషయత్తిల్ ఇవ్వపచారం కాణుంబోదు భాగవతవిషయత్తిల్ కాణ్కైక్కుచ్చొల్లవేండాం.

306-వదు సూత్రం.

భగవదసమానీయాగసి 121-వదు లెక్కం పార్క. ॥ ३०६ ॥

(అ-మ్) నిబంధం - కారణం. అవజ్ఞై - అవమతి.

307-వదు సూత్రం.

ఉదారాః సర్వ ఏవైతే జ్ఞానీ త్వాత్మైవ మే మతం ।
ఆస్థితస్సహి యుక్తాత్మా మామేవానుత్తమాం గతిం ॥ (శ్రీ. గీతై. 7-18)

సర్వే ఏతే - సమస్తర్కళాన ఇంద నాల్వరుం, ఉదారాః ఏవ - ఉదారర్కళే, జ్ఞానీ తు - జ్ఞానియాయవనో ఎన్ఱాల్, మే ఆత్మా ఏవ - ఎనక్కు ఆత్మావెన్ఱే, మతం - ఎన్ ఎణ్ణం, హి - ఏనెన్ఱాల్, సః - అంద జ్ఞాని, యుక్తాత్మా - ఎన్నైయే ధ్యానం శెయ్‌పవన్, మామేవ - ఎన్నైయే, అనుత్తమాం - శ్రేష్ఠమాన, గతిం - గతియాక, ఆస్థితః - నిన్ఱైత్తిరుక్కిన్ఱాన్.

308-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) పరిమాఱ్ఱం - నడత్తై. ఉజ్జిజీవిషుక్కళ్ - ఉజ్జీవనత్తిల్ ఇచ్ఛైయుడైయవర్కళ్, ఉపసత్తి - అనువర్తనం, సేవై.

309-వను సూత్రం.

(అ-మ్) ఉత్తీర్ణరాయ్ - కడందవరాయ్.

311-వను సూత్రం.

(అ-మ్), విప్రతిపత్తి - విపరీతప్రతిపత్తి, నినైప్పిట్టు - సంకల్పిత్తు.

312-వను సూత్రం.

(అ-మ్) ఉపదేశశుద్ధియావను - నిర్దోష ఉపదేశం.

315-వను సూత్రం.

ఐహలౌకికమైశ్వర్యం స్వర్గాద్యం పారలౌకికం ।
కైవల్యం భగవన్తం చ మన్త్రోఽయం సాధయిష్యతి ॥ (శ్రీ. పాంచరా.)

ఐహలౌకికం ఐశ్వర్యం - పశుపుత్రధనాదిరూపమాన ఇహలోకఐశ్వర్యత్తైయుం, స్వర్గాద్యం పారలౌకికం - స్వర్గానుభవం ముదలాన పరలోకైశ్వర్యత్తైయుం, కైవల్యం - కైవల్యత్తైయుం, భగవన్తం చ - భగవదనుభవత్తైయుం, అయం మన్త్రః - ఇంద మన్త్రమానదు, సాధయిష్యతి - సాధిత్తుక్కొడుక్కుం.

సర్వవేదాన్తసారార్థ స్సంసారార్ణవతారకః ।
గతిరష్టాక్షరో నృణామపునర్భవకాంక్షిణామ్ ॥ ॥ ౪౧౨ ॥

సర్వవేదాన్తసారార్థః - సమస్తవేదాన్తంగళిన్ సారార్థమాయుం, సంసారార్ణవతారకః - సంసారమాకిఱ కడలైక్కడక్కవైప్పదుమాన, అష్టాక్షరః - తిరువష్టాక్షరమన్త్రమానదు, అపునర్భవకాంక్షిణాం - మీండుం పిఱక్క విరుప్పమిల్లాద, నృణాం - మనితర్కళుక్కు, గతిః - పుకలిడం.

మన్త్రాణాం పరమో మన్త్రో గుహ్యానాం గుహ్యముత్తమం ।
పవిత్రఞ్చ పవిత్రాణాం మూలమన్త్రస్సనాతనః ॥ ॥ ౪౧౩ ॥

సనాతనః మూలమంత్రః - అనాదియాన మూలమంత్రమానదు, మంత్రాణాం పరమః మన్త్రః - మంత్రంగళుక్కుళ్ మిక ఉయర్న్ద మన్త్రం, గుహ్యానాం ఉత్తమం గుహ్యం - రహస్యంగళుక్కుళ్ ఉయర్న్ద రహస్యం, పవిత్రాణాం పవిత్రం చ - పరిశుద్ధమానవైకళుక్కుళ్ మహాపరిశుద్ధమానదు.

316-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) ఆచార్యత్వపూర్త్తియిల్లాద ఆచారియర్కళావన.

ఆచార్యభేదముం ఆత్మభేదత్తోపాది పితావై, మాతులనై, సావిత్ర్యుపదేశం పణ్ణినవనై, అధ్యయనం పణ్ణివైత్తవనై, ఒరు మంత్రం ఉపదేశిత్తవనై, భగవన్మన్త్రం ఉపదేశిత్తవనై, ఇప్పడి ఆరాయ్న్దు పార్త్తాల్ అనేకరాయిరుప్పార్కళ్. ఇవర్కళడైయ ముముక్షువుక్కు త్యాజ్యర్కళ్. సంసారత్తిల్ స్త్రీ పుమాన్కళ్ సంశ్లేషరూపమాన శ్రీగోపాలమంత్రత్తై ఉపదేశిప్పారుం, పుత్రప్రదమాన మన్త్రత్తై యుపదేశిప్పారుం, ఐశ్వర్యమెన్న ఆరోగ్యమెన్న, విజయమెన్న, శత్రు నిరసనమెన్న ఇవఱ్ఱుక్కుత్తక్క మన్త్రంగళైయుం, ఉపదేశిప్పారెల్లోరుం, సంసారత్తై వృద్ధిప్పిప్పార్కళ్. ఆకైయాలే ఆచార్యర్కళ్ ఆకమాట్టార్కళ్. ఇవ్వర్థం తిరుమన్త్రత్తైక్కుఱిత్తదన్ఱు. వినియోగం కొళ్ళుకిఱ నినైవై ప్పఱ్ఱి. (మాణిక్కమాలై.)

320-వదు సూత్రం.

అరుళ్ (తిరు. వా. 10-6-1.)

(అ-మ్) గోపాల, రామ, హయగ్రీవ, నారసింహ మన్త్రంగళిల్ ఆదిశబ్దత్తిఱ్కు వరాహ, సంతాన, మత్స్య, కల్కి మన్త్రంగళై నిఱై నిఱైయాక కొళ్ళవేణుం.

321-వదు సూత్రం.

గురుశుశ్రూషయా విద్యా పుష్కలేన ధనేన వా ।
అథవా విద్యయా విద్యా చతుర్థం నోపలభ్యతే ॥ (కశ్యపసంహితై.) ॥౪౧౪॥

విద్యా - విద్యైయానదు, గురుశుశ్రూషయా - ఆచార్యకైం కర్యత్తినాలావదు, పుష్కలేన ధనేన వా - అధికధనత్తినాలావదు, అథవా - ఇల్లావిట్టాల్, విద్యయా విద్యా-ఒరువిద్యైయైచ్చొల్లి వేఱు విద్యైయైప్పెఱలాం, చతుర్థం న ఉపలభ్యతే - ఇవైకళై త్తవిర నాన్ గావదు వழி ఇల్లై,

ఇదన్తు తే గుహ్యతమం ప్రవక్ష్యామ్యనసూయవే ।
జ్ఞానం విజ్ఞానసహితం యద్ జ్ఞాత్వా మోక్ష్యసేఽశుభాత్ ॥ (గీతై. 9. 1.)

యద్ జ్ఞాత్వా - ఎతైయఱిన్దు, అశుభాత్ - సంసారత్తి లిరుందు, మోక్ష్యసే - విడప్పడువాయో, గుహ్యతమం - అతిరహస్యమాన, విజ్ఞానసహితం - ఉపాసనైయుడన్ కూడియ, ఇదంజ్ఞానం - ఇంద బ్రహ్మజ్ఞానత్తై, అనసూయవే తే - అసూయైయిల్లాదవునక్కు, ప్రవక్ష్యామి - శొల్లుకిఱేన్

అసూయాప్రసవభూః-119-వదు లెక్కం పార్క్క. ॥ ౪౧౬ ॥

(అ-మ్) ఉపజీవనం - ఉపదేశం. పరిచర్యై - కైంకర్యం, అనుబుభూషై - అనుభవిక్కవేణుమెన్గిఱ. ఇచ్చై. పూర్వర్కళ్ నంబిళ్ళైముదలానవర్కళ్.

322-వదు సూత్రం.

గురురేవ పరం బ్రహ్మ గురురేవ పరా గతిః ॥
గురురేవ పరా విద్యా గురురేవ పరాయణం ।
గురురేవ పరః కామో గురురేవ పరం ధనం ।
యస్మాత్తదుపదేష్టాసౌ తస్మాత్ గురుతరో గురుః ॥ (కశ్యప సంహితై.)

గురు రేవ - ఆచార్యనే, పరం బ్రహ్మ - పరమాత్మా, (అవ్వణ్ణంభ_క్తియుడన్ పూజై శెయ్య_త్తక్క-వన్,) గురు రేవ - ఆచార్యనే, పరా గతిః - నల్గతి, (అవ్వణ్ణం శెన్ఱడైయ_త్తక్క-వన్,) గురు రేవ - ఆచార్యనే, పరా విద్యా - బ్రహ్మవిద్యై, (అవ్వణ్ణం ఉపాసనై శెయ్య_త్తక్క-వన్,) గురు రేవ పరాయణం - ఆచార్యనే పుకలిడం, గురు రేవ - ఆచార్యనే, పరఃకామః - శిఱంద కామం, (అవ్వణ్ణం విరుంబ_త్తక్క-వన్), గురు రేవ - ఆచార్యనే, పరంధనం - శిఱందపొరుళ్, (అవ్వణ్ణం పాదుకాక్క-త్తక్క-వన్,) అసౌ - ఇంద ఆచార్యన్, యస్మాత్ - యాదొరుకారణత్తాలే, తదుపదేష్టా - అంద తిరుమంత్రత్తై ఉపదేశిత్తానో, తస్మాత్ - అంద కార్రణత్తాలే, గురుః-అంద ఆచార్యనే, గురుతరః - ఆచార్యరెల్లోర్ కళిలుం శిఱందవన్

ఐహికాముష్మికం సర్వం స చాష్టాక్షరదో గురుః ।
ఇత్యేవం యేన మన్యన్తే త్యక్తవ్యాస్తే మనీషిభిః ॥ ॥ ౪౧౩ ॥

ఐహికాముష్మికం సర్వం - ఇహలోక పరలోక ఐశ్వర్యంగళెల్లాం, అష్టాక్షరదః-అష్టాక్షరమంత్రత్తై ఉపదేశి_త్త, స చ గురుః - అంద ఆచార్యనే, ఇతిఏవం - ఇంద ప్రకారమాక, యే - ఎవర్ కళ్, న మన్యంతే - నినైక్క-విల్లైయో, తే - అవర్ కళ్ మనీషిభిః - పెరియోర్ కళాలే, త్యక్తవ్యాః - విడ_త్తకుందవర్ కళ్.

(అ-మ్) ప్రతిప_త్తి - అనుసంధానం. అనుబన్ధి - తొడర్ న్దు వరుమతు. అవిద్యా - అజ్ఞానం. ఆదిశబ్దత్తాల్ అన్యథాజ్ఞానవిపరీతజ్ఞానంగళ్, సాలోక్యం - సమానలోకత్వం. ఆదిశబ్దత్తాల్, సామీప్యం, సాయుజ్యం, సారూప్యం.

323-వదు సూత్రం.

మాతా పితా యువతయస్తనయా విభూతి
స్సర్వం యదేవ నియమేన మదన్వయానాం ।

ఆద్యస్య నః కులపతేర్వకుళాభిరామం
శ్రీమత్తదంఘ్రియుగళం ప్రణమామి మూర్ధ్నా ॥ (స్తో. ర. 5.) ॥ శర్గ ॥

మదన్వయానాం - విద్యైయాలుం జన్మత్తాలుం ఎన్ వంశ సంబంధికళుక్కు, యదేవ - ఎంద శ్రీపాదయుగళమే, నియమేన - ఎక్కాలత్తిలుం, మాతా - ప్రియత్తైయే వేండియిరుక్కుం మాతావుం, పితా - హితత్తైయే వేండియిరుక్కుం తంద్దైయుం, యువతయః - మనత్తుక్కు ఇనిమైయాన స్త్రీకళుం, తనయాః - పక్వదశైయిల్ పాదుకాక్కుం పుత్రర్కళుం, విభూతిః - ఇవెల్లావత్తైయుం నన్తాక్కుం శెల్వముం, సర్వం - మత్తెల్లానలముం ఆక ఆకిన్తనవో, ఆద్యస్య - ప్రథమాచార్యరుం, నః కులపతేః - స్త్రీకళుక్కు భర్తృకులమే కులమాకిఱాప్పోల శ్రీమన్నాథమునిసంప్రదాయస్థర్కళాన నమ్ముడైయకులత్తుక్కు గోత్రమునివరుమాన నమ్మాళ్వారుడైయ నవాయుం, వకుళాభిరామం - తిరుమకిళమాలైయాలే అళకుళ్ళనవాయుం, శ్రీమత్ - శ్రీవైష్ణవతేజస్సోడు నిత్యముంకూడినవైయుం, తత్ - పేచిముడిక్కవొణ్ణాద మహిమైయుళ్ళనవాయుం విళంగుకిన్తనవో అప్పడిప్పట్ట, అంఘ్రియుగళం - తిరువడియిణైగళై, మూర్ధ్నా - శిరస్సినాలే, ప్రణమామి - దండం సమర్పిక్కిఱేన్.

325-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) ఇదువుం - కృతజ్ఞతైయుం.

327-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) హేయోపాదేయంగళినుడైయ, హానోపాదానంగళావన:- హేయత్తుక్కు హానముం, ఉపేయత్తుక్కు ఉపాదానముం ఎన్తపడి. విడుంవిషయం - పత్తుంవిషయం, స్ఖాలిత్యమావదు హేయత్తుక్కు ఉపాదానముం, ఉపాదేయత్తుక్కు హానముం ఎన్తపడి.

దృష్టత్తిల్ సంకోచమావదు :— దేహధారణవిషయమాక ఆశై ఉణవువాత్తిరత్తిల్ కుఱైన్దిరుప్పదు.

331-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) నెఞ్జుళైదల్ - దుఃఖప్పడుదల్.

332-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) ప్రాప్తి యిల్లై - యోగ్యతైయిల్లై.

333-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) ఉపసత్తి - సేవై, వేషత్తై - విశేషాకారత్తై, ఇవ్విడత్తిల్ పిన్పళకియపెరుమాళ్ జీయర్ వైభవం అనుసన్ధేయం :— ఆచార్యనుడైయ జ్ఞానంవేండా - శిష్యనుక్కు, విగ్రహమే అమైయుం. గరుడధ్యానత్తుక్కు విషంతీరుమాప్పోలే ఆచార్యనై ధ్యానిత్తిరుక్కవే సంసారమాకియ విషం తీర్తుక్కొళ్ళలామెన్ఱు ఆచ్చాన్ పిళ్ళైయరుళిచ్చెయ్వర్.

'ఆచార్యన్ శిష్యనారుయిరై ప్పేణుమవన్ - దేశారుఱ్పిష్యన్ అవన్ శీర్వడివై.'

కడికొళ్ (పెరియ తిరు. వా. 6-8-3), శెయ్. (తిరు. వా. 2-9-3.)

334-వదు సూత్రం.

అహమన్నమహమన్నమహమన్నం ।

అహమన్నాదోఽహమన్నాదోఽహమన్నాదః ॥ (తై. ఉప. 10-6) ॥౪౨౦॥

అహం - నాన్, అన్నం - శాప్పిడత్తకవస్తు, అహం నాన్, అన్నాదః - అంద అన్నత్తై శాప్పిడుకిఱవన్, (అదావదు)నాన్

పరమాత్మావుకుక్కు భోగ్యభూతన్, నాన్ పరమాత్మావాకిఆ భోగ్య త్తై యనుభవిక్కిఱవన్.

(అ-మ్) స్వరూపమాయ్ - స్వరూపనిరూపకమాయ్.

ఎన్కా. (తిరు. వా. 10-7-4.)

337-వదు సూత్రం.

శరీరమర్థం ప్రాణాంశ్చ సద్గురుభ్యో నివేదయేత్ ॥ ॥ ౪౨౧ ॥

సద్గురుభ్యః - సదాచార్యన్ పొరుట్టు, శరీరం - ఉడలై యుం, అర్థం - ద్రవ్యత్తైయుం, ప్రాణాన్ చ - ఆవియైయుం, నివేద యేత్ - సమర్పిక్కక్కడవదు.

(అ-మ్) తన్ వస్తువై 'వాంగి' ఎన్నాదే, 'కొండు' ఎన్గ్రత్తాల్ తాన్ పూర్వంకొడుత్తువై త్తిరుంబ పిఱకు కాలోచితమాక శిష్య నిడత్తిల్ పెట్టుక్కొళ్ళువదై ఇప్పోల్ సూచిప్పిక్కిఱదు.

(అ-మ్) ఆచార్యస్వాపహారియాయ్ - ఆచార్యరుడైయ సొత్తైయపహరిక్కైయాయ్. ముత్తై కేడాన - సంబన్ధ విరుద్ధమాన.

344-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) అనువదిక్కై - ఒరువన్ శొన్నదై అనుసరిత్తు చొల్లుకై.

345-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) ప్రణవత్తాల్ జ్ఞానముం, నమస్సాల్ వ్యవసాయముం, నారాయణాయ పదత్తాల్ ప్రేమసమాచారంగళై క్కొండు కంచు కొళ్వాను. తదనురూపానుష్ఠానంగళావన:—ద్వయం చరమ శ్లోకంగ ళిల్ శొన్న వనుష్ఠానం.

346-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) ఉద్దేశిక్కిఱార్ - ఎడుత్తుక్కొళ్ళుకిఱార్.

347-వదు సూత్రం.

కింతేన 1-410-వదు లెక్కం పార్క్క. ॥ ౨౨౨ ॥

(అ-మ్) ఇదుతాన్ ఎన్నదు భగవదన్యశేషత్వం. చతుర్థియా లుం ఎన్నదు-లుప్తచతుర్థియాలుమెన్నపడి. పిఱరావార్ - దేవతాంతర పరర్కళ్.

348-వదు సూత్రం.

విచిత్రా దేహ 234-వదు లెక్కం పార్క్క. ॥ ౨౨3 ॥

సంబినేన్. (కణ్ణి. 5.) తిణ్ణన్. (తిరు. వా. 2-2-1.) పెత్తార్. (పెరియ తిరు. 8-9-7.) శరణ. (తిరు వా. 8-9-7.) ఇన్న. (తిరు వా. 7-1-8.) తోయ్. (పెరియ. తిరు. 2-4.)

మంత్రే తద్దేవతాయాఞ్చ తథా మంత్రప్రదే గురౌ ।
త్రిషు భక్తిస్సదా కార్యా సా హి ప్రథమసాధనమ్॥ (విష్ణు తత్వం.) ॥ ౨౨౪॥

మంత్రే - మంత్రత్తినిడత్తిలుం, తద్దేవతాయాఞ్చ - అది నుడైయ దైవత్తినిడత్తిలుం, తథా - అప్పడియే, మన్త్రప్రదే - మంత్రత్తై ఉపదేశిత్త, గురౌ - ఆచార్య నిడత్తిలుం, త్రిషు - ఇమ్మూన్ఱిత్తిలుం భక్తిః-భక్తియానదు, సదా-ఎప్పోదుం, కార్యా-(వావాన్ఱై కాట్టిలుం, మేల్ మేల్ అతిశయిత్తు) శెయ్యతక్కదు, సా హి - అంద భక్తియల్లవా, ప్రథమసాధనం - ముదల్ సాధనం (ముఖ్య ఉపాయం).

మంత్రనాథం గురుం మంత్రం సమత్వేనానుభావయేత్ ॥ ॥ ౨౨౫ ॥

మంత్రనాథం - మంత్రదేవతైయుం, గురుం - ఆచార్యనై యుం, మంత్రం - మంత్రత్తైయుం, సమత్వేన అనుభావయేత్ సమమాక అఱియవేణుం.

నిన్ఱు. (తిరువా. 3. 9. 10).

యది మే బ్రహ్మచర్యం స్యాత్ ॥ ॥ ౪౭ ॥

బ్రహ్మచర్యం - బ్రహ్మచర్యవ్రతం, యది మే స్యాత్ - ఎనక్కు ఇరుక్కుం పక్షత్తిల్.

కామాత్ గోప్యో భయాత్ కంసః ద్వేషాచ్చైద్యాదయో నృపాః ।
సంబన్ధాత్ వృష్ణయః స్నేహాత్ యూయం భక్త్యా వయం నృప ॥ ౪౮ ॥
(భాగవతం.)

హే నృప - ఓ వేందనే, గోప్యః - గోపస్త్రీకళ్, కామాత్ - కామత్తినాలుం, కంసః - కంజన్, భయాత్ - అచ్చత్తినాలుం, చైద్యాదయః నృపాః - శిశుపాలన్ ముదలాన వేందర్కళ్, ద్వేషాత్ - పకైయినాలుం, వృష్ణయః - యాదవర్కళ్, సంబన్ధాత్ - ఉఱవినాలుం, యూయం - నీంగళ్, స్నేహాత్ - నట్పినాలుం, వయం - నాంగళ్, భక్త్యా - భక్తియినాలుం (పునితర్కళాయినోం.)

350-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) పోరప్పొలియ - మిగవుం పూర్ణమాక.

351-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) కుఱైయిట్టంజప్పణ్ణుకై యావదు - నూఱుపోట్టు భయముఱుత్తల్. పుడైకళ్ - ప్రకారంగళ్.

354-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) కాచాదిదుష్టదృష్టియావదు - కామాలై ముదలియ కణ్ రోగం. ద్విత్వాదికళ్ ఎన్ఱదనాల్ ఇరండుం ఇరండుక్కు మేల్ పట్టదుం ఎన్ఱు కణ్డుకొళ్వదు. బద్ధమావదు నారసంబన్ధత్తాల్ వరుమవై.

356-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) ఇదు - దోషజ్ఞానం.

358-వదు సూత్రం.

అమర్యాదః 119-వదు శ్లోకం పార్క. ॥ ४३० ॥

కుఱ్ఱ (పెరియా. తిరు. 4. 4. 2).

విద్వేషమాన మదరాగవిలోభమోహా
ద్యాజానభూమిరహమత్ర భవే నిమజ్జన్ ।
నిర్ద్వన్ద్వనిత్యనిరవద్యమహాగుణ త్వాం
హా స్తీశ కశ్శ్రయితుమీక్షితుమీప్సితుం వా ॥ వం. స్తవ. 76. ॥ ४३१ ॥

విద్వేష - వ్యాజమిల్లాద వైరమెన్న, మాన - కులాదికళా లుండాన గర్వమెన్న, మద - మదమెన్న, రాగ - విషయంగళిల్ ఆశైయెన్న, విలోభ - అధికలోభమెన్న, మోహం - విపయాది మోహమెన్న, ఆది - ఇవైముదలానవైకళుకుక్కు, ఆజానభూమిః - జన్మభూమియాయుం, అత్ర భవే - ఇంద సంసారత్తిల్, నిమజ్జన్ - ముழுకిక్కొండిరుక్కిఅవనుమాన, అహం - నాన్, నిర్ద్వన్ద్వ - సదృశమిల్లాతతాయుం, నిత్య - నిత్యమాయుం, నిరవద్య - దోషమిల్లాతతాయు మిరుక్కిఱ, మహాగుణ - అపరిచ్ఛిన్నమాన గుణంగళై యుడైయ, హే హా స్తీశ - ఏ వరదనే, త్వాం - దేవరీరై, శ్రయితుం - సేవిప్పదఱ్కుం, ఈక్షితుం - పార్ప్పదఱ్కుం, ఈప్సితుంవా - ఇచ్ఛిప్పదుదఱ్కుం, కః - ఎవన్ ? (ఒన్ఱుక్కుం అధికారియల్లన్).

అతిక్రామన్ 121-వదు శ్లోకం పార్క. ॥ ४३२ ॥

శ్రీ రంగేశ త్వద్గుణానామివాస్మద్దోషాణాం కః పారదృశ్వా యతోऽహం ।
ఓఘే మోఘాదన్యవత్ త్వద్గుణానాం తృష్ణాపూరం వర్షతాం నాస్మి పాత్రం॥
(శ్రీరంగస్తవం ఉత్. 94.)

హే రంగేశ - ఏ నంబెరుమాళే, త్వద్గుణానాం ఇవ - దేవరీరుడైయగుణంగళుక్కుప్పోల, అస్మద్దోషాణాం - ఎంగళుడైయ దోషంగళుక్కుం, పారదృశ్వా - కరైయఱిందవన్, కః - ఎవన్ ? యతః - యాదొన్ఱాలే, అహం-నాన్, ఓఘే - ప్రవాహత్తిల్, మోఘాదన్యవత్ - వ్యర్థమానదాహంపోల, తృష్ణాపూరం - మనోరథిత్తార్ మనోరథత్తళవుం, వర్షతాం - వర్షిక్కిఱ, త్వద్గుణానాం - దేవరీర్ గుణంగళుక్కు, పాత్రం - పాత్రమాక, నాస్మి - ఆకిఱేనల్లేన్.

వేదం (తిరువా. 4. 6. 8).

మచ్చిత్తా మద్గతప్రాణా బోధయన్తః పరస్పరం ।
కథయన్తశ్చ మాం నిత్యం తుష్యంతి చ రమన్తి చ ॥ శ్రీ గీతై. ॥ ౧౦౯ ॥

మచ్చిత్తాః - ఎన్ మేలే మనముడైయవర్కళాకియుం, మద్గతప్రాణాః - ఎన్నై విట్టకలా ఉయిరుడైయవర్కళాయుం, పరస్పరం - ఒరువరొరువర్, బోధయన్తః - ఎన్నుడైయగుణంగళై యే పుకழ்న్దురైప్పవర్కళాయుం, మాం నిత్యం కథయన్తః చ - ఎన్నైయే ఎప్పొழுతుం కీర్తనంపణ్ణుపవర్కళాయుం, తుష్యంతి చ - ఉరైప్పవర్కళుడనుం మకిழ்కిన్ఱనర్కళ్, రమన్తి చ - కేట్పవర్గళుడన్ మగిழ்కిన్ఱనర్.

వశీ వదాన్యో గుణవాన్ ఋజు శ్శుచిః మృదుర్దయాళుర్మధురఃస్థిర స్సమః ।
కృతీ కృతజ్ఞస్త్వమసి స్వభావతఃసమస్తకల్యాణగుణామృతోదధిః ॥ (స్తో.)

వశీ - ఆశ్రితర్కళ్ విషయత్తిల్ తాழ்నిఱ్కుఱవనాయ్, వదాన్యః-పరమోదారనాయ్, గుణవాన్-సౌశీల్యముళ్ళవనాయ్, ఋజుః-ఏకరూపనాయ్, శుచిః - భావశుద్ధియుళ్ళవనాయ్, మృదుః - మార్దవముళ్ళవనాయ్, దయాళుః - దయైయుళ్ళవనాయ్, మధురః - ఇనియవనాయ్, స్థిరః - అప్రకమ్ప్యనాయ్, సమః - సర్వసమనాన్ తీ - ఆశ్రితర్కార్యమెల్లాం శెయ్యుమవనాయ్, కృతజ్ఞః - కృతజ్ఞనాయ్,

త్వం - దేవరీర్, అసి - ఇరుక్కిఱీర్, స్వభావతః - ఒరువిధకారణము
మిన్ఱి ఇయత్తైయాయ్, సమస్తకల్యాణగుణామృతోదధిః - సమస్త
కల్యాణగుణంగళుక్కు కడల్ పోలే ఇరుక్కిఱీర్.

అసంఖ్యేయకల్యాణగుణగణౌఘమహార్ణవ ॥ ॥ ౪౩౬ ॥

అసంఖ్యేయ - కణక్కఱ్ఱ, కల్యాణగుణగణౌఘ మహార్ణవ -
తిరుక్కల్యాణగుణసమూహంగళాకిఱ ప్రవాహత్తిఱ్కు పెరియకడల్
పోన్ఱవరే.

యథారత్నాని జలధేరసంఖ్యేయాని పుత్రక ।
తథా గుణా హ్యనంతస్య అసంఖ్యేయా మహాత్మనః ॥ ౪౩౭ ॥

పుత్రక - హే పిళ్ళాయ్, జలధేః - సముద్రత్తినుడైయ, ర
త్నాని - రత్నంగళ్, యథా అసంఖ్యేయాని - ఎప్పడికణక్కిడముడి
యాదో, తథా - అప్పడియే, మహాత్మనః అనంతస్య - అనాదియాన
పెరుమాళుడైయ, గుణాః - గుణంగళ్, అసంఖ్యేయాః హి - కణక్కిడ
ముడియాదు అల్లవా ?

నాహం సమర్థో భగవత్ప్రియాణాం
వక్తుం గుణాన్ పద్మభువోऽప్యగమ్యాన్ , ॥ ౪౩౮ ॥

పద్మభువః అపి - బ్రహ్మావిఱ్కుం, అగమ్యాన్ - గోచర
మల్లాద, భగవత్ప్రియాణాం - భాగవతర్కళుడైయ, గుణాన్ -
గుణంగళై, వక్తుం - శొల్లువదఱ్కు, అహం - నానుం, న సమర్థః -
సమర్థనల్లన్.

359-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) నైర్దోష్యం - నిర్దోషం. వైముఖ్యం - ముఖంమాఱు
దల్. అనాత్మన్యాత్మబుద్ధి - దేహాత్మబుద్ధి. అస్వే స్వ బుద్ధి -
తన్నతల్లాదవై తన్నతెన్ఱుబుద్ధిపణ్ణుకై. శ్రీభరతాళ్వాన్ సంసారికళ్

దోషత్తై, తన్ దోషమాగ "మత్పాపమేవాత్ర నిమిత్తమాసీత్" ఎన్గానితే.

360-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) సంబన్ధజ్ఞానమావదు - నారాయణత్వప్రయుక్త సంబన్ధం. అయోధ్యైయిల్ పెరుమాళ్ అవతరిప్పతఱ్కు-మున్ ఒరువర్ తన్నై యొరువర్ వాంగవేండుమెన్గిఱ ఉట్పూశల్ యావరుక్కు-మిర్న్దదిల్లై పెరుమాళ్ అవతరిత్తపిఱకు అవర్ కళ్ ఒరువర్ క్కొరువర్ స్నేహాభావత్తై కాట్టినదు ఎల్లోరుక్కు-ముళ్ళ పెరుమాళ్ సమ్బన్ధమే కారణమాం.

361-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) ఇడైయాట్టం - ప్రస్తావం.

363-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) తర్జనం - సవుక్కాలే అదట్టల్. భర్త్సనం - వాయాలే అదట్టల్.

364-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) సర్వజ్ఞ విషయంగళుక్కుం ఎన్నదు - నిత్యసూరికళుక్కుం ఎన్నపడి.

365-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) ప్రతిక్రియై - శిక్షై. పారుష్యం - పరుషవచనం. శెఱుప్పుకళై - కుత్తైవుకళై.

నమ్దర్శనత్తుక్కు- మహావిరోధియానవనుం, తనక్కు-నేరే తీంగు శెయ్దవనుమాన నాలూరానై క్షిపామి, 'న క్షమామి' ఎన్ఱు శొల్లవేండియిరుక్క- 'నాన్ పెత్త లోకం నాలూరానుం పెఱవేణుమ్'

ఎన్ఱు ప్రార్థిత్త అమ్మహా దయాగుణముడైయ ఆఴ్వాన్ ‘పాపి
కళుక్కన్ఱో ఇరంగవేండువదు, మీనుక్కు త్తణ్ణీర్ నార్ఱు ప్పయన్ ’
ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్దారామ్. ఇవర్ తిరుక్కుమారర్ శ్రీభట్టర్ ఓల
క్కత్తిలే తమ్మై ప్పరిభవిత్త ఒరువనుక్కు ‘నామఱియాద
నమ్ముడైయ కుఱ్ఱంగళై ఎడుత్తుక్కాట్టిన ఇమ్మహోపకారకనుక్కు
ఎన్ శెయ్వోమ్’ ఎన్ఱు తామ్ అణిందిరుంద ముత్తుత్తాఴ్వడత్తై ప్పరిశి
లాకక్కొడుత్తారెన్బదు ప్రసిద్ధమిఱే. ఇత్తాల్ కుఱ్ఱంశెయ్దవర్-
కళ్ పక్కం కృపై, శిరిప్పు, ఉకప్పు, ఉపకారస్మృతి వర వేండు
మానాల్ పొఱుమై వేణుం. అదు కోపముళ్ళ ఇడత్తిల్ నిఱ్కా-
తానపడియాల్ కోపత్తిన్ తన్మైకళై యఱియవేణుం. ఇత్తై యఱి
యామల్ మఱ్ఱెల్లామఱిందాలుం అఱియామైయైక్కాట్టుం. పిఱ
రాల్ తనక్కు త్తింగువిళైందపోదు మనజ్ఞలంగి వరువదోర్ దుర్గుణమ్
కోపమెన్ఱు శొల్లప్పడుం. ఇదు తాన్ ఉద్దేశిత్త కార్యం నిఱైవేఱాద
కాలత్తిలుం వరువదుండు. ఇక్కోపం వరువదఱ్కు క్కారణంగళ్
అఱియామై, పేరాశై, దురాశై, అహంకారం, వఱుమై, పిణి, మూప్పు,
పశి, సహవాసం, స్వయనయంపారాట్టుదల్ ముదలియ మఱ్ఱుమనేక
ముళ. కోపత్తిఱ్కు సదృశమాన తీమై విళైక్కుం పదార్థంగళైచ్చొ
ల్లుంపోదు నఞ్జు, అగ్ని, సురా, చండాలర్కళై చ్చొన్నపోదిలుం
అవైకళ్ ఓరొరువకైకళిల్ ఒప్పాకుమల్లదు, ముఱ్ఱిలుం ఒవ్వాదు.
నఞ్జు యావనొరువన్ శరీరత్తిల్ సంబంధప్పట్టదో అవన్ శరీరత్తైయే
కెడుక్కుమతొఴియ, పిఱరై క్కెడుక్కాదు ఇత్తాల్ వరుం
దోషంగళై మణిమంత్ర శక్తికళాల్ పరిహరిక్కలాం. ఇల్లైయేల్,
మరణముండానాలుం జన్మాంతరంగళ్ ఉండాగ, అప్పోదు ఉజ్జీవిక్క
యోగ్యతై ఉండు. కోపమో, ఎదిరికళ్ మనత్తై ప్పుణ్పడుత్తి
అవర్కళైయుం కోపత్తిఱ్కు ఆళాక్కుకిఱదు. ఇత్తాల్ భాగవతాళు

చారంగళుండాయ్ మీళా నరకమే ఎన్ఱు మిరుప్పిడ మాకుం. నఞ్జు శరీరత్తై క్కెడుక్కుం; కోపమ్ ఆత్మావై క్కెడుక్కుం. నఞ్జు శరీరత్తై క్కొల్లుం ఎన్గిఱ నినైవాల్ అత్తై యారుం శేరవొట్టార్; కోపం కొల్లాదెన్గిఱ భ్రమత్తైయుండుపణ్ణి ముడివిల్ కొల్లుం, ఆకైయాల్ నఞ్జైక్కాట్టిలుం కోపం కొడియదే.

నెరుప్పుక్కుం కోపత్తిఱ్కుం ఒఱ్ఱుమైయధికం. అగ్నిశిఱుపొఱి యానాలుం ఊరెల్లాంపొశుక్కి త్తానుం ఉరుమాయ్న్దు శాంబలాకి విడుం. ఆకైయాల్ తాన్, ఇతుక్కు 'ఆశ్రయాశః' ఎన్ఱు పెయరుండాయిఱ్ఱు. అప్పడియే కోపమానదు ఒరు పెరియ సమూహత్తై క్కలైత్తు తన్నైయుం నిలైకులైయచ్చెయ్యుం. వీట్టిఱ్కుళ్ పుకుంద సర్పం ఇన్నారై క్కడిప్పతెన్గిఱ వ్యత్యాస ముండో? అనుపోల్ కోప ముడైయవనైక్కండు ఎల్లోరుం నడుంగినాల్ అవనుక్కు సుఖ ముండో? ముడివిల్, సమయంపార్త్తు అవనై క్కెడుక్కప్పార్ప్పార్కళ్. ఆకైయాల్ కోపం కూడాదు. కోపం తన్నైయుడైయవనై క్కుల ముదలఱ అఴిక్కుం ఎన్బతై, కంబర్ రామాయణత్తిల్ కాట్టియదు కాణత్తకుందదు.

> మూంగిలిఱ్పిఱందు ముఴంగుతీ మూంగిల్ ముతలఱ ముఱుక్కుమాపోలత్
> తాంగరుం శినత్తీ తన్నుళే పిఱందు తన్నుఱుకిళైయెలాంశయిక్కుం ।
> అంగతన్ వెమ్మైయఱిందవర్కమైయాఅదనైయుళ్ళదక్కవు మడంగా
> ఓంగియకోపత్తీయినైయొక్కుముట్పకైయులకిన్ వేఱుండో ॥

[ముఱుక్కుతల్-అఴిత్తల్, కొల్లల్. కమై-క్షమై, పొఱుమై.]

కోపం మధుపానత్తైక్కాట్టిలుం తాఴ్న్దదల్ల :—

మధుపానం మతియై క్కెడుత్తు మానత్తైప్పోక్కువదుపోల ఇదువుం అఱివై క్కెడుత్తు అవమానత్తై యడైయచ్చెయ్కిఱదు. ఉండ

మాత్తిరత్తిల్ ఉళ్ళైదల్ శెయ్యా మనుక్కుళు కుండు. ఇతు నినైత్త మాత్తిరత్తిల్ పొంగియెళుంద పులన్కళై యళియచ్చెయ్యుం. ఆకై యాల్ కోపం పంచమాపాతకత్తైక్కాట్టిలుం అధికపాతకమే. కోపత్తియుడైచ్చండాళనై ఒప్పిడువదు ఉలకవళక్కం. ఇవై ఒన్ఱుక్కొన్ఱు దోషత్తిల్ కుఱైవుళ్ళదల్ల. కేవలచండాళన్ యాగాదికళిలుం, పెరియోర్ కుళాంగళిలుం పుకుదల్ కూడాదదుపోలవే మూర్ఖనాన ఇవనుంసాధుగోష్ఠికుడ అనర్హన్. చండాళనైక్కండాల్ విలకువదు పోల, కోపిష్ఠనైక్కండాల్ ఉళ్ళే పనుంగువర్. ఆకైయాల్ చండాళన్ కోపత్తైక్కాట్టిలుం ఘోరనల్లన్.

ఇన్నుంకోపమానదు శరీరతత్త్వం, మనస్తత్త్వం, సదాచారం, పారమార్థికం, బాంధవ్యం, సల్లాపం, ముదలియవైకళుక్కు శత్రు; కోపం నమనుక్కు సమానమే. ఎంగనేయెన్నిల్ వైద్యశాస్త్రత్తై ఆరాయ్న్దాల్ కోపత్తాల్ ఉష్ణముం, ఉష్ణత్తాల్ అధికరక్తోట్టముం, అధిక రక్తోట్టత్తాల్ హృదయంకెట్టు అత్తాల్, మరణము ముండాకిఱదు. అందో! ఇవర్కళ్ కోపత్తాల్ నమనుక్కిరైయావదే! ఎన్ఱు తిరువళ్ళువర్ ఎడుతుక్కాట్టియదు వివేకిక్కత్తకుందదే.

తన్నైత్తాన్ కాక్కిల్ శినఙ్కాక్క కావాక్కాల్ ।
తన్నైయే కొల్లుం శినం ॥ (కుఱళ్.)

అధికకోపముడైయవన్ మరణముడైయామల్ ఉయిరుడన్ ఇరుందాలుం శెత్తవనుక్కు సమానమెన్ఱు అవరే యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్.

ఇఱందార్ ఇఱందార్ అనైయర్ శినత్తై
త్తుఱందార్ తుఱందార్ తుఱై ॥ (కుఱళ్).

ఇదన్ పొరుళ్:—కోపత్తాలే మికుందవర్ ఉయిరుడైయవరా యిరుందాలుం శెత్తారోడొప్పవార్. అదావదు, అధిక కోపముడై

యనరుకుం జ్ఞానం పెఱుతఱ్కుం ఉరియ ఉయిర్ ఇరుక్కినుం, కలక్క
త్తినాలే అదనైయత్తైయామై నిశ్చయమాతలాల్ ఇఱందారుక్కు
సమానమాకిఱార్. కోపత్తై నీక్కినవర్ ముక్తరోడొప్పావార్. అదా
వదు, కోపత్తై విట్టవరుక్కు నిలైయిల్లాద వుడంబు ఇరుందాలుం
ఞానత్తినాల్ ముక్తియై యడైవదు నిచ్చయమాతలాల్ ముక్తరో
డొప్పార్. ఆకైయాల్ ఒరువన్ తీమై తత్తుఞ్చం శెయ్యినుం
అవన్ మేల్ కోపియామై నన్మైయిలుం నన్మై.
(ఇఱందార్ - కోపత్తిలే మికుందవర్.)

కోపముళ్ళవరిడత్తిల్ మనస్తత్త్వం సరియాయ్ వేలై
శెయ్యాదు. మనసు కెడామలిరుందాల్ బుద్ధి తెళివాయిరుక్కుం; విష
యంగళైనన్రాయ్ గ్రహిక్కుం. ఞాపకశక్తి కుఱైయాదు. యోచనైక్కు
ఇడముండాకుం. అప్పోదు న్యాయం విళంగుం. శీఱ్ఱముండాన
వనుక్కు ఇవైకళ్ ఒన్రుం తోన్రాదు. ఆకైయాల్ కోపత్తై విడవేణుం.

సదాచారం ఉండాకుంబోదు కోపం కూడాదు. సదాచారత్తి
ఱ్కు కారణం అన్బు. అన్బు, కోపముళ్ళవన్ ఊరిలుం నిఱ్కాదు.
పెరియోర్కళ్ ప్రీతియిల్లాదారిడత్తిల్ ఇణంగార్. అవర్కళ్ సన్ని
ధియన్రి అడక్కం వాయ్మై ముదలియ నల్ల గుణం కూడాదు. ఆకై
యాల్ నల్లొழుక్కం వేండుమానాల్ కోపత్తై త్తురత్తవేణుం.

ఇరుట్టుక్కు శత్రు, వెళిచ్చంపోల్ పొఱుమైక్కు శత్రు కోపమే.
పొఱుమైయిల్లాదవనిడత్తిల్ మత్తెల్లాక్కుణంగళుం నిఱైందిరుందాలుం
పయన్ పడాదు. పొఱుమైయిన్ పెరుమైయై ప్పరవుదల్ భారతమాం.

ఒఱుత్తారై యొన్రాక వైయారే వైప్పర్ ।
పొఱుత్తారైప్ పొన్పోఱ్ పొదిందు ॥ (కుఱళ్.)

ఇత్తాల్, పిఱర్ కుత్తంశెయ్దు దండిత్తవరుక్కు ఒరునాళే ఇన్బం.
పొఱుత్తవరుక్కు ఉలకమழియుమళవుం ఇన్బముం పుకழுముండాకుం

పోదు, ఇత్తైప్పుఱక్కణిత్తు ఎల్లాత్తీమైకళుక్కుంకొళ్కలమాన కోపత్తై క్కొడల్ కోళే. అచేతనమాన వృక్షముం తన్నైచ్చేదిక్కుమవనుక్కు నిழలైత్తరువదుపోల్ తన్నిడత్తిల్ తీంగుశెయ్దవనుక్కుం నన్మై శెయ్దవనే మనితనావాన్. కోపం కొండవర్కళై క్కోపత్తాల్ జయిక్కముడియాదు. శాంతత్తాలుం, ఇనియవార్త్తైయాలుం అవర్కళై వెన్ఱువిడలాం. నెరుప్పై జలత్తాలన్ఱి అగ్నియాల్ అణైత్తల్ అవమే.

> మిగుదియాల్ మిక్కవై శెయ్దారైత్తాన్ తన్
> తగుతియాల్ వెన్ఱు విడల్ ॥ (కుఱళ్.)

ఎన్పదు శాస్త్రసిద్ధం. ఆకైయాల్ పొఱుమై ఉడైయవనుక్కు సాధిక్కక్కూడాదతొన్ఱుమిల్లై ; కోపిక్క క్కూడుంకార్యముం కూడాదు.

పొఱుమైయెక్కాట్టిలుం శిఱంద గుణం విడాముయఱ్చి. ఇదు పొఱుమైయుళ్ళవిడత్తిలేయే నిఱ్కుంపోలుం. పొఱుమైయాలుం విడాముయఱ్చియాలుమన్ఱో నమ్మాచార్యర్కళ్ అరియపెరియకార్యంగళ్ అనుష్ఠిత్తార్కళ్. స్వామి ఎంబెరుమానార్ తిరుక్కోట్టియూర త్తిరుక్కప్పదినెట్టావర్తి ఎళుందరుళి ఎడుత్త అమ్మహానిధిక్కు కారణం విడాముయఱ్చియన్ఱో! ఒన్ఱియొన్ఱి యులకంపడైత్తానుం' విడాముయఱ్చియైక్కైక్కొండాన్. ఆకైయాల్ సత్కార్యంగళై సాధక్కుం సాధుక్కళ్ చండాళమాన శినత్తైచ్చేదిక్కవేణుం. కోపత్తిఱ్కు ఇడంకొడుత్తవన్ మేలానవర్కళై కడుమైయాన వార్త్తైకళాల్ అవమానంశెయ్వాన్. ఎత్తైయుం శెయ్వాన్. ఎత్తైయుం శొల్లువాన్. దూషిక్కవేండియవనై భూషిప్పాన్. కోపత్తై జయిత్తవర్కళై సాధుక్కళ్ కొండాడుకిఱార్కళ్. పొఱుమైయుళ్ళ సాధుక్కళుక్కు జయం ఎప్పొழుతుం నిశ్చయం. కోపిష్ఠన్ తకుందసమయత్తిల్ తన్శక్తియై ఉపయోకిక్కముడియాదు.

ఆనాల్ కోపత్తాల్ నన్మైయిల్లైయోవెన్నిల్, శిల వుళ. పెట్రోర్కళ్ పిళ్ళైకళిడత్తిలుం పెరియోర్కళ్ శిఱువర్కళిడత్తిలుం ఆచార్యర్ శిష్యర్కళిడత్తిలుం, ఎజమానన్ వేలైక్కారర్కళిడత్తిలుం, భర్తా భార్యైయిడత్తిలుం, తంగళ్ లాభత్తై ఉద్దేశిక్కామల్ అవర్కళ్ నన్మైయే కరుతి కోపిక్కుం కోపం, 'కొండ శీట్ఱమొన్ఱుండు' ఎన్ఱాప్పోల హితరూపమాన భగవన్నిగ్రహంపోలే పురుషార్థకోటి యిల్ అంతర్భూతం. అదు మట్ఱవర్కళుక్కు వరువదుపోల్ రాజస తామసంగళాల్ కలంగి వరువతొన్ఱల్లామైయాల్ అవర్కళ్హృదయత్తిల్ శీట్ఱమే యిరాదు.

విరోధివాయ్ మూడవొట్టాదానపడియాల్ ఇత్తైయే వ్యాజమాయ్క్కొండు కాలత్తైప్పోక్కుంపోదు ముడివిల్ భాగవతాపచారత్తిల్ మూట్టివిడుం. ఆకైయాల్ కుట్ఱత్తైప్పొఱుప్పదే పొఱుమై. ఇందకోపమాకిఱ పిశాచత్తిఱ్కు ఇడంకొడుత్తాల్ తలైవిరిత్తాడుం. ఇత్తై, తలైయెడుక్కామల్ శెయ్వదే వివేకబలం. బుద్ధిమాన్కళ్ పలకాలత్తాల్ సులభమాయ్ ఇత్తై వశప్పడుత్తలాం. మతాంతరస్థర్కళాన క్రిస్తువపాదిరిమార్కళుం శీట్ఱత్తై వెళిక్కాట్టామలిరుప్పై ఇత్తైక్కుఱిక్కాణలాం. అందో! నల్లడిక్కాలత్తిలుం శిలనిహీనజంతుక్కళ్ మడత్తిన్ వాశలిల్ పోర్పురివతైక్కండు స్వామి శ్రీ వరవర మునికళ్ 'ఇవైకళ్ యారిడత్తిల్ శ్రీ వచనభూషణం కేట్టదు' ఎన్ఱు, శిల శ్రీవైష్ణవస్వామికళైక్కుఱిత్తు వెఱుత్తతుండు. ఆదికాలత్తిల్ ఋషికళుం ఇందకోపత్తాల్ ఒరుక్షణకాలత్తిల్ యుగంగళాకచ్చెయ్దువంద ఘోరమాన తపఃఫలన్గళై యిఴందార్కళ్. ఇదఱ్కు కాలనియతి అధికారినియతి కిడైయాదు. ఆకైయాల్ ఆహారనియతి పెట్ఱు, ఉయర్న్ద జన్మత్తై యడైందు, అధ్యాత్మ శాస్త్రత్తై యుణర్న్దు, ఆచార్యసంబన్ధముం పెట్ఱ శ్రీవైష్ణవర్కళ్

ఒరువరుక్కొరువర్ శీఱుపారుమాయ్‌నిన్ఱు అత్తాల్ అనర్థత్తై యావ దాత్మభావియా యనుభవిప్పదైక్కాట్టిలుం, శీఱియతాయ్ లోక నింద్రైయట్రతాయ్ ఉజ్జీవన హేతువాన శమదమాదికళైక్కాలమెల్లాం కైక్కొళ్ళువర్ కళాక.

కడల్ (పెరియతిరు. 2. 6. 1.) శొన్నాల్ (తిరువా. 3-9-4.) ఒరునాయ. (తిరువా. 4-1-1,) కొండ (తిరువా. 9-1-1.) ఆర్థ్వస్థ. పెరియతిరు 17.)

366-వదు సూత్రం.

దురన్తస్యానాదేరపరిహరణీయస్య మహతో ।
నిహీనాచారోఽహం నృపశురశుభస్యాస్పదమపి ॥
దయాసింధో బన్ధో నిరవధికవాత్సల్యజలధే ।
తవ స్మారంస్మారం గుణగణమితీచ్ఛామి గతభీః ॥(స్తోత్ర ర. 53) ॥ ४3 ॥

దురన్తస్య - ముడివన్ఱిక్కే యిరుప్పదాయ్, అనాదేః - ఆది యట్రతాయ్, అపరిహరణీయస్య - సర్వశక్తనాన ఉనక్కుం పోక్కా లిక్కొంపడయిరుప్పదాయ్, మహతః - ముడివ్రుకాణవొణ్ణాదదా యుళ్ళ, అశుభస్య - పాపత్తుక్కు, ఆస్పదం - ఇరుప్పిడమాయ్, నిహీనాచారః - ఆచారత్తినాలే కుఱైందవనాయ్, నృపశుః - మనుష్య పశు ఎన్నుంబడియాన, అహం - అడియేన్, దయాసింధో - దయా నిధియే, బన్ధో - ఏ నిరుపాధికబంధువే, నిరవధిక వాత్సల్య జలధే - ఎల్లైయిల్లాద వాత్సల్య సాగరమే, తవ-నిన్నుడైయ, గుణగణం - కల్యాణగుణసమూహత్తై, స్మారంస్మారం - నినైత్తు నినైత్తు, గతభీః - [illegible] పాపత్తుక్కు భయప్పడాదవనాగి, ఇతి-కీఴ్ఛొన్నపడి, ఇచ్ఛామి - పరమపురుషార్థత్తై ఇచ్ఛిక్కిఱేన్.

సతం - 76-వదు శ్లోకం పార్క్క. ॥ ४४० ॥

(అ-మ్) ఇవ్వధికారి - ద్వయాధికారి. నడువుళ్ళ పేఱుకళ్ - ఆభిముఖ్యాదికళ్. ప్రతిపాద్యాంశత్తుక్కు - ద్వయాధికార త్తిఱ్కు. అనాత్మగుణం - అవిద్యాదికళ్. ఇదువిదువాక - ఇన్దఇన్దదోషముడి యాక.

తిరువేంగడముడైయాన్ తన్ స్వరూపత్తై మఱందు ఎన్ స్వరూపత్తై నినైత్తానాకిల్ పణ్డైయనరకంగళోడేయ వేఱేయొరు నరకం సృష్టిక్కవేణుం. అస్త్రిక్కే ఎన్ స్వరూపత్తై మఱందు తన్ స్వరూపత్తై యనుణర్న్దానాకిల్ పణ్డైయతిరునాడు పోదాదు. ఎన క్కెన్ఱు ఒరుతిరునాడు సృష్టిక్కవేణుం ఎన్ఱు శిటియాండాన్ పణిత్తార్.

368-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) కుమై - బాధైయై. తీట్టి - భుజిప్పిత్తు. తోట్రక్కుడి - గర్భస్థానం.

372-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) అప్రతిషిద్ధం - వేండామెన్ఱు తడుక్కామలిరుక్కై.

374-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) విదివాయ్‌క్కిన్ఱు—కృపైకరై పురండిరుక్కుంపోదు. కాప్పార్ - తడుప్పార్.

376-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) ఉపజీవిత్తుక్కొండు - అనుసంధిత్తుక్కొండు. అనవ ధానం - అజాగ్రతై.

(అ-మ్) ఒరుబ్రాహ్మణన్ పీట్టుఇఱుప్పిల్ నిన్ఱు విழ, అవ్వళ విలే శిటియాచ్చాన్ అంగేఱవెழுందరుళ, బ్రాహ్మణన్ 'ఆచ్చాన్, పెరుమాళ్ ఎన్నైక్కత్తవల్లపడి కండీరే' ఎన్న, 'అజ్ఞనన్ఱుకాణ్ ; కర్మ త్తాలే నాం విழுందోం; పెరుమాళ్ విడుత్తారెన్ఱు నినైత్తిరాయ్' ఎన్ఱరుళినార్.

378-వను సూత్రం.

(అ-మ్) శీఱ్ఱముళ - శేఱుంబడియాక నాన్ శెయ్వన పలవుండు. కలవర్ - కప్పల్ కారర్.

ఉణ్ణిలా. (తిరు. వా. 7-1-1). కాట్టి. (తిరు. వా. 6-9-9). మాఱ్ఱి. (పెరియ తిరు. వా. 11-8-1). ఎఱ్ఱశెయ్. (తిరు. వా. 1-4-2). కైయార్. (తిరు. వా. 5-1-1). చీఱ్ఱ. (పెరియ తిరు. 11-8-2). పడైః (ఴ్షై 11-8-6). అణియార్. (ఴ్షై 11-8-8). నందా. (ఴ్షై 11-8-9). తూంగార్. (ఴ్షై 11-8-3). ఉరువా. (ఴ్షై 11-8-4). కొళ్ళ. (ఴ్షై 11-8-5). 'తరుతుయ' (పెరుమా. తిరు. 5. 1).

380-వను సూత్రం.

నిరాసకస్యాపి న తావదుత్సహే మహేశ హాతుం తవ పాదపఙ్కజం ।
రుషా నిరస్తోఽపి శిశుః స్తనంధయో న జాతు మాతుశ్చరణౌ జిహాసతి ॥

(స్తో. ర. 26).

నిరాసకస్యాపి - రక్షకరాన దేవరీర్ అడియేనై విడప్పార్త్తాలుం, తవ - దేవరీరుడైయ, పాదపఙ్కజం - తిరువడికళై, హాతుం - విట్టు జీవిక్క, నోత్సహే - సమర్థనల్లేన్, తావత్ - అదు ఎప్పోలవెనిల్, మహేశ - ఓ నిరుపాధిక నిర్వాహకనే, స్తనంధయః - స్తన్యత్తైయే ధారకమాకవుడైయ, శిశుః - శిశువానదు, రుషా - కోపత్తినాల్, నిరస్తోపి - తళ్ళప్పట్టాలుం, జాతు - కోపిత్తపోదోడు ఆదరిత్తపోదోడు వాశియఱ, మాతుః - తాయారుడైయ, చరణౌ - కాల్కళై, న జిహాసతి - కట్టికొణ్డు మిత్తనైయొఴియ విడ సమ్మతిప్పదిల్లై.

(అ-మ్) అరి శినం - అరిందుపోకవేండసం కోపం.

మూన్ఱాం ప్రకరణం ముఱ్ఱిఱ్ఱు.

నాన్గాం ప్రకరణం

381-వదు సూత్రం.

పాదోఽస్య విశ్వా భూతాని త్రిపాదస్యామృతం దివి ॥ ४४० (పురుషసూ.)

అస్య - ఇన్దభగవానుక్కు, విశ్వాభూతాని - జగత్తిలిరుక్క ప్పట్ట చేతనాచేతనంగళ్, పాదః - ఒరు భాగం, అమృతం దివి - పరమపదత్తిల్, త్రిపాత్ - మూన్ఱుభాగం: (ఇందలీలావిభూతి ఒరు భాగం నిత్యవిభూతి మూన్ఱుభాగం ఎన్నపడి).

స ఏకాకీ న రమేత ॥ ॥ ४४१ ॥

సః - అవన్, ఏకాకీ - ఒరువనాయిరున్దుకొండు, న రమేత- ఆనందమడైకిఱతిల్లై.

త్వం మేఽహం మే కుతస్తత్తదపి కుత ఇదం వేదమూలప్రమాణా ।
చ్చైతచ్చానాదిసిద్ధాదనుభవవిభవాత్ సోఽపి సాక్రోశ ఏవ ॥
క్వాక్రోశః కస్య గీతాదిషు మమ విదితః కోఽత్ర సాక్షీ సుధీస్స్యాత్ ।
హన్త త్వత్పక్షపాతీ స ఇతి నృకలహే మృగ్యమధ్యస్థవత్త్వం ॥ ॥ ४४3 ॥
(శ్రీభట్టర్. ముక్తకం).

త్వం మే - నీ యెనక్కు- శేషభూతనెన్ఱు జీవనైక్కుఱిత్తు ఈశ్వరన్ అరుళిచ్చెయ్య, అహం మే-నాన్ ఎనక్కు-శేషభూతన్ ఎన్ఱు జీవన్ శొల్ల, తత్ కుతః - అదెప్పడి రుజువాకిఱదు ఎన్న, తదపి కుతః - దేవరీర్ అరుళిచ్చెయ్దదుతాన్ ఎప్పడి రుజువాకిఱదెన్న, ఇదం - ఎన్ను [illegible]య శక్షియానదు, వేదమూలప్రమాణాత్ - అపౌరుషేయమాన వేదమాపలి[illegible]నముండాయిరుక్కైయాలే ఎన్న; ఏతత్ చ - ఎన్నుడై యకక్షియుం, అనాది సిద్ధాత్ అనుభవవిభవాత్ - అనాద్యనుభవం ఎన్ను[illegible]యుతన్నో ఎన్న, సోఽపి సాక్రోశః ఏవ-ఆనాల్ అదఱ్కు ఆక్షేప

ముంపుకాణ్ణెన్నార్, క్వాక్రోశః కస్య - యార్ ఎంగే ఆక్షేపణై పణ్ణినా రెన్న, గీతాదిషు మమ విదితః-గీతాదికళిల్ ఆక్షేపణై పణ్ణినోమెన్న, కః అత్రసాక్షీ - అదఱ్కు సాక్షియారెన్న, సుధీః స్యాత్ - వ్యాసర్ ముదలానజ్ఞానికళే సాక్షిఎన్నాఌ, హన్త త్వత్ పక్షపాతీ సః-ఆశ్చర్యం దేవరీరుడైయ పక్షపాతికళ్ అవర్క ళెన్న, ఇతి నృకలహే - ఇప్పడి దేవరీరోడే చేతననానవన్ వివాదంపణ్ణుకిఱవళవిల్, మృగ్యమధ్యస్థ వత్త్వం - మధ్యస్థర్ ఇల్లామైయాల్ దేవరీర్ శపథం పణ్ణవిరుక్కుమా ప్పోలే యిరానిన్రదు ఎన్ఱు, పెరుమాళ్ తిరుమంజనంకండరుళి ఈర వాడైయుడుత్తు, తుళపమాలై యణిందుకొండిరుక్క-అ స్సేవైయై కణ్డ భట్టర్ ఉలకవఴక్కత్తై అనుసరిత్తు ఇవ్వణ్ణం కల్పనై శెయ్దరుళివార్.

న చక్షుషా పశ్యతి కశ్చ నైనం ॥ తై. ఉప. 2 ప్ర. ॥ ౪౪౪ ॥

ఏనం - ఈశ్వరనై, చక్షుసా - కణ్కళినాల్, న పశ్యతి కశ్చ న - ఒరువనుం పార్క్కఱిల్లై.

య ఆత్మని తిష్ఠఌ ॥ (బ్రహదా. 5-3.) ॥ ౪౪౫ ॥

యః - ఎవఌ, ఆత్మని తిష్ఠఌ - ఆత్మాక్కుళ్ళే త్తిలిరుంను కొండు.

ఆదావీశ్వరదత్తయైవ పురుషః స్వాతన్త్ర్య శక్త్యా స్వయం ।
తత్తద్జ్ఞానచికీర్షణప్రయతనాన్యుత్పాదయఌ వర్తతే ॥ (తత్వసారం.)

ఆదౌ - ఆదియిలే, పురుషః - చేతనన్, ఈశ్వరదత్తయైవ - ఈశ్వరనాలే కొడుక్కప్పట్టదేయాన, స్వాతన్త్ర్య శక్త్యా - స్వాతన్త్ర్య మాన శక్తియాలే, స్వయం - తానే, తత్తత్ - అన్నన్న, జ్ఞాన - జ్ఞానత్తైయుం, చికీర్షణ - శెయ్య ఇచ్ఛైయుం, ప్రయతనాని - ప్రయత్నంగళైయుం, ఉత్పాదయఌ - జనిప్పిత్తు, వర్తతే - ఇరుక్కిఱాఌ.

(అ-మ్) త్రిపాత్త్వం - మూన్ఱుఅంశత్తోడిరుత్తల్, పాదం - నాలిల్ ఒన్ఱు, జీయర్ - వాదికేసరి అఴకియమణవాళ జీయర్.

ఉరుకాట్టాదే - శరీర త్తిల్ ప్రకాశియాదే. అభిమానికళాన - ని యామకర్ కళాన. యుగపదేవ - ఏకకాల త్తిలేయే. ఇట్టుమాఱినా ప్పోల్ - అవస్థా న్తర త్తై అడైందాప్పోల్. సంహృతి సమయం - కరణక ళేబరమఱ్ఱనిలైమై. అచిద్విశేషితరాయ్ - అచిత్తైకాట్టిలుం వేఱుపాడిల్లాదవరాయ్. చిచ్ఛక్తి - జ్ఞానశక్తి. తానటిందసంబన్ధం - యాదృచ్ఛికాదికళ్. ఆట్చి - పరిపాలనం. తుఱర్చి - అనుభవం. ఉదాసీనర్ - పిఱత్తియార్. పశై - ఇర త్తప్పశై. ఇడం - అవకాశం. ఘర్మకాలం - వెయ్యిఱ్కాలం. తులై - ఏత్తం. మరుభూమి - పాలై నిలం. శూదు - ద్యూతం. చతురంగం - రధగజతురగపదాతి ప్రతిమై. తావన్మాత్రం - అవ్వళవుమాత్రం. మడిమాంగాయిడుదల్ - పాయ్కుట్టాం శాట్టుదల్. యాదృచ్ఛికం - యదృచ్ఛయా భవం, యాదృచ్ఛికం. ఇన్దసంభవ త్తిఱ్కు ఇరువర్ అపేక్షితం. ప్రాసంగికం - ప్రసంగేభవం ప్రాసంగికం. ఇందసంభవ త్తిఱ్కు ఒరువర్ అపేక్షితం. ఆనుషఙ్గికం - అకస్మాత్ సన్నిధానం (సంబన్ధం) ఆనుషంగికం ఇదఱ్కు మూవర్ అపేక్షితం. చేతనవిదితం - చేతననఱిందదు.

382-వదు సూత్రం.

తదేషా కథయామ్యేతద్యద్వృత్తం మమ శోభనాః ॥౪౪౨॥ (విష్ణుధర్మం).

తత్ ఏషా - అన్దనాన్, మమ - ఎనక్కు, ఏతద్యద్వృత్తం - నింగళ్ కేట్ట అంద వృత్తాన్త త్తై, కధయామి - శొల్లుకిఱేన్.

సౌవీరరాజస్య పురా మైత్రేయోఽభూత్పురోహితః ।
తేన చాయతనం విష్ణోః కారితం దేవికాతటే ॥
అహన్యహాని శుశ్రూషాం పుష్పధూపామ్బులేపనైః ।
దీపాదానాదిభిశ్చైవ చక్రే తత్ర వసన్ ద్విజ ॥ (విష్ణుధ). ॥ ౪౪౩ ॥

పురా - పూర్వకాల త్తిలే, సౌవీరరాజస్య - సౌవీరరాజావి నుడైయ, పురోహితః - పురోహితనాన, మైత్రేయః - మైత్రేయన్

ఎన్బవర్ ఒరువర్, అభూత్ - ఇరుందార్, తేన - అవరాలే, దేవికాతటే - దేవియాట్ట్రం కరైయిలే, విష్ణోః ఆయతనం కారితం - విష్ణువాలయం కట్టివైక్కప్పట్టదు, తత్ర - అంగే, ద్విజః వసన్ - అంద బ్రాహ్మణన్ వసిత్తుక్కొండు ఇరుప్పవన్, అహన్యహని - దినం దోఱుం, పుష్పధూపాంబులేపనైః - పుష్పం ధూపం తీర్థం శాత్తుప్పడి ఇవైకళాలేయుం, దీపాదానాదిభిః చైవ - దీపసమర్పణం ముదలియ వైకళాలుం, శుశ్రూషాం - కైంకర్యత్తై, చక్రే - పణ్ణికొండిరుందార్.

కార్తికే దీపితో దీప ఉపాత్తస్తేన చైకదా ।
ఆసీన్నిర్వాణభూయిష్ఠో దేవస్య పురతో నిశి ।
దేవతాయతనే చాసం తత్రాహమపి మూషికా ।
ప్రదీపవర్తిగ్రహణే కృతబుద్ధిర్వరాననాః ॥
గృహీతా చ మయా వర్తిః వృషదంశో రరావ చ ।
నష్టా చాహం తతస్తస్య మార్జాలస్య భయానుగా ।
వక్త్రప్రాన్తేన నశ్యన్త్యా స దీపః ప్రేరితో మయా ।
జజ్వాల పూర్వవద్దీప్త్యా తస్మిన్నాయతనే పునః ॥ ॥ ౪౪౯ ॥

ఏకదా - ఒరు, కార్తికే - కార్తికైమాసత్తిల్, నిశి - ఇరాక్కాలత్తిల్, దేవస్య పురతః - ఎమ్బెరుమాన్ మున్నే, తేన ఉపాత్తః - అవరాలే ఏఱ్పట్టు, దీపితః దీపః - ప్రకాశిత్తుక్కొణ్డిరుక్కుం విళక్కానతు, నిర్వాణభూయిష్ఠః ఆసీత్ - అవియుమ్పడియానతాయిరున్దదు, తత్ర దేవతాయతనే చ - అన్ద దేవాలయత్తిలే, అహమపి - నానుమ్, మూషికా - ఒరు పెణ్ ఎలియాయ్, ఆసం - ఇరున్దేన్, వరాననాః - హే నల్లముఖత్తై ఉడైయవర్కళే, ప్రదీపవర్తిగ్రహణే - ఎరిన్దుకొణ్డిరుక్కుం తిరియై అపహరిక్కవేణుమేన్ఱు, కృతబుద్ధిః - బుద్ధియుడైయనాక ఆనేన్, మయా - ఎన్నాలే, వర్తిః - తిరియానదు, గృహీతాచ - వాయాలే కవ్వికొళ్ళప్పట్టదు. (అన్దసమయ

త్తిల్) ప్రమదంశః పృష్ఠేచ రరావచ - పూనై పిన్పుఱత్తిల్ కూవిట్టు, తస్యమార్జాలస్య - అన్ద పూనైయినుడైయ, భయానుగా - భయత్తాలే నడుఙ్గి, తతః - పిఱకు, అహమ్ - నాన్, నష్టాచ - మరణమడైన్దేన్, నశ్యన్త్యామయా - మరణమడైన్దుకొణ్డిరుక్కిఱ ఎన్నాలే, వక్త్రప్రాన్తేన - వాయిన్ నునియినాలే, ప్రేరితః - తూణ్డప్పట్ట, సః - అన్ద విళక్కానదు, పునః - మఱుపడియుమ్, తస్మిన్ ఆయతనే - అన్ద ఆలయత్తిలే, పూర్వవత్ - మున్బుపోలే - దీప్త్యా జజ్వాల - ప్రకాశిత్తుక్కొణ్డిరున్దదు.

మృతా చాహం తతో జాతా వైదర్భీ రాజకన్యకా ।
జాతిస్మరా కాన్తిమతీ భవతీనాం పరా గుణైః ॥ ౪౫౦ ॥

మృతా చాహం - మరణమడైన్దనాన్, తతః - అనన్తరమ్, వైదర్భీ రాజ కన్యకా జాతా - విదర్భరాజన్ పుత్రియాయ్ ప్పిఱన్దేన్, జాతిస్మరా - పూర్వజన్మజ్ఞానత్తై యుడైయవళాయుమ్, కాన్తిమతీ - సౌన్దర్యముడైయవళాయుమ్, భవతీనాం-ఉఙ్గళుడైయ, గుణైః - గుణఙ్గళాలే, పరా - శ్రేష్ఠమానవళాయుమ్, జాతా - పిఱన్దేన్.

ఏవ ప్రభావో దీపస్య కార్తికే మాసి శోభనాః ।
దత్తస్య విష్ణ్వాయతనే యస్యేయం వ్యుష్టిరుత్తమా ।
అసంకల్పితమప్యస్య ప్రేరణం యత్కృతం మయా ।
విష్ణ్వాయతనదీపస్య తస్యైతద్భుజ్యతే ఫలమ్ ।
తతో జాతిస్మృతిర్ జన్మ మానుష్యం శోభనం వపుః ।
వశ్యాః పతిశ్చ మే సర్వాసాం కిం పునర్దీపదాయినామ్ ॥ ॥ ౪౫౧ ॥

శోభనాః - హే భాగ్యవతికాళ్, కార్తికే మాసి - కార్త్తికై మాసత్తిల్, దీపస్య ఏవప్రభావః - దీపత్తుక్కు ఇప్పడిప్పట్ట ప్రభావముణ్డు, ఇయం ఉత్తమావ్యుష్టిః - ఇన్దప్పెరియ ఏఱ్ఱఙ్గళెల్లాం, విష్ణ్వాయతనే - భగవత్సన్నిధానత్తిలే, దత్తస్య - సమర్పిక్కప్పట్ట

యస్య - యాతొరు దీపత్తినుడైయదో, మయా - ఎన్నాలే, అస్య విష్ణ్వాయతనదీపస్య - భగవత్సన్నిధానత్తిలే ఏఱ్పట్ట ఇన్ద విళక్కినుడైయ, అసఙ్కల్పితం అపి- ఒరు సఙ్కల్పం ఇల్లామలిరుక్కచ్చెయ్దే, ప్రేరణం - తూణ్డుదల్, కృతం ఇతియత్ - శెయ్యప్పట్టదు ఎన్పదు ఒన్రుణ్డో, తస్య - అదనుడైయ, ఏతత్ఫలం - ఇన్ద ఫలమానదు, భుజ్యతే - భుజిక్కప్పడుకిఱదు, తతః - అదనాల్, జాతిస్మృతిః - పూర్వజన్మజ్ఞానముం, మానుష్యం జన్మ - మనుష్యజన్మముం, శోభనం వపుః - అழకుళ్ళదేహముం, సర్వాసాం - ఎల్లారైప్పార్క్కిలుం, మే - ఎనక్కు, వశ్యాః పతిః - భర్తృవశ్యముణ్డానపిన్బు, దీపదాయినాం - తిరువిళక్కేఱ్ఱుకిఱవర్గళుడైయ, కిం పునః - (ఫలత్తై) కేట్కవేణ్డియతెన్న!?

యేన సంవర్ధితా బాలా యేనాస్మి పరిరక్షితా ।
తేన పిత్రా వియుక్తాహం న జీవేయం కథంచన ।
నద్యాం వా నిపతిష్యామి సమిద్ధే వా హుతాశనే ।
పర్వతాద్వా పతిష్యామి పితృహీనా నిరాశ్రయా (ఇతిహా. స.) ॥౪౫౨॥

బాలా - బాలైయాన నాన్, యేన సంవర్ధితా - ఎవరాలే వళర్కప్పట్టేనో, యేన పరిరక్షితా అస్మి - ఎవరాలే రక్షిక్కప్పట్టేనో, తేన పిత్రా - అన్దప్పితావినాల్, వియుక్తా - విడప్పట్ట, అహమ్ - నాన్, కథంచన న జీవేయం - ఒరునిమిషముం జీవియేన్, పితృహీనా - పితా ఇల్లాదవళాయుం, నిరాశ్రయా - వేఱు గతియిల్లాదవళాయుం ఇరుక్కిఱ నాన్, నద్యాం వా-ఆఱ్ఱిలాకిలుం, సమిద్ధే-నన్రాయ్ జ్వలిక్కిఱ, హుతాశనే వా-అగ్నియిలాకిలుం, నిపతిష్యామి-విழప్పోకిఱేన్, పర్వతాద్వా - మలైమేలిరున్దావదు, పతిష్యామి - కీழే విழుకిఱేన్.

అగస్త్యః కరుణావిష్టో యమస్సర్వహితే రతః ।
స్థవిరో బ్రాహ్మణో భూత్వా ప్రోవాచేదం వచస్తదా ॥ ౪౫౩ ॥

సర్వ హితే రతః - ఎల్లారుక్కుం హితపరనాన, యమః - యమన్, కరుణావిష్టః - కృపైయోడు కూడిన, స్థవిరః బ్రాహ్మణః - వృద్ధనాన బ్రాహ్మణవేషత్తై ప్పూణ్డు, ఆగత్య - వన్దు, తదా - అన్ద సమయత్తిలే, ఇదం వచః - ఇప్పడిప్పట్టవార్తైయై, ప్రోవాచ - శొన్నాన్.

అలం బాలే విశాలాక్షి రోదనేనాతివిహ్వలే ।
న భూయః ప్రాప్యతే తా

విశాలాక్షి - విశాల
విహ్వలే - మిక్కవుం మనసు
న్దాయ్, రోదనేన - అఴుకై
ఉన్మైడైయ పితావానవర్, భూయః న ప్రాప్య
లభిక్కప్పడమాట్టార్, తస్మాత్ - అదనాలే,
దఱ్కు, న అర్హతి - తకున్దదిల్లై.

తస్మాత్త్వం దుఃఖముత్సృజ్య శ్రోతుమర్హసి సువ్రతే ।
పితృభ్యాం విప్రయోగోఽయం యేనాభూత్కర్మణా త

సువ్రతే - ఏ నల్లవ్రతముళ్ళవళే, తస్మాత్
త్వమ్ - నీ, దుఃఖమ్ ఉత్సృజ్య - దుఃఖత్తై విట్టు
మాతాపితాక్కళోడు, అయం విప్రయోగః - ఇన్ద
తవ - ఉన్నుడైయ, యేన కర్మణా అభూత్ - ఎన్నక
ఉణ్డాయిట్రో అదై, శ్రోతుం అర్హసి - కేట్కక్కడవాయ్

పురా త్వం సున్దరీ నామ వేశ్యా పరమసున్దరీ ।
నృత్తగీతాదినిపుణా వీణావేణు విచక్షణా ॥ (ఇతిహా. స.) ॥ ౪౫౬ ॥

పురా - మున్ జన్మత్తిల్, త్వమ్ - నీ, నృత్తగీతాదినిపుణా - నాట్యం పాట్టు ముతలానవైకళిల్ సమర్థైయాయుం, వీణావేణు

విచక్షణా - వీణై వేణు ఇవైకళై వాశిప్పతిల్ సమర్థైయాయుం, పరమ సున్దరీ - అధిక అழகుళ్ళవళాయుముళ్ళ, సున్దరీ నామ వేశ్యా-సున్దరి ఎన్నుం పెయరుడైయ దాసియాయిరున్దాయ్.

శృణు తస్య మహాప్రాజ్ఞే నిమిత్తం గదతో మమ ।
యేన త్వం బ్రాహ్మణస్యాస్య కులే జాతా మహాత్మనః ॥ (ఇతిహాస.)

మహాప్రాజ్ఞే - హే మహాజ్ఞానాధిక్యైయే, యేన త్వం - ఎదనాలే నీ, మహాత్మనః - మహాప్రభావత్తైయుడైయ, అస్యబ్రాహ్మణస్య కులే - ఇన్దబ్రాహ్మణకులత్తిల్, జాతా - పిఱన్దాయో, గదతః మమ - శొల్లుకిఱ ఎన్నిడత్తిలిరున్దు, తత్ నిమిత్తం - అదనుడైయ కారణత్తై, శృణు - కేళ్.

పితేవ ధర్మరాజోఽభూత్తస్యాం తత్ప్రియదర్శనః ।
సాన్త్వయన్ స మహాతేజా వ్యాజహార చ తాం ప్రతి ॥ (గారుడపు)

ధర్మరాజః - ధర్మరాజన్, తస్యాం - అవళుక్కు, పితేవ - పితావైప్పోలే, తత్ప్రియదర్శనః - అవళుక్కు ప్రియమాన పార్వైయైయుడైయవరాక, అభూత్ - ఆనార్, స మహాతేజాః - అన్ద మహాతేజస్సైయుడైయ యమన్, సాన్త్వయన్ - సమాధాన వార్త్తైకళైచ్చొల్లి, తాం ప్రతి - అవళైక్కుఱిత్తు, వ్యాజహార - శొన్నాన్.

భద్రే త్వయా సుష్టు కృతం న కిఞ్చిదిహ విద్యతే
ఇతో ద్వాదశజన్మాన్తే త్వాం కశ్చిత్సిద్ధ ఆవిశత్ ॥
విష్ణుభక్తో నివాసార్థం రాత్ర్యాం తు తవ వేశ్మని
తత్సన్నిధానప్రభవః తవ సాధుసమాగమః ॥
సా హ వై బ్రహ్మవిదుషీ శ్రీమద్రఙ్గముపాశ్రితా ।
తత్ర తీర్థోత్తమం శ్రీమదశ్వత్థం నామ సంశ్రితా ॥
ధర్మజ్ఞా ధర్మపరమా యస్యాస్తే సఙ్గమోఽభవత్ ॥ (గారుడపు) ॥ ౪౫ ॥

భద్రే - క్షేమఙ్గళుడైయవళే, త్వయా - ఉన్నాలే, ఇహ కిఞ్చిత్ సుష్ఠు కృతమ్ - ఇన్దజన్మత్తిల్ కొఞ్చమాకిలుం సుకృతం, న విద్యతే - పణ్ణప్పడవిల్లై, ఇతోద్వాదశ జన్మాన్తే - ఇతఱ్కు పన్నిరణ్డావదు జన్మత్తినుడైయ ముడివిల్, త్వామ్ - ఉన్నై, కశ్చిత్ విష్ణుభక్తః - ఒరు విష్ణుభక్తనాన, సిద్ధః - సిద్ధర్, రాత్ర్యాం - ఒరు రాత్రియిలే, తవ వేశ్మని నివాసార్థం ఆవిశత్ - ఉన్నుడైయ గృహత్తిల్ తఙ్గిప్పోవతఱ్కాక ఉట్పుకున్దార్, తవ - ఉనక్కు, సాధుసమాగమః - సాధుసఙ్గమానదు, తత్సన్నిధానప్రభవః - అవనుడైయ సన్నిధానత్తినాల్ ఉణ్డాయిఱ్ఱు. యస్యాః తే - ఎన్ద ఉనక్కు, సఙ్గమః అభవత్ - సాధుసమాగమమానదు ఉణ్డాయిఱ్ఱో (అతనాల్), సా హి వై బ్రహ్మవిదుషీ-అప్పడిప్పట్ట బ్రహ్మజ్ఞానముడైయవళాయ్, శ్రీమత్ రఙ్గం ఉపాశ్రితా - శ్రీరఙ్గత్తై ఆశ్రయిత్తాయ్, తత్ర - అన్దవిడత్తిల్, శ్రీమత్ అశ్వత్థం నామ - ఒరు అశ్వత్థం ఎన్ఱు పేరుడైయ, తీర్థోత్తమమ్ - ఉత్తమతీర్థత్తై, సమాశ్రితా - అడైన్దాయ్; ధర్మజ్ఞా ధర్మపరమా - నల్లజ్ఞానానుష్ఠానఙ్గళై ఉడైయవళా యిరుక్కిఱాయ్.

(అ-మ్) ఆభిరూప్యమ్ - సౌన్దర్యం. జాతిస్మృతి - పూర్వ జన్మజ్ఞానం. తలైశీయ్త్తు - ఉన్మత్తక చ్చెరుక్కు. వాళా - వెఱుమనే.

ఇన్నే. (తి. వాయ్ 10-8-9) మెయ్న్నిఱ (తి. వాయ్ 10-6-8) విడు (తి. వాయ్ 1-7-5) కరుళ (తి. వాయ్. 5-7-3).

384-వదు సూత్రం.

సోఽభిగమ్య మహాత్మానం రామం కృత్వా ప్రదక్షిణమ్ ।
న్యవేదయదమేయాత్మా దృష్టా సీతేతి తత్త్వతః ॥ (రా. కా. 1-78) ॥౩౮౪॥

సః అమేయాత్మా - అళవిడముడియాద ధైర్యముడైయ అన్దత్తిరువడి, మహాత్మానం రామం - మహాత్మావాన రామరై,

అభిగమ్య - అడైన్దు, ప్రదక్షిణం కృత్వా - ప్రదక్షిణం శెయ్దు, దృష్ట్వా సీతా౽ఇతి - కణ్డేన్ పిరాట్టియై ఎన్ఱు, తత్త్వతః - ఉణ్మైయాగ, న్యవేదయత్ - అఱివిత్తాన్.

386-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) పూర్వర్కళ్ - పెరియవాచ్చాన్‌పిళ్ళై ముతలాన వర్కళ్.

387-వదు సూత్రం.

(బ-మ్) వక్ష్యమాణ - శొల్లప్పోకిఱ, సముచ్చయిక్కుఱు- శేర్న్దుశొల్లుకిఱను. యౌగపద్యమ్ - ఏకకాల సృష్టి.

388-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) తన్నిరూపణమావదు - ఏకకాలసృష్టి నిరూపణమ్.

391-వదు సూత్రం.

(అ-మ) అచ్ఛకర్మావాయ్ - సూక్ష్మకర్మావాయ్. నిరూపణ విశేషఙ్గళ్ - విచారవిశేషఙ్గళ్.

నోలా. (తి. వాయ్. 6-10-8)

392-వదు సూత్రం.

పఞ్చరాత్రస్య కృత్స్నస్య వక్తా నారాయణః స్వయమ్ ॥ (శ్రీపఞ్చ)

కృత్స్నస్య పఞ్చరాత్రస్య - సమస్త పఞ్చరాత్ర మెన్కిఱ శాస్త్రఙ్గళుక్కుమ్, స్వయమ్ నారాయణః వక్తా - నారాయణన్ తాన్ అరుళిచ్చెయ్దవన్.

తిరోధానకరీ శక్తిః సా నిగ్రహసమాహ్వయా ।

పుమాంసం జీవసంజ్ఞం సా తిరోభావయతి స్వయమ్ ॥ (అహిర్బు) ॥ ౪౯ ॥

నిగ్రహసమాహ్వయా - నిగ్రహ మెన్కిఱ పెయరుడైయదుమ్; తిరోధానకరీ - జ్ఞానత్తై మఱైక్కుమ్పడియాన, సా శక్తిః - అన్ద శక్తి,

స్వయమ్ - తానాకవే, జీవసంజ్ఞం - జీవనెన్ఱు పెయరుడైయ, పుమాంసం - చేతననై, తిరోభావయతి - స్వస్వరూపఙ్గళై మఱైక్కిఱదు.

ఏవం సంసృతిచక్రస్థే భ్రామ్యమాణే స్వకర్మభిః ।
జీవే దుఃఖాకులే విష్ణోః కృపా కాప్యుపజాయతే ॥
సమీక్షితస్తు దాసోఽయం కరుణావర్ష రూపయా ।
కర్మసామ్యం భజత్యేవ జీవో విష్ణుసమీక్షయా ॥
శక్తిభావస్స వై జీవముత్తారతి సంసృతేః ।
కర్మణి చ సమే తత్ర తూష్ణీంభావముపాగతే ॥ ॥ ౭౬౩ ॥

ఏవం - ఇవ్విదమాన, సంసృతిచక్రస్థే - సంసారమాకిఱ చక్రత్తిలిరున్దుకొణ్డుమ్, స్వకర్మభిః - తన్నుడైయ కర్మఙ్గళాలే, భ్రామ్యమాణే - చుఴన్ఱుకొణ్డుమ్, దుఃఖాకులే- దుఃఖత్తినాల్ కలఙ్గినవన్ ఆన, జీవే - జీవనైక్కుఱిత్తు, విష్ణోః - విష్ణువినుడైయ, కాపి- అనిర్వచనీయమాన, కృపా - నిర్హేతుక కృపైయానదు, ఉపజాయతే - ఉణ్డాకిఱదు, అయం దాసః జీవః - దాసనాన ఇన్ద జీవన్, విష్ణుసమీక్షయా - విష్ణుకటాక్షత్తినాలే, సమీక్షితః - పార్క్కప్పట్టవనాయ్, కర్మసామ్యం - ఉభయ కర్మత్తినుడైయ సామ్యత్తైయుం, భజతి ఏవ - అడైకిఱాన్, స వై - అన్ద, శక్తిభావః - అనుగ్రహరూప మాన శక్తియినుడైయ సద్భావమానదు, జీవమ్ - ఆత్మావై, తత్ర - అప్పోదు, సమే కర్మణిచ - సమానకర్మఙ్గళ్, తూష్ణీం భావ ఉపాగతే - శాన్తభావత్తై అడైన్దిరుక్కుమ్పోదు, (అదావదు అదనుడైయ ఫలఙ్గళై కొడుక్కామలిరుక్కుమ్పోదు) సంసృతేః ఉత్తారయతి - సంసారత్తిల్ నిన్ఱుమ్ దాణ్డువిక్కిఱదు.

యథా హి మోషకాః పాన్థే పరిబర్హాముపేయుషి ।
నివృత్తమోషణోద్యోగాః తదా సన్త ఉదాసతే ॥

అనుగ్రహాత్మికాయాస్తు శక్తేః పాతక్షణే తథా ।
ఉదాసాతే సమీభూయ కర్మణీ తే శుభాశుభే ॥
తత్పాతానన్తరం జన్తుర్యుక్తో మోక్షసమీక్షయా ।
ప్రవర్తమానవైరాగ్యో వివేకేనాభినివేశవాన్ ।
ఆగమాననుసఙ్చిన్త్య గురూనప్యుపసర్ప్య చ ॥
లబ్ధసత్త్వః ప్రకారైస్తైః ప్రబుద్ధో బోధపాలనః ॥ ॥ ౪౬౪ ॥

యథా - ఎప్పడి, పార్ష్నే - వట్టిప్పోకట్టిల్, పరిబర్హం - సామాన్యత్తై, ఉపేయుషి - అడైన్దిరుక్కుంపోదు, మోహకాః - తిరుడర్ కళ్, నివృత్తమోహణోద్యోగాః సన్తః - తిరుడువతిల్ నిన్రు విలకినవర్ కళాయ్క్కొణ్డు, ఉదాసతే - ఉదాసీనర్ కళాయిరుప్పార్ కళో, తథా-అప్పడి, అనుగ్రహాత్మికాయాః శక్తేః - అనుగ్రహరూపమాన శక్తియుడైయ, పాతక్షణే - విఴున్దక్షణత్తిల్, సమీభూయ తే శుభాశుభే కర్మణీ - ఒన్రాన పుణ్యపాపకర్మఙ్గళిరణ్డుం, ఉదాసాతే - ఉదాసీనిత్తిరుక్కుం, తత్పాతానన్తరం - అన్దఅనుగ్రహశక్తిమేల్ విఴున్దపిఱకు, జన్తుః - ఇచ్చేతనన్, మోక్షసమీక్షయాయుక్తః - మోక్షవిషయమాన నల్ల జ్ఞానత్తోడు కూడినవనాయ్, ప్రవృద్ధమానవైరాగ్యః - వృద్ధియడైన్దవైరాగ్యముడైయవనాయ్, వివేష అభినివేశవాన్ - వివేకత్తిల్ ఆశైయుళ్ళవనాయ్, ఆగమాన్ అనుసఙ్చిన్త్య - వేదశాస్త్రఙ్గళై విచారిత్తు, గురూన్ అపి ఉపసృత్య చ-ఆచార్యర్ కళైయడైన్దు, తైః ప్రకారైః లబ్ధసత్త్వః - అన్దవైరాగ్యాదికళాల్ సత్త్వైయడైన్దవనాయ్, ప్రబుద్ధః - అధికజ్ఞానముడైయనాయ్, బోధపాలనః - ఉపాయపరిగ్రహణంపణ్ణికొణ్డు మోక్షత్తై యడైకిఱాన్.

(అ-మ్) సంజ్ఞికన్ - పేరైయుడైయవన్, విత్తమన్ - అఱిన్దవన్, సంభారత్తై - సామాన్యత్తై, సమీక్షా - కటాక్షమ్.

397-వదు సూత్రం.

ఏవం - 463-వదు లెక్కం పార్క్క. ॥ ౪౬౫ ॥

తిరుమాలి (తిరువాయ్. 10. 8. 1) మాతవ. (తిరువా. 2. 7. 3.) నోర్రేఁ. (పెరియ. తి. 1. 9. 8.) నవిన్ఱు. (ఇర. తిరు. 86.) యానే. (ఇర. తిరు. 74.) చెఱ్ఱ. (పెరియ తిరు. 1. 7. 10.)

నిర్హేతుకకటాక్షేణ మదీయేన మహామతే ।
ఆచార్య విషయీకారాత్ ప్రాప్నువన్తి పరాం గతిమ్ ॥
నాసౌ పురుషకారేణ నచాప్యన్యేన హేతునా ।
కేవలం స్వేచ్ఛయైవాహం ప్రేక్ష్యే కఞ్చిత్ కదాచన ॥ ॥ ౭౬౬ ॥
(శ్రీ పాఞ్చరాత్రమ్.)

మహామతే - మహాబుద్ధిశాలియే, (జీవన్గళ్) మదీయేన - ఎన్నుడైయదాన, నిర్ హేతుక కటాక్షేణ - నిర్ హేతుక కటాక్షత్తి నాల్, ఆచార్యవిషయీకారాత్ - ఆచార్యనుడైయ విషయీకార త్తాల్, పరాం గతిం ప్రాప్నువన్తి - మేలానగతియైయడైకిన్ఱార్ కళ్, అసౌ న పురుషకారేణ - ఇదు పురుషకారత్తాల్ కిడైక్కాదు, అన్యేన చ హేతునా న-వేఱు కారణత్తాలుం కిడైప్పదు అరిదు, కదాచన - ఒరుకాల్, కఞ్చిత్ - ఒరువనై, కేవలం స్వేచ్ఛయైవ - ఎన్ సఙ్కల్పత్తినాల్ మాత్రమ్, అహం ప్రేక్ష్యే - నాన్ పార్క్కిఱేన్.

398-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) ఉపపాదకమాక - వివరమాక.

401-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) సిద్ధవత్కరిత్తు - స్థాపిత్తు. మున్నీర్ - మున్నే సృష్టి క్కప్పట్ట జలమ్. (కడల్).

403-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) విధి - భగవత్కృపై. కాప్పార్ - తడై శెయ్వార్. మట్టు - అవధి.

406-వదు సూత్రం.

సర్వపాపేభ్యః 112-వదు లెక్కం పార్క. ॥ ४६२ ॥

(అ-మ్) నివర్త్యమ్ - శరీరమ్,

(అ-మ్) అభియుక్తర్ - పెరియోర్. అనభిజ్ఞర్ - తెరియాదవర్. ఉపసత్తి - సేవై.

407-వదు సూత్రం.

సాక్షాన్నారాయణోదేవః కృత్వా మర్త్యమయీం తనుమ్ ।
మగ్నాన్ లోకానుద్ధరతే కారుణ్యాచ్ఛాస్త్రపాణినా ॥ (నారదీయం.)

సాక్షాన్నారాయణః దేవః - శ్రీమన్నారాయణనే, మర్త్యమయీం తనుమ్ కృత్వా - మనిదర్ ఉరువజ్ఞొణ్డు, కారుణ్యాత్ - దయైయాల్, శాస్త్రపాణినా - శాస్త్రమాకిఱ తిరుక్కైయాల్, మగ్నాన్ లోకాన్ - సంసారక్కడలిల్ మూழ్కియిరుక్కుమ్ జనఙ్గళై, ఉద్ధరతే - కరైయేట్రువిక్కిఱాన్.

408-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) వరి - రేఖై. మైన్దన్ - మిడుక్కన్. అడు - కొలై చెయ్యుమ్. పులర - తపిక్కుంపడియాక. ఒరుపడి - ఏకప్రకారమ్.

409-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) ఉఱువదఱిన్దు - ప్రాప్యత్తైయఱిన్దు. ఉణ్డాపోదు - అనుభవిత్తపోదు. ఉమ్బర్ - అతుక్కుమేలే. మాఱు - ఉపమానమ్. చాయల్ - అవయవకాన్తి. మామై - సముదాయకాన్తి. తువర్న్దు - ఉలర్న్దు. ఒరువ రిరువర్ - కీழ్చ్చొన్న మూవర్. ఒరువాత్తై - వేఱొరువార్త్తై. ఉణ్డుకళిత్తేఱ్కుమ్బరెన్నుకై - గుణఙ్గళైయనుభవిత్త ఎనక్కు మేల్ వేణ్డువదొన్ఱుణ్డో.

" తేవుమఱ్ఱఱియేన్ " ఎన్ఱిరుక్కుమ్ శ్రీమానాన అధికారిగళ్, ఆழ்వార్ తిరుమకళ్ ఆణ్డాళ్, నమ్మాழ்వార్ తిరువడికళిలే శ్రీ మధురకవియాழ்వార్, నాథమునితిరువడికళిల్ కురుకైకావలప్పర్, ఆళవన్దార్ తిరువడికళిలే తెయ్వవారియాణ్డార్, ఎమ్బెరుమానార్ తిరువడికళిలే వడుకనమ్బి, నమ్పిళ్ళైతిరువడికళిలే పిన్బழகియ పెరుమాళ్ జీయర్, వడక్కు త్తిరువీతిప్పిళ్ళై తిరువడికళిలే పిళ్ళైలోకాచారియర్, ఇవర్ తిరువడకళిల్ కూరకులోత్తమదాసర్, తిరువాయ్మొழிప్పిళ్ళై తిరువడికళిలే నమ్ముడైయ జీయర్. [శ్రీమణవాళమామునికళ్]. (అన్తిమోపాయ నిష్ఠై.)

410-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) వృత్తిత్తి దశై-ఆరమ్భ దశై. అదినుడైయ యాథాత్మ్యమ్ - స్వరూపత్తినుడైయ యథావస్థితాకారమ్.

411-వదు సూత్రం.

యో నిత్యమచ్యుత పదామ్బుజయుగ్మరుక్మ ।
వ్యామోహత స్తదితరాణి తృణాయ మేనే ।
అస్మద్గురో ర్భగవతోஉస్య దయైకసిన్ధో ।
రామానుజస్య చరణౌ శరణం ప్రపద్యే ॥ ॥ ౪౬ ॥

యః - ఎవన్, నిత్యమ్ - ఎప్పోదుమ్, అచ్యుత - ఎమ్బెరుమానుడైయ, పదామ్బుజయుగ్మ - తిరువడిత్తామరైయిణైకళాకియ, రుక్మ - స్వర్ణత్తిల్, వ్యామోహతః - మైయల్కొణ్డిరుప్పతాల్, తదితరాణి - అదైత్తవిట్టిలుమ్ పుఱమ్బాన విషయఙ్గళై, తృణాయ మేనే - తృణమెన్ఱు ఎణ్ణినారో, అస్మద్గురోః - ఎనదు ఆచార్యరుమ్, దయైకసిన్ధోః - కరుణైక్కడలుమాన, అస్య భగవతః రామానుజస్య - ఇన్ద భగవద్రామానుజరుడైయ, చరణౌ - తిరువడికళై, శరణం ప్రపద్యే - శరణ మడైకిఱేన్.

అఙ్గీకురుష్వ కరుణార్ణవ మామకీనాం ।
విజ్ఞాపనాం వనగిరీశ్వర సత్యరూపాం ।
శ్రీరఙ్గధామని యథాపురమేవ సోఽహం ।
రామానుజార్యవశగః పరివర్తిషీయ ॥ ॥ ४२० ॥

కరుణార్ణవ వనగిరీశ్వర - కరుణైకకడలాకియ వనగిరి నాథనే, మామకీనాం - ఎన్నుడైయదాన, సత్యరూపాం - మెయ్యాన, విజ్ఞాపనాం - విణ్ణప్పత్తై, అఙ్గీకురుష్వ - తిరువుళ్ళం పట్ర వేణ్డుమ్, (అదు ఎన్న వెన్నాల్) ఏవమః సః అహమ్ - అన్ద ఇన్ద అడియేన్, యథా పురమ్ - మున్ పోల, శ్రీరఙ్గధామని - శ్రీరఙ్గత్తిల్, రామానుజార్యవశగః - ఉడైయవర్ వశమాయిరున్దుకొణ్డు, పరివర్తిషీయ - కైఙ్కర్యం చెయ్య వేణ్డుమ్.

(అ-మ్) అడిత్తాఱు - పాదరేఖై. అవినాభూతరాయ్ - విడాదవరాయ్.

412-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) ఓడవైత్తు - పుటమ్వైత్తు, (నిష్కర్షిత్తు.)

413-వదు సూత్రం.

పరం జ్యోతి రభిసమ్పద్య స్వేన రూపేణాభినిష్పద్యతే॥ ॥ ४२१ ॥

పరంజ్యోతిః ఉపసమ్పద్య - పరమాత్మావైయడైన్దు, స్వేన రూపేణ - తనక్కు అసాధారణమాన ఆకారత్తినాల్, అభినిష్పద్యతే - ఆవిర్భవిక్కిఱాన్.

(అ - మ్) మలావకుంఠిత - అఴుక్కాలే మూడప్పట్ట. స్వకీయ - తదీయ. ఆవిర్భూతమాన స్వరూపం - భగవచ్ఛేషత్వ ఆవిర్భావం.

415-వదు సూత్రర.

మ్) పులప్పాచ్చు - వెళిప్పార్వై.

416-వను సూత్రం.

సఙ్ఖ్యాతుం నైవ శక్యన్తే గుణాః దోషాశ్చ శార్ఙ్గిణః ।
ఆనన్త్యాత్ ప్రథమో రాశిరభావాదేవ పశ్చిమః ॥ ॥ ౪౨౨ ॥

శార్ఙ్గిణః - తిరుచ్చార్ఙ్గత్తైయుడైయ ఎమ్బెరుమానుడైయ, గుణాః - తిరుక్కల్యాణగుణఙ్గళుం, దోషాః చ - దోషఙ్గళుం, సఙ్ఖ్యాతుం నైవ శక్యన్తే - ఎణ్ణముడియాదు, ప్రథమః రాశిః - ముదలావదాన గుణకూట్టమానదు, ఆనన్త్యాత్ - ఎల్లైయఱ్ఱనవాయిరుప్పదాల్ (ఎణ్ణముడియాదు), పశ్చిమః - పిన్బుళ్ళ దోషఙ్గళ్, అభావాదేవ - ఇల్లామైయాలే (ఎణ్ణముడియాదు.)

417-వను సూత్రం.

(అ - మ్) విషయత్తై - ధర్మియై.

418-వను సూత్రం.

(అ - మ్) ప్రక్రియై - క్రమం. ఇవ్విషయం - ఈశ్వర విషయమ్.

420-వను సూత్రం.

(అ - మ్) తవళవణ్ణర్ - శుద్ధ స్వభావర్. తగవుగళ్ కృపైగళ్. ఆకరత్తిల్ - రత్నాకరత్తిల్ (నిధి విళైయుం స్థానత్తిల్.)

421-వను సూత్రం.

(అ - మ్) సహృదయమాక - మనప్పూర్వకమాక.

422-వను సూత్రం.

ఖ్యాతః ప్రాజ్ఞః కృతజ్ఞశ్చ సానుక్రోశశ్చ రాఘవః ।
సద్వృత్తో నిరనుక్రోశః శంకే మద్భాగ్య సంక్షయాత్ ॥ ॥ ౪౨3
(రా. సుం. 26. 1

ప్రాజ్ఞః - బుద్ధిమానాగవుం, కృతజ్ఞః చ - నన్ఱియఱివుళ్ళవరాగవుం, సానుక్రోశశ్చ - దయైయుళ్ళవరాగవుం, సద్వృత్తః - నల్ల ఒఴుక్కముళ్ళవరాగవుం, ఖ్యాతః - ప్రసిద్ధిపెఱ్ఱ, రాఘవః - రామన్, మద్భాగ్యసంక్షయాత్ - ఎనదు భాగ్యక్కుఱైవినాల్, నిరనుక్రోశః - కృపైయిల్లాదవరాగ (ఇరుక్కిఱారెన్ఱు), శఙ్కే - సన్దేహిక్కిఱేన్.

423-వదు సూత్రం.

(అ - మ్) ముఱ్ఱూట్టు - పూర్ణ అనుభవం. వేఱొన్ఱు - తదీయ విషయం. మరువాన్ - విరుమ్బాన్, పావై - మరప్పావై. శుఴియాఱుపడుత్తి - ఆఱ్ఱిన్ శుఴియిల్ అగప్పట్టు.

424-వదు సూత్రం.

గచ్ఛతా మాతులకులం భరతేన తదానఘః ।
శత్రుఘ్నో నిత్యశత్రుఘ్నః నీతః ప్రీతి పురస్కృతః ॥ ॥ ౪౨౪ ॥
(రా. అయో. 1. 1.)

మాతులకులం - మామావిన్ గృహత్తైక్కుఱిత్తు, గచ్ఛతా - శెల్కిన్ఱ, భరతేన - భరతాఴ్వానాల్, తదా - అప్పొఴుదు, అనఘః - భయమిల్లాదవనుం, నిత్య శత్రుఘ్నః - ఎప్పోదుం శత్రుక్కళాన ఐమ్పులన్గళైయుం అడక్కియిరుప్పవనుమాన, శత్రుఘ్నః - శత్రుఘ్నాఴ్వాన్, ప్రీతి పురస్కృతః - ప్రీతియినాల్ తూణ్డప్పట్టవనాయిరుక్క, నీతః - అఴైత్తుక్కొణ్డు పోగప్పట్టాన్.

426-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) పేఱు - ప్రాప్యం. అప్పేఱు - తిరువడియాకియ పేఱు.

427-వదు సూత్రం.

(అ - మ్) స్వోక్తియావదు - ఆచార్యన్ ఉపకారకన్ ఎన్ఱదు. అమోఘం - వ్యర్థమాకాదదు. చరణత్వోక్తి - చరణ దృష్టాన్తోక్తియై. ముఴుకి - మీఱి. సంప్రతిపన్నం - ప్రసిద్ధం.

431-వదు సూత్రం.

‘ సచాచార్యవంశః ’ 385-వదు లెక్కం పార్క్క. ॥ ౪౨౧ ॥

సకృదేవ ప్రపన్నాయ తవాస్మీతి చ యాచతే ।
అభయం సర్వభూతేభ్యః దదామ్యేతద్వ్రతం మమ॥ (రా. యు. 19-20)

సకృదేవ ప్రపన్నాయ - ఒరు తడవై ప్రపత్తి పణ్ణినవనుం, తవాస్మి ఇతి యాచతే చ - ఉనక్కు దాసనెన్ఱు యాచిక్కి-అవను మాన పొరుట్టు, సర్వ భూతేభ్యః అభయం - ఎల్లా ప్రాణిగళిల్ నిన్ఱుం అభయత్తై, దదామి-కొడుక్కిఱేన్, మమ - ఎనక్కు, ఏతద్వ్రతం - ఇదు వ్రతం.

432-వదు సూత్రం.

యో దద్యాద్భగవద్జ్ఞానం కుర్యాద్ధర్మోపసేవనమ్ ।
కృత్స్నాం వా పృథివీం దద్యాన్న తత్తుల్యం కథఞ్చన ॥ ౪౨౨ ॥

యః - ఎవర్, భగవద్ జ్ఞానం దద్యాత్ - భగవద్ జ్ఞానత్తై యుపదేశిత్తారో, (ఎవర్) ధర్మోపసేవనం కుర్యాత్ - ధర్మోపదేశఙ్గలైయుం సెయ్దారో, (అవరుక్కు) కృత్స్నాం పృథివీం వా దద్యాత్ - భూమియడఙ్గలుం కొడుక్క-వేణ్డుం, తత్తుల్యం కథఞ్చన న - అదు ఇదఱ్కు ఒరుపోదుం సమానమాగాదు.

433-వదు సూత్రం.

(అ - మ్) ఒరు ముకత్తాలే - ఒరు ప్రకారత్తాలే.

434-వదు సూత్రం.

(అ - మ్) ఉత్తారకత్వమ్ - మోక్షప్రదాయకత్వం; సంసారత్తిల్ నిన్ఱు తాణ్డువిప్పిక్కై.

435-వదు సూత్రం.

ఈశ్వరస్య చ సౌహార్దం యదృచ్ఛాసుకృతం తథా ।
విష్ణోః కటాక్షమద్వేషమాభిముఖ్యం చ సాత్త్వికైః ।

సంభాషణం షడేతాని ఆచార్యప్రాప్తి హేతవః ॥ ॥ ४२७ ॥

ఈశ్వరస్య సౌహార్దం చ-ఈశ్వరనుడైయ సుహృత్తనై మయుం, తథా - అప్పడియే, యదృచ్ఛాసుకృతం - యాదృచ్ఛిక సుకృత ముం ; విష్ణోః కటాక్షం - ఎంపెరుమానుడైయ జాయమాన కటాక్ష ముం, అద్వేషం - ఎంపెరుమానిడత్తిల్ ద్వేషమిన్నైమయుం, ఆభి ముఖ్యం చ - భగవానోడు ఆభిముఖ్యముం, సాత్త్వికైః సంభాషణం - పెరియోర్గళుడనే పేశువదుం, ఏతాని షట్ - ఇన్ద ఆఱుం, ఆచార్య ప్రాప్తి హేతవః - ఆచార్యనై లభిక్క-క్కా-రణజ్గళ్.

(అ - మ్) పత్తాశుగళావన - యాదృచ్ఛికాదిగళుం; నా మార్ ఇత్యాదిగళ్గా

436-వదు సూత్రం.

(అ - మ్) శీర్ తూక్కి: శీర్ - భారం, తూక్కి - నిఱుత్తు; (ఒత్తుప్పార్తల్.)

437-వదు సూత్రం.

'నమోచిన్త్య' 373-వదు లెక్కం పార్క. ॥ ४२८ ॥

439-వదు సూత్రం.

నారాయణోఽపి వికృతిం యాతి గురోః ప్రచ్యుతస్య దుర్బుద్ధేః ।
కమలం జలాదపేతం శోషయతి రవిర్న తోషయతి ॥ ४३० ॥

గురోః ప్రచ్యుతస్య - ఆచార్య సంబంధత్తైక్కులైత్తుక్కొండ, దుర్బుద్ధేః - దుష్టబుద్ధియుళ్ళవన్ విషయత్తిల్, నారాయణః అపి - శ్రీమన్నారాయణనుం, వికృతిం యాతి - వికారత్తైయడైకిఱాన్, (స్వరూపత్తైకులైప్పాన్) జలాత్ అపేతం కమలం - నీరై ప్పిరిన్ద తామరైయై, రవిః - సూర్యన్, శోషయతి - ఉలర్త్తుకిఱాన్, న తోషయతి - అలర్తమాట్టుకిన్ఱిలన్.

'సాత్త్వికైః' 474-వదు లెక్కం పార్క్క. ॥ ४७० ॥

'ఈశ్వరస్య' 474-వదు లెక్కం పార్క్క. ॥ ४७१ ॥

(అ - మ్) జలజం - తామరై. అన్తరం - ఆకాశమ్. అలరా - వికసియా.

441-వదు సూత్రం.

(అ - మ్) నడువిల్ పెరుఙ్గుడి - గ్రామ మధ్యత్తిలిరుక్కుమ్ కుడియానవన్.

భాగవత వైభవమ్.

కైకేయి భగవదపచారం పణ్ణినాళేయాకిలుం, తన్ మకన్ ఎన్ఱాకిలుం భాగవతస్నేహముణ్డాకైయాలే ముక్తైయానాళ్. చక్రవర్తి భగవత్ స్నేహం పణ్ణినానేయాకిలుం ముక్తనాకిఱిలన్. భట్టర్, ఎమ్పెరుమానై యఱికైయావదు - అవనుక్కు అఱైవయిట్టుప్పడి; తదీయరై యఱికైయావదు అవనై ముఱ్ఱక్కవఱికై ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్దార్. ముదలియాణ్డాన్, భాగవత శేషత్వ విధురమాన భగవచ్ఛేషత్వముం దేహాత్మాభిమానంపోలే పొల్లాదెన్ఱరుళిచ్చెయ్దార్.

తిరుమఙ్గైయాழ్వారుక్కు తదీయవిషయత్తిలుణ్డాన ఊఱ్ఱం చొల్లుకిఱదు :—"నంబి తన్ నల్లమామలర్చ్ చేవడి చెన్నియిల్ చూడియున్డొఱుమం ఎఴున్దాడియుం" ఎన్ఱఅ పాశురత్తైక్కేట్టు, ఇవర్ కాల్వాసి యఱిన్దవరాయిరున్దారెన్ఱు, ఆழ్వీర్ ! తిరుచ్చేవడియిలే వారీర్, ఉమ్ముడైయ అపేక్షితత్తై త్తలైకట్టిత్తరుకిఱోమెన్న ; ఇవర్ తిరుచ్చేవడియిలే మెఴున్దరుళ, ఇవ్వాழ్వారుడైయ అఴైన్ద వళైయత్తిలే అழకై వழియ వార్త్తాప్పోలే, తమ్ముడైయ తిరువడికళైకొణ్డు వన్దు వైక్కప్పుక, అత్తై ప్పొఱుజ్

కైయాలే తట్టి, ‘ఉన్ పోదు నిన్ఱ పొన్నఙ్కళిలో వెన్ తలైమే లిరుప్పదు, ఉన్దాళ్ తొழువార్ కాణ్మిన్ ఎన్ తలైమేలిరుప్పదు” ఎన్న, అత్తైక్కేట్టు లజ్జావిష్టనాయ్, ఉమక్కు అన్తర్యామియా యిరున్దోమే యెన్న, ఎమ్బెరుమాన్ తాళ్ తొழువారెప్పొழుదు మెన్మనత్తే యిరుక్కిన్ఱారే యెన్న; ఆకినుం - అర్చావతారమాయ్ సులభనాయిరున్దోమే యెన్న, కడల్మల్లైత్తలశయనత్ తుఱైవా రైక్ కొణ్డాడుం నెఞ్జుడైయారవరెజ్గళ్ కులదెయ్వమే యెన్న, ఆకిల్ అడియిలే నమక్కు దాసరెన్ఱు పుకున్దీరే యెన్న, ‘మత్తెల్లామ్ పేశి లుమ్ నిన్తిరువెట్టెழுత్తుఙ్కఱ్ఱు నానుఱ్ఱదు మున్నడియారక్కడిమై’ ఎన్న, అడియిలే నమ్మై కవి పాడవెన్ఱిరున్దు నమ్మడియార్ తిఱత్తిలే మణ్డిఱ్ఱు ఎన్ ఎన్న ? “రాజపురుషః” ఎన్నుమాప్పోలే ఒరువనై క్కవి పాడుమవన్ ఊరుమ్ పేరుమ్ తారుం కుడియుం వైత్తు కవిపాడు మాప్పోలే శొన్నేనిత్తనై, తదీయ విషయమే యుద్దేశ్యమెన్న, ఆకి లుం పిరిత్తు చొల్లిన్నీరే యెన్న, భర్తావిన్ దేహత్తై విరుంబిన పతివ్ర తైక్కు కుట్టిముణ్డాకిలితే దివ్య మజ్గళ విగ్రహత్తై విరుంబిన వెనక్కు కుట్టిముణ్డావదెన్ఱు, తమక్కు త్తదీయ విషయత్తిలుణ్డాన ఊఱ్ఱత్తై చొల్ల, ఈశ్వరన్ తిరువుళ్ళముకళిత్తు ఇవ్వాழ்వారుక్కు త్తోఱ్ఱో మెన్ఱు ఇవర్ తిఱత్తిలే మడలెడుక్కుంబడియాయిఱ్ఱు ఈశ్వ రన్ తిరువుళ్ళమ్. (వార్తామాలై.)

భాగవతానువర్తనక్రమమ్.

ఇదు త్రి ప్రకారమాయిరుక్కుమెన్ఱు నమ్పిళ్ళై యరుళిచ్ చెయ్వార్.

సత్కార యోగ్యర్ సహవాస యోగ్యర్, సదానుభవ యోగ్యర్ ఎన మూన్ఱు వకైయా యిరుప్పర్

సత్కార యోగ్యరావార్—నామరూప ప్రధానర్. ఇవర్కళ్ అవనుడైయ పెయిరుమ్ చిహ్నఙ్గళుం ధరిత్తిరుక్కుమవర్కళ్. ఇవర్గళుడైయ జన్మ వృత్తఙ్గళెప్పడియిరున్దాలుం అవమతి పణ్ణప్పోకాతే శక్త్యనుగుణమాక కిఞ్చిత్కరిత్తు భగవద్విగ్రహత్తిల్ అపచారత్తుక్కు భయప్పడుమాప్పోలే ఇవర్కళ్ విషయత్తిలుమ్ భయప్పట్టు అర్ఘ్యపాద్యాదిగళాలే తిరువుళ్ళమ్ సుప్రసన్నమాంపడి ఆరాధిత్తుకొణ్డు ప్రవర్త్తిక్కవేణుమ్. అవమతిపణ్ణినానాకిల్ భగవన్నిగ్రహత్తిఱ్కుప్పాత్రనాయ్, కర్మ చణ్డాళనాయ్విడుమాకైయాలే స్వనైచ్యోక్తిగళాలు ముకప్పిత్తు కడకవర్త్తిక్కవేణ్డుమ్.

సహవాస యోగ్యరావార్—జ్ఞాన ప్రదానర్. త్యాజ్యోపాదేయ వివేక జ్ఞాన పరిపూర్ణరాయ్ త్యాజ్యఙ్గళై పరిత్యజిత్తు ఉపాదేయత్తైప్పఱ్ఱిచ్చరమోపాయ నిష్ఠరాన దృప్తాధికారిగళ్. ఇవర్గళ్ సహవాసం పణ్ణుకైక్కుం, ఒరువరుక్కొరువర్ ప్రకృతి సంబన్ధ నిబన్ధన చిత్తకాలుష్యం వారాదపడి బోధకరాకైక్కుం యోగ్యర్.

సదానుభవ యోగ్యరావార్—అనుష్ఠాన ప్రదానర్. అవర్గళారెన్నిల్, త్యాజ్యభూమియాన ఇవ్విభూతియిలే జిహాసై పిఱన్దు భగవదనుభవాలాభత్తాలే పరమార్త్తరాయ్ బాలోన్మత్త పిశాచావిష్టరైప్పోలే తమ్ముడమ్బై మఱన్దు ఇరున్దవిడత్తిలిరాదే సంసారికళైక్కాణవుమాట్టాదే "ఇవైయెన్న ఉలకియఱ్కై, కొడువులకం కాట్టాదే" ఎన్ఱు, దివారాత్రి నిద్రైయఱ్ఱు, తిరునామఙ్గళై జల్పిత్తుక్కొణ్డు, పిత్తరెన్ఱు లౌకికర్ నగైక్కుంబడి సఞ్చరిత్తుక్కొణ్డిరుక్కుం మహాత్మాక్కళ్. ఇప్పడిప్పట్ట అధికారికళైయాయ్త్తు ఆచార్యర్గళాక వరణం పణ్ణవుమ్, తీర్థ ప్రసాద స్వీకారం పణ్ణవుం యోగ్యరాయ్, చేతనరై క్కరైయేఱ్ఱ వల్లరెన్ఱు విశ్వసిక్కత్తకున్దదు.

(విలక్షణ మోక్షాధికారి నిర్ణయమ్.)

442-వదు సూత్రం.

(అ - మ్) కొళ్ కొమ్బు - కొళ్గుకొమ్బు; (ఆదరవు కోల్,) చుళ్ళికాల్ - శిఱుకుచ్చు. ఉపఘ్నం - పఱ్ఱుకోల్. పరిణామత్తుక్కు - వ్యాపరిక్కైక్కు, కొళ్గున్దువిక్కుమ్ - పడర్వి క్కుం. మహాదాశ్రయమ్ - పెరియ కొమ్బు.

ఈశ్వరన్ మోక్షప్రదన్ ఎన్ఱిరున్దపోదు ఆచార్యనై త్తజ్జ మెన్ఱిరుప్పాన్. ఆచార్యన్ మోక్షప్రదన్ ఎన్ఱిరున్దపోదు ఆచార్య వైభవమ్ శొన్నవనై త్తజ్జమెన్ఱిరుప్పాన్. (వార్తామాలై)

కేవల భగవచ్ఛేషత్వమ్ దేవతాన్తర శేషత్వత్తై విళైవిక్క కూడుమ్. భాగవత శేషత్వముణ్డానాల్ మాత్రమ్ భగవచ్ఛేషత్వం సిద్ధిక్కుమ్. ఇదు దేవతాన్తర శేషత్వత్తిఱ్కు అర్హమాకాదు.

443-వదు సూత్రం.

(అ - మ్) నాయకకల్ - నడురత్నమ్. నాయకమణి - ప్రధానమణి. అధిష్ఠిక్కై - పీఠిక్కై. మేలడఙ్గలుమ్ - 448-వదు సూత్రం ముదల్. సత్సమ్ప్రదాయసిద్ధం-ఉపదేశ పరమ్పరా ప్రాప్తమ్. ఆప్తన్ - ప్రామాణికన్, దురభిమానమ్ - అహఙ్కారం. ఈశ్వరాభిమానమా వదు - ఈశ్వరనుక్కుణ్డాకుం అహఙ్కారం, అదావదు—“ అహాం త్వా మోక్షయిష్యామి ” ఎన్నుమదు. పిళ్ళై - వడక్కు త్తిరు వీధి ప్పిళ్ళై.

445-వదు సూత్రం.

(అ - మ్) నైత్త చిన్తై - ఈశ్వరన్ కొణ్డ జ్ఞానమ్.

446-వదు సూత్రం.

(అ - మ్) కాలన్ కొణ్డు మోదిరమిడక్కైయావదు - తన్ను డైయ వినాశత్తైప్పారామల్ కెడుతలై విళైక్కుమ్ కాలదానత్తై

ప్పట్టు అత్తాల్ వరుం పొ౯ కొణ్డు మోదిరం శెయ్దు కైయిలిట్టు వాழவేణుమెన్నిరుత్తల్.

447-వతు సూత్రం.

(అ - మ్) పారిశేష్యాత్ ఎన్నతు - శిల పొరుళ్‌కళై వ్యవహారిత్తు మికున్నదు ఎదువో అదైచ్చొల్లువతు. ఇవ్విడత్తిల్ మికున్నదావతు మట్ఱ ఉపాయఙ్గళై యొఴిత్తు ఆచార్యాభిమానమే ఉత్తారకమ్ ఎన్ఱు మట్ఱవైకళైక్కழిత్తుచ్చొన్నదు. ఉపపాదిత్తు - నిరూపిత్తు.

448-వతు సూత్రం.

సులభం స్వగురుం త్యక్త్వా దుర్లభం య ఉపాసతే ।
లబ్ధం త్యక్త్వా ధనం మూఢో గుప్తమన్వేషతే క్షితౌ ॥(గురుపరం) ॥౪౭3॥

సులభం స్వగురుం త్యక్త్వా - అతి సులభమాన తన్నుడైయ ఆచార్యనై విట్టు, యః - ఎవ౯, దుల్లభం ఉపాసతే - దుర్లభమాన భగవద్విషయత్తై ఉపాసిక్కిఱానో, మూఢః - (అన్ద) మూఢ౯, లబ్ధం ధనం త్యక్త్వా - కైప్పట్ట పొరుళైక్కైవిట్టు, క్షితౌ గుప్తం ధనం అన్వేషతే - భూమియిల్ పుదైక్కప్పట్ట పొరుళై త్తేడుకిఱా౯.

440-వతు సూత్రం.

చక్షుర్గమ్యం గురుం త్యక్త్వా శాస్త్రగమ్యం తు యః స్మరేత్ ।
హస్తస్థముదకం త్యక్త్వా ఘనస్థం సోఽభివాఞ్ఛతి ॥ (గురుపరం) ॥ ౪౭౪ ॥

చక్షుర్గమ్యం గురుం త్యక్త్వా - కణ్ణుక్కిలక్కాన ఆచార్యనై విట్టు, యః తు - ఎవ౯, శాస్త్రగమ్యం స్మరేత్ - శాస్త్రం కొణ్డు అఱియ వేణ్డియ భగవానై నినైక్కిఱానో (అవ౯), కరస్థం ఉదకం త్యక్త్వా - కైక్కుయిలిరుక్కుం తణ్ణీరై విట్టు, ఘనస్థం అభివాఞ్ఛతి - మేఘ జలత్తై విరుమ్బుకిన్ఱా౯.

(అ - మ్) జీమూతం - మేఘమ్. సరిత్సలిలమ్ - ఆఱ్ఱుజలమ్. వాపీ - కుళమ్. కూపమ్ - కిణఱు. పయస్సు - జలమ్. పిపాసై - దాహమ్. ఖనిత్రాదికళ్ - కడప్పారై ముదలియవై.

4౯0-వదు సూత్రం.

'ఏతత్ సామ' 253-వదు లెక్కం పార్క. ॥ ౪౮౫ ॥

ఏష నారాయణః శ్రీమాన్ క్షీరార్ణవనికేతనః ।
నాగపర్యఙ్కముత్సృజ్య హ్యాగతో మధురాం పురీమ్ ॥ ॥ ౪౮౬

(హరివం. 113-62)

శ్రీమాన్ - పెరియ పిరాట్టియారోడు కూడియ, క్షీరార్ణవ నికేతనః - తిరుప్పాఱ్కడలిల్ కణ్వళర్న్దుకొణ్డిరుక్కిఱ, ఏష నారాయణః - ఇన్ద నారాయణన్, నాగపర్యఙ్కం ఉత్సృజ్య - తిరువనన్దాழ்వానాకియ తిరుప్పళ్ళిమెత్తైయైవిట్టు, (బలరామనై మున్ది అనుప్పి) మధురాం పురీమ్ ఆగతః హి - మధురాపట్టణత్తిఱ్కు వన్దిరుక్కిఱారన్ఱో

లాభస్తేషాం జయస్తేషాం కుతస్తేషాం పరాభవః ।
యేషామిన్దీవరశ్యామో హృదయే సుప్రతిష్ఠితః ॥ ॥ ౪౮౭ ॥

యేషాం - ఎవర్గళుడైయ, హృదయే - మనత్తుళ్, ఇన్దీవరశ్యామః సుప్రతిష్ఠితః - కరునెయ్దల్ పోన్ఱ తిరుమేనియుళ్ళ భగవాన్ నన్ఱాయ్ అమర్న్దిరుక్కిఱారో, తేషాం లాభః - అవర్గళుక్కు లాభముణ్డాకుం, తేషాం జయః - అవర్గళుక్కు జయముణ్డాకుమ్, తేషాం కుతః పరాభవః - అవర్గళుక్కు అవమానం ఎఙ్గిరున్దు వరుమ్?

యేనైవ గురుణా యస్య న్యాసవిద్యా ప్రదీయతే ।
తస్య వైకుణ్ఠదుగ్ధాబ్ధి ద్వారకాస్సర్వ ఏవ సః ॥ ॥ ౪౮౮ ॥

యస్య - ఎవనుక్కు, యేనైవ గురుణా - ఎన్ద ఆచార్య నాల్, న్యాసవిద్యా ప్రదీయతే - ప్రపత్తివిద్యైయానదు ఉపదేశిక్కప్పడుకిఱదో, తస్య - అవనుక్కు, సః ఏవ - అన్ద ఆచార్యనే, వైకుణ్ఠ దుగ్ధాబ్ధి ద్వారకాః సర్వాః - వైకుణ్ఠముమ్ తిరుప్పాఱ్కడలుమ్ తిరుద్వారకైయుమ్ ఎల్లాం ఆకిఱార్.

452-వదు సూత్రం.

(అ - మ్) వినియోగ విషయమావదు - కిఞ్చిత్కారవిషయమ్. శేషమాయిరుక్కుమ్ - అజ్ఞమాయిరుక్కుమ్.

454-వదు సూత్రం.

అపి చేత్ సుదురాచారో భజతే మామనన్యభాక్ ।
సాధురేవ స మన్తవ్యః సమ్యగ్వ్యవసితో హి సః ॥ (గుహపరం) ॥ ౪౯ ॥

(ఎవన్) సుదురాచారః అపి చేత్ - అత్యన్త నిషిద్ధానుష్ఠానత్తైయుడైయవనాయిరున్దాలుం, మామ్ - ఎన్నై, అనన్యభాక్ - అనన్య ప్రయోజననాయ్, భజతే - భజిక్కిఱానో, సః - అవన్, సాధురేవ మన్తవ్యః - జ్ఞానాధికన్ ఎన్ఱే ఎణ్ణత్తకున్దవన్, సః సమ్యక్ వ్యవసితః హి - అవనే నల్ల ఆచారముడైయవన్.

455-వదు సూత్రం.

శాన్తో దాన్త ఉపరతస్తితిక్షుస్సమాహితో
భూత్వాఽఽత్మన్యేవాఽఽత్మానం పశ్యేత్ ॥ (బృహ. 9-4) ॥ ౫౦ ॥

శాన్తః - బహిరిన్ద్రియ నిగ్రహముళ్ళవనాయుం, దాన్తః - మనోనిగ్రహముళ్ళవనాయుం, ఉపరతః - ఇవై ఇరణ్డుం తనక్కుణ్డెన్ఱ గర్వమిల్లామల్ ఇన్ద్రియఙ్గళుక్కు ఆత్మావై విషయమాక్కినవనాయుమ్, సమాహితః భూత్వా - నిర్వ్యాపారనాకియుమ్ ఆకి,

ఆత్మని ఏవ - ఆత్మావుక్కుళ్ళిరుక్కిన్ఱ, ఆత్మానం - పరమాత్మావై, పశ్యేత్ - పార్కవేణ్డుమ్.

456-వను సూత్రం.

(అ - మ్) భ్రూణహత్యా - గర్భత్తై నశిత్తల్. ఏదేను మొరుపడి ఎన్ఱదు కైజ్కర్య బుద్ధియైయుమ్ కొళ్ళుకిఱను.

457-వను సూత్రం.

క్షేత్రాణి మిత్రాణి ధనాని నాథ పుత్రాశ్చ దారాః పశవో గృహాణి ।
త్వత్పాదపద్మ ప్రవణాత్మవృత్తేః భవన్తి సర్వే ప్రతికూలరూపాః ॥ ౪౭ ॥

హే నాథ - ఓ స్వామిన్, క్షేత్రాణి - నిలజ్గళుం, మిత్రాణి - తోళ్ర్గళుం, ధనాని - ధనజ్గళుం, పుత్రాణి - పిళ్ళైకళుం, గృహాణి - వీడుకళుం, త్వత్పాదపద్మ ప్రవణాత్మ వృత్తేః - దేవరీరదు తిరువడి త్తామరైకళిలే ప్రేమయుక్తరానవర్గళుక్కు, సర్వే - ఇవైయెల్లాం, ప్రతికూలరూపాః భవన్తి - విరోధజ్గళాక ఆకిన్ఱన.

(అ - మ్) ప్రచ్యుతి - నఝువుతల్, (విరోధమ్)

ఆచార్య వైభవం.

ఆచార్యరావార్—హంసలక్షణత్తైయుడైయవర్గళ్. ఈశ్వరన్ బ్రహ్మావుకు వేదప్రదానం పణ్ణుంపోదు హంసరూపమాక ఇరున్దదఱ్కు అడి, ఆచార్యర్గళ్ చేతననుక్కు జ్ఞాన ప్రదానం పణ్ణుంపోదు హంసలక్షణత్తుడనిరుక్కవేణుమెన్ఱే. హంసమానదు - శుద్ధ వెళ్ళైయాకైయాలే ఇవరుం శుద్ధ స్వభావరాయిరుప్పర్. అతుక్కు గమనసాధనమాన ఇరణ్డు పక్షజ్గళ్పోల్ ఇవరుక్కుం గమనసాధనం జ్ఞానానుష్ఠానజ్గళ్. హంసమానదు చేట్ఱిల్ కాల్ వైయాదే తామరై

మలరిలిరుక్కుమాప్పోలే ఇవరుం సంసారఅళ్ళలిల్ కాల్ వైయాదే మానసపద్మత్తిల్ మనసై చ్చెలుత్తువర్. అదు, పాలుం నీరుం కలన్దు వైత్తాల్ పాలై యెడుక్కుమాప్పోలే ఇవరుం అసార అల్పసారమాన శాస్త్రఙ్గళై విట్టు సారతమమాన శాస్త్రత్తై భజిప్పర్. అదిన్ నడై అఴకాయ్ ఒరేవిధమాయిరుక్కుమాప్పోలే, ఇవరుం శ్రేష్ఠమాన ఆచారత్తిల్ ఊన్ఱి అదిల్ కుఱైవు వారామలిరుప్పర్. కడలిల్ అలైకళ్ మోదినాలుం అతఱ్కుప్పిన్ వాఙ్గామల్ తన్ ఆహారమాకియ మత్స్యత్తైయే అను నాడియిరుక్కుమ్. ఇవరుం సంసారత్తిలిరుక్కుం పోదు తాపత్రయాదికళుక్కు ఇడైయామల్, మత్స్యావతారాదిగళై నౌ ద్యానిత్తిరుప్పర్. అదు తన్ కుఞ్చుగళుక్కు వాయ్క్కడఙ్గాన ఇరై తేడియిరుక్కుమాప్పోలే ఇవరుం సాత్త్వికర్కు సాత్త్వికర్కు ఉపదేశిప్పర్. తన్ గతియై కుఞ్చుగళుక్కు ప్పుకట్టుమాప్పోలే ఇవరుం తన్ అనుష్ఠానత్తై శిష్యనుక్కు నడత్తికాట్టువర్. ఆకైయాల్ ఇవర్గళై పరమహంసర్ ఎన్ఱు శొల్లువదు ఆన్ఱోర్ మరపు. ఇవర్కళుడైయ జ్ఞానం మయర్వఱ్ఱదాయ్ శాస్త్రఆరాయ్చ్చియిల్ శోర్వఱ్ఱ ఆఴ్న్ద మతియుడైయదాయుమ్; గుణం "నీన్ నుమను" ఎన్కిఱ అహఙ్కారాదిగళఱ్ఱదాయుం, కామక్రోదాదిగళ్ కలశాదదాయుం, ఆర్జవం, పొఱుమై, తూయ్మై, వాయ్మై, వైరాగ్యం, కృపై ముదలియవైకళ్ పరిపూర్ణమాయుడైయదాయుమ్, వెఱుప్పుం, విరుప్పుమఱ్ఱదాయుం, 'మునియార్ తుయరఙ్గళ్ మున్దినుమిన్బఙ్గళ్ మొయ్త్తిడినుం కనియార్ మనమ్" ఎన్బదాయుం, "ఇడరాన ఆక్కై యిరుక్క ముయలార్ - మడవార్ మయక్కిన్ మయఙ్గార్" ఎన్నుంపడి కలక్కమఱ్ఱదాయుం, "శోదియ రావిన్పిన్ పోన్దాక్కై యన్ఱిత్తొఴిన్ ఉడలై, కాడియరావినుం పొన్ మా మకుటం కవిక్కినుం" ఎన్నుంబడియాన శీలత్తైయుడైయదాయుం; భక్తి నిత్య

మూయ్, మఱ్ఱుం ఫలాన్తరఙ్గళై ఇచ్ఛియాదదాయుం, ఈశ్వరన్
సమృద్ధియైయే ప్రయోజనమాయుడైత్తాయు మిరుక్కుం. ఇవర్గ-
ళుక్కు మఱ్ఱ తిరునామఙ్గళై విడ 'ఆచారియన్' ఎన్గిఱ తిరునామం
మిగవుం వఴఙ్గి వన్దదుక్కు-కారణం, అవర్కళ్ ధర్మఙ్గళై 'స్వయం
ఆచరతే' ఎన్ఱు విధిత్తపడి, అనుష్ఠిత్తుక్కాట్టియతే హేతువామ్.
శాస్త్రఙ్గళిల్ 'సామాన్యం' 'విశేషం' ఎన్ఱు శొల్లుం ఇరణ్డు ధర్మ
ఙ్గళిల్, విశేష ధర్మత్తై ఉపదేశిత్తు, విడామల్ ఊఱ్ఱత్తుడన్ నడత్తి
క్కాట్టియదాల్, అచార్య పదం, ఇవర్కళుక్కుణ్డాయిఱ్ఱు. ఇన్ద
విశేష ధర్మత్తై ఇవర్గళ్ నడత్తిక్కాట్టియదఱ్కు మూలమ్,—
అత్యన్త కామమానదు, ఊరార్ నిన్దైయై ఒరువనై ప్పార్గవొట్టా
దాప్పోల్, ఇవర్గళైయుం విశేష ధర్మత్తిల్ మూట్టివిట్టను విశేష
శాస్త్రత్తిలిరుక్కుం మహా విశ్వాసమే. ఇదఱ్కు నిదర్శనభూతర్
కళ్ ఈశ్వరన్ ముదలాక ఆచార్యర్కళ్ ఇఱుతియాకవుళ్ళవర్గళ్.

ఇవర్గళుడైయ వైభవత్తై ఇవర్కళ్ తిరునామఙ్గళే కాట్టి
త్తరుకిఱపడి :—

"శిష్యనై ఆచరిప్పిక్కవల్లరాదలాల్ ఆచార్యరెన్ఱుమ్, అజ్ఞాన
ఇరుళై అకఱ్ఱుమవరాదలాల్ గురువెన్ఱుమ్, తెళ్ళియ జ్ఞానత్తై ఉపదే
శిప్పవరాదలాల్ దేశికరెన్ఱుమ్, శిష్యనై చ్చొత్తాకవుడైయవరాదలాల్
స్వామియెన్ఱుమ, అధికారత్తై ఉణ్డాక్కుమవరాదలాల్ ఆచానెన్ఱుం,
బ్రహ్మత్తై నయిప్పవరాదలాల్ బ్రాహ్మణరెన్ఱుం, బ్రహ్మతేజస్సై
అళిప్పవరాదలాల్ ఆర్యరెన్ఱుం. జ్ఞాన పితావాదలాల్ కురవరెన్ఱుం,
పఱ్ఱఱ్ఱ మెయ్జ్ఞానియాదలాల్ భగవరెన్ఱుం, పరిశుద్ధరాదలాల్
తీర్థరెన్ఱుం, ఆత్మోజ్జీవనత్తుక్కు-కారణరాదలాల్ అడిగళెన్ఱుం, బుద్ధి
మానాదలాల్ పుజ్యవరెన్ఱుం, పణ్డితరాదలాల్ భట్టారకరెన్ఱుం,
ఉత్తరిప్పిక్కుమవరాదలాల్ ఉత్తారకరెన్ఱుం, ఘటిప్పిప్పవరాదలాల్

ఘటకరెన్నుం, ఒప్పుయర్వ్వట్ర ఉపకారకగాదలాల్ పరమోపకారకరెన్నుం, తిరునామజ్గళై యుడైయవర్." (అర్థ పఞ్చక సారామృతం)

458-వదు సూత్రం.

వరం హుతవహజ్వాలాపఞ్జరాన్తర్వ్యవస్థితిః ।
న శౌరిచిన్తావిముఖ జనసంవాస వైశసమ్ ॥ (శౌనక సంహితై) ॥ ౪౯-౨ ॥

హుతవహా - అగ్నియిన్, జ్వాలా - జ్వాలైకళాకియ, పఞ్జర - కూట్టిల్, అన్తః - నడువిల్, వ్యవస్థితిః - అడజ్గి ఇరుప్పదావదు, వరమ్ - శిఱన్దదు. శౌరి - కణ్ణనుడైయ, చిన్తా - ధ్యానత్తిల్, విముఖ - ఆవలట్ర, జన - జనజ్గళుడన్, సంవాస - సహవాసం శెయ్వదాకియ, వైశసం - పెరున్తున్బమానదు, న (వరమ్) - శిఱన్దదన్ఱు.

459-వదు సూత్రం.

గురుణా యోऽభిమన్యేత గురుం వా యోऽభిమన్యతే ।
తావుభౌ పరమాం సిద్ధిం నియమాదుపగచ్ఛతః॥ (భరద్వాజసంహితై) ॥౪౯-3॥

గురుణా - ఆచార్యనాల్, యః - ఎవన్, అభిమన్యతే - అభిమానిక్కప్పడుకిఱానో, గురుం - ఆచార్యనై, యః - ఎవన్, అభిమన్యతే వా - అభిమానిక్కిఱానో, తౌ ఉభౌ - అవ్విరువరుం, పరమాం సిద్ధిం - పరమపదత్తై, నియమాత్ - నిశ్చయమాక, ఉపగచ్ఛతః - అడైకిఱార్కళ్.

460-వదు సూత్రం.

మిత్రభావేన సంప్రాప్తం న త్యజేయం కథఞ్చన ।
తస్య యద్యపి దోషః స్యాత్ సతామేతదగర్హితమ్ ॥ ॥ ౪౯-౪ ॥
(శ్రీ రా. యు. 18-13.)

మిత్రభావేన - మిత్రన్ ఎన్ఱ-అ భావనైయాల్, సంప్రాప్తం - వన్దవనై, కథఞ్చన న త్యజేయం - ఎవ్విధత్తిలుం కైవిడమాట్టేన్. తస్య - అవనుక్కు, దోషః యద్యపి స్యాత్ - దోషమిరున్దాలు మిరుక్కట్టుం. సతాం ఏతత్ అగర్హితం - పెరియోర్గళుక్కు ఇక్కృత్తక్కదన్రు. (కొణ్డాడత్తకున్దదు.)

'ఆచార్యదేవో భవ' ఆచార్యనై దైవమాయుళ్ళవనాయ్ ఆకక్కడవాయ్. (తై. ఉ. 11-వదు అనువాకమ్.)

'పశుర్మనుష్యః' 296-వదు ఇలక్కం పార్క్క. ॥ ౪౯౩ ॥

'తమేవచాద్యం' 109-వదు ఇలక్కం పార్క్క. ॥ ౪౯౬ ॥

'తమేవశరణం' 109-వదు ఇలక్కం పార్క్క. ॥ ౪౯౭ ॥

'మామేకం' 112-వదు ఇలక్కం పార్క్క. ॥ ౪౯౮ ॥

461-వదు సూత్రం.

అనాచార్యానుపలబ్ధా హి విద్యేయం నశ్యతి ధ్రువమ్ ॥ ॥ ౪౯౯ ॥

అనాచార్య అనుపలబ్ధా - ఆచార్యనాల్ ఉపదేశిక్కప్పడాద, ఇయం విద్యా - ఇన్ద విద్యైయానదు, ధ్రువం నశ్యతి హి - నిచ్చయమాయ్ నశిత్తువిడుకిఱదు అల్లవా.

శాస్త్రాదిషు సుదృష్టాపి సాంగా సహఫలోదయా ।
న ప్రసిధ్యతి వై విద్యా వినా సదుపదేశతః ॥ (భారతం. సం, 1-3.) ॥౫౦౦॥

శాస్త్రాదిషు - శాస్త్రాదిగళిల్, సుదృష్టా అపి - నన్రాయ్ పార్త్తిరున్దాలుం, విద్యా - విద్యైయానదు, సదుపదేశతః వినా - సదాచార్యోపదేశమిల్లాదపోదు, సాఙ్గా - అఙ్గఙ్గళోడు కూడినదాయుం, సహఫలోదయా - ఫల సిద్ధియోడు కూడినదాయుం, న ప్రసిధ్యతి - నన్రాయ్ సిద్ధిక్కిఱదిల్లై.

రరాన, కూరకులోత్తమదాసం - కూరకులోత్తమదాసరైయుం, శ్రీనగపతిఅభిరామవరేశౌ - తిరువాయ్మొఴిప్పిళ్ళై కోట్టూర్ అఴకియ మణవాళప్పెరుమాళ్ పిళ్ళైయాకియ ఇరువరైయుం, ధీప్రచయానంచ - తికఴక్కిడన్దాన్ తిరునావీఱుడైయపిరాన్ తాతరణ్ణరైయ్యరైయుం, అహం - నాన్, భజే - సేవిక్కిఱేన్.

ఈయుణ్ణిమాధవప్పెరుమాళరుళిచ్చెయ్దదు

లోకాచార్యాయ గురవే కృష్ణపాదస్య సూనవే ।
సంసారభోగిసన్దష్ట జీవజీవాతవే నమః ॥ ౨ ॥

కృష్ణపాదస్య - కృష్ణమాచార్యరుక్కు, సూనవే - తిరుక్కుమారరాయుం, సంసార - సంసారమాకిఱ, భోగి - సర్పత్తాల్, సందష్ట - కడిక్కప్పట్ట, జీవ - జీవాత్మాక్కళుక్కు, జీవాతవే - జీవిక్కుంబడియాన మరున్దాయుమిరుక్కిఱ, లోకాచార్యాయ గురవే - పిళ్ళైలోకాచార్యరెన్నిఱఆచార్యరుక్కు, నమః - నమస్కారమానదు ఆకట్టుం.

తిరువాయ్మొఴిప్పిళ్ళై యరుళిచ్చెయ్దదు

లోకాచార్యకృపాపాత్రం కౌణ్డిన్యకులభూషణమ్ ।
సమస్తాత్మగుణావాసం వన్దే కూరకులోత్తమమ్ ॥ ౩ ॥

లోకాచార్య - పిళ్ళైలోకాచార్యరుడైయ, కృపా - కృపైక్కు, పాత్రం - కొళ్కలమాయుం, కౌణ్డిన్యకుల - కౌణ్డిన్యకులత్తుక్కు, భూషణం - అలంకారభూతరాయుం, సమస్త - ఎల్లా, ఆత్మగుణ - ఆత్మగుణంగళుక్కుం, ఆవాసం - స్థానమాయుమిరుక్కిఱ, కూరకులోత్తమమ్ - కూరకులోత్తమదాసరై, వందే - నమస్కరిక్కిఱేన్.

Printed at the
SREEVATHSA PRESS,
57, Sreenivasaperumal Sannidhi Street,
Royapettah, Madras.

ప్రమాణవచనఙ్గళిన్ అకారాద్యనుక్రమణికై

అ

